BIBLE

M Campb[ell]
Croftness

30 Dec[r]

Mrs Catherine

Mrs Campbell

Crofthill

30 December

Catherine 1844

Mrs Campbell

Mrs Crofthey

Mrs Campbell

Croftbridge

Mrs Campbell

Crofthead

TIOMNADH NUADH

AR

TIGHEARNA AGUS AR SLANUIGHIR

IOSA CRIOSD.

EADAR-THEANGAICHTE

O'N GHREUGAIS CHUM GAELIC ALBANNAICH.

LONDON:

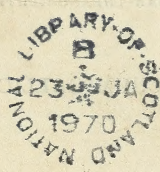
PRINTED FOR THE BRITISH AND FOREIGN BIBLE SOCIETY,

INSTITUTED IN THE YEAR 1804:

(*From the* 12*mo. Edition published in Edinburgh in* 1826,)

BY BAGSTER AND THOMS, BARTHOLOMEW CLOSE.

M.DCCC.XXIX.

NATIONAL LIBRARY OF SCOTLAND
B
23 JA
1970

LEABHRAICHEAN

AN

TIOMNAIDH-NUAIDH.

AN SOISGEUL

A REIR

M H A T A.

CAIB. I.

1 *Sinnsearachd,* 18 *gineamhuinn,* 21 *breith,* 23 *agus mìneachadh ainm Chriosd.*

LEABHAR ginealaich Iosa Criosd, mhic Dhaibhidh, mhic Abrahaim.
2 Ghin Abraham Isaac, agus ghin Isaac Iacob, agus ghin Iacob Iudas agus a bhràithrean.
3 Agus ghin Iudas Phares agus Sara o Thamar, agus ghin Phares Esrom, agus ghin Esrom Aram.
4 Agus ghin Aram Aminadab, agus ghin Aminadab Naason, agus ghin Naason Salmon.
5 Agus ghin Salmon Boos o Rachab, agus ghin Boos Obed o Rut, agus ghin Obed Iese.
6 Agus ghin Iese Daibhidh an righ, agus ghin Daibhidh an righ Solomon o'n mhnaoi *a bha* aig Urias.
7 Agus ghin Solomon Roboam, agus ghin Roboam Abia, agus ghin Abia Asa.
8 Agus ghin Asa Iosaphat, agus ghin Iosaphat Ioram, agus ghin Ioram Osias.
9 Agus ghin Osias Ioatam, agus ghin Ioatam Achas, agus ghin Achas Esecias.
10 Agus ghin Esecias Manases, agus ghin Manases Amon, agus ghin Amon Iosias.
11 Agus ghin Iosias Iechonias agus a bhràithre, mu àm an giùlain do Bhabilon.
12 Agus an déigh an toirt do Bhabilon, ghin Iechonias Salatiel, agus ghin Salatiel Serobabel.
13 Agus ghin Serobabel Abiud, agus ghin Abiud Eliacim, agus ghin Eliacim Asor.
14 Agus ghin Asor Sadoc, agus ghin Sadoc Achim, agus ghin Achim Eliud.
15 Agus ghin Eliud Eleasar, agus ghin Eleasar Matan, agus ghin Matan Iacob.
16 Agus ghin Iacob Ioseph fear Mhuire, o'n d'rugadh Iosa, d'an goirear Criosd.
17 Uime sin na h-uile ghinealaich o Abraham gu Daibhidh, *is* ceithir ginealaich deug iad ; agus o Dhaibhidh gu bruid Bhabiloin, ceithir ginealaich deug ; agus o bhruid Bhabiloin gu Criosd, ceithir ginealaich deug.
18 Agus mar so bha breith Iosa Criosd : oir an déigh do cheangal-pòsaidh bhi air a dheanamh eadar a mhàthair Muire agus Ioseph, roimh dhoibh teachd cuideachd,

fhuaradh torrach i o'n Spiorad Naomh.
19 Ach air bhi do Ioseph a fear 'na dhuine cothromach, agus gun toil aige ball-sampuill a dheanamh dhi, bu mhiann leis a cur uaith os ìosal.[1]
20 Ach ag smuaineachadh nan nithe sin dha, feuch, dh'fhoillsich aingeal an Tighearn e féin da ann am bruadar, ag ràdh, A Ioseph, a mhic Dhaibhidh, na biodh eagal ort do bhean Muire a ghabhail a d'ionnsuidh : oir an ni a ta air a ghineamhuin innte, is ann o'n Spiorad Naomh e.
21 Agus beiridh i mac, agus bheir thu Iosa mar ainm air ; oir saoraidh[2] e a shluagh féin o'm peacaibh.
22 (Agus rinneadh so uile chum gu coimhliontadh an ni a thubhairt an Tighearna leis an fhàidh, ag radh,
23 Feuch, bithidh maighdean torrach, agus beiridh i mac, agus bheir iad Emanuel mar ainm air, is ionnan sin r'a ràdh, air eadar-theangachadh, Dia maille ruinn.)
24 Agus air mosgladh do Ioseph as a chodal, rinn e mar a dh'iarr aingeal an Tighearn air, agus ghabh e d'a ionnsuidh a bhean :
25 Agus cha d'aithnich e i gus an d'rug i a ceud-ghin mic ; agus thug e Iosa mar ainm air.

CAIB. II.

1 *Thug na druidhean urram do Chriosd:* 14 *Theich Joseph leis do'n Eiphit,* 16 *agus mharbh Herod na leanabana.*

AGUS an uair a rugadh Iosa ann am Betlehem Iudea, ann an làithibh Heroid an righ, feuch, thàinig druidhean[3] o'n àird an ear gu Ierusalem,
2 Ag ràdh, C'àit am bheil righ sin nan Iudhach a ta air a bhreith? oir chunnaic sinne a reult san àird an ear, agus a ta sinn air teachd a thabhairt aoraidh[4] dha.
3 An uair a chual Herod an righ *sin*, bha e fo thrioblaid[5], agus Ierusalem uile maille ris.
4 Agus air cruinneachadh nan àrd-shagart uile dha, agus sgrìobhaichean an t-sluaigh, dh'fheòraich e dhiubh c'àit an robh Criosd gu bhi air a bhreith.
5 Agus thubhairt iad ris, Ann am Betlehem Iudea : oir mar so sgrìobhadh leis an fhàidh,
6 Agus thusa Bhetlehem *an* tìr Iudah, cha tu idir a's lugha am measg cheannard[6] Iuda : oir asadsa thig Uachdaran a stiùras mo shluagh Israel.
7 An sin, air do Herod na druidhean a ghairm os ìosal d'a ionnsuidh, gheur-fhiosraich e dhiubh cia an t-àm an d'fhoillsicheadh an reult.
8 Agus chuir e iad gu Betlehem, agus thubhairt e, Imichibh, agus iarraibh gu dìchiollach an naoidhean ; agus an déigh dhuibh 'fhaotainn[7], innsibh dhomhsa e, chum gu racham-sa féin, agus gu deanam aoradh dha.
9 Agus an uair a chual iad an righ, dh'imich iad ; agus,

---

[1] *an uaignidheas.* [2] *slànuichidh.* [3] *daoine glice.* [4] *onoir.*

[5] *air a bhuaireadh.* [6] *phrionnsadh.* [7] *fhaghail.*

feuch, chaidh an reult a
chunnaic iad san àird an ear
rompa, gus an d'thàinig i
agus gu'n do stad i os ceann
an ionaid an robh an naoidh-
ean.
10 Agus an uair a chunn-
aic iad an reult, rinn iad
gairdeachas le h-aoibhneas
ro mhòr.
11 Agus air dol a steach
dhoibh do'n tigh, fhuair iad
an naoidhean maille[1] r'a
mhàthair Muire, agus thuit
iad sìos, agus rinn iad aoradh
dha: agus air fosgladh an
ionmhas dhoibh, thug iad dha
tiodhlacan; òr, agus tùis,
agus mirr.
12 Agus air faotainn rabh-
aidh *o Dhia* ann am bruadar,
gun iad a philltinn a dh'
ionnsuidh Heroid, chaidh iad
d'an dùthaich féin air slighe
eile.
13 Agus an uair a dh'im-
ich iad air an ais, feuch,
nochdadh aingeal an Tigh-
earna do Ioseph ann am
bruadar, ag ràdh, Eirich,
agus gabh an naoidhean agus
a mhàthair, agus teich do'n
Eiphit, agus bi an sin gus an
labhair mise riut: oir iarraidh
Herod an naoidhean g'a
mhilleadh.
14 Agus dh'éirich e, agus
ghabh e d'a ionnsuidh an
naoidhean agus a mhàthair
san oidhche, agus dh'imich
e do'n Eiphit:
15 Agus bha e an sin gu
bàs Heroid: a chum gu
coimhliontadh an ni a labhair
an Tighearna leis an fhàidh,
ag ràdh, A mach as an Eiphit
ghoir mi mo Mhac.
16 An sin an uair a chunn-
aic Herod gu'n d'rinn na
druidhean fanoid air[2], las e
le feirg ro-mhòir, agus chuir
e *luchd-millidh* uaith, agus
mharbh e na bha do leana-
baibh mac am Betlehem,
agus 'na crìochaibh uile, o
aois dhà bhliadhna agus
fuidh, a réir na h-aimsir a
dh'fhòghluim e gu dìchioll-
ach o na druidhibh.
17 An sin choimhlionadh
an ni a labhradh le Ieremias
am fàidh, ag ràdh,
18 Chualas guth ann an
Rama, caoidh, agus gul, agus
bròn ro mhòr, Rachel a'
caoineadh a cloinne, agus
cha b'àill leatha sòlas a
ghabhail, a chionn nach 'eil
iad *beò*.
19 Ach an uair a dh'eug
Herod, feuch, nochdadh ain-
geal an Tighearn ann am
bruadar do Ioseph san Ei-
phit,
20 Ag ràdh, Eirich, agus
gabh an naoidhean agus a
mhàthair, agus imich gu ta-
lamh Israeil: oir fhuair an
dream a bha 'g iarraidh ana-
ma an leinibh bàs.
21 Agus dh'éirich esan,
agus ghabh e an leanabh
agus a mhàthair d'a ionn-
suidh, agus thàinig e gu
talamh Israeil.
22 Ach an uair a chual e
gu'n robh Archelaus 'na righ
an *tìr* Iudea an àit Heroid
'athar, bha eagal air dol an
sin: ach, air faotainn da
rabhaidh *o Dhia* ann am
bruadar, thionndaidh e gu
crìochaibh Ghalile:
23 Agus thàinig e agus
ghabh e còmhnuidh ann am
baile d'an goirear Nasaret, a

[1] *am fochair.*

[2] *gu'n do mheall na druidhean e.*

chum gu coimhliontadh an
ni a labhradh leis na fàidhibh,
Gu goirear Nasarach dheth.

CAIB. III.

1 *Teagasg, dreuchd, agus caitheamh-beatha Eoin Bhaiste.* 7 *Thug e achmhasan do na Phairisich.* 13 *Bhaist e Criosd ann an uisge Iordain.*

AGUS anns na làithibh sin
thàinig Eoin Baiste, a'
searmonachadh am fàsach
Iudea,
2 Agus ag ràdh, Gabhaibh
aithreachas: oir a ta rìogh-
achd nèimh am fogus.
3 Oir is e so an ti ud mu'n
do labhair Esaias am fàidh,
ag ràdh, Guth an ti a ghlaodh-
as anns an fhàsach, Ulluich-
ibh slighe an Tighearna,
deanaibh a cheumanna dì-
reach.
4 Agus bha a chulaidh aig
Eoin do fhionna chàmhal,
agus crios leathair aige tim-
chioll a leasraidh; agus is e
bu bhiadh dha locuist agus
mil fhiadhaich.
5 Chaidh Ierusalem a mach
d'a ionnsuidh an sin agus Iu-
dea uile, agus luchd-àiteach-
aidh na dùthcha timchioll
Iordain uile.
6 Agus bhaisteadh iad leis-
san ann an Iordan, ag aid-
eachadh[1] am peacanna.
7 Ach an uair a chunnaic e
mòran do na Phairisich, agus
do na Sadusaich a' teachd a
chum a bhaistidh-san, thubh-
airt e riu, A shìol nan nath-
raiche nimhe, cò a thug rabh-
adh dhuibh-sa teicheadh o'n
fheirg a ta ri teachd?
8 Air an aobhar sin, thug-
aibh a mach toradh iom-
chuidh do'n aithreachas.
9 Agus na smuainichibh a
ràdh annaibh féin, A ta Abra-
ham 'na athair againn: oir a
ta mi ag ràdh ribh, gur com-
asach Dia air clann a thog-
ail suas a dh' Abraham do
na clochaibh sin.
10 Agus a nis a ta an tuadh
air a cur ri freumh nan crann:
air an aobhar sin, ge b'e
crann nach toir a mach tor-
adh maith, gearrar e, agus
tilgear san teine e.
11 Gu deimhin a ta mise
'gur baisteadh le h-uisge chum
aithreachais; ach an ti a thig
a'm' dhéigh, is cumhachd-
aiche e na mi, agus cha'n
airidh mise air a bhrògan a
ghiùlan: baistidh esan sibh
leis an Spiorad Naomh, agus
le teine:
12 Aig am bheil a ghuit
'na làimh, agus glanaidh e
gu ro bhaileach 'ùrlar-bual-
aidh, agus cruinnichidh e a
chruithneachd d'a thigh-tasg-
aidh[2]: ach loisgidh e am
moll le teine nach feudar a
mhùchadh.
13 An sin thàinig Iosa o
Ghalile gu Iordan a dh'ionn-
suidh Eoin, chum gu'm biodh
e air a bhaisteadh leis.
14 Ach bhac Eoin e, ag
ràdh, A ta feum agamsa bhi
air mo bhaisteadh leatsa,
agus am bheil thusa a' teachd
a m' ionnsuidh-sa?
15 Agus fhreagair Iosa
agus thubhairt e ris, Leig
do'n chùis a bhi mar so a nis:
oir mar so is iomchuidh
dhuinn gach uile fhìreant-
achd a choimhlionadh. An
sin dh'fhulaing e dha.
16 Agus un uair a bhaist-
eadh Iosa, chaidh e air ball

[1] *aidmheil.*

[2] *thaisg-thigh.*

suas as an uisge; agus, feuch,
dh'fhosgladh nèamh dha,
agus chunnaic e Spiorad Dé
a' tuirling[1] mar choluman,
agus a' teachd air-san:
17 Agus, feuch, guth o
nèamh, ag ràdh, Is e so mo
Mhac gràdhach, anns am
bheil mo mhòr-thlachd.

CAIB. IV.

1 *Bhuair an diabhul Criosd.* 17 *An déigh do Iosa buadhachadh air, thòisich e air searmonachadh.* 24 *Shlànuich e sluagh a bha euslan.*

AN sin threòraicheadh Iosa
leis an Spiorad do'n fhàs-
ach, chum gu'm biodh e air
a bhuaireadh leis an diabhul.
2 Agus an uair a thraisg e
dà fhichead là agus dà fhich-
ead oidhche, an déigh sin
bha ocras air.
3 Agus air teachd do'n
bhuaireadair d'a ionnsuidh
thubhairt e, Ma's tu MacDhé,
thoir àithne do na clochaibh
so a bhi 'nan aran.
4 Ach fhreagair esan agus
thubhairt e, A ta e sgrìobhta,
Cha'n ann le h-aran a mhàin
a bheathaichear duine, ach
leis gach uile fhocal a thig o
bheul Dé.
5 An sin thug an diabhul
e do'n bhaile naomh, agus
chuir e air binnein an team-
puill e.
6 Agus thubhairt e ris,
Ma's tu Mac Dhé, tilg thu
féin sìos: oir a ta e sgrìobhta,
gu toir e àithne d'a ainglibh
mu d' thimchioll, agus tog-
aidh iad suas thu 'nan
làmhaibh, chum nach buail
thu, uair air bith, do chos
air cloich.
7 Thubhairt Iosa ris a rìs,
A ta e sgrìobhta, Cha bhuair[2]
thu an Tighearna do Dhia.
8 Thug an diabhul e a rìs
chum beinne ro àird, agus
nochd e dha uile rìoghachdan
an domhain, agus an glòir;
9 Agus thubhairt e ris, Iad
so uile bheir mise dhuit, ma
thuiteas tu sìos agus ma ni
thu aoradh dhomhsa.
10 An sin thubhairt Iosa
ris, Imich uam, a Shatain:
oir a ta e sgrìobhta, Bheir
thu aoradh do'n Tighearna
do Dhia, agus dhasan 'na
aonar ni thu seirbhis.
11 An sin dh'fhàg an diabh-
ul e; agus, feuch, thàinig
aingil agus fhritheil iad da.
12 Ach an uair a chual
Iosa gu'n do chuireadh Eoin
an làimh, dh'imich e do
Ghalile.
13 Agus air fàgail Nasaret
da, thàinig e agus ghabh[3] e
còmhnuidh ann an Caper-
naum, a ta ri taobh[4] na
fairge, ann an leth-iomall
Shabuloin agus Nephtalim
14 A chum gu'n coimh-
liontadh an ni a labhradh le
Esaias am fàidh, ag ràdh,
15 Talamh Shabuloin, agus
talamh Nephtalim, slighe na
fairge air an taobh thall do
Iordan[5], Galile nan Cinn-
each:
16 Am pobull a bha 'nan
suidhe an dorchadas, chunn-
aic iad solus mòr; agus a
ta solus air éirigh do na daoin-
ibh a bha 'nan suidhe an tìr
agus an sgàil a' bhàis.
17 O sin a mach thòisich
Iosa air searmoin a dhean-
amh, agus a ràdh, Gabhaibh
aithreachas, oir a ta rìoghachd
nèimh am fogus.

[1] *teachd a nuas.* [2] *dearbh.* [3] *rinn.* [4] *chois.* [5] *ri taobh Iordain.*

18 Agus ag imeachd do
Iosa ri taobh fairge Ghalile,
chunnaic e dithis bhràithre,
Simon d'an goirear Peadar,
agus Aindreas a bhràthair, a'
tilgeadh lìn san fhairge : (oir
b'iasgairean iad.)
19 Agus thubhairt e riu,
Leanaibh mise, agus ni mi
iasgairean air daoinibh dhibh.
20 Agus air ball dh'fhàg iad
na lìonta, agus lean iad esan.
21 Agus air triall da as a
sin, chunnaic e dithis eile
bhràithre, Seumas *mac* She-
bede, agus Eoin a bhràthair,
ann an luing maille r'an
athair Sebede, a' càradh an
lìon : agus ghairm e iad.
22 Agus air ball dh'fhàg
iad an long agus an athair,
agus lean iad e.
23 Agus dh'imich Iosa
timchioll Ghalile uile, a'
teagasg 'nan sionagogaibh,
agus a' searmonachadh sois-
geil na rìoghachd, agus a'
slànuchadh gach gnè thinnis,
agus gach gnè eucail am
measg an t-sluaigh.
24 Agus chaidh a chliu
feadh Shiria uile : agus thug
iad d'a ionnsuidh iadsan uile
a bha euslan, agus a bha air
an cuibhreachadh le galar-
aibh, agus iomadh gnè phian-
ta, agus iadsan aig an robh
deamhain annta, agus air an
robh an tuiteamas[1], agus
luchd pairilis[2]; agus shlàn-
uich e iad.
25 Agus lean cuideachd
mhòr e o Ghalile, agus o
Dhecapolis, agus o Ierusalem,
agus o Iudea, agus o na
crìochaibh a ta an taobh thall
do Iordan.

---

[1] *tinneas na gealaich, tuiteamach.*
[2] *crith-ghalair.*

CAIB. V.

1 *Searmoin Chriosd air a' bheinn, anns am bheil na h-ochd beannachdan,* 17 *agus mìneachadh an lagha.*

AGUS an uair a chunnaic
Iosa an sluagh, chaidh
e suas air beinn ; agus air
suidhe dha, thàinig a dheis-
ciobuil d'a ionnsuidh.
2 Agus dh'fhosgail e a
bheul, agus theagaisg e iad,
ag ràdh,
3 *Is* beannaichte iadsan a
ta bochd 'nan spiorad : oir is
leo rìoghachd nèimh.
4 *Is* beannaichte iadsan a
ta ri bròn : oir gheibh iad
sòlas.
5 *Is* beannaichte na daoine
macanta[3] : oir sealbhaichidh
iad an talamh mar oigh-
reachd.
6 *Is* beannaichte an dream
air am bheil ocras agus tart
na còrach[4] : oir sàsuichear
iad.
7 *Is* beannaichte na daoine
tròcaireach : oir gheibh iad
tròcair.
8 *Is* beannaichte na daoine
a ta glan 'nan cridhe : oir chi
iad Dia.
9 *Is* beannaichte luchd-
deanamh na sìthe : oir goir-
ear clann Dé dhiubh.
10 *Is* beannaichte an dream
a ta fulang geur-leanmhuinn
air son na còrach : oir is
leosan rìoghachd nèimh.
11 *Is* beannaichte bhitheas
sibh an uair a bheir daoine
anacainnt dhuibh, agus a ni
iad geur-leanmhuinn *oirbh*,
agus a labhras iad gach uile
dhroch fhocal ribh gu breug-
ach, air mo sgàth-sa.

---

[3] *ciùin.*
[4] *a' cheartais, na fìreantachd.*

12 Deanaibh gairdeachas, agus bithibh ro shubhach; oir is mòr bhur duais air nèamh: oir mar sin rinn iad geur-leanmhuinn air na fàidhibh a bha roimhibh.

13 Is sibhse salann na talmhainn: gidheadh ma chailleas an salann a bhlas, ciod leis an saillear e? cha'n 'eil feum ann o sin suas, ach a thilgeadh mach, agus a shaltairt fo chosaibh dhaoine.

14 Is sibhse solus an t-saoghail. Cha'n fheudar baile a ta air a shuidheachadh air sliabh fholach.

15 Agus cha las daoine coinneal, chum gu'n cuir iad i fuidh shoitheach, ach ann an coinnleir, agus ni i solus do na bheil a stigh.

16 Gu ma h-ann mar sin a dhealraicheas bhur solus an làthair dhaoine, chum gu faic iad bhur deadh oibre, agus gu toir iad glòir do bhur n-Athair a ta air nèamh.

17 Na measaibh gu'n d'-thàinig mise a bhriseadh[1] an lagha no nam fàidhean; cha'n ann[2] a bhriseadh a thàinig mi, ach a choimhlionadh.

18 Oir a ta mi ag ràdh[3] ribh gu firinneach, Gus an téid[4] nèamh agus talamh thairis, cha téid aon lide[5] no aon phunc do'n lagh thairis, gus an coimhlionar gach aon ni.

19 Air an aobhar sin ge b'e neach a bhriseas aon do na h-àitheantaibh so a's lugha, agus a theagaisgeas daoine mar sin, goirear an duine a's lugha dheth ann an rìoghachd nèimh: ach ge b'e neach a ni, agus a theagaisgeas *iad*, goirear duine mòr dheth ann an rìoghachd nèimh.

20 Oir a ta mi ag ràdh ribh, Mur toir bhur fireantachd-sa barrachd air fireantachd nan sgrìobhaiche agus nam Phairiseach, nach téid sibh, air chor air bith, a steach do rìoghachd nèimh.

21 Chuala sibh, gu'n dubhradh ris na sinnsiribh, Na dean mortadh; agus ge b'e neach a ni mortadh, bithidh e an cunnart a' bhreitheanais.

22 Ach a ta mise ag ràdh ribh, Ge b'e neach aig am bi fearg r'a bhràthair gun aobhar, gu'm bi e an cunnart a' bhreitheanais: agus ge b'e neach a their r'a bhràthair, Raca, gu'm bi e an cunnart na comhairle: ach ge b'e neach a their, Amadain, gu'm bi e an cunnart teine ifrinn.

23 Uime sin ma bheir thu do thabhartas[6] chum na h-altarach[7], agus gu'n cuimhnich thu an sin gu bheil ni air bith aig do bhràthair a'd' aghaidh;

24 Fàg do thabhartas an sin an làthair na h-altarach, agus imich, agus dean réite air tùs ri d' bhràthair, agus an déigh sin thig agus tabhair uait do thiodlac.

25 Bi réidh ri d' eascaraid gu luath, am feadh a bhios tu maille ris san t-slighe: air eagal gu'n toir an t-eascaraid thairis thu do'n bhreitheamh, agus gu'n toir am breitheamh thu do'n mhaor, agus gu tilgear am prìosan thu.

---

[1] *a sgaoileadh.* [2] *ni h-ann.* [3] *deirim, theircam.*

[4] *an d'théid.* [5] *aon iota* [6] *thiodhlac.* [7] *altaire.*

26 A ta mi ag ràdh riut gu
firinneach nach téid thu mach
as a sin, gus an ìoc thu an
fheoirling[1] dheireannach.
27 Chuala sibh gu'n dubh-
radh ris[2] na sinnsiribh, Na
dean adhaltrannas.
28 Ach a ta mise ag ràdh
ribh, Ge b'e neach a dh'amh-
airceas air mnaoi chum a
miannachadh, gu'n d'rinn e
adhaltrannas leatha cheana
'na chridhe.
29 Agus ma bheir do shùil
dheas aobhar tuislidh dhuit,
spìon a mach i, agus tilg uait
i: oir is fearr dhuit gu sgriosar
aon do d' bhallaibh, na do
chorp uile bhi air a thilgeadh
do ifrinn.
30 Agus ma bheir do làmh
dheas oilbheum dhuit, gearr
dhìot i, agus tilg uait *i:* oir is
fearr dhuit gu sgriosar aon do
d' bhallaibh, na do chorp
uile bhi air a thilgeadh do
ifrinn.
31 Agus a dubhradh, Ge
b'e chuireas a bhean phòsda
air falbh, thugadh e litir-
dhealaich dhi.
32 Ach a ta mise ag ràdh
ribh, Ge b'e neach a chuireas
air falbh a bhean-phòsda féin,
ach a mhàin air son strìop-
achais, gu bheil e toirt oirre
adhaltrannas a dheanamh:
agus an ti a phòsas a' bhean
sin a chuireadh air falbh, a
ta e a' deanamh adhaltran-
nais.
33 Mar an ceudna, chuala
sibh gu'n dubhradh ris na
sinnsiribh, Na tabhair mionn-
an eitheich, ach coimhlion do
mhionnan do'n Tighearna.
34 Ach a ta mise ag ràdh
ribh, Na tugaibh mionnan
idir: na *tugaibh* air nèamh,
oir is e righ-chaithir Dhé e.
35 Na *tugaibh* air an talamh,
oir is e stòl a chos e: na *tug-
aibh* air Ierusalem, oir is e
baile an righ mhòir e.
36 Na tabhair mionnan air
do cheann, oir cha'n urrainn
thu aon fhuiltein a dheanamh
geal no dubh.
37 Ach gu ma h-e is còmh-
radh dhuibh, Seadh, seadh:
Ni h-eadh, ni h-eadh; oir
ge b'e ni a bhios os ceann so,
is ann o'n olc a ta e.
38 Chuala sibh gu'n dubh-
radh, Sùil air son sùla, agus
fiacail air son fiacla.
39 Ach a ta mise ag ràdh
ribh, Na cuiribh an aghaidh
an uilc: ach ge b'e neach a
bhuaileas tu air do ghial deas,
tionndaidh thuige an gial eile
mar an ceudna.
40 Agus an ti le'm b'àill
thusa a thagradh san lagh,
agus do chòta a bhuin dìot,
leig leis d'fhalluinn mar an
ceudna.
41 Agus ge b'e bheir leis
air feadh mìle a dh'aindeoin
thu, imich leis air feadh dhà
mhìle.
42 Tabhair do'n ti a dh'iarr-
as ort; agus uaithsan le'm bu
mhiann iasachd fhaotainn
uait, na pill air falbh.
43 Chuala sibh gu'n dubh-
radh, Gràdhaichidh tu do
choimhearsnach, agus bith-
idh fuath agad do d' nàmhaid.
44 Ach a ta mise ag ràdh
ribh, Biodh gràdh agaibh do
bhur naimhdibh, beannaich-
ibh an dream a mhallaich-
eas sibh, deanaibh maith
do na daoinibh air am beag
sibh, agus deanaibh urnuigh

[1] *farthing.* Sasg.

[2] *leis.*

air son na muinntir a ta buntuinn ribh gu naimhdeil, agus a ta 'g ur geur-leanmhuinn :

45 A chum gu'm bi sibh 'nur cloinn aig bhur n-Athair a ta air nèamh : oir a ta esan a' tabhairt air a ghréin féin éirigh air na droch dhaoinibh, agus air na deadh dhaoinibh, agus a'cur uisge air na fìreanaibh agus air na neo-fhìreanaibh.

46 Oir ma bhios grádh agaibh do'n mhuinntir aig am bheil gràdh dhuibh, ciod an duais a gheibh sibh ? nach 'eil eadhon na cìs-mhaoir a' deanamh an ni ceudna ?

47 Agus ma chuireas sibh fàilte air bhur bràithribh féin a mhàin, ciod a tha sibh a' deanamh thar *chàch*? nach 'eil na cìsmhaoir féin a' deanamh an ni ceudna ?

48 Air an aobhar sin bithibh-sa coimhlionta[1] mar a ta bhur n-Athair a ta air nèamh coimhlionta.

CAIB. VI.

1 *Tha Criosd a' labhairt mu dhéirc,* 5 *mu urnuigh,* 14 *mu mhaitheanas d'ar bràithribh,* 16 *mu thrasgadh,* 25 *agus mu ro-chùram an t-saoghail so.*

THUGAIBH an aire nach toir[2] sibh bhur déirc am fianuis dhaoine, chum gu'm faicear leo sibh ; no cha'n fhaigh sibh tuarasdal o bhur n-Athair a ta air nèamh.

2 Uime sin, an uair a bheir thu do dhéirc, na toir fa'near galltromp a shéideadh romhad, mar a ni na cealgairean, anns na sionagogaibh, agus anns na sràidibh, chum gu faigh iad glòir o dhaoinibh. Gu firinneach a ta mise ag ràdh ribh, gu bheil an tuarasdal aca.

3 Ach an uair a bheir thusa déirc, na biodh fios aig do làimh chlì ciod a ta do làmh dheas a' deanamh ;

4 Chum gu'm bi do dhéirc an uaignidheas : agus bheir t'Athair a chi an uaignidheas, duais dhuitse gu follaiseach.

5 Agus an uair a ni thu urnuigh, na bi mar luchd an fhuar-chràbhaidh : oir is ionmhuinn leo urnuigh a dheanamh anns na sionagogaibh, agus ann an coinneachadh nan sràid 'nan seasamh, chum gu faicear le daoinibh iad, Gu deimhin tha mise ag ràdh ribh, gu bheil an tuarasdal aca.

6 Ach thusa, an uair a ni thu urnuigh, imich a steach do d' sheòmar, agus air dùnadh do dhoruis duit, dean urnuigh ri t'Athair a ta an uaignidheas, agus bheir t'Athair a chi an uaignidheas, duais dhuit gu follaiseach.

7 Ach an uair a ni sibh urnuigh na gnàthaichibh athiarrtais dhìomhain, mar na Cinnich : oir saoilidh iadsan gu'n éisdear riu air son lìonmhoireachd am focla.

8 Uime sin na bithibh-sa cosmhuil riu ; oir a ta fios aig bhur n-Athair cia iad na nithe a ta dh'uireasbhuidh oirbh, mu'n iarr sibh air iad.

9 Air an aobhar sin deanaibh-sa urnuigh air a' mhodh so : Ar n-Athair a ta air nèamh, Gu naomhaichear t'ainm.

10 Thigeadh do rìoghachd. Deanar do thoil air an talamh, mar *a nìthear* air nèamh.

---

[1] *foirfe, diongmhalta.*

[2] *dean.*

11 Tabhair dhuinn an diugh
ar n-aran laitheil.
12 Agus maith dhuinn ar
fiacha, amhuil mar a mhaith-
eas sinne d'ar luchd-fiach[1].
13 Agus na leig am buair-
eadh sinn ; ach saor sinn o
olc : oir is leatsa an rìogh-
achd, agus an cumhachd, agus
a' ghlòir, gu siorruidh. Amen.
14 Oir ma mhaitheas sibh
an cionta do dhaoinibh,
maithidh bhur n-Athair
nèamhaidh dhuibh-sa mar
an ceudna :
15 Ach mur maith sibh an
cionta do dhaoinibh, cha mhò
a mhaitheas bhur n-Athair
dhuibh-sa bhur cionta.
16 Agus an uair a ni sibh
trasgadh, na bitheadh gruaim
air bhur gnùis, mar luchd an
fhuar-chràbhaidh : oir cuir-
idh iadsan mi-dhreach air an
aghaidh chum gu faicear le
daoinibh iad a bhi trasgadh.
Tha mi ag ràdh ribh gu firinn-
each, gu bheil an tuarasdal
aca.
17 Ach thusa, an uair a
ni thu trasgadh, cuir oladh
air do cheann, agus ionnail
t'aghaidh[2]:
18 Chum nach faicear le
daoinibh gu bheil thu a' dean-
amh trasgaidh, ach le t'Ath-
air a ta an uaignidheas :
agus bheir t'Athair a chi an
uaignidheas, duais dhuit gu
follaiseach.
19 Na taisgibh dhuibh féin
ionmhais air an talamh, far an
truaill[3] an leomann[4] agus a'
mheirg e, agus far an cladh-
aich na meirlich a stigh agus
an goid iad.
20 Ach taisgibh ionmhais
dhuibh féin air nèamh, far
nach truaill an leomann no a'
mheirg, agus nach cladhaich,
agus nach goid na meirlich.
21 Oir ge b'e àit am bheil
bhur n-ionmhas, is ann an sin
a bhios bhur chridhe mar an
ceudna.
22 Is i an t-sùil solus a'
chuirp : uime sin ma bhios do
shùil glan, bithidh do chorp
uile lan soluis.
23 Ach ma bhios do shùil
gu h-olc, bithidh do chorp
uile dorcha. Air an aobhar
sin ma tha an solus a ta annad
'na dhorchadas, cia mòr an
dorchadas sin.
24 Cha'n urrainn neach air
bith seirbhis a dheanamh do
dhà Thighearn : oir an dara
cuid bithidh fuath aige do
neach aca, agus gràdh do
neach eile ; no gabhaidh e le
neach aca, agus ni e tàir air
neach eile. Cha'n urrainn
sibh seirbhis a dheanamh do
Dhia agus do Mhamon.
25 Uime sin, a ta mise ag
ràdh ribh, Na biodh ro-chùr-
am oirbh mu thimchioll bhur
beatha, ciod a dh'itheas no
dh'òlas sibh ; no mu thim-
chioll bhur cuirp, ciod a
chuireas sibh umaibh. Nach
mò a' bheatha na 'm biadh,
agus an corp na'n t-eudach ?
26 Amhaircibh air eunlaith
an athair : oir cha chuir iad
sìol, agus cha bhuain iad,
agus cha chruinnich iad an
saibhlibh : gidheadh a ta
bhur n-Athair nèamhaidh-
sa 'g am beathachadh. Nach
fearr sibhse gu mòr na iadsan ?
27 Agus cò agaibh le mòr-
chùram a dh'fheudas aon
làmh-choille[5] a chur r'a àirde
féin ?

[1] *feichneinibh.* [2] *t'eudan.* [3] *mill.*

[4] *an reudan, a' mhial-chrìon.* [5] *bhann-làmh.*

28 Agus c'ar son a ta sibh ro chùramach mu thimchioll bhur culaidh? fòghlumaibh cionnus a ta na lilighean a' fàs sa' mhachair; cha saothraich iad, agus cha snìomh iad.

29 Gidheadh a ta mise ag ràdh ribh, Nach robh Solamh féin 'na uile ghlòir, air eudachadh mar aon diubh so.

30 Air an aobhar sin, ma tha Dia mar sin a' sgeadachadh feoir na macharach a ta an diugh ann, agus am màireach air a thilgeadh san àmhuinn, nach mò na sin *a sgeadaicheas* e sibhse, a dhaoine air bheag creidimh?

31 Uime sin na bithibh làn do chùram, ag radh, Ciod a dh'itheas sinn? no ciod a dh'òlas sinn? no ciod a chuireas sinn umainn?

32 (Oir iad so uile iarraidh na Cinnich;) oir a ta fios aig bhur n-Athair nèamhaidh gu bheil feum agaibh-sa air na nithibh so uile.

33 Ach iarraibh air tùs rìoghachd Dhe, agus 'fhìreantachd-san, agus cuirear na nithe so uile ribh.

34 Uime sin, na bitheadh ro-chùram oirbh mu thimchioll an là màireach: oir bithidh a làn do chùram air an là màireach mu thimchioll a nithe féin: *is* leor do'n là 'olc féin.

CAIB. VII.

1 *Tha ar Slànuighear a' cronuchadh breth ghrad,* 6 *a' toirmeasg nithe naomha chur an neo-shuim,* 7 *agus ag orduchadh urnuigh a dheanamh.* 13 *Chomhairlich e do gach neach dol a steach air an dorus chumhann*

NA tugaibh breth, chum nach toirear breth oirbh:

2 Oir a réir na breth a bheir sibh, bheirear breth oirbh: agus leis an tomhas le'n tomhais sibh, tomhaisear dhuibh a rìs.

3 Agus c'ar son a ta thu a' faicinn an smùirnein[1] a ta an sùil do bhràthar, ach nach 'eil thu toirt fa'near an t-sail a ta ann do shùil féin?

4 No cionnus a their thu ri d'bhràthair, Fulaing dhomh an smùirnein a spìonadh as do shùil; agus, feuch, an t-sail ann do shùil féin?

5 A chealgair, buin air tùs an t-sail as do shùil féin; agus an sin is léir dhuit gu maith an smùirnein a bhuntuinn à sùil do bhràthar.

6 Na toiribh an ni naomh do na madraibh, agus na tilgibh bhur nèamhnuideau am fianuis nam muc, air eagal gu saltair iad orra le'n cosaibh, agus[2] air pilltinn doibh gu reub iad sibh féin as a chéile.

7 Iarraibh, agus bheirear dhuibh: siribh[3], agus gheibh sibh: buailibh *an dorus,* agus fosgailear dhuibh:

8 Oir gach uile neach a dh'iarras, glacaidh e: agus ge b'e a shireas, gheibh e: agus do'n ti a bhuaileas *an dorus,* fosgailear.

9 Oir cò an duine agaibhsa, ma's e's gu'n iarr a mhac aran, a bheir cloch dha?

10 Agus ma's iasg a dh'iarras e, an tabhair e nathair dha?

11 Air an aobhar sin ma's aithne dhuibhsa a ta olc, tiodhlacan maithe a thabhairt

[1] *caimein.* [2] *no.* [3] *lorgaichibh.*

do bhur cloinn, nach mò na
sin a bheir bhur n-Athair a
ta air nèamh nithe maithe
dhoibhsan a dh'iarras air *iad?*
12 Uime sin, gach uile ni
bu mhiann leibh daoine a
dheanamh dhuibh-sa, dean-
aibh-sa a leithid dhoibhsan
mar an ceudna: oir is e so
an lagh agus na fàidhean.
13 Imichibh a steach air
an dorus chumhann; oir is
farsuinn an dorus, agus is
leathan an t-slighe a ta treòr-
achadh chum sgrios, agus is
lìonmhor iad a ta dol a steach
oirre:
14 Ach is[1] cumhann an
dorus, agus is aimhleathan
an t-slighe a ta treòrachadh
chum na beatha, agus is tearc
iad a ta 'g amas oirre.
15 Coimhidibh sibh féin o
na fàidhibh bréige, a thig d'ur
n-ionnsuidh ann an culaidh-
ibh chaorach, ach a ta o'n
leth a stigh 'nam madaibh-
alluidh.
16 Air an toraibh aith-
nichidh sibh iad: an tionail
daoine dearcan-fìona do
dhrisibh, no figean do na
foghannanaibh[2]?
17 Agus mar sin bheir gach
uile chrann maith toradh
maith: ach bheir an droch
chrann droch thoradh.
18 Cha'n fheud a' chraobh
mhaith droch thoradh a ghiùl-
an[3], no an droch chraobh
toradh maith a thabhairt.
19 Gach uile chrann nach
giùlain toradh maith, gearrar
sìos e, agus tilgear san teine e.
20 Air an aobhar sin, is
ann air an toraibh a dh'aithn-
icheas sibh iad.
21 Cha'n e gach uile neach
a their riumsa, A Thighearn,
a Thighearn, a théid a steach
do rìoghachd nèimh; ach an
ti a ni toil m' Athar-sa a ta
air nèamh.
22 Is iomadh iad a their
riumsa san là ud, A Thigh-
earn, a Thighearn, nach d'-
rinn sinn fàidheadaireachd a'
t'ainm-sa? agus a' t'ainm-sa
nach do thilg sinn a mach
deamhain? agus a' t'ainm-sa
nach d'rinn sinn iomadh
miorbhuile?
23 Agus an sin aidichidh
mise gu follaiseach dhoibh,
Cha b'aithne dhomh riamh
sibh: imichibh uam, a luchd-
deanamh na h-eucorach.
24 Air an aobhar sin, gach
uile neach a chluinneas na
briathra so agamsa, agus a ni
iad, samhluichidh mi e ri
duine glic, a thog a thigh air
carraig:
25 Agus thuirling[4] an t-
uisge, agus thàinig na tuil-
tean, agus shéid na gaothan,
agus bhuail iad air an tigh
sin: agus cha do thuit e, oir
bha a bhunadh suidhichte air
carraig.
26 Agus gach uile neach a
chluinneas na briathra so
agamsa, agus nach coimhlion
iad, samhluichear e ri duine
amaideach a thog a thigh air
a' ghaineamh:
27 Agus thuirling an t-
uisge, agus thàinig na tuil-
tean, agus shéid na gaothan,
agus bhuail iad air an tigh
sin: agus thuit e; agus bu
mhòr a thuiteam.
28 Agus tharladh[5], an uair
a chrìochnaich Iosa na briath-

[1] *do bhrìgh gur.* [2] *chuaranaibh.* [3] *iomchar.*

[4] *thàinig a nuas.*
[5] *thachair.*

ra so, gu'n do ghabh am po-
bull iongantas r'a theagasg-
san :
29 Oir theagaisg e iad mar
neach aig an robh cumh-
achd[1], agus cha'n ann mar
na sgrìobhaichean.

CAIB. VIII.

1 Ghlan Criosd an lobhar ; 5 shlànuich e seirbhiseach a' Chaiptin-ceud ; 14 agus màthair-chéile Pheadair : 23 Chiùinich e an fhairge, 28 agus thilg e mach deamhain á dithis dhaoine.

AGUS air teachd a nuas
o'n bheinn dha, lean
cuideachd mhòr e.
2 Agus, feuch, thàinig
lobhar, agus rinn e aoradh
dha, ag ràdh, A Thighearna,
ma's àill leat, is comasach
thu air mise a ghlanadh.
3 Agus shìn Iosa mach a
làmh, agus bhean e ris, ag
ràdh, Is àill leam ; bi thusa
glan. Agus air ball bha a
luibhre air a glanadh.
4 Agus thubhairt Iosa ris,
Feuch nach innis thu do
dhuine sam bith, ach imich,
taisbein thu féin do'n t-sag-
art, agus thoir d'a ionnsuidh[2]
an tiodhlac a dh'àithn Maois,
mar fhianuis dhoibh.
5 Agus air dol do Iosa a
steach do Chapernaum, thàin-
ig d'a ionnsuidh Caiptin-
ceud, a' guidhé air,
6 Agus ag ràdh, A Thigh-
earna, tha m'òglach 'na luidhe
a stigh am pairilis, *agus* air a
phianadh gu h-anabarrach.
7 Agus thubhairt Iosa ris,
Théid mise, agus slànuichidh
mi e.
8 Agus air freagairt do'n
Chaiptin-ceud, thubhairt e,
A Thighearna, cha'n airidh
mise air thusa a theachd a
steach fo m' chleith : ach a
mhàin abair am focal, agus
slànuichear m'òglach.
9 Oir is duine mise féin a
ta fuidh ughdarras, aig am
bheil saighdeara fodham : a-
gus their mi ris an fhear so,
Imich, agus imichidh e : agus
ris an fhear so eile, Thig,
agus thig e : agus ri m'
sheirbhiseach, Dean so, agus
ni se e.
10 'Nuair a chual Iosa
so, ghabh e iongantas, agus
thubhairt e ris a' mhuinntir a
lean *e*, Gu firinneach a ta mi
ag ràdh ribh, ann an Israel
féin nach d'fhuair mi creid-
imh cò mòr as so.
11 Agus a ta mi ag ràdh
ribh, gu'n tig mòran o'n àird
an ear, agus o'n àird an iar,
agus gu'n suidh iad maille ri
Abraham, agus Isaac, agus
Iacob, ann an rìoghachd
nèimh :
12 Ach gu'n tilgear clann
na rìoghachd ann an dorch-
adas a ta 'n leth a muigh ;
bithidh an sin gul agus gìosg-
an[3] fhiacal.
13 Agus thubhairt Iosa ris
a' Chaiptin-ceud, Imich
romhad, agus biodh dhuit a
réir mar a chreid thu. Agus
shlànuicheadh 'òglach air an
uair sin féin.
14 Agus an uair a thàinig
Iosa gu tigh Pheadair, chunn-
aic e màthair a mhnà 'na
luidhe, agus i ann am fiabh-
rus[4].
15 Agus bhean e r'a làimh,
agus dh'fhàg am fiabhrus i :
agus dh'éirich i, agus rinn i
frithealadh dha[5].
16 Agus an uair a bha am

[1] *ughdarras.* [2] *thuige, chuige.* [3] *snagardaich.* [4] *an teasaich.* [5] *dubh.*

feasgar air teachd, thug iad
d'a ionnsuidh mòran anns an
robh deamhain; agus thilg e
na spioraid a mach le 'fhocal,
agus shlànuich e iad uile a
bha eùslan:
17 A chum gu'n coimh-
liontadh[1] an ni a labhradh le
Esaias am fàidh, ag ràdh,
Ghabh esan ar n-anmhuinn-
eachdan air féin, agus ghiùl-
ain e ar n-euslaintean.
18 Agus an uair a chunn-
aic Iosa sluagh mòr m'a thim-
chioll, dh'àithn e dol á sin
do'n taobh eile.
19 Agus thàinig sgrìobh-
aiche àraidh, agus thubhairt
e ris, A mhaighstir, leanaidh
mise thu, ge b'e taobh a théid
thu.
20 Agus thubhairt Iosa ris,
Tha tuill aig na sionnaich,
agus nid aig eunlaith an ath-
air[2]; ach cha'n 'eil aig Mac
an duine ionad anns an cuir
e a cheann fuidh.
21 Agus thubhairt fear eile
d'a dheisciobluibh ris, A
Thighearna, leig dhomh-sa
imeachd air tùs agus m'
athair adhlacadh.
22 Ach thubhairt Iosa ris,
Lean mise, agus leig leis na
mairbh am mairbh féin adh-
lacadh.
23 Agus air dol dhasan a
steach do luing, lean a dheis-
ciobuil e.
24 Agus, feuch, dh'éirich
doinionn[3] mhòr air an fhairge,
ionnus gu'n d'fholaich na
tuinn an long: ach bha esan
'na chodal.
25 Agus thàinig a dheis-
ciobuil d'a ionnsuidh, agus
dhùisg iad e, ag ràdh, A
Thighearn, teasairg sinn: a
ta sinn caillte.
26 Agus thubhairt e riu,
C'ar son a ta sibh eagalach,
sibhse air bheag creidimh?
An sin dh'éirich e, agus
chronuich e na gaothan agus
an fhairge; agus bha ciùine
mhòr ann.
27 Ach ghabh na daoine
iongantas, ag ràdh, Ciod[4] e
ghnè dhuine so, gu bheil na
gaotha féin agus an fhairge
ùmhal dha?
28 Agus air teachd dha
do'n taobh eile, gu tìr na Ger-
geseneach[5], thachair dithis
dhaoine air, anns an robh
deamhain, a' teachd a mach
as na h-àitibh adhlaic, agus
iad ro gharg, ionnus nach
feudadh duine sam bith an t-
slighe sin a ghabhail.
29 Agus, feuch, ghlaodh
iad, ag ràdh, Ciod e ar gnoth-
uch-ne riut, Iosa a Mhic
Dhé? An d'thàinig thu an
so g'ar pianadh roimh an
àm?
30 Agus bha treud mòr
mhuc am fad uatha, ag ionalt-
radh.
31 Agus dh'iarr na deamh-
ain a dh'athchuinge airsan,
ag ràdh, Ma thilgeas tu mach
sinn, leig dhuinn dol san
treud mhuc ud.
32 Agus thubhairt e riu,
Imichibh. Agus air dol a
mach dhoibh, chaidh iad anns
an treud mhuc: agus, feuch,
ruith an treud mhuc uile gu
dian sìos air ionad corrach[6],
do'n chuan; agus chailleadh
sna h-uisgeachaibh iad.
33 Agus theich na buach-
aillean, agus chaidh iad do'n

[1] *Air chor as gu'n do choimhlion-adh.* [2] *aidheir.*

[3] *stoirm.* [4] *Creud.* [5] *Gadareneach.* [6] *cas.*

bhaile, agus dh'innis iad na
nithe so uile, agus na thachair
dhoibhsan anns an robh na
deamhain.
34 Agus, feuch, chaidh am
baile uile a mach a choinn-
eachadh Iosa; agus an uair
a chunnaic iad e, ghuidh iad
air imeachd as an crìochaibh-
san.

CAIB. IX.

1 *An déigh do Chriosd neach air an robh am pairilis a leigheas,* 9 *ghairm e Mata o bhòrd na cìse;* 10 *dh'ith e maille ri cìsmhaoir agus ri peacaich;* 20 *shlànuich e bean air an robh dortadh fola;* 32 *agus duine balbh anns an robh deamhan.*

AGUS air dol an luing dha,
chaidh e thar *an uisge,*
agus thàinig e d'a bhaile
féin.
2 Agus, feuch, thug iad d'a
ionnsuidh duine air an robh
am pairilis, 'na luidhe air
leabaidh: agus an uair a
chunnaic Iosa an creidimh,
thubhairt e ri fear na pairìlis,
Biodh deadh mhisneach agad,
a mhic, a ta do pheacanna air
am maitheadh dhuit.
3 Agus, feuch, thubhairt
dream àraidh do na sgrìobh-
aichibh annta féin, A ta am
fear so a' labhairt toibheim[1].
4 Agus air do Iosa an
smuaintean fhaicinn, thubh-
airt e, C'ar son a ta sibh a'
smuaineachadh uilc ann bhur
cridheachaibh?
5 Oir cia is usadh a ràdh,
A ta do pheacanna air am
maitheadh dhuit? no a ràdh,
Eirich agus imich?
6 Ach a chum gu'm bi fios
agaibh gu bheil cumhachd
aig Mac an duine peacanna
a mhaitheadh air an talamh,
(thubhairt e an sin ri fear na
pairilis,) Eirich, tog do leab-
aidh, agus imich do d' thigh.
7 Agus dh'éirich e, agus
chaidh e d'a thigh féin.
8 Ach an uair a chunnaic
am' pobull *so,* ghabh iad ion-
gantas, agus thug iad glòir do
Dhia, a thug a leithid so a
chumhachd do dhaoinibh.
9 Agus ag dol do Iosa as
an àite sin, chunnaic e duine
'na shuidhe aig bòrd na cìse,
d'am b'ainm Mata; agus
thubhairt e ris, Lean mise.
Agus dh'éirich e, agus lean
se e.
10 Agus tharladh, air
suidhe do Iosa aig biadh san
tigh, feuch, thàinig mòran
chìsmhaor agus pheacach,
agus shuidh iad sìos maille
ris-san agus r'a dheisciob-
luibh.
11 Agus an uair a chunnaic
na Phairisich *so,* thubhairt
iad r'a dheisciobluibh, C'ar
son a dh'itheas bhur maigh-
stir-sa maille ri cìs-mhaor-
aibh agus ri peacachaibh?
12 Ach an uair a chual
Iosa *so,* thubhairt e riu, Cha'n
ann aig a' mhuinntir a ta
slàn a ta feum air an léigh,
ach aig a' mhuinntir a ta
euslan.
13 Ach imichibh agus fògh-
lumaibh ciod is ciall da so,
Tròcair is àill leam, agus
cha'n ìobairt: oir cha d'-
thàinig mise a ghairm nam
fireanach, ach nam peacach
chum aithreachais.
14 An sin thàinig deisciob-
uil Eoin d'a ionnsuidh, ag
ràdh, C'ar son a ta sinne agus
na Phairisich a' trasgadh gu
minic, ach ni 'm bheil do
dheisciobuil-sa a' trasgadh?
15 Agus thubhairt Iosa riu,

[1] *dia-mhasluchaidh.*

Am feud clann seòmair an
fhir-nuadh-phòsda[1] bhi bròn-
ach, am feadh a bhitheas am
fear-nuadh-pòsda maille riu?
Ach thig na làithean anns an
toirear am fear-nuadh-pòsda
uatha, agus an sin ni iad
trasgadh.
16 Cha chuir duine sam
bith mìr do eudach nuadh air
sean eudach: oir buinidh an
ni a chuireadh g'a lìonadh
suas as an eudach, agus nìth-
ear an reubadh ni's miosa.
17 Cha mhò a chuireas
daoine fion nuadh ann an
seann searragaibh[2]: no bris-
ear na searragan, agus dòirtear
am fion, agus caillear na
searragan: ach cuiridh iad
fion nuadh ann an searragaibh
nuadha, agus bithidh iad
araon slàn.
18 'Nuair a bha e a' labh-
airt nan nithe so riu, feuch,
thàinig uachdaran àraidh,
agus thug e aoradh dha, ag
ràdh, Fhuair mo nighean bàs
air ball[3]: ach thig-sa agus
cuir do làmh oirre agus bithidh
i beò.
19 Agus dh'éirich Iosa,
agus lean e féin agus a
dheisciobuil e.
20 (Agus, feuch, thàinig
bean, air an robh dòrtadh fola
rè dhà bhliadhna dheug, air
a chùlaobh, agus bhean i ri
iomall 'eudaich:
21 Oir thubhairt i innte
féin, Ma bheanas mi ach ri
'eudach, bithidh mi slàn.
22 Ach air tionndadh do
Iosa mu'n cuairt, chunnaic e
i, agus thubhairt e, A nighean,
biodh deadh mhisneach agad;
shlànuich do chreidimh thu.
Agus bha a' bhean slàn o'n
uair sin.)
23 Agus an uair a thàinig
Iosa gu tigh an uachdarain,
agus a chunnaic e an luchd-
ciùil, agus a' chuideachd a'
deanamh toirm *bhròin*,
24 Thubhairt e riu, Imichibh
roimhibh, oir cha'n 'eil an
nigheanag[4] marbh ach 'na
codal. Agus rinn iad gàire
fochaid ris.
25 Ach an uair a chuireadh
a' chuideachd a mach, chaidh
e a steach, agus rug e air
làimh oirre, agus dh'éirich an
nigheanag.
26 Agus chaidh iomradh
sin a mach air feadh na tìre
sin uile.
27 Agus an uair a dh'imich
Iosa as a sin, lean dithis dhall
e, ag éigheach, agus ag ràdh,
A Mhic Dhaibhidh, dean tròc-
air oirnne.
28 Agus an uair a thàinig
e steach do'n tigh, thàinig
na doill d'a ionnsuidh: agus
thubhairt Iosa riu, Am bheil
sibh a'creidsinn gur comasach
mise so a dheanamh? Thubh-
airt iad ris, A ta, a Thighearn.
29 An sin bhean e r'an
sùilibh, ag ràdh, Biodh e
dhuibh a réir bhur creidimh.
30 Agus dh'fhosgladh an
sùilean, agus bhagair Iosa gu
geur iad[5], ag ràdh, Faicibh
nach faigh neach air bith fios
air so:
31 Ach an uair a dh'imich
iad a mach, sgaoil iad a chliù
air feadh na dùthcha sin uile.
32 Agus ag dol dhoibhsan
a mach, feuch, thug iad d'a
ionnsuidh duine balbh anns
an robh deamhan.

---

[1] *fhir-na-bainnse.* [2] *bhuideilibh.* [3] *a nis.*

[4] *cailin.*
[5] *thug Iosa sparradh geur doibh.*

33 Agus an déigh do'n deamhan a bhi air a thilgeadh a mach, labhair am balbhan: agus ghabh an sluagh iongantas, ag ràdh, Cha'n fhacas a leithid so ann an Israel riamh.

34 Ach thubhairt na Phairisich, Troimh phrionnsa nan deamhan a ta e a' tilgeadh a mach dheamhan.

35 Agus ghabh Iosa mu chuairt nan uile chaithrichean agus bhailtean[1], a' teagasg 'nan sionagogaibh, agus a' searmonachadh soisgeil na rìoghachd, agus a'slànuchadh gach uile euslaint agus eucail am measg a' phobuill.

36 Ach an uair a chunnaic e an sluagh, ghabh e truas diubh, air son gu'n robh iad air fannachadh, agus air an sgapadh o chéile, mar chaoraich aig nach 'eil buachaill[2].

37 An sin thubhairt e r'a dheisciobluibh, Gu deimhin is mòr am fogharadh, ach is tearc an luchd-oibre.

38 Uime sin, guidhibh-sa air Tighearn an fhogharaidh, luchd-oibre chur a mach chum 'fhogharaidh féin.

CAIB. X.

1 *Chuir Criosd a mach a dhà Abstol deug, agus thug e cumhachd dhoibh mìorbhuilean a dheanamh:* 5 *theagaisg e iad:* 16 *thug e misneach dhoibh an aghaidh geur-leanmhuinn,* 40 *agus gheall e beannachadh do'n dream a ghabhadh riu.*

AGUS air gairm a dhà dheisciobul deug d'a ionnsuidh, thug e cumhachd dhoibh an aghaidh nan spiorad neòghlan, gu'n tilgeadh a mach, agus a shlànuchadh gach gnè euslaint, agus gach gnè eucail.

2 Agus is iad so ainmean an dà Abstol deug; an ceud *fhear,* Simon d'an goirear Peadar, agus Aindreas a bhràthair, Seumas mac Shebede, agus Eoin a bhràthair;

3 Philip agus Bartolemeu, Tomas, agus Mata an cìsmhaor, Seumas mac Alpheuis, agus Lebeus d'an co-ainm Tadeus;

4 Simon an Canaanach, agus Iudas Iscariot, an neach fòs a bhrath esan[3].

5 Chuir Iosa an dà fhear dheug so a mach a' tabhairt àithne dhoibh, ag ràdh, Na gabhaibh gu slighe nan Cinneach, agus na rachaibh a steach do *aon* bhaile a bhuineas do na Samaraich[4]:

6 Ach gu ma fearr leibh dol a dh'ionnsuidh chaorach chaillte tighe Israeil.

7 Agus air imeachd dhuibh, searmonaichibh, ag ràdh, A ta rìoghachd nèimh am fagus.

8 Leighisibh an dream a ta tinn, glanaibh na lobhair, [dùisgibh na mairbh,] tilgibh a mach na deamhain: a nasgaidh fhuair sibh, a nasgaidh thugaibh uaibh.

9 Na solairibh òr, no airgiod, no umha ann bhur sporanaibh[5];

10 No màla chum bhur turuis, no dà chòta, no brògan, no bataichean: (oir is airidh am fear-oibre air a lòn[6].)

11 Agus ge b'e air bith caithir no baile d'an téid sibh a steach feòraichibh cò a ta 'na dheadh airidh innte; agus

---

[1] *bhailte mòra agus beaga.*
[2] *aodhaire.*
[3] *an ti a thug thairis esan.*
[4] *Samaritans.* Sasg.
[5] *criosaibh.*
[6] *is fiù am fear-oibre a bhiadh.*

fanaibh an sin gus am fàg sibh
an t-àite sin.
12 Agus 'nuair a thig sibh
steach do thigh, beannaichibh
dha.
13 Agus ma's airidh an tigh
sin, thigeadh bhur sìth air;
ach mur airidh, pilleadh bhur
sìth do bhur n-ionnsuidh féin
a rìs.
14 Agus ge b'e neach nach
gabh ribh, agus nach éisd ri
'ur briathraibh; air dol a
mach as an tigh, no as a'
bhaile sin dhuibh, crathaibh
dhibh duslach bhur cos.
15 Gu deimhin tha mi ag
ràdh ribh, gur so-iomchaire a
bhitheas staid fearainn Sho-
doim agus Ghomorah an là
a' bhreitheanais, na staid a'
bhaile sin.
16 Feuch, cuirēam-sa sibh-
se mach mar chaoraich am
measg mhadadh-alluidh: air
an aobhar sin bithibh-sa glic
mar na nathraiche, agus neò-
chronail mar na columain.
17 Ach bithibh air bhur
faicill o dhaoinibh, oir bheir
iad an làimh sibh do chomh-
airlibh, agus sgiùrsaidh iad
sibh 'nan sionagogaibh:
18 Agus bheirear sibh an
làthair uachdaran agus rìgh-
rean air mo sgàth-sa, mar
fhianuis dhoibh-san agus do
na Cinnich[1].
19 Ach an uair a bheir iad
an làmh sibh, na biodh e 'na
ro-chàs oirbh cionnus no ciod
a labhras sibh; oir bheirear
dhuibh, san uair sin féin, an
ni a labhras sibh.
20 Oir cha sibhse a labhras,
ach Spiorad bhur n-Athar
féin a labhras annaibh.
21 Agus bheir am bràthair
a bhràthair féin suas chum
bàis, agus an t-athair am mac;
agus éiridh a' chlann an agh-
aidh am pàrantan, agus bheir
iad fa'near gu cuirear gu bàs
iad.
22 Agus bithidh fuath aig
na h-uile dhaoinibh dhuibh
air son m'ainme-sa: ach, ge
b'e bhuanaicheas gus a'
chrìoch, is e so a thèarnar[2].
23 Agus an uair a ni iad
geur-leanmhuinn oirbh sa'
bhaile so, teichibh gu baile
eile; oir gu deimhin tha mi
ag ràdh ribh, Nach imich sibh
air feadh bhailtean Israeil
mu'n tig Mac an duine.
24 Cha'n 'eil an deisciobul
os ceann a mhaighstir, no an
seirbhiseach os ceann a thigh-
earna.
25 Is leòr do'n deisciobul
a bhi mar a mhaighstir, agus
do'n t-seirbhiseach *a bhi* mar
a thighearn: ma ghoir iad
Beelsebub do fhear an tighe,
nach mò na sin *a ghoireas iad
e* d'a mhuinntir?
26 Uime sin na biodh eagal
oirbh rompa: oir cha'n 'eil
ni sam bith folaichte, nach
foillsichear; agus an ceilt,
nach aithnichear.
27 An ni a dh'innseas mise
dhuibh san dorchadas, labh-
raibh e san t-solus; agus
an ni a chluinneas sibh sa'
chluais, searmonaichibh e air
mullach nan tighean.
28 Agus na biodh eagal na
muinntir sin oirbh a mharbhas
an corp, ach aig nach 'eil
comas an t-anam a mharbh-
adh: ach gu ma mò bhitheas
eagal an Tì sin oirbh, a's urr-
ainn an corp agus an t-anam a
mhilleadh araon an ifrinn.

[1] *'nan aghaidh-san agus an aghaidh nan Geintileach.* [2] *a shlànuichear*

29 Nach 'eil dà ghealbhonn air an reiceadh air fheoirling: agus cha tuit a h-aon diubh air an talamh as eugmhais *freasdail* bhur n-Athar-sa.

30 Ach a ta eadhon fuilt-eine bhur cinn uile air an aireamh.

31 Air an aobhar sin na biodh eagal oirbh, is fearr sibhse na mòran ghealbhonn.

32 Uime sin, ge b'e dh'-aidicheas mise am fianuis dhaoine, aidichidh mise esan mar an ceudna am fianuis m'Athar a ta air nèamh.

33 Ach ge b'e dh'àich-eadhas mise am fianuis dhaoine, àicheadhaidh mise esan am fianuis m'Athar a ta air nèamh.

34 Na measaibh gu'n d'-thàinig mise a chur sìthe[1] air an talamh: cha'n ann a chur sìthe a thàinig mi, ach *a chur* claidheimh:

35 Oir thàinig mi a chur duine an aghaidh 'athar, agus na nighinn an aghaidh a màthar, agus bean a' mhic an aghaidh a màthar-chéile.

36 Agus is iad muinntir a theaghlaich féin *a bhitheas* 'nan naimhdibh do dhuine.

37 An ti a ghràdhaicheas athair no màthair ni's mò na mise, cha'n airidh orm e[2]: agus an ti a ghràdhaicheas mac no nighean os mo cheann-sa, cha'n airidh orm e:

38 Agus an ti nach glac a chrann-ceusaidh, agus nach lean mise, cha'n airidh orm e.

39 An ti a gheibh 'anam, caillidh se e: ach an ti a chailleas 'anam air mo shonsa, gheibh se e?

40 An ti a ghabhas ribhse, gabhaidh e riumsa; agus an ti a ghabhas riumsa, gabh-aidh e ris an ti a chuir uaith mi.

41 An ti a ghabhas ri fàidh an ainm fàidh, gheibh e duais fàidh; agus an ti a ghabhas ri firean an ainm firein, gheibh e duais firein.

42 Agus ge b'e bheir cupan a dh'uisge fuar a mhàin r'a òl do aon neach do na daoin-ibh beaga so, an ainm deis-ciobuil, gu deimhin tha mi ag ràdh ribh, nach caill e air chor sam bith a dhuais.

CAIB. XI.

1 *Chuir Eoin a dheisciobuil a dh'-ionnsuidh Chriosd.* 7 *Fianuis Chriosd mu thimchioll Eoin.* 18 *Barail an t-sluaigh mu thimchioll Eoin agus mu thimchioll Chriosd.* 20 *Chronuich Criosd muinntir Bhetsaida, &c.* 28 *A ghairm tròcaireach do'n t-sluagh a ta fo throm uallaich.*

AGUS tharladh, an uair a chrìochnaich Iosa àith-eantan a thabhairt d'a dhà dheisciobul deug, gu'n d'-imich e as a sin a theagasg agus a shearmonachadh 'nam bailtibh.

2 A nis an uair a chual Eoin sa' phrìosan gnìomhara Chriosd, chuir e dithis d'a dheisciobluibh *d'a ionnsuidh*,

3 Agus thubhairt e ris, An tusa an ti ud a bha ri teachd, no am bi sùil againn ri neach eile?

4 Fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Imichibh agus innsibh do Eoin na nithe a ta sibh a' cluinntinn agus a' faicinn:

5 A ta na doill a' faotainn[3] an radhairc, agus na bacaich ag imeachd, a ta na lobhair

[1] *sìochaint.* [2] *cha'n fhiù e mise.*

[3] *faghail.*

air an glanadh, agus na bothair a' cluinntinn, a ta na mairbh air an dùsgadh, agus an soisgeul air a shearmonachadh do na bochdaibh.
6 Agus is beannaichte an ti nach faigh oilbheum annamsa.
7 Agus air imeachd dhoibhsan air falbh, thòisich Iosa air labhairt ris an t-sluagh mu thimchioll Eoin, *ag ràdh*, Ciod e an ni a chaidh sibh a mach do'n fhàsach a dh'fhaicinn? an i cuilc air a crathadh le gaoith?
8 Ach ciod e an ni a chaidh sibh a mach a dh'fhaicinn? *an* e duine air a sgeadachadh ann an eudach mìn? feuch, a' mhuinntir a chaitheas eudach mìn, is ann an tighibh nan rìghrean a ta iad.
9 Ach ciod e an ni a chaidh sibh a mach a dh'fhaicinn? *An* e fàidh? seadh, tha mi ag ràdh ribh, agus ni's mò na fàidh.
10 Oir is e so an ti mu'm bheil e sgrìobhta, Feuch, cuiream-sa mo theachdair roimh do ghnùis, a dh'ulluicheas do shlighe romhad.
11 Gu deimhin tha mi ag ràdh ribh, 'nam measg-san a rugadh le mnaibh, nach d'éirich neach a's mò na Eoin Baiste: gidheadh, an ti sin a's lugha an rìoghachd nèimh, is mò e na esan.
12 Agus o làithibh Eoin Baiste gus a nis, a ta rìoghachd nèimh a' fulang ainneirt, agus luchd na h-ainneirt 'ga glacadh le làmhachas-làidir.
13 Oir rinn na fàidhean uile, agus an lagh fàidheadaireachd gu *àm* Eoin.
14 Agus ma's toil leibh a ghabhail, is e so Elias a bha ri teachd.
15 Ge b'e aig am bheil cluasan chum éisdeachd, éisdeadh e.
16 Ach co ris a shamhluicheas mise an ginealach so? Is cosmhuil e ri cloinn a shuidheas anns a' mhargadh[1], agus ag éigheach r'an companaich.
17 Agus ag ràdh, Rinn sinne pìobaireachd dhuibhse, ach cha d'rinn sibhse dannsa: rinn sinne tuireadh[2] dhuibhse, ach cha d'rinn sibhse gul.
18 Oir thàinig Eoin cha'n ann ag itheadh no ag òl, agus tha iad ag ràdh, A ta deamhan aige.
19 Thàinig Mac an duine ag itheadh agus ag òl, agus tha iad ag ràdh, Feuch, duine geòcach agus pòiteir fìona, caraid chìs-mhaor agus pheacach: ach a ta gliocas air a fìreanachadh le a cloinn.
20 An sin thòisich e air achmhasan a thabhairt do na bailtibh anns am mò a rinneadh d'a oibribh cumhachdach, air son nach d'rinn iad aithreachas.
21 Is an-aoibhinn duit, a Chorasin; is anaoibhinn duit, a Bhetsaida: oir nam biodh na h-oibre cumhachdach a rinneadh annaibh-sa, air an deanamh ann an Tirus agus ann an Sidon, is fada o'n a dheanadh iad aithreachas ann an saic-eudach agus an luaith.
22 Ach tha mi ag ràdh ribh, Gu'm bi staid Thiruis agus Shidoin ni's so-iomchaire ann an là a' bhreitheanais, na bhitheas bhur staid-sa.

[1] *anns na margaibh.*

[2] *caoine.*

23 Agus thusa, a Chaper-
naum, a ta air do thogail
suas gu nèamh, tilgear sìos
gu h-ifrinn thu: oir nam
biodh na h-oibre cumhachd-
ach a rinneadh annad-sa, air
an deanamh ann an Sodom,
dh'fhanadh e *gun a sgrios* gus
an diugh.
24 Ach tha mi ag ràdh
ribh, gur so-iomchaire a
bhitheas e do fhearann Sho-
doim ann an là a' bhreith-
eanais, na dhuitse.
25 Anns an àm sin fhreag-
air Iosa agus thubhairt e,
Tha mi a' toirt buidheachais
dhuit, O Athair, Thighearna
nèimh agus na talmhainn,
air son gu d'fhoiluich thu na
nithe so o dhaoinibh eagnuidh
agus tuigseach, agus gu d'-
fhoillsich thu iad do leanab-
aibh.
26 Seadh, Athair, do bhrìgh
gu'm b'ann mar sin a bha do
dheadh thoil-sa.
27 A ta na h-uile nithe air
an tabhairt thairis dhomhsa
o m' Athair: agus cha'n
aithne do neach air bith am
Mac, ach do'n Athair: ni
mò is aithne do neach air
bith an t-Athair, ach do'n
Mhac, agus do gach aon d'an
àill leis a' Mhac fhoillseach-
adh.
28 Thigibh a m' ionnsuidh-
sa, sibhse uile a ta ri saoth-
air, agus fuidh throm uallaich,
agus bheir mise suaimhneas[1]
dhuibh.
29 Gabhaibh mo chuing
oirbh, agus fòghlumaibh uam,
oir a ta mise macanta agus
iriosal[2] an cridhe: agus gheibh
sibh fois do bhur n-anamaibh.
30 Oir a ta mo chuing-sa
so-iomchair, agus a ta m'uall-
ach eutrom.

[1] *fois.* [2] *ùmhal.* [3] *tre, trìd.*

CAIB. XII.

1 Chronuich Criosd doille nam Phairiseach mu thimchioll brisidh na sàbaid, 3 le sgriobtuiribh, 11 le reuson, 13 agus le miorbhuil. 22 Shlànuich e an duine dall agus balbh anns an robh deamhan. 31 Cha mhaithear toibheum an aghaidh an Spioraid naoimh.

CHAIDH Iosa san àm sin
air là na sàbaid troimh[3]
na h-achaibh arbhair, agus
bha ocras air a dheisciobuil,
agus thòisich iad air diasan
arbhair a bhuain, agus ith-
eadh.
2 Ach an uair a chunnaic
na Phairisich so, thubhairt
iad ris, Feuch, a ta do dheis-
ciobuil a' deanamh an ni nach
còir a dheanamh air là na
sàbaid.
3 Agus thubhairt esan riu,
Nach do leugh sibh ciod a
rinn Daibhidh an uair a bha
ocras air féin, agus air a'
mhuinntir a bha maille ris;
4 Cionnus a chaidh e steach
do thigh Dhé, agus a dh'ith e
aran na fianuis[4], nach robh
ceaduichte dha féin itheadh,
no dhoibhsan a bha maille
ris, ach do na sagartaibh a
mhàin?
5 No nach do leugh sibh
san lagh, gu bheil na sagairt
anns an teampull air làithibh
na sàbaid a' briseadh na sàb-
aid, agus iad neò-chiontach?
6 Ach a ta mise ag ràdh
ribh, gu bheil san ionad so
neach a's mò na'n teampull.
7 Agus nam biodh fhios
agaibh ciod is ciall da so,
Tròcair is àill leam agus cha'n
ìobairt, cha dìteadh sibh an
dream a ta neò-chiontach.

[4] *an t-aran taisbeanta.*

8 Oir is e Mac an duine Tighearna na sàbaid.

9 Agus air dha imeachd as a sin, chaidh e steach d'an sionagog;

10 Agus, feuch, bha duine ann aig an robh làmh sheargta: agus dh'fheòraich iad dheth, ag ràdh, Am bheil e ceaduichte leigheas a dheanamh air làithibh na sàbaid? chum gu'm biodh cùis dhìtidh aca 'na aghaidh.

11 Agus thubhairt esan riu, Cò agaibh-sa an duine aig am bi aon chaora, agus, ma thuiteas i ann an slochd air là na sàbaid, nach beir e oirre, agus nach tog e nìos i?

12 Nach mòr ma ta is fearr duine na caora? Uime sin, a ta e ceaduichte maith a dheanamh air làithibh na sàbaid.

13 An sin thubhairt e ris an duine, Sìn a mach do làmh: agus shìn e mach i; agus bha i air a h-aiseag slàn, mar an *làmh* eile.

14 Ach chaidh na Phairisich a mach, agus chum iad comhairle 'na aghaidh, cionnus a dh'fheudadh iad a mhilleadh.

15 Ach an uair a thuig Iosa *so*, dh'imich e as a sin: agus lean slòigh mhòr e, agus leighis e iad uile.

16 Agus thug e sparradh dhoibh chum nach deanadh iad aithnichte[1] e:

17 A chum gu coimhliontadh an ni a labhradh le Esaias am fàidh, ag ràdh,

18 Feuch, mo sheirbhiseach féin a thagh mi; m'aon gràdhach anns am bheil tlachd aig m'anam: cuiridh mi mo Spiorad féin air, agus nochdaidh e breitheanas do na Cinnich.

19 Cha dean e strì, agus cha ghlaodh e; ni mò a chluinneas neach air bith a ghuth air na sràidibh.

20 Cha bhris e a' chuilc bhrùite, agus cha mhùch e an lìon as am bi deatach, gus an tabhair e mach breitheanas chum buaidh.

21 Agus is ann a ainm-san a bhitheas muinighinn aig na Cinnich.

22 An sin thugadh d'a ionnsuidh duine anns an robh deamhan, dall agus balbh: agus shlànuich se e, ionnus gu'n do labhair am balbhan agus gu'n robh an dall a' faicinn.

23 Agus ghabh am pobull uile iongantas, agus thubhairt iad, An e[2] so Mac Dhaibhidh?

24 Ach an uair a chuala na Phairisich *so*, thubhairt iad, Cha'n 'eil *am fear* so a tilgeadh a mach dheamhan, ach troimh Bheelsebub prionnsa nan deamhan.

25 Agus thuig Iosa an smuaintean, agus thubhairt e riu, Gach rìoghachd a ta roinnte 'na h-aghaidh féin, nìthear 'na fàsach i; agus gach uile bhaile no tigh a ta roinnte 'na aghaidh féin, cha seas e.

26 Agus ma thilgeas Satan a mach Satan, a ta e roinnte 'na aghaidh féin; air an aobhar sin cionnus a sheasas a rìoghachd?

27 Agus ma tha mise troimh Bheelsebub a' tilgeadh a mach dheamhan, troimh cò am bheil

[1] *follus.*

[2] *Nach e?*

bhur clann-sa 'gan tilgeadh a
mach? Uime sin bithidh iad
'nam breitheamhnaibh oirbh:
28 Ach ma's ann le Spiorad
Dhé a ta mise a' tilgeadh
a mach dheamhan, thàinig
rìoghachd Dhé do bhur n-
ionnsuidh-sa [1].
29 No cionnus is urrainn
neach dol do thigh duine
làidir? agus airneis a thighe
a chreachadh, mur ceangail e
air tùs an duine làidir? agus
an sin creachaidh e a thigh.
30 An ti nach 'eil leam,
tha e a m' aghaidh; agus an
ti nach cruinnich leam, sgap-
aidh e.
31 Air an aobhar sin tha
mi ag ràdh ribh, Gu maith-
ear gach peacadh agus gach
toibheum do dhaoinibh: gidh-
eadh cha mhaithear toibh-
eum *an aghaidh* an Spioraid
Naoimh do dhaoinibh.
32 Agus ge b'e neach a
labhras focal an aghaidh
Mhic an duine, maithear dha
e: ach ge b'e neach a labhras
an aghaidh an Spioraid
Naoimh, cha mhaithear dha
e, anns an t-saoghal so, no
anns an t-saoghal a ta ri
teachd.
33 An dara cuid deanaibh
a' chraobh maith, agus a
toradh maith; no deanaibh
a' chraobh truaillidh, agus a
toradh truaillidh: oir is ann
air a toradh a dh'aithnichear
a' chraobh.
34 A shliochd nan nath-
raiche nimhe, cionnus a dh'-
fheudas sibh nithe maithe a
labhairt, o a ta sibh féin olc?
oir is ann á pailteas a' chridhe
a labhras am beul.
35 Bheir duine maith a
mach nithe maithe á deadh
ionmhas a chridhe [2]: agus
bheir an droch dhuine mach
droch nithe as a dhroch ion-
mhas.
36 Ach tha mi ag ràdh ribh,
Gu'n toir [3] daoine cunntas
ann an là a' bhreitheanais air
son gach focail dhìomhain a
labhras iad.
37 Oir is ann le [4] d'fhoclaibh
a shaorar thu, agus is ann le
d'fhoclaibh a dhìtear thu.
38 An sin fhreagair dream
àraidh do na sgrìobhaichean
agus do na Phairisich, ag ràdh,
A mhaighstir, bu mhiann
leinn comhara fhaicinn uait.
39 Ach fhreagair esan agus
thubhairt e riu, A ta gineal-
ach olc agus adhaltrannach
ag iarraidh comhara, agus
cha toirear comhara dhoibh,
ach comhar' an fhàidh Ionais.
40 Oir mar a bha Ionas
am broinn na muice-mara tri
làithean agus tri oidhchean;
is ann mar sin a bhitheas Mac
an duine ann an cridhe na
talmhainn tri làithean agus
tri oidhchean.
41 Eiridh muinntir Ninebh-
eh sa' bhreitheanas maille
ris a' ghinealach so, agus
dìtidh iad e; oir rinn iad
aithreachas aig searmoin
Ionais; agus, feuch, *a ta* ni's
mò na Ionas an so.
42 Eiridh ban-righinn na
h-àirde deas sa' bhreitheanas
maille ris a' ghinealach so,
agus dìtidh i e: oir thàinig i
o na h-àitibh a's iomallaich
do'n talamh a dh'éisdeachd
gliocais Sholaimh; agus,
feuch, *a ta* ni's mò na Solamh
an so.
43 An déigh do'n spiorad

[1] *thugaibh-se.* [2] *as a dheadh ionmhas.* [3] *tabhair.* [4] *as, á.*

neò-ghlan dol a mach à duine, imichidh e troimh ionadaibh tiorma, ag iarraidh fois, agus cha'n fhaigh e.

44 An sin their e, Pillidh mi do m' thigh as an d'thàinig mi ; agus air teachd dha, gheibh e falamh, sguabta, agus deadh-mhaiseach *e*.

45 Imichidh e an sin, agus bheir e leis seachd spioraid eile a's miosa na e féin, agus théid iad a steach agus gaibh-aidh iad còmhnuidh an sin : agus bithidh staid dheireannach an duine sin ni's miosa na a thoiseach. Is ann eadhon mar sin a thachaireas do'n ghinealach aingidh so.

46 Agus air dha bhi fathast a' labhairt ris a' phobull, feuch, sheas a mhàthair agus a bhràithrean a muigh, ag iarraidh labhairt ris.

47 An sin thubhairt neach éigin ris, Feuch, a ta do mhàthair, agus do bhràithrean 'nan seasamh a muigh, ag iarraidh labhairt riut.

48 Ach fhreagair esan agus thubhairt e ris an ti a dh'innis *so* dha, Cò i mo mhàthair ? agus cò iad mo bhràithrean ?

49 Agus air sìneadh a làimhe chum a dheisciobul, thubhairt e, Feuch mo mhàthair, agus mo bhràithrean !

50 Oir ge b'è neach a ni toil m'Atharsa a ta air nèamh, is e sin féin mo bhràthair, agus mo phiuthair, agus mo mhàthair.

CAIB. XIII.

1 *Cosamhlachd an t-sìoladair agus an t-sìl,* 18 *air eadar-mhìneachadh.* 24 *Cosamhlachd a' chogail;* 31 *an t-sìl mhustaird;* 33 *na laibhin;* 44 *an ionmhais fholaichte;* 45 *agus na nèamhnuid.* 54 *Rinn muinntir a dhùthcha tàir air Criosd.*

AIR an là sin féin chaidh Iosa mach as an tigh, agus shuidh e ri taobh na fairge.

2 Agus chruinnich sluagh mòr d'a ionnsuidh, air chor as air dol a steach do luing dha, gu'n do shuidh e ; agus sheas an sluagh uile air an tràigh.

3 Agus labhair e mòran do nithibh riu ann an cosamhlachdaibh[1], ag ràdh, Feuch, chaidh sìoladair a mach a chur *sìl*.

4 Agus ag cur *an t-sìl* da, thuit cuid dheth ri taobh an rathaid ; agus thàinig na h-eunlaith agus dh'ith iad e.

5 Thuit cuid air ionadaibh creagach, far nach robh mòran talmhainn aige ; agus air ball dh'fhàs e suas, do bhrìgh nach robh doimhneachd talmhainn aige.

6 Ach, air éirigh do'n ghréin, dhothadh e ; agus, do bhrìgh nach robh freumh aige, shearg e as.

7 Agus thuit cuid am measg droighinn : agus dh'fhàs an droighionn suas, agus mhùch se e.

8 Ach thuit cuid eile am fearann maith, agus thug e toradh a mach, cuid a cheud uiread, cuid a thri fichead, cuid a dheich thar fhichead uiread *'sa chuireadh*.

9 Ge b'e neach aig am bheil cluasa chum éisdeachd, éisdeadh e.

10 Agus thàinig na deisciobuil, agus thubhairt iad ris, C'ar son a ta thu a' labhairt riu ann an cosamhlachdaibh ?

11 Fhreagair esan agus thubhairt e riu, Do bhrìgh

[1] *parablaibh, comhadaibh.*

gu'n d'thugadh dhuibh-sa
eòlas a bhi agaibh air rùn
dìomhair rìoghachd nèimh,
ach dhoibhsan cha'n 'eil so
air a thoirt.
12 Oir ge b'e neach aig am
bheil, dhasan bheirear, agus
bithidh aige an tuilleadh
pailteis: ach ge b'e neach
aig nach 'eil, uaithsan bheir-
ear eadhon an ni a ta aige.
13 Uime sin, a ta mise a'
labhairt riu ann an cosamhl-
achdaibh, do bhrìgh air dhoibh
faicinn nach faic iad, agus a'
cluinntinn nach cluinn iad,
agus nach tuig iad.
14 Agus annta-san a ta
fàidheadaireachd Esaias air
a coimhlionadh, a ta 'g ràdh,
Le h-éisdeachd cluinnidh
sibh, agus cha tuig sibh;
agus le h-amharc chi sibh,
agus cha'n aithnich sibh.
15 Oir a ta cridhe a' phob-
uill so air fàs reamhar, agus
an cluasan mall chum éisd-
eachd, agus dh'druid iad an
sùilean; air eagal uair air
bith gu'm faiceadh iad le'n
sùilibh, agus gu'n cluinneadh
iad le'n cluasaibh, agus gu'n
tuigeadh iad le'n cridhe, agus
gu'm biodh iad air an iom-
pachadh, agus gu'n slànuich-
inn-sa iad.
16 Ach is beannaichte bhur
sùilean-sa, oir a ta iad a'
faicinn; agus bhur cluasan,
oir a ta iad a' cluinntinn.
17 Oir tha mi ag ràdh ribh
gu fìreannach, Gu'm b'iom-
adh fàidh agus fìrean leis am
bu mhiann na nithe so fhaic-
inn, a ta sibhse a' faicinn,
agus nach fac siad *iad:* agus
na nithe so chluinntinn, a ta
sibhse a' cluinntinn, agus
nach cual iad.
18 Eisdibh, air an aobhar
sin, ri cosamhlachd an t-sìol-
adair.
19 An uair a chluinneas
neach air bith focal na rìogh-
achd, agus nach toir e fa'near
e[1], thig an droch *spiorad*, agus
bheir e air falbh an ni a
chuireadh 'na chridhe: is e
so esan anns an do chuireadh
an sìol ri taobh an rathaid.
20 Ach esan a fhuair sìol
ann an àitibh creagach[2], is e
so an ti a chluinneas am focal,
agus a ghabhas e air ball le
gairdeachas;
21 Gidheadh cha'n 'eil
freumh aige ann féin, ach fan-
aidh e rè tamuill: agus an
uair a thig trioblaid no geur-
leanmhuinn air son an fhoc-
ail, air ball gheibh e oil-
bheum.
22 Esan mar an ceudna a
ghabh sìol am measg an
droighinn, is e so an ti a ta
'cluinntinn an fhocail; agus
a ta ro-chùram an t-saoghail
so, agus mealltaireachd bear-
tais a' mùchadh an fhocail,
agus bithidh e gun toradh.
23 Ach an ti ud a ghabh
sìol ann an deadh fhearann,
is e sin an neach a ta 'cluinnt-
inn an fhocail, agus 'ga thoirt
fa'near; neach mar an ceudna
tha 'giùlan toraidh, agus a ta
toirt a mach cuid a cheud
uiread, cuid a thri fichead,
agus cuid eile a dheich thar
fhichead uiread *'sa chuireadh.*
24 Chuir e cosamhlachd
eile mach dhoibh, ag ràdh,
Is cosmhuil rìoghachd nèimh
ri duine a chuir sìol maith
'na fhearann:
25 Agus an uair a bha
daoine 'nan codal, thàinig a
nàmhaid agus chuir e cogal

[1] *nach tuig se e.* [2] *clochach.*

am measg a' chruithneachd,
agus dh'imich e roimhe.
26 Ach an uair a thàinig
an t-arbhar fuidh dhéis, agus
a thug e mach a thoradh, dh'-
fhoillsich an cogal e féin mar
an ceudna.
27 Agus air teachd do
sheirbhisich fhir an - tighe
thubhairt iad ris, A Thigh-
earna, nach do chuir thusa
sìol maith ann ad fhearann?
c'àite, ma seadh, as an d'-
fhuair e an cogal?
28 Thubhairt esan riu,
Rinn nàmhaid éigin so. Agus
thubhairt na seirbhisich ris,
An àill leat, uime sin, gu'n
téid sinne agus gu'n cruinn-
ich sinn ri chéile iad?
29 Ach thubhairt esan,
Cha'n àill; air eagal 'nuair a
chruinnicheas sibh an cogal,
gu spìon sibh an cruithneachd
maille ris.
30 Leigibh leo fàs araon
gus *an tig* am fogharadh:
agus an àm an fhogharaidh
their mise ris an luchd-buan-
aidh, Cruinnichibh air tùs an
cogal, agus ceanglaibh e 'na
cheanglachanaibh[1] chum a
losgaidh: ach cruinnichibh an
cruithneachd do m' shabhal.
31 Chuir e mach cosamhl-
achd eile dhoibh, ag ràdh, A
ta rìoghachd nèimh cosmhuil
ri gràinne do shìol mustaird,
a ghabh neach agus a chuir
e 'na fhearann.
32 Ni gun amharus a's
lugha do gach uile phòr[2]:
gidheadh air fàs da, is e a's
mò do na luibheanaibh, agus
fàsaidh e 'na chrann: ionnus
gu'n tig eunlaith an athair,
agus gu'n dean iad nid 'na
gheugaibh.
33 Cosamhlachd eile labh-
air e riu; Is cosmhuil rìogh-
achd nèimh ri taois ghoirt[3],
a ghabh bean agus a dh'fhol-
aich i ann an tri tomhasaibh
mine, gus an do ghoirticheadh
an t-iomlan.
34 Na nithe sin uile labhair
Iosa ris a' phobull ann an
cosamhlachdaibh; agus gun
chosamhlachd cha do labhair
e riu:
35 A chum gu coimhliont-
adh an ni a labhradh leis an
fhàidh, ag ràdh, Fosglaidh
mi mo bheul ann an cosamhl-
achdaibh, cuiridh mi'n céill
nithe a bha folaichte o thois-
each an t-saoghail[4].
36 An sin chuir Iosa am
pobull air falbh, agus chaidh
e steach do'n tigh: agus
thàinig a dheisciobuil d'a
ionnsuidh, ag ràdh, Mìnich
dhuinne cosamhlachd cogail
an fhearainn.
37 Agus fhreagair esan
agus thubhairt e riu, An ti a
chuireas an sìol maith is e
Mac an duine e:
38 'S e 'm fearann an
domhan: agus is e an sìol
maith clann na rìoghachd:
ach is e an cogal clann an
droch *spioraid:*
39 'S e an nàmhaid a chuir
iad an diabhul: 's e am fogh-
aradh deireadh an t-saoghail:
agus is iad na buanaichean
na h-aingil.
40 Agus amhuil mar a
chruinnichear an cogal, agus
a loisgear le teine e, is ann
mar sin a bhitheas ann an
deireadh an t-saoghail so.
41 Cuiridh Mac an duine
'aingil uaith, agus tionailidh
iad as a rìoghachd na h-uile

[1] *thrusaichibh.* [2] *ros.* [3] *laibhin.*
[4] *o leagadh bunaite an domhain.*

nithe a bheir oilbheum, agus
iadsan a ta deanamh aingidh-
eachd;
42 Agus tilgidh siad iad
anns an àmhuinn air dearg-
lasadh: an sin bithidh gul
agus gìosgan fhiacal.
43 An sin dealraichidh na
fireana mar a' ghrian, ann an
rìoghachd an Athar féin. Ge
b'e aig am bheil cluasa chum
éisdeachd, éisdeadh e.
44 A rìs, a ta rìoghachd
nèimh cosmhuil ri ionmhas
air fholach am fearann; ni an
déigh fhaotainn, a dh'fhol-
aich duine, agus air sgàth a
ghairdeachais air a shon, dh'-
imich e agus reic e na bha
aige uile, agus cheannaich e
am fearann sin.
45 A rìs, is cosmhuil rìogh-
achd nèimh ri ceannaiche
àraidh ag iarraidh neamh-
nuide maiseach:
46 Agus air amas[1] da air
aon neamhnuid ro-luach-
mhoir, dh'imich e agus reic e
na bha aige, agus cheannaich
e i.
47 A rìs, a ta rìoghachd
nèimh cosmhuil ri lìon air a
thilgeadh san fhairge, agus
a chruinnich do gach uile
sheòrsa *éisg:*
48 Agus air dha bhi làn,
tharruing *na h-iasgairean* e
chum na tràighe, agus air
suidhe dhoibh, chruinnich
iad na *h-éisg* mhaithe ann an
soithichibh, ach thilg iad na
droch *éisg* a mach.
49 Is ann mar sin a bhith-
eas ann an deireadh an t-
saoghail: théid na h-aingil a
mach, agus dealaichidh iad
na droch dhaoine á measg
nam fireanach;

[1] *airmseachd.*

50 Agus tilgidh siad iad
san àmhuinn theintich: an
sin bithidh gul agus gìosgan
fhiacal.
51 Thubhairt Iosa riu, An
do thuig sibh na nithe so
uile? thubhairt iad ris,
Thuig, a Thighearn.
52 Agus thubhairt esan
riu, Air an aobhar sin, gach
uile sgrìobhaiche a ta fògh-
luimte chum rìoghachd nèimh,
is cosmhuil e ri fear-tighe, a
bheir a mach as 'ionmhas
nithe nuadha agus sean.
53 Agus thachair, an uair
a chrìochnaich Iosa na cos-
amhlachda so, gu'n d'imich e
as a sin.
54 Agus an uair a thàinig
e d'a dhùthaich féin, theag-
aisg e iad 'nan sionagog,
ionnus gu'n do ghabh iad
iongantas, agus gu'n dubhairt
iad, C'àit an d'fhuair am
fear so an gliocas so, agus na
feartan ud?
55 Nach é so mac an t-
saoir? nach e ainm a mhàthar
Muire? nach iad a bhràithre,
Seumas, agus Ioses, agus Si-
mon, agus Iudas?
56 Agus a pheathraiche,
nach 'eil iad uile maille
ruinn? c'àit uime sin an
d'fhuair an duine so na nithe
ud uile?
57 Agus fhuair iad oil-
bheum ann. Ach thubhairt
Iosa riu, Cha'n 'eil fàidh gun
urram, ach 'na dhùthaich
féin, agus 'na thigh féin.
58 Agus cha d'rinn e mòr-
an do oibribh cumhachdach
an sin, air son am mi-chreid-
imh.

CAIB. XIV.

1 *Barail Heroid mu thimchioll Chriosd.* 3 *Chaidh an ceann a bhuntainn a dh' Eoin Baiste.*

13 Chaidh Iosa gu ionad fàsail, 15 far an do bheathaich e cùig mìle fear le cùig aranaibh, agus dà iasg. 22 Dh'imich e air an fhairge a dh'ionnsuidh a dheisciobul. 34 Shlànuich e sluagh a bha euslan.

SAN àm sin chual Herod
an Tetrarch cliù Iosa.
2 Agus thubhairt e r'a
sheirbhisich, Is e so Eoin
Baiste; dh'éirich e o na
marbhaibh, agus uime sin a
ta feartan air an oibreachadh
leis.
3 Oir 'nuair a ghlac Herod
Eoin, cheangail se e, agus
thiig e am prìosan e air son
Herodiais, mnà Philip a
bhràthar féin.
4 Oir thubhairt Eoin ris,
Cha'n 'eil e dligheach dhuit
i bhi agad.
5 Agus an uair bu mhiann
leis a chur gu bàs, bha eagal
a' phobuill air, oir bha meas
fàidh aca air.
6 Ach an uair a bha co-
ainm là-breithe Heroid air a
chumail, rinn nighean Herod-
iais dannsa 'nan làthair, agus
thaitinn i ri Herod:
7 Ionnus gu'n do gheall e
le mionnaibh, gu tugadh e
dhi ge b'e air bith ni a dh'-
iarradh i.
8 Agus air dhise bhi air a
teagasg le a màthair roimh
làimh, thubhairt i, Thoir[1]
dhomh an so ceann Eoin
Baiste air mèis.
9 Agus bha 'n righ doilich:
ach air son a mhionnan, agus
na muinntir a bha 'nan suidhe
aig biadh maille ris, dh'àithn
e a thabhairt *di*.
10 Agus air cur *fir-marbh-
aidh* uaith, bhuin e a cheann
do Eoin anns a' phrìosan.
11 Agus thogadh a cheann
air mèis, agus thugadh do'n
chailin e: agus thug ise d'a
màthair *e*.
12 Agus thàinig a dheis-
ciobuil, agus thug iad an corp
leo, agus dh'adhlaic iad e,
agus thàinig iad agus dh'innis
iad *sin* do Iosa.
13 An uair a chual Iosa *so*,
chaidh e as a sin air luing gu
ionad fàsail air leth: agus an
uair a chual am pobull *sin*,
lean iad d'an cois e as na
bailtibh.
14 Agus air dol a mach do
Iosa, chunnaic e coimhthional
mòr, agus ghabh e truas mòr
dhiubh, agus shlànuich e an
dream aca bha euslan.
15 Agus an uair a b'-
fheasgar e, thàinig a dheis-
ciobuil d'a ionnsuidh, ag
ràdh, Is àite fàsail so, agus
a ta an t-àm a nis air dol
seachad; cuir an sluagh air
falbh, chum gu'n téid iad do
na bailtibh, agus gu'n ceann-
aich iad biadh dhoibh féin.
16 Ach thubhairt Iosa riu,
Cha ruig iad a leas falbh;
thugaibh-sa dhoibh r'a ith-
eadh.
17 Agus thubhairt iad ris,
Cha'n 'eil againn an so ach
cùig arain[2], agus dà iasg.
18 Thubhairt esan *riu*,
Thugaibh an so iad a m'
ionnsuidh-sa.
19 Agus dh'àithn e do'n
t-sluagh suidhe sìos air an
fheur, agus ghlac e na cùig
arain, agus an dà iasg, agus
air amharc dha suas gu
nèamh, bheannaich agus
bhris e, agus thug e na h-
arain d'a dheisciobluibh, agus
thug na deisciobuil do'n t-
sluagh *iad*.

[1] *Tabhair.*

[2] *builionna.*

20 Agus dh'ith iad uile,
agus shàsuicheadh iad: agus
thog iad làn dà chliabh dheug
do'n bhiadh bhriste, *a bha*
dh'-fhuigheall[1] *aca*.
21 Agus bha iadsan a dh'-
ith mu thimchioll cùig mìle
fear, thuilleadh air mnaibh
agus air cloinn.
22 Agus air ball cho-
éignich Iosa a dheisciobuil
gu dol an luing, agus dol
roimhe do'n taobh eile, gus
an cuireadh esan an sluagh
air falbh.
23 Agus an uair a leig e an
sluagh uaith, chaidh e suas
air beinn 'na aonar a dhean-
amh urnuigh: agus an uair
a bha am feasgar air teachd,
bha e an sin 'na aonar.
24 Ach bha an long san
àm sin am meadhon na fairge,
air a tilgeadh a null agus a
nall leis na tonnaibh: oir
bha a' ghaoth 'nan aghaidh.
25 Agus anns a' cheath-
ramh faire do'n oidhche,
chaidh Iosa d'an ionnsuidh,
ag imeachd air an fhairge.
26 Agus an uair a chunn-
aic na deisciobuil e ag im-
eachd air an fhairge, bha iad
fo bhuaireas, ag ràdh, Is
spiorad a ta ann; agus
ghlaodh[2] iad a mach le h-
eagal.
27 Ach labhair Iosa riu
air ball, ag ràdh, Biodh mis-
neach mhaith agaibh; is mise
a ta ann, na biodh eagal
oirbh.
28 Agus fhreagair Peadar
e agus thubhairt e, A Thigh-
earna, ma's tu a ta ann, iarr
ormsa teachd a d'ionnsuidh
air na h-uisgeachaibh.
29 Agus thubhairt esan,
Thig. Agus an uair a bha
Peadar air teachd a nuas as
an luing, dh'imich e air na
h-uisgeachaibh, chum teachd
gu h-Iosa.
30 Ach an uair a chunnaic
e a' ghaoth làidir, ghabh e
eagal: agus an uair a thòisich
e air dol fuidh, ghlaodh e, ag
ràdh, A Thighearna, fòir orm.
31 Agus air ball shìn Iosa
mach a làmh, agus rug e air,
agus thubhairt e ris, O thusa
air bheag creidimh, c'ar son
a bha thu fo amharus?
32 Agus an uair a chaidh
iad a steach do'n luing, choisg
a' ghaoth.
33 An sin thàinig iadsan a
bha san luing, agus rinn iad
aoradh dha, ag ràdh, Gu
firinneach is tu Mac Dhé.
34 Agus an uair a chaidh
iad do'n taobh eile, thàinig
iad gu talamh Ghenesaret.
35 Agus an uair a fhuair
luchd an àite sin fiosrachadh
uime, chuir iad fios air feadh
na tìre sin uile air gach taobh
dhiubh, agus thug iad d'a
ionnsuidh an dream sin uile
a bha euslan.
36 Agus ghuidh iad air, gu
feudadh iad beantuinn ri
iomall 'eudaich a mhàin:
agus a mheud dhiubh as a
bhean, shlànuicheadh gu h-
iomlan iad.

CAIB. XV.

1 *Chronuich Criosd na sgrìobhaich-
ean agus na Phairisich air son
àitheanta Dhé a bhriseadh le'n
gnàthachadh-san;* 11 *tha e a'
teagasg nach e an ni a théid a
steach do'n bheul a thruailleas an
duine.* 21 *Shlànuich e nighean na
mnà do mhuinntir Chanaain.*

AN sin thàinig sgrìobhaich-
ean agus Phairisich o

[1] *dh'fhuighleach.*

[2] *dh'éigh.*

Ierusalem gu Iosa, ag ràdh,
2 C'ar son a ta do dheis-
ciobuil a' dol an aghaidh
gnàthachaidh nan sinnsear?
oir cha'n ionnlaid iad an
làmhan an uair a dh'itheas
iad aran.
3 Ach fhreagair esan agus
thubhairt e riu, C'ar son a
ta sibhse a' briseadh àithne
Dhé le bhur gnàthachadh
féin?
4 Oir thug Dia àithne, ag
ràdh, Thoir urram do t'athair
agus do d' mhàthair: agus ge
b'e mhallaicheas[1] 'athair no
'mhàthair, cuirear gu bàs e.
5 Ach their sibhse, Ge b'e
neach a their r'a athair no
r'a mhàthair, Biodh e 'na
thiodhlac *do'n teampull* gach
ni leis am feudadh tu buann-
achd fhaotainn uamsa;
6 Nach feum e urram a
thabhairt d'a athair no d'a
mhàthair. Mar sin chuir
sibhse an neò-bhrigh àithne
Dhé le bhur gnàthachadh
féin.
7 A chealgairean, is maith
a rinn Esaias[2] fàidheadair-
eachd m' ur timchioll, ag
ràdh,
8 A ta an sluagh so a'
dlùthachadh riumsa le 'm
beul, agus a' toirt urram
dhomh le'm bilibh: ach a ta
an cridhe fada uam.
9 Ach is ann an dìomhanas
a ta iad a' deanamh aoraidh
dhomhsa, a' teagasg àitheanta
dhaoine mar theagasg.
10 Agus air gairm an t-
slòigh dha, thubhairt e riu,
Eisdibh agus tuigibh:
11 Cha'n e an ni a théid a
steach sa' bheul a shalaicheas
an duine; ach an ni a thig a
mach as a' bheul, is e so a
shalaicheas an duine.
12 An sin thàinig a dheis-
ciobuil, agus thubhairt iad
ris, Am bheil fhios agad gu'n
do ghabh na Phairisich oil-
bheum, an déigh dhoibh na
briathran ud a chluinntinn?
13 Ach fhreagair esan agus
thubhairt e, Gach uile luibh
nach do shuidhich m' Athair
nèamhaidh-sa, spìonar à
bhun é.
14 Leigibh leo: is cinn-
iùil dhall nan dall iad. Agus
ma threòraicheas dall dall
eile, tuitidh iad araon anns a'
chlais.
15 Agus fhreagair Peadar
agus thubhairt e ris, Minich
dhuinn a' chosamlachd sin.
16 Agus thubhairt Iosa,
Am bheil sibhse fathast mar
an ceudna gun tuigse!
17 Nach 'eil sibh a' tuigsinn
fathast ge b'e ni a théid a
steach sa' bheul, gu'n téid e
sa' bhroinn, agus gu'n tilgear
a mach do'n t-slochd shal-
chair e?
18 Ach na nithe sin a thig
a mach as a' bheul, a ta iad
a' teachd o'n chridhe, agus
is iad sin a shalaicheas an
duine.
19 Oir is ann as a' chridhe
thig droch smuainte, mortadh,
adhaltrannas, strìopachas,
gadachd[3], fianuis bhréige,
toibheum.
20 Is iad so na nithe a
shalaicheas an duine: ach
itheadh le làmhaibh gun ionn-
lad, cha salaich sin an duine.
21 Agus air dol do Iosa as
a sin, chaidh e gu crìochaibh
Thiruis agus Shidoin.
22 Agus, feuch, thàinig

[1] *chàineas.* [2] *Isaiah.*

[3] *gaduigheachd.*

bean do *mhuinntir* Chanaain
o na crìochaibh sin, agus
ghlaodh i ris, ag ràdh, Dean
tròcair orm, a Thighearn, a
Mhic Dhaibhidh; a ta mo
nighean air a buaireadh gu
truagh le deamhan.
23 Ach cha d'thug esan
freagradh sam bith dhi. Agus
thàinig a dheisciobuil d'a
ionnsuidh, agus dh'iarr iad
air, ag ràdh, Cuir air falbh i,
oir tha i a' glaodhaich 'nar
déigh.
24 Ach fhreagair esan agus
thubhairt e, Cha do chuireadh
mise ach a chum chaorach
chaillte thighe Israeil.
25 An sin thàinig ise agus
rinn i aoradh dha, àg ràdh, A
Thighearna, cuidich leam [1].
26 Ach fhreagair esan agus
thubhairt e, Cha chòir aran
na cloinne a ghlacadh, agus
a thilgeadh chum nan con.
27 Agus thubhairt ise, Is
fìor, a Thighearn: ach ithidh
na coin do'n sbruileach [2] a
thuiteas o bhord am maigh-
stirean.
28 An sin fhreagair Iosa
agus thubhairt e rithe, O
bhean, is mòr do chreidimh:
biodh e dhuit mar is toil leat.
Agus rinneadh a nighean slàn
o'n uair sin a mach.
29 Agus air imeachd do
Iosa as a sin thàinig e làimh
rì fairge Ghalile; agus an
uair a chaidh e suas air beinn,
shuidh e sìos an sin.
30 Agus thàinig mòr-
shluagh d'a ionnsuidh, agus
aca maille riu bacaich, doill,
balbhain, *daoine* ciurramach,
agus mòran eile, agus thilg
iad sìos aig cosaibh Iosa iad,
agus shlànuich e iad:
31 Ionnus gu'n do ghabh
an sluagh iongantas 'nuair a
chunnaic iad na balbhain a'
labhairt, na *daoine* ciurram-
ach slàn, na bacaich ag
imeachd, agus na doill a
faicinn: agus thug iad glòir
do Dhia Israeil.
32 An sin ghairm Iosa a
dheisciobuil d'a ionnsuidh,
agus thubhairt e, A ta mi a'
gabhail truais do'n t-sluagh,
oir dh'fhan iad maille rium
a nis rè thri làithean, agus
cha'n 'eil ni air bith aca r'a
itheadh: agus cha chuir mi
uam 'nan trasg iad, air eagal
gu fannuich iad air an t-
slighe.
33 Agus thubhairt a dheis-
ciobuil ris, Cia as a gheibh-
eamaid na h-uiread a dh'aran
san fhàsach, as bu leòir a
shàsuchadh slòigh co mhòr?
34 Agus thubhairt Iosa riu,
Cia lìon aran a ta agaibh? a-
gus thubhairt iadsan, Seachd,
agus beagan a dh'iasgaibh
beaga.
35 Agus dh'àithn e do'n t-
sluagh suidhe sìos air an làr
36 Agus air glacadh nan
seachd aran agus nan iasg
dha, agus air tabhairt buidh-
eachais [3], bhris e *iad*, agus
thug e d'a dheisciobluibh,
agus *thug* na deisciobuil do'n
t-sluagh *iad*.
37 Agus dh'ith iad uile,
agus shàsuicheadh iad: agus
thog iad do'n bhiadh bhriste
a dh'fhàgadh làn sheachd
bascaid.
38 Agus b'iad a' mhuinntir
a dh'ith, ceithir mìle fear,
thuilleadh air mnaibh agus
air cloinn.
39 Agus air dha an sluagh

[1] *fòir orm.* [2] *crumbs.* Sasg.

[3] *air breth buidheachais.*

a leigeadh uaith, chaidh e air
luing, agus thàinig e gu
crìochaibh Mhagdala.

CAIB. XVI.

1 *Dh'iarr na Phairisich comhara.* 6 *Thug Iosa rabhadh d'a dheisciobluibh mu thimchioll droch theagaisg nam Phairiseach agus nan Sadusach.* 13 *Barail an t-sluaigh mu thimchioll Chriosd.* 21 *Roimhinnis e a bhàs;* 23 *agus chronuich e Peadar.*

AGUS air teachd do na
Phairisich agus do na
Sadusaich 'g a dhearbhadh[1],
dh'iarr iad air comhar' a
nochdadh dhoibh o nèamh.
2 Ach fhreagair esan agus
thubhairt e riu, An uair is
feasgar e, their sibh, *Bithidh*
deadh aimsir *ann;* oir a ta an
t-athar dearg:
3 Agus air maduinn, *Bithidh* droch aimsir ann an diugh;
oir a ta an t-athar dearg agus
dorcha. A chealgairean, is
aithne dhuibh breth a thoirt
air gnùis an athair, agus nach
'eil e'n comas duibh comharan nan aimsir *a thuigsinn?*
4 A ta ginealach aingidh
agus adhaltrannach ag iarraidh comhara, agus cha toirear comhara dhoibh, ach
comhar' an fhàidh Ionais.
Agus air dha am fàgail, dh'imich e *as a sin.*
5 Agus an uair a thàinig a
dheisciobuil a dh'ionnsuidh
na taoibh eile, dhì-chuimhnich iad aran a thabhairt *leo.*
6 Agus thubhairt Iosa riu,
Thugaibh an aire, agus gleidhibh sibh féin o thaois ghoirt
nam Phairiseach, agus nan
Sadusach.
7 Agus bha iad a' reusonachadh eatorra féin, ag
ràdh, *Is ann* air son nach
d'thug sinn aran *leinn.*
8 Agus 'nuair a thuig Iosa
sin, thubhairt e riu, O sibhse
air bheag creidimh, c'ar son
a ta sibh a' reusonachadh
eadaraibh féin, *gur ann* a
chionn nach d'thug sibh
aran *leibh?*
9 Nach 'eil sibh fathast a'
tuigsinn, no a' cuimhneachadh nan cùig aran nan cùig
mìle, agus cia lìon cliabh a
thog sibh?
10 No nan seachd aran nan
ceithir mìle, agus cia lìon
bascaid a thog sibh?
11 Cionnus nach 'eil sibh
a' tuigsinn, nach ann mu aran
a thubhairt mi ribh, sibh a
bhi air bhur faicill o thaois
ghoirt nam Phairiseach, agus
nan Sadusach?
12 An sin thuig iad cionnus
nach d'iarr e *orra* bhi air am
faicill o thaois ghoirt an arain,
ach o theagasg nam Phairiseach, agus nan Sadusach.
13 Agus air teachd do
Iosa gu crìochaibh Chesarea
Philipi, dh'fheòraich e d'a
dheisciobluibh, ag ràdh, Cò
tha daoine ag ràdh is e Mac
an duine?
14 Agus thubhairt iadsan,
Tha cuid *ag ràdh* Eoin Baiste,
cuid Elias, agus cuid eile
Ieremias[2], no aon do na
fàidhibh.
15 Thubhairt esan riu, Ach
cò tha sibhse ag ràdh is mi?
16 Agus fhreagair Simon
Peadar agus thubhairt e, Is
tusa Criosd, Mac an Dé bheò.
17 Agus fhreagair Iosa
agus thubhairt e ris, Is beannaichte thusa, a Shimoin Bhar-Iona; oir cha d'fhoillsich

[1] *'g a fheuchainn, 'g a bhuaireadh.*

[2] *Ieremiah.*

fuil agus feoil sin duitse, ach
m' Athair-sa a *ta* air nèamh.
18 Agus a ta mise ag ràdh
riut, Gur tusa Peadar, agus
air a' charraig[1] so togaidh
mise m' eaglais: agus cha
toir geatachan ifrinn buaidh
oirre.
19 Agus bheir mi dhuit
iuchraiche rìoghachd nèimh:
agus ge b'e ni a cheanglas
tusa air talamh bithidh e
ceangailte air nèamh; agus
ge b'e ni a dh'fhuasglas tusa
air talamh, bithidh e fuasg-
ailte air nèamh.
20 An sin dh'àithn e d'a
dheisciobluibh gun iad a dh'-
innseadh do neach air bith,
gu'm b'esan Iosa an Criosd.
21 O'n àm sin a mach
thòisich Iosa air a nochdadh
d'a dheisciobluibh, gur éigin
dhasan dol suas gu Ierusalem,
agus mòran do nithibh fhul-
ang o na seanairibh, agus
na h-àrd-shagartaibh, agus
na sgrìobhaichibh, agus a bhi
air a chur gu bàs, agus a bhi
air a thogail suas air an treas
là.
22 Agus ghabh Peadar e,
agus thòisich e air achmhasan
a thabhairt dha, ag ràdh, Gu
ma fada sin uaitse, a Thigh-
earna; cha tachair sin duitse.
23 Ach air tionndadh
dhasan, thubhairt e ri Peadar,
Imich air mo chùl, a Shatain;
is oilbheum dhomh thu: oir
cha'n 'eil spéis agad do nith-
ibh Dhé, ach do nithibh
dhaoine.
24 An sin thubhairt Iosa
r'a dheisciobluibh, Ma's àill
le neach air bith teachd a'm'
dhéigh-sa, àicheadhadh se e
féin, agus togadh e air a
chrann-ceusaidh, agus lean-
adh e mise.
25 Oir ge b'e neach le'm
b'àill 'anam a ghleidheadh,
caillidh se e; agus ge b'e
neach a chailleas 'anam air
mo sgàth-sa, gheibh se e.
26 Oir ciod an tairbhe a ta
ann do dhuine, ged chosnadh
e an saoghal uile, agus 'anam
féin a chall? no ciod i a'
mhalairt[2] a bheir duine air
son 'anama.
27 Oir thig Mac an duine
ann an glòir 'Athar, maille
r'a ainglibh; agus an sin
bheir e do gach neach a réir
a ghnìomhara.
28 Gu deimhin a ta mi ag
ràdh ribh, Gu bheil cuid
do'n dream a ta 'nan seas-
amh an so, nach blais bàs,
gus am faic iad Mac an duine
a' teachd 'na rìoghachd féin.

CAIB. XVII.

1 *Atharrachadh agus dealrachadh crutha Iosa.* 14 *Shlànuich e an leanabh air an robh an tuiteamas.* 22 *Dh'innis e 'fhulangas roimh làimh,* 24 *agus dh'ìoc e a' chìs.*

AGUS an déigh shè làith-
ean, ghabh Iosa Peadar,
agus Seumas, agus Eoin a
bhràthair, agus threòraich e
iad air leth gu beinn àrd,
2 Agus dh'atharraicheadh
a chruth 'nan làthair; agus
dhealraich 'aghaidh mar a'
ghrian, agus rinneadh 'eud-
ach geal mar an solus.
3 Agus, feuch, chunncas
leo[3] Maois agus Elias a'
còmhradh ris.
4 An sin fhreagair Peadar,
agus thubhairt e ri Iosa, A
Thighearn, is maith dhuinne
bhi an so: ma's àill leatsa,
deanamaid tri pàilliuna[4] an
so: aon dhuitse, aon do

[1] *petra,* Gr. [2] *iomlait.*

[3] *dh'fhoillsicheadh dhoibh.* [4] *bothain.*

Mhaois, agus aon do Elias.
5 Air dha bhi fathast a'
labhairt, feuch, thilg neul
soillseach sgàile orra: agus,
feuch, guth as an neul, ag
ràdh, Is e so mo Mhac gràdh-
ach-sa, anns am bheil mo
mhòr-thlachd, éisdibh ris.
6 Agus an uair a chuala na
deisciobuil *so*, thuit iad air an
aghaidh, agus ghabh iad eagal
ro mhòr.
7 Agus thàinig Iosa agus
bhean e riu, agus thubhairt e,
Eiribh, agus na biodh eagal
oirbh.
8 Agus an uair a thog iad
suas an sùilean, cha'n fhac
iad neach air bith, ach Iosa
'na aonar.
9 Agus an àm dhoibh
teachd a nuas o'n bheinn,
thug Iosa àithne dhoibh, ag
ràdh, Na innsibh do neach
air bith an ni a chunnaic
sibh, gus an éirich Mac an
duine o na marbhaibh.
10 Agus dh'fheòraich a
dheisciobuil dheth, ag ràdh,
C'ar son ma seadh a their
na sgrìobhaichean, gur éigin
Elias a theachd air tùs?
11 Agus fhreagair Iosa
agus thubhairt e riu, Thig
Elias gu firinneach air tùs,
agus aisigidh e na h-uile
nithe:
12 Ach a ta mise ag ràdh
ribh, Gu'n d'thàinig Elias a
cheana, agus cha d'aithnich
iad e, ach rinn iad gach ni
bu toil leo ris: is ann mar
sin, mar an ceudna, a dh'-
fhulaingeas Mac an duine
uatha.
13 An sin thuig na deis-
ciobuil gu'm b'ann mu Eoin
Baiste a labhair e riu.
14 Agus an uair a thàinig
iad chum an t-sluaigh, thàinig
duine *àraidh* d'a ionnsuidh, a'
tuiteam air a ghlùinibh dha,
agus ag ràdh,
15 A Thighearna, dean
tròcair air mo mhac, oir a ta
e gu tinn leis an tuiteamas[1],
agus is mòr an cràdh a ta e
a' fulang: oir a ta e gu minic
a' tuiteam san teine, agus gu
tric san uisge.
16 Agus thug mi e dh'-
ionnsuidh do dheisciobuil,
agus cha b'urrainn iad a
leigheas.
17 Agus fhreagair Iosa
agus thubhairt e, A ghineal-
aich neo-chreidich, agus
choirbte, cia fhad a bhitheas
mi maille ruibh? cia fhad
a dh'fhulaingeas mi sibh?
thugaibh a m' ionnsuidh-sa
an so e.
18 Agus chronuich Iosa
an deamhan, agus dh'imich
e as: agus shlànuicheadh an
leanabh o'n uair sin a mach.
19 An sin, an uair a
thàinig na deisciobuil chum
Iosa fa leth, thubhairt iad,
C'ar son nach b' urrainn
sinne a thilgeadh a mach?
20 Agus thubhairt Iosa
riu, Air son bhur mi-chreid-
imh: oir gu firinneach tha
mi ag ràdh ribh, Nam biodh
agaibh creidimh mar ghràinne
mustaird, theireadh sibh ris
a' bheinn so, Atharraich á
so an sud, agus dh'atharr-
aicheadh i; agus cha bhiodh
ni air bith eu-comasach
dhuibh.
21 Gidheadh, cha téid a'
ghnè so mach, ach le h-
urnuigh agus le trasgadh.
22 Agus am feadh a bha

[1] *tuiteamach, guin na ré, tinneas na gealaich.*

iad a' fantuinn ann an Ga-
lile, thubhairt Iosa riu, Bith-
idh Mac an duine air a bhrath
thairis do làmhaibh dhaoine :
23 Agus marbhaidh iad e,
ach an treas là éiridh e.
Agus bha iadsan ro bhrònach.
24 Agus air teachd dhoibh
do Chapernaum, thàinig
luchd - togail na cìse gu
Peadar, agus thubhairt iad
ris, Nach 'eil bhur maighstir-
sa ag ìocadh na cìse ?
25 Thubhairt esan, A ta.
Agus an uair a chaidh e steach
do'n tigh, labhair Iosa ris
air tùs, ag ràdh, Ciod i do
bharail-sa, a Shimoin ? co
uaith a ta rìghrean na talmh-
ainn a' togail càine no cìse [1] ?
An ann o'n cloinn féin, no o
choigrich ?
26 Thubhairt Peadar ris,
O choigrich. Thubhairt Iosa
ris-san, Air an aobhar sin a
ta a' chlann saor.
27 Gidheadh, chum nach
tugamaid oilbheum dhoibh,
imich thusa chum na fairge,
agus tilg dubhan *innte*, agus
tog an ceud iasg a thig a nìos :
agus air fosgladh a bheoil
duit, gheibh thu bonn airgid ;
sin gabh, agus tabhair dhoibh
air mo shon-sa, agus air do
shon féin.

CAIB. XVIII.

1 *Thug Criosd àithne d'a dheis-
ciobluibh bhi ùmhal agus neo-
chronail,* 7 *oilbheum a sheachnadh,
agus gun iad a dheanamh tàir air
cloinn bhig.* 15 *Labhair Criosd
mu thimchioll maitheanais.* 23
*Cosamhlachd an rìgh a ghabh
cunntas d'a sheirbhisich.*

ANNS an àm sin féin
thàinig na deisciobuil
chum Iosa, ag ràdh, Cò is
mò ann an rìoghachd nèimh ?
2 Agus air do Iosa leanabh
beag a ghairm d'a ionnsuidh,
chuir e 'nam meadhon e,
3 Agus thubhairt e, Gu
firinneach tha mi ag ràdh
ribh, Mur iompaichear sibh,
agus mur bi sibh mar leanab-
ana, nach téid sibh a steach
do rìoghachd nèimh.
4 Air an aobhar sin, ge b'e
dh'ìslicheas e féin mar an
leanaban so, 'se sin féin is mò
ann an rìoghachd nèimh.
5 Agus ge b'e ghabhas aon
leanaban d'a leithid so ann
am ainm - sa, gabhaidh e
mise.
6 Ach ge b'e neach a bheir
oilbheum do aon neach do'n
mhuinntir bhig so a ta creid-
sinn annam-sa, b'fhearr dha
gu'm biodh cloch-mhuilinn
air a crochadh r'a mhuineal,
agus gu'm biodh e air a
bhàthadh ann an doimhne na
fairge.
7 Is an-aoibhinn do'n t-
saoghal air son oilbheuman :
oir is éigin do oilbheumaibh
teachd ; ach is an-aoibhinn
do'n duine sin troimh an tig
an t-oilbheum.
8 Uime sin, ma bheir do
làmh no do chos aobhar oil-
bheim [2] dhuit, gearr dhìot iad,
agus tilg uait *iad:* is fearr
dhuit dol a steach do'n
bheatha air leth-chois no air
leth-làimh, na dà làimh no
dà chois a bhi agad, agus thu
bhi air do thilgeadh anns an
teine shiorruidh.
9 Agus ma bheir do shùil
aobhar oilbheim dhuit, spìon
asad i, agus tilg uait *i:* is
fearr dhuit dol a steach chum
na beatha air leth-shùil, na
dà shùil a bhi agad agus thu

gearraidh no duilinne.

2 *tuislidh.*

bhi air do thilgeadh ann an teine ifrinn.

10 Thugaibh an aire nach dean sibh tarcuis air aon neach do'n mhuinntir bhig so; oir tha mise ag ràdh ribh, gu bheil an aingil-san air nèamh a' faicinn a ghnàth gnùis m'Athar-sa, a *ta* air nèamh.

11 Oir thàinig Mac an duine a shaoradh an ni sin a bha caillte.

12 Ciod is barail dhuibhse? ma bhitheas aig duine ceud caora, agus gu'n téid aon diubh air seacharan, nach fàg e na naoi caoraich dheug agus ceithir fichead air na beanntaibh, agus nach téid e dh'iarraidh *na caorach* a chaidh air seacharan.

13 Agus ma tharlas da gu'm faigh e i, gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Gu'n dean e tuilleadh gairdeachais air son *na caorach sin*, na air son nan naoi caorach dheug agus ceithir fichead, nach deachaidh air seacharan.

14 Mar so cha'n e toil bhur n-Athar-sa a ta air nèamh, gu'n rachadh aon neach do'n mhuinntir bhig so a chall.

15 Uime sin ma pheacaicheas do bhràthair a'd' aghaidh, imich agus innis a lochd dha[1] eadar thu féin agus esan a mhàin: ma dh'éisdeas e riut, choisinn thu do bhràthair.

16 Ach mur éisd e *riut*, thoir[2] leat aon no dithis eile, chum gu'm bi gach ni air a dheanamh[3] seasmhach am beul dithis no triuir do fhianuisibh.

17 Agus ma dhiultas e iadsan éisdeachd, innis do'n eaglais e: ach ma dhiultas e 'n eaglais éisdeachd, biodh e dhuit mar Gheintileach, agus *mar* chìs-mhaor.

18 Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Ge b'e air bith nithe a cheanglas sibhse air talamh, bithidh iad ceangailte air nèamh: agus ge b'e air bith nithe a dh'fhuasglas sibhse air talamh, bithidh iad fuasgailte air nèamh.

19 A rìs tha mi ag ràdh ribh, Ma chòirdeas dithis agaibh air thalamh mu thimchioll aoin ni a dh'iarras iad, nìthear *so* dhoibh le m'Athair-sa a ta air nèamh.

20 Oir ge b'e àit am bheil dithis no triuir air an cruinneachadh an ceann a chéile a'm' ainm-sa, a ta mise an sin 'nam meadhon.

21 Air dol do Pheadar d'a ionnsuidh san àm sin, thubhairt e, A Thighearna, cia minic a pheacaicheas mo bhràthair a'm' aghaidh, agus a mhaitheas mi dha? *An ann* gu ruig an seachdamh uair?

22 Thubhairt Iosa ris, Cha'n abair mi[4] riut, gus an seachdamh uair, ach gu deich agus tri fichead seachd uairean.

23 Air an aobhar sin, is cosmhuil rìoghachd nèimh ri righ àraidh le'm b'àill cunntas a dheanamh r'a sheirbhisich.

24 Agus an uair a thòisich e air cunntas a dheanamh, thugadh aon d'a ionnsuidh air an robh aige deich mìle tàlann:

25 Ach do bhrìgh nach

---

[1] *spreig, tagair ris.*
[2] *tabhair.*
[3] *a' chùis uile air a deanamh.*
[4] *Ni abram.*

robh aige ni leis an dìoladh
e, dh'àithn a thighearn e féin,
agus a bhean, agus a chlann,
agus na h-uile nithe a bha
aige a reiceadh, agus dìoladh
a dheanamh.
26 Air an aobhar sin thuit
an seirbhiseach sin sìos, agus
rinn e umhlachd dha, ag
ràdh, A Thighearn, dean
foighidinn rium, agus ìocaidh
mi dhuit an t-iomlan.
27 An sin, air do thighearn
an òglaich sin truas mòr a
ghabhail dheth, leig e a chead
da, agus mhaith e na fiacha
dha.
28 Ach, an uair a chaidh
an seirbhiseach sin féin a
mach, fhuair e aon d'a chomh-
sheirbhisich air an robh aige
ceud peghinn: agus chuir e
làmh ann, agus rug e air
sgornan *air*, ag ràdh, Ioc
dhomh na bheil agam ort.
29 Agus thuit a chomh-
sheirbhiseach sìos aig a chos-
aibh, agus ghuidh e air, ag
ràdh, Dean foighidinn rium,
agus ìocaidh mi dhuit an t-
iomlan.
30 Agus cha b'àill leis-san
sin: ach dh'imich e agus
thilg e am prìosan e, gus an
ìocadh e na fiachan,
31 Agus an uair a chunnaic
a chomh-sheirbhisich na nithe
a rinneadh, bha iad ro dhoil-
ich, agus thàinig iad, agus
dh'fhoillsich iad d'an tigh-
earn gach ni a rinneadh.
32 An sin ghairm a thigh-
earn air, agus thubhairt e ris,
A dhroch sheirbhisich, mhaith
mi dhuit na fiachan ud uile,
do bhrìgh gu'n do chuir thu
impidh orm;
33 Nach bu chòir dhuitse,
mar an ceudna, tròcair a
dheanamh air do chomh-
sheirbhiseach féin, amhuil
mar a rinn mise tròcair ortsa?
34 Agus ghabh a thighearn
fearg, agus thug e do na
ceusadairibh[1] e, gus an ìoc-
adh e 'fhiachan uile dha.
35 Agus mar sin ni m'-
Athair nèamhaidh ribhse,
mur maith gach aon agaibh
o bhur cridheachaibh d'a
bhràthair an cionta.

CAIB. XIX.

1 *Shlànuich Criosd a' mhuinntir a bha tinn:* 3 *fhreagair e na Phairisich mu thimchioll dealachaidh:* 10 *nochd e c'uin a ta am pòsadh feumail;* 13 *agus ghabh e ri cloinn bhig.*

AGUS tharladh[2], an uair
a chrìochnaich Iosa na
briathra sin, gu'n d'imich e
o Ghalile, agus thàinig e gu
crìochaibh Iudea, air an taobh
thall do Iordan:
2 Agus lean sluagh mòr e,
agus shlànuich e iad an sin.
3 Thàinig na Phairisich
mar an ceudna d'a ionnsuidh
'ga dhearbhadh[3], agus ag
ràdh ris, Am bheil e cead-
uichte do dhuine a bhean a
chur uaith air gach uile
aobhar?
4 Agus fhreagair esan a-
gus thubhairt e riu, Nach do
leugh sibh, An ti a rinn air
tùs *iad*, gu'n d'rinn e iad fear
agus bean?
5 Agus thubhairt e, Air an
aobhar so fàgaidh duine
'athair agus a mhàthair, agus
dlùth-leanaidh e r'a mhnaoi:
agus bithidh iad araon 'nan
aon fheoil.
6 Air an aobhar sin, cha
dithis iad ni's mò, ach aon
fheoil. Uime sin, an ni a

---

[1] *tormentors.* Sasg. [2] *thachair.* [3] *'g a fheuchainn, 'g a bhuaireadh.*

cheangail Dia, na sgaoileadh
duine.
7 Thubhairt iad ris, C'ar
son, ma seadh, a dh'àithn
Maois litir-dhealaich a thabh-
airt *dhi*, agus a cur air falbh ?
8 Thubhairt esan riu, Dh'-
fhulaing Maois dhuibh-sa air
son cruais bhur cridhe, bhur
mnài a chur uaibh : ach cha
robh e mar sin o thùs.
9 Agus tha mise ag ràdh
ribh, Ge b'e chuireas uaith
a bhean, ach air son strìop-
achais, agus a phòsas bean
eile, a ta e a' deanamh adhal-
trannais : agus ge b'e neach
a phòsas ise a chuireadh air
falbh, a ta e a' deanamh
adhaltrannais.
10 Thubhairt a dheisciob-
uil ris, Ma's e sin cor an
fhir r'*a* mhnaoi, cha'n 'eil am
pòsadh maith r'a dheanamh.
11 Ach thubhairt esan riu,
Cha'n 'eil na h-uile dhaoine
comasach air a' chainnt so a
ghabhail, ach *iadsan* d'an d'-
thugadh e.
12 Oir a ta cuid 'nan caill-
teanaich, a rugadh mar sin
o bhroinn *am* màthar ; agus
a ta cuid do chaillteanaich
ann, a rinneadh 'nan caill-
teanaich le daoinibh ; agus a
ta caillteanaich ann, a rinn
iad féin 'nan caillteanaich air
son rìoghachd nèimh. Ge
b'e neach a ta comasach air a
ghabhail d'a ionnsuidh, gabh-
adh se *e*.
13 An sin thugadh clann
bheag d'a ionnsuidh, chum
gu cuireadh e a làmhan orra,
agus gu'n deanadh e urnuigh :
agus chronuich na deisciobuil
iad.
14 Ach thubhairt Iosa,
Fulaingibh do na leanab-
aibh, agus na bacaibh dhoibh
teachd a m' ionnsuidh : oir
is ann d'an leithidibh sin a ta
rìoghachd nèimh.
15 Agus an déigh dha a
làmhan a chur orra, dh'imich
e as a sin.
16 Agus, feuch, thàinig
neach agus thubhairt e ris, A
mhaighstir mhaith, ciod am
maith a ni mi chum gu faigh
mi a' bheatha mhaireann-
ach ?
17 Agus thubhairt esan ris,
C'ar son a ghoireadh tu maith
dhiom-sa ? cha *'n 'eil* aon
neach maith ach a h-aon,
eadhon Dia : ach ma's àill
leat dol a steach chum na
beatha, coimhid [1] na h-àith-
eanta.
18 Thubhairt esan ris, Cia
iad ? agus thubhairt Iosa, Na
dean mortadh. Na dean
adhaltrannas. Na goid. Na
toir fianuis bhréige.
19 Thoir urram do t'athair,
agus do d' mhàthair : agus,
Gràdhaich do choimhear-
snach mar thu féin.
20 Thubhairt an t-òganach
ris, Choimhid mi iad sin uile
o m'òige : ciod a ta dh'uir-
easbhuidh orm fathast ?
21 Thubhairt Iosa ris, Ma's
àill leat bhi coimhlionta,
imich, reic na bheil agad,
agus tabhair do na bochd-
aibh, agus gheibh thu ion-
mhas air nèamh ; agus thig,
agus lean mise.
22 Ach an uair a chual an
t-òganach na briathra sin,
dh'fhalbh e gu brònach : oir
bha mòr-shaoibhreas aige.
23 An sin thubhairt Iosa
r'a dheisciobluibh, Gu firinn-
each tha mi ag ràdh ribh, gu
bheil e cruaidh air duine

---

[1] *gléidh.*

saoibhir dol a steach do rìogh-
achd nèimh.
24 Agus a rìs tha mi ag
ràdh ribh, Gur usadh do
chàmhal dol troimh[1] chrò
snàthaid, na do dhuine saoibh-
ir dol a steach do rìoghachd
Dhé.
25 Agus 'nuair a chual a
dheisciobuil *so*, ghabh iad
iongantas mòr, ag ràdh, Cò
ma seadh an neach a dh'-
fheudas a bhi air a shaoradh?
26 Ach air amharc do Iosa
orra, thubhairt e riu, Do
dhaoinibh a ta so eu-comas-
ach, ach do Dhia a ta na
h-uile nithe comasach.
27 An sin fhreagair Pead-
ar, agus thubhairt e ris, Feuch,
thréig sinne na h-uile *nithe*,
agus lean sinn thusa; air an
aobhar sin ciod a gheibh sinn?
28 Agus thubhairt Iosa riu,
Gu deimhin a ta mi ag ràdh
ribh, Sibhse a lean mise, anns
an ath-ghineamhuin[2], an uair
a shuidheas Mac an duine air
caithir a ghlòire féin, gu'n
suidh sibhse mar an ceudna
air dà chaithir dheug, a' toirt
breth air dà thréibh dheug
Israeil.
29 Agus ge b'e neach a
thréig tighean, no bràithrean,
no peathraichean, no athair,
no màthair, no bean-phòsda,
no clann, no fearann air sgàth
m'ainme-sa, gheibh e a' cheud
uiread, agus a' bheatha mhair-
eannach mar oighreachd.
30 Ach a ta mòran air
thoiseach a bhitheas air dheir-
eadh; agus air dheireadh, a
bhitheas air thoiseach.

CAIB. XX.

1 *Dhearbh Criosd, le cosamhlachd air a ghabhail o luchd saoithreach ann an gàradh fiona, nach 'eil Dia fo fhiachaibh do dhuine air bith:* 17 *roimh-innis e a bhàs,* 20 *agus theagaisg e d'a dheisciobluibh bhi umhal.*

OIR is cosmhuil rioghachd
nèimh ri fear-tighe, a
chaidh a mach moch air
mhaduinn a thuarasdalach-
adh luchd-oibre d'a ghàradh
fiona[3].
2 Agus an déigh dha cord-
adh ris an luchd-oibre air
pheghinn *Romhanaich* san là,
chuir e d'a ghàradh fiona iad.
3 Agus an uair a chaidh e
mach timchioll na treas uaire,
chunnaic e dream eile 'nan
seasamh dìomhanach sa'
mhargadh.
4 Agus thubhairt e riu,
Imichibh-sa mar an ceudna
do'n ghàradh fhìona, agus ge
b'e ni a bhitheas ceart, bheir
mi dhuibh e. Agus dh'imich
iad.
5 An uair a chaidh e mach
a rìs timchioll na seathadh
agus na naothadh uaire, rinn
e mar an ceudna.
6 Agus an uair a chaidh e
mach mu thimchioll na h-
aoin uaire deug, fhuair e
dream eile 'nan seasamh
dìomhanach, agus thubhairt
e riu, C'ar son a ta sibh 'nur
seasamh an so feadh an là,
dìomhanach?
7 Thubhairt iad ris, A
chionn nach do thuaras-
dalaich duine air bith sinn.
Thubhairt esan riu, Imich-
ibh-sa mar an ceudna do'n
ghàradh fhìona, agus ge b'e
ni a ta ceart, gheibh sibh *e*.
8 Agus 'nuair thàinig am
feasgar, thubhairt tighearn
a' ghàraidh fhìona sin r'a
stiùbhard[4], Gairm an luchd-

[1] *trìd, tre.*
[2] *ath-ùrachadh, ath-chruthachadh.*
[3] *fhion-lios.*
[4] *fhear-riaghlaidh.*

oibre, agus thoir dhoibh an
tuarasdal, a' tòiséachadh o'n
dream *a thàinig* mu dheireadh
gu ruig na ceud *daoine*,
9 Agus an uair a thàinig
iadsan *a thuarasdalaicheadh* mu
thimchioll na h-aoin uaire
deug, fhuair gach duine
dhiubh peghinn
10 Ach an uair a thàinig
an ceud dream, shaoil iadsan
gu'm faigheadh iad ni bu
mhò; ach fhuair gach aon
diubh mar an ceudna pegh-
inn.
11 Agus air dhoibh 'fhaot-
ainn, rinn iad gearan an
aghaidh fhir-an-tighe,
12 Ag ràdh, An dream sin
a thàinig mu dheireadh, cha
d'rinn iad *obair* ach aon uair,
agus rinn thu iad ionann
ruinne[1], a ghiùlain uallach[2]
agus teas an là.
13 Ach fhreagair esan agus
thubhairt e ri fear dhiubh, A
charaid, cha'n 'eil mi a'
deanamh eucoir ort: nach do
choird thu rium air pheghinn?
14 Tog leat do chuid féin,
agus imich romhad: is i mo
thoil-sa a thabhairt do'n ti so
a thàinig mu dheireadh, mar
a thug mi dhuit-sa.
15 Nach 'eil e ceaduichte
dhomh-sa an ni a's toil leam
a dheanamh ri mo chuid
féin? am bheil do shùil-sa olc,
air son gu bheil mise maith?
16 Mar sin bithidh an
dream dheireannach air thois-
each, agus an dream *a ta* air
thoiseach air dheireadh: oir
a ta mòran air an gairm, ach
beagan air an taghadh.
17 Agus a' dol do Iosa
suas gu Ierusalem, thug e an
dà dheisciobul deug leis a
leth-taobh anns an t-slighe,
agus thubhairt e riu,
18 Feuch, a ta sinn a' dol
suas gu Ierusalem; agus
bithidh Mac an duine air a
bhrath thairis do na h-àrd-
shagartaibh, agus do na
sgrìobhaichibh, agus dìtidh
iad chum bàis e.
19 Agus bheir iad thairis
e do na Cinnich chum fanoid
a dheanamh *air*, agus *chum a*
sgiùrsadh, agus *a* cheusadh:
ach an treas là éiridh e a rìs.
20 An sin thàinig d'a ionn-
suidh màthair cloinne She-
bede, maille r'a mic, a' toirt
aoraidh *dha*, agus ag iarraidh
ni àraidh air.
21 Agus thubhairt esan
rithe, Ciod a b'àill leat?
Thubhairt i ris, Abair[3] gu'n
suidh iad so mo dhithis mhac,
fear *aca* air do làimh dheis,
agus fear eile air do làimh
chlì, a'd' rìoghachd.
22 Ach fhreagair Iosa agus
thubhairt e, Cha'n 'eil fhios
agaibh ciod a ta sibh ag iarr-
aidh. Am bheil sibh comas-
ach air a' chupan sin òl a
dh'òlas mise, agus a bhi air
bhur baisteadh leis a' bhaist-
eadh leis am baistear mise?
Thubhairt iad ris, A ta sinn
comasach.
23 Agus thubhairt esan
riu, Olaidh sibh gu deimhin
do m' chupan-sa, agus baist-
ear sibh leis a' bhaisteadh leis
am baistear mise: ach suidhe
air mo làimh dheis agus chlì,
cha leamsa *sin* a thabhairt,
ach *dhoibh-san* d' am bheil e
air ulluchadh le m' Athair-sa.
24 Agus 'nuair a chual an
deichnear *so*, bha iad diomb-
ach air an dithis bhràithre.

---

[1] *agus sinne.* [2] *a dh'iomchair eallach.* [3] *Deònuich.*

25 Ach ghairm Iosa iad
d'a ionnsuidh, agus thubhairt
e, A ta fhios agaibh gu bheil
aig uachdaranaibh[1] nan Cinn-
each tighearnas orra, agus gu
bheil aig *an* daoinibh mòra
smachd orra.
26 Ach mar sin cha bhi e
'nur measg-sa: ach ge b'e
neach le'm b'àill a bhi mòr
'nur measg, biodh e dhuibh
'na fhear-frithealaidh.
27 Agus ge air bith le'm
b'àill toiseach a bhi aige
'nur measg, biodh esan 'na
sheirbhiseach dhuibh:
28 Amhuil mar nach d'-
thàinig Mac an duine chum
gu'n deantadh frithealadh
dha, ach a dheanamh frith-
ealaidh, agus a thabhairt 'an-
ama féin mar éiric air son
mhòran.
29 Agus ag dol a mach
dhoibh á Iericho, lean sluagh
mòr e:
30 Agus, feuch, dithis
dhaoine dalla, a bha 'nan
suidhe ri taobh na slighe,
'nuair a chual iad gu'n robh
Iosa a' dol seachad, ghlaodh
iad, ag ràdh, Dean tròcair
oirnne, a Thighearn, a Mhic
Dhaibhidh.
31 Agus chronuich an
sluagh iad, chum gu'm biodh
iad 'nan tosd: ach is mòid[2]
a ghlaodh iadsan ag ràdh,
Dean tròcair oirnn, a Thigh-
earn, a Mhic Dhaibhidh.
32 Agus sheas Iosa, agus
ghairm e iad, agus thubhairt
e, Ciod is àill leibh mise a
dheanamh dhuibh?
33 Thubhairt iadsan ris, A
Thighearn, ar sùilean a bhi
air am fosgladh.
34 Agus ghabh Iosa truas
dhiubh, agus bhean e r'an
sùilibh: agus air ball[3] thàinig
radharc d'an sùilibh, agus
lean iad e.

CAIB. XXI.

1 *Mharcaich Iosa gu Ierusalem air asail; 12 thilg e mach an luchd-reicidh agus ceannachd as an teampull; 17 mhalluich e an crann-fige, 23 chuir e na sagairt 'nan tosd; 28 agus chronuich e iad le cosamhlachd.*

AGUS an uair a dhruid iad
ri Ierusalem, agus a
thàinig iad gu Betphage, gu
sliabh nan crann-oladh, an
sin chuir Iosa dithis *d'a* dheis-
ciobluibh uaith,
2 Ag ràdh riu, Rachaibh
do'n bhaile *a ta* thall fa 'ur
comhair, agus air ball gheibh
sibh asal ceangailte *ann*, agus
loth maille rithe[4]: fuasglaibh,
agus thugaibh a m' ionnsuidh
iad.
3 Agus ma labhras aon
duine ni air bith ribh, abraibh,
Gu bheil feum aig an Tigh-
earn orra; agus cuiridh e
uaith air ball iad.
4 Rinneadh na nithe so
uile, chum gu'n coimhlionta-
dh an ni a labhradh leis an
fhàidh ag ràdh,
5 Innsibh do nighean Shi-
oin, Feuch, a ta do Righ a'
teachd a d' ionnsuidh gu
ciùin, agus e 'na shuidhe air
asail, agus air lòth[5] mac na
h-asail.
6 Agus dh'imich na deis-
ciobuil, agus rinn iad mar a
dh'àithn Iosa dhoibh;
7 Agus thug iad an asal
agus an loth leo, agus chuir
iad am falluinnean[6] orra, agus

[1] *prionnsaibh.* [2] *mò.* [3] *gun dàil, san uair.*

[4] *'na fochair.* [5] *bioraiche.* [6] *eudach uachdair.*

chuir iad *esan* 'na shuidhe air
am muin.
8 Agus sgaoil mòr-shluagh
am falluinnean air an t-slighe;
agus ghearr dream eile geuga
do na crannaibh, agus leag
iad air an t-slighe *iad*.
9 Agus thog an sluagh a
bha roimhe agus 'na dhéigh
iolach, ag ràdh, Hosanna do
Mhac Dhaibhidh: beann-
aichte gu robh an Ti a thig
ann an ainm an Tighearna;
Hosanna anns na h-àrdaibh.
10 Agus 'nuair thàinig e
steach do Ierusalem, ghluais-
eadh am baile[1] uile, ag ràdh,
Cò e so?
11 Agus thubhairt an
sluagh, Is e so Iosa am fàidh
o Nasaret Ghalile.
12 Agus chaidh Iosa a
steach do theampull Dé, agus
thilg e mach iadsan uile a
bha reic agus a' ceannach
anns an teampull, agus thilg
e buird luchd-malairt[2] an
airgid thairis, agus caithriche
luchd-reicidh nan columan.
13 Agus thubhairt e riu, A
ta e sgrìobhta, Goirear tigh
urnuigh do m' thigh-sa; ach
rinn sibhse 'na ghàraidh
luchd-reubainn[3] e.
14 Agus thàinig na doill
agus na bacaich d'a ionn-
suidh anns an teampull, agus
shlànuich e iad.
15 Agus an uair a chunn-
aic na h-àrd-shagairt agus na
sgrìobhaichean na gnìomh-
aran iongantach a rinn e,
agus a chlann a' glaodhaich
san teampull, agus ag ràdh,
Hosanna do Mhac Dhaibh-
idh, bha corruich mhòr orra.
16 Agus thubhairt iad ris,
An cluinn thu ciod a ta a'
mhuinntir sin ag ràdh? Agus
thubhairt Iosa riu, A ta mi
'cluinntinn; nach do leugh
sibhse riamh, A beul naoidh-
ean agus chìochran choimh-
lion thu moladh?
17 Agus an uair a dh'fhàg
e iad, chaidh e mach as a'
bhaile gu Betani, agus dh'-
fhan e an sin.
18 Agus an uair a phill e
chum a' bhaile air mhaduinn,
bha ocras air.
19 Agus air dha crann-
fìge fhaicinn air an t-slighe,
thàinig e d'a ionnsuidh, agus
cha d'fhuair e ni air bith air,
ach duilleach a mhàin; agus
thubhairt e ris, Na fàsadh[4]
toradh o so suas gu bràth ort.
Agus chrìon ann crann-fìge
air ball.
20 Agus an uair a chunn-
aic na deisciobuil e, ghabh
iad iongantas, ag ràdh, Cia
luath a shearg an crann-fìge
as?
21 Agus fhreagair Iosa
agus thubhairt e riu, Gu
deimhin a ta mi ag ràdh ribh,
ma bhitheas creidimh agaibh,
agus nach bi sibh fo amharus,
cha'n e mhàin gu'n dean sibh
an ni *a rinneadh* do'n chrann-
fhìge, ach mar an ceudna ma
their sibh ris a' bheinn so,
Togar thu, agus tilgear san
fhairge thu, bithidh e deanta:
22 Agus ge b'e air bith
nithe a dh'iarras sibh ann
bhur n-urnuigh, ma chreideas
sibh, gheibh sibh iad.
23 Agus an uair a thàinig
e do'n teampull, thàinig na
h-àrd-shagairt agus seanair-
ean a' phobuill d'a ionnsuidh,

[1] *a' chaithir.*
[2] *iomlait.*
[3] *'na uaimh chreachadairean, 'na shlochd mheirleach.* [4] *Nar fhàsadh.*

agus e a' teagasg, ag ràdh *ris*,
Ciod e an t-ùghdarras leis[1]
am bheil thusa a' deanamh
nan nithe so? agus cò thug
an cumhachd so dhuit?
24 Agus fhreagair Iosa
agus thubhairt e riu, Feòr-
aichidh mise mar an ceudna
aon ni dhibh-sa, agus ma
dh'innseas sibh dhomh e,
innsidh mise dhuibh-sa, air
mhodh ceudna, cia an t-
ùghdarras leis am bheil mi
deanamh[2] nan nithe so.
25 Baisteadh Eoin, cia as
a thàinig e? O nèamh, no o
dhaoinibh? Ach reusonaich
iadsan 'nam measg féin, ag
ràdh, Ma their sinn, O
nèamh, their esan ruinn, C'ar
son, ma seadh, nach do chreid
sibh e?
26 Ach ma their sinn, O
dhaoinibh, a ta eagal a' phob-
uill oirnn; oir a ta meas fàidh
aig gach uile *dhuine* air Eoin.
27 Agus fhreagair iad
Iosa, agus thubhairt iad,
Cha'n 'eil fhios againn. Agus
thubhairt esan riu, Ni mò
dh'innseas mise dhuibh-sa
cia an t-ùghdarras leis am
bheil mi deanamh nan nithe
so.
28 Ach ciod i bhur barail-
sa? Bha aig duine àraidh
dithis mhac, agus thàinig e
dh'ionnsuidh a' cheud *mhic*,
agus thubhairt e, A mhic,
imich, dean obair an diugh
a'm' ghàradh fiona.
29 Agus fhreagair esan
agus thubhairt e, Cha dean:
ach 'na dhéigh sin, ghabh e
aithreachas agus dh'imich e.
30 Agus thàinig e gus an
dara *mac*, agus thubhairt e
mar an ceudna. Agus fhreag-
air esan agus thubhairt e,
Théid, a Thighearn; gidheadh
cha deachaidh e.
31 Cò do'n dithis a rinn
toil 'athar? Thubhairt iadsan
ris, An ceud fhear. Thubh-
airt Iosa riu, Gu firinneach
tha mise ag ràdh ribh, gu'n
téid na cìs-mhaoir agus na
strìopaichean do rìoghachd
Dhé roimhibh-sa.
32 Oir thàinig Eoin do 'ur
n-ionnsuidh an slighe na
fireantachd, agus cha do chreid
sibh e: ach chreid na cìs-
mhaoir agus na strìopaichean
e. Agus ge do chunnaic
sibhse *so*, cha do ghabh sibh
aithreachas 'na dhéigh sin, a
chum gu'n creideadh sibh e.
33 Eisdibh ri cosamhlachd
eile: Bha fear-tighe àraidh
ann, a phlannduich fion-lios,
agus chuir e gàradh[3] m'a
thimchioll, agus chladhaich
e ionad-bruthaidh an fhìona
ann, agus thog e tùr, agus
shuidhich e air tuath e; agus
chaidh e féin air choigrich.
34 Agus an uair a dhruid
riu àm an toraidh, chuir e a
sheirbhisich a dh'ionnsuidh
na tuatha, a dh'fhaotainn a
thoraidh.
35 Agus rug an tuath air a
sheirbhisich, agus ghabh iad
air fear dhiubh, agus mharbh
iad fear eile, agus chlach iad
fear eile.
36 A rìs, chuir e seirbhis-
ich eile uaith, tuilleadh na
sa' cheud *chuideachd;* agus
rinn iad orra-san mar an
ceudna.
37 Ach ma dheireadh, chuir
e a mhac féin d'an ionnsuidh,
ag ràdh, Bheir iad urram do
mo mhac.

[1] *trìd.* [2] *trìd an deanam.*

[3] *dìge, callaid.*

38 Ach an uair a chunnaic
an tuath am mac, thubhairt
iad eatorra féin, 'S e so an
t-Oighre, thigibh, marbham-
aid e, agus glacamaid 'oighr-
eachd-san *dhuinn féin*.
39 Agus rug iad air, agus
thilg iad a mach as an fhìon-
lios e, agus mharbh iad e.
40 Air an aobhar sin, an
uair a thig Tighearn an fhìon-
lios *sin*, ciod a ni e ris an
tuath sin?
41 Thubhairt iad ris, Sgrios-
aidh e gu truagh na droch
dhaoine sin, agus suidhichidh
e am fion-lios air tuath eile,
a bheir a thoraidh dha 'nan
aimsiribh féin.
42 Thubhairt Iosa riu,
Nach do leugh sibh riamh
anns na sgriobtuiribh, A'
chlach a dhiult na clachair-
ean, rinneadh i 'na cloich-
chinn na h-oisne: is e an
Tighearn a rinn so, agus a ta
e iongantach 'nar sùilibh-
ne?
43 Uime sin tha mi ag ràdh
ribh, Gu'n toirear rìoghachd
Dhé uaibh-se, agus gu'n toir-
ear do chinneach *eile* i, a bheir
a toraidh uatha.
44 Agus ge b'e neach a
thuiteas air a' chloich so,
brisear e; ach ge b'e air an
tuit i, ni i mìn-luaithre
dheth.
45 Agus an uair a chuala
na h-àrd-shagairt agus na
Phairisich a chosamhlachda-
san, thuig iad gu'm b'ann
mu'n timchioll féin a labh-
air e.
46 Ach an uair bu mhiann
leo breith air[1], bha eagal a'
phobuill orra, oir bha meas
fàidh aca air-san.

[1] *b'àill leo làmh a chur ann.*

CAIB. XXII.

1 *Cosamhlachd bainnse mhic an Righ.* 9 *Gairm nan Cinneach:* 12 *peanas an fhir a bha dh'uireasbhuidh trusgain na bainnse.* 15 *Is còir cìs ìocadh do Cheasar.* 23 *Barail mhearachdach nan Sadusach mu thimchioll aiseirigh nam marbh.*

AGUS fhreagair Iosa, agus
labhair e riu a rìs ann an
cosamhlachdaibh, ag ràdh,
2 Is cosmhuil rìoghachd
nèimh ri righ àraidh, a rinn
banais-phòsaidh d'a mhac
féin;
3 Agus chuir e a sheirbhis-
ich a ghairm na muinntir a
fhuair cuireadh chum na
bainnse: ach cha b'àill leo-
san teachd.
4 A rìs, chuir e *d'an ionn-
suidh* seirbhisich eile, ag ràdh,
Abraibh-sa ris a' mhuinntir
d'an d'thugadh cuireadh,
Feuch, dheasaich mi mo
dhìnneir: *a ta* mo dhaimh
agus *mo* spréidh bhiadhta air
am marbhadh, agus *a ta* na
h-uile nithe ullamh; thigibh
chum na bainnse.
5 Ach chuir iadsan an
suarachas *e*, agus dh'imich
iad rompa, fear dhiubh d'a
fhearann, agus fear eile chum
a cheannachd:
6 Agus rug a' chuid eile
dhiubh air a sheirbhisich, agus
thug iad masladh *dhoibh*, agus
mharbh siad *iad*.
7 Ach an uair a chual an
righ so ghabh e fearg; agus
chuir e 'armailtean uaithe,
agus sgrios e an luchd-mort-
aidh sin, agus loisg e am
baile-san.
8 An sin thubhairt e r'a
sheirbhisich, Gu firinneach a
ta a' bhanais ullamh, gidh-
eadh an dream a fhuair cuir-

eadh cha b'airidh iad *air*[1].
9 Air an aobhar sin imich-
ibh-sa gus na rathaidibh
mòra, agus a lìon *daoine* 's a
gheibh sibh, cuiribh *iad* chum
na bainnse.
10 Agus chaidh na seirbh-
isich sin a mach air na rath-
aidibh, agus chruinnich iad
gach uile neach a fhuair iad,
eadar olc agus mhaith : agus
lìonadh *tigh* na bainnse le
muinntir a shuidh chum bìdh.
11 Agus air dol a steach
do'n righ a dh'fhaicinn nan
aoidhean, chunnaic e an sin
duine aig nach robh trusgan
na bainnse uime :
12 Agus thubhairt é ris, A
charaid, cionnus a thàinig
thusa steach an so, gun trus-
gan na bainnse umad? Ach
dh'fhan esan 'na thosd.
13 An sin thubhairt an
righ ris na seirbhisich, Air a
cheangal duibh eadar chosan
agus làmhan, togaibh leibh e,
agus tilgibh e anns an dorch-
adas iomallach : an sin bith-
idh gul agus gìosgan fhiac-
al.
14 Oir a ta mòran air an
gairm, ach beagan air an
taghadh.
15 An sin dh'imich na
Phairisich, agus ghabh iad
comhairle cionnus a dh'-
fheudadh iad esan a ribeadh[2]
'na chainnt.
16 Agus chuir iad d'a
ionnsuidh an deisciobuil féin,
maille ri luchd-leanmhuinn
Heroid, ag ràdh, A mhaigh-
stir, a ta fhios againn gu
bheil thusa fior, agus gu bheil
thu teagasg slighe Dhé ann
am firinn, agus nach 'eil suim
agad do dhuine sam bith :
oir cha'n 'eil thu ag amharc
air pearsaibh[3] dhaoine.
17 Uime sin innis dhuinne
do bharail, Am bheil e cead-
uichte cìs a thabhairt do
Cheasar, no nach 'eil?
18 Ach air tuigsinn am
mìruin a dh'Iosa, thubhairt e,
C'ar son a ta sibh ga m'
bhuaireadh, a chealgairean?
19 Nochdaibh dhomhsa
airgiod na cìse. Agus thug
iad d'a ionnsuidh peghinn[4].
20 Agus thubhairt e riu,
Co dha a bhuineas an dealbh
so, agus an sgrìobhadh *a ta
m'a thimchioll?*
21 Thubhairt iadsan ris,
Do Cheasar. An sin thubh-
airt esan riu, Thugaibh uime
sin do Cheasar na nithe a's
le Ceasar ; agus do Dhia, na
nithe a's le Dia.
22 Agus an uair a chual
iad *so*, ghabh iad iongantas,
agus dh'fhàg iad e, agus dh'-
imich iad rompa.
23 Air an là sin féin thàin-
ig d'a ionnsuidh na Sadus-
aich, a their nach 'eil aiseirigh
ann, agus chuir iad ceisd
air.
24 Ag ràdh, A mhaighstir,
thubhairt Maois, Ma gheibh
duine bàs gun chlann aige,
gur còir d'a bhràthair a bhean-
san a phòsadh a dhlighe
daimhe, agus sliochd a thog-
ail d'a bhràthair.
25 A nis bha seachdnar
bhràithre 'nar measg-ne ; a-
gus air do'n cheud fhear
dhiubh bean a phòsadh,
fhuair e bàs, agus do bhrìgh
nach robh sliochd aige, dh-
fhàg e a bhean d'a bhràthair.

---

[1] *cha b'fhiù iad* e. [2] *ghlacadh.* [3] *gnùis.* Gr.

[4] *b'ionnan a' pheghinn* Romhanach *agus* 7½.

26 Agus *thachair* mar an ceudna do'n dara, agus do'n treas *bràthair,* gu ruig an seachdamh.

27 Agus 'nan déigh uile fhuair a' bhean bàs mar an ceudna.

28 Air an aobhar sin anns an aiseirigh, cò do'n t-seachdnar d'am bean i? Oir bha i aca uile.

29 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, A ta sibh air seacharan[1], gun eòlas agaibh air na sgriobtuiribh, no air cumhachd Dhé:

30 Oir anns an aiseirigh cha dean iad pòsadh, ni mò a bheirear am pòsadh iad; ach a ta iad mar aingil Dhé air nèamh.

31 Ach mu thimchioll aiseirigh nam marbh, nach do leugh sibh an ni sin a labhradh ribh le Dia, ag ràdh,

32 Is mise Dia Abrahaim, agus Dia Isaaic, agus Dia Iacoib? cha'n e Dia, Dia nam marbh, ach nam beò.

33 Agus an uair a chual am pobull *so*, ghabh iad iongantas r'a theagasg-san.

34 Ach an uair a chuala na Phairisich gu'n do chuir e na Sadusaich 'nan tosd, chruinnicheadh iad an ceann a chéile.

35 An sin chuir neach àraidh dhiubh, a b'fhear teagaisg an lagha, ceisd *air,* 'ga dhearbhadh, agus ag ràdh,

36 A mhaighstir, cia i an àithne a's mò san lagh?

37 Thubhairt Iosa ris, Gràdhaichidh tu an Tighearn do Dhia le t'uile chridhe, agus le t'uile anam, agus le t'uile inntinn.

38 Is i so a' cheud *àithne* agus an àithne mhòr.

39 Agus *is* cosmhuil an dara rithe so, Gràdhaichidh tu do choimhearsnach mar thu féin.

40 Air an dà aithne so tha'n lagh uile, agus na fàidhean an crochadh.

41 Ach air do na Phairisich bhi cruinn an ceann a chéile, dh'fheòraich Iosa dhiubh,

42 Ag ràdh, Ciod i bhur barail-sa mu thimchioll Chriosd? cò d'am mac e? thubhairt iadsan ris, Do Dhaibhidh.

43 Thubhairt esan riu, Cionnus ma seadh a ghoireas Daibhidh san spiorad a Thighearna dheth, ag ràdh,

44 Thubhairt an Tighearn ri m' Thighearn, Suidh air mo làimh dheis, gus an cuir mi do naimhdean 'nan stòl fo d' chosaibh?

45 Air an aobhar sin, ma ghoireas Daibhidh a Thighearn dheth, cionnus is mac dha e?

46 Agus cha b'urrainn aon neach freagradh sam bith a thabhairt air; ni mò a bha chridhe aig aon neach, o'n là sin suas, ni air bith fheòrach dheth.

CAIB. XXIII.

1 *Chomhairlich Criosd do'n t-sluagh éisdeachd ri deadh theagasg nan sgrìobhaichean, agus nam Phairiseach: ach gun an droch eisempleir a leantuinn:* 5 *is còir d'a dheisciobluibh bhi air am faicill an aghaidh an uabhair.*

AN sin labhair Iosa ris an t-sluagh, agus r'a dheisciobluibh féin,

2 Ag ràdh, A ta na sgrìobhaichean agus na Phairisich 'nan suidhe ann an caithir Mhaois:

[1] *iomroll.*

3 Air an aobhar sin, na h-
uile nithe dh'iarras iad oirbh-
sa a choimhead[1], coimhid-
ibh agus deanaibh *iad;* ach
na deanaibh a réir an oibre:
oir their iad, agus cha dean
iad.
4 Oir ceanglaidh iad uall-
aiche[2] troma, agus do-iom-
char, agus cuiridh siad *iad* air
guailnibh dhaoine; gidheadh
cha charuich iad féin iad le
h-aon d'am meuraibh.
5 Ach an oibre uile a ta iad
a' deanamh chum a bhi air
am faicinn le daoinibh: ni
iad am philacteridh leathan,
agus iomall an eudaich mòr;
6 Agus is ionmhuinn leo
na ceud ionada-suidhe anns
na féillibh, agus na ceud
chaithriche anns na coimh-
thionalaibh,
7 Agus fàilte *fhaghail* air
na margaibh, agus daoine a
ghairm Rabbi, Rabbi dhiubh.
8 Ach na goirear Rabbi
dhibhse: oir is aon àrd-
mhaighstir a ta agaibh, Criosd;
agus is bràithre sibh fèin uile.
9 Agus na goiribh bhur n-
athair do dhuine sam bith
air thalamh: oir is aon Ath-
air a ta agaibh, a *ta* air
nèamh.
10 Cha mhò a ghoirear
àrd-mhaighstirean dhibh: oir
is aon àrd-mhaighstir a ta
agaibh, Criosd.
11 Ach an ti a's mò 'nur
measg, bithidh e 'na òglach
agaibh.
12 Agus ge b'e neach a
dh'àrdaicheas e féin, ìslichear
e; agus ge b'e neach a dh'-
ìslicheas e féin, àrdaichear e.
13 Ach is an-aoibhinn
dhuibh-sa, a sgrìobhaichean
agus Phairiseacha, a cheal-
gairean, do brìgh gu bheil
sibh a' druideadh rìoghachd
nèimh an aghaidh dhaoine:
oir cha téid sibh féin a steach,
agus cha'n fhulaing sibh do'n
dream a ta dol a stigh dol ann.
14 Is an-aoibhinn dhuibh,
a sgrìobhaichean agus Phair-
iseacha, a chealgairean; oir
a ta sibh ag itheadh suas
tighean bhantrach, agus air
sgàth deadh choslais a' dean-
amh urnuighean fada; uime
sin gheibh sibh an damnadh
a's mò.
15 Is an-aoibhinn dhuibh,
a sgrìobhaichean agus Phair-
iseacha, a chealgairean; oir
cuairtichidh sibh muir agus
tìr chum aon duine a dhean-
amh do bhur creidimh féin;
agus an uair a bhitheas e
deanta, ni sibh mac ifrinn
dheth dà uair ni's mò na sibh
féin.
16 Is an-aoibhinn dhuibh,
a chinn-iùil[3] dhalla, a their,
Ge b'e duine a bheir mionn-
an air an teampull, cha ni
air bith sin: ach ge b'e bheir
mionnan air òr an teampuill,
a ta e ceangailte[4].
17 Amadana, agus a
dhaoine dalla! oir cò aca is
mò an t-òr, no an teampull a
ta naomhachadh an òir?
18 Agus, Ge b'e bheir
mionnan air an altair, cha'n
'eil suim ann: ach ge b'e
bheir mionnan air an tiodhlac
a ta oirre, a ta e ceangailte.
19 Amadana, agus a
dhaoine dalla! oir cò aca is
mò an tiodhlac, no'n altair a
ta naomhachadh an tiodhlaic?

[1] *ghleidheadh.*
[2] *eallacha.*

[3] *a luchd-seòlaidh, a theòraichean.*
[4] *fuidh fhiachaibh.*

20 Air an aobhar sin, ge
b'e mhionnaicheas air an
altair, a ta e a' mionnachadh
oirre féin, agus air gach ni a
ta oirre.

21 Agus ge b'e mhionn-
aicheas air an teampull, a ta
e a' mionnachadh air san, a-
gus air an Ti a ta 'na chòmh-
nuidh ann.

22 Agus ge b'e neach a
mhionnaicheas air nèamh, a
ta e a' mionnachadh air righ-
chaithir Dhé, agus airsan a
ta 'na shuidhe oirre.

23 Is an-aoibhinn dhuibh,
a sgrìobhaichean agus Phair-
iseacha, a chealgairean : oir
a ta sibh a' toirt an deachamh
as a' mhionnt, agus an anìse,
agus a' chuimin, agus dhìobair
sibh nithe cudthromach an
lagha, cothrom, tròcair, agus
firinn: bu chòir dhuibh iad
so a dheanamh, agus gun
iad sud fhàgail gun dean-
amh.

24 A chinn-iùil dhalla, a
shìolaidheas[1] a' mhìn-chuil-
eag, agus a shluigeas an
càmhal.

25 Is an-aoibhinn dhuibh,
a sgrìobhaichean agus Phair-
iseacha, a chealgairean ; oir
glanaidh sibh an taobh a
muigh do'n chupan, agus do'n
mhèis, ach a ta iad an taobh
a stigh làn do reubainn, agus
do eucoir[2].

26 Phairisich dhoill, glan
air tùs an taobh a stigh do'n
chupan agus do'n mhèis,
chum gu'm bi an taobh a
muigh dhiubh glan mar an
ceudna.

27 Is an-aoibhinn dhuibh,
a sgrìobhaichean agus Phair-
iseacha, a chealgairean : oir
is cosmhuil sibh ri uaighibh
gealaichte, a ta deadh-mhais-
each air an taobh a muigh,
ach air an taobh a stigh a ta
làn do chnàmhaibh dhaoine
marbha, agus do'n uile shal-
achar.

28 Mar an ceudna, a ta
sibhse an leth a muigh am
fianuis dhaoine ann an coslas
fhìreana, ach san taobh a
stigh làn ceilg, agus eusaont-
ais.

29 Is an-aoibhinn dhuibh,
a sgrìobhaichean agus Phair-
iseacha, a chealgairean ; oir
a ta sibh a' togail àitean-
adhlacaidh nam fáidhean,
agus a' deanamh leac-lithidh
nam firean deadh-mhaiseach.

30 Agus ag ràdh, Nam
bitheamaid ann an làithibh
ar n-aithriche, cha bhith-
eamaid compàirteach riu am
fuil nam fàidhean.

31 Mar sin a ta sibh 'nur
fianuisibh 'nur n-aghaidh féin,
gur sibh clann na muinntir a
mharbh na fàidhean.

32 Mar sin lìonaibh-sa suas
tomhas bhur n-aithriche.

33 A nathraiche, a shìol nan
nathraiche nimhe, cionnus a
dh'fheudar leibh dol as o
dhamnadh ifrinn.

34 Air an aobhar sin, feuch,
cuiream-sa do 'ur ionnsuidh
fàidhean, agus daoine glice,
agus sgrìobhaichean ; agus
cuid dhiubh marbhaidh agus
cèusaidh sibh, agus *cuid*
dhiubh sgiùrsaidh sibh ann
bhur sionagogaibh, agus ni
sibh geur-leanmhuinn *orra* o
bhaile gu baile :

35 Chum gu'n tig oirbh
gach uile fhuil fhìreanta a
dhòirteadh air an talamh, o

---

[1] *sgagas.*

[2] *dh'anabhara.*

fhuil Abeil fhìreanta, gu fuil
Shachariais, mhic Bharach-
iais, a mharbh sibh eadar an
teampull agus an altair.
36 Gu firinneach a ta mi
ag ràdh ribh, Gu'n tig na
nithe so uile air a' ghinealach
so.
37 A Ierusalem, a Ierusa-
lem, a mharbhas na fàidhean,
agus a chlachas an dream a
chuirear a d'ionnsuidh, cia
minic a b'àill leam do chlann
a chruinneachadh r'a chéile,
mar a chruinnicheas cearc a
h-eoin fuidh a sgiathaibh,
agus cha b'àill leibh!
38 Feuch, fàgar bhur tigh
agaibh 'na fhàsach.
39 Oir tha mise ag ràdh
ribh, nach faic sibh mise o so
suas, gus an abair sibh, *Is*
beannaichte an Ti a thig ann
an ainm an Tighearn.

CAIB. XXIV.

1 *Dh'innis Criosd roimh-làimh sgrios Ierusaleim: 3 ciod iad agus cia mòr na trioblaidean a bhitheas roimhe sin: 29 comharan a theachd gu breitheanas. 36 Do bhrìgh gu bheil là a' bhreitheanais foluichte, is còir do gach neach faire a dheanamh.*

AGUS chaidh Iosa mach,
agus dh'imich e o'n team-
pull; agus thàinig a dheis-
ciobuil d'a ionnsuidh, a
nochdadh dha aitreabh an
teampuill.
2 Agus thubhairt Iosa riu,
Nach faic sibh iad so uile?
gu firinneach tha mi ag ràdh
ribh, Nach fàgar clach air
muin cloiche an so, nach
tilgear sìos.
3 Agus air suidhe dha air
sliabh nan crann-oladh,
thàinig a dheisciobuil d'a
ionnsuidh an uaignidheas[1],
ag ràdh, Innis dhuinne, c'uin
a thig na nithe sin *gu crìch*?
agus ciod e comhara do
theachd-sa, agus deiridh an
t-saoghail?
4 Agus fhreagair Iosa agus
thubhairt e riu, Thugaibh an
aire nach meall aon neach
sibh:
5 Oir thig mòran a'm'
ainm-sa, ag ràdh, Is mise
Criosd; agus meallaidh iad
mòran.
6 Agus cluinnidh sibh cog-
anna, agus tuairisgeul[2] chog-
anna: thugaibh an aire nach
bi sibh fo amhluadh[3]: oir is
éigin do na *nithibh sin* uile
teachd gu crìch[4], ach cha'n
'eil an deireadh ann fathast.
7 Oir éiridh cinneach an
aghaidh cinnich, agus rìogh-
achd an aghaidh rìoghachd:
agus bithidh gorta, agus
plàighean, agus criothanna-
talmhainn ann am mòran àit-
ean.
8 Agus cha'*n' eil* annta so
uile ach toiseach thruaighean.
9 An sin bheir iad thairis
sibh chum àmhghair, agus
marbhaidh iad sibh, agus
bithidh fuath aig gach uile
chinneach dhuibh air sgàth
m'ainme-sa.
10 Agus an sin gabhaidh
mòran oilbheum, agus brath-
aidh iad a chéile, agus bithidh
fuath aca d'a chéile.
11 Agus éiridh mòran do
fhàidhibh bréige, agus meall-
aidh iad mòran.
12 Agus do bhrìgh gu'm
bi an eucoir air a meudach-
adh, fuaraichidh gràdh mhòr-
an.
13 Ach ge b'e bhitheas

[1] *os ìosal.*
[2] *iomradh.*
[3] *bhuaireas.*
[4] *tachairt.*

seasmhach chum na crìche,
is e so a thèarnar[1].
14 Agus bithidh soisgeul
so na rìoghachd air a shearm-
onachadh air feadh an domh-
ain uile, mar fhianuis do na
h-uile chinnich: agus an sin
thig an deireadh.
15 Air an aobhar sin, an
uair a chi sibhse gràineileachd
an léir-sgrios, air an do labh-
air Daniel am fàidh, 'na seas-
amh ann an ionad naomh,
(tuigeadh an ti a leughas.)
16 An sin teicheadh iadsan
a ta ann an Iudea, chum nam
beann:
17 An ti a ta air mullach
an tighe, na tigeadh e nuas a
thabhairt ni sam bith leis as
a thigh:
18 Agus an ti a ta sa'
mhachair, na pilleadh e air
ais a thogail 'fhalluinn leis.
19 Agus is an-aoibhinn do
na mnaibh torrach, agus
dhoibh-san a bheir cìoch
uatha sna làithibh sin.
20 Ach guidhibh-sa gun
bhur teicheadh a bhi sa'
gheamhradh, no air an t-sàb-
aid:
21 Oir anns an àm sin
bithidh àmhghar mòr ann,
amhuil nach robh ann o thùs
an domhain gus a nis, agus
nach mò a bhitheas a chaoidh.
22 Agus mur biodh na
làithean sin air an giorrach-
adh, cha bhiodh feoil sam
bith air a tèarnadh: ach air
son nan daoine taghta bithidh
na làithean sin air an giorr-
achadh.
23 An sin ma their aon
duine ribh, Feuch, *a ta* Criosd
an so, no an sud; na creid-
ibh *e*:
24 Oir éiridh Criosdan
bréige, agus fàidhean bréige,
agus ni iad comharan agus
mìorbhuilean mòra, ionnus
gu mealladh iad, nam feud-
adh e bhi, na daoine taghta
féin.
25 Feuch, dh'innis mi
dhuibh *e* roimh-làimh.
26 Uime sin ma their iad
ribh, Feuch, a ta e san fhàs-
ach, na rachaibh a mach:
feuch, *a ta* e sna seòmraichibh
uaigneach, na creidibh *sin*.
27 Oir a réir mar a thig an
dealanach o'n àird an ear,
agus a dhealraicheas i gus an
àird an iar; mar sin mar an
ceudna bhitheas teachd Mhic
an duine.
28 Oir ge b'e àit[2] am bi a'
chairbh[3], is ann an sin a
chruinnichear na h-iolairean.
29 Air ball an déigh triob-
laid nan làithean ud, dorch-
aichear a' ghrian, agus cha
tabhair a' ghealach a solus,
agus tuitidh na reultan o
nèamh, agus bithidh cumh-
achdan nan nèamh air an
crathadh.
30 Agus an sin foillsichear
comhara Mhic an duine an
nèamh: agus an sin ni uile
threubha na talmhainn bròn,
agus chi iad Mac an duine
a' teachd air neulaibh nèimh,
le cumhachd agus glòir ro
mhòir.
31 Agus cuiridh e mach
'aingil le fuaim mhòir na
gall-truimp, agus cruinnich-
idh iad a shluagh taghta o na
ceithir gaothaibh, o leth-iom-
all nèimh gus an leth-iomall
eile.
32 Ach fòghlumaibh cos-
amhlachd o'n chrann-fhìge:

[1] *a shlànuichear.*

[2] *bail.* [3] *a' chlosach.*

an uair a bhitheas a gheug a
nis maoth, agus a dh'fhàsas
an duilleach, aithnichidh sibh
gur fagus an samhradh :
33 Agus mar an ceudna,
an uair a chi sibhse na nithe
sin uile, biodh fios agaibh gu
bheil e am fagus, *eadhon* aig
na dorsaibh.
34 Gu deimhin a ta mi ag
ràdh ribh, Nach téid an gin-
ealach so féin thairis, gus an
tachair na nithe so uile.
35 Théid nèamh agus tal-
amh thairis, ach cha téid mo
bhriathra-sa thairis a chaoidh.
36 Ach cha'n 'eil fios an
là no na h-uaire sin aig duine
air bith, no fòs aig ainglibh
nèimh, ach aig m'Athair-sa
a mhàin.
37 Ach amhuil *a bha* làith-
ean Noe, mar sin mar an
ceudna bithidh teachd Mhic
an duine.
38 Oir mar a bha iad anns
na làithibh roimh an tuil ag
itheadh agus ag òl, a' pòsadh
agus a' toirt am pòsadh, gus
an là an deachaidh Noe a
steach san àirc.
39 Agus nach robh fhios
aca gus an d'thàinig an tuil,
agus an do thog i leatha iad
uile ; mar sin mar an ceudna
bithidh teachd Mhic an duine.
40 An sin bithidh dithis
air a' mhachair ; gabhar fear
aca, agus fàgar am fear eile.
41 Bithidh dithis bhan a'
meileadh[1] anns a' mhuilean ;
gabhar a h-aon aca, agus
fàgar an aon eile[2].
42 Uime sin deanaibh-sa
faire, oir cha'n 'eil fhios
agaibh cia an uair an tig bhur
Tighearn.
43 Ach a ta fhios so agaibh,
nam b'fhiosrach fear an tighe
cia an uair an tigeadh an
gaduiche, gu'n deanadh e
faire, agus nach fulaingeadh
e gu'm bristeadh a thigh
troimh.
44 Uime sin, bithibh-sa
ullamh mar an ceudna : oir
is ann an uair nach saoil sibh,
a thig Mac an duine.
45 Cò e, ma seadh, a ta
'na òglach firinneach agus
glic, a chuir a Thighearn os
ceann a mhuinntir, a thabh-
airt bìdh dhoibh 'na àm féin ?
46 *Is* beannaichte an t-
òglach sin, a gheibh a Thigh-
earna, ri àm dha teachd, a'
deanamh mar sin.
47 Gu deimhin a ta mi ag
ràdh ribh, gu'n cuir se e os
ceann a mhaoin gu h-iomlan.
48 Ach ma their an droch
sheirbhiseach ud 'na chridhe,
A ta mo Thighearn a' cur
dàil 'na theachd ;
49 Agus ma thòisicheas e
air *a* chomhsheirbhisich a
bhualadh, agus air itheadh
agus òl maille ri luchd-misge ;
50 Thig Tighearn an òg-
laich sin ann an là nach 'eil
sùil aige ris, agus ann an
uair nach fios da,
51 Agus gearraidh e 'na
bhloighdibh e, agus bheir e a
chuibhrionn *da* maille ris na
cealgairibh : an sin bithidh
gul agus gìosgan fhiacal.

CAIB. XXV.

1 *Cosamhlachd nan deich òighean,* 14 *agus nan tàlann :* 31 *mar an ceudna mìn-innseadh mu'n bhreitheanas dheireannach.*

AN sin samhlaichear rìogh-
achd nèimh ri deich òigh-
ibh, a thug leo an lòchrain,
agus a chaidh a mach an

[1] *bleath.*

[2] *an té eile.*

còdhail an fhir nuadh-phòsda[1].
2 Agus bha cùignear dhiubh glic, agus cùignear amaid-each.
3 Thug iadsan a bha amaid-each an lòchrain *leo*, ach cha d'thug iad oladh leo.
4 Ach iadsan a bha glic, thug iad oladh leo 'nan soith-ichibh maille r'an lòchran-aibh.
5 Agus air deanamh maille d'on fhear nuadh - phòsda, thuit clò codail orra uile, agus suain[2].
6 Ach anns a' mheadhon-oidhche, rinneadh glaodh, Feuch, a ta am fear nuadh-pòsda a' teàchd; rachaibh a mach g'a choinneachadh.
7 An sin dh'éirich na h-òighean ud uile, agus dheas-aich iad an lòchrain.
8 Agus thubhairt na h-òighean amaideach riusan *a bha* glic, Thoiribh dhuinne *cuid* do bhur n-oladh ; oir a ta ar lòchrain a' dol as.
9 Ach fhreagair iadsan *a bha* glic, ag ràdh, Air eagal nach bi na 's leòir ann dhuinn féin agus dhuibh-san, gu ma fearr leibh dol a chum an luchd-reicidh, agus ceann-aichibh dhuibh féin.
10 Agus am feadh a bha iad a' dol a cheannach, thàin-ig am fear nuadh-pòsda ; a-gus chaidh iadsan a bha ull-amh a steach leis chum a' phòsaidh, agus dhruideadh an dorus.
11 'Na dhéigh sin, thàinig mar an ceudna na h-òighean eile, ag ràdh, A Thighearn, a Thighearn, fosgail dhuinne.
12 Ach fhreagair esan agus thubhairt e, Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, nach aithne dhomh sibh.
13 Deanaibh faire air an aobhar sin, do bhrìgh nach aithne dhuibh an là no an uair, air an tig Mac an duine.
14 Oir is cosmhuil *e*[3] ri duine a' dol air choigrich, a ghairm a sheirbhisich, agus a thug dhoibh a mhaoin :
15 Agus do h-aon diubh thug e cùig tàlanna, agus do neach eile a dhà, agus do neach eile a h-aon ; do gach aon fa leth a réir a chomais ; agus air ball ghabh e a thurus.
16 Agus dh'imich esan a fhuair na cùig tàlanna, agus rinn e ceannachd leo, agus bhuannaich e cùig tàl-anna eile.
17 Agus mar an ceudna esan *a fhuair* a dhà, bhuann-aich e dithis eile.
18 Ach an ti a fhuair a h-aon, dh'imich e agus chladh-aich e san talamh, agus dh'fholaich e airgiod a mhaighstir.
19 An dèigh aimsir fhada thàinig Tighearna nan seirbh-iseach sin, agus rinn e cunnt-as riu.
20 Agus thàinig esan a fhuair na cùig tàlanna, agus thug *e leis* cùig tàlanna eile, ag ràdh, A Thighearna, thug thu dhomhsa cùig tàlanna : feuch, bhuannaich mi cùig tàlanna eile thuilleadh orra.
21 Agus thubhairt a Thigh-earna ris, Is maith, a dheadh sheirbhisich fhìrinnich ; bha thusa fìrinneach ann am beagan, cuiridh mise os ceann

[1] *fhir-na-bainnse.* [2] *rinn iad dùsal uile, agus choidil iad.*

[3] *is cosmhuil* rìoghachd nèimh.

mhòran thu : imich a steach
do aoibhneas do Thighearn.
22 Agus thàinig esan a
fhuair an dà thàlann, agus
thubhairt e, A Thighearna,
thug thu dhomh-sa dà thàl-
ann : feuch, bhuannaich mi
dà thàlann eile thuilleadh
orra.
23 Thubhairt a Thighearna
ris, Is maith, a dheadh
sheirbhisich fhìrinnich ; bha
thusa firinneach ann am beag-
an *do nithibh*, cuiridh mise os
ceann mòran *do nithibh* thu :
imich a steach do aoibhneas
do Thighearn.
24 Ach an uair a thàinig
esan a fhuair an t-aon tàlann,
thubhairt e, A Thighearna,
bha fhios agam gur duine
cruaidh thu, a bhuaineas san
àite nach do chuir thu, agus a
thionaileas san ionad anns
nach do sgaoil thu ;
25 Agus air dhomh bhi fo
eagal, chaidh mi agus dh'-
fholaich mi do thàlann san
talamh : feuch, sin agad do
chuid féin.
26 Fhreagair a Thighearn
agus thubhairt e ris, A
sheirbhisich uilc agus leisg,
bha fhios agad gu buaininn-
sa san àit anns nach do chuir
mi, agus gu tionalainn as an
ionad anns nach do sgaoil
mi ;
27 Bu chòir dhuit, uime
sin, m'airgiod a thabhairt
do'n luchd-malairt, agus air
dhomh teachd, gheibhinn mo
chuid féin maille r'a riadh.
28 Buinibh uaith, uime sin,
an tàlann, agus thugaibh
dhàsan e, aig am bheil na
deich tàlanna.
29 (Oir do gach neach aig
am bheil, bheirear, agus bith-
idh aige gu pailt : ach uaith-
san aig nach 'eil, bheirear
eadhon an ni sin a ta aige.)
30 Agus tilgibh an seirbh-
iseach mi-tharbhach so do
dhorchadas iomallach : an
sin bithidh gul agus gìosgan
fhiacal.
31 An uair a thig Mac an
duine 'na ghlòir, agus na h-
aingil naomha uile maille ris,
an sin suidhidh e air caithir
rìoghail a ghlòire :
32 Agus cruinnichear 'na
làthair na h-uile chinnich ;
agus sgaraidh e iad o chéile,
amhuil a sgaras[1] buachaill
na caoraich o na gabhraibh :
33 Agus cuiridh e na caor-
aich air a làimh dheis, ach na
gabhair air a làimh chlì.
34 An sin their an Righ
riusan air a dheis, Thigibh, a
dhaoine beannaichte m' Ath-
ar-sa, sealbhaichibh mar
oighreachd an rìoghachd a
ta air a deasachadh dhuibh o
leagadh bunaite an domhain :
35 Oir bha mi ocrach, agus
thug sibh dhomh biadh : bha
mi tartmhor[2], agus thug sibh
dhomh deoch : bha mi a' m'
choigreach, agus thug sibh
aoidheachd dhomh :
36 Lomnochd, agus dh'-
eudaich sibh mi : bha mi
euslan, agus thàinig sibh
g'am amharc : bha mi am
prìosan, agus thàinig sibh a
m' ionnsuidh.
37 An sin freagraidh na
fìreana e, ag ràdh, A Thigh-
earna, c'uin a chunnaic sinn
ocrach thu, agus a bheath-
aich sinn thu ? no tartmhor,
agus a thug sinn deoch dhuit ?
38 No c'uin a chunnaic

[1] *thearbaidheas.*

[2] *ìotmhor, pàiteach.*

sinn a'd' choigreach thu, agus
a thug sinn aoidheachd dhuit?
no lomnochd, agus a dh'eud-
aich sinn thu?
39 No c'uin a chunnaic
sinn euslan thu, no am prìos-
an, agus a thàinig sinn a
d'ionnsuidh?
40 Agus freagraidh an
Righ, agus their e riu, Gu
deimhin a ta mi ag ràdh ribh,
a mheud 's gu'n do rinn sibh
e do aon do na bràithribh a's
lugha agam-sa, rinn sibh
dhomh-sa *e*.
41 An sin their e mar an
ceudna riusan air an làimh
chlì, Imichibh uam, a shluagh
malluichte, dh'ionnsuidh an
teine shiorruidh, a dh'ulluich-
eadh do'n diabhul agus d'a
ainglibh:
42 Oir bha mi ocrach, agus
cha d'thug sibh dhomh biadh;
bha mi tartmhor, agus cha
d'thug sibh dhomh deoch:
43 Bha mi a'm' choigreach,
agus cha d' thug sibh aoidh-
eachd dhomh: lomnochd,
agus cha d'eudaich sibh mi:
euslan, agus am prìosan, agus
cha d'thàinig sibh g'am amh-
arc.
44 An sin freagraidh iadsan
mar an ceudna e, ag ràdh,
A Thighearna, c'uin a chunn-
aic sinne thu ocrach, no tart-
mhor, no d' choigreach, no
lomnochd, no euslan, no am
prìosan, agus nach do fhrith-
eil sinn dhuit?
45 An sin freagraidh esan
iad, ag ràdh, Gu deimhin a
ta mi ag ràdh ribh, a mheud
as nach d'rinn sibh *e* do'n
neach a's lugha dhiubh so,
cha d'rinn sibh dhomh-sa *e*.
46 Agus imichidh iadsan
chum peanais shiorruidh;
ach na fìreana chum na
beatha maireannaich.

CAIB. XXVI.

1 Ghabh na h-uachdarain comhairle chum Iosa a ghlacadh, agus a chur gu-bàs. 6 Dh'ung bean àraidh a cheann le oladh luachmhoir. 14 Reic Iudas e ris na h-àrd-shagairt. 17 Dh'ith Criosd a' chàisg maille r'a dheisciobluibh.

AGUS tharladh, 'nuair a
chriochnaich Iosa na
briathra so uile, gu'n dubh-
airt e r'a dheisciobluibh,
2 A ta fhios agaibh gu
bheil a' chàisg an déigh dà
là, agus a ta Mac an duine
air a bhrath chum a cheus-
adh [1].
3 An sin chruinnich uachd-
arain nan sagart, agus na
sgrìobhaichean, agus sean-
airean a' phobuill, gu talla
an àrd-shagairt, d'an goirear
Caiaphas,
4 Agus ghabh iad comh-
airle le chéile chum Iosa a
ghlacadh le feall, agus a chur
bàs.
5 Ach thubhairt iad, Na
deanamaid e san fhéill, air
eagal gu'm bi buaireas am
measg a' phobuill.
6 Agus air do Iosa a bhi
ann am Betani, ann an tigh
Shimoin an lobhair,
7 Thàinig bean d'a ionn-
suidh aig an robh bocsa
alabastair làn do oladh ro
luachmhoir, agus dhòirt i air
a cheann *e*, agus e 'na shuidhe
aig *biadh*.
8 Ach an uair a chunnaic
a dheisciobuil *sin*, bha fearg
orra, ag ràdh, Ciod is ciall
do'n ana-caitheadh so?
9 Oir dh'fheudadh an oladh
so bhi air a reiceadh air

[1] *bheirear thairis Mac an duine gu bhi air a cheusadh.*

mhòran, agus a bhi air a toirt
do na bochdaibh.
10 Ach air aithneachadh
so do Iosa, thubhairt e riu,
C'ar son a ta sibh a' cur
dragha air a' mhnaoi? oir
rinn i deadh obair dhomhsa.
11 Oir a ta na bochdan
agaibh a ghnàth maille ribh,
ach cha'n 'eil mise agaibh a
ghnàth.
12 Oir air dòrtadh na h-
oladh so dhi air mo chorp-sa,
is ann fa chomhair m'adhlaic
a rinn i *e*.
13 Gu deimhin a ta mi ag
ràdh ribh, Ge b'e àit am bi
an soisgeul so air a shearmon-
achadh air feadh an t-saogh-
ail gu h-iomlan, aithrisear an
ni a rinn a' bhean so, mar
chuimhne oirre.
14 An sin dh'imich aon
do'n dà fhear dheug, d'am
b'ainm Iudas Iscariot, chum
nan àrd-shagart.
15 Agus thubhairt e, Ciod
a bheir sibh dhomh-sa, agus
brathaidh mi dhuibh e? Agus
chòird iad ris air dheich buinn
fhichead airgid.
16 Agus o'n àm sin a mach
dh'iarr e fàth [1] air esan a
bhrath.
17 Agus air a' cheud *là do
fhéill* an arain neo-ghoirt-
ichte, thàinig na deisciobuil
chum Iosa, ag ràdh ris, C'àit
an àill leat sinne a dh'ulluch-
adh dhuit, chum gu'n ith thu
a' chàisg.
18 Agus thubhairt esan,
Rachaibh do'n bhaile gu
leithid so do dhuine, agus
abraibh ris, Tha am maigh-
stir ag ràdh, A ta m'àm am
fagus, cumaidh mi a' chàisg
aig do thigh-sa maille ri m'
dheisciobluibh.
19 Agus rinn na deisciobuil
mar a dh'orduich Iosa dhoibh,
agus dheasaich iad a' chàisg.
20 Agus an uair a thàinig
am feasgar, shuidh e maille
ris an dà fhear dheug.
21 Agus ag itheadh dhoibh,
thubhairt e, Gu deimhin a ta
mi ag ràdh ribh, gu'm brath
fear dhibh mise.
22 Agus bha iad ro bhròn-
ach, agus thòisich gach aon
aca fa leth air a ràdh ris, Am
mise *e*, a Thighearn?
23 Agus fhreagair esan
agus thubhairt e, An ti a
thumas a làmh sa' mhèis
maille rium-sa, brathaidh
esan mi.
24 Gu deimhin a ta Mac
an duine ag imeachd, a réir
mar a ta e sgrìobhta m'a
thimchioll: ach is an-aoibhin
do'n duine sin le'm brathar
Mac an duine: bu mhaith
do'n duine sin mur beirte
riamh e.
25 An sin fhreagair Iudas
a bhrath e, agus thubhairt e,
A mhaighstir, am mise *e*?
Thubhairt esan ris, Thubhairt
thu.
26 Agus ag itheadh dhoibh,
ghlac Iosa aran, agus air tabh-
airt buidheachais, bhris se *e*[2],
agus thug e do na deisciob-
luibh *e*, agus thubhairt e,
Gabhaibh, ithibh; is e so mo
chorp-sa.
27 Agus air glacadh a'
chupain, agus air tabhairt
buidheachais, thug e dhoibh
e, ag ràdh, Olaibh uile dheth:
28 Oir is i so m'fhuil-sa
an tiomnaidh [3] nuaidh, a

---

[1] *cothrom.* [2] *agus bheannaich, agus bhris se* e.

[3] *a' choimhcheangail.*

dhòirtear air son mhòran
chum maitheanais pheac-
anna.
29 Ach tha mi ag ràdh
ribh, Nach òl mi á so suas
do thoradh so na fionain[1], gus
an là sin an òl mi e nuadh
maille ribh ann an rìoghachd
m' Athar.
30 Agus air dhoibh laoidh
a sheinn, chaidh iad a mach
gu sliabh nan crann-oladh.
31 An sin thubhairt Iosa
riu, Gheibh sibh uile oil-
bheum annam-sa an nochd;
oir a ta e sgrìobhta, Buailidh
mi am buachaill, agus sgapar
caoraich an treuda.
32 Ach an déigh dhomhsa
éirigh a rìs, théid mi roimhibh
do Ghalile.
33 Agus fhreagair Peadar
agus thubhairt e ris, Ged
gheibh gach uile dhaoine oil-
bheum annad, cha'n fhaigh
mise oilbheum gu bràth.
34 Thubhairt Iosa ris, Gu
deimhin a ta mi ag ràdh riut,
air an oidhche so féin mu'n
goir an coileach, gu'n àich-
eadh thu mi tri uairean.
35 Thubhairt Peadar ris,
Ged a b'éigin dhomh bàsach-
adh maille riut, cha'n àich-
eadh mi thu. Agus thubh-
àirt na deisciobuil uile mar
an ceudna.
36 An sin thàinig Iosa
maille riu gu ionad d'an goir-
ear Getsemane, agus thubh-
airt e ris na deisciobluibh,
Suidhibh-sa an so, gus an
téid mise a dheanamh ur-
nuigh an sud.
37 Agus thug e Peadar leis,
agus dithis mhac Shebede,
agus thòisich e air a bhi bròn-
ach, agus ro dhoilgheasach.
38 An sin thubhairt e riu,
A ta m'anam ro bhrònach,
eadhon gu bàs: fanaibh-sa
an so, agus deanaibh faire
maille riumsa,
39 Agus dh'imich e beagan
air adhart[2], agus thuit e air
aghaidh, a' deanamh urnuigh,
agus ag ràdh, O m' Athair,
ma dh'fheudas e bhi, rachadh
an cupan so seachad orm;
gidheadh, na biodh e mar is
àill leamsa, ach mar *is toil*
leatsa.
40 Agus thàinig e chum
nan deisciobul, agus fhuair e
'nan codal iad, agus thubh-
airt e ri Peadar, An ann mar
sin, nach b' urrainn sibh faire
a dheanamh aon uair *a mhàin*
maille riumsa?
41 Deanaibh faire agus
urnuigh, chum nach tuit sibh
am buaireadh: *a ta* gun amh-
arus an spiorad togarach;
ach *a ta* 'n fheoil anmhunn[3].
42 A rìs an dara uair, dh'-
imich e agus rinn e urnuigh,
ag ràdh, O m' Athair, mur
feudar gu'n téid an cupan so
seachad orm, gun mi 'ga òl,
do thoil-sa gu robh deanta.
43 Agus thàinig e agus
fhuair e iad a rìs 'nan codal:
oir bha an sùilean trom.
44 Agus dh'fhàg e iad,
agus dh'imich e a rìs, agus
rinn e urnuigh an treas uair,
ag ràdh nam briathra ceudna.
45 An sin thàinig e chum
a dheisciobul, agus thubhairt
e riu, Coidlibh roimhibh a nis,
agus gabhaibh fois; feuch, a
ta an uair air druideadh, agus
a ta Mac an duine air a
bhrath thairis do làmhaibh
pheacach.
46 Eiribh, imicheamaid:

[1] *fineamhain.* Eir.

[2] *air aghaidh.* [3] *lag.*

feuch, a ta an tı a bhrathas
mise am fagus.
47 Agus air dha bhi fathast
a' labhairt, feuch, thàinig
Iudas, aon do'n dà fhear
dheug, agus maille ris cuid-
eachd mhòr le claidhibh agus
bataibh o na h-àrd-shagart-
aibh agus o sheanairibh a'
phobuill.
48 A nis bha an ti a bhrath
esan air tabhairt comhara
dhoibh, ag ràdh, Ge b'e neach
a phògas mise, is e sin e;
deanaibh greim air.
49 Agus air ball thàinig e
chum Iosa, agus thubhairt e,
Fàilte dhuit, a mhaighstir;
agus phòg se e.
50 Ach thubhairt Iosa ris,
A charaid, c'ar son a thàinig
thu? An sin thàinig iad, agus
chuir iad làmh ann an Iosa,
agus ghlac iad e.
51 Agus, feuch, shìn a h-
aon diubhsan a bha maille ri
Iosa a làmh, agus tharruing
e a chlaidheamh, agus air dha
seirbhiseach an àrd-shagairt
a bhualadh, ghearr e a chluas
dheth.
52 An sin thubhairt Iosa
ris, Cuir a rìs do chlaidheamh
air ais 'na ionad féin: oir
iadsan uile a ghlacas an
claidheamh, tuitidh iad leis
a' chlaidheamh.
53 An saoil thusa nach
feud mise a nis m' Athair a
ghuidhe, agus bheir e dhomh
tuilleadh na[1] dà legion deug
do ainglibh?
54 Ach cionnus an sin
bhiodh na sgriobtuirean air
an coimhlionadh, *a tha 'g
ràdh* gur ann mar so is éigin
tachairt?
55 Anns an uair sin féin
thubhairt Iosa ris an t-sluagh,
An d'thàinig sibh a mach
mar gu b'ann an aghaidh
gaduiche, le claidhibh agus
bataibh chum mise a ghlac-
adh? Bha mi gach là a'm'
shuidhe maille ribh san
teampull a' teagasg, agus cha
do chuir sibh làmh annam.
56 Ach thachair so uile,
chum gu'm biodh sgriobtuire
nam fàidhean air an coimh-
lionadh. An sin thréig na
deisciobuil uile e, agus theich
iad.
57 Agus air dhoibh-san
Iosa a ghlacadh, thug iad leo
e gu Caiaphas an t-àrd-shag-
art, far an robh na sgrìobh-
aichean agus na seanairean
air cruinneachadh.
58 Ach lean Peadar e fad
uatha, eadhon gu talla an àrd-
shagairt, agus chaidh e steach,
agus shuidh e maille ris na
seirbhisich, a dh'fhaicinn na
crìche.
59 Agus dh'iarr na h-àrd-
shagairt agus na seanairean,
agus a' chomhairle uile, fian-
uis bhréige an aghaidh Iosa,
chum a chur gu bàs.
60 Ach cha d'fhuair iad:
seadh, ged thàinig mòran
do fhianuisibh bréige, cha
d'fhuair iad. Fa dheòidh
thàinig dà fhianuis bhréige,
61 Agus thubhairt iad,
Thubhairt am *fear* so, Is urr-
ainn mise teampull Dé a
leagadh, agus a thogail a rìs
an tri làithibh.
62 Agus air do'n àrd-shag-
art éirigh, thubhairt e ris,
Nach freagair thu bheag?
Ciod e a ta iad sin a' toirt
fianuis[2] a'd' aghaidh?
63 Ach dh'fhan Iosa 'na

[1] *is.*

[2] *a' fianuiseadh.*

tnosd. Agus fhreagair an t-
àrd-shagart agus thubhairt e
ris, A ta mi ga d' mhionn-
achadh air an Dia bheò, gu'n
innseadh tu dhuinn, an tu
Criosd Mac Dhé.
64 Thubhairt Iosa ris,
Thubhairt thu: gidheadh tha
mi ag ràdh ribh, 'Na dhéigh
so chi sibh Mac an duine 'na
shuidhe air deas làimh cumh-
achd *Dhé*, agus a' teachd air
neulaibh nèimh.
65 An sin reub an t-àrd-
shagart 'eudach, ag ràdh,
Gu'n do labhair e toibheum;
ciod am feum tuilleadh a ta
againn air fianuisibh? feuch,
a nis chuala sibh a thoibheum.
66 Ciod i bhur barail-sa?
Fhreagair iadsan agus thubh-
airt iad, A ta e toillteanach
air a' bhàs.
67 An sin thilg iad smugaid
'na eudan, agus bhuail iad le
am basaibh e; agus ghabh
cuid eile air le slataibh,
68 Ag ràdh, Dean fàidhead-
aireachd[1] dhuinn, a Chriosd,
Cò e a bhuail thu?
69 Agus shuidh Peadar a
mach anns an talla: agus
thàinig cailin àraidh d'a ionn-
suidh, ag ràdh, Bha thusa
mar an ceudna maille ri Iosa
o Ghalile.
70 Ach dh'àicheadh esan
'nan làthair uile, ag ràdh,
Cha'n 'eil fhios agam ciod a
ta thu ag ràdh.
71 Agus air dol a mach dha
do'n fhor-dhorus, chunnaic
cailin eile e, agus thubhairt i
riu-san a bha 'n sin, Bha 'm
fear so mar an ceudna maille
ri Iosa o Nasaret.
72 Agus dh'àicheadh e a
ìs le mionnaibh, *ag ràdh*,
Cha'n aithne dhomh an duine.
73 Agus, tamull beag 'na
dhéigh sin, thàinig an dream
a bha 'nan seasamh a làthair,
agus thubhairt iad ri Peadar,
Gu firinneach is ann diubh
sud féin tha thusa; oir a ta
do chainnt ga d' bhrath.
74 An sin thòisich e ri
mallachadh agus mionnach-
adh, *ag ràdh*, Cha'n aithne
dhomh an duine. Agus air
ball ghoir an coileach.
75 Agus chuimhnich Peadar
briathran Iosa, a thubhairt
ris, Mu'n goir an coileach,
àicheadhaidh tu mi tri uair-
ean. Agus, air dol a mach
dha, ghuil e gu geur[2].

CAIB. XXVII.

1 Cheangail na h-uachdarain agus na seanairean Criosd, agus thug iad thairis e do Philat. 3 Chroch Iudas e féin. 19 Fhuair Pilat rabhadh o 'mhnaoi mu thimchioll Chriosd, 20 dh'ionnlaid e a làmhan; 26 agus leig e Barabas fa sgaoil.

AIR teachd do'n mhaduinn,
ghabh uachdarain nan
sagart uile, agus seanairean
a' phobuill, comhairle le
chéile an aghaidh Iosa, chum
a chur gu bàs.
2 Agus air dhoibh esan a
cheangal, thug iad leo e,
agus thug iad thairis e do
Phontius Pilat an t-uachd-
aran.
3 An sin, an uair a chunn-
aic Iudas a bhrath e, gu'n
do dhìteadh e, ghabh e aith-
reachas, agus thug e air an
ais na deich buinn fhichead
airgid do na h-àrd-shagart-
aibh, agus do na seanairibh,
4 Ag ràdh, Pheacaich mi,
ann am brath na fola neòch-
iontaich. Ach thubhairt iad-

[1] *fàistneachd.*

[2] *goirt.*

san, Ciod *e sin* duinne; amh-
airc thusa *air sin*.
5 Agus air tilgeadh uaith
nam bonn airgid anns an
teampull, dh'imich e roimhe,
agus chaidh e agus chroch[1]
se e féin.
6 Agus ghlac na h-àrd-
shagairt na buinn airgid, agus
thubhairt iad, Cha chòir an
cur san ionmhas, oir is luach
fola iad.
7 Agus air gabhail comh-
airle dhoibh, cheannaich iad
leo fearann a' chriadhadair[2],
chum a bhi 'na àit-adhlaic
do choigrich[3].
8 Air an aobhar sin goirear
do'n fhearann sin, Fearann
na fola, gus an là'n diugh.
9 (An sin choimhlionadh
an nì a labhradh le Ieremias
am fàidh, ag ràdh, Agus
ghabh iad na deich buinn
fhichead airgid, luach an ti
a mheasadh, neach a mheas
iadsan *a bha* do chloinn Is-
raeil,
10 Agus thug siad iad air
son fearainn a' chriadhadair,
mar a dh'orduich an Tigh-
earna dhomh-sa.)
11 Agus sheas Iosa an
làthair an uachdarain: agus
dh'fhiosraich an t-uachdaran
dheth, ag ràdh, An tusa Righ
nan Iudhach? Agus thubh-
airt Iosa ris, Thubhairt thu.
12 Agus an uair a chuir
na h-àrd-shagairt agus na
seanairean cionta as a leth,
cha do fhreagair e ni sam
bith.
13 An sin thubhairt Pilat
ris, Nach cluinn thu cia lìon
nithe air am bheil iad a'
toirt fianuis a'd' aghaidh?
14 Agus cha d'thug e
freagradh dha air aon fhocal;
ionnus gu'n do ghabh an
t-uachdaran iongantas ro
mhòr.
15 A nis ri àm na féille,
chleachd an t-uachdaran aon
phrìosanach a b'àill leo chur
fa sgaoil do'n phobull.
16 Agus bha aca, san àm
sin, prìosanach ro chomhar-
aichte, d'am b'ainm Barabas.
17 Air an aobhar sin, an
uair a bha iad cruinn an
ceann a chéile, thubhairt
Pilat riu, Cò is àill leibh mise
a chur fa sgaoil duibh? Bar-
abas, no Iosa, d'an goirear
Criosd?
18 Oir bha fhios aige gu'm
b'ann o fharmad a thug iad
thairis e.
19 Agus an uair a bha e
'na shuidhe air caithir a'
bhreitheanais, chuir a bhean
teachdaireachd d'a ionnsuidh,
ag ràdh, Na biodh agad-sa
gnothuch sam bith ris an
fhìrean[4] sin: oir is mòr a
dh'fhulaing mise an diugh
ann am bruadar, air a shon-
san.
20 Ach chuir na h-àrd-
shagairt agus na seanairean
impidh air a' phobull gu'n
iarradh iad Barabas, agus gu
milleadh iad Iosa.
21 Agus fhreagair an t-
uachdaran agus thubhairt e
riu, Cò do'n dithis is àill
leibh mise a chur fa sgaoil
duibh? Thubhairt iadsan,
Barabas.
22 Thubhairt Pilat riu,
Ciod ma seadh a ni mi ri Iosa,
d'an goirear Criosd? Thubh-
airt iad ris uile, Ceusar e.

---

[1] *thachd.*
[2] *fhir deanamh shoithiche creadha.*
[3] *choigreachaibh.*
[4] *ionracan.*

23 Agus thubhairt an t-
uachdaran, C'ar son? ciod
an t-olc a rinn e? ach is mò
gu mòr a ghlaodh iadsan, ag
ràdh, Ceusar e.
24 Agus an uair a chunnaic
Pilat nach do bhuadhaich e
bheag sam bith, ach gu'n
d'éirich an tuilleadh buaireis,
ghabh e uisge, agus dh'ionn-
laid e a làmhan am fianuis an
t-sluaigh, ag ràdh, A ta mise
neò-chiontach do fhuil an
fhìrein so; faicibh-sa *sin*.
25 Agus fhreagair am pob-
ull uile, agus thubhairt iad,
Biodh 'fhuil oirnne, agus air
ar cloinn.
26 An sin leig e fa sgaoil
Barabas dhoibh: ach air dha
Iosa a sgiùrsadh, thug e
thairis e chum a cheusadh.
27 An sin thug saighdearan
an uachdarain leo Iosa do
thalla a' bhreitheanais, agus
chruinnich iad a' bhuidheann
uile m'a thimchioll.
28 Agus air dhoibh a rùsg-
adh [1], chuir iad uime falluinn
scarlaid.
29 Agus air dhoibh crùn
droighinn fhigheadh, chuir
iad m'a cheann e, agus slat
chuilce 'na làimh dheis: agus
lùb iad an glùn 'na làthair,
agus rinn iad fanoid air, ag
ràdh, Gu'm beannaichear thu,
a Righ nan Iudhach.
30 Agus thilg iad smugaid
air, agus ghlac iad an t-slat
chuilce, agus bhuail iad sa'
cheann *e*.
31 Agus an déigh dhoibh
fanoid a dheanamh air, thug
iad an fhalluinn dheth, agus
chuir iad 'eudach féin uime,
agus thug iad leo e chum a
cheusadh.
32 Agus an uair a chaidh
iad a mach, fhuair iad duine
o Chirene, d'am b'ainm Si-
mon: esan dh'éignich iad
chum a chrann-ceusaidh-san
a ghiùlan.
33 Agus an uair a thàinig
iad gu ionad d'an ainm Gol-
gota, sin r'a radh, àite cloig-
inn.
34 Thug iad dha r'a òl fion
geur, measgta le domblas:
agus air dha a bhlasadh,
cha'n òladh se *e*.
35 Agus an uair a cheus
iad e, roinn iad a thrusgan
eatorra, a' tilgeadh crann-
chuir: chum gu'n coimh-
liontadh an ni a labhradh leis
an fhàidh, Roinn iad m'eud-
ach eatorra, agus chuir iad
crannchur air mo bhrat.
36 Agus shuidh iad, agus
rinn iad faire air an sin:
37 Agus chuir iad a chùis-
dhìtidh sgrìobhta os a cheann,
IS E SO IOSA RIGH
NAN IUDHACH.
38 An sin cheusadh maille
ris dà ghaduiche [2]; fear air
a làimh dheis, agus fear eile
air a làimh chlì.
39 Agus thug iadsan a bha
dol seachad, toibheum dha,
a' crathadh an ceann,
40 Agus ag ràdh, Thusa a
leagas an teampull, agus a
chuireas suas an tri làithibh
e, fòir ort féin: ma's tu Mac
Dhé, thig a nuas o'n chrann-
cheusaidh.
41 Mar an ceudna, thubh-
airt na h-àrd-shagairt, maille
ris na sgrìobhaichibh, agus na
seanairibh, a' fanoid air,
42 Shaor e daoine eile, e
féin a shaoradh ni 'n comas-
ach e: ma's e Righ Israeil,

---

[1] *'eudach a thoirt dheth.*

[2] *dà fhear-reubainn, dà chreachadair.*

thigeadh e nis a nuas o'n
chrann-cheusaidh, agus creid-
idh sinn e.
43 Chuir e a dhòigh an
Dia; saoradh e a nis e, ma
tha toil aige dha: oir thubh-
airt e, Is mise Mac Dhé.
44 Agus thug na gaduich-
ean a cheusadh maille ris,
am beum ceudna dha.
45 A nis, o'n t-seathadh
uair bha dorchadas air an tìr
uile, gus an naothadh uair.
46 Agus mu thimchioll na
naothadh uaire, dh'éigh Iosa
le guth àrd, ag ràdh, Eli, eli,
lama sabachtani? is e sin r'a
ràdh, Mo Dhia, mo Dhia,
c'ar son a thréig thu mi?
47 Agus air cluinntinn sin
do chuid diubhsan a bha 'nan
seasamh an sin, thubhairt
iad, A ta am fear so a' glaodh-
aich air Elias.
48 Agus air ball ruith a
h-aon diubh, agus ghabh e
spong, agus lìon e do fhìon
geur i, agus air dha a cur air
slait chuilce, thug e dha r'a
òl.
49 Ach thubhairt càch,
Leig dha, faiceamaid an tig
Elias g'a thèarnadh.
50 Agus an uair a dh'éigh
Iosa a rìs le glaodh mòr, thug
e suas a spiorad.
51 Agus, feuch, reubadh
brat-roinn an teampuill 'na
dhà chuid, o mhullach gu
ìochdar; agus chrìothnuich
an talamh, agus sgoilteadh
na creagan:
52 Agus dh'fhosgladh na
h-uaighean, agus dh'éirich
mòran do chorpaibh nan
naomh, a bha 'nan codal,
53 Agus chaidh iad a mach
as na h-uaighibh an déigh
'aiseirigh-san, agus chaidh iad
a steach do'n bhaile naomh,
agus nochdadh iad do mhòr-
an.
54 A nis, an uair a chunn-
aic an ceannard-ceud, agus
iadsan a bha maille ris a
coimhead[1] Iosa, a' chrith-
thalmhainn, agus na nithe
eile a rinneadh, ghabh iad
eagal mòr, ag ràdh, Gu firinn-
each b'e so Mac Dhé.
55 Agus bha an sin mòran
bhan (ag amharc am fad) a
lean Iosa o Ghalile, a' frith-
ealadh dha:
56 Am measg an robh
Muire Magdalen, agus Muire
màthair Sheumais agus Io-
seis, agus màthair cloinne
Shebede.
57 Agus air teachd do'n
fheasgar, thàinig duine
saoibhir o Arimatea, d'am
b'ainm Ioseph, a bha e féin
'na dheisciobul aig Iosa mar
an ceudna.
58 Chaidh esan gu Pilat,
agus dh'iarr e corp Iosa: an
sin dh'àithn Pilat an corp a
thabhairt *da*.
59 Agus ghlac Ioseph an
corp, agus phaisg e ann an
lìon-eudach fior-ghlan e,
60 Agus chuir se e 'na
uaigh nuaidh féin, a chladh-
aich e ann an carraig: Agus
charuich e clach mhòr gu
dorus na h-uaighe, agus dh'-
imich e roimhe.
61 Agus bha Muire Mag-
dalen, agus a' Mhuire eile
'nan suidhe fa chomhair na
h-uaighe.
62 A nis air an là màireach,
an là'n déigh an ulluchaidh,
chruinnicheadh na h-àrd-
shagairt agus na Phairisich
gu Pilat,
63 Ag ràdh, A Thighearn,

[1] *gleidheadh.*

is cuimhne leinn an uair a bha am mealltair ud fathast beò, gu'n dubhairt e, Eiridh mi an déigh thri làithean.

64 Orduich, uime sin, an uaigh a bhi air a coimhead gu cinnteach, gus an treas là, air eagal gu'n tig a dheisciobuil san oidhche, agus gu'n goid iad leo e, agus gu'n abair iad ris an t-sluagh, Dh'éirich e o na marbhaibh: agus mar sin bithidh am mearachd deireannach ni's miosa na'n ceud *mhearachd*.

65 Thubhairt Pilat riu, Tha faire agaibh; imichibh, deanaibh *an uaigh* cho tèaruinte 's is aithne dhuibh.

66 Agus dh'imich iad, agus rinn iad an uaigh cinnteach, a' cur seula air a' chloich, maille ri faire.

CAIB. XXVIII.

1 *Tha aiseirigh Chriosd air a' cur an céill do na mnaibh:* 9 *nochd Criosd e féin doibh.* 11 *Thug na h-àrd-shagairt airgiod do na saighdearaibh chum gu'n abradh iad gu'n do ghoideadh as 'uaigh e.*

AN déigh na sàbaid, aig briseadh na faire air a' cheud *là* do'n t-seachduin, thàinig Muire Magdalen, agus a' Mhuire eile, a dh'fhaicinn na h-uaighe.

2 Agus, feuch, bha crith-thalmhainn mhòr ann; oir thàinig aingeal an Tighearna nuas o nèamh, agus air teachd dha, charuich e a' chlach o'n dorus, agus shuidh e oirre.

3 Agus bha a ghnùis mar dhealanach, agus 'eudach geal mar shneachdadh.

4 Agus air eagal roimhe chriothnuich an luchd-coimhid [1], agus chaidh iad an riochd mairbh.

5 Ach fhreagair an t-aingeal agus thubhairt e ris na mnaibh, Na biodh eagal oirbhse: oir a ta fhios agam gu bheil sibh ag iarraidh Iosa, a chaidh cheusadh.

6 Cha'n 'eil e 'n so; oir dh'éirich e, mar a thubhairt e: thigibh, faicibh an t-àit an robh an Tighearn 'na luidhe.

7 Agus imichibh gu luath, agus innsibh d'a dheisciobluibh gu'n d'éirich e o na marbhaibh: agus, feuch, tha e dol roimhibh do Ghalile; an sin chi sibh e; feuch, thubhairt mise ribh e.

8 Agus dh'imich iad gu luath o'n uaigh, le h-eagal agus mòr-ghairdeachas, agus ruith iad a dh'innseadh d'a dheisciobluibh.

9 Agus ag imeachd dhoibh-san a dh'innseadh d'a dheisciobluibh, feuch, thachairIosa féin orra, ag ràdh, Fàilte dhuibh. Agus thàinig iad am fagus da, agus rug iad air a chosaibh, agus rinn iad aoradh dha [2].

10 An sin thubhairt Iosa riu, Na biodh eagal oirbh: imichibh, abraibh ri m' bhràithribh iadsan a dhol do Ghalile, agus an sin chi iad mi.

11 Agus an uair a bha iadsan ag imeachd, feuch, thàinig cuid do'n luchd-faire do'n bhaile, agus nochd iad do na h-àrd-shagartaibh gach ni a thachair.

12 Agus air cruinneachadh dhoibh-san an ceann a chéile maille ris na seanairibh, agus air gabhail comhairle dhoibh, thug iad mòran airgid do na saighdearaibh,

[1] *luchd-faire.*

[2] *thug iad urram dha.*

13 Ag ràdh, Abraibh-sa
gu'n d'thàinig a dheisciobuil
anns an oidhche, agus gu'n
do ghoid iad e, an uair a bha
sinne 'nar codal.
14 Agus ma chluinneas an
t-uachdaran so, cuiridh sinne
impidh air, agus ni sinn
sibhse tèaruinte.
15 Agus ghabh iad an t-
airgiod, agus rinn iad mar a
theagaisgeadh dhoibh: agus
a ta a' chainnt so air a h-
aithris am measg nan Iudhach
gus an là'n diugh.
16 An sin chaidh an t-aon
deisciobul deug do Ghalile,
do'n bheinn far an d'orduich
Iosa dhoibh.
17 Agus an uair a chunn-
aic iad e, rinn iad aoradh
dha: ach bha cuid aca fo
amharus.
18 Agus thàinig Iosa, agus
labhair e riu, ag ràdh, Thugadh
dhomh-sa gach uile chumh-
achd air nèamh agus air tal-
amh.
19 Uime sin imichibh-sa,
agus deanaibh deisciobuil do[1]
gach uile chinneach, 'gam
baisteadh ann an ainm an
Athar, agus a' Mhic, agus an
Spioraid naoimh;
20 A' teagasg dhoibh gach
uile nithe a dh'àithn mise
dhuibh a choimhead: Agus,
feuch, a ta mise maille ribh
a ghnàth, gu deireadh an t-
saoghail. Amen.

[1] *iompaichibh, teagaisgibh.*

An SOISGEUL a reir MHARCUIS.

CAIB. I.

1 *Dreuchd Eoin Bhaiste.* 9 *Bhaisteadh Iosa.* 14 *Shearmonaich e soisgeul rìoghachd Dhé.* 16 *Ghairm e Peadar, Aindreas, Seumas agus Eoin.* 23 *Leighis e aon anns an robh deamhan,* 32 *agus mòran do mhuinntir a bha euslan.*

TOISEACH Soisgeil Iosa
Criosd, Mhic Dhé:
2 A réir mar a ta e sgrìobhta
anns na fàidhibh, Feuch,
cuiream mo theachdair roimh
do ghnùis, a dh'ulluicheas do
shlighe romhad.
3 Guth an ti a dh'éigheas
anns an fhàsach, Ulluichibh
slighe an Tighearna, dean-
aibh a cheumanna dìreach.
4 Bha Eoin a' baisteadh
anns an fhàsach, agus a'
searmonachadh baistidh an
aithreachais chum maithean-
ais pheacanna.
5 Agus chaidh a mach d'a
ionnsuidh tìr Iudea uile, agus
luchd-àiteachaidh [1] Ierusa-
leim, agus bhaisteadh leis iad
uile ann an amhainn Iordain,
ag aideachadh am peacanna.
6 Agus bha Eoin air eud-
achadh [2] le fionna chàmhal,
agus crios leathair m'a leas-
raidh; agus bu bhiadh dha
locuist agus mil fhiadhaich.
7 Agus shearmonaich e, ag
radh, A ta neach a' teachd

[1] *luchd-aitich.*

[2] *air chòmhdach.*

a'm' dhéigh a's cumhachd-
aiche na mise, neach nach
airidh mise air cromadh sìos
agus barr-iall a bhròg fhuasg-
ladh.
8 Bhaist mise gu dearbh
sibh le h-uisge: ach baistidh
esan sibh leis an Spiorad
Naomh.
9 Agus tharladh anns na
làithibh sin, gu'n d'thàinig
Iosa o Nasaret Ghalile, agus
bhaisteadh e le h-Eoin ann
an Iordan.
10 Agus air ball, an uair a
chaidh e suas as an uisge,
chunnaic e na nèamhan air
am fosgladh, agus an Spiorad
mar choluman a' teachd a
nuas air.
11 Agus thàinig guth o
nèamh, *ag ràdh*, Is tusa mo
Mhac gràdhach, anns am
bheil mo mhòr-thlachd.
12 Agus air ball, tharruing
an Spiorad e do'n fhàsach.
13 Agus bha e 'n sin san
fhàsach dà fhichead là air a
bhuaireadh le Satan, agus bha
e maille ris na fiadh-bheath-
aichibh, agus fhritheil na h-
aingil dha.
14 Agus an déigh Eoin a
chur am prìosan, thàinig Iosa
do Ghalile, a' searmonachadh
soisgeil rìoghachd Dhé,
15 Agus ag ràdh, Choimh-
lionadh an aimsir, agus a ta
rìoghachd Dhé am fagus;
deanaibh-sa aithreachas, agus
creidibh an soisgeul.
16 Agus air dha bhi 'g im-
eachd ri taobh fairge Ghalile,
chunnaic e Simon, agus Ain-
dreas a bhràthair, a' tilgeadh
lìn san fhairge: (oir b'iasgair-
ean iad.)
17 Agus thubhairt Iosa riu,
Thigibh a'm dhéigh-sa, agus
ni mi 'nur iasgairibh air
daoinibh sibh.
18 Agus air ball dh'fhàg
iad an lìonta, agus lean iad
esan.
19 Agus an uair a chaidh
e beagan air aghaidh as a sin,
chunnaic e Seumas *mac* She-
bede, agus Eoin a bhràthair,
agus iad san luing a' càradh
an lìonta.
20 Agus air ball ghairm e
iad; agus dh'fhàg iad Sebede
an athair san luing maille ris
an luchd-tuarasdail, agus lean
iad esan.
21 Agus chaidh iad a steach
do Chapernaum; agus air
ball air dha dol a stigh do'n
t-sionagog[1] air an t-sàbaid,
theagaisg e.
22 Agus ghabh iad ion-
gantas r'a theagasg: oir bha
e 'g an teagasg mar neach
aig an robh ùghdarras, agus
cha b'ann mar na sgrìobh-
aichean.
23 Agus bha 'nan sion-
agog-san neach anns an robh
spiorad neòghlan, agus
ghlaodh e,
24 Ag ràdh, Leig leinn;
ciod ar gnothuch-ne riut,
Iosa o[2] Nasaret? an d'thàinig
thu g'ar sgrios-ne? Is aithne
dhomh cò thu, aon naomh
Dhé.
25 Agus chronuich Iosa e,
ag ràdh, Bi a'd' thosd, agus
thig a mach as.
26 Agus an uair a reub an
spiorad neòghlan e, agus a
ghlaodh e le guth àrd, thàinig
e mach as.
27 Agus ghabh iad mòr-
iongantas uile, ionnus gu'n
robh iad a' cur na ceisde so

[1] *tigh-aoraidh.*

[2] *bho, á.*

r'a[1] chéile, ag ràdh, Ciod e
so? Ciod e an teagasg nuadh
so? oir le h-ùghdarras a ta e
toirt orduigh eadhon do na
spioradaibh neòghlan, agus
tha iad ùmhal dha.
28 Agus chaidh a chliù air
ball a mach air feadh na tìre
uile timchioll Ghalile.
29 Agus gun dàil, air
dhoibh dol a mach as an t-
sionagog, chaidh iad a steach
do thigh Shimoin agus Aind-
reais, maille ri Seumas agus
Eoin.
30 Ach bha màthair-chéile
Shimoin 'na luidhe ann am
fiabhrus; agus ghrad labhair
iad ris uimpe.
31 Agus thàinig esan agus
thog e i, a' breith air làimh
oirre; agus air ball dh'fhàg
am fiabhrus i, agus fhritheil
i dhoibh.
32 Agus an uair a bha 'm
feasgar ann, air do'n ghréin
dol fuidhe, thug iad d'a ionn-
suidh iadsan uile a bha euslan,
agus iadsan anns an robh
deamhain.
33 Agus bha 'm baile uile
air a chruinneachadh chum
an doruis.
34 Agus leighis e mòran
air an robh iomadh gné euc-
ail, agus thilg e mach mòran
dheamhan, agus cha d'fhul-
aing e do na deamhnaibh
labhairt, air son gu'm b'aithne
dhoibh e.
35 Agus air dha éirigh sa'
mhaduinn, fada roimh là,
chaidh e mach, agus dh'imich
e gu àite fàsail[2], agus rinn e
urnuigh an sin.
36 Agus lean Simon, agus
an dream a bha maille ris e.
37 Agus air 'fhaotainn
doibh thubhairt iad ris, A ta
gach uile neach ga d'iarraidh.
38 Agus thubhairt esan riu,
Rachamaid[3] a dh'ionnsuidh
nam bailtean eile làimh ruinn,
chum gu'n searmonaich mi
an sin mar an ceudna: oir is
ann a chum na crìche so
thàinig mise mach.
39 Agus shearmonaich e
'nan sionagogaibh air feadh
Ghalile uile, agus thilg e
mach na deamhain.
40 Agus thàinig lobhar d'a
ionnsuidh, a' guidhe air, agus
a' lùbadh a ghlùin da, agus
ag ràdh ris, Ma's àill leat,
tha thu comasach air mise a
dheanamh glan.
41 Agus ghabh Iosa truas
mòr dheth[4], agus air sìneadh
a mach a làimhe, bhean e ris,
agus thubhairt e ris, Is àill
leam; bi-sa glan.
42 Agus co luath as a labh-
air e, air ball dh'fhalbh an
luibhre[5] uaith, agus rinneadh
glan e.
43 Agus thug e geur-ordugh
dha, *agus* air ball chuir e air
falbh e;
44 Agus thubhairt e ris,
Feuch nach innis thu bheag
do neach air bith: ach imich,
nochd thu féin do'n t-sagart,
agus tabhair mar ìobairt air
son do ghlanaidh na nithe a
dh'àithn Maois, mar fhianuis
dhoibh.
45 Agus air dhasan dol a
mach, thòisich e air innseadh
gu ro fhollaiseach, agus air
a' chùis a sgaoileadh mu'n
cuairt, air chor as nach feud-
adh Iosa dol tuilleadh gu
follaiseach a steach do'n

[1] *air a.*
[2] *dìomhair, uaigneach.*
[3] *imicheamaid, theirigeamaid.*
[4] *ris.*
[5] *mùire.*

bhaile; ach bha e mach ann
an àitibh uaigneach: agus
thàinig iad d'a ionnsuidh as
gach àird.

CAIB. II.

1 *Leighis Criosd neach air an robh am pairilis:* 14 *ghairm e Mata o àite togail na cìse:* 16 *dh'ith e maille ri cìs-mhaoir agus ri peacaich:* 18 *ghabh e leith-sgeul a dheisciobul air son nach robh iad a' trasgadh.*

AGUS an déigh làithean
àraidh, chaidh e a rìs a
steach do Chapernaum; agus
chualas esan a bhi san tigh.
2 Agus air ball chruinnich-
eadh mòran an ceann a
chéile, air chor as nach robh
àit a chumadh *iad*, eadhon
timchioll an doruis: agus
labhair e am focal riu.
3 Agus thàinig iad, a' toirt
d'a ionnsuidh neach air an
robh am pairilis, air a ghiùlan
le ceathrar.
4 Agus a chionn nach b'-
urrainn iad teachd am fagus
da leis an t-sluagh, rùisg iad
mullach an tighe anns an
robh e: agus air dhoibh a
tholladh, leig iad sìos an
leabadh air an robh an neach
a bha tinn leis a' phairilis,
'na luidhe.
5 'Nuair chunnaic Iosa an
creidimh-san, thubhairt e ris
an neach air an robh am
pairilis, A mhic, tha do pheac-
anna[1] air am maitheadh
dhuit.
6 Ach bha dream àraidh[2]
do na sgrìobhaichibh 'nan
suidhe an sin, agus iad a'
reusonachadh 'nan cridheach-
aibh féin,
7 C'ar son a ta am fear so
a' labhairt toibheim mar so?
Cò dh'fheudas peacanna a
mhaitheadh ach Dia a
mhàin?
8 Agus air ball, air aithn-
eachadh do Iosa 'na spiorad
féin gu'n robh iadsan a' reus-
onachadh mar sin annta féin,
thubhairt e riu, C'ar son a ta
sibh a' reusonachadh nan
nithe sin ann bhur cridheach-
aibh?
9 Cò aca is usadh a ràdh
ris an neach air am bheil am
pairilis, Tha do pheacanna
air am maitheadh dhuit, no
a ràdh, Eirich, agus tog do
leabhadh, agus imich?
10 Ach a chum gu'm bi
fios agaibh gu bheil ùghdarras
aig Mac an duine peacanna
a mhaitheadh air thalamh,
(thubhairt e ris an fhear air
an robh am pairilis,)
11 A ta mi ag ràdh riut,
Eirich, agus tog do leabadh,
agus imich do d' thigh.
12 Agus dh'éirich esan air
ball, agus thog e an leabadh
agus chaidh e mach 'nam
fianuis uile, ionnus gu'n robh
mòr-iongantas orra uile, agus
gu'n do ghlòraich iad Dia,
ag ràdh, Cha'n fhaca sinne
riamh a leithid so.
13 Agus chaidh e mach a
rìs ri taobh na mara; agus
thàinig an sluagh uile d'a
ionnsuidh, agus theagaisg e
iad.
14 Agus ag dol seachad da,
chunnaic e Lebhi *mac* Alph-
euis 'na shuidhe aig àite
togail na cìse, agus thubh-
airt e ris, Lean mise. Agus
dh'éirich e, agus lean se e.
15 Agus tharladh, 'nuair a
shuidh Iosa chum bìdh 'na
thigh-san, gu'n do shuidh
mòran chìs-mhaor agus

[1] *pheacaidh.*

[2] *àraid.*

pheacach maille ri Iosa, agus
r'a dheisciobluibh: oir bha
mòran ann, agus lean iad e.
16 Agus an uair a chunn-
aic na sgrìobhaichean agus
na Phairisich esan ag itheadh
maille ri cìs-mhaoraibh agus
ri peacachaibh, thubhairt iad
r'a dheisciobluibh, C'ar son
a ta e ag itheadh agus ag òl
maille ri cìs-mhaoraibh agus
ri peacachaibh?
17 Agus an uair a chuala
Iosa so, thubhairt e riu, Cha'n
'eil feum aca-san a ta slàn air
an léigh, ach aca-san a ta
tinn: cha d' thàinig mise a
ghairm nam firean, ach nam
peacach chum aithreachais.
18 Agus bu ghnàth le
deisciobluibh Eoin, agus nam
Phairiseach a bhi trasgadh[1]:
agus thàinig iad, agus thubh-
airt iad ris, C'ar son a ta
deisciobuil Eoin, agus nam
Phairiseach ri trasgadh, agus
nach 'eil do dheisciobuil-sa
a' trasgadh.
19 Agus thubhairt Iosa riu,
Am bheil clann seòmair an
fhir nuadh-phòsda comasach
air trasgadh a dheanamh, am
feadh a bhitheas am fear
nuadh-pòsda maille riu[2]? am
feadh a ta am fear nuadh-
pòsda aca maille riu, cha'n
fheud iad trasgadh a dhean-
amh.
20 Ach thig na làithean
anns an toirear am fear nuadh-
pòsda uatha; agus an sin ni
iad trasgadh sna làithibh
sin.
21 Agus cha'n 'eil duine
sam bith a dh'fhuaigheas mìr
do eudach nuadh air sean
eudach; no, *ma dh'fhuaigh-*
eas, buinidh am mìr nuadh,
a chuireadh g'a lìonadh suas,
as an t-sean eudach, agus
nìthear an reubadh ni's
miosa.
22 Agus cha chuir duine
air bith fion ùr ann an seann
searragaibh[3]; no brisidh am
fion nuadh na searragan,
agus dòirtear am fion, agus
caillear na searragan: ach is
còir fion nuadh a chur ann an
searragaibh nuadha.
23 Agus tharladh gu'n
deachaidh e troimh[4] na h-
achaibh arbhair air là na
sàbaid; agus thòisich a
dheisciobuil, ag imeachd
dhoibh, ris na diasan arbhair
a spìonadh.
24 Agus thubhairt na Phair-
isich ris, Feuch, c'ar son a
ta iad a' deanamh an ni nach
'eil ceaduichte air là na sàb-
aid?
25 Agus thubhairt esan riu,
Nach do leugh sibhse riamh
ciod a rinn Daibhidh 'nuair
a bha uireasbhuidh air, agus
ocras air féin agus orra-san a
bha maille ris?
26 Cionnus a chaidh e
steach do thigh Dhé ann an
làithibh Abiatair an àrd-shag-
airt, agus a dh'ith e aran na
fianuis[5] nach 'eil ceaduichte
do neach air bith itheadh,
ach do na sagartaibh, agus a
thug e, mar an ceudna, do'n
dream a bha maille ris?
27 Agus thubhairt e riu,
Dh'orduicheadh an t-sàbaid
air son an duine, cha'n e an
duine air son na sàbaid?
28 Air an aobhar sin, is
Tighearna[6] Mac an duine air
an t-sàbaid féin.

---

[1] *trosgadh.* [2] *'nam fochair:* [3] *leathar-bhuidealaibh.*
[4] *tríd, air feadh.* [5] *an t-aran taisbeanta.* [6] *Maighstir.*

CAIB. III.

1 Leighis Criosd an duine aig an robh an làmh sheargta. 11 Chronuich e na spiorada neò-ghlan; 13 agus thagh e dà abstol deug. 22 Dhearbh e aingidheachd an t-sluaigh a bha 'g ràdh gu'n robh e a' tilgeadh dheamhan a mach le Beelsebub.

AGUS chaidh e rìs a steach do'n t-sionagog; agus bha an sin duine aig an robh làmh sheargta.

2 Agus rinn iad faire air, a dh'fheuchainn an leighiseadh se e air là na sàbaid, chum gu'm biodh cùis-dhìtidh aca 'na aghaidh [1].

3 Agus thubhairt e ris an duine aig an robh an làmh sheargta, Eirich sa' mheadhon.

4 Agus thubhairt e riu, Am bheil e ceaduichte maith a dheanamh air làithibh na sàbaid, no olc? anam a thèarnadh, no a sgrios? ach dh'fhan iadsan 'nan tosd.

5 Agus an uair a dh'amhairc e mu'n cuairt orra le feirg [2], air dha bhi doilich air son cruais an cridhe, thubhairt e ris an duine, Sìn a mach do làmh. Agus shìn e mach i: agus rinneadh slàn i mar an *làmh* eile.

6 Agus chaidh na Phairisich a mach, agus ghabh iad comhairle air ball maille ri luchd-leanmhuinn Heroid 'na aghaidh-san, cionnus a dh'fheudadh iad a sgrios [3].

7 Ach chaidh Iosa maille r'a dheisciobluibh a leth chum na mara: agus lean sluagh mòr e o Ghalile, agus o Iudea,

8 Agus o Ierusalem, agus o Idumea, agus o thaobh thall Iordain; agus iadsan a bha timchioll Thiruis agus Shidoin, thàinig cuideachd mhòr dhiubh d'a ionnsuidh, 'nuair a chual iad cia mòr na nithe a rinn e.

9 Agus thubhairt e r'a dheisciobluibh, long bheag a bhi feitheamh air, air son an t-sluaigh, chum nach dòmhluicheadh iad e:

10 Oir leighis e mòran; ionnus gu'n do dhlùth-theann iad ris, a mheud 's air an robh plàighean, chum gu'm beanadh iad ris.

11 Agus na spiorada neòghlan, an uair a chunnaic iad e, shleuchd iad da, agus ghlaodh iad, ag ràdh, Is tusa Mac Dhé.

12 Agus thug e sparradh teann [4] dhoibh nach deanadh iad aithnichte e.

13 Agus chaidh e suas gu beinn, agus ghairm e iadsan a b'àill leis: agus thàinig iad d'a ionnsuidh.

14 Agus dh'orduich e dà fhear dheug, chum gu'm biodh iad maille ris, agus gu'n cuireadh e mach iad a shearmonachadh;

15 Agus gu'm biodh aca cumhachd a leigheas euslainte, agus a thilgeadh a mach dheamhan.

16 Agus air Simon thug e Peadar mar cho-ainm:

17 Agus Seumas *mac* Shebede, agus Eoin bràthair Sheumais, (agus orra-san thug e Boanerges mar choainm, is e sin ri ràdh, Clann na tairneanaich,)

18 Agus Aindreas, agus Philip, agus Bartolomeus, agus Mata, agus Tomas, agus Seumas *mac* Alpheuis, agus

[1] *dha.* [2] *diomb.* [3] *mhilleadh.* [4] *geur-àithne.*

Tadeus, agus Simon an Canaanach,

19 Agus Iudas Iscariot, an neach sin a bhrath e: agus chaidh iad do thigh.

20 Agus chruinnicheadh an sluagh a rìs, ionnus nach robh e'n comas doibh uiread as aran itheadh.

21 Agus an uair a chual a chairdean *so*, thàinig iad a mach a bhreith air: oir thubhairt iad, Tha e air mhi-chéill.

22 Agus thubhairt na sgrìobhaichean a thàinig a nuas o Ierusalem, A ta Beelsebub aige, agus is ann troimh phrionnsa nan deamhan a ta e tilgeadh a mach dheamhan.

23 Agus ghairm e iad d'a ionnsuidh, agus thubhairt e riu ann an cosamhlachdaibh, Cionnus a dh'fheudas Satan Satan a thilgeadh a mach?

24 Agus ma bhitheas rìoghachd roinnte 'na h-aghaidh féin, cha'n urrainn an rìoghachd sin seasamh.

25 Agus ma bhitheas tigh air a roinn 'na aghaidh féin, cha'n urrainn an tigh sin seasamh.

26 Agus ma dh'éireas Satan 'na aghaidh féin, agus gu'm bi e roinnte, cha'n urrainn e seasamh, ach a ta crìoch aige.

27 Cha'n urrainn neach air bith dol a steach do thigh duine làidir, agus 'airneis a thogail leis, mur ceangail e 'n duine làidir an toiseach; agus an sin creachaidh e a thigh.

28 Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Gu maithear na h-uile pheacanna do chloinn nan daoine, agus gach toibheum a labhras iad.

29 Ach ge b'e labhras toibheum an aghaidh an Spioraid Naoimh, cha'n fhaigh e maitheanas a chaoidh, ach a ta e an cunnart peanais[1] shiorruidh;

30 Air son gu'n dubhairt iad, Tha spiorad neòghlan aige.

31 An sin thàinig a bhràithrean agus a mhàthair, agus air dhoibh seasamh a muigh, chuir iad fios d'a ionnsuidh, a' gairm air.

32 Agus bha 'n sluagh 'nan suidhe m'a thimchioll; agus thubhairt iad ris, Feuch, a ta do mhàthair agus do bhràithrean a muigh ga d' iarraidh.

33 Agus fhreagair e iad, ag ràdh, Cò i mo mhàthair, no mo bhràithrean?

34 Agus sheall e mu'n cuairt orra-san a bha 'nan suidhe m'a thimchioll, agus thubhairt e, Feuch mo mhàthair agus mo bhràithrean.

35 Oir ge b'e neach a ni toil Dé, is esan mo bhràthair, agus mo phiuthair, agus mo mhàthair.

CAIB. IV.

1 *Cosamhlachd an t-sìoladair, agus a bhrìgh.* 21 *Is còir dhuinn solus ar n-eòlais a phàirteachadh ri muinntir eile.* 26 *Cosamhlachd an t-sìl a ta fàs an uaignidheas,* 30 *agus a' ghràinne mhustaird.* 39 *Ciùinich Criosd onfha na fairge.*

AGUS thòisich e air teagasg a rìs làimh ris a' mhuir; agus chruinnicheadh sluagh mòr d'a ionnsuidh, ionnus gu'n deachaidh e steach do luing, agus gu'n do shuidh e air a' mhuir, agus bha'n sluagh uile ri taobh na mara air tìr.

[1] *damnaidh, breitheanais.*

2 Agus theagaisg e dhoibh mòran do nithibh ann an cosamhlachdaibh, agus thubhairt e riu 'na theagasg,

3 Eisdibh ; Feuch, chaidh fear-cuir[1] a mach a chur *sìl:*

4 Agus tharladh 'nuair chuir e an sìol, gu'n do thuit cuid deth ri taobh an rathaid, agus thàinig eunlaith an athair, agus dh'ith iad suas e.

5 Agus thuit cuid eile dheth air fearann creagach, far nach robh mòr thalamh aige ; agus air ball dh'fhàs e suas, do bhrìgh nach robh doimhne talmhainn aige :

6 Ach air do'n ghréin éirigh, loisgeadh e ; agus a chionn nach robh freumh[2] aige, shearg e as.

7 Agus thuit cuid eile am measg droighinn, agus dh'fhàs an droighionn suas, agus thachd se e, agus cha d'thug e toradh uaith.

8 Agus thuit cuid eile air talamh maith[3], agus thug e toradh uaith a' fàs suas agus a' meudachadh ; agus thug e mach, cuid a dheich thar fhichead uiread, agus cuid a thri fichead uiread, agus cuid a cheud uiread *'s a chuireadh.*

9 Agus thubhairt e riu, An ti aig am bheil cluasa chum éisdeachd, éisdeadh e.

10 Agus an uair a bha e 'na aonar, dh'fhiosraich iadsan, a bha mu'n cuairt da[4], maille ris an dà fhear dheug, an cosamhlachd deth.

11 Agus thubhairt e riu, Dhuibhse thugadh eòlas a ghabhail air nithibh dìomhair rìoghachd Dhé : ach dhoibhsan a ta an leth muigh nìthear gach ni an cosamhlachdaibh :

12 Chum as ag faicinn doibh gu'm faic iad, agus nach aithnich iad, agus ag cluinntinn doibh gu'n cluinn iad, agus nach tuig iad ; air eagal àm air bith gu'm pilleadh iad, agus gu'm biodh *am* peacanna air am maitheadh dhoibh.

13 Agus thubhairt e riu, Nach aithne dhuibh an cosamhlachd so ? agus cionnus ma ta a thuigeas sibh gach uile chosamhlachd ?

14 Tha 'm fear-cuir a' cur an fhocail.

15 Agus is iad so iadsan ri taobh an rathaid, anns an cuirear am focal, an déigh dhoibh a chluinntinn, air ball a ta Satan a' teachd, agus a' togail leis an fhocail, a shìolchuireadh 'nan cridheachaibh.

16 Agus is iad so iadsan mar an ceudna a chuireadh air fearann creagach ; muinntir, an uair a chluinneas iad am focal, a ghabhas e air ball le gairdeachas :

17 Agus cha'n 'eil freumh aca annta féin, ach mairidh iad rè sealain ; 'na dhéigh sin, 'nuair a dh'éireas amhghar[5] no geur-leanmhuinn air son an fhocail, air ball a ta iad a' gabhail oilbheim.

18 Agus is iad so iadsan a chuireadh am measg an droighinn, an dream a dh'éisdeas ris an fhocal ;

19 Agus a ta ro-chùram an t-saoghail so, agus mealltaireachd saoibhreis, agus anamianna nithe eile teachd a steach, agus a' tachdadh

1 *sioladair.* 2 *freumhach.* 3 *math.* 4 *'na fhochair.* 5 *trioblaid.*

an fhocail, agus nìthear neo-
thorach e.
20 Agus is iad so iadsan a
chuireadh ann an talamh
maith; an dream a chluinneas
am focal, agus a ghabhas e,
agus a bheir a mach toradh,
cuid a dheich thar fhichead
uiread, cuid a thri fichead
uiread, agus cuid a cheud
uiread *as a chuireadh*.
21 Agus thubhairt e riu,
An toirear coinneal chum
gu'n cuirear i fuidh bheul
soithich, no fuidh leabaidh?
nach ann a chum a cur ann
an coinnleir?
22 Oir cha'n 'eil ni air bith
foluichte, nach foillsichear;
agus cha robh ni air bith an
cleith[1], nach tig am follais[2].
23 Ma tha cluasa chum
éisdeachd aig neach air bith,
éisdeadh e.
24 Agus thubhairt e riu,
Thugaibh fa'near ciod a
chluinneas sibh: leis an
tomhas a thomhaiseas sibh,
tomhaisear dhuibh féin; agus
bheirear tuilleadh dhuibh-sa
ta 'g éisdeachd.
25 Oir ge b'e neach aig
am bheil, bheirear dha: agus
ge b'e neach aig nach 'eil,
bheirear uaith an ni sin féin
a ta aige.
26 Agus thubhairt e, Is
amhuil rioghachd Dhé, mar
gu'n cuireadh duine sìol anns
an talamh.
27 Agus gu'n coidleadh e,
agus gu'n éireadh e a dh'-
oidhche agus a là, agus gu'n
gineadh an sìol, agus gu'm
fàsadh e suas, air dòigh nach
fhios da.

[1] *an uaignidheas.*
[2] *os àird.*

28 Oir bheir an talamh a
mach toradh uaith féin, air
tùs am fochann, a rìs an dias,
an déigh sin an làn arbhar
anns an dèis.
29 Ach an uair a ta 'n tor-
adh abaich, air ball cuiridh e
an corran ann, a chionn gu
bheil am fogharadh air teachd.
30 Agus thubhairt e, Ciod
an ni ri 'n samhluich sinn
rìoghachd Dhé? no ciod e an
cosamhlachd leis an coimh-
meas sinn i[3]?
31 *Is* cosmhuil i ri gráinne
mustaird, ni, 'nuair a chuirear
san talamh e, a's lugha do
na h-uile phòraibh a ta air
thalamh.
32 Ach an déigh a chur,
fàsaidh e suas, agus cinnidh
e ni's mò na luibh sam bith
eile, agus fàsaidh geugan
mòra air; ionnus gu'm feud
eunlaith an athair nid a
dheanamh fuidh a sgàile.
33 Agus le iomadh d'a
leithidibh sin do chosamh-
lachdaibh labhair e am focal
riu, a réir mar a b'urrainn
iad a chluinntinn.
34 Ach gun chosamhlachd
cha do labhair e riu: Agus
mhìnich e na h-uile nithe d'a
dheisciobluibh féin air leth.
35 Agus thubhairt a riu air
an là sin féin, air teachd do'n
fheasgar, Rachamaid thairis
do'n taobh eile.
36 Agus an uair a sgaoil
iad an coimhthional, thug iad
leo esan anns an luing mar a
bha e; agus bha longa beaga
eile maille ris[4] mar an ceudna.
37 Agus dh'éirich doinionn[5]
mhòr ghaoithe, agus leum na

[3] *an coibhearta ris an coibhseartaich sinn i?*
[4] *'na fhochair.* [5] *stoirm.*

tonnan a steach do'n luing,
air chor as gu'n robh i nis
làn.
38 Agus bha esan ann an
deireadh na luinge, 'na chodal
air cluasaig[1]: agus dhùisg
iad e, agus thubhairt iad ris,
A mhaighstir, nach 'eil suim
agad gu'n caillear sinn?
39 Agus dh'éirich e, agus
chronuich e a' ghaoth, agus
thubhairt e ris an fhairge,
Tosd, bi sàmhach. An sin
luidh a' ghaoth, agus bha
fèath[2] mòr ann.
40 Agus thubhairt e riu,
C'ar son a ta sibh co eagalach?
cionnus nach 'eil creidimh
agaibh.
41 Agus ghabh iad eagal
ro mhòr, agus thubhairt iad
r'a chéile, Ciod e an duine
so, gu bheil a' ghaoth, agus
an fhairge féin umhal da?

CAIB. V.

1 Air do Chriosd na deamhain a chur a mach as an duine anns an robh legion diubh, 13 chaidh iad a stigh anns na mucaibh. 23 Leighis e a' bhean air an robh dòrtadh fola, 35 agus thog e o na marbhaibh nighean Iairuis.

AGUS thàinig iad gu taobh
eile na mara, gu dùthaich
nan Gadarach.
2 Agus an uair a chaidh e
mach as an luing, air ball
thachair air as na h-àitibh-
adhlaic, duine anns an robh
spiorad neòghlan,
3 Aig an robh *a* chòmh-
nuidh sna h-àitibh-adhlaic;
agus cha b'urrainn neach air
bith a cheangal, eadhon le
slabhraidhibh:
4 Oir chaidh a cheangal
gu tric le geimhlibh agus le
slabhraidhibh, agus tharruing
e na slabhraidhean as a cheile,
agus mhìn-bhris e na geimh-
lean: Agus cha b'urrainn
duine sam bith a cheannsach-
adh.
5 Agus bha e ghnàth, a
là agus a dh'oidhche, sna
beanntaibh, agus sna h-ion-
adaibh-adhlaic, a' glaodhaich
agus 'ga ghearradh féin le
clachaibh.
6 Ach an uair a chunnaic
e Iosa fada uaith, ruith e agus
shleuchd e dha,
7 Agus ghlaodh e le guth
mòr, agus thubhairt e, Ciod
mo ghnothuch-sa riut, Iosa,
a Mhic an Dé a's ro àirde?
tha mi a' cur ort à h-uchd
Dé, gun mo phianadh.
8 (Oir thubhairt e ris, Thig
a mach as an duine, a spioraid
neò-ghloin.)
9 Agus dh'fhiosraich e
dheth, Ciod is ainm dhuit?
Agus fhreagair esan, ag ràdh,
Legion is ainm dhomh: oir a
ta sinn mòran ann.
10 Agus ghuidh e gu ro
gheur air, gun e g'an cur a
mach as an dùthaich *sin*.
11 Agus bha treud mòr
mhuc an sin, ag ionaltradh
am fagus do'n bheinn[3].
12 Agus ghuidh na deamh-
ain uile air, ag ràdh, Cuir
sinne dh'ionnsuidh nam muc,
chum gu'n rachamaid a steach
annta.
13 Agus air ball thug Iosa
cead doibh; agus air dol a
mach do na spioradaibh
neòghlan, chaidh iad a stigh
anns na mucaibh, agus ruith
an treud sìos gu dian le àite
cas do'n fhairge, (bha iad mu
thimchioll dà mhìle,) agus
thachdadh iad san fhairge.
14 Agus theich iadsan a

---

1 *adhartan.* 2 *ciùine.*

3 *do na sléibhtibh.*

bha 'g ionaltradh nam muc,
agus dh'innis iad sin, araon
anns a' bhaile, agus anns an
tìr. Agus chaidh iad a mach
a dh'fhaicinn ciod e an ni ud
a thachair.
15 Agus thàinig iad chum
Iosa, agus chunnaic iad an ti
anns an robh an deamhan,
agus aig an robh an legion,
'na shuidhe, agus 'eudach
uime, agus a chiall aige; agus
ghabh iad eagal.
16 Agus dh'innis iadsan a
chunnaic e dhoibh, cionnus
a thachair do'n ti anns an
robh an deamhan, agus mu
thimchioll nam muc.
17 Agus thòisich iad ri
guidhe air imeachd a mach
as an crìochaibh.
18 Agus air dha dol a stigh
san luing, ghuidh an ti anns
an robh an deamhan air, gu'm
feudadh e bhi maille ris.
19 Gidheadh cha do leig
Iosa leis, ach thubhairt e ris,
Imich dhachaidh dh'ionn-
suidh do mhuinntir, agus
innis dhoibh meud nan nithe
a rinn an Tighearna dhuit,
agus gu'n d'rinn e tròcair ort.
20 Agus dh'imich esan, a-
gus thòisich e ri chur an céill
ann an Decapolis meud nan
nithe a rinn Iosa dha: agus
ghabh iad iongantas uile.
21 Agus 'nuair a chaidh
Iosa a rìs thairis anns an
luing do'n taobh eile, chruinn-
icheadh sluagh mòr d'a ionn-
suidh; agus bha e làimh ris
a' mhuir.
22 Agus, feuch, thàinig
aon do uachdaranaibh nan
sionagog, d'am b'ainm Iairus;
agus an uair a chunnaic e
esan, leig se e féin sìos aig a
chosaibh.
23 Agus ghuidh e gu dùr-
achdach air, ag ràdh, A ta
mo nighean bheag ann an
cunnart grad bhàis; thig, *tha
mi a' guidhe ort*, agus leag
do làmhan oirre chum gu'n
slànuichear i, agus mairidh i
beò.
24 Agus dh'imich *Iosa*
maille ris; agus lean sluagh
mòr e, agus dhòmhluich iad e.
25 Agus *bha* bean àraidh
an sin, air an robh dòrtadh
fola rè dha bhliadhna dheug,
26 Agus dh'fhulaing i
mòran o iomadh léigh, agus
chaith i na bha aice, agus cha
b'fheairrd i bheag e, ach gu'm
bu mhiosd;
27 'Nuair a chual i iom-
radh air Iosa, thàinig i am
measg an t-sluaigh o chùl-
aobh, agus bhean i r'a eud-
ach:
28 Oir thubhairt i, Ma dh'-
fheudas mi beantuinn ach
r'a eudach, slànuichear mi.
29 Agus air ball thiorm-
aicheadh tobar a fola; agus
dh'aithnich i air a corp féin,
gu'n do leighiseadh i o'n
phlàigh sin.
30 Agus dh'aithnich Iosa
air ball ann féin gu'n deach-
aidh cumhachd a mach as,
agus air dha tionndadh san
t-sluagh, thubhairt e, Cò a
bhean ri m' eudach?
31 Agus thubhairt a dheis-
ciobuil ris, A ta thu faicinn
gu bheil an sluagh ga d'
dhòmhlachadh, agus an abair
thu, Cò a bhean rium?
32 Agus dh'amhairc e
mu'n cuairt g'a faicinn-sa a
rinn so.
33 Ach air do'n mhnaoi
bhi fo eagal agus air chrith,
air aithneachadh an ni a
rinneadh innte, thàinig i, a-
gus leig si i féin sìos 'na làth-

air, agus dh'innis i an fhìrinn
uile dha.
34 Agus thubhairt e rithe,
A nighean, shlànuich do
chreidimh thu; imich an sìth,
agus bi slàn o d' phlàigh.
35 Am feadh a bha e
fathast a' labhairt, thàinig
dream o *thigh* uachdarain na
sionagoig, ag ràdh, Fhuair do
nighean bàs; c'ar son a
chuireadh tu tuilleadh dragha
air a' mhaighstir?
36 Cò luath is a chual Iosa
an còmhradh so a labhradh,
thubhairt e ri uachdaran na
sionagoig, Na biodh eagal ort,
a mhàin creid.
37 Agus cha d'fhulaing e
do neach air bith a leantuinn,
ach Peadar, agus Seumas, a-
gus Eoin bràthair Sheumais.
38 Agus thàinig e gu tigh
uachdarain na sionagoig, agus
chunnaic e an iomairt [1] agus
iadsan a bha gul, agus a'
caoineadh gu mòr.
39 Agus 'nuair thàinig e a
steach, thubhairt e riu, C'ar
son a ta sibh ris an iomairt
so, agus ri bròn? cha'n 'eil
an nigheanag [2] marbh, ach 'na
codal.
40 Agus rinn iadsan gàire
fanoid air [3]: ach air dhasan
an cur uile mach, thug e leis
athair agus màthair na nigh-
inn, agus iadsan a bha maille
ris, agus chaidh e steach far
an robh an nigheanag 'na
luidhe.
41 Agus rug e air an nigh-
eanaig air làimh, agus thubh-
airt e rithe, Talitha-cumi; 's
e sin, air eadar-mhineachadh,
A chailin, (a ta mise ag ràdh
riut,) éirich.
42 Agus air ball dh'éirich
an nigheanag, agus dh'imich
i; oir bha i dà bhliadhna
dheug *a dh'aois:* agus ghabh
iad iongantas anabarrach.
43 Agus thug e ordugh
teann doibh, nach faigheadh
duine air bith fios air so; agus
dh'àithn e *caileigin* a thoirt di
r'a itheadh.

CAIB. VI.

1 Rinneadh tàir air Criosd le muinntir a dhùthcha. 7 Thug e cumhachd do'n dà fhear dheug os ceann spiorada neòghlan. 14 Iomadh barail mu Chriosd. 16 Chuireadh an ceann do Eoin Baiste.

AGUS chaidh e mach as a
sin, agus thàinig e d'a
dhùthaich féin; agus lean a
dheisciobuil e.
2 Agus an uair a thàinig
an t-sàbaid, thòisich e air
teagasg anns an t-sionagog:
agus air do mhòran a chluinn-
tinn, ghabh iad iongantas, ag
ràdh, Cia uaith a ta na nithe
sin aig an fhear so? Agus
ciod e an gliocas so thugadh
dha, gu bheil a leithid so do
fheartaibh air an deanamh le
a làmhaibh-san?
3 Nach e so an saor mac
Mhuire, bràthair Sheumais,
agus Ioseis, agus Iudais, agus
Shimoin? Agus nach 'eil a
pheathraiche an so maille
ruinn? Agus fhuair iad oil-
bheum ann [4].
4 Ach thubhairt Iosa riu,
Cha'n 'eil fàidh gun urram,
ach 'na dhùthaich féin, agus
am measg a chàirdean, agus
'na thigh féin.
5 Agus cha robh e 'n
comas da mìorbhuil air bith
a dheanamh an sin, saor o
gu'n do chuir e a làmhan air

[1] *am buaireas.*
[2] *nìonag.*
[3] *gàire fochaid ris.*
[4] *ghabh iad oilbheum ris.*

beagan do mhuinntir a bha
tinn, agus gu'n do leighis e
iad.
6 Agus bha iongantas air,
air son am mi-chreidimh.
Agus chaidh e timchioll nam
bailtean, a' teagasg.
7 Agus ghairm e d'a ionn-
suidh an dà fhear dheug, agus
thòisich e air an cur a mach
dithis agus dithis; agus thug
e dhoibh cumhachd air spior-
adaibh neòghlan:
8 Agus dh'àithn e dhoibh
gun ni air bith thoirt leo air
son na slighe, ach lorg a
mhàin; gun mhàla, gun aran,
gun airgiod 'nan sporan;
9 Ach bonn-bhròga[1] *bhi*
air an cosaibh, agus gun dà
chòta bhi umpa.
10 Agus thubhairt e riu,
Ge b'e ionad air bith anns
an téid sibh a steach do thigh,
an sin fanaibh gus am falbh
sibh as an àite sin.
11 Agus cò air bith iad
nach gabh ribh, agus nach
éisd ribh, air dhuibh imeachd
as an àite sin, crathaibh an
duslach a bhitheas fo 'ur
cosaibh, mar fhianuis 'nan
aghaidh. Gu deimhin a ta
mi ag ràdh ribh, Gur so-iom-
chaire[2] a bhitheas e do Sho-
dom agus do Ghomorah ann
an là a' bhreitheanais, na
do'n bhaile sin.
12 Agus chaidh iad a mach,
agus shearmonaich iad gu'n
deanadh *daoine* aithreachas.
13 Agus thilg iad a mach
mòran dheamhan, agus dh'-
ung iad le h-oladh mòran a
bha tinn, agus leighis siad
iad.
14 Agus chual Herod an
righ *uime*, (oir chaidh 'ainm
am follais;) agus thubhairt
e, A ta Eoin Baiste air éirigh
o na marbhaibh, agus uime
sin a ta feartan air an oib-
reachadh leis.
15 Thubhairt cuid eile, Gur
e Elias a t'ann. Agus thubh-
airt cuid eile, Gur faidh a
t'ann, no mar aon do na
fàidhibh.
16 Ach an uair a chual
Herod *so*, thubhairt e, Is e
Eoin d'an do chuir mise an
ceann, a th'ann; dh'éirich e
o na marbhaibh.
17 Oir chuir Herod féin a
mach agus ghlac e Eoin, agus
cheangail e ann am prìosan
e, air son Herodiais bean
phòsda Philip, a bhràthar
féin, do bhrìgh gu'n do phòs
e i.
18 Oir thubhairt Eoin ri
Herod, Cha'n 'eil e ceaduichte
dhuit bean do bhràthar a bhi
agad.
19 Uime sin bha diom[3]
mòr aig Herodias ris, agus bu
mhiann leatha a chur gu bàs;
ach cha b'urrainn i.
20 Oir bha eagal Eoin air
Herod, air dha fios a bhi aige
gu'm bu duine ceart agus
naomh e, agus thug e fa'near[4]
e; agus 'nuair a chual se e,
rinn e mòran do nithibh *air a
chomhairle*, agus dh'éisd e ris
gu toileach.
21 Agus air teachd do là
iomchuidh, rinn Herod, air
co-ainm an là an d'rugadh e,
suipeir d'a uaislibh, agus d'a
àrd-cheannardaibh, agus do
mhaithibh Ghalile:
22 Agus an uair a chaidh
nighean Herodiais so steach,
agus a rinn i dannsa, thaitinn
i ri Herod agus riu-san a

[1] *cuarain.* [2] *so-fhulaing.* [3] *diomb.* [4] *choimhid se.*

shuidh maille ris, agus thubh-
airt an righ ris a' chailin, Iarr
ormsa ge b'e ni is àill leat,
agus bheir mi dhuit e.
23 Agus thug e mionnan
di, Ge b'e ni a dh'iarras tu
orm, bheir mi dhuit e, gu leth
mo rìoghachd.
24 Agus an uair a chaidh
i mach thubhairt i r'a màth-
air, Ciod a dh'iarras mi? A-
gus thubhairt ise, Ceann Eoin
Bhaiste.
25 Agus chaidh i air ball
le cabhaig a steach a dh'ionn-
suidh an righ, agus dh'iarr i,
ag ràdh, Is àill leam gu'n
tugadh tu dhomh, gun dàil,
ceann Eoin Bhaiste air mèis.
26 Agus bha 'n righ ro
dhoilich; *gidheadh* air son a
mhionnan, agus an dream a
bha 'nan suidhe maille ris,
cha robh toil aige a diultadh.
27 Agus air ball, chuir an
righ a mach fear-millidh, agus
dh'àithn e a cheann a thoirt
a steach: agus dh'imich esan
agus thug e an ceann deth
anns a' phrìosan·
28 Agus thug e a cheann
leis air mèis, agus thug e do'n
chailin[1] e: agus thug an
cailin d'a màthair e.
29 Agus an uair a chual a
dheisciobuil *sin,* thàinig iad
agus thog iad a chorp, agus
chuir iad ann an uaigh e.
30 Agus chruinnicheadh na
h-Abstoil chum Iosa, agus
dh'innis iad da na h-uile
nithe, araon gach ni a rinn
iad, agus gach ni a theagaisg
iad.
31 Agus thubhairt e riu,
Thigibh-sa air leth do àit
uaigneach, agus gabhaibh
fois car tamuill bhig: Oir
bha mòran a' teachd agus a'
dol, agus cha robh ùine aca
uiread as biadh itheadh.
32 Agus chaidh iad gu àite
fàsail ann an luing air leth.
33 Agus chunnaic an sluagh
iadsan a' falbh, agus dh'aith-
nich mòran e, agus ruith iad
d'an cois as na bailtibh uile
an sin, agus bha iad rompa,
agus chruinnicheadh iad d'a
ionnsuidh.
34 Agus an uair a chaidh
Iosa mach, chunnaic e sluagh
mòr, agus ghabh e truas mòr
dhiubh, a chionn gu'n robh
iad mar chaoraich gun
bhuachaill aca: agus thòisich
e air mòran do nithibh a
theagasg dhoibh.
35 Agus an uair a bha nis
mòran do'n là air dol seach-
ad[2], thàinig a dheisciobuil
d'a ionnsuidh, ag ràdh, A ta
'n t-àite so fàs, agus a ta
nis mòran do'n là *air dol
thairis:*
36 Leig air falbh iad, chum
gu téid iad do'n tìr mu'n
cuairt, agus do na bailtibh,
agus gu ceannaich iad biadh
dhoibh féin: oir cha'n 'eil ni
air bith aca r'a itheadh.
37 Ach fhreagair esan, a-
gus thubhairt e riu, Thugaibh-
sa dhoibh r'a itheadh. Agus
thubhairt iadsan ris, An téid
sinn agus an ceannaich sinn
luach dhà cheud peghinn a
dh'aran, chum gu tugamaid
dhoibh ni r'a itheadh?
38 Ach thubhairt esan riu,
Cia lìon builinn[3] a ta agaibh?
rachaibh agus faicibh. Agus
air faotainn fios doibh, thubh-
airt iad, Cùig, agus dà iasg.
39 Agus dh'àithn e dhoibh
a thoirt orra uile suidhe sìos

[1] *ghruagaich, nìonaig.*

[2] *air a chaitheadh.* [3] *aran.*

'nan cuideachdaibh air an fheur uaine.

40 Agus shuidh iad sìos 'nan buidhnibh fa leth, 'nan ceudaibh, agus 'nan leth-cheudaibh.

41 Agus air dha na cùig builinnean agus an dà iasg a ghabhail, agus amharc suas gu nèamh, bheannaich, agus bhris e na builinnean, agus thug e d'a dheisciobluibh *iad*, chum gu'n cuireadh iad rompa iad; agus roinn e an dà iasg orra uile.

42 Agus dh'ith iad uile, agus shàsuicheadh iad.

43 Agus thog iad dà chliabh dheug làn do'n bhiadh bhriste, agus do na h-iasgaibh.

44 Agus b'iad an dream a dh'ith do na builinnibh cùig mìle fear.

45 Agus air ball cho-éignich e a dheisciobuil gu dol anns an luing, agus dol roimhe dh' ionnsuidh na taoibh thall gu Betsaida, gus an cuireadh e an sluagh air falbh.

46 Agus an uair a chuir e air falbh iad, chaidh e gu beinn a dheanamh urnuigh.

47 Agus an uair a bha an t-anmoch ann, bha an long am meadhon na mara, agus esan 'na aonar air tìr.

48 Agus chunnaic e iadsan air am pianadh ag iomramh; oir bha a' ghaoth 'nan aghaidh; agus thàinig e d'an ionnsuidh mu thimchioll na ceathramh faire do'n oidhche, ag imeachd air a' mhuir, agus b'àill leis dol seachad oirre.

49 Ach an uair a chunnaic iadsan e ag imeachd air a' mhuir, shaoil iad gu'm bu tannasg a bh'ann; agus ghlaodh iad.

50 (Oir chunnaic iad uile e, agus bha iad fo bhuaireas:) Agus air ball labhair e riu, agus thubhairt e riu, Biodh misneach mhaith agaibh; is mise ta ann, na biodh eagal oirbh.

51 Agus chaidh e suas d'an ionnsuidh do'n luing; agus luidh a' ghaoth: agus bha uamhas mòr thar tomhas orra, agus ghabh iad iongantas.

52 Oir cha d' thug iad fa'-near *mìorbhuil* nam builinnean; oir bha'n cridhe air a chruadhachadh.

53 Agus an uair a chaidh iad thairis, thàinig iad gu talamh Ghenesaret, agus tharruing iad gu tìr.

54 Agus an uair a thàinig iad a mach as an luing, air ball dh'aithnich iad e.

55 Agus ruith iad air feadh na tìre sin uile mu'n cuairt, agus thòisich iad air an dream a bha tinn a ghiùlan mu'n cuairt air leabaichibh, ge b'e àit an cual iad esan a bhi.

56 Agus ge b'e air bith bailte, no caithriche, no dùthaich an deachaidh e steach, chuir iad na daoine tinn air na sràidibh, agus ghuidh iad air gu'm feudadh iad bean-tuinn a mhàin ri iomall 'eudaich: agus a mheud is a bhean ris, leighiseadh iad.

CAIB. VII.

1 *Fhuair na Phairisich coire do na deisciobluibh do bhrìgh gu'n d'ith iad le làmhaibh neo-ionnlaidte.* 14 *Cha salaich biadh an duine.* 24 *Leighis Criosd nighean aig an robh spiorad neò-ghlan,* 31 *agus duine a bha bodhar.*

AGUS chruinnicheadh na Phairisich d'a ionnsuidh, agus dream àraidh do na

sgrìobhaichibh a thàinig o Ierusalem.

2 Agus an uair a chunnaic iad cuid d'a dheisciobluibh ag itheadh arain le làmhaibh salach, (sin r'a ràdh neo-ionnlaidte,) fhuair iad cron *doibh.*

3 Oir cha'n ith na Phairisich, agus na h-Iudhaich uile, biadh, mur ionnlaid iad an làmhan gu minic, a' coimhead beul-aithris nan seanairean.

4 Agus *air dhoibh teachd* o'n mhargadh, mur tum[1] siad iad, cha'n ith iad. Agus a ta mòran do nithibh eile a ghabh iad orra a choimhead, *mar a ta* nigheadh chupan, agus phoitean, agus shoithiche umha[2], agus leabaichean[3].

5 An sin dh'fheòraich na Phairisich agus na sgrìobhaichean dheth, C'ar son nach 'eil do dheisciobuil ag imeachd a réir beul-aithris nan seanairean, ach a ta iad ag itheadh arain le làmhaibh neo-ionnlaidte?

6 Ach fhreagair esan agus thubhairt e riu, Is maith a rinn Esaias fàidheadaireachd mu bhur timchioll-sa, a chealgairean, a réir mar a ta e sgrìobhta, A ta am pobull so toirt urraim[4] dhomh-sa le 'm bilibh, ach a ta an cridhe fada uam.

7 Ach is ann gu dìomhanach a ta iad a' toirt aoraidh dhomh-sa, a' teasgasg àitheanta dhaoine mar theagasg.

8 Oir air dhuibh àithne Dhé a thréigsinn, a ta sibh a' cumail orduchaidh dhaoine, *mar a ta* nigheadh phoitean agus chupan: agus mòran eile d'an leithidibh sin a ta sibh a' deanamh.

9 Agus thubhairt e riu, Is maith a ta sibh a' cur air cùl àithne Dhé, chum gu'n coimhid sibh bhur orduchadh féin.

10 Oir thubhairt Maois, Thoir urram do t'athair, agus do d' mhàthair: agus, Ge b'e neach a mhallaicheas athair no màthair, cuirear gu cinnteach gu bàs e.

11 Ach their sibhse, Ma their neach r'a athair, no r'a mhàthair, Biodh e 'na Chorban, sin r'a ràdh, 'na thiodhlac *do'n teampull,* ge b'e ni leis am faigheadh tu tairbhe uamsa:

12 Nach leig sibh dha á sin suas ni sam bith a dheanamh air son 'athar, no a mhàthar,

13 A' cur focail Dé an neò-bhrigh le bhur beul-aithris féin, a dh'aithris sibh: agus mòran d'an leithidibh sin do nithibh a ta sibh a' deanamh.

14 Agus 'nuair a ghairm e an sluagh uile d'a ionnsuidh, thubhairt e riu, Eisdibh riumsa uile, agus tuigibh:

15 Cha'n 'eil ni sam bith o'n taobh a muigh do'n duine, a théid a steach ann, d'am bheil e 'n comas a shalachadh; ach na nithe tha teachd a mach as, is iad sin a ta salachadh an duine.

16 Ge b'e aig am bheil cluasa chum éisdeachd, éisdeadh e.

17 Agus an uair a chaidh e steach do'n tigh o'n t-sluagh, chuir a dheisciobuil ceisd air mu thimchioll a' chosamhlachd.

18 Agus thubhairt e riu,

[1] *ionnlaid.* [2] *prais.* [3] *àiteacha-suidhe.* [4] *onoir.*

Am bheil sibhse mar so fath-
ast gun tuigse? Nach 'eil
fhios agaibh, ge b'e ni air
bith a théid a steach san duine
o'n leth a muigh, nach 'eil e
'n comas da esan a shalach-
adh?
19 Do bhrìgh nach téid e
steach d'a chridhe, ach do'n
bhroinn, agus théid e mach
do'n t-slochd shalchair, a'
glanadh gach uile bhìdh.
20 Agus thubhairt e, Is e
an ni a thig a mach as an
duine, a shalaicheas an duine.
21 Oir is ann o'n taobh a
stigh, á cridhe dhaoine, a thig
a mach droch smuaintean,
adhaltrannas, strìopachas,
mortadh,
22 Goid, sannt, aingidh-
eachd, mealltaireachd, mac-
nus[1], droch shùil, toibheum,
uabhar, amaideachd:
23 A ta na h-uilc so uile
a' teachd a mach o'n taobh a
stigh, agus a' salachadh an
duine.
24 Agus air dha éirigh as
a sin, chaidh e gu crìochaibh
Thiruis agus Shidoin: agus
an uair a chaidh e steach do
thigh, cha b'àill leis fios a
bhi aig neach sam bith *air;*
gidheadh cha'n fheudadh e
bhi'm folach.
25 Oir chuala bean uime,
aig an robh nighean bheag,
anns an robh spiorad neò-
ghlan agus thàinig i agus
thuit i aig a chosaibh:
26 (Agus bu Ghreugach a'
bhean, Banshiropheniseach
a thaobh cinnich;) agus
ghuidh i air gu'n tilgeadh e
an deamhan a mach as a
nighinn.
27 Agus thubhairt Iosa
rithe, Fulaing do'n chloinn
air tùs a bhi air an sàsuchadh:
oir cha 'n'eil e iomchuidh
aran na cloinne a ghabhail,
agus a thilgeadh chum nan
con.
28 Agus fhreagair ise agus
thubhairt i ris, Is fìor sin, a
Thighearn: gidheadh ithidh
na coin fo 'n bhord do sbruil-
each na cloinne.
29 Agus thubhairt esan
rithe, Air son na cainnte so
féin, imich romhad; a ta an
deamhan air dol a mach à d'
nighinn.
30 Agus an uair a bha ise
air teachd a dh'ionnsuidh a
tighe, fhuair i an deamhan
air dol a mach, agus a nigh-
ean air a cur 'na luidhe air an
leabaidh.
31 Agus a rìs, 'nuair a dh'-
imich e o chrìochaibh Thiruis
agus Shidoin, thàinig e gu
muir Ghalile, troimh mheadh-
on chrìoch Dhecapolis.
32 Agus thug iad d'a ionn-
suidh duine bodhar, aig an
robh staduich 'na chainnt:
agus ghuidh iad air gu'n cuir-
eadh e a làmh air.
33 Agus thug e a leth o'n
t-sluagh e, agus chuir e a
mheoir 'na chluasaibh, agus
shil[2] e, agus bhean e r'a
theangaidh.
34 Agus air dha amharc
suas gu nèamh, rinn e osna,
agus thubhairt e ris, Eph-
phata, is e sin r'a ràdh, Bi
fosgailte.
35 Agus air ball dh'fhosg-
ladh a chluasan, agus dh'-
fhuasgladh ceangal a theang-
aidh, agus labhair e gu ceart.
36 Agus dh'àithn e dhoibh
gun iad a dh'innseadh sin do

[1] *amaisceachd.*

[2] *sheil.*

neach air bith: ach mar is
mò a thoirmisg esan doibh,
bu mhòid gu ro mhòr a chuir
iadsan *an gniomh* am follais[1];
37 Agus bha iad gu ro
mhòr air an lìonadh le h-iong-
antas, ag ràdh, Rinn e na
h-uile nithe gu maith: tha e
araon a' tabhairt air na bodh-
air gu'n cluinn iad, agus air
na bailbh gu'n labhair iad.

CAIB. VIII.

1 Bheathaich Criosd an sluagh gu mìorbhuileach. 11 Dhiùlt e comhar' a thoirt do na Phairisich: 14 Dh'iarr e air a dheisciobuil bhi air am faicill an aghaidh taois ghoirt nam Phairiseach agus Heroid: 22 Thug e a radharc do dhuine dall.

ANNS na làithibh sin, air
do shluagh ro mhòr a bhi
ann, agus gun ni air bith aca
r'a itheadh, ghairm Iosa a
dheisciobuil d'a ionnsuidh,
agus thubhairt e riu,
2 A ta truas mòr agam do'n
t-sluagh, do bhrìgh gu'n
d'fhan iad a nis tri làithean
maille rium, agus nach 'eil
ni air bith aca r'a itheadh;
3 Agus ma leigeas mi d'an
tighibh féin 'nan trasg[2] iad,
fannuichidh iad air an t-
slighe: oir thàinig cuid aca
am fad.
4 Agus fhreagair a dheis-
ciobuil e, Cia as a dh'fheudas
neach iad so a shàsuchadh le
h-aran an so san fhàsach?
5 Agus dh'fhiosraich e
dhiubh, Cia lìon builinn a
ta agaibh? Agus thubhairt
iadsan, Seachd.
6 Agus thug e ordugh
do'n t-sluagh suidhe, sìos air
an làr: agus ghlac e na
seachd builinnean, agus air
toirt buidheachais, bhris e,
agus thug e *iad* d'a dheis-
ciobluibh, chum gu'n cuir-
eadh iad 'nan làthair *iad*:
agus chuir iad sìos an làthair
an t-sluaigh *iad*.
7 Agus bha aca beagan
a dh'iasgaibh beaga: agus
bheannaich e *iad*, agus dh'-
àithn e an cur sìos 'nan làth-
air mar an ceudna.
8 Agus dh'ith iad, agus
shàsuicheadh iad: agus thog
iad *làn* sheachd bascaidean
do'n bhiadh bhriste, a bha
dh'fhuigheall[3] aca.
9 Agus bha iadsan a dh'ith
mu thimchioll cheithir mìle;
agus leig e air falbh iad.
10 Agus air ball chaidh e
steach an luing maille r'a
dheisciobluibh, agus thàinig
e gu crìochaibh Dhalmanuta.
11 Agus thàinig na Phair-
isich a mach: agus thòisich
iad ri ceisdean a chur air, ag
iarraidh comhara uaith o
nèamh, 'ga dhearbhadh.
12 Agus air deanamh osna
dhasan 'na spiorad, thubhairt
e, C'ar son a ta an ginealach
so ag iarraidh comhara? gu
deimhin a ta mise ag ràdh
ribh nach toirear comhara
do'n ghinealach so.
13 Agus dh'fhàg e iad, a-
gus air dha dol a steach do'n
luing a rìs, chaidh e do'n
taobh eile.
14 Agus dhì-chuimhnich *na
deisciobuil* aran a thoirt leo;
agus cha robh aca ach aon
bhuilinn[4] maille riu san luing.
15 Agus dh'àithn e dhoibh,
ag ràdh, Thugaibh an aire;
bithibh air bhur faicill an
aghaidh taois ghoirt nam
Phairiseach, agus taois ghoirt
Heroid.

[1] *os àird.* [2] *trosg.* [3] *dh'fhuighleach.* [4] *aran.*

16 Agus bha iadsan a' reusonachadh 'nam measg féin, ag ràdh, *Is ann* air son nach 'eil aran againn *a ta e*.

17 Agus air aithneachadh *sin* do Iosa, thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh a' reusonachadh do bhrìgh nach 'eil aran agaibh? Nach 'eil fhios agaibh fathast, agus nach 'eil sibh a' tuigsinn? am bheil bhur cridhe fathast air a chruadhachadh?

18 Air dhuibh sùilean a bhi agaibh, nach faic sibh? agus air dhuibh cluasan a bhi agaibh, nach cluinn sibh? agus nach 'eil sibh a' cuimhneachadh?

19 An uair a bhris mi na cùig builinnean am measg nan cùig mìle, cia lìon cliabh làn do bhiadh briste a thog sibh? Thubhairt iadsan ris, A dhà dheug.

20 Agus an uair *a bhris mi* na seachd am measg nan ceithir mìle, cia lìon bascaid làn do bhiadh briste a thog sibh? Agus thubhairt iadsan, Seachd.

21 Agus thubhairt e riu, Cionnus nach 'eil sibh a' tuigsinn?

22 Agus thàinig e gu Betsaida: agus thug iad d'a ionnsuidh duine dall, agus ghuidh iad air gu'm beanadh e ris.

23 Agus rug e air làimh an doill agus threòraich e mach as a' bhaile e; agus air dha a shileadh a chur air a shùilibh, agus a làmhan a chur air, dh'fheòraich e dheth an robh e faicinn ni air bith.

24 Agus dh'amhairc esan suas, agus thubhairt e, A ta mi faicinn dhaoine mar chraobhan ag imeachd.

25 'Na dhéigh sin, chuir e a làmhan a rìs air a shùilibh, agus thug e air amharc suas: agus dh'aisigeadh *a radharc dha*, agus chunnaic e gach uile dhuine gu soilleir.

26 Agus chuir e dh'ionnsuidh a thighe féin e, ag ràdh, Na rach a steach do'n bhaile, agus na innis do neach air bith anns a' bhaile *e*.

27 Agus chaidh Iosa agus a dheisciobuil a mach gu bailtibh Chesarea Philipi: agus air an t-slighe chuir e ceisd air a dheisciobluibh, ag ràdh riu, Cò a tha daoine ag ràdh is mise?

28 Agus fhreagair iadsan, Eoin Baiste; agus cuid eile, Elias; agus cuid eile, Aon do na fàidhibh.

29 Agus thubhairt esan riu, Ach cò a tha sibhse ag ràdh is mi? Fhreagair Peadar agus thubhairt e ris, Is tu Criosd.

30 Agus thug e sparradh dhoibh gun iad a dh'innseadh *so* uime do neach sam bith.

31 Agus thòisich e r'an teagasg, gur éigin do Mhac an duine mòran do nithibh fhulang, agus a bhi air a dhiultadh leis na seanairibh, agus na h-àrd-shagartaibh, agus na sgrìobhaichibh, agus a bhi air a chur gu bàs, agus éirigh a rìs an déigh thri làithean.

32 Agus labhair e a' chainnt so gu follaiseach. Agus rug Peadar air, agus thòisich e r'a chronuchadh.

33 Ach air dhasan tionndadh mu'n cuairt, agus amharc air a dheisciobluibh, chronuich e Peadar, ag ràdh, Imich air mo chùlaobh, a Shatain: oir cha'n 'eil spéis

agad do nithibh Dhé[1], ach
do nithibh dhaoine.

34 Agus air gairm an t-
sluaigh, agus a dheisciobul
d'a ionnsuidh, thubhairt e
riu, Ge b'e neach leis an àill
teachd a'm' dhéigh-sa, àich-
eadhaidh se e féin, agus tog-
adh e a chrann-ceusaidh, a-
gus leanadh e mise.

35 Oir ge b'e neach leis an
àill 'anam féin a choimhead,
caillidh se e; ach ge b'e
neach a chailleas 'anam air
mo shon-sa, agus *air 'son* an
t-soisgeil, coimhididh esan e.

36 Oir ciod e an tairbhe do
dhuine, ged chosnadh e an
saoghal gu h-iomlan, agus
'anam a chall?

37 No ciod a bheir duine
an éiric 'anama?

38 Oir ge b'e neach a
ghabhas nàire dhiomsa, agus
do m'fhoclaibh, anns a'
ghinealach adhaltrannach a-
gus olc so, dheth-san gabh-
aidh Mac an duine nàire,
'nuair a thig e an glòir 'Athar,
maille ris na h-ainglibh
naomha.

CAIB. IX.

1 Dh'atharraicheadh cruth Iosa. 11 Theagaisg e a dheisciobuil mu thimchioll teachd Eliais: 14 Thilg e mach Spiorad balbh agus bodhar: 30 Roimh-innis e a bhàs agus 'aiseirigh.

AGUS thubhairt e riu, Gu
deimhin a ta mi ag ràdh
ribh, gu bheil cuid dhiubhsan
a ta 'nan seasamh an so, nach
blais bàs, gus am faic iad
rìoghachd Dhé a' teachd le
cumhachd.

2 Agus an ceann shè làith-
ean, thug Iosa Peadar, agus
Seumas, agus Eoin leis, agus
threòruich e iad leo féin air
leth gu beinn àird: agus dh'-
atharraicheadh a chruth 'nam
fianuis.

3 Agus rinneadh 'eudach
dealrach, ro gheal mar an
sneachdadh; air mhodh nach
robh e'n comas do ghlanadair
eudaich sam bith air talamh
a ghealachadh.

4 Agus dh'fhoillsicheadh
dhoibh Elias maille ri Maois:
agus bha iad a' còmhradh ri
Iosa.

5 Agus fhreagair Peadar,
agus thubhairt e ri Iosa, A
mhaighstir, is maith dhuinne
bhi an so: air an aobhar sin
deanamaid tri pàilliuna[2]; aon
duitse, agus aon do Mhaois,
agus aon do Elias.

6 Oir cha robh fhios aige
ciod a theireadh e: oir bha
iad fuidh eagal ro mhòr.

7 Agus thàinig neul a chuir
sgàile orra, agus thàinig guth
as an neul, ag ràdh, Is e so
mo Mhac gràdhach-sa éisd-
ibh ris.

8 Agus air ball, an uair a
dh'amhairc iad mu'n tim-
chioll, cha'n fhac iad neach
air bith á sin suas, ach Iosa
'na aonar maille riu.

9 Agus ag teachd dhoibh
a nuas o'n bheinn, dh'àithn
e dhoibh gun na nithe a
chunnaic iad innseadh do
neach sam bith, gus an éir-
eadh Mac an duine a rìs o na
marbhaibh.

10 Agus ghléidh iad a'
chainnt so aca féin, a' fios-
rachadh d'a chéile ciod bu
chiall do'n aiseirigh o na
marbhaibh.

11 Agus dh'fheòraich iad
deth, ag ràdh, C'ar son a ta
na sgrìobhaichean ag ràdh,

[1] *cha'n 'eil d' aire air nithibh Dhé.*

[2] *bothain.*

gur éigin Elias a theachd air
tùs?
12 Agus fhreagair esan a-
gus thubhairt e riu, Thig
Elias gu deimhin air tùs, agus
aisigidh e na h-uile nithe, a-
gus mar a ta e sgrìobhta mu
Mhac an duine, gu bheil e
gu mòran do nithibh fhulang,
agus a bhi air a chur an
dìmeas.
13 Ach a ta mi ag ràdh
ribh, gu bheil Elias da rìreadh
air teachd, agus rinn iad ris
gach ni a thogair iad, a réir
mar a ta e sgrìobhta uime.
14 Agus 'nuair thàinig e
chum a dheisciobul, chunn-
aic e sluagh mòr mu'n tim-
chioll, agus na sgrìobhaichean
a' deasboireachd riu.
15 Agus air ball bha 'n
sluagh uile, 'nuair a chunnaic
iad e, fo uamhas mòr, agus
air dhoibh ruith d'a ionnsuidh,
chuir iad fàilte air.
16 Agus dh'fhiosraich e do
na sgrìobhaichibh, Ciod e mu
am bheil sibh a' deasboir-
eachd riu?
17 Agus air freagairt do
neach do'n t-sluagh, thubh-
airt e, A mhaighstir, thug mi
mo mhac a d' ionnsuidh, anns
am bheil spiorad balbh:
18 Agus ge b'e ionad sam
bith an glac se e, a ta e 'ga
tharruing as a chéile; agus a
ta e cur cobhair *as a bheul*,
agus a' gìosgarnaich le 'fhiac-
laibh, agus a ta e a' seargadh
as: agus thubhairt mi ri d'
dheisciobluibh, iad g'a chur
a mach, agus cha b'urrainn
iad.
19 Ach fhreagair esan, a-
gus thubhairt e ris, O chinn-
ich gun chreidimh, cia fhad
a bhitheas mi maille ribh?
cia fhad a dh'fhuilgeas mi
sibh? thugaibh e a m'ionn-
suidh.
20 Agus thug iad d'a ionn-
suidh e: agus an uair a
chunnaic se e, reub an spior-
ad air ball e; agus thuit e air
an talamh, agus *bha e* 'ga
aoirneagan[1] féin, *agus* a' cur
cobhair *as a bheul*.
21 Agus dh'fhiosraich e
d'a athair, Cia fhad an aimsir
o thàinig so air? agus thubh-
airt e, O bha e 'na leanabh.
22 Agus gu minic thilg e
san teine e, agus anns an
uisge, chum gu milleadh se
e: ach ma ta thusa comasach
air ni sam bith a dheanamh,
gabh truas dinn, agus cuidich
leinn.
23 Ach thubhairt Iosa ris,
Ma 's urrainn thusa creidsinn,
a ta gach aon ni comasach
do'n neach a chreideas.
24 Agus ghlaodh athair an
leinibh a mach air ball, agus
thubhairt e le deuraibh, A ta
mi creidsinn, a Thighearn;
cuidich thusa le mo mhi-
chreidimh.
25 Agus an uair a chunnaic
Iosa an sluagh a' ruith cuid-
eachd, chronuich e an spiorad
neòghlan, ag ràdh ris, A
spioraid bhailbh agus bhodh-
air, a ta mi ag orduchadh
dhuit, Thig a mach as, agus
na rach[2] a steach ann ni's
mò.
26 Agus ghlaodh *an spiorad*,
agus reub e gu ro chràiteach
e, agus chaidh e mach as:
agus bha e'n riochd mairbh,
ionnus gu'n dubhairt mòran,
Tha e marbh.
27 Ach air do Iosa a ghlac-

[1] *aoineagan, aonairt.*

[2] *teirig, gabh.*

adh air làimh, thog e suas e,
agus dh' éirich e.
28 Agus an uair a chaidh
e steach do'n tigh, dh'fhios-
raich a dheisciobuil deth an
uaignidheas, C'ar son nach
b' urrainn sinne a thilgeadh
mach ?
29 Agus thubhairt esan riu,
Cha'n eil e comasach gu'n
téid a' ghnè so mach le ni air
bith, ach le h-urnuigh agus
trasgadh.
30 Agus dh'imich iad as a
sin, agus chaidh iad troimh
Ghalile: agus cha b'àill leis
fhios *so* bhi aig aon neach.
31 Oir theagaisg e a dheis-
ciobuil féin, agus thubhairt e
riu, A ta Mac an duine air a
thabhairt thairis do làmhaibh
dhaoine, agus cuiridh iad gu
bàs e; agus an déigh a chur
gu bàs éiridh e a rìs an treas
là.
32 Ach cha do thuig iad a'
chainnt so, agus bha eagal
orra fheòraich dheth.
33 Agus thàinig e gu Ca-
pernaum; agus air dha bhi
san tigh, dh'fhiosraich e
dhiubh, Ciod e mu'n robh
sibh a' deasboireachd eadar-
aibh féin, air an t-slighe ?
34 Ach dh'fhan iadsan
'nan tosd: oir air an t-slighe
bha iad a' reusonachadh eat-
orra féin, co aca bu mhò *a
bhiodh*.
35 Agus air suidhe dha,
ghairm e'n dà fhear dheug
d'a ionnsuidh, agus thubhairt
e riu, Ge b'e neach leis am
miann a bhi air thoiseach,
bithidh esan air dheireadh air
chàch uile, agus 'na sheirbh-
iseach do na h-uile.
36 Agus ghabh e leanabh,
agus chuir e 'nam meadhon
e: agus an uair a thog e suas
'na uchd e, thubhairt e riu.
37 Ge b'e neach a ghabhas
ri h-aon d'an leithidibh so do
leanabaibh a'm' ainm-sa, a
ta e a' gabhail riumsa; agus
ge b'e neach a ghabhas rium-
sa, cha mhise ris am bheil e
a' gabhail, ach an Ti a chuir
uaith mi.
38 Agus fhreagair Eoin
e, ag ràdh, A mhaighstir,
chunnaic sinne neach nach
'eil 'gar leantuinn[1] a' tilgeadh
a mach dheamhan a'd' ainm-
sa; agus bhac[2] sinn e, a
chionn nach 'eil e 'gar lean-
tuinn féin
39 Ach thubhairt Iosa, Na
bacaibh e: oir cha'n 'eil neach
sam bith a ni mìorbhuil a'm'
ainm-sa, d'am bheil e'n com-
as olc a labhairt gu h-eal-
amh umam.
40 Oir ge b'e neach nach
'eil 'nar n-aghaidh, a ta e
leinn[3].
41 Oir ge b'e neach a bheir
cupan uisge dhuibh-sa r'a òl
a'm' ainm-sa, a chionn gur
le Criosd sibh, gu deimhin a
ta mi ag ràdh ribh, nach caill
e a dhuais.
42 Agus ge b'e bheir aobhar
oilbheim do aon neach do
na h-aonaibh beaga so, a ta
creidsinn annam-sa, b' fhearr
dha gu'm biodh clach-mhuil-
inn air a crochadh m'a mhuin-
eal, agus gu'm biodh e air a
thilgeadh san fhairge.
43 Agus ma bheir do làmh
aobhar oilbheim dhuit, gearr
dhiot i: is fearr dhuit dol a
steach do'n bheatha air leth-
làimh, na dà làimh a bhi
agad, agus dol gu h-ifrinn,

[1] *leanmhuinn.* [2] *thoirmisg.*

[3] *'nur n-aghaidh a ta e leibh.*

do'n teine nach mùchar a
chaoidh ;
44 Far nach bàsaich an
cnuimh, agus nach téid an
teine as.
45 Agus ma bheir do chos
aobhar oilbheim dhuit, gearr
dhiot i : is fearr dhuit dol a
steach do'n bheatha air leth-
chois, na dà chois a bhi agad,
agus a bhi air do thilgeadh
ann an ifrinn, do'n teine nach
mùchar a chaoidh ;
46 Far nach bàsaich an
cnuimh, agus nach téid an
teine as.
47 Agus ma bheir do shùil
aobhar oilbheim dhuit, spìon
asad i : is fearr dhuit dol a
steach do rìoghachd Dhé air
aon sùil, na dà shùil a bhi
agad, agus a bhi air do thilg-
eadh ann an teine ifrinn ;
48 Far nach bàsaich an
cnuimh, agus nach téid an
teine as.
49 Oir saillear gach aon
neach le teine, agus saillear
gach aon ìobairt le salann.
50 Is maith an salann :
ach ma chailleas an salann a
shaillteachd, ciod e leis an
dean sibh deadh-bhlàsda e ?
Biodh agaibh salann annaibh
féin, agus bithibh sìochail
r'a chéile.

CAIB. X.

1 *A ta Criosd a' deasboireachd ris na Phairisich mu thimchioll dealachaidh fir agus mnà pòsda :* 13 *bheannaich e clann a thugadh d'a ionnsuidh.* 32 *Roimh-innis e a bhàs agus 'aiseirigh.* 46 *Dh'aisig e a radharc do Bhartimeus.*

AGUS air éirigh dha as a
sin, thainig e gu crìoch-
aibh Iudea troimh *an dùth-
aich a ta* air an taobh thall do
Iordan : agus thàinig slòigh
d'a ionnsuidh a rìs ; agus mar
bu ghnàth leis, theagaisg e
iad a rìs.
2 Agus thàinig na Phairis-
ich d'a ionnsuidh, agus dh'-
fhiosraich iad deth, Am bheil
e ceaduichte do dhuine a
bhean a chur air falbh ? 'ga
dhearbhadh.
3 Ach fhreagair esan agus
thubhairt e riu, Ciod a dh'-
aithn Maois dhuibh ?
4 Agus thubhairt iadsan,
Thug Maois cead duinn litir-
dhealaich a sgrìobhadh, agus
a cur air falbh.
5 Agus fhreagair Iosa agus
thubhairt e riu, Air son cruais
bhur cridhe, sgrìobh e an
àithne so dhuibh.
6 Gidheadh o thoiseach na
cruitheachd, rinn Dia iad fear
agus bean.
7 Air an aobhar so, fàgaidh
duine 'athair agus a mhàthair,
agus dlùth - leanaidh e r'a
mhnaoi-phòsda :
8 Agus bithidh iad araon
'nan aon fheoil ; ionnus nach
dithis iad o sin suas, ach aon
fheoil.
9 Air an aobhar sin, an ni
a chuir Dia cuideachd, na
cuireadh duine o chéile.
10 Agus anns an tigh, dh'-
fheòraich a dheisciobuil deth
a rìs mu thimchioll an ni
cheudna.
11 Agus thubhairt e riu,
Ge b'e neach a chuireas air
falbh a bhean féin, agus a
phòsas *bean* eile, a ta e a'
deanamh adhaltrannais 'na
h-aghaidh.
12 Agus ma chuireas bean
air falbh a fear féin, agus ma
bhitheas i air a pòsadh ri fear
eile, a ta i a' deanamh adhalt-
rannais.
13 Agus thug iad leanabana
d'a ionnsuidh, chum gu'm

beanadh e riu; agus chron-
uich a dheisciobuil a' mhuinn-
tir a thug leo iad.
14 Ach an uair a chunnaic
Iosa *sin*, bha e ro dhiombach,
agus thubhairt e riu, Leigibh
do na leanabanaibh teachd a
m' ionnsuidh, agus na bacaibh
iad: oir is ann d'an leithidibh
a ta rìoghachd Dhé.
15 Gu deimhin a ta mi ag
ràdh ribh, Ge b'e neach nach
gabh rìoghachd Dhé mar
leanabh beag, nach téid e gu
bràth a steach innte.
16 Agus ghlac e 'na uchd
iad, agus chuir e a làmhan
orra, agus bheannaich e iad.
17 Agus an uair a chaidh
e mach air an t-slighe, thàinig
neach 'na ruith, agus leig se
e féin air a ghlùinibh dha, a-
gus dh'fheòraich[1] e dheth, A
mhaighstir mhaith, ciod a ni
mi chum gu sealbhaich mi a'
bheatha mhaireannach?
18 Agus thubhairt Iosa ris,
C'ar son a ghoireas[2] tu maith
dhiomsa? cha'n 'eil neach
sam bith maith, ach a h-aon,
is e sin Dia.
19 Is aithne dhuit na h-
àitheanta, Na dean adhal-
trannas, Na dean mortadh,
Na goid, Na toir fianuis
bhréige, Na dean eucoir[3],
Thoir urram do t'athair, agus
do d' mhàthair.
20 Ach fhreagair esan
agus thubhairt e ris, A
mhaighstir, choimhid mi iad
so uile o m'òige.
21 Agus air amharc do
Iosa air, ghràdhaich se e, a-
gus thubhairt e ris, A ta aon
ni dh'uireasbhuidh ort: imich,
reic na bheil agad, agus tabh-
air do na bochdaibh, agus
bithidh agad ionmhas air
nèamh; agus thig, tog an
crann-ceusaidh, agus lean
mise.
22 Agus bha doilghios
airsan air son nam briathra
sin, agus dh'fhalbh e gu tuirs-
each; oir bha mòran saoibh-
reis aige.
23 Agus air amharc do
Iosa mu'n cuairt, thubhairt e
r'a dheisciobluibh, Cia deac-
air[4] do'n mhuinntir sin aig
am bheil mòr-shaoibhreas dol
a steach do rìoghachd Dhé!
24 Agus bha mòr-uamhas
air na deisciobluibh air son
a bhriathra. Ach fhreagair
Iosa a rìs, agus thubhairt e
riu, A chlann, cia deacair
dhoibh-san a chuireas an
dòigh ann an saoibhreas, dol
a steach do rìoghachd Dhé!
25 Is usadh do chàmhal
dol troimh chrò na snàthaid,
na do dhuine saoibhir dol a
steach do rìoghachd Dhé.
26 Ach bha uamhas orra-
san thar tomhas, ag ràdh eat-
orra féin, Cò, ma seadh, a
dh'fheudas a bhi air a shaor-
adh?
27 Agus air do Iosa amh-
arc orra, thubhairt e, Do
dhaoinibh a ta so eu-comas-
ach, ach cha *'n'eil e* do Dhia:
oir do Dhia a ta na h-uile
nithe comasach.
28 Agus thòisich Peadar
air a ràdh ris, Feuch, thréig
sinne na h-uile nithe, agus
lean sinn thusa.
29 Ach fhreagair Iosa, a-
gus thubhairt e, Gu deimhin
a ta mi ag ràdh ribh, nach
'eil neach sam bith a dh'fhàg
tigh, no bràithre, no peath-
raiche, no athair, no màthair,

[1] *dh'fhiosraich.* [2] *ghairmeas.* [3] *mealltaireachd.* [4] *doilich.*

no bean-phòsda, no clann, no fearann, air mo shonsa agus air son an t-soisgeil,
30 Nach faigh a cheud uiread san aimsir so féin, tighean, agus bràithrean, agus peathraichean, agus màthraichean, agus clann, agus fearann, maille ri geurleanmhuinn; agus anns an t-saoghal a ta ri teachd, a' bheatha mhaireannach.
31 Ach a ta mòran air thùs, a bhitheas air dheireadh; agus air dheireadh, *a bhitheas* air thùs.
32 Agus bha iad air an t-slighe a' dol suas gu Ierusalem: agus bha Iosa ag imeachd rompa; agus ghlac uamhas iad, agus ag dhoibh *esan* a leantuinn, bha eagal orra. Agus thug e an dà fhear dheug air leth a rìs, agus thòisich e air na nithe a bha gu tachairt da innseadh dhoibh,
33 *Ag ràdh*, Feuch, a ta sinn a' dol suas gu Ierusalem; agus bithidh Mac an duine air a thoirt thairis do na h-àrd-shagartaibh[1], agus do na sgrìobhaichibh: agus dìtidh iad chum bàis e, agus bheir iad thairis e do na Cinnich;
34 Agus ni iad fanoid air, agus sgiùrsaidh iad e, agus tilgidh iad smugaid air, agus cuiridh iad gu bàs e: agus air an treas là éiridh e a rìs.
35 Agus thàinig d'a ionnsuidh Seumas agus Eoin, mic Shebede, ag ràdh, A mhaighstir, is àill leinn gu'n dean thu dhuinne ge b'e ni a dh'iarras sinn.
36 Agus thubhairt esan riu, Ciod is àill leibh mise a dheanamh dhuibh?
37 Agus thubhairt iadsan ris, Deònuich dhuinne gu'n suidheamaid, a h-aon air do làimh dheis, agus am fear eile air do làimh chlì, ann do ghlòir.
38 Ach thubhairt Iosa riu, Cha'n aithne dhuibh ciod a ta sibh ag iarraidh: am bheil sibh comasach air a' chupan òl a dh'òlas mise? agus a bhi air bhur baisteadh leis a' bhaisteadh leis am baistear mise?
39 Thubhairt iadsan ris, A ta sinn comasach. Ach thubhairt Iosa riu, Olaidh sibhse gu deimhin an cupan a dh'òlas mise; agus baistear sibh leis a' bhaisteadh leis am baistear mise:
40 Ach suidhe air mo làimh dheis, agus air mo làimh chlì, cha leamsa sin r'a thabhairt, ach dhoibh-san d'an d'ulluicheadh e.
41 Agus air cluinntinn *so* do'n deichnear, thòisich iad air mòr-chorruich a ghabhail ri Seumas agus Eoin.
42 Ach ghairm Iosa iad d'a ionnsuidh, agus thubhairt e riu, A ta fhios agaibh gu bheil aca-san a ta air am meas mar uachdarain air na Cinnich, àrd-thighearnas orra; agus gu bheil aig an daoinibh mòra làn-ùghdarras orra.
43 Ach cha bhi e mar sin 'nur measgsa: ach ge b'e neach le'n àill a bhi mòr 'nur measg, bithidh e 'na òglach agaibh:
44 Agus ge b'e neach agaibh le'n àill toiseach a bhi aige, bithidh e 'na sheirbhiseach do na h-uile.

[1] *prìomh-shagartaibh.*

45 Oir cha d'thàinig eadhon
Mac an duine chum gu'n
deantadh frithealadh dha, ach
a dheanamh frithealaidh, a-
gus a thoirt 'anama féin mar
éiric air son mhòran.

46 Agus thàinig iad gu
Iericho: agus air imeachd
dhasan agus d'a dheisciob-
luibh, agus do shluagh mòr,
a mach á Iericho, bha Barti-
meus an dall, mac Thimeuis,
'na shuidhe ri taobh na slighe,
ag iarraidh déirce.

47 Agus an uair a chual e
gu'm b'e Iosa o Nasaret a
bh'ann, thòisich e ri glaodh-
aich, agus a ràdh, Iosa, Mhic
Dhaibhidh, dean tròcair orm.

48 Agus chronuich mòran e,
chum gu'm biodh e 'na thosd:
ach bu ro mhòid a ghlaodh
esan, A Mhic Dhaibhidh,
dean tròcair orm.

49 Agus sheas Iosa, agus
dh'àithn e esan a ghairm *d'a
ionnsuidh:* agus ghairm iad
an dall, ag ràdh ris, Biodh
misneach agad, éirich; tha e
ga d'ghairm.

50 Agus air dhasan 'fhall-
uinn[1] a thilgeadh uaith, dh'-
éirich e, agus thàinig e gu
Iosa.

51 Agus fhreagair Iosa, a-
gus thubhairt e ris, Ciod is
àill leat mise a dheanamh
dhuit? Thubhairt an dall ris,
A Thighearn, mi dh'fhaot-
ainn mo radhairc.

52 Agus thubhairt Iosa ris,
Imich; shlànuich do chreid-
imh thu. Agus air ball fhuair
e a radharc, agus lean e Iosa
san t-slighe.

CAIB. XI.

1 Mharcaich Iosa gu buadhach do Ierusalem; 12 mhalluich e a' chraobh air an robh duilleach gun mheas; 15 ghlan e an teampull: 20 dh'earalaich e a dheisciobuil chum iad a bhi seasmhach sa' chreidimh, &c.

AGUS an uair a thàinig iad
am fagus do Ierusalem,
gu Betphage agus Betani, aig
sliabh nan crann-oladh, chuir
e uaith dithis d'a dheisciob-
luibh,

2 Agus thubhairt e riu,
Rachaibh do'n bhaile ud
thall fa bhur comhair; agus
air ball an uair a théid sibh a
steach ann, gheibh sibh searr-
ach ceangailte, air nach do
shuidh aon duine riamh;
fuasglaibh e, agus thugaibh
leibh *e*

3 Agus ma their neach air
bith ruibh, C'ar son a ta sibh
a' deanamh so? abraibh, Gu
bheil feum aig an Tighearn
air; agus air ball cuiridh e'n
so e.

4 Agus dh'imich iad, agus
fhuair iad an searrach ceang-
ailte a muigh aig an dorus,
aig coinneachadh dà shlighe;
agus dh'fhuasgail iad e.

5 Agus thubhairt cuid
dhiubh-san, a bha 'nan seas-
amh an sin, riu, C'ar son a
ta sibh a' fuasgladh an t-
searraich?

6 Agus thubhairt iadsan
riu mar a dh'àithn Iosa
dhoibh: agus leig iad uatha
iad.

7 Agus thug iad an searr-
ach chum Iosa, agus chuir
iad am falluinnean air; agus
shuidh esan air.

8 Agus sgaoil mòran am
falluinnean féin air an t-
slighe: agus ghearr cuid eile
geugan do na craobhaibh,
agus sgaoil iad air an t-slighe
iad.

9 Agus ghlaodh iadsan a

[1] *'euduch-uachdair.*

bha 'g imeachd roimhe, agus
iadsan a bha 'ga leantuinn,
ag ràdh, Hosanna, is beann-
aichte an ti a ta teachd ann
an ainm an Tighearn.
10 Is beannaichte rìogh-
achd ar n-Athar Daibhidh, a
ta teachd [ann an ainm an
Tighearna;] Hosanna anns
na h-àrdaibh.
11 Agus chaidh Iosa a
steach do Ierusalem, agus
do'n teampull; agus an uair
a dh'amhairc e air gach ni
mu'n cuairt, agus a bha 'm
feasgar a nis air teachd, chaidh
e mach gu Betani maille ris
an da fhear dheug.
12 Agus air an là màireach,
'nuair a chaidh iad a mach á
Betani, dh'fhàs e ocrach.
13 Agus air faicinn craoibh-
fhìge fada uaith, air an robh
duilleach, thàinig e, dh'-
fheuchainn am faigheadh e
ni sam bith oirre: agus air
dha teachd d'a h-ionnsuidh,
cha d'fhuair e ni sam bith
ach duilleach; oir cha robh
àm *tionail* nam fìge fathast
ann.
14 Agus fhreagair Iosa a-
gus thubhairt e rithe, Nar
itheadh neach sam bith tor-
adh dhiotsa o so suas a
chaoidh. Agus chual a dheis-
ciobuil *e*.
15 Agus thàinig iad gu Ie-
rusalem: agus chaidh Iosa a
steach do'n teampull, agus
thòisich e air an dream a bha
reiceadh agus a' ceannach
san teampull a chur a mach,
agus thilg e thairis bùird
luchd malairt an airgid, agus
caithriche na muinntir a bha
reiceadh choluman:
16 Agus cha'n fhuilgeadh
e gu'n giùlaineadh[1] neach
sam bith soitheach troimh an
teampull.
17 Agus theagaisg e, ag
ràdh riu, Nach 'eil e sgrìobh-
ta, Goirear tigh urnuigh do
m' thighsa do[2] na h-uile
chinnich? Ach rinn sibhse 'na
gharaidh luchd-reubainn e.
18 Agus chuala na sgrìobh-
aichean agus na h-àrd-shag-
airt[3] so, agus dh'iarr iad
cionnus a dh'fheudadh iad
esan a mhilleadh: oir bha
'eagal-san orra, do bhrìgh
gu'n robh an sluagh uile fo
iongantas mòr r'a theagasg.
19 Agus an uair a bha am
feasgar air teachd, chaidh e
mach as a' bhaile[4].
20 Agus air mhaduinn, ag
gabhail seachad dhoibh,
chunnaic iad an crann-fìge
air crìonadh o fhreumhaibh.
21 Agus air cuimhneach-
adh do Pheadar, thubhairt e
ris, A mhaighstir, feuch, a ta
a' chraobh-fhìge, a mhalluich
thu, air crìonadh.
22 Agus fhreagair Iosa, a-
gus thubhairt e riu, Biodh
creidimh Dhé agaibh.
23 Oir gu deimhin a ta mi
ag ràdh ribh, ge b'e neach a
their ris a' bheinn so, Togar
thu, agus tilgear san fhairge
thu, agus nach bi fo amharus
'na chridhe, ach a chreideas
gu'n tachair na nithe a their
e, thig gach ni a their e gu
crìch dha.
24 Air an aobhar sin tha
mi ag ràdh ribh, Ge b'e nithe
air bith a dh'iarras sibh ann
an urnuigh, creidibh gu'm
faigh sibh, agus gheibh sibh.
25 Agus an uair a sheasas
sibh a' deanamh urnuigh,

[1] *iomchaireadh.* [2] *leis.*

[3] *priomh-shagairt.* [4] *a' chaithir.*

maithibh, ma ta ni air bith
agaibh an aghaidh aoin
duine; chum gu maith bhur
n-Athair a ta air nèamh bhur
peacanna féin duibhse.
26 Ach mur maith sibhse,
cha mhò a mhaitheas bhur
n-Athair a ta air nèamh bhur
peacanna féin duibhse.
27 Agus thàinig iad a rìs
gu Ierusalem: agus air dhasan
bhi a' spaisdeireachd[1] anns
an teampull, thàinig d'a
ionnsuidh na h-ard-shagairt[2],
agus na sgrìobhaichean, agus
na seanairean.
28 Agus thubhairt iad ris,
Ciod e an t-ùghdarras leis am
bheil thu a' deanamh nan
nithe so? Agus cò thug dhuit
an t-ùghdarras so chum na
nithe so dheanamh?
29 Agus fhreagair Iosa a-
gus thubhairt e riu, Feòraich-
idh mise mar an ceudna aon
ni dhibhse, agus freagraibh
mi, agus innsidh mise dhuibh-
sa ciod e an t-ùghdarras leis
am bheil mi deanamh nan
nithe so.
30 An ann o nèamh, no o
dhaoinibh a thàinig baisteadh
Eoin? freagraibh mi.
31 Agus bha iad a' reuson-
achadh eatorra féin, ag ràdh,
Ma their sinn, O nèamh;
their esan ruinn, C'ar son ma
seadh nach do chreid sibh e?
32 Ach ma their sinn, O
dhaoinibh; bha eagal an t-
sluaigh orra; oir b'e meas
gach uile air Eoin gu'm b'-
fhàidh e gu firinneach.
33 Agus air freagairt
dhoibh, thubhairt iad ri Iosa,
Cha'n 'eil fhios againn. Agus
fhreagair Iosa agus thubhairt
e riu, Cha mhò a dh'innseas
mise dhuibhse ciod e an t-
ùghdarras leis am bheil mi
deanamh nan nithe so.

CAIB. XII.

1 *Dh'innis Criosd roimh-làimh diùl-adh nan Iudhach, agus gairm nan Cinneach.* 13 *Sheachainn e an ribe a chuir na Phairisich, agus na Herodianaich roimhe:* 18 *nochd e mearachd nan Sadusach mu thimchioll aiseirigh nam marbh.*

AGUS thòisich e air labh-
airt riu ann an cosamh-
lachdaibh. Shuidhich duine
àraidh fion-lios, agus chuir e
gàradh mu'n cuairt air, agus
chladhaich e ionad-bruthaidh
nam fion dhearc, agus thog e
tùr, agus shuidhich e air
tuath e, agus ghabh e a thur-
us as a dhùthaich.
2 Agus san àm dhligheach
chuir e seirbhiseach a dh'-
ionnsuidh na tuatha, chum
gu'm faigheadh e do thoradh
an fhìon-lios o'n tuath.
3 Ach air dhoibh-san esan
a ghlacadh, bhuail iad e, a-
gus chuir iad uatha falamh e.
4 Agus a rìs chuir e seirbh-
iseach eile d'an ionnsuidh;
agus chlach iad e, agus reub
iad a cheann, agus chuir iad
uatha e le h-easurram.
5 Agus a rìs chuir e neach
eile *d'an ionnsuidh;* agus esan
mharbh iad: agus mòran eile,
a' bualadh cuid diubh, agus
a' marbhadh cuid eile.
6 Fathast uime sin, air dha
aon Mhac a bhi aige, a b'
ionmhuinn leis, chuir e esan
mar an ceudna fa dheòidh
d'an ionnsuidh, ag ràdh, Bheir
iad urram do m' Mhac.
7 Ach thubhairt an tuath
sin 'nam measg féin, Is e so
an t-oighre; thigibh, marbh-

[1] *sràideis.*

[2] *prìomh-shagairt.*

amaid e, agus bithidh an
oighreachd againn féin.
8 Agus rug iad air, agus
mharbh iad e, agus thilg iad
a mach as an fhìon-lios e.
9 Ciod e uime sin a ni
Tighearn an fhìon-lios? Thig
e agus sgriosaidh e 'n tuath
sin, agus bheir e am fìon-lios
do dhaoinibh eile.
10 Nach do leugh sibh an
sgriobtuir so? A' chlach a
dhiùlt na clachairean, rinn-
eadh ceann na h-oisinn dith.
11 Rinneadh so leis an
Tighearn, agus is iongantach
e 'nar sùilibh-ne.
12 Agus dh'iarr iad breith
air, ach bha eagal an t-sluaigh
orra; oir thuig iad gu'm b'ann
'nan aghaidh féin a labhair e
an cosamhlachd: agus air
fhàgail doibh, dh'imich iad
rompa.
13 Agus chuir iad d'a
ionnsuidh dream àraidh do
na Phairisich, agus do luchd-
leanmhuinn Heroid, chum
gu'n glacadh iad e 'na chainnt.
14 Agus air dhoibh-san
teachd, thubhairt iad ris, A
mhaighstir, a ta fhios againn
gu bheil thusa fìrinneach, a-
gus nach 'eil suim agad do
neach air bith: oir cha'n
'eil thu ag amharc air gnùis
dhaoine, ach a' teagasg slighe
Dhé ann am fìrinn. Am
bheil e ceaduichte cìs a thoirt
do Cheasar, no nach 'eil?
an tabhair, no nach tabhair
sinn i?
15 Ach air dhasan an cealg
a thuigsinn, thubhairt e riu,
C'ar son a ta sibh ga m'
bhuaireadh? thugaibh pegh-
inn a m' ionnsuidh, chum
gu'm faic mi i.
16 Agus thug iad *d'a ionn-
suidh* i, agus thubhairt e riu,
Cò d'an ìomhaigh so, agus
co d' am buin an sgrìobhadh
so? Agus thubhairt iadsan
ris, Do Cheasar.
17 Agus fhreagair Iosa, a-
gus thubhairt e riu, Thugaibh
do Cheasar na nithe a's le
Ceasar, agus do Dhia na nithe
a's le Dia. Agus ghabh iad
iongantas ris.
18 An sin thàinig na Sa-
dusaich d'a ionnsuidh, a ta
'g ràdh nach 'eil aiseirigh
ann; agus dh'fheòraich iad
deth, ag ràdh,
19 A mhaighstir, sgrìobh
Maois dhuinne, Nam faigh-
eadh bràthair duine air bith
bàs, agus gu'm fàgadh e bean,
agus nach fàgadh e clann,
gu'n gabhadh a bhràthair a
bhean *d'a ionnsuidh*, agus
gu'n togadh e sliochd d'a
bhràthair.
20 A nis bha seachdnar
bhràithrean ann: agus ghabh
an ceud fhear dhiubh bean,
agus an uair a dh'eug e, cha
d'fhàg e sliochd.
21 Agus ghabh an dara
fear i, agus fhuair esan bàs,
agus cha mhò a dh'fhàg esan
sliochd: agus an treas fear
mar an ceudna.
22 Agus ghabh an t-seachd-
nar i, agus cha d'fhàg iad
sliochd: 'nan déigh uile,
chaochail a' bhean mar an
ceudna.
23 Anns an aiseirigh uime
sin, an uair a dh'éireas iad,
cò dhiubh d'am bean i? oir
bha i aig an t-seachdnar 'na
mnaoi.
24 Agus fhreagair Iosa a-
gus thubhairt e riu, Nach 'eil
sibh uime sin ann am mear-
achd, do bhrìgh nach 'eil
eòlas agaibh air na sgriobt-
uiribh, no air cumhachd Dhé?

25 Oir an uair a dh'éireas
iad o na marbhaibh, cha phòs
iad, ni mò a bheirear am
pòsadh iad; ach a ta iad mar
na h-aingil *a ta* air nèamh.
26 Ach mu thimchioll nam
marbh, gu'n éirich iad, nach
do leugh sibh ann an leabhar
Mhaois, cionnus a labhair
Dia ris anns a' phreas, ag
ràdh, Is mise Dia Abrahaim,
agus Dia Isaaic, agus Dia Ia-
coib?
27 Cha 'n e Dia nam marbh
e, ach Dia nam beò: tha
sibhse uime sin ann am mear-
achd mòr.
28 Agus thàinig neach do
na sgrìobhaichibh, agus an
uair a chual e iadsan a' deas-
boireachd r'a chéile, agus a
thuig e gu'n do fhreagair e
gu maith iad, chuir e ceisd
air, Cia i a' cheud àithne do
na *h-àitheantaibh* uile?
29 Agus fhreagair Iosa e,
'S i so a' cheud àithne do na
h-àitheantaibh uile, Eisd, O
Israeil, an Tighearn ar Dia-
ne, is aon Tighearn e;
30 Agus gràdhaichidh tu
an Tighearn do Dhia le d'-
uile chridhe, agus le d'uile
anam, agus le d'uile inntinn,
agus le d'uile neart: *is* i so a'
cheud àithne:
31 Agus is cosmhuil an
dara *àithne* rithe so, Gràdh-
aichidh tu do choimhearsnach
mar thu féin: cha'n 'eil
àithne eile ann a's mò na
iad so.
32 Agus thubhairt an
sgrìobhaiche ris, Is maith gu
firinneach, a Mhaighstir, a
thubhairt thu: oir a ta aon
Dia ann, agus cha'n 'eil ath-
arrach ann ach e féin.
33 Agus esan a ghràdhach-
adh leis an uile chridhe, agus
leis an uile thuigse, agus leis
an uile anam, agus leis an
uile neart, agus neach a
ghràdhachadh a choimhears-
naich mar e féin, is mò sin
na na h-uile làn ìobairte-
loisgte, agus thabhartasa.
34 Agus an uair a chunn-
aic Iosa gu'n do fhreagair e
gu tuigseach, thubhairt e ris,
Cha'n 'eil thu fada o rìogh-
achd Dhé. Agus cha robh
a mhisnich aig neach air bith
o sin suas ceisd a chur air.
35 Agus fhreagair Iosa a-
gus thubhairt e, a' teasgasg
anns an teampull, Cionnus a
tha na sgrìobhaichean ag ràdh
gur e Criosd Mac Dhaibhidh?
36 Oir thubhairt Daibhidh
féin troimh an Spiorad naomh,
Thubhairt an Tighearn ri mi'
Thighearn-sa, Suidh air mo
làimh dheis, gus an cuir mi
do naimhde 'nan stòl fo d'
chosaibh;
37 Air an aobhar sin, a ta
Daibhidh féin a' gairm a
Thighearna dheth; cionnus
ma seadh is e a mhac e? A-
gus dh'éisd am mòr-shluagh
ris gu taitneach.
38 Agus thubhairt e riu
'na theagasg, Bithibh air bhur
faicill o na sgrìobhaichibh,
leis an ionmhuinn imeachd
ann an culaidhibh fada, agus
fàilte *fhaotainn* air na marg-
aibh,
39 Agus na ceud chaith-
riche anns na sionagogaibh,
agus na ceud aiteacha-suidhe
aig na féillibh;
40 A dh'itheas suas tighean
bhantrach, agus air sgàth
deadh choslais a ni urnuigh-
ean fada: gheibh iad sin an
dìteadh[1] a's mò.

---

[1] *peanas, damnadh.*

41 Agus air do Iosa suidhe
fa chomhair àite-coimhid an
ionmhais, thug e fa'near
cionnus a bha 'm pobull a'
cur an airgid anns an ion-
mhas: agus chuir mòran do
dhaoinibh saoibhir mòran
ann.
42 Agus air teachd do
bhantraich bhochd, thilg i
dà bhonn bheag ann, a ni
feoirling.
43 Agus air dha a dheis-
ciobuil a ghairm d'a ionn-
suidh, thubhairt e riu, Gu
deimhin a ta mi ag ràdh ribh,
gu'n do chuir a' bhantrach
bhochd so tuilleadh san ion-
mhas, na iadsan uile a thilg
ann.
44 Oir thilg iadsan uile
ann d'am mòr-phailteas; ach
thilg ise as a gainne na bha
aice uile, eadhon a beathach-
adh gu h-iomlan.

CAIB. XIII.

1 *Dh'innis Criosd roimh-laimh sgrios an teampuill,* 9 *geur-leanmhuinn air son an t-soisgeil,* 10 *gùr éigin an soisgeul a bhi air a shearmonachadh do gach uile chinneach;* 14 *agus gu'n tig àmhghara mòra air na h-Iudhaich.*

AGUS an uair a bha e dol
a mach as an teampull,
thubhairt neach d'a dheis-
ciobluibh ris, A Mhaighstir,
feuch ciod e a' ghnè chlach
so, agus ciod e a' ghnè ait-
reibh so!
2 Agus fhreagair Iosa agus
thubhairt e ris, Am faic thu
an aitreabh mhòr so? cha'n
fhàgar clach air muin cloiche,
nach sgarar o chéile.
3 Agus 'nuair a shuidh e
air sliabh nan crann-oladh,
fa chomhair an teampuill, dh'-
fheòraich Peadar, agus Seum-
as, agus Eoin, agus Aindreas
an uaignidheas deth;
4 Innis duinne c'uin a
bhitheas na nithe sin, agus
ciod e an comhara 'nuair a
bhitheas na nithe sin gu léir
air an coimhlionadh.
5 Agus fhreagair Iosa iad,
agus thòisich e air a ràdh,
Thugaibh an aire nach meall
aon neach sibh:
6 Oir thig mòran ann am
ainm-sa, ag ràdh, Is mise e:
agus meallaidh iad mòran.
7 Agus an uair a chluinn-
eas sibh coganna, agus tuair-
isgeul[1] choganna, na biodh
buaireas oirbh: oir is éigin
iad so a theachd; ach cha
'n'eil an deireadh ann fathast.
8 Oir éiridh cinneach an
aghaidh cinnich, agus rìogh-
achd an aghaidh rìoghachd:
agus bithidh critheanna
talmhainn ann an iomadh àit,
agus bithidh gorta agus triob-
laidean ann: is iad sin tois-
each dhòruinnean[2].
9 Ach thugaibh an aire
dhuibh féin: oir bheir iad
thairis sibh do chomhairlibh:
agus anns na sionagogaibh
sgiùrsar sibh, agus cuirear
sibh an làthair uachdaran a-
gus rìghrean air mo shonsa,
mar fhianuis dhoibhsan[3].
10 Agus is éigin air tùs an
soisgeul a bhi air a shearmon-
achadh do na h-uile chinn-
ich.
11 Ach an uair a bheir iad
leo sibh, 'gur tabhairt thairis,
na biodh e 'na ro-chùram
oirbh ciod e a labhras sibh,
agus na smuainichibh roimh-
làimh *air:* ach ge b'e ni a
bheirear dhuibh san uair sin
féin, abraibh e: oir cha

[1] *iomraidhean.* [2] *àmhgharan.* [3] *'nan aghaidh-san.*

sibhse ta labhairt, ach an
Spiorad naomh.
12 Agus bheir am bràthair
a bhràthair thairis chum bàis,
agus an t-athair a mhac : a-
gus éiridh a' chlann suas an
aghaidh *am* pàranta, agus
bheir iad fa'near an cur gu
bàs.
13 Agus bithidh sibh air
bhur fuathachadh leis na h-
uile dhaoinibh air sgàth m'-
ainme-sa : ach an ti a bhuan-
aicheas chum na crìche, is e
so a shaorar.
14 Ach an uair a chi sibh
gràineileachd an léir-sgrios,
air an do labhair Daniel am
fàidh, 'na seasamh anns an
ionad nach bu chòir dhi,
(tuigeadh an ti a leughas,)
an sin teicheadh iadsan, a *ta*
ann an *tìr* Iudea, chum nam
beann :
15 Agus na tigeadh esan a
ta air mullach an tighe, a
nuas do'n tigh, agus na rach-
adh e steach, a thoirt ni air
bith as a thigh.
16 Agus an ti a ta sa'
mhachair, na pilleadh e air
ais a thogail 'fhalluinn leis.
17 Ach mo thruaigh iad
na mnài sin a ta torrach, a-
gus iadsan a ta toirt cìche sna
làithibh sin!
18 Agus guidhibh-sa gun
bhur teicheadh a bhi sa'
gheamhradh.
19 Oir bithidh àmhghar
anns na làithibh sin, amhuil
nach robh a leithid ann o
thoiseach na cruitheachd a
chruthaich Dia, gus a nis, a-
gus nach mò a bhitheas.
20 Agus mur giorraicheadh
an Tighearn na làithean ud,
cha rachadh feoil air bith as :
ach air son an t-sluaigh
thaghta, a thagh e féin,
ghiorraich e na làithean ud.
21 Agus an sin ma their
neach air bith ribh, Feuch, a
ta Criosd an so, no, Feuch, *a*
ta e 'n sin, na creidibh *e:*
22 Oir éiridh Criosdan
bréige, agus fàidhean bréige,
agus ni iad comharan, agus
mìorbhuilean, chum, nam bu
chomasach *e*, na daoine taghta
féin a mhealladh.
23 Agus thugaibh-sa an
aire: feuch, roimh-innis mi
dhuibh na h-uile nithe.
24 Ach anns na làithibh
sin, an déigh an àmhghair
ud, bithidh a' ghrian air a
dorchachadh, agus cha toir a'
ghealach a solus uaipe[1] ;
25 Agus tuitidh reulta
nèimh, agus bithidh na cumh-
achdan *a ta* sna nèamhaibh
air an crathadh.
26 Agus an sin chi iad Mac
an duine a' teachd anns na
neulaibh, maille ri mòr-
chumhachd, agus glòir.
27 Agus an sin cuiridh e
'aingil a mach, agus cruinn-
ichidh e r'a chéile a dhaoine
taghta féin o na ceithir gaoth-
aibh, o leth-iomall na talmh-
ainn gu leth-iomall nèimh.
28 A nis fòghlumaibh cos-
amhlachd o 'n chraoibh-
fhìge: An uair a bhitheas a
geug a nis maoth, agus a
chuireas i mach a duilleach,
a ta fhios agaibh gu bheil an
samhradh am fagus ;
29 Agus mar an ceudna
sibhse, an uair a chi sibh na
nithe sin tachairt, biodh fhios
agaibh gu bheil e 'm fagus,
eadhon aig na dorsaibh.
30 Gu deimhin a ta mi
ag ràdh ribh, nach téid an
ginealach[2] so thairis, gus an

---

[1] *uaithe.* [2] *linn.*

coimhlionar na nithe sin uile.
31 Théid nèamh, agus tal-
amh seach; ach cha téid
m'fhocail-sa seach a chaoidh.
32 Ach cha'n 'eil fios an
là no na h-uaire sin aig neach
air bith, cha'n 'eil aig na h-
ainglibh a ta air nèamh, no
aig a' Mhac, ach aig an Ath-
air.
33 Thugaibh fa'near, dean-
aibh faire agus urnuigh: oir
cha'n 'eil fhios agaibh c'uin
a thig an t-àm.
34 *Oir a ta Mac an duine*
mar dhuine a chaidh air
thurus, agus a dh'fhàg a thigh
fèin, agus a thug d'a sheirbh-
isich cumhachd, agus 'obair
féin do gach neach, agus a
thug àithne do'n dorsair faire
a dheanamh.
35 Uime sin deanaibh-sa
faire, (oir cha'n 'eil fhios
agaibh c'uin a thig maighstir
an tighe; an ann air feasgar,
no air mheadhon-oidhche, no
aig gairm-choileach, no anns
a' mhaduinn;)
36 Air eagal air teachd dha
gu h-obann, gu'm faigh e sibh
'nur codal.
37 Agus na nithe a ta mi
ag ràdh ribhse, a ta mi ag
ràdh ris na h-uile dhaoinibh,
Deanaibh faire.

CAIB. XIV.

1 *Comhairle an aghaidh Chriosd.* 3 *Dhòirteadh oladh phrìseil air a cheann.* 10 *Reic Iudas a Mhaighstir air son airgid.* 12 *Tha Criosd féin ag innseadh roimh-làimh cionnus a bha e gu bhi air a bhrath le h-aon d'a dheisciobluibh.*

AGUS bha a' chàisg, agus
féill an arain neò-ghoirt-
ichte an déigh dà là: agus
dh'iarr na h-àrd-shagairt agus
na sgrìobhaichean, cionnus a
ghlacadh iad esan le foill[1],
agus a chuireadh iad gu bàs e.
2 Ach thubhairt iad, Cha'n
ann air an fhéill, air eagal
gu'n éirich buaireas am measg
an t-sluaigh.
3 Agus air bhi dha ann am
Betani, ann an tigh Shimoin
an lobhair, an uair a bha e
'na shuidhe air bòrd, thàinig
bean, aig an robh bocsa alab-
astair do oladh spicnaird, ro
luachmhoir; agus bhris i am
bocsa, agus dhòirt i air a'
cheann e.
4 Agus bha cuid diubh
diombach annta féin, agus ag
ràdh, C'ar son a rinneadh an
t-ana-caitheadh so air an
oladh?
5 Oir dh'fheudadh i bhi air
a reiceadh air son tuilleadh
na tri cheud peghinn, agus
air a toirt do na bochdaibh.
Agus rinn iad gearan 'na h-
aghaidh.
6 Ach thubhairt Iosa, Leig-
ibh leatha; c'ar son a ta sibh
cur dragha oirre? rinn i obair
mhaith ormsa.
7 Oir a ta na bochdan a
ghnàth maille ribh, agus ge
b'e uair is àill leibh, feudaidh
sibh maith dheanamh dhoibh:
ach cha'n 'eil mise a ghnàth
agaibh.
8 Rinn i na dh'fheudadh
i; thàinig i roimh-làimh a
dh'ungadh mo chuirp chum
adhlaic.
9 Gu deimhin a ta mi ag
ràdh ribh, Ge b'e earrann[2]
air bith, air feadh an domhain
uile, am bi an soisgeul so air
a shearmonachadh, bithidh
mar an ceudna an ni *so* a rinn
i air innseadh, mar chuimhne
oirre.

[1] *feill.*

[2] *àit, ball.*

10 Agus dh'imich Iudas
Iscariot, aon do'n dà-fhear
dheug, chum nan àrd-shagart,
gu esan a bhrath dhoibh.
11 Agus 'nuair a chual
iadsan *so*, bha iad aoibhneach,
agus gheall iad airgiod a thoirt
da. Agus dh'iarr e cionnus
a dh'fheudadh e gu h-iom-
chuidh esan a bhrath.
12 Agus air a' cheud là do
fhéill an arain neo-ghoirt-
ichte, an uair bu ghnàth leo
an t-uan càisge a mharbhadh,
thubhairt a dheisciobuil ris,
C'àit an toil leat sinne dhol a
dh'ulluchadh, chum gu'n ith-
eadh tu a' chàisg?
13 Agus chuir e dithis d'a
dheisciobluibh, agus thubh-
airt e riu, Rachaibh a steach
do'n bhaile, agus coinnichidh
duine sibh a' giùlan soithich
uisge: leanaibh e.
14 Agus ge b'e àit an téid
e stigh, abraibh-sa ri fear-an-
tighe, Tha am Maighstir ag
ràdh, C'àit am bheil an
seòmar aoidheachd, anns an
ith mi a' chàisg maille ri m'
dheisciobluibh?
15 Agus nochdaidh esan
dhuibh seòmar àrd, farsuinn,
'na làn uidheam agus deas-
aichte: an sin ulluichibh
dhuinn.
16 Agus chaidh a dheis-
ciobuil a mach, agus thàinig
iad do'n bhaile, agus fhuair
iad mar thubhairt e riu; agus
dh'ulluich iad a' chàisg.
17 Agus air teachd do'n
fheasgar, thàinig esan maille
ris an dà fhear dheug.
18 Agus an uair a bha iad
'nan suidhe, agus ag itheadh,
thubhairt Iosa, Gu deimhin a
ta mi ag ràdh ribh, gu'm brath
aon agaibh-sa, a ta 'g itheadh
maille rium, mise.
19 Agus thòisich iad air a
bhi dubhach, agus a ràdh ris
an déigh a chéile, Am mise
e? agus fear eile, Am mise e?
20 Agus air freagairt dhà-
san thubhairt e riu, *Is* fear do'n
dà fhear dheug e, a ta tumadh
maille[1] riumsa sa' mhèis.
21 A ta mac an duine gu
deimhin ag imeachd, mar a
ta e sgrìobhta uime, ach is
an-aoibhinn do'n fhear sin le
'm brathar Mac an duine:
bu mhaith do'n duine sin mur
beirteadh riamh e.
22 Agus ag itheadh dhoibh,
ghlac Iosa aran, agus an déigh
a bheannachadh, bhrìs e, a-
gus thug e dhoibhsan e, agus
thubhairt e, Gabhaibh, ith-
ibh: is e so mo chorp-sa.
23 Agus air glacadh a'
chupain, agus air tabhairt[2]
buidheachais, thug e dhoibh-
san e: agus dh'òl iad uile as.
24 Agus thubhairt e riu, Is
i so m'fhuil-sa an Tiomnaidh-
nuaidh, a dhòirtear air son
mhòran.
25 Gu deimhin a ta mi ag
ràdh ribh, Nach òl mi ni's
mò do thoradh na fìonain[3],
gus an là sin an òl mi nuadh
e ann an rìoghachd Dhé.
26 Agus air dhoibh laoidh
a sheinn, chaidh iad a mach
gu sliabh nan crann-oladh.
27 Agus thubhairt Iosa riu,
Gheibh sibh uile oilbheum
annam-sa an nochd: oir a ta
e sgrìobhta, Buailidh mi am
buachaill, agus sgapar na
caoraich.
28 Ach an déigh dhomh
éirigh, théid mi roimhibh do
Ghalile.

[1] *maraon.*

[2] *breith.* [3] *fìneamhuin.*

29 Ach thubhairt Peadar
ris, Ged fhaigh iadsan uile
oilbheum annad, gidheadh
cha '*n fhaigh* mise *e*.
30 Agus thubhairt Iosa ris,
Gu deimhin a ta mi ag ràdh
riut, An diugh, air an oidhche
so féin, mu'n goir an coileach
dà uair, gu'n àicheadh thusa
mi tri uairean.
31 Ach is ro mhòid a thubh-
airt esan, Ged is éigin domh
am bàs fhulang maille riut,
cha'n àicheadh mi chaoidh
thu. Agus mar sin thubhairt
càch uile mar an ceudna.
32 Agus thàinig iad gu
ionad d'am b' ainm Getsem-
ane; agus thubhairt e r'a
dheisciobluibh, Suidhibh-sa
an so, gus an dean mise
urnuigh.
33 Agus thug e leis Pead-
ar, agus Seumas, agus Eoin,
agus thòisich e air a bhi fuidh
uamh-chrith, agus fuidh an-
abarra bròin.
34 Agus thubhairt e riu,
Tha m'anam ro bhrònach,
eadhon gu bàs: fanaibh-sa
an so, agus deanaibh faire.
35 Agus chaidh e beagan
air aghaidh, agus thuit e air
an talamh, agus rinn e urn-
uigh, nam bu chomasach e,
gu'n rachadh an uair thairis
air.
36 Agus thubhairt e, Ab-
ba, Athair, a ta gach ni so-
dheanta dhuitse; cuir an
cupan so seachad orm: gidh-
eadh, na[1] b'e an ni a b'àill
leamsa, ach an ni a's toil
leatsa.
37 Agus thàinig e, agus
fhuair e iadsan 'nan codal,
agus thubhairt e ri Peadar,
A Shimoin, am bheil thu a'd'
chodal? nach b'urrainn thu
faire a dheanamh aon uair?
38 Deanaibh faire agus
urnuigh, chum nach tuit sibh
am buaireadh: *a ta* an spiorad
gu deimhin togarrach, ach *a
ta* an fheoil anmhunn[2].
39 Agus air dha imeachd a
rìs, rinn e urnuigh, ag ràdh
nam briathra ceudna.
40 Agus an uair a phill e,
fhuair e iad a rìs 'nan codal,
(oir bha'n sùilean trom,) a-
gus cha robh fhios aca cionn-
us a bheireadh iad freagradh
air.
41 Agus thàinig e an treas
uair, agus thubhairt e riu,
Coidlibh roimhibh a nis, agus
gabhaibh fois: is leoir e,
thàinig an uair; feuch, a ta
Mac an duine air a bhrath
thairis do làmhaibh nam
peacach.
42 Eiribh, imicheamaid;
feuch, a ta an ti a bhrathas
mise am fagus.
43 Agus air ball, air dha
bhi fathast a' labhairt, thàinig
Iudas, aon do'n dà fhear
dheug, agus sluagh mòr maille
ris le claidhibh agus bataibh,
o na h-àrd-shagartaibh, agus
na sgrìobhaichibh, agus na
seanairibh.
44 Agus bha an ti a bhrath
esan air toirt comhara dhoibh,
ag ràdh, Ge b'e neach d'an
toir mise pòg, is e sin e;
glacaibh e, agus thugaibh
leibh *e* gu tèaruinte.
45 Agus air teachd dha,
chaidh e air ball d'a ionn-
suidh-sa, agus thubhairt e,
Fàilte dhuit, a mhaighstir;
agus phòg se e.
46 Agus chuir iadsan làmh
ann, agus ghlac iad e.

[1] *nior.*

[2] *lag.*

47 Agus air tarruing claidh-
eimh do fhear do na bha làth-
air, bhuail e òglach an àrd-
shagairt, agus ghearr e a
chluas deth.
48 Agus fhreagair Iosa a-
gus thubhairt e riu, An d'-
thàinig sibh a mach gu mo
ghlacadh-sa, mar gu b'ann
an aghaidh fir-reubainn le
claidhibh agus *le* bataibh ?
49 Bha mi gach là maille
ribh san teampull, a' teagasg,
agus cha do ghlac sibh mi :
ach *a ta so* chum gu biodh na
sgriobtuirean air an coimh-
lionadh.
50 Agus air do na h-uile a
thréigsinn, theich iad.
51 Agus lean òganach àr-
aidh e, aig an robh lìon-eudach
air a chur m' a chorp lomn-
ochd ; agus rug na h-òganaich
air.
52 Ach air dhasan an lìon-
eudach fhàgail, theich e
lomnochd uatha.
53 Agus thug iad leo Iosa
chum an àrd-shagairt : agus
chruinnicheadh maille ris na
h-àrd-shagairt uile, agus na
seanairean, agus na sgrìobh-
aichean.
54 Agus lean Peadar e fada
uatha, gus an deachaidh e
steach do thalla an àrd-shag-
airt : agus bha e 'na shuidhe
maille ris na seirbhisich, agus
'ga gharadh ris an teine.
55 Agus dh'iarr na h-àrd-
shagairt, agus a' chòmhairle
uile fianuis an aghaidh Iosa,
chum a chur gu bàs ; agus
cha d'fhuair iad.
56 Oir rinn mòran dhaoine
fianuis bhréige 'na aghaidh,
ach cha do chòird am fianuis
r'a chéile[1].
57 Agus dh'éirich dream
àraidh, agus thug iad fianuis
bhréige 'na aghaidh, ag ràdh,
58 Chuala sinne e ag ràdh,
Leagaidh mi sìos an teampull
so, a rinneadh le làmhaibh,
agus an tri làithibh, togaidh
mi teampull eile, neo-dheanta
le làmhaibh.
59 Agus mar sin féin cha
robh am fianuis a' teachd r'a
chéile.
60 Agus air éirigh suas
do'n àrd-shagart sa' mheadh-
on, chuir e ceisd air Iosa, ag
ràdh, Nach toir thu freagradh
air bith uait ? ciod sin mu
bheil iad so a' toirt fianuis
a'd' aghaidh ?
61 Ach dh'fhan esan 'na
thosd, agus cha do fhreagair
e ni sam bith. A rìs dh'-
fheòraich an t-àrd-shagart
deth, agus thubhairt e ris, An
tu Crìosd, Mac an ti bheann-
aichte ?
62 Agus thubhairt Iosa, Is
mi : agus chi sibh Mac an
duine 'na shuidhe air deas
làimh cumhachd *Dhé*, agus
a' teachd le neulaibh nèimh.
63 An sin reub an t-àrd-
shagart 'eudach, agus thubh-
airt e, Ciod am feum a ta
againn tuilleadh air fianuis-
ibh ?
64 Chuala sibh an toibh-
eum : ciod i bhur barail-sa ?
Agus thug iad uile breth 'na
aghaidh gu'n do thoill e am
bàs.
65 Agus thòisich cuid diubh
air smugaid a thilgeadh air,
agus 'aghaidh fholach, agus
a bhualadh le'n dornaibh, a-
gus a ràdh ris, Dean faidh-
eadaireachd : agus ghabh na
seirbhisich le 'm basaibh air.

[1] *cha robh am fianuis ionnan, cha d' fhoghainn am fianuis.*

S c 4

66 Agus air do Pheadar a bhi shìos anns an talla, thàinig aon do bhanoglaich an àrd-shagairt:

67 Agus 'nuair a chunnaic i Peadar 'ga gharadh, agus air dhi beachdachadh air, thubhairt i *ris*, Bha thusa cuideachd maille ri Iosa o Nasaret.

68 Ach dh'àicheadh esan, ag ràdh, Cha'n aithne dhomh, agus cha'n 'eil mi tuigsinn ciod a ta thu 'g ràdh. Agus chaidh esan a mach do'n fhor-dhorus[1]; agus ghoir an coileach.

69 Agus air do bhanoglaich fhaicinn a rìs, thòisich i air a ràdh riu-san a bha 'nan seasamh a làthair, Is ann diubh a ta 'm fear so.

70 Agus dh'àicheadh e rìs. Agus an ceann beagan 'na dhéigh sin, thubhairt iadsan a bha 'nan seasamh a làthair a rìs ri Peadar, Gu firinneach is ann diubh sud thu: oir is Galiléach thu, agus is cosmhuil do chainnt *riu*.

71 Ach thòisich esan air mallachadh agus air mionnachadh, *ag ràdh*, Cha'n aithne dhomh an duine so mu 'm bheil sibh a' labhairt.

72 Agus ghoir an coileach an dara uair. Agus chuimhnich Peadar am focal a thubhairt Iosa ris, Mu'n goir an coileach dà uair, àicheadhaidh tu mi tri uairean. Agus an uair a smuainich e air, ghuil e.

CAIB. XV.

1 Thugadh Iosa ceangailte an làthair Philait. 17 Chuireadh coron sgithich air, 20 agus chaidh fanoid a dheanamh air. 21 Dh'fhannuich e le giùlan a' chroinncheusaidh; 27 chrochadh e eadar dà ghaduiche, &c.

AGUS air ball sa' mhaduinn chum na h-àrd-shagairt maille ris na seanairibh, agus na sgrìobhaichibh, agus a' chomhairle gu h-iomlan, comhairle, agus air dhoibh Iosa a cheangal, thug iad leo e, agus thug iad thairis e do Philat.

2 Agus dh'fhiosraich Pilat deth, An tusa righ nan Iudhach? Agus air freagairt dha, thubhairt e ris, Thubhairt thu e.

3 Agus chuir na h-àrd-shagairt mòran do nithibh as a leth: ach cha do fhreagair esan aon ni.

4 Agus chuir Pilat a rìs ceisd air, ag ràdh, Nach freagair thu ni sam bith? feuch cia lìon nithe air am bheil iad sin a' toirt fianuis a'd' aghaidh.

5 Ach cha do fhreagair Iosa ni sam bith tuilleadh; air chor as gu'n do ghabh Pilat iongantas.

6 A nis air an fhéill bu ghnàth leis aon phrìosanach, ge b'e air bith a dh'iarradh iad, a leigeadh as doibh.

7 Agus bha *neach àraidh* d'am b'ainm Barabas, ceangailte maille r'a chompanaich ceannairce, muinntir a bha air deanamh mortaidh anns a' cheannairc.

8 Agus air glaodhaich gu h-àrd do'n t-sluagh, thòisich iad air iarraidh *air, a dheanamh* dhoibh mar a rinn e an còmhnuidh.

9 Ach fhreagair Pilat iad, ag ràdh, An àill leibh gu'n cuir mi righ nan Iudhach fa sgaoil duibh?

10 (Oir bha fhios aige

[1] *ugh-dorus, sgàth-thigh.*

gu'm b'ann troimh fharmad
a thug na h-àrd-shagairt
thairis e.)
11 Ach bhrosnuich na h-
àrd-shagairt an sluagh, chum
gu'm b'fhearr leis Barabas a
chur fa sgaoil doibh.
12 Agus fhreagair Pilat,
agus thubhairt e riu a rìs,
Ciod ma seadh is àill leibh
mi a dheanamh ris *an duine
sin*, do an goir sibh Righ nan
Iudhach?
13 Agus ghlaodh iad a rìs,
Ceus e.
14 An sin thubhairt Pilat
riu, C'ar son, ciod e 'n t-olc
a rinn e? Ach bu ro mhòid
a ghlaodh iadsan, Ceus e.
15 Agus air do Philat bhi
toileach gnìomh taitneach a
dheanamh do'n t-sluagh, dh'-
fhuasgail e Barabas dhoibh,
agus thug e thairis Iosa, an
déigh dha *a* sgiùrsadh, chum
a cheusadh.
16 Agus thug na saighd-
earan leo e steach do'n talla,
eadhon cùirt an uachdarain[1]:
agus ghairm iad a' chuideachd
uile an ceann a chéile.
17 Agus chuir iad uime
eudach purpuir[2], agus air
dhoibh coron droighinn fhigh-
eadh, chuir iad air e.
18 Agus thòisich iad air
beannachadh dha, *ag ràdh*,
Fàilte dhuit, a Righ nan
Iudhach!
19 Agus bhuail iad sa'
cheann e le slait chuilce, agus
thilg iad smugaid air, agus a'
lùbadh *an* glùn, rinn iad aor-
adh dha[3].
20 Agus an déigh dhoibh
fanoid a dheanamh air, thug
iad deth an *t-eudach* purpuir,
agus chuir iad 'eudach féin
uime, agus thug iad a mach
e chum gu'n ceusadh iad e.
21 Agus dh'éignich iad
duine àraidh bha dol seachad,
Simon o Chirene, (athair
Alecsandeir agus Rufuis, a
bha teachd as a' mhachair,)
chum a chrann-ceusaidh a
ghiùlan.
22 Agus thug iad e gu ionad
d'am b' ainm Golgota, is e sin
air eadar-theangachadh, àite
cloiginn.
23 Agus thug iad da r'a òl,
fion air a mheasgadh le mirr:
ach cha do ghabh esan e.
24 Agus an uair a cheus
iad e, roinn iad a thrusgan,
a' tilgeadh croinn air, ciod a
chuid a bhiodh aig gach duine
dheth.
25 Agus bha 'n treas uair
ann; agus cheus iad e.
26 Agus bha sgrìobhadh a
chùise-dìtidh air a sgrìobhadh
os a cheann, RIGH NAN
IUDHACH.
27 Agus cheus iad maille
ris dà ghaduiche[4]; fear air a
làimh dheis, agus fear air a
làimh chlì.
28 An sin choimhlionadh
an sgriobtuir, a thubhairt,
Agus bha e air àireamh am
measg nan ciontach.
29 Agus thug iadsan a bha
dol seachad anacainnt da, a'
crathadh an ceann, agus ag
ràdh, O thusa a leagas an
teampull, agus a thogas e ann
an tri làithibh,
30 Fòir ort féin, agus thig[5]
a nuas o'n chrann-cheusaidh.
31 Agus mar an ceudna
thubhairt na h-àrd-shagairt
agus na sgrìobhaichean r'a

---

[1] *pretorium.* [2] *corcuir.* [3] *thug iad urram da.*

[4] *dà chreachadair, dà fhear-reub-ainn.* [5] *tàr.*

chéile, a' fanoid air, Shaor e
daoine eile; cha'n 'eil e
comasach air e féin a shaor-
adh.
32 Thigeadh a nis Criosd
Righ Israeil a nuas o'n
chrann-cheusaidh, chum
gu'm faic agus gu'n creid
sinn. Agus thug iadsan a
chaidh cheusadh maille ris,
anacainnt da.
33 Agus, an uair a thàinig
an seathadh uair, bha dorch-
adas air an talamh uile, gu
ruig an naothadh uair.
34 Agus air an naothadh
uair, dh'éigh Iosa le guth àrd,
ag radh, Eloi, Eloi, lama
sabachtani? is e sin, air
eadar-theangachadh, Mo
Dhia, mo Dhia, c'ar son a
thréig thu mi?
35 Agus air cluinntinn *sin*
do chuid diubh-san a bha 'nan
seasamh a làthair, thubhairt
iad, Feuch, a ta e a' gairm
Eliais.
36 Agus ruith fear diubh,
agus air dha spòng a lìonadh
do fhìon geur agus a cur air
slait chuilce, thug e deoch
dha, ag ràdh, Leigibh *leis;*
faiceamaid an tig Elias g'a
thoirt a nuas.
37 Agus air do Iosa éigh-
each le guth àrd, thug e suas
an deò.
38 Agus bha brat-roinn an
teampuill air a reubadh 'na
dhà chuid o mhullach gu
ìochdar.
39 Agus an uair a chunn-
aic an ceannard-ceud, a bha
'na sheasamh fa chomhair,
gu'n d'thug e suas an deò, a'
glaodhaich mar sin, thubh-
airt e, Gu firinneach b'e 'n
duine so Mac Dhé.
40 Agus bha, mar an
ceudna, mnài am fad uatha
ag amharc: 'nam measg sin
bha Muire Magdalen, agus
Muire màthair Sheumais bu
lugha, agus Ioseis, agus Sa-
lome;
41 Muinntir a lean e mar
an ceudna, an uair a bha e
an Galile, agus a bha frith-
ealadh dha; agus mòran eile
do mhnaibh a chaidh suas
maille ris gu Ierusalem.
42 Agus a nis air teachd
do'n fheasgar, (do bhrìgh
gu'm b'e *là* an ulluchaidh e,
eadhon an là roimh an t-sàb-
aid,)
43 Thàinig Ioseph o Arim-
atea, comhairleach urramach,
aig an robh, mar an ceudna,
sùil ri rìoghachd Dhé, agus
chaidh e steach gu dàna dh'-
ionnsuidh Philait, agus dh'-
iarr e corp Iosa.
44 Agus b'ioghnadh le Pi-
lat ma bha e cheana marbh:
Agus air dha an ceannard-
ceud a ghairm, dh'fhiosraich
e dheth, An robh fad o fhuair
e bàs.
45 Agus air dha fios fhaot-
ainn o'n cheannard-ceud,
thug e 'n corp do Ioseph.
46 Agus cheannaich esan
lìon-eudach grinn, agus thug
e nuas e, agus phaisg e san
lìon-eudach e, agus chuir se
e ann an uaigh[1] a chladh-
aicheadh á carraig, agus char-
uich e clach gu dorus na h-
uaighe.
47 Agus dh'amhairc Muire
Magdalen, agus Muire *màthair*
Ioseis, air an àite san do
chuireadh e.

CAIB. XVI.

1 *Chuir aingeal an céill aiseirigh Chriosd do thri mnaibh.* 9 *Dh'-fhoillsicheadh Criosd do Mhuire*

[1] *àit-adhlacaidh.*

Magdalen: 12 Chunncas e le dithis a bha dol do'n dùthaich; 14 an déigh sin leis na h-Abstoil. 15 Chuir e mach iad a shearmonachadh an t-soisgeil.

AGUS air dol do'n t-sàbaid seachad, cheannaich Muire Magdalen, agus *màthair* Sheumais, agus Salome, spìosraidh deadh fhàile[1], chum air dhoibh teachd gu'n ungadh iad e.
2 Agus thàinig iad gu ro mhoch air maduinn a' cheud *là* do'n t-seachduin chum na h-uaighe, aig éirigh na gréine.
3 Agus thubhairt iad eatorra féin, Cò a charuicheas dhuinn a' chlach o dhorus na h-uaighe?
4 (Agus air dhoibh amharc, chunnaic iad gu'n robh a' chlach air a h-atharrachadh air falbh,) oir bha i ro mhòr.
5 Agus air dhoibh dol a stigh do'n àit-adhlaic, chunnaic iad òganach 'na shuidhe air an làimh dheis, uime an robh trusgan fada geal; agus bha eagal orra.
6 Agus thubhairt esan riu, Na biodh eagal oirbh: a ta sibh ag iarraidh Iosa o Nasaret, a cheusadh: dh'éirich e, cha'n 'eil e 'n so: faicibh an t-àit anns an do chuir iad e:
7 Ach imichibh, innsibh d'a dheisciobluibh agus do Pheadar, gu bheil e dol roimhibh do Ghalile: chi sibh an sin e, mar thubhairt e ribh.
8 Agus air dol a mach dhoibh, theich iad o'n uaigh; oir bha ball-chrith agus uamhunn orra: agus cha dubhairt iad ni sam bith ri neach air bith; oir bha eagal orra.
9 Agus air éirigh do Iosa sa' mhaduinn air a' cheud *là* do'n t-seachduin, nochdadh e air tùs do Mhuire Magdalen, as an do thilg e seachd deamhain.
10 *Agus* air imeachd dhise, dh'innis i sin dhoibh-san a bha maille ris, agus iad ri bròn agus gul.
11 Agus iadsan, an uair a chual iad gu'n robh e beò, agus gu'm facadh leatha-san e, cha do chreid iad.
12 'Na dhéigh sin, nochdadh e do dhithis diubh ann an cruth eile, ag imeachd dhoibh, agus iad a' dol do'n dùthaich.
13 Agus dh'imich iadsan agus dh'innis iad e do chàch: agus cha mhò a chreid iad iadsan.
14 An déigh sin nochdadh e do'n aon fhear deug, agus iad 'nan suidhe aig biadh, agus thilg e orra am mi-chreidimh, agus an cruas-cridhe, a chionn nach do chreid iad iadsan a chunnaic e an déigh dha éirigh.
15 Agus thubhairt e riu, Imichibh air feadh an t-saoghail uile, agus searmonaichibh an soisgeul do gach dùil[2].
16 Ge b'e chreideas agus a bhaistear, saorar e, ach ge b'e nach creid, dìtear e.
17 Agus leanaidh na comharan so an dream a chreideas: Ann am ainm-sa tilgidh iad a mach deamhain; labhraidh iad le[3] teangaibh nuadha;
18 Togaidh iad nathraiche nimhe; agus ma dh'òlas iad ni air bith marbhtach, cha chiùrr e iad; cuiridh iad an

[1] *luibhean cùbhraidh.*

[2] *creutair.* [3] *ann an.*

ıàmhan air daoinibh tinne, agus bithidh iad gu maith.

19 Mar sin, an déigh do'n Tighearna labhairt riu, ghabhadh suas gu nèamh e, agus shuidh e air deas làimh Dhé.

20 Agus air dhoibh-san dol a mach, shearmonaich iad anns gach àit, air bhi do'n Tighearn a' co-oibreachadh leo, agus a' daingneachadh an fhocail leis na comharaibh a lean e. Amen.

AN SOISGEUL A REIR LUCAIS.

CAIB. I.

1 *Roimh-radh Lucais d'a shoisgeul gu h-iomlan.* 5 *Ghabhadh Eoin Baiste am broinn a mhàthar,* 26 *agus Criosd am broinn Mhuire.* 39 *Fàidheadaireachd Elisabet, agus Mhuire mu thimchioll Chriosd.* 57 *Breith Eoin Bhaiste.*

DO bhrìgh gu'n do ghabh mòran os làimh eachdraidh sgrìobhadh ann an ordugh air na nithibh sin a ta air an coimhlionadh[1] 'nar measg-ne,

2 A réir mar a dh'aithris na daoine sin dhuinne iad, a chunnaic iad o thùs le 'n sùilibh, agus a bha 'nan luchd-frithealaidh an fhocail:

3 Chunncas dhomh-sa mar an ceudna, a Theophiluis ro òirdheirc, air faotainn dearbh fhios nan uile nithe dhomh o'n fhìor thoiseach, sgrìobhadh a d' ionnsuidh-sa an ordugh,

4 Chum gu'm biodh fios agad air cinnteachd nan nithe anns an deachaidh do theagasg.

5 BHA ann an làithibh Heroid righ Iudea, sagart àraidh d'am b'ainm Sacharias, do sheal[2] Abia: agus *bha* a bhean do nigheanaibh Aaroin, agus *b*'ainm dhi Elisabet.

6 Agus bha iad le chéile ionraic am fianuis Dé, ag imeachd ann an uile àitheantaibh agus orduighibh an Tighearna, gu neo-lochdach.

7 Agus cha robh duine cloinne aca, do bhrìgh gu'n robh Elisabet neo-thorrach[3], agus bha iad le chéile aosmhor.

8 Agus tharladh, am feadh a bha esan a' frithealadh mar shagart an làthair Dhé ann an ordugh a sheala,

9 A réir gnàtha na sagartachd, b'e a chrannchur tùis a losgadh, air dha dol a steach do theampull an Tighearn.

10 Agus bha coimhthional an t-sluaigh uile a' deanamh urnuigh a muigh, ri àm na tùise.

11 Agus chunncas leis-san aingeal an Tighearna 'na sheasamh air taobh deas altarach na tùise.

12 Agus an uair a chunnaic Sacharias *e*, bha e fo thrioblaid, agus thuit eagal air.

---

[1] *le làn dearbhadh air an creidsinn.*

[2] *chùrsa, roinn.* [3] *gun shochd.*

13 Ach thubhairt an t-aingeal ris, Na gabh eagal, a Shachariais; oir fhuair t'urnuigh éisdeachd, agus beiridh do bhean Elisabet mac dhuit, agus bheir thu Eoin mar ainm air.

14 Agus bithidh aoibhneas agus subhachas ort; agus ni mòran gairdeachas r'a bhreith.

15 Oir bithidh e mòr an làthair an Tighearn, agus cha'n òl e fion no deoch làidir; agus bithidh e air a lìonadh leis an Spiorad naomh, eadhon o bhroinn a mhàthar.

16 Agus pillidh e mòran do chloinn Israeil chum an Tighearn an Dé.

17 Agus théid e roimhe-san ann an spiorad agus ann an cumhachd Eliais, a thionndadh cridhe nan aithriche chum na cloinne, agus nan eas-umhal gu gliocas nam firean, a dh'ulluchadh pobuill deas do'n Tighearn.

18 Agus thubhairt Sacharias ris an aingeal, Cionnus a bhios fhios so agam? oir is seann duine mise, agus a ta mo bhean aos-mhor.

19 Agus fhreagair an t-aingeal agus thubhairt e ris, Is mise Gabriel a sheasas an làthair Dhé; agus chuireadh mi a labhairt riut-sa, agus a dh'innseadh an naidheachd[1] mhaith so dhuit.

20 Agus, feuch, bithidh tu balbh agus gun chomas labhairt, gus an là anns an tig na nithe so gu crìch, a chionn nach do chreid thu mo bhriathra-sa, a bhitheas air an coimhlionadh 'nan àm féin.

21 Agus bha am pobull a' feitheamh ri Sacharias, agus b'iongantach leo a' mhoille a rinn e san teampull.

22 Agus an uair a thàinig e mach, cha b'urrainn e labhairt riu: agus thuig iad gu'm fac e sealladh[2] *nèamhaidh* san teampull: oir bha e smèideadh orra, agus dh'fhan e 'na thosd.

23 Agus tharladh, an uair a choimhlionadh làithean a fhrithealaidh, gu'n deachaidh e d'a thigh féin.

24 Agus an déigh nan làithean sin dh'fhàs a bhean Elisabet torrach, agus dh'fholaich si i féin rè chùig mìosan, ag ràdh,

25 Is ann mar so a rinn an Tighearna dhomh anns na làithibh air an d'amhairc e orm, a thogail diom mo mhaslaidh am measg dhaoine.

26 Agus anns an t-seathadh mìos, chuireadh an t-aingeal Gabriel o Dhia, gu caithir do Ghalile, d'am b'ainm Nasaret,

27 Dh'ionnsuidh òigh a bha fo cheangal pòsaidh aig fear d'am b'ainm Ioseph, do thigh Dhaibhidh; agus *b'e* ainm na h-òigh Muire.

28 Agus air dol a steach do'n aingeal d'a h-ionnsuidh, thubhairt e, Fàilte dhuit, o thusa d'an do nochdadh mòr dheadh-ghean, *a ta* an Tighearna maille riut: *is* beannaichte thu am measg bhan.

29 Agus an uair a chunnaic i e, bha i fo thrioblaid inntinn air son a chainnte, agus a' reusonachadh ciod a' ghnè altacha-beatha dh'fheudadh bhi 'n so.

---

[1] nuaidheachd, noimheachd.

[2] taisbean.

30 Agus thubhairt an t-
aingeal rithe, Na biodh eagal
ort, a Mhuire : oir fhuair thu
deadh-ghean o Dhia.
31 Agus, feuch, gabhaidh
tu a' d' bhroinn, agus beiridh
tu mac, agus bheir thu Iosa
mar ainm air.
32 Bithidh e mòr, agus
goirear Mac an Ti a's ro
àirde dheth ; agus bheir an
Tighearna Dia dha righ-
chaithir athar féin Dhaibhidh.
33 Agus bithidh e 'na Righ
air tigh Iacoib gu bràth, agus
cha bhi crìoch air a rìogh-
achd.
34 Agus thubhairt Muire
ris an aingeal, Cionnus a
bhitheas so, do bhrìgh nach
'eil aithne agam-sa air duine ?
35 Agus fhreagair an t-
aingeal agus thubhairt e rithe,
Thig an Spiorad naomh ort,
agus cuiridh cumhachd an Ti
a's âirde sgàil ort : uime sin
an ni naomh sin a bheirear
leat, goirear Mac Dé dheth.
36 Agus, feuch, do bhan-
charaid Elisabet, a ta ise féin
torrach air mac 'na sean aois ;
agus is e so an seathadh mìos
dhise d'an goirteadh bean neo-
thorrach ;
37 Oir cha 'n 'eil ni sam
bith do-dheanta do Dhia.
38 Agus thubhairt Muire,
Feuch banoglach an Tigh-
earna ; biodh e dhomh-sa a
réir t'fhocail. Agus dh'-
fhalbh an t-aingeal uaipe [1].
39 Agus air éirigh do Mhuire
sna làithibh sin, chaidh i le
cabhaig do dhùthaich nam
beann, gu baile do Iuda,
40 Agus chaidh i steach do
thigh Shachariais, agus chuir
i fàilte air Elisabet.
41 Agus tharladh, an uair
a chual Elisabet beannach-
adh Mhuire, gu'n do leum an
naoidhean 'na broinn : agus
lìonadh Elisabet leis an Spior-
ad naomh.
42 Agus ghlaodh i mach le
guth àrd, agus thubhairt i,
Is beannaichte thu am measg
bhan, agus *is* beannaichte
toradh do bhronn.
43 Agus cionnus *a dh'éirich*
so dhomh-sa, gu'n tigeadh
màthair mo Thighearn a m'
ionnsuidh ?
44 Oir feuch, co luath as a
thàinig fuaim do bheannach-
aidh a'm' chluasaibh, bhriosg
an naoidhean le h-aoibhneas
ann mo bhroinn.
45 Agus is beannaichte ise
a chreid : oir coimhlionar [2]
na nithe a labhradh rithe leis
an Tighearn.
46 Agus thubhairt Muire,
A ta m'anam ag àrd-mholadh
an Tighearn,
47 Agus a ta mo spiorad
a' deanamh gairdeachais ann
an Dia mo Shlànuighear :
48 Do bhrìgh gu'n d'amh-
airc e air staid ìosail a bhan-
oglaich : oir feuch, o so suas
goiridh gach linn beannaichte
dhiom.
49 Do bhrìgh gu'n d'rinn
an Ti a ta cumhachdach nithe
mòra dhomh ; agus *is* naomh
'ainm.
50 Agus *a ta* thròcair-san
o linn gu linn, do'n dream
d'an eagal e.
51 Nochd e neart le 'ghaird-
ean, sgap e na h-uaibhrich
ann an smuaintibh an cridhe
féin.
52 Thug e nuas na daoine
cumhachdach o'n caithrich-

1 *uaithe.*

2 *a chreid gu'n coimhlionar.*

ibh rìoghail, agus dh'àrdaich
e iadsan a bha ìosal.
53 Lìon e 'n dream a bha
ocrach le nithibh maithe;
agus chuir e uaith na daoine
saoibhir falamh.
54 Rinn e còmhnadh[1] ri
Israel òglach féin, ann an
cuimhneachadh a thròcair:
55 Mar a labhair e r'ar n-
aithrichibh, do Abraham agus
d'a shliochd gu bràth.
56 Agus dh'fhan Muire
maille rithe mu thimchioll
thri mìosan, agus phill i d'a
tigh féin.
57 A nis thàinig làn inbhe
Elisabet, gu'm biodh i air a
h-aisead; agus rug i mac.
58 Agus chual a coimh-
earsnaich agus a càirdean mar
a nochd an Tighearna mòr-
thròcair dhi: agus rinn iad
gairdeachas maille rithe.
59 Agus tharladh air an
ochdamh là gu'n d'thàinig
iad a thimchioll-ghearradh an
naoidhein: agus ghairm iad
Sacharias deth, a réir ainme
'athar.
60 Agus fhreagair a mhàth-
air, agus thubhairt i, Ni h-
eadh; ach goirear Eoin
deth.
61 Agus thubhairt iad rithe,
Cha'n 'eil aon neach do d'
chàirdibh d' an gairmear an
t-ainm so.
62 Agus smèid iad air
'athair, ciod an t'ainm a b'àill
leis thoirt air.
63 Agus air iarraidh clàir-
sgrìobhaidh dhasan, sgrìobh
e, ag ràdh, Is e Eoin is ainm
dha. Agus ghabh iad iong-
antas uile.
64 Agus air ball dh'fhosg-
ladh a bheul, agus *dh'fhuasg-
ladh* a theangadh, agus labh-
air e, a' moladh Dhé.
65 Agus thàinig eagal air
an coimhearsnaich uile: agus
dh'aithriseadh na nithe sin gu
léir feadh dhùthaich àrd Iu-
dea uile.
66 Agus iadsan uile a
chuala *na nithe sin*, thaisg iad
'nan cridhe *iad*, ag ràdh,
Ciod a' ghnè leinibh a bhith-
eas an so? Agus bha làmh
an Tighearna maille ris.
67 Agus bha Sacharias
'athair air a lìonadh leis an
Spiorad naomh, agus rinn e
fàidheadaireachd, ag ràdh,
68 Gu ma beannaichte an
Tighearna Dia Israeil, air son
gu'n d'fhiosraich e, agus gu'n
d'thug e saorsa d'a phobull,
69 Agus gu'n do thog e
suas dhuinne adharc slàinte,
ann an tigh Dhaibhidh òg-
laich féin;
70 A réir mar a labhair e le
beul 'fhàidhean naomha féin,
a bha ann o thoiseach an
t-saoghail;
71 A thoirt saorsa dhuinn
o ar naimhdibh, agus o làimh
na muinntir sin uile le'm
fuathach sinn:
72 A choimhlionadh na
tròcair *a gheall e* d'ar n-aith-
richibh, agus a chuimhn-
eachadh a choimhcheangail
naoimh féin:
73 Na mionnan a mhionn-
aich e d'ar n-athair Abraham,
74 Gu'n tugadh e dhuinn,
air dhuinn bhi air ar saoradh
o làimh ar naimhde, gu'n
deanamaid seirbhis dha as
eugmhais eagail,
75 Ann an naomhachd a-
gus ann am fireantachd 'na
làthair féin, uile làithean ar
beatha.
76 Agus thusa, a leinibh,

[1] *congnamh.* Eir.

goirear dhiot Fàidh an Ti a's
àirde: oir théid thu roimh
aghaidh an Tighearn, a dh'-
ulluchadh a shlighe;
77 A thoirt eòlais na
slàinte d'a phobull, ann am
maitheanas am peacanna,
78 Troimh thròcair ro mhòir
ar Dé-ne, leis an d'fhiosraich
an ùr-mhaduinn o'n ionad a's
àirde sinn,
79 A thoirt soluis dhoibh-
san a ta 'nan suidhe ann an
sgàil a' bhàis, a threòrachadh
ar cos air slighe na sìthe.
80 Agus dh'fhàs an lean-
abh, agus neartaicheadh an
spiorad e, agus bha e san
fhàsach gu là 'fhoillseach-
aidh do Israel.

CAIB. II.

1 Mheas Augustus Impireachd nan Romhanach uile. 6 Breith Chriosd: 8 chuir aingeal so an céill do na buachaillibh: 13 thug mòran diubh cliù do Dhia air a shon. 21 Tha Criosd air a thimchioll-ghearradh.

AGUS tharladh sna làithibh
sin, gu'n deachaidh ord-
ugh a mach o Cheasar Au-
gustus, an domhan uile a
mheas [1].
2 (Agus rinneadh an ceud
mheas so 'nuair a bha Cire-
nius 'na uachdaran air Siria.)
3 Agus chaidh iad uile
chum a bhi air am meas, gach
aon fa leth d'a bhaile féin.
4 Agus chaidh Ioseph mar
an ceudna suas o Ghalile, á
baile Nasaret, do Iudea, gu
baile Dhaibhidh, d'an gairm-
ear Betlehem (do bhrìgh gu'n
robh e do thigh agus do
shliochd Dhaibhidh,)
5 Chum gu biodh e air a
mheas maille ri Muire a bha
fo cheangal pòsaidh dha, agus
i mòr-thorrach.
6 Agus tharladh, am feadh
a bha iad an sin, gu'n do
choimhlionadh làithean a h-
inbhe, chum i bhi air a
h-aisead.
7 Agus rug i a ceud-ghin
mic, agus phaisg i e am brat-
speilidh, agus chuir i 'na
luidhe am prasaich e; do
bhrìgh nach robh àit aca san
tigh-òsda.
8 Agus bha anns an dùth-
aich sin buachaillean a' fant-
uinn a muigh, agus a' dean-
amh faire-oidhche air an
treud.
9 Agus, feuch, thàinig
aingeal an Tighearn orra, a-
gus dhealraich glòir an Tigh-
earna mu'n timchioll; agus
ghabh iad eagal mòr.
10 Agus thubhairt an t-
aingeal riu, Na biodh eagal
oirbh: oir feuch, a ta mi ag
innseadh dhuibh deadh sgéil
mhòr-aoibhneis, a bhitheas
do'n uile shluagh:
11 Oir rugadh dhuibh an
diugh Slànuighear, ann am
baile Dhaibhidh [2], neach a's
e Criosd an Tighearna.
12 Agus bithidh so 'na
chomhara dhuibh: Gheibh
sibh an naoidhean paisgte ann
am brat spéilidh, 'na luidhe
am prasaich.
13 Agus air ball bha maille
ris an aingeal cuideachd mhòr
do armailtibh nèimh, a' mol-
adh Dhé, agus ag ràdh,
14 Glòir do Dhia anns na
h-àrdaibh, agus air talamh
sìth, deadh-ghean do dhaoin-
ibh.
15 Agus tharladh, 'nuair a
dh'fhalbh na h-aingil uatha
do nèamh, gu'n dubhairt na
buachaillean r'a chéile, Rach-

---

[1] *an impireachd uile a sgrìobhadh an cìs-chlàr.* [2] *an caithir Dhaibhidh.*

amaid a nis eadhon do Bhet-
lehem, agus faiceamaid an ni
so a rinneadh, a dh'fhoillsich
an Tighearna dhuinne.
16 Agus thàinig iad gu
grad, agus fhuair iad Muire
agus Ioseph, agus an leanabh
'na luidhe sa' phrasaich.
17 Agus an uair a chunnaic
iad *sin*, dh'aithris iad an ni a
dh'innseadh dhoibh mu thim-
chioll an leinibh so.
18 Agus ghabh gach neach
a chuala so, iongantas ris na
nithibh sin a dh'innseadh
dhoibh leis na buachaillibh.
19 Ach ghléidh Muire na
nithe sin uile, a' beachd-
smuaineachadh orra [1] 'na
cridhe.
20 Agus phill na buach-
aillean, a' tabhairt glòire agus
molaidh do Dhia air son nan
nithe sin uile a chual agus a
chunnaic iad, a réir mar a
labhradh riu.
21 Agus an uair a choimh-
lionadh ochd làithean chum
an leanabh a thimchioll-
ghearradh, thugadh IOSA
mar ainm air, eadhon an t-
ainm a ghairm an t-aingeal
deth mu'n do ghabhadh sa'
bhroinn e.
22 Agus an uair a choimh-
lionadh làithean a[2] glanaidh,
a réir lagha Mhaois, thug iad
esan gu Ierusalem, chum a
thaisbeanadh do'n Tigh-
earna;
23 (Mar a ta e sgrìobhta
ann an lagh an Tighearna,
Gach ceud-ghin mic a dh'-
fhosglas a' bhrù, gairmear
naomh do'n Tighearn e;)
24 Agus a thoirt ìobairt a
réir mar a theirear ann an
lagh an Tighearna, dà [3] thurt-
ur, no dà choluman òg.
25 Agus, feuch, bha duine
ann an Ierusalem d'am b'-
ainm Simeon; agus bha 'n
duine so ionraic agus diadh-
aidh, agus bha dùil aige ri
sòlas Israeil: agus bha'n
Spiorad naomh air.
26 Agus dh'fhoillsicheadh
dha leis an Spiorad naomh,
nach faiceadh e bàs, gus am
faiceadh e Criosd an Tigh-
earn.
27 Agus thàinig e le treòr-
achadh an Spioraid do'n
teampull: Agus an uair a
thug na pàrantan an leanabh
Iosa a stigh, chum gu'n dean-
adh iad air a shon a réir
gnàthachaidh an lagha,
28 An sin ghlac esan 'na
uchd [4] e, agus bheannaich e
Dia, agus thubhairt e,
29 A nis, a Thighearn, a
ta thu leigeadh do d' sheirbh-
iseach siubhal an sìth, a réir
t'fhocail;
30 Oir chunnaic mo shùil-
ean do shlàinte,
31 A dh'ulluich thu roimh
ghnùis nan uile shluagh:
32 Solus a shoillseachadh
nan Cinneach, agus glòir do
phobuill Israeil.
33 Agus ghabh Ioseph a-
gus a mhàthair iongantas mu
na nithibh a labhradh uime.
34 Agus bheannaich Si-
meon iad, agus thubhairt e
ri Muire a mhàthair, Feuch,
chuireadh an *leanabh* so chum
tuiteam agus aiseirigh mhòr-
an ann an Israel, agus 'na
chomhar' an aghaidh an
labhrar:
35 (Agus théid claidheamh

[1] *'gan tomhas*. Gr.
[2] *an.*

[3] *Càraid, Paidhir.*
[4] *air a ghairdeinibh.*

troimh d'anam-sa féin,) chum
gu'm foillsichear smuainte
cridheacha mhòran.

36 Agus bha Anna ban-
fhaidh, nighean Phanueil, do
thréibh Aseir; *bha* i ro aos-
mhor, agus chaith i seachd
bliadhna maille ri fear o àm
dhi bhi 'na h-òigh :

37 Agus bu bhantrach i
mu thimchioll ceithir bliadh-
na agus ceithir fichead a dh-
aois, nach deachaidh o'n
teampull, a' deanamh seirbhis
do Dhia a là agus a dh' oidhche
le trasgadh agus le h-urnuigh.

38 Agus air teachd dhise a
stigh san uair sin féin, thug i
moladh do'n Tighearn, agus
labhair i m'a thimchioll riusan
uile aig an robh sùil ri saorsa
ann an Ierusalem.

39 Agus an uair a choimh-
lion iad na h-uile nithe a réir
lagha an Tighearna, phill iad
do Ghalile, d'am baile féin
Nasaret.

40 Agus dh'fhàs an lean-
abh, agus neartaicheadh an
spiorad e, air a lìonadh le
gliocas; agus bha gràsa Dhé
air.

41 Agus chaidh a phàranta
gach bliadhna gu Ierusalem,
aig féill na càisge.

42 Agus 'nuair a bha e dà
bhliadhna dheug a dh'aois,
chaidh iad suas gu Ierusalem,
a réir gnàtha na féille.

43 Agus air coimhlionadh
nan làithean sin doibh, 'nuair
a phill iadsan, dh'fhan an
leanabh Iosa 'nan déigh ann
an Ierusalem; agus cha robh
fios aig Ioseph no aig a mhàth-
air air sin.

44 Ach air dhoibh a shaoil-
sinn gu'n robh e sa' chuid-
eachd, dh'imich iad astar là;
agus dh'iarr iad e measg an
càirdean, agus an luchd-eòl-
ais.

45 Agus an uair nach d'-
fhuair iad e, phill iad gu Ie-
rusalem, 'ga iarraidh.

46 Agus tharladh an déigh
thri làithean, gu'n d'fhuair
iad e san teampull, 'na shuidhe
am meadhon an luchd-teag-
aisg, araon 'gan éisdeachd,
agus a' cur cheisd orra.

47 Agus ghabh a' mhuinntir
a chual e uile iongantas r'a
thuigse agus r'a fhreagraibh.

48 Agus an uair a chunn-
aic iad e, ghlac uamhas iad:
agus thubhairt a mhàthair ris,
A mhic, c'ar son a rinn thu
mar so oirnn? feuch, bha
t'athair agus mise gu brònach
ga d'iarraidh.

49 Agus thubhairt esan riu,
C'ar son a bha sibh ga m'
iarraidh? nach robh fhios
agaibh gu'm bu chòir dhomh-
sa bhi ann an tigh m'Athar[1]?

50 Agus cha do thuig iad-
san an ni a labhair e riu.

51 Agus chaidh e sìos
maille riu, agus thàinig e gu
Nasaret, agus bha e ùmhal
doibh: ach ghléidh a mhàth-
air na nithe sin uile 'na
cridhe.

52 Agus thàinig Iosa air
aghaidh ann an gliocas agus
am meudachd, agus ann an
deadh-ghean aig Dia, agus
aig daoinibh.

CAIB. III.

1 *Searmonachadh Eoin Bhaiste.* 15 *Fhianuis mu thimchioll Chriosd.* 20 *Chuir Herod Eoin am prìosan.* 21 *Bhaisteadh Criosd, agus fhuair e fianuis o nèamh.* 23 *Aois agus sinnsireachd Chriosd.*

ANIS anns a' chùigeadh
bliadhna deug do impir-
eachd Thiberiuis Cheasair,

[1] *mu ghnothuichibh m'Athar.*

air bhi do Phontius Pilat 'na uachdaran air Iudea, agus Herod 'na Thetrarc air Galile, agus Philip a bhràthair 'na Thetrarc air Iturea agus dùthaich Thrachonitis, agus Lisanias 'na Thetrarc air Abilene.

2 An uair a bha Annas agus Caiaphas 'nan àrd-shagartaibh, thàinig focal Dé chum Eoin, mhic Shachariais, anns an fhàsach.

3 Agus thàinig e do'n dùthaich uile timchioll Iordain, a' searmonachadh baistidh an aithreachais, chum maitheanais pheacanna ;

4 Mar a ta e sgrìobhta ann an leabhar bhriathra an fhàidh Esaiais, ag ràdh, Guth an ti a dh'éigheas anns an fhàsach, Ulluichibh slighe an Tighearna, deanaibh a cheumanna dìreach.

5 Bithidh gach gleann air a lìonadh, agus gach beinn agus cnoc air an ìsleachadh ; agus bithidh na nithe cama air an deanamh dìreach, agus na slighean garbha air an deanamh réidh ;

6 Agus chi gach uile fheoil slàinte Dhé.

7 Uime sin thubhairt e ris an t-sluagh a thàinig a mach chum bhi air am baisteadh leis, A shìl nan nathraiche nimhe, cò thug rabhadh dhuibh-sa teicheadh o'n fheirg a ta ri teachd ?

8 Air an aobhar sin thugaibh a mach toradh iomchuidh an aithreachais, agus na tòisichibh air a ràdh annaibh féin, A ta Abraham 'na Athair againn : oir a ta mi ag ràdh ribh, gur comasach Dia do na clachaibh so air clann a thogail suas do Abraham.

9 Agus a nis féin a ta an tuagh air a' cur ri bun nan craobh : air an aobhar sin gach craobh nach toir a mach toradh maith, gearrar sìos i, agus tilgear san teine i.

10 Agus dh'fhiosraich an sluagh dheth, ag ràdh, Ciod uime sin a ni sinne ?

11 Agus fhreagair esan agus thubhairt e riu, An ti aig am bheil dà chòta, roinneadh e ris an ti aig nach 'eil ; agus an ti aig am bheil biadh, deanadh e mar an ceudna.

12 Agus thàinig mar an ceudna cìs-mhaoir gu bhi air am baisteadh, agus thubhairt iad ris, A mhaighstir, ciod a ni sinne ?

13 Agus thubhairt esan riu, Na deanaibh[1] ni air bith os ceann na dh'orduicheadh dhuibh.

14 Agus dh'fhiosraich na saighdearan mar an ceudna dheth, ag ràdh, Agus ciod a ni sinne ? Agus thubhairt e riu, Na deanaibh fòirneart air neach sam bith, no casaidbhréige, agus bithibh toilichte le 'ur tuarasdal.

15 Agus air bhi do'n phobull a feitheamh, agus na h-uile dhaoine a' reusonachadh 'nan cridheachaibh féin mu thimchioll Eoin, am b'e Criosd a bh'ann ;

16 Fhreagair Eoin, ag ràdh riu uile, Tha mise gu dearbh 'gur baisteadh le h-uisge ; ach a ta neach a' teachd a's cumhachdaiche na mise, agus cha'n airidh mise air barr-iall a bhròg fhuasgladh : baistidh esan sibh leis an Spiorad naomh, agus le teine.

17 Aig am bheil a ghuit[2]

---

[1] *togaibh.* [2] *inneal-fasgnaidh.*

'na làimh, agus ro ghlanaidh
e 'ùrlar, agus cruinnichidh e
an cruithneachd d'a thigh-
tasgaidh; ach loisgidh e am
moll le teine nach fheudar a
mhùchadh.
18 Agus ag earalachadh
mòran do nithibh eile, shear-
monaich e do'n t-sluagh.
19 Ach air do Herod an
Tetrarc bhi air a chronachadh
leis air son Herodiais bean a
bhràthar (Philip,) agus air
son gach olc a rinn Herod.
20 Chuir e so ris gach olc
eile, gu'n do dhruid e Eoin
am prìosan.
21 Agus tharladh, 'nuair a
bha 'n sluagh uile air am
baisteadh, air do Iosa mar an
ceudna bhi air a bhaisteadh,
agus e ri ùrnuigh, gu'n d'-
fhosgladh nèamh,
22 Agus gu'n d'thàinig an
Spiorad naomh a nuas air an
coslas corporra, mar cholum-
an, agus gu'n d'thàinig guth
o nèamh, ag ràdh, Is tusa mo
Mhac gràdhach, anns am
bheil mo mhòr-thlachd[1].
23 Agus thòisich Iosa féin
air a bhi mu thimchioll deich
bliadhna fichead a dh'aois,
air dha bhi, (a réir barail
dhaoine,) 'na mhac do Ioseph,
mac Heli,
24 *Mhic* Mhatait, *mhic*
Lebhi, *mhic* Mhelchi, *mhic*
Ianna, *mhic* Ioseiph,
25 *Mhic* Mhatatiais, *mhic*
Amois, *mhic* Nauim, *mhic*
Esli, *mhic* Nage,
26 *Mhic* Mhaait, *mhic*
Mhatatiais, *mhic* Shemei, *mhic*
Ioseiph, *mhic* Iudah,
27 *Mhic* Ioanna, *mhic*
Rhesa, *mhic* Shorobabeil,
mhic Shalatieil, *mhic* Neri,

[1] *annadsa tha mi làn-toilichte.*

28 *Mhic* Mhelchi, *mhic* Adi,
mhic Chosaim, *mhic* Elmod-
aim, *mhic* Eir,
29 *Mhic* Iose, *mhic* Elieseir,
mhic Ioreim, *mhic* Mhatait,
mhic Lebhi,
30 *Mhic* Shimeoin, *mhic* Iu-
dah, *mhic* Ioseiph, *mhic* Io-
nain, *mhic* Eliacim,
31 *Mhic* Mhelea, *mhic*
Mhainain, *mhic* Mhatata, *mhic*
Natain, *mhic* Dhaibhidh,
32 *Mhic* Iese, *mhic* Obeid,
mhic Bhoos, *mhic* Shalmoin,
mhic Naasoin,
33 *Mhic* Aminadaib, *mhic*
Araim, *mhic* Esroim, *mhic*
Phareis, *mhic* Iudah,
34 *Mhic* Iacoib, *mhic* Isaaic,
mhic Abrahaim, *mhic* Thara,
mhic Nachoir,
35 *Mhic* Sharuich, *mhic*
Ragau, *mhic* Phaleic, *mhic*
Ebeir, *mhic* Shala,
36 *Mhic* Chainain, *mhic*
Arphacsaid, *mhic* Shem, *mhic*
Noe, *mhic* Lameich,
37 *Mhic* Mhatusala, *mhic*
Enoich, *mhic* Iareid, *mhic*
Mhaleleeil, *mhic* Chainain,
38 *Mhic* Enois, *mhic* Shet,
mhic Adhaimh, *mhic* Dhé.

CAIB. IV.

1 *Buaireadh agus trasgadh Chriosd:*
13 *Thug e buaidh air an diabhul;*
14 *thòisich e ri searmonachadh.*
16 *Ghabh pobul Nasaret iongantas*
r'a fhoclaibh gràsmhor. 33 *Leighis*
e an duine san robh deamhan, 38
agus màthair-chéile Pheadair, &c.

AGUS air do Iosa bhi làn
do'n Spiorad naomh, phill
e air ais o Iordan, agus threòr-
aicheadh e leis an Spiorad
do'n fhàsach,
2 Agus bha e air a bhuair-
eadh rè dhà fhichead là leis
an diabhul; agus cha d'ith e
ni sam bith anns na làithibh
sin: agus air dhoibh bhi air

an crìochnachadh, an sin dh'-
fhàs e ocrach.
3 Agus thubhairt an diabh-
ul ris, Ma's tu Mac Dhé,
abair ris a' chloich so bhi 'na
h-aran.
4 Agus fhreagair Iosa e,
ag ràdh, A ta e sgrìobhta,
nach ann le h-aran a mhàin
a thig duine beò, ach le gach
uile fhocal Dé.
5 Agus air do'n diabhul a
thoirt gu beinn àrd, nochd e
dha uile rìoghachdan an
domhain ann am mionaid
aimsir.
6 Agus thubhairt an diabh-
ul ris, Bheir mise an cumh-
achd so uile dhuit, agus an
glòir ; oir thugadh dhomh-sa
sin ; agus bheir mi e do neach
air bith a's toil leam.
7 Uime sin ma ni thu
aoradh dhomh-sa, is leat iad
uile.
8 Agus fhreagair Iosa agus
thubhairt e ris, Tàr air mo
chùlaobh, a Shatain : oir a
ta e sgrìobhta, Ni thu aoradh
do'n Tighearn do Dhia, agus
dhàsan 'na aonar ni thu
seirbhis.
9 Agus thug se e gu Ieru-
salem, agus chuir e air binn-
ein an teampuill e, agus
thubhairt e ris, Ma's tu
Mac Dhé, tilg thu féin sìos
á so.
10 Oir a ta e sgrìobhta,
Bheir e àithne d'a ainglibh
mu d' thimchioll, thusa a
choimhead.
11 Agus togaidh iad suas
thu 'nan làmhaibh, air eagal
gu'm buail thu, uair air bith,
do chos air cloich.
12 Agus air freagairt do
Iosa thubhairt e ris, A dubh-
radh, Na buair[1] thusa an
Tighearna do Dhia.
13 Agus an uair a chrìoch-
naich an diabhul am buair-
eadh uile, dh'imich e uaith rè
tamuill.
14 Agus phill Iosa ann an
cumhachd an Spioraid chum
Ghalile ; agus chaidh 'iom-
radh-san air feadh na dùthcha
mu'n cuairt gu h-iomlan.
15 Agus theagaisg e 'nan
sionagogaibh, a' faotainn
glòire o na h-uile dhaoinibh.
16 Agus thàinig e gu Na-
saret, far an d'àraicheadh e :
agus chaidh e steach, mar bu
ghnàth leis, air là na sàbaid
do'n t-sionagog, agus dh'-
éirich e 'na sheasamh chum
leughaidh.
17 Agus thugadh dha
leabhar an fhàidh Esaiais ;
agus air fosgladh an leabhair
dha, fhuair e an t-àit anns an
robh e sgrìobhta,
18 Tha Spiorad an Tigh-
earn orm, do bhrìgh gu'n
d'ung e mi a shearmonachadh
an t-soisgeil do na bochdaibh ;
chuir e mi a shlànuchadh na
muinntir aig am bheil an
cridhe briste, a ghairm[2] fuasg-
laidh do na braighdibh, agus
aiseag an radhairc do na doill[3],
a thoirt saorsa do'n mhuinntir
a ta brùite,
19 A shearmonachadh
bliadhna thaitnich an Tigh-
earn.
20 Agus air dùnadh an
leabhair dha, thug e do'n
fhear-frithealaidh e, agus
shuidh e : agus bha sùilean
na bha san t-sionagog uile a'
geur-amharc airsan.
21 Agus thòisich e air a
ràdh riu, An diugh a ta an

[1] *Na dearbh.*

[2] *a shearmonachadh.* [3] *dallaibh.*

sgriobtur so air a choimhlion-
adh ann bhur cluasaibh-sa.
22 Agus thug iad uile fian-
uis da, agus ghabh iad iong-
antas ris na briathraibh gràs-
mhor a thàinig a mach as a
bheul. Agus thubhairt iad,
Nach e so mac Ioseiph?
23 Agus thubhairt e riu,
Gun amharus thubhairt sibh
rium an gnàth-fhocal so,
A leigh, leighis thu féin: ge
b'e air bith iad na nithe a
chuala sinn a rinneadh *leat*
an Capernaum, dean mar an
ceudna iad an so a' d' dhùth-
aich féin.
24 Agus thubhairt e, Gu
deimhin a ta mi ag ràdh ribh,
nach 'eil fàidh air bith tait-
neach 'na dhùthaich féin.
25 Ach gu firinneach a ta
mise ag ràdh ribh, gu'n robh
mòran bhantrach ann an
Israel an làithibh Eliais, an
uair a dhruideadh nèamh rè
thri bliadhna agus shè mìos-
an, agus a bha gorta mhòr air
feadh na tìre uile.
26 Ach cha do chuireadh
Elias dh'ionnsuidh aoin
diubh, ach gu Sarepta Shid-
oin, chum mnà a bha 'na
bantraich.
27 Agus bha mòran lobhar
ann an Israel ri linn Eliseuis
an fhàidh; agus cha do ghlan-
adh a h-aon aca, ach Naaman
an Sirianach.
28 Agus lìonadh iadsan
uile a bha san t-sionagog le
feirg, an uair a chual iad na
nithe sin;
29 Agus dh'éirich iad suas,
agus thilg iad a mach as a'
bhaile e, agus thug iad leo e
gu maluidh a' chnoic[1], air an
robh am baile togta, chum a
thilgeadh sios an coinneamh
a chinn.
30 Ach air gabhail dhasan
troimh am meadhon dh'-
fhalbh e,
31 Agus chaidh e sìos gu
Capernaum, baile do Ghalile,
agus bha e 'gan teagasg air
làithibh na sàbaid:
32 Agus ghabh iad iong-
antas r'a theagasg; do bhrìgh
gu'n robh 'fhocal le cumh-
achd.
33 Agus bha anns an t-
sionagog duine anns an robh
spiorad deamhain neòghloin,
agus ghlaodh e le guth mòr,
34 Ag ràdh, Leig leinn;
ciod e ar gnothuch-ne riut,
Iosa o Nasaret? an d'thàinig
thu g'ar sgrios? a ta fhios
agam cò thu, Aon naomh
Dhé.
35 Agus chronuich Iosa e,
ag ràdh, Bi a' d' thosd, agus
thig a mach as. Agus air
do'n deamhan esan a thilg-
eadh sìos 'nam meadhon,
thàinig e mach as, gun chiurr-
adh sam bith a dheanamh
air.
36 Agus thàinig uamhas
orra uile, agus labhair iad r'a
chéile, ag ràdh, Ciod a' ghnè
cainnte so? oir le h-ùghd-
arras agus cumhachd a ta e
toirt orduigh do na spiorad-
aibh neòghlan, agus tha iad
a' teachd a mach.
37 Agus chaidh iomradh
airsan a mach feadh gach
àite do'n dùthaich mu'n
cuairt.
38 Agus dh'éirich e as an
t-sionagog, agus chaidh e
steach do thigh Shimoin: a-
gus bha fiabhrus mòr air
màthair-chéile Shimoin; agus
ghuidh iad air as a leth.
39 Agus air dha seasamh

[1] *beul-bhruach a' chnoic.*

os a ceann[1], chronuich e am fiabhrus, agus dh'fhàg e i. Agus dh'éirich ise air ball, àgus rinn i frithealadh dhoibh.

40 Agus ag dol fuidhe na gréine, iadsan uile aig an robh daoine euslan le iomadh gnè tinnis, thug iad d'a ionnsuidh iad: agus chuir esan a làmhan air gach aon diubh, agus leighis e iad.

41 Agus chaidh mar an ceudna deamhain a mach á mòran, a' glaodhaich agus ag ràdh, Is tu Criosd Mac Dhé. Agus chronuich e iad, agus cha d'fhulaing e dhoibh labhairt: oir bha fhios aca gu'm b' esan Criosd.

42 Agus air teachd do'n là, chaidh e mach, agus dh'imich e gu àite fàsail: agus bha'n sluagh 'ga iarraidh, agus thàinig iad d'a ionnsuidh, agus b'àill leo a chumail, chum nach rachadh e uatha.

43 Ach thubhairt esan riu, Is éigin dhomh-sa rìoghachd Dhé a shearmonachadh do bhailtibh eile mar an ceudna; oir is ann chum so a chuireadh mi.

44 Agus shearmonaich e ann an sionagogaibh Ghalile.

CAIB. V.

1 *Theagaisg Criosd an sluagh á luing Pheadair;* 4 *le tarruing mhìorbhuileach éisg nochd e cionnus a bha e gu Peadar agus a chompanaich a dheanamh 'nan iasgairibh air daoinibh:* 12 *ghlan e neach a bha 'na lobhar, &c.*

AGUS tharladh, 'nuair a bha am pobull a' dlùththeannadh air, chum focal Dé éisdeachd, gu'n do sheas e làimh ri loch Ghenesaret,

2 Agus chunnaic e dà luing[2] 'nan seasamh ri taobh an locha: ach bha na h-iasgairean air dol a mach asda agus a' nigheadh *an* lìonta.

3 Agus chaidh a steach do aon do na longaibh bu le Simon, agus dh'iarr e air dol a mach beagan o thìr: agus air suidhe dha, theagaisg e an sluagh as an luing.

4 A nis an uair a sguir e do labhairt, thubhairt e ri Simon, Cuir a mach chum na doimhne, agus leigibh sìos bhur lìonta chum tarruing.

5 Agus fhreagair Simon, agus thubhairt e ris, A mhaighstir, shaothraich sinn feadh na h-oidhche uile, agus cha do ghlac sinn ni sam bith: ach air t'fhocal-sa leigidh mi sìos an lìon.

6 Agus an uair a rinn iad so, chuairtich iad tachdar[3] mòr éisg; ionnus gu'n do bhriseadh an lìon.

7 Agus sméid iad air an companaich, a bha san luing eile, teachd agus còmhnadh a dheanamh leo. Agus thàinig iad, agus lìon iad an dà luing, ionnus gu'n robh iad an inbhe dol fuidhe.

8 'Nuair a chunnaic Simon Peadar *so* thuit e sìos aig glùinibh Iosa, ag ràdh, Imich uam-sa, a Thighearn, oir is duine peacach mi.

9 Oir ghlac uamhas e féin agus iadsan uile bha maille ris, air son an tarruing éisg a ghlac iad:

10 Agus mar an ceudna Seumas agus Eoin, mic Shebede, a bha 'nan companaich aig Simon. Agus thubhairt Iosa ri Simon, Na biodh eagal ort; á so suas glacaidh tu daoine.

---

[1] *laimh rithe.* [2] *bharc.* [3] *àireamh.*

11 Agus an uair a thug iad
an longa gu tìr, dh'fhàg iad
na h-uile nithe, agus lean iad
esan.
12 Agus an uair a bha esan
ann am baile àraidh, feuch
duine làn do luibhre: agus
air dha Iosa fhaicinn, thuit
e sìos air 'aghaidh, agus
ghuidh e air, ag ràdh, A
Thighearn, ma's toil leat, tha
thu comasach air mise a
ghlanadh.
13 Agus shìn e *a* làmh,
agus bhean e ris, ag ràdh, Is
toil leam ; bi glan. Agus air
ball dh'fhàg an luibhre e.
14 Agus dh'àithn e dha,
gun innseadh do neach air
bith : Ach imich, agus nochd
thu féin do'n t-sagart, agus
thoir seachad air son do
ghlanaidh, mar a dh'àithn
Maois, mar fhianuis doibh.
15 Ach bu mhòid a
sgaoileadh 'iomradh-san : a-
gus thàinig sluagh mòr an
ceann a chéile chum éisd-
eachd, agus a bhi air an
slànuchadh leis o'n eucailibh.
16 Agus chaidh e air leth
chum an fhàsaich, agus rinn
e urnuigh.
17 Agus tharladh air là
àraidh, 'nuair a bha e a' teag-
asg, gu'n robh 'nan suidhe *an
sin* Phairisich agus luchd-
teagaisg an lagha, a thàinig
as gach uile bhaile do Gha-
lile, agus do Iudea, agus *o*
Ierusalem : agus bha cumh-
achd an Tighearn *a làthair*
chum an slànuchadh.
18 Agus, feuch, ghiulain
daoine air leabaidh duine air
an robh am pairilis : agus
dh'iarr iad a thoirt a steach,
agus a chur 'na làthair-san.
19 Agus an uair nach d'-
fhuair iad seòl air am feudadh
iad a thoirt a steach, le meud
na cuideachd, chaidh iad suas
air an tigh, agus leig iad sìos
troimh mhullach an tighe e
féin agus a leabadh, anns a'
mheadhon an làthair Iosa.
20 Agus an uair a chunn-
aic e an creidimh, thubhairt
e ris, A dhuine, tha do pheac-
anna air am maitheadh dhuit.
21 Agus thòisich na sgrìobh-
aichean agus na Phairisich
air reusonachadh, ag ràdh,
Cò e so a ta labhairt toibheim?
cò dh'fheudas peacanna a
mhaitheadh ach Dia a mhàin?
22 Ach air aithneachadh
an smuainte do Iosa, fhreag-
air e agus thubhairt e riu,
Ciod a ta sibh a' reusonach-
adh 'nur cridheachaibh ?
23 Co aca is usadh a ràdh,
Tha do pheacanna air am
maitheadh dhuit, no ràdh,
Eirich agus imich ?
24 Ach a chum gu'm bi
fios agaibh gu bheil cumhachd
aig Mac an duine peacanna
a mhaitheadh air talamh,
(thubhairt e ri fear na pairil-
is,) A ta mi ag ràdh riut,
éirich, agus tog do leabadh,
agus imich do d' thigh.
25 Agus dh'éirich e air ball
'nan làthair, agus thog e *an
leabadh* air an robh e 'na
luidhe, agus chaidh e d'a
thigh féin a' toirt glòire do
Dhia.
26 Agus ghlac uamhas iad
uile, agus thug iad glòir do
Dhia, agus lìonadh le h-eagal
iad, ag ràdh, Chunnaic sinne
nithe do-chreidsinn[1] an diugh.
27 Agus an déigh nan
nithe sin, chaidh e mach,
agus chunnaic e cìs-mhaor
d'am b'ainm Lebhi, 'na

[1] *iongantach.*

shuidhe aig àite togail na cìse; agus thubhairt e rìs, Lean mise.

28 Agus air fàgail nan uile nithe dha, dh'éirich e, agus lean se e.

29 Agus rinn Lebhi féisd[1] mhòr dha 'na thigh féin: agus bha cuideachd mhòr do chìs-mhaoraibh, agus do mhuinntir eile a shuidh maille riu.

30 Agus rinn an sgrìobhaichean agus am Phairisich gearan an aghaidh a dheisciobul-san, ag ràdh, C'ar son a ta sibh ag itheadh, agus ag òl maille ri cìs-mhaoraibh agus ri peacachaibh?

31 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Cha'n 'eil feum aca-san a ta slàn air an leigh, ach aca-san a ta tinn.

32 Cha d'thàinig mise a ghairm nam fìrean, ach nam peacach chum aithreachais.

33 Agus thubhairt iadsan ris, C'ar son a ta deisciobuil Eoin gu tric ri trasgadh[2], agus a' deanamh ùrnuigh, agus mar an ceudna *deisciobuil* nam Phairiseach; ach a ta do dheisciobuil-sa ag itheadh agus ag òl?

34 Agus thubhairt esan riu, Am feud sibh a thoirt air cloinn seòmair an fhir nuadh-phòsda trasgadh a dheanamh, am feadh a ta am fear nuadh-pòsda maille riu?

35 Ach thig na làithean an uair a bheirear am fear nuadh-pòsda uatha; an sin ni iad trasgadh anns na làithibh sin.

36 Agus labhair e mar an ceudna cosamhlachd riu; Cha chuir neach air bith mìr a dh' eudach nuadh air sean eudach: no, reubaidh an t-eudach nuadh e, agus cha tig am mìr do'n eudach nuadh ris an t-sean eudach.

37 Agus cha chuir duine sam bith fìon nuadh ann an seann searragaibh; no, brisidh am fìon nuadh na searragan, agus dòirtear e féin, agus caillear na searragan.

38 Ach is còir fìon nuadh a chur ann an searragaibh nuadha; agus bithidh iad le chéile tèaruinte.

39 Agus cha 'n 'eil duine sam bith, air dha sean *fhìon* òl, a dh'iarras air ball *fìon* nuadh: oir their e, Is e an sean *fhìon* a's fearr.

CAIB. VI.

1 *Chronuich Criosd doille nam Phairiseach mu thimchioll coimhead na sàbaid, le sgriobtur, le reuson, agus le mìorbhuil;* 13 *thagh e dà abstol deug;* 17 *shlànuich e muinntir a bha tinn.*

AGUS tharladh air a' cheud là sàbaid an déigh an dara là *do fhéill na càisge*[3], gu'n deachaidh e troimh na h-achaibh arbhair; agus spìon a dheisciobuil na diasan arbhair, agus dh'ith iad, an déigh *am* bruthadh le'n làmhaibh.

2 Agus thubhairt cuid do na Phairisich riu, C'ar son a ta sibh a' deanamh an ni nach 'eil ceaduichte r'a dheanamh air làithibh na sàbaid?

3 Agus fhreagair Iosa iad, agus thubhairt e, Nach do leugh sibhse an ni so rinn Daibhidh, 'nuair a bha ocras air féin, agus orra-san a bha maille ris;

4 Cionnus a chaidh e steach do thigh Dhé, agus a ghabh e

[1] *cuirm.* [2] *trosgadh.*

[3] *air an dara là sàbaid an déigh na ceud* sàbaid.

arān na fianuis[1], agus a dh'ith
e féin, agus thug e mar an
ceudna dhoibh-san a bha
maille ris ; ni nach 'eil cead-
uichte itheadh ach do na
sagartaibh a mhàin ?
5 Agus thubhairt e riu, Is
Tighearn Mac an duine air
an t-sàbaid féin.
6 Tharladh mar an ceudna
air sàbaid eile, gu'n deachaidh
e steach d'on t-sionagog, agus
gu'n do theagaisg e ; agus
bha an sin duine, aig an robh
a làmh dheas air seargadh.
7 Agus rinn na sgrìobh-
aichean agus na Phairisich
faire, *a dh'fheuchainn* an leigh-
iseadh e air an t-sàbaid ;
chum gu'm faigheadh iad
cùis-dhìtidh[2] 'na aghaidh.
8 Ach thuig esan an
smuaintean, agus thubhairt e
ris an duine aig an robh an
làmh sheargta, Eirich, agus
seas a mach sa' mheadhon.
Agus dh'éirich esan, agus
sheas e.
9 An sin thubhairt Iosa
riu, Feòraichidh mise aon ni
dhibh ; Am bheil e cead-
uichte air làithibh na sàbaid
maith a dheanamh, no olc ?
anam a shaoradh, no a sgrios ?
10 Agus air dha amharc
mu'n cuairt orra uile, thubh-
airt e ris an duine, Sìn a
mach do làmh. Agus rinn
e sin : agus dh'aisigeadh a
làmh slàn da mar an *làmh*
eile.
11 Agus lìonadh iadsan do
chuthach ; agus labhair iad
r'a chéile, ciod a dheanadh
iad ri Iosa.
12 Agus anns na làithibh
sin chaidh esan gu beinn
a dheanamh urnuigh, agus
bhuanaich e rè na h-oidhche
ann an urnuigh ri Dia[3].
13 Agus air teachd do'n là,
ghairm e d'a ionnsuidh a
dheisciobuil ; agus thagh e
dà fhear dheug asda, d'an do
ghairm e Abstoil :
14 Simon, (a dh'ainmich
e mar an ceudna Peadar,)
agus Aindreas a bhràthair,
Seumas agus Eoin, Philip a-
gus Bartolomeus,
15 Mata agus Tomas, Seu-
mas *mac* Alpheuis, agus Si-
mon d'an goirear Selotes,
16 Iudas *bràthair* Sheumais,
agus Iudas Iscariot, esan a
bha 'na fhear-brathaidh.
17 Agus thàinig e nuas leo,
agus sheas e air ionad còmh-
nard, agus coimhthional a
dheisciobul, agus buidheann
mhòr shluaigh o Iudea uile
agus o Ierusalem, agus o
chois fairge Thiruis agus
Shidoin, muinntir a thàinig
g'a éisdeachd, agus gu bhi
air an leigheas o'n euslaint-
ibh ;
18 Agus iadsan a bha air
am pianadh le spioradaibh
neòghlan : agus leighiseadh
iad.
19 Agus dh'iarr an sluagh
uile beantuinn ris : oir chaidh
cumhachd a mach as, agus
shlànuich e iad uile.
20 Agus thog e suas a
shùilean air a dheisciobluibh,
agus thubhairt e, *Is* beann-
aichte *sibhse* ta bochd : oir is
leibh rìoghachd Dhé.
21 *Is* beannaichte *sibhse* ta
ocrach a nis ; oir sàsuichear
sibh. *Is* beannaichte *sibhse*
ta caoidh a nis : oir gàiridh
sibh.
22 *Is* beannaichte sibh,

[1] *an t-aran taisbeanta.*
[2] *cùis-chasaid.* [3] *tigh-urnuigh Dhé.*

'nuair a bheir daoine fuath dhuibh, agus a chuireas iad as an cuideachd sibh, agus a bheir iad cainnt mhaslach dhuibh, agus a thilgeas iad a mach bhur n-ainm mar olc, air son Mhic an duine.
23 Deanaibh-sa gairdeachas san là sin, agus leumaibh le h-aoibhneas: oir feuch, is mòr bhur duais air nèamh: oir is ann mar sin a rinn an aithriche air na fàidhibh.
24 Ach is an-aoibhinn duibhse ta saoibhir: oir fhuair sibh bhur sòlas.
25 Is an-aoibhinn duibhse ta sàitheach: oir bithidh ocras oirbh. Is an-aoibhinn duibhse ta gàireachdaich a nis: oir ni sibh bròn agus gul.
26 Is an-aoibhinn duibhse 'nuair a labhras daoine[1] maith umaibh: oir is ann mar sinn a rinn an aithriche ris na fàidhibh bréige.
27 Ach a ta mi ag ràdh ribhse ta 'g éisdeachd, Gràdhaichibh bhur naimhde, deanaibh maith dhoibh-san le'm fuathach sibh;
28 Beannaichibh iadsan a ta 'gur mallachadh, agus deanaibh urnuigh air son na muinntir a ta buntuinn gu naimhdeil ribh.
29 Ris an ti a bhuaileas thu air aon ghial, cum an gial eile; agus do'n ti a bheir t'fhalluinn dhiot, na bac do chòta mar an ceudna.
30 Thoir do gach neach a dh'iarras ort; agus o'n neach a bheir uait do mhaoin, na iarr air ais *i*.
31 Agus mar a b'àill leibh daoine a dheanamh dhuibh, deanaibh-sa mar an ceudna dhoibhsan.
32 Oir ma ghràdhaicheas sibh iadsan aig am bheil gràdh dhuibh, ciod am buidheachas a ta agaibh? oir gràdhaichidh peacaich féin an dream aig am bheil gràdh dhoibh.
33 Agus ma ni sibh maith do'n mhuinntir a ni maith dhuibh, ciod am buidheachas a ta agaibh? oir ni peacaich an ni so féin mar an ceudna.
34 Agus ma bheir sibh iasachd[2] dhoibhsan o'm bheil dùil agaibh ri fhaotainn a rìs, ciod am buidheachas a ta agaibh? oir bheir peacaich féin iasachd do pheacachaibh, chum gu'm faigh iad uiread a rìs.
35 Ach gràdhaichibh-sa bhur naimhde, agus deanaibh maith, agus thugaibh iasachd, gun dùil a bhi agaibh ri ni sam bith 'na éiric[3]: agus bithidh bhur duais mòr, agus bithidh sibh 'nur cloinn do'n Ti a's àirde: oir a ta esan tabhartach dhoibhsan a ta mithaingeal agus olc.
36 Bithibh-sa uime sin tròcaireach, mar a ta bhur n-Athair tròcaireach.
37 Agus na tugaibh breth agus cha toirear breth oirbh: na dìtibh, agus cha dìtear sibh: thugaibh maitheanas, agus bheirear maitheanas dhuibh.
38 Thugaibh uaibh, agus bheirear dhuibh; deadh thomhas, air a gheinneadh, agus air a chrathadh ri chéile, agus a' cur thairis, bheir daoine ann bhur n-uchd; oir leis an tomhas le'n tomhais sibh, tomhaisear dhuibh a rìs.

---

[1] *na h-uile dhaoine.* [2] *coingheall.*

[3] *gun bhur dòchas a chall.*

39 Agus labhair e cosamh-
lachd riu, Am feud an dall
dall a threòrachadh? nach
tuit iad le chéile[1] ann an
slochd?
40 Cha'n 'eil an deisciobul
os ceann a mhaighstir: ach
ge b'e neach a ta coimhlionta,
bithidh e mar a mhaighstir.
41 Agus c'ar son a ta thu
faicinn an smùirnein a ta an
sùil do bhràthar, agus nach
'eil thu toirt fa'near an t-sail
a ta ann do shùil féin?
42 No cionnus a dh'fheud-
as tu ràdh ri do bhràthair, A
bhràthair, leig dhomh an
smùirnein a thoirt á d' shùil,
agus nach 'eil thu toirt fa'-
near an t-sail a ta ann do
shùil féin? A chealgair, tilg
a mach air tùs an t-sail as do
shùil féin, agus an sin is léir
dhuit gu soilleir an smùirnein
a ta ann an sùil do bhràthar
a thoirt aisde.
43 Oir cha deadh chraobh
a bheir a mach droch thoradh:
agus cha droch chraobh a
bheir a mach deadh thoradh.
44 Oir aithnichear gach
craobh air a toradh: oir cha
tionail daoine fìgean do
dhroighionn, no caoran fìona
do'n fhearr-dhris.
45 Bheir duine maith ni
maith a mach á deadh ion-
mhas a chridhe; agus bheir
droch dhuine ni olc a mach
á droch ionmhas a chridhe:
oir is ann á pailteas a chridhe
a labhras a bheul.
46 Agus c'ar son a ghoir-
eas sibh, a Thighearn, a
Thighearn, dhiom-sa, agus
nach dean sibh na nithe a ta
mi ag ràdh?
47 Gach neach a thig a m'
ionnsuidh-sa, agus a chluinn-
eas mo bhriathra, agus a ni
iad, feuchaidh mi dhuibh co
ris is cosmhuil e:
48 Is cosmhuil e ri duine
a thog tigh, agus a chladh-
aich domhain, agus a chuir a'
bhunait air carraig: agus an
uair a thàinig an tuil, bhuail
an sruth gu dian air an tigh
sin, agus cha b'urrainn e
charachadh; oir bha e air a
shuidheachadh[2] air carraig.
49 Ach an ti a chluinneas,
agus nach dean, is cosmhuil e
ri duine a thog tigh air an
talamh gun bhunait, air an
do bhuail an sruth gu dian,
agus air ball thuit e; agus
bu mhòr tuiteam an tighe sin.

CAIB. VII.

1 *Leighis Criosd seirbhiseach ceann-*
aird-ceud. 11 *Thog e mac na*
bantraich ann an Nain o'n bhàs;
19 *dhearbh e do theachdairibh*
Eoin, le oibribh mìorbhuileach a
rinn e 'nan làthair, gu'm b'e
féin an Criosd a bha ri teachd;
24 *nochd e do'n t-sluagh ciod i a*
bharail mu Eoin, &c.

ANIS an uair a chrìoch-
naich e a bhriathra-san
uile ann an éisdeachd an t-
sluaigh, chaidh e steach do
Chapernaum.
2 Agus bha seirbhiseach
ceannaird-ceud àraidh, a b'
ionmhuinn leis, gu tinn, agus
ri h-uchd bàis.
3 Agus an uair a chual e
mu Iosa, chuir e seanairean
nan Iudhach d'a ionnsuidh,
a' cur impidh air gu'n tigeadh
e, agus gu'n leighiseadh e a
sheirbhiseach.
4 Agus an uair a thàinig
iad gu Iosa, ghuidh iad air gu
dùrachdach, ag ràdh, Gu'm
b'airidh e gu'n deanadh esan
so dha:

[1] *araon.*

[2] *stéidheachadh.*

5 Oir is toigh leis ar cinn-
each-ne, agus thog esan
dhuinn sionagog[1].
6 Agus chaidh Iosa maille
riu. Ach air dha bhi nis
fagus do'n tigh, chuir an
ceannard-ceud càirdean d'a
ionnsuidh, ag ràdh ris, A
Thighearn, na cuir dragh ort
féin; oir cha'n airidh mise
gu'n rachadh tu steach fo m'
chleith:
7 Uime sin cha mhò a
mheas mi gu'm b'airidh mi
féin air teachd a d' ionn-
suidh: ach *a mhàin* abair am
focal, agus slànuichear m'
òglach.
8 Oir is duine mise féin air
mo chur fo ùghdarras, aig am
bheil saighdeara fodham; a-
gus their mi ris an fhear so,
Imich, agus imichidh e; agus
ri fear eile, Thig, agus thig e;
agus ri m' sheirbhiseach, Dean
so, agus ni se e.
9 Agus an uair a chuál
Iosa na nithe so, ghabh e
iongantas ris, agus air tionn-
dadh dha, thubhairt e ris an
t-sluagh a lean e, A ta mi ag
ràdh ribh, nach d'fhuair mi
creidimh co mòr as so, ann
an Israel féin.
10 Agus air pilltinn air an
ais do'n tigh do na teachdair-
ibh a chuireadh *d'a ionnsuidh,*
fhuair iad an seirbhiseach a
bha tinn, slàn.
11 Agus tharladh, an là
'na dhéigh sin, gu'n deach-
aidh e chum baile d'an gairm-
ear Nain; agus chaidh a
dheisciobuil[2] maille ris, agus
sluagh mòr.
12 A nis an uair a thàinig
e am fagus do gheata a'
bhaile, feuch, ghiùlaineadh a
mach duine marbh, aon mhac
a mhàthar, agus bu bhantrach
i: agus bha sluagh mòr do
mhuinntir a' bhaile maille
rithe.
13 Agus an uair a chunn-
aic an Tighearn i, ghabh e
truas dith, agus thubhairt e
rithe, Na guil.
14 Agus thàinig e agus
bhean e ris a' ghiùlan[3]; (a-
gus sheas iadsan a bha 'ga
iomchar;) agus thubhairt e,
Oganaich, a ta mi ag ràdh
riut, éirich.
15 Agus dh'éirich an duine
bha marbh 'na shuidhe, agus
thòisich e air labhairt: agus
thug e d'a mhàthair e.
16 Agus ghlac eagal *iad*
uile: agus thug iad glòir do
Dhia, ag ràdh, Dh'éirich
fàidh mòr 'nar measg-ne; a-
gus, Dh'amhairc Dia air a
shluagh féin.
17 Agus chaidh an t-iom-
radh so mach airsan air feadh
Iudea uile, agus na dùthcha
mu'n cuairt uile.
18 Agus dh'innis a dheisc-
ciobuil do Eoin mu thimchioll
nan nithe sin uile.
19 Agus ghairm Eoin d'a
ionnsuidh dithis àraidh d'a
dheisciobluibh, agus chuir e
iad gu Iosa, ag ràdh, An tusa
esan a bha ri teachd, no m'
bi sùil againn ri neach eile?
20 Agus air teachd do na
daoinibh d'a ionnsuidh,
thubhairt iad, Chuir Eoin
Baiste sinne a d' ionnsuidh,
ag ràdh, An tusa an ti a bha
ri teachd, no 'm bi sùil againn
ri neach eile?
21 Agus anns an uair sin

[1] *thog esan ar sionagog.*
[2] *mòran d'a dheisciobluibh.*

[3] *chiste mhairbh.*

féin leighis e mòran o 'n
euslaintibh agus o 'm plàigh-
ibh, agus o dhroch spioradaibh ; agus thug e 'n radharc
do mhòran a bha dall.

22 Agus fhreagair Iosa, a-
gus thubhairt e riu, Imichibh-
sa agus innsibh do Eoin na
nithe a chunnaic agus a
chuala sibh, gu bheil na doill
a' faicinn, na bacaich ag im-
eachd, na lobhair air an
glanadh, na bodhair a' cluinn-
tinn, na mairbh air an dùsg-
adh, an soisgeul air a shear-
monachadh do na bochdaibh.
23 Agus is beannaichte
esan nach faigh oilbheum
annamsa.[1]
24 Agus an uair a dh'fhalbh
teachdairean Eoin, thòisich e
air labhairt ris an t-sluagh
mu thimchioll Eoin, Ciod an
ni a chaidh sibh a mach do'n
fhàsach a dh'fhaicinn ? an i
cuilc air a crathadh le gaoith ?
25 Ach ciod e an ni chaidh
sibh a mach a dh'fhaicinn ?
an e duine air a sgeadachadh
ann an eudach mìn ? feuch,
iadsan a ta sgeadaichte le
eudach rìomhach, agus a'
caitheadh am beatha gu sògh-
ail, is ann an cùirtibh nan
rìghrean a ta iad.
26 Ach ciod e an ni chaidh
sibh a mach a dh'fhaicinn ?
an e fàidh ? seadh, a ta mi ag
ràdh ribh, agus ni's mò na
fàidh.
27 Is e so an ti mu'm bheil
e sgrìobhta, Feuch, cuiridh
mi mo theachdair roimh do
ghnùis, a dh'ulluicheas do
shlighe romhad.
28 Oir a ta mi ag ràdh
ribh, 'Nam measg-san a rug-
adh le mnaibh, cha'n 'eil
fàidh a's mò na Eoin Baiste :
gidheadh an ti a's lugha ann
an rìoghachd Dhé, is mò e na
esan.
29 Agus dh'fhìreanaich am
pobull uile a chual *e*, agus na
cìs-mhaoir, Dia, air dhoibh
bhi air am baisteadh le baist-
eadh Eoin.
30 Ach chuir na Phairisich
agus an luchd-lagha cùl ri
comhairle Dhé d'an taobh
féin, am feadh nach do bhaist-
eadh iad leis.
31 Agus thubhairt an Tigh-
earna, Cò ris uime sin a
shamhlaicheas mi daoine a'
ghinealaich so ? agus cò ris a
ta iad cosmhuil ?
32 A ta iad cosmhuil ri
cloinn a ta 'nan suidhe sa'
mhargadh, agus a dh'éigheas
r'a chéile, ag ràdh, Rinn sinne
pìobaireachd dhuibh-sa, agus
cha d'rinn sibhse dannsa :
rinn sinne tuireadh dhuibh-
sa, agus cha d'rinn sibhse
gul.
33 Oir thàinig Eoin Baiste,
cha'n ann ag itheadh arain,
no ag òl fìona ; agus their
sibh, A ta deamhan aige.
34 Thàinig Mac an duine
ag itheadh agus ag òl ; agus
their sibh, Feuch duine geòc-
ach, agus pòitear-fìona, car-
aid chìs-mhaor agus pheac-
ach.
35 Ach a ta gliocas air a
fìreanachadh le a cloinn uile.
36 Agus dh'iarr duine
àraidh do na Phairisich air,
gu'n itheadh e biadh maille
ris. Agus chaidh e steach
do thigh an Phairisich, agus
shuidh[2] e sìos chum bidh.
37 Agus, feuch, an uair a
fhuair bean anns a' bhaile,

[1] *nach gabh oilbheum rium-sa.*

[2] *luidh.* Gr.

G

a bha 'na peacach, fios gu'n
robh e 'na shuidhe aig biadh
ann an tigh an Phairisich,
thug i leatha bocsa alabastair
làn do oladh chubhraidh,
38 Agus sheas i aig a chos-
aibh air a chùlaobh a' gul, a-
gus thòisich i air a chosan a
fhliuchadh le a deuraibh, a-
gus thiormaich i *iad* le folt a
cinn, agus phòg i a chosa,
agus dh'ung i leis an oladh
iad.
39 Agus an uair a chunn-
aic am Phairiseach, a thug
cuireadh dha, *so,* labhair e ann
féin, ag ràdh, Nam b'fhàidh
an duine so, bhiodh fhios
aige cò i a' bhean so a ta
beantuinn ris, agus ciod is
gnè dhi; oir is peacach i.
40 Agus fhreagair Iosa, a-
gus thubhairt e ris, A Shimoin,
a ta ni agam ri ràdh riut.
Agus thubhairt esan, A
mhaighstir, abair e.
41 Bha aig fear-fiacha
àraidh dithis do fhéichnein-
ibh: bha aige air aon fhear
cùig ceud peghinn, agus air
an fhear eile leth-cheud.
42 Agus do bhrìgh nach
robh aca ni leis an dìoladh
iad, mhaith e gu saor dhoibh
araon. Innis dhomh-sa uime
sin, cò dhiubh is mò a ghràdh-
aicheas e?
43 Agus fhreagair Simon
agus thubhairt e, Is i mo
bharail gur e an neach is mò
d'an do mhaith e. Agus
thubhairt e ris, Is ceart a thug
thu breth.
44 Agus air tionndadh ris
a' mhnaoi, thubhairt e ri Si-
mon, Am faic thu a' bhean
so? thàinig mi steach do d'
thigh, cha d'thug thu dhomh
uisge chum mo chos; ach
dh'ionnlaid ise mo chosa le
deuraibh, agus thiormaich i
iad le folt a cinn.
45 Cha d'thug thusa dhomh
pòg: ach o thàinig ise[1] stigh,
cha do sguir i a phògadh mo
chos.
46 Cha d'ung thusa mo
cheann le h-oladh: ach dh'-
ung ise mo chosa le h-oladh
chùbhraidh.
47 Uime sin a ta mi ag
ràdh riut, Gu bheil a peac-
anna a ta lìonmhor, air am
maitheadh; air an aobhar
sin[2] ghràdhaich i gu mòr:
ach ge b'e neach d'am maith-
ear beagan, bithidh a ghràdh
beag.
48 Agus thubhairt e rithe,
Tha do pheacanna air am
maitheadh.
49 Agus thòisich iadsan a
bha 'nan suidhe aig biadh
maille ris, air a ràdh annta
féin, Cò e so a ta eadhon a'
maitheadh pheacanna?
50 Agus thubhairt e ris a'
mhnaoi, Shlànuich do chreid-
imh thu; imich an sìth.

CAIB. VIII.

1 *Fhritheil mnài do Chriosd le am maoin.* 4 *An déigh do Chriosd searmoin a dheanamh o àit gu h-àit, agus e air a leantuinn le abstolaibh, labhair e cosamhlachd an t-sìoladair,* 16 *agus na coinnle;* 21 *chuir e an céill cò iad a mhàthair, agus a bhràithrean.*

AGUS tharladh an déigh
sin, gu'n d'imich esan
troimh gach caithir agus baile,
a' searmonachadh, agus a'
cur an céill soisgeil rìoghachd
Dhé, agus an dà fhear dheug
maille ris;
2 Agus mnài àraidh a leigh-
iseadh o dhroch spioradaibh
agus o euslaintibh, Muire
d'an gairmear Magdalen, as

[1] *mi.* [2] *oir.*

an deachaidh seachd deamh-
ain.
3 Agus Ioanna bean Chusa
stiùbhaird Heroid, agus Su-
sanna, agus mòran eile, a
bha frithealadh dha le am
maoin.
4 Agus an uair a chruinn-
ich sluagh mòr, agus a thàinig
iad as gach baile d'a ionn-
suidh, labhair e ann an cos-
amhlachd :
5 Chaidh fear-cuir a mach
a chur a shìl : agus ag cur
da, thuit cuid ri taobh an
rathaid ; agus shaltradh sìos
e, agus dh'ith eunlaith an ath-
air suas e.
6 Agus thuit cuid eile air
carraig, agus air fàs da, shearg
e, do bhrìgh nach robh sùgh
aige.
7 Agus thuit cuid eile am
measg droighinn, agus dh'-
fhàs an droighinn maille ris,
agus thachd se e.
8 Agus thuit cuid eile air
talamh maith, agus dh'fhàs e
suas, agus thug e toradh uaith
a cheud uiread *as a chuireadh*.
Agus air dha na nithe sin a
ràdh, ghlaodh e, Ge b'e aig
am bheil cluasa chum éisd-
eachd, éisdeadh e.
9 Agus dh'fhiosraich a
dheisciobuil deth, ag ràdh,
Ciod e an cosamhlachd so?
10 Agus thubhairt esan,
Thugadh dhuibhsa eòlas
fhaotainn air rùn dìomhair
rìoghachd Dhé ; ach do chàch
an cosamhlachdaibh, ionnus
ag faicinn doibh nach faic-
eadh iad, agus ag cluinntinn
doibh nach tuigeadh iad.
11 Ach is e so an cosamh-
lachd : Is e an sìol focal Dé.
12 Iadsan ri taobh an rath-
aid, is iad sin a dh'éisdeas :
'na dhéigh sin a ta an diabhul
a' teachd, agus a' togail air
falbh an fhocail as an cridh-
eachaibh, air eagal gu'n creid-
eadh iad agus gu'm biodh iad
air an saoradh.
13 An dream air a' charr-
aig, *is iad sin iadsan*, an uair
a dh'éisdeas iad, a ghabhas
am focal d'an ionnsuidh le
gairdeachas, ach cha'n 'eil
aca so freumh, *muinntir* a
chreideas rè tamuill, agus an
àm buairidh a ta tuiteam air
falbh.
14 Agus an ni a thuit am
measg droighinn, is iad sin
an dream a dh'éisdeas, agus
air dhoibh dol a mach, a ta
iad air an tachdadh le cùram,
agus le saoibhreas, agus le
sàimh na beatha *so*, agus cha
'n 'eil iad a' toirt toraidh
uatha chum foirfeachd.
15 Ach an ni *a thuit* san
talamh mhaith, is iad sin
iadsan, air dhoibh am focal
éisdeachd, a ta 'ga choimhead
ann an cridhe treibh-dhireach
agus maith, agus a' toirt tor-
aidh uatha la foighidinn[1].
16 Cha'n 'eil neach air bith,
air dha coinneal a lasadh,
a dh'fholaicheas fo shoith-
each i, no chuireas fo leab-
aidh *i :* ach cuiridh e ann an
coinnleir i, chum gu'm faic
iadsan a thig a stigh an solus.
17 Oir cha 'n 'eil ni sam
bith folaichte, nach deanar
follaiseach ; no uaigneach,
nach aithnichear, agus nach
tig am follais[2].
18 Air an aobhar sin thug-
aibh fa'near cionnus a dh'-
éisdeas sibh : oir ge b'e neach
aig am bheil, bheirear dha ;

[1] *seasmhachd.*

[2] *os àird.*

agus ge b'e neach aig nach
'eil, bheirear uaith eadhon an
ni sin a shaoilear a bhi aige.
19 An sin thàinig d'a ionn-
suidh a mhàthair agus a
bhràithre, agus cha b'urrainn
iad teachd am fagus da leis
an dòmhlas.
20 Agus dh'innseadh dha
le *dream àraidh*, a thubhairt,
Tha do mhàthair agus do
bhràithre 'nan seasamh a
muigh, ag iarraidh t'fhaicinn.
21 Agus fhreagair esan
agus thubhairt e riu, Is iad
mo mhàthair agus mo bhràith-
rean iadsan a dh'éisdeas ri
focal Dé, agus a ni e.
22 Agus tharladh air là
àraidh, gu'n deachaidh e féin
agus a dheisciobuil a stigh do
luing: agus thubhairt e riu,
Rachamaid thairis gu taobh
thall an locha. Agus chuir
iad a mach *o thìr*.
23 Ach ag seòladh dhoibh,
thuit codal airsan: agus
thàinig ànradh[1] gaoithe a
nuas air an loch, agus lìonadh
iad *le h-uisge*, agus bha iad
ann an gàbhadh.
24 Agus thàinig iad d'a
ionnsuidh, agus dhùisg iad
e, ag ràdh, A mhaighstir, a
mhaighstir, tha sinn caillte!
An sin dh'éirich esan, agus
chronuich e a' ghaoth, agus
onfa an uisge: agus sguir iad,
agus thàinig fèath[2] ann:
25 Agus thubhairt e riu,
C'àit am bheil bhur creidimh?
agus air dhoibh bhi fo eagal,
ghabh iad iongantas, ag ràdh
r'a chéile, Ciod a' ghnè
dhuine so? oir a ta e toirt
àithne do na gaothaibh, agus
do'n uisge féin, agus a ta iad
umhal dha.
26 Agus thàinig iad air tìr
aig dùthaich nan Gadaren-
each, a ta thall fa chomhair
Ghalile.
27 Agus an uair a chaidh
e mach air tìr, choinnich duine
àraidh as a' bhaile e, anns
an robh deamhain ré aimsir
fhada, agus aig nach biodh
eudach uime, agus nach
fanadh ann an tigh, ach anns
na h-àitibh-adhlaic.
28 An uair a chunnaic e
Iosa, ghlaodh e mach, agus
thuit e sìos 'na làthair, agus
thubhairt e le guth àrd, Ciod
e mo ghnothuch-sa riut, Iosa,
a Mhic an Dé a's ro àirde?
guidheam ort, na pian mi.
29 (Oir bha e air toirt
àithne do'n spiorad neòghlan
dol a mach as an duine. Oir
bu tric a rug e gu naimhdeil
air: agus cheangladh e le
slabhruidhibh, agus choimh-
ideadh an geimhlibh e; agus
air briseadh *a* chuibhreacha
dha, dh'iomaineadh e leis an
deamhan do'n fhàsach.)
30 Agus dh'fhiosraich Iosa
dheth, ag ràdh, Ciod is ainm
dhuit? agus thubhairt esan,
Legion: do bhrìgh gu'n
deachaidh mòran dheamhan
a steach ann.
31 Agus ghuidh iad air,
gun àithne thoirt doibh dol
sìos do'n doimhneachd[3].
32 Agus bha treud lìon-
mhor mhuc an sin, ag ionalt-
radh air an t-sliabh: agus
ghuidh iad air cead a thoirt
doibh dol a steach annta.
Agus thug e cead doibh.
33 An sin air dol do na
deamhnaibh a mach as an
duine, chaidh iad anns na
mucaibh: agus ruith an treud

[1] *doinionn, stoirm.* [2] *ciùine.*

[3] *dubh-aigean.*

mhuc gu dian sìos le bruth-
ach[1] do'n loch, agus thachd-
adh[2] iad.
34 Agus an uair a chunn-
aic an dream a bha 'gam
biadhadh an ni a rinneadh,
theich iad, agus dh'innis[3]
iad *e* anns a' bhaile, agus
anns an dùthaich.
35 Agus chaidh iadsan a
mach a dh'fhaicinn an ni a
rinneadh; agus thàinig iad
gu Iosa, agus fhuair iad an
duine as an deachaidh na
deamhain, 'na shuidhe aig
cosaibh Iosa, air eudachadh,
agus e 'na chéill: agus ghabh
iad eagal.
36 Agus dh'innis an dream
a chunnaic e dhoibh, cionnus
a shlànuicheadh an duine san
robh na deamhain.
37 An sin dh'iarr muinntir
dùthcha nan Gadareneach
uile airsan imeachd uatha;
oir ghlacadh le h-eagal mòr
iad: agus chaidh e san luing,
agus phill e air ais a rìs.
38 A nis ghuidh an duine
as an deachaidh na deamhain
air, e féin a bhi maille ris:
ach chuir Iosa uaith e, ag
ràdh,
39 Pill do d' thigh féin,
agus cuir an céill meud nan
nithe a rinn Dia dhuit. Agus
dh'imich e roimhe, ag inns-
eadh gu follaiseach air feadh
a' bhaile uile, meud nan nithe
a rinn Iosa dha.
40 Agus tharladh, an uair
a phill Iosa air ais, gu'n do
ghabh an sluagh *gu toileach*
ris: oir bha iad uile 'ga
fheitheamh.
41 Agus, feuch, thàinig
duine d'am b'ainm Iairus, a
bha 'na uachdaran air an
t-sionagog; agus thuit e aig
cosaibh Iosa, agus ghuidh e
air gu'n tigeadh e d'a thigh:
42 Do bhrìgh gu'n robh
aon-ghin nighinn aige, mu
thimchioll dà bhliadhna
dheug, agus i faotainn a'
bhàis. (Ach air dha bhi 'g
imeachd, bha'n sluagh 'ga
theannadh.
43 Agus *thàinig* bean air
an robh dòrtadh fola dà
bhliadhna dheug, agus a
chaith a beathachadh uile ri
leighibh, agus nach b'urr-
ainn bhi air a leigheas le
neach air bith,
44 Thàinig *ise* air a chul-
aobh, agus bhean i ri iomall
'eudaich: agus sguir a dòrt-
adh fola air ball.
45 Agus thubhairt Iosa,
Cò bhean rium? Air àicheadh
do na h-uile, thubhairt Pead-
ar ris, agus iadsan a bha
maille ris, A mhaighstir, tha'n
sluagh ga d' dhòmhlachadh,
agus ga d' theannadh, agus
an abair thu, Cò bhean rium?
46 Agus thubhairt Iosa,
Bhean neach éigin rium: oir
mhothaich mi cumhachd a'
dol asam.
47 Agus an uair a chunn-
aic a' bhean nach robh i an
ain-fhios[4], thàinig i air chrith,
agus a' sleuchdadh dha, chuir
i'n céill da, an làthair an t-
sluaigh uile, c'ar son a bhean
i ris, agus mar a shlànuich-
eadh i gu grad.
48 Agus thubhairt esan
rithe, A nighean, biodh mis-
neach agad: shlànuich do
chreidimh thu; imich an
sìth.)

[1] *leathad, àite corrach.* [2] *bhàthadh.*

[3] *theich iad, (agus chaidh iad,) agus dh'innis.* [4] *am folach.*

49 Am feadh a bha e fath-
ast a' labhairt, thàinig neach
o *thigh* Uachdarain na sion-
agoig, ag ràdh ris, Tha do
nighean marbh; na cuir
dragh air a' mhaighstir.
50 Ach an uair a chual
Iosa *so*, fhreagair se e, ag
ràdh, Na biodh eagal ort: a
mhàin creid, agus bithidh i
air a slànuchadh.
51 Agus an uair a chaidh
e do'n tigh, cha do leig e le
neach air bith dol a stigh, ach
Peadar, agus Eoin, agus Seu-
mas, agus athair agus màth-
air na nighinn.
52 Agus bha iad uile a' gul,
agus a' deanamh caoidh air a
son: ach thubhairt esan, Na
guilibh; cha 'n 'eil i marbh,
ach 'na codal.
53 Agus rinn iad gàire
fanoid ris, do bhrìgh gu'n robh
fhios aca gu'n robh i marbh.
54 Agus air dha an cur a
mach uile, ghlac e air làimh
i, agus ghlaodh e, ag rádh, A
nighean, éirich.
55 Agus thàinig a spiorad
air ais, agus dh'éirich i air
ball; agus dh'àithn e biadh
a thoirt di.
56 Agus ghlac[1] uamhas
mòr a pàrantan[2]: ach thug
esan àithne dhoibh gun an ni
a rinneadh innseadh do neach
air bith.

CAIB. IX.

1 *Chuir Criosd a mach 'abstoil a dh'oibreachadh mhìorbhuile, agus a shearmonachadh.* 7 *Bha togradh aig Herod Criosd fhaicinn.* 17 *Thug Criosd lòn do chùig mìle gu mìorbhuileach,* 22 *dh'innis e 'fhulangas roimh-laimh.* 28 *Atharrachadh a chrutha.*

AGUS ghairm e an dà fhear
dheug[3] an ceann a chéile,
agus thug e cumhachd agus
ùghdarras doibh air na h-uile
dheamhnaibh, agus a chum
euslaintean a leigheas.
2 Agus chuir e mach iad
a shearmonachadh rìoghachd
Dhé, agus a shlànuchadh
nan euslan.
3 Agus thubhairt e riu, Na
tugaibh ni air bith leibh chum
na slighe, bataiche, no màla,
no aran, no airgiod; ni mò
bhios dà chòta aig gach fear
agaibh.
4 Agus ge b'e air bith tigh
d'an téid sibh a steach, fan-
aibh an sin, agus á sin rach-
aibh a mach[4].
5 Agus cò air bith iad nach
gabh ribh, air dhuibh dol a
mach as a' bhaile sin, crath-
aibh dhibh eadhon an dusl-
ach o bhur cosaibh mar fhian-
uis 'nan aghaidh.
6 Agus chaidh iadsan a
mach, agus ghabh iad troimh
na bailtibh, a' searmonachadh
an t-soisgeil, agus a' leigheas
anns gach àit.
7 Agus chual Herod an
Tetrarc na h-uile nithe a rinn-
eadh leis: agus bha e an
imcheist, do bhrìgh gu'n dubh-
radh le cuid, gu'n robh Eoin
air éirigh o na marbhaibh;
8 Agus le cuid, gu'n d'-
fhoillsicheadh Elias; agus le
cuid eile, gu'n robh aon do
na sean fhàidhibh air éirigh
a rìs.
9 Agus thubhairt Herod,
Thug mise an ceann do Eoin:
ach cò e am fear so mu 'm
bheil mi cluinntinn[5] a leithid
so do nithibh? Agus dh'iarr
e fhaicinn.
10 Agus air pilltinn do na

[1] *ghabh.* [2] *a ginteirean,* [3] *a dhà dheisciobul deug.*

[4] *fanaibh an sin gus am fàg sibh an t-àit.* [5] *mu'n cluinneam.*

h-abstolaibh, dh'innis iad dha
gach ni a rinn iad. Agus
thug e leis iad, agus chaidh
e fa leth gu àite fàsail, a
bhuineadh do'n bhaile d'an
goirear Betsaida.
11 Agus an uair a fhuair
an sluagh fios *air*, lean iad e:
agus ghabh e *d'a ionnsuidh*
iad, agus labhair e riu mu
thimchioll rìoghachd Dhé,
agus leighis e iadsan aig an
robh feum air leigheas.
12 Agus an uair a thòisich
an là air teireachdainn, thàin-
ig an dà fhear dheug, agus
thubhairt iad ris, Cuir air
falbh an sluagh, chum gu'n
téid iad do na bailtibh agus
do'n tìr mu'n cuairt, agus
gu'n gabh iad tàmh agus
gu'm faigh iad biadh; oir
tha sinn an so an àite fàsail.
13 Ach thubhairt esan riu,
Thugaibh-sa dhoibh ni r'a
itheadh. Agus thubhairt
iadsan, Cha'n 'eil againn
tuilleadh na cùig builinnean
agus dà iasg: mur téid sinn
agus biadh a cheannach do'n
t-sluagh so uile.
14 Oir bha iad mu thim-
chioll cùig mìle fear. Agus
thubhairt e r'a dheisciob-
luibh, Cuiribh 'nan suidhe
iad, leth-cheud anns gach
cuideachd.
15 Agus rinn iad mar sin,
agus chuir iad 'nan suidhe iad
uile.
16 Agus ghabh e na cùig
builinnean agus an dà iasg,
agus air amharc suas gu
nèamh, bheannaich e iad,
agus bhris e, agus thug e d'a
dheisciobluibh iad gu'n cur
an làthair an t-sluaigh.
17 Agus dh'ith iad, agus
shàsuicheadh iad uile: agus
thogadh dà chliabh dheug do
bhiadh briste, a bha dh'-
fhuigheall aca.
18 Agus tharladh, air dha
bhi ri urnuigh fa leth, gu'n
robh a dheisciobuil maille
ris: agus dh'fheòraich e
dhiubh, ag ràdh, Cò tha an
sluagh ag ràdh is mise?
19 Fhreagair iadsan agus
thubhairt iad, Eoin Baiste:
ach *tha* cuid *ag ràdh* Elias:
agus cuid eile, gu bheil aon
do na sean fhàidhibh air
éirigh a rìs.
20 Thubhairt e riu, Ach
cò tha sibhse ag ràdh is mi?
Agus fhreagair Peadar, agus
thubhairt e, Criosd Dhé.
21 Agus air dha sparradh
teann a thoirt doibh, dh'àithn
e gun iad a dh'innseadh so
do neach sam bith;
22 Ag ràdh, Gur éigin do
Mhac an duine mòran fhul-
ang, agus a bhi air a dhiùltadh
leis na seanairibh, agus na
h-àrd-shagartaibh, agus na
sgrìobhaichibh, agus a bhi
air a chur gu bàs, agus air a
thogail suas air an treas là.
23 Agus thubhairt e riu
uile, Ma's àill le neach air
bith teachd a'm' dhéigh-sa,
àicheadhadh se e féin, agus
togadh e a chrann-ceusaidh
gach là, agus leanadh e mise.
24 Oir ge b'e neach le'm
b'àill 'anam a thearnadh,
caillidh se e: ach ge b'e
neach a chailleas 'anam air
mo sgàth-sa, saoraidh esan e.
25 Oir ciod e an tairbhe do
dhuine, ged chosnadh e an
saoghal gu h-iomlan, agus e
féin a chall, no bhi air a
sgrios?
26 Oir ge b'e neach a
ghabhas nàire dhiom-sa agus
do m' bhriathraibh, gabh-
aidh Mac an duine nàire

dheth-san, an uair a thig e
'na ghlòir féin, agus *an glòir*
'Athar, agus nan aingeal
naomha.
27 Ach a ta mise ag ràdh
ribh gu fìrinneach, gu bheil
cuid 'nan seasamh an so,
nach blais bàs, gus am faic
iad rìoghachd Dhé.
28 Agus tharladh, mu
thimchioll ochd làithean an
déigh nam briathra so[1], gu'n
d'thug e leis Peadar, agus
Eoin, agus Seumas, agus gu'n
deachaidh e suas gu beinn a
dheanamh urnuigh.
29 Agus an uair a bha e ri
urnuigh, bha dreach a ghnùise
air atharrachadh, agus rinn-
eadh 'eudach geal agus deal-
rach.
30 Agus, feuch, bha dithis
fhear a' còmhradh ris, eadhon
Maois agus Elias,
31 A nochdadh ann an
glòir, agus a bha labhairt m'a
bhàs[2], a bha esan gu choimh-
lionadh ann an Ierusalem.
32 Ach bha Peadar, agus
iadsan a bha maille ris, trom
'nan codal: agus an uair a
dhùisg iad, chunnaic iad a
ghlòir, agus an dithis fhear a
bha 'nan seasamh maille ris.
33 Agus an uair a bha
iadsan a' dealachadh ris,
thubhairt Peadar ri Iosa, A
mhaighstir, is maith dhuinne
bhi an so; agus deanamaid
tri pàilliuna[3], aon duitse, a-
gus aon do Mhaois, agus aon
do Elias; gun fhios aige ciod
a bha e ag ràdh.
34 Am feadh a bha e ag
ràdh so, thàinig neul, agus
chuir e sgàile orra: agus
ghabh iad eagal an uair a bha
iad a' dol a stigh san neul.
35 Agus thàinig guth as an
neul, ag ràdh, Is e so mo
Mhac gràdhach-sa; éisdibh
ris.
36 Agus an uair a rinneadh
an guth so, fhuaradh Iosa
'na aonar: agus dh'fhan
iadsan 'nan tosd, agus cha
d'innis iad do neach air bith,
anns na làithibh sin, aon ni
do na chunnaic iad.
37 Agus tharladh, an là
'na dhéigh sin, an uair a
thàinig iad a nuas o'n bheinn,
gu'n do thachair sluagh mòr
air.
38 Agus, feuch, ghlaodh
duine àraidh do'n t-sluagh,
ag ràdh, A mhaighstir, tha
mi a' guidhe ort, amhairc air
mo mhac, oir is e m'aon duine
cloinne e[4].
39 Agus, feuch, a ta spior-
ad a' breith air, agus a ta e
gu h-obann ag éigheach; a-
gus a ta e 'ga tharruing as a
chéile, air chor as gu bheil e
cur cobhair a mach, agus an
déigh a chomh-bhruthadh is
gann a dh'fhàgas se e.
40 Agus ghuidh mi air do
dheisciobluibh gu'n cuireadh
iad a mach e, agus cha b'urr-
ainn iad.
41 Agus fhreagair Iosa a-
gus thubhairt e, O ghineal-
aich mhi-chreidich agus
fhiair[5], cia fhad a bhios mi
maille ribh, agus a dh'fhuilg-
eas mi sibh? Thoir an so do
mhac.
42 Agus am feadh a bha e
fathast a' teachd, thilg an
deamhan sìos e, agus reub se
e: agus chronuich Iosa an
spiorad neòghlan, agus shlàn-

[1] *nan nithe so.*
[2] *m'a shiubhal.* [3] *bothain.*
[4] *is e m'aon ghin e.*
[5] *choirbte.*

uich e an leanabh, agus thug
e d'a athair e.
43 Agus ghabh iad uamhas
uile ri mòr-chumhachd Dhé.
Ach air dhoibh uile bhi gabh-
ail iongantais ris na h-uile
nithibh a rinn Iosa, thubhairt
e r'a dheisciobluibh,
44 Taisgibh na briathra so
ann bhur cluasaibh: oir tha
Mac an duine gu bhi air a
thoirt thairis do làmhaibh
dhaoine.
45 Ach cha do thuig iadsan
an còmhradh so, agus bha e
folaichte uatha air chor as
nach b'aithne dhoibh e[1]: a-
gus b'eagalach leo ceisd a
chur air mu thimchioll a'
chòmhraidh so.
46 An sin dh'éirich deasb-
oireachd eatorra, cò aca bu
mhò a bhitheadh.
47 Agus air do Iosa
smuaintean an cridhe fhaic-
inn, ghabh e leanabh, agus
chuir e làimh ris féin e,
48 Agus thubhairt e riu,
Ge b'e ghabhas ris an leanabh
so ann am ainm-sa, tha e a'
gabhail rium-sa: agus ge b'e
neach a ghabhas rium-sa, tha
e gabhail ris an ti a chuir
uaith mi: oir an neach a's
lugha 'nur measg-sa uile,
bithidh esan mòr.
49 Agus fhreagair Eoin,
agus thubhairt e, A mhaigh-
stir, chunnaic sinne duine àr-
aidh a'tilgeadh mach dheamh-
an a' d'ainm-sa; agus bhac
sinn e, a chionn nach 'eil e
'gar leantuinn-ne.
50 Agus thubhairt Iosa ris,
Na bacaibh e: oir ge b'e
nach 'eil 'nar n-aghaidh, tha
e leinn.

51 A nis, an uair a choimh-
lionadh làithean a ghabhail
suas, shuidhich e a ghnùis
chum dol gu Ierusalem;
52 Agus chuir e teachd-
airean roimh a ghnùis: agus
dh'imich iad, agus chaidh
iad a steach do bhaile leis na
Samaritanaich, a dh'ulluch-
adh air a shon-san.
53 Agus cha do ghabh
iadsan ris, a chionn gu'n robh
'aghaidh mar gu'm biodh e
dol gu Ierusalem.
54 Agus an uair a chunnaic
a dheisciobuil Seumas agus
Eoin so, thubhairt iad, A
Thighearn, an àill leat gu'n
abramaid[2] teine a theachd a
nuas o nèamh, agus an losg-
adh, eadhon mar a rinn Elias?
55 Ach thionndaidh esan
agus chronuich e iad, agus
thubhairt e, Cha'n 'eil fhios
agaibh ciod a' ghnè spioraid
d'am bheil sibh:
56 Oir cha d'thàinig Mac
an duine a sgrios anama
dhaoine, ach g'an saoradh.
Agus chaidh iad gu baile eile.
57 Agus tharladh, an uair
a bha iad ag imeachd air an
t-slighe, gu'n dubhairt duine
àraidh ris, A Thighearn, lean-
aidh mise thu ge b'e àit an
téid thu.
58 Agus thubhairt Iosa ris,
Tha tuill[3] aig na sionnaich,
agus nid aig eunlaith an
athair; ach cha'n 'eil àit aig
Mac an duine anns an cuir e
a cheann fuidhe.
59 Agus thubhairt e ri
duine eile, Lean mise: ach
thubhairt esan, A Thighearn,
leig dhomh dol air tùs agus
m'athair adhlac.

---

[1] *chum nach mothaicheadh iad e.*

[2] *orduicheamaid.*
[3] *garaidh, brocluidh.*

60 Ach thubhairt Iosa ris, Leig leis na mairbh am mairbh féin adhlac ; ach imich thusa agus searmonaich rìoghachd Dhé.

61 Agus thubhairt neach eile mar an ceudna, A Thighearn, leanaidh mise thu : ach leig dhomh air tùs mo chead a ghabhail diubhsan a ta aig mo thigh.

62 Ach thubhairt Iosa ris, Cha'n 'eil neach air bith, a chuireas a làmh ris a' chrannaraidh, agus a sheallas 'na dhéigh, iomchuidh air son rìoghachd Dhé.

CAIB. X.

1 *Chuir Criosd a mach dh'aon uair deich agus tri fichead deisciobul a shearmonachadh ;* 17 *dh'iarr e orra bhi iriosal agus dh'innis e dhoibh ciod e an ni anns am buineadh dhoibh gairdeachas a dheanamh.* 41 *Chronuich e Marta.*

AN déigh nan nithe sin, dh'orduich an Tighearna mar an ceudna deichnear agus tri fichead eile, agus chuir e lìon dithis agus dithis roimh a ghnùis iad, do gach baile, agus àit, anns an robh e féin gu teachd.

2 Air an aobhar sin thubhairt e riu, *Tha* am fogharadh gu fìrinneach mòr, ach *a ta* an luchd-oibre tearc : guidhibh uime sin air Tighearn an fhogharaidh, luchd-oibre chur a mach chum 'fhogharaidh féin.

3 Imichibh: feuch, a ta mise 'gur cur a mach mar uain am measg mhadadh-alluidh.

4 Na giùlainibh sporan, no màla, no brògan ; agus na beannaichibh do neach air bith san t-slighe.

5 Agus ge b'e tigh d'an téid sibh a steach, abraibh air tùs, Sìth do'n tigh so.

6 Agus ma bhios mac na sìthe an sin gabhaidh bhur sìth còmhnuidh air : ach mur bi, pillidh *bhur sìth* do bhur n-ionnsuidh[1] féin a rìs.

7 Agus fanaibh anns an tigh sin, ag itheadh agus ag òl nan nithe a bheirear dhuibh: oir is airidh an t-oibriche air a thuarasdal. Na rachaibh o thigh gu tigh.

8 Agus ge b'e baile d'an téid sibh a steach, agus san gabh iad ribh, ithibh na nithe sin a chuireas iad 'nur làthair.

9 Agus leighisibh a' mhuinntir a ta euslan ann, agus abraibh riu, Tha rìoghachd Dhé air teachd am fagus duibh.

10 Ach ge b'e baile d'an teid sibh a steach, agus nach gabh iad ribh, air dhuibh dol a mach air a shràidibh, abraibh,

11 Eadhon duslach bhur baile a lean ruinn, tha sinne a' glanadh dhinn 'nur n-aghaidh-sa ; gidheadh, biodh fhios so agaibh gu'n do dhruid rìoghachd Dhé ribh.

12 Ach a ta mise ag ràdh ribh, gur so-iomchaire a bhitheas e do Shodom san là ud, na do'n bhaile sin.

13 Is an-aoibhinn duit, a Chorasin ! is an-aoibhinn duit, a Bhetsaida ! oir nam bitheadh na h-oibre cumhachdach a rinneadh annaibh-sa air an deanamh ann an Tirus agus ann an Sidon, is fad o'n a dheanadh iad aithreachas, 'nan suidhe ann an saic-eudach agus ann an luaithre.

---

1 *thugaibh.*

14 Ach bithidh e ni's so-
iomchaire[1] do Thirus agus
do Shidon anns a' bhreith-
eanas, na dhuibh-sa.
15 Agus thusa, a Chaper-
naum, a ta air t'àrdachadh
gu nèamh, tilgear sìos gu h-
ifrinn thu.
16 Esan a dh'éisdeas ribhse,
éisdidh e rium-sa: agus esan
a dhiùltas sibhse, tha e ga
mo dhiùltadh-sa: agus an
neach a dhiùltas mise, tha e
a' diùltadh an ti a chuir uaith
mi.
17 Agus phill an deich-
near agus an tri fichead le
gairdeachas, ag ràdh, a Thigh-
earn, a ta na deamhain féin
fo smachd againne troimh
t' ainm-sa.
18 Agus thubhairt e riu,
Chunnaic mi Satan, mar
dhealanach a' tuiteam o
nèamh.
19 Feuch, a ta mi toirt
dhuibh cumhachd saltairt air
nathraichibh, agus air scorp-
ionaibh, agus air uile neart
an nàmhaid; agus cha ghoirt-
ich ni air bith air aon dòigh
sibh.
20 Gidheadh na deanaibh
gairdeachas air son gu bheil
na spioraid fo bhur smachd;
ach deanaibh gairdeachas air
son gu bheil bhur n-ainmean
sgrìobhta anns na nèamhaibh.
21 Anns an uair sin féin
rinn Iosa gairdeachas 'na
spiorad, agus thubhairt e,
Tha mi toirt buidheachais
duit, O Athair, a Thighearn
nèimh agus talmhainn, air
son gu'n d'fholaich thu na
nithe sin o *dhaoinibh* glice
agus tuigseach, agus gu'n
d'fhoillsich thu iad do naoidh-
eanaibh: seadh, Athair, oir
is ann mar sin bu toil leatsa.
22 Tha na h-uile nithe air
an tabhairt domh-sa le m'
Athair: agus cha'n aithne do
neach air bith cò e am Mac,
ach do'n athair; no cò e an
t-athair ach do'n Mhac, agus
an neach d'an àill leis a'
Mhac fhoillseachadh.
23 Agus air tionndadh r'a
dheisciobluibh, thubhairt e
riu an uaignidheas, Is beann-
aichte na sùilean a chi na
nithe ta sibhse a' faicinn:
24 Oir a ta mi ag ràdh ribh,
Gu'm b'iomadh fàidh agus
righ, le'm bu mhiann na
nithe fhaicinn a ta sibhse a'
faicinn, agus nach fac *iad;*
agus na nithe a chluinntinn, a
ta sibhse a' cluinntinn, agus
nach cual *iad*.
25 Agus, feuch, shéas
fear-lagha àraidh suas, 'ga
dhearbhadh[2], agus ag ràdh,
A mhaighstir, ciod a ni mi
chum gu sealbhaich mi a'
bheatha mhaireannach?
26 Agus thubhairt e ris,
Ciod a tha sgrìobhta san lagh?
cionnus a leughas tu?
27 Agus ag freagairt dasan,
thubhairt e, Gràdhaichidh tu
an Tighearna do Dhia le d'-
uile chridhe, agus le d'uile
anam, agus le d'uile neart,
agus le d'uile inntinn; agus
do choimhearsnach mar thu
féin.
28 Agus thubhairt esan ris,
Is ceart a fhreagair thu;
dean-sa so, agus bithidh tu
beò.
29 Ach air dhasan toil a
bhi aige e féin fhìreanachadh,
thubhairt e ri Iosa, Agus cò
e mo choimhearsnach?

[1] *so-fhulainge.*

[2] *'ga bhuaireadh.*

30 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e, Chaidh duine àraidh sìos o Ierusalem gu Iericho, agus thuit e am measg luchd reubainn[1], agus air dhoibh a rùsgadh, agus a lotadh, dh'imich iad rompa, air fhàgail-san doibh leth-mharbh.

31 Agus tharladh, gu'n d'imich sagart àraidh sìos air an t-slighe sin: agus an uair a chunnaic se e, ghabh e seachad air an taobh eile.

32 Agus mar an ceudna, air do Lebhitheach bhi dlùth do'n ionad sin, thàinig e agus dh'amhairc e *air*, agus ghabh e seachad air an taobh eile.

33 Ach air do Shamaritanach àraidh bhi gabhail an rathaid, thàinig e far an robh esan: agus an uair a chunnaic se e, ghabh e truas mòr *deth*,

34 Agus thàinig e d'a ionnsuidh, agus cheangail e suas a chreuchdan, a' dortadh oladh agus fìona annta, agus chuir e air 'ainmhidh féin e, agus thug e gu tigh-òsda e, agus ghabh e cùram dheth.

35 Agus air an là màireach, 'nuair a dh'fhalbh e, thug e mach dà pheghinn *Romhanach*, agus thug e do fhear an tigh-òsda *iad*, agus thubhairt e ris, Gabh cùram dheth; agus ge b'e ni tuilleadh a chaitheas tu, an tràth philleas mise air m'ais, dìolaidh mi dhuit e.

36 Cò a nis do'n triuir so, a shaoileas tu, bu choimhearsnach dhasan a thuit am measg an luchd-reubainn?

37 Agus thubhairt esan, An ti a rinn tròcair air. An sin thubhairt Iosa ris, Imich thusa, agus dean mar an ceudna.

38 Agus ag imeachd dhoibh, chaidh e steach do bhaile àraidh; agus ghabh bean àraidh, d'am b'ainm Marta, d'a tigh féin e.

39 Agus bha piuthar aice d'an goirte Muire, a shuidh aig cosaibh Iosa, agus a bha 'g éisdeachd 'fhocail.

40 Ach bha Marta air a ro chùradh le mòran fritheal-aidh, agus air seasamh dhi 'na làthair, thubhairt i, A Thighearn, nach 'eil suim agad gu'n d'fhàg mo phiuthar mise a'm' aonar ri frithealadh? uime sin abair rithe cuideachadh leam.

41 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e rithe, a Mharta, a Mharta, tha thusa làn cùraim, agus dragha mu thimchioll mòrain do nithibh:

42 Ach a ta aon ni feumail. Agus rinn Muire roghainn do'n chuid mhaith sin, nach toirear uaipe.

CAIB. XI.

1 *Theagaisg Criosd d'a dheisciobluibh urnuigh a dheanamh gu bithchionta.* 14 *Thilg e mach deamhan a bha balbh, agus chronuich e na Phairisich air son an toibheim.* 28 *Nochd e cò iad a ta beannaichte.*

AGUS tharladh air dha bhi ann an ionad àraidh ri h-urnuigh, 'nuair a sguir e, gu'n dubhairt neach àraidh d'a dheisciobluibh ris, A Thighearna, teagaisg dhuinne urnuigh a dheanamh, mar a theagaisg Eoin d'a dheisciobluibh féin.

2 Agus thubhairt e riu, 'Nuair a ni sibh urnuigh, abraibh, Ar n-Athair a ta air nèamh, Gu naomhaichear t'ainm. Thigeadh do rìogh-

[1] *chreachadairean.*

achd. Deanar do thoil, mar
air nèamh, gu ma h-amhluidh
sin air thalamh.
3 Thoir dhuinn o là gu là
ar n-aran lathail.
4 Agus maith dhuinn ar
peacanna: oir a ta sinne féin
a' maitheadh do gach aon air
am bheil fiachan againn. A-
gus na leig ann am buaireadh
sinn, ach saor sinn o'n olc.
5 Agus thubhairt e riu, Cò
agaibh-sa aig am bi caraid,
agus a théid d'a ionnsuidh
air mheadhon-oidhche, agus
a their ris, A charaid, thoir
dhomh tri builinnean air ias-
achd;
6 Oir thàinig caraid dhomh
a m' ionnsuidh as a shlighe,
agus cha 'n 'eil ni agam a
chuireas mi 'na làthair:
7 Agus gu'm freagair esan
o'n taobh a stigh agus gu'n
abair e, Na cuir dragh orm:
tha 'n dorus a nis air a dhùn-
adh, agus tha mo chlann
maille rium san leabaidh;
cha'n fhaigh mi éirigh agus
an toirt duit.
8 A ta mi ag ràdh ribh,
Ged nach éirich e agus nach
toir e dha, air son gur e a
charaid e; gidheadh air son
a liosdachd[1], éiridh e agus
bheir e dha mheud as a ta
dh'uireasbhuidh air.
9 Agus a ta mise ag ràdh
ribh, Iarraibh, agus bheirear
dhuibh: siribh, agus gheibh
sibh; buailibh *an dorus,* agus
fosgailear dhuibh.
10 Oir gach neach a dh'-
iarras, glacaidh e: agus an ti
a shireas, gheibh e: agus do'n
ti a bhuaileas, fosgailear.
11 Ma dh'iarras mac aran
air aon neach agaibh-sa ta
'na athair, an toir e dha clach?
no ma *dh'iarras e* iasg, an toir
e nathair dha an àit éisg?
12 No ma dh'iarras e ubh,
an toir e scorpion da?
13 Air an aobhar sin, ma's
aithne dhuibh-sa a ta olc,
tiodhlacan maithe a thoirt do
'ur cloinn, nach mòr is mò
na sin a bheir bhur n-Athair
nèamhaidh an Spiorad naomh
dhoibh-san a dh'iarras air e?
14 Agus bha e tilgeadh a
mach deamhain, agus bha e
balbh. Agus air dol do'n
deamhan a mach, labhair am
balbhan; agus ghabh an
sluagh iongantas.
15 Ach thubhairt cuid
diubh, Is ann troimh Bheel-
sebub ceannard[2] nan deamh-
an a ta e tilgeadh mach
dheamhan.
16 Agus dh'iarr dream eile
dhiubh, 'ga dhearbhadh,
comhar air o nèamh.
17 Ach air dhasan an
smuaintean a thuigsinn,
thubhairt e riu, Gach rìogh-
achd a ta roinnte 'na h-agh-
aidh féin, fàsaichear i; agus
gach tigh *a ta roinnte* 'na agh-
aidh féin, tuitidh e.
18 Agus ma tha Satan mar
an ceudna air a roinn 'na agh-
aidh féin, cionnus a sheasas
a rìoghachd? oir tha sibhse
ag ràdh, gu bheil mise troimh
Bheelsebub a' tilgeadh a mach
dheamhan.
19 Agus ma 's ann troimh
Bheelsebub a ta mise a' tilg-
eadh mach dheamhan, cò e
troimh am bheil bhur clann-
sa 'gan tilgeadh mach? uime
sin bithidh iadsan 'nam
breitheamhnaibh oirbh.
20 Ach ma 's ann le meur

[1] *dhian-iarrtachd.*

[2] *prionnsadh, ceann-feadhna.*

Dhé a ta mise a' tilgeadh mach dheamhan, tha rìoghachd Dhé, gun teagamh, air teachd oirbhse.

21 'Nuair a ghleidheas duine làidir fo armaibh a thalla[1] féin, tha na bhuineas da ann an sìth.

22 Ach an uair a thig duine a's treise na e, agus a bheir e buaidh air, bheir e uaith 'armachd uile anns an robh a dhòigh, agus roinnidh e a chreach.

23 An neach nach 'eil leam-sa, tha e a'm' aghaidh; agus an neach nach 'eil a' cruinneachadh leam-sa, sgapaidh e.

24 'Nuair a théid an spiorad neòghlan a mach á duine, imichidh e troimh ionadaibh tiorma, ag iarraidh foise: agus an uair nach faigh e sin, their e, Pillidh mi dh'ionnsuidh mo thighe as an d' thàinig mi.

25 Agus air dha teachd, gheibh se e air a sguabadh agus air a dheanamh maiseach.

26 An sin imichidh e, agus bheir e leis seachd spioraid eile a's miosa na e féin; agus air dhoibh dol a steach, gabhaidh iad còmhnuidh an sin: agus bithidh deireadh an duine sin ni's miosa na a thoiseach.

27 Agus an uair a bha e labhairt nan nithe so, thog bean àraidh do'n t-sluagh a guth, agus thubhairt i ris, Is beannaichte a' bhrù a ghiùlain thu, agus na cìochan a dheoghail thu.

28 Ach thubhairt esan, Is mò gur beannaichte iadsan a dh'éisdeas ri focal Dé, agus a choimhideas e.

29 Agus an uair a chruinnich an sluagh gu tiugh *d'a ionnsuidh*, thòisich e air a ràdh, Is droch ghinealach so: tha iad ag iarraidh comhara; agus cha toirear comhara dhoibh, ach comhara Ionais an fhàidh.

30 Oir mar a bha Ionas 'na chomhara do mhuinntir Ninebheh, is ann mar sin mar an ceudna bhios Mac an duine do'n ghinealach so.

31 Eiridh ban-righinn na h-àirde deas suas anns a' bhreitheanas maille ri daoinibh a' ghinealaich so, agus dìtidh i iad: oir thàinig ise o iomallaibh na talmhainn, a dh'éisdeachd ri gliocas Sholaimh; agus, feuch, *a ta* ni's mò na Solamh an so.

32 Eiridh muinntir Ninebheh suas anns a' bhreitheanas maille ris a' ghinealach so, agus dìtidh iad e: oir rinn iadsan aithreachas le searmoin Ionais: agus, feuch, a *ta* ni's mò na Ionas an so.

33 Cha 'n 'eil neach sam bith, air dha coinneal a lasadh, a chuireas am folach i, no fo shoitheach; ach ann an coinnleir, chum gu'm faic an dream a thig a stigh an solus.

34 Is i an t-sùil solus a' chuirp: uime sin an uair a bhios do shùil glan, bithidh do chorp uile làn soluis: ach an uair a bhios *do shùil* olc, bithidh do chorp mar an ceudna dorcha.

35 Uime sin thoir an aire, nach bi an solus a ta annad 'na dhorchadas.

36 Air an aobhar sin, ma bhitheas do chorp uile soills-

[1] *a chùirt.*

each, gun chuid sam bith
dheth dorcha, bithidh e soills-
each gu h-iomlan, mar an
uair a shoillsicheas coinneal
thu le dealradh.
37 Agus a' labhairt dhasan,
dh'iarr Phairiseach àraidh air
a dhinneir a ghabhail maille
ris : agus chaidh e stigh, agus
shuidh e chum bìdh.
38 Agus an uair a chunn-
aic am Phairiseach *sin*, b'-
ioghnadh leis nach d'ionnlaid
se e féin roimh a dhinneir.
39 Agus thubhairt an Tigh-
earna ris, A nis, Phairiseacha,
glanaidh sibhse an taobh a
muigh do'n chupan agus do'n
mhèis : ach a ta 'n taobh a
stigh dhibh làn do reubainn
agus do aingidheachd.
40 Amadana, an ti a rinn
an ni a ta 'n taobh a muigh,
nach do rinn e an ni a ta 'n
taobh a stigh mar an ceudna?
41 Ach thugaibh uaibh
déirc do na nithibh a ta ag-
aibh : agus, feuch, a ta na
h-uile nithe glan duibh.
42 Ach is an-aoibhinn
duibh, Phairiseacha : oir a ta
sibh a' toirt deachaimh á
mionnt, agus á rù, agus as
gach uile ghnè luibhean, agus
a' gabhail thairis air breith-
eanas agus air gràdh Dhé :
bu chòir dhuibh iad so a
dheanamh, agus gun iad sud
fhàgail gun deanamh.
43 Is an-aoibhinn duibh,
Phairiseacha : oir is ionmh-
uinn leibh na ceud àiteacha-
suidhe anns na sionagogaibh,
agus fàilte *fhaotainn* air na
margaibh.
44 Is an-aoibhinn duibh, a
sgriobhaichean agus Phairis-
eacha, a chealgairean : oir a
ta sibh mar uaighean nach
faicear, agus do nach toir na
daoine a ta 'g imeachd thairis
orra, an aire.
45 Agus fhreagair duine
àraidh do'n luchd-lagha, agus
thubhairt e ris, A mhaighstir,
le so a labhairt, tha thu toirt
maslaidh dhuinne mar an
ceudna.
46 Agus thubhairt esan, Is
an-aoibhinn dhuibh-sa mar
an ceudna, a luchd-lagha :
oir a ta sibh a' cur uallacha
troma do-ghiùlan air daoinibh,
agus cha bhean sibh féin ris
na h-uallaichibh le h-aon do
bhur mèuraibh.
47 Is an-aoibhinn duibh :
oir a ta sibh a' togail àitean-
adhlaic nam fàidhean, agus
is iad bhur n-aithriche a
mharbh iad.
48 Gu deimhin a ta sibh a'
toirt fianuis gu bheil sibh ag
aontachadh le gnìomharaibh
bhur n-aithriche : oir mharbh
iadsan gu deimhin iad, agus
ta sibhse a' togail an àitean-
adhlaic.
49 Air an aobhar sin thubh-
airt gliocas Dé, Cuiridh mise
fàidhean, agus abstoil d'an
ionnsuidh, agus *cuid* diubh
marbhaidh iad, agus *cuid eile*
geur-leanaidh iad :
50 Chum gu'n agrar air a'
ghinealach so fuil nam fàidh-
ean uile a dhòirteadh o thois-
each an domhain ;
51 O fhuil Abeil gu fuil
Shachariais, a mhilleadh
eadar an altair agus an team-
pull : gu deimhin a ta mi ag
ràdh ribh, gu'n agrar i air a'
ghinealach so.
52 Is an-aoibhinn duibh,
a luchd-lagha : oir thug sibh
air falbh iuchair an eòlais :
cha deachaidh sibh féin a
steach, agus an dream a bha
dol a steach, bhac sibh iad.

53 Agus an uair a bha e
labhairt nan nithe so riu,
thòisich na sgrìobhaichean a-
gus na Phairisich air a chur
thuige gu dian, agus a tharr-
uing gu labhairt air mòran do
nithibh :
54 A' deanamh feall-aire
air, agus ag iarraidh ni éigin
a ghlacadh as a bheul, chum
gu'm biodh cùis-dhìtidh aca
'na aghaidh.

CAIB. XII.

1 *Shearmonaich Criosd d'a dheis-ciobluibh iad a sheachnadh céilg, agus geilt ann an cùr a theagaisg an céill.* 13 *Rabhadh do'n t-sluagh a bhi air am faicill an aghaidh sainnt.* 22 *Cha'n fheud sinn bhi ro chùramach mu nithibh talmh-aidh.*

ANNS an àm sin, an uair
a bha sluagh gun àireamh
air cruinneachadh, ionnus
gu'n robh iad a' saltairt air a
chéile, thòisich e air a ràdh
r'a dheisciobluibh féin,
Roimh gach ni bithibh air
bhur faicill o thaois ghoirt
nam Phairiseach, eadhon
cealgaireachd.
2 Oir cha'n 'eil ni air bith
foluichte, nach foillsichear :
no uaigneach, air nach faigh-
ear fios.
3 Air an aobhar sin ge b'e
ni a labhair sibh san dor-
chadas, cluinnear e san t-
solus : agus an ni a labhair
sibh sa' chluais an seòmraich-
ibh uaigneach, gairmear e air
mullach nan tighean.
4 Agus a ta mi ag ràdh
ribhse, mo chàirde, Na biodh
eagal oirbh roimh 'n mhuinn-
tir sin a mharbhas an corp,
agus 'na dhéigh sin aig nach
'eil ni tuilleadh dh'fheudas
iad a dheanamh :
5 Ach nochdaidh mi dhuibh
cò e roimh an còir dhuibh
eagal a bhi oirbh : Biodh
eagal an Ti ud oirbh, aig am
bheil cumhachd, an déigh
neach a mharbhadh, a thilg-
eadh do ifrinn ; seadh, a ta
mi ag ràdh ribh, Biodh eagal
an Ti so oirbh.
6 Nach 'eil cùig gealbhoinn
air an reiceadh air dhà
fheoirling[1], agus cha'n 'eil
aon diubh air dhearmad am
fianuis Dé?
7 Ach a ta eadhon fuilt-
eine bhur cinn uile air an
àireamh. Uime sin na biodh
eagal oirbh : is fearr sibhse
na mòran ghealbhonn.
8 Agus a ta mise ag ràdh
ribh, Ge b'e neach a dh'-
aidicheas mise am fianuis
dhaoine, aidichidh Mac an
duine esan mar an ceudna an
làthair aingle Dhé.
9 Ach ge b'e neach a dh'-
àicheadhas mise am fianuis
dhaoine, àicheadhar esan am
fianuis aingle Dhé.
10 Agus ge b'e neach a
labhras focal an aghaidh
Mhic an duine, maithear dha
e : ach do'n ti a labhras
toibheum an aghaidh an
Spioraid naoimh, cha toirear
maitheanas.
11 Agus an uair a bheir iad
sibh chum nan sionagog, a-
gus nan uachdaran, agus nan
daoine cumhachdach, na
biodh e 'na ro-chùram oirbh
cionnus no ciod a fhreagras
sibh, no ciod a their sibh :
12 Oir teagaisgidh an
Spiorad naomh dhuibh, anns
an uair sin féin, na nithe a's
còir dhuibh a ràdh.
13 Agus thubhairt neacn
àraidh do'n t-sluagh ris, A
mhaighstir, abair ri m' bhràth-

[1] *farthings.* Sasg.

air an oighreachd a roinn
rium.
14 Agus thubhairt e ris, A
dhuine, cò a chuir mise a'm'
bhreitheamh, no a'm' fhear-
roinn os bhur ceann?
15 Agus thubhairt e riu,
Thugaibh an aire, agus gleidh-
ibh sibh féin o shannt: oir
cha'n ann am mòr-phailteas
nan nithe a ta e sealbhachadh
tha beatha an duine.
16 Agus labhair e cosamhl-
achd riu, ag ràdh, Thug fear-
ann duine shaoibhir àraidh
bàrr pailte uaith:
17 Agus smuainich e ann
féin, ag ràdh, Ciod a ni mi,
a chionn nach 'eil agam àit
anns an cruinnich mi mo
thoraidh?
18 Agus thubhairt e, Ni
mi so: leagaidh mi mo
shaibhlean, agus togaidh mi
saibhlean a's mò; agus cruinn-
ichidh mi annta sin mo thor-
aidh uile, agus mo mhaoin.
19 Agus their mi ri m'
anam, Anam, a ta agad mòr-
an do nithibh maithe air an
tasgaidh fa chomhair mòrain
bhliadhnacha; gabh fois, ith,
òl, *agus* bi subhach.
20 Ach thubhairt Dia ris,
Amadain, air an oidhche so
féin iarrar t'anam uait: an
sin cò dha a bhuineas na nithe
sin a dh'ulluich thu?
21 Is *ann* mar sin *a ta* an
ti a thaisgeas ionmhas dha
féin, agus nach *'eil* saoibhir a
thaobh Dhé.
22 Agus thubhairt e r'a
dheisciobluibh, Uime sin a ta
mise ag ràdh ribh, na biodh
ro-chùram oirbh mu thim-
chioll bhur beatha, ciod a
dh'itheas sibh; no mu thim-
chioll bhur cuirp, ciod a
chuireas sibh umaibh.
23 Is mò a' bheatha na 'm
biadh, agus an corp na 'n t-
eudach.
24 Thugaibh fa'near na
fithich: oir cha 'n 'eil iadsan
a' cur no buain; cha 'n 'eil
aca tigh-tasgaidh no sabhal;
agus a ta Dia 'gam beath-
achadh: Cia mòr is fearr
sibhse na an eunlaith?
25 Agus cò agaibh-sa, le
ro-chùram, is urrainn aon
làmh-choille[1] a chur r'a àirde
féin?
26 Mur 'eil sibh uime sin
comasach air an ni a's lugha
a dheanamh, c'ar son a ta
sibh ro chùramach mu nith-
ibh eile?
27 Thugaibh fa'near na
lilighean, cionnus a ta iad a'
fàs: cha'n 'eil iad a' saoith-
reachadh, no a' sniomh:
gidheadh a ta mi ag ràdh
ribh, nach robh Solamh féin
'na ghlòir uile, air a sgead-
achadh mar aon diubh so.
28 Agus ma tha Dia mar
sin a' sgeadachadh an fheoir,
a ta 'n diugh sa' mhachair,
agus am màireach air a thilg-
eadh san àmhuinn; nach mòr
is mò *a sgeadaicheas e* sibhse,
O dhaoine air bheag creid-
imh?
29 Uime sin na iarraibh-sa
ciod a dh'itheas sibh, no ciod
a dh'òlas sibh, agus na bith-
ibh amharusach.
30 Oir na nithe so uile ta
Cinnich an t-saoghail ag iarr-
aidh: ach a ta fhios aig
bhur n-Athair-sa gu bheil
feum agaibh air na nithibh
sin.
31 Ach iarraibh-sa rìogh-
achd Dhé, agus cuirear na
nithe so uile ribh.

---

[1] *bhan-lamh.*

32 Na biodh eagal ort, a
threud bhig; oir is e deadh
thoil bhur n-Athar an rìogh-
achd a thoirt duibh.
33 Reicibh na bheil agaibh,
agus thugaibh déirc uaibh:
deanaibh dhuibh féin sporain
nach fàs sean, ionmhas nach
teirig anns na nèamhaibh,
far nach tig gaduiche am
fagus, agus nach truaill an
reudan[1].
34 Oir ge b'e àit am bheil
bhur n-ionmhas, an sin bith-
idh bhur cridhe mar an ceud-
na.
35 Biodh bhur leasraidh
crioslaichte mu'n cuairt, agus
bhur lòchrain air an lasadh;
36 Agus sibh féin cosmhuil
ri daoinibh a ta feitheamh an
Tighearna, 'nuair a philleas
e o'n phòsadh; chum air dha
teachd agus bualadh, gu'n
grad-fhosgail iad dha.
37 Is beannaichte na
seirbhisich sin, a gheibh an
Tighearna, 'nuair a thig e, ri
faire: gu deimhin a ta mi ag
ràdh ribh, gu'n crioslaich se
e féin mu'n cuairt, agus gu'n
cuir e 'nan suidhe iad chum
bìdh, agus gu'n tig e mach
agus gu'n dean e frithealadh
dhoibh.
38 Agus ma thig e san dara
faire, no ma thig e san treas
faire, agus gu'm faigh e *iad*
mar sin, is beannaichte na
seirbhisich sin.
39 Agus biodh cinnt agaibh
air so, nam biodh fhios aig
fear an tighe cia an uair anns
an tigeadh an gaduiche, gu'n
deanadh e faire, agus nach
fuilgeadh e a thigh a bhi air
a tholladh troimh.
40 Bithibh-sa uime sin
deas mar an ceudna: oir thig
Mac an duine 'nuair nach
saoil sibh.
41 Agus thubhairt Peadar
ris, A Thighearn, an ann
ruinne a ta thu labhairt a'
chosamhlachd so, no ris gach
uile?
42 Agus thubhairt an Tigh-
earn, Cò e uime sin an stiùbh-
ard fìrinneach agus glic sin,
a chuireas a Thighearn os
ceann a theaghlaich, a thoirt
doibh an cuibhrionn bìdh 'na
àm féin?
43 *Is* beannaichte an seirbh-
iseach sin, a gheibh a Thigh-
earn, an uair a thig e, a' dean-
amh mar sin.
44 Gu fìrinneach a ta mi
ag ràdh ribh, gu'n cuir se e
os ceann na bheil aige.
45 Ach ma their an seirbh-
iseach sin 'na chridhe, Tha
mo Thighearn a' cur dàile 'na
theachd; agus ma thòisicheas
e air na h-òglaich agus na
banòglaich a bhualadh, agus
itheadh, agus òl, agus a bhi
air mhisg:
46 Thig Tighearn an t-
seirbhisich sin ann an là nach
'eil sùil aige ris, agus ann an
uair nach fios da, agus gearr-
aidh e 'na bhloighdibh e[2], a-
gus bheir e a chuibhrionn da
maille ris na mi-chreidich.
47 Agus an seirbhiseach
sin d'am b'aithne toil a
mhaighstir, agus nach d'ull-
uich *e féin*, agus nach d'rinn
a réir a thoile, buailear e le
mòran bhuillean.
48 Ach an ti do nach b'-
aithne, agus a rinn nithe a
b'airidh air buillibh, buailear
esan le beagan *do bhuillibh*.
Oir gach neach d'an d'thug-

[1] *leomann.*

[2] *sgaraidh e uaith e.*

adh mòran, iarrar mòran
uaith: agus ge b'e ri 'n d'-
earbadh mòran, iarrar an
tuilleadh air.
49 Thàinig mise a chur
teine air an talamh, agus ciod
is àill leam, ma ta e cheana
air fhadadh.
50 Ach a ta baisteadh agam
ri bhi air mo bhaisteadh leis,
agus cionnus a ta mi air mo
theannadh gus an coimh-
lionar e!
51 Am bheil sibh a' saoil-
sinn gu'n d'thàinig mise a
thoirt sìthe air an talamh? ni
h-eadh, a ta mi ag ràdh ribh,
ach aimhreit.
52 Oir bithidh a so suas
cùignear an aon tigh air an
roinn, triuir an aghaidh dithis,
agus dithis an aghaidh triuir.
53 Bithidh an t-athair air
a roinn an aghaidh a' mhic,
agus am mac an aghaidh an
athar; a' mhàthair an aghaidh
na nighinn, agus an nighean
an aghaidh na màthar; a'
mhàthair-chéile an aghaidh
mnà a mic, agus bean a' mhic
an aghaidh a màthar-chéile.
54 Agus thubhairt e mar
an ceudna ris an t-sluagh,
'Nuair a chi sibh neul ag
éirigh san àird an iar, air ball
their sibh, A ta fras a' teachd;
agus a ta e mar sin.
55 Agus an uair *a chi sibh*
a' ghaoth á deas a' séideadh,
their sibh, Bithidh teas ann;
agus a ta e tachairt.
56 A chealgairean, is aithne
dhuibh breth a thoirt air agh-
aidh nan speur, agus na
talmhainn; ach cionnus nach
'eil sibh a' toirt breth air an
aimsir so?
57 Agus c'ar son nach 'eil
sibh eadhon uaibh féin a'
breithneachadh an ni sin a
ta ceart?
58 'Nuair a théid thu maille
ri d' eascaraid chum an
uachdarain, dean dìchioll san
t-slighe air bhi air do shaor-
adh uaith[1]; air eagal gu'n
tarruing e chum a' bhreith-
eimh thu, agus gu'n toir am
breitheamh thairis do'n mhaor
thu, agus gu'n tilg am maor
am prìosan thu.
59 A ta mi ag ràdh riut,
nach téid thu mach as a sin,
gus an ìoc thu eadhon a'
pheghinn dheireannach.

CAIB. XIII.

1 *Shearmonaich Criosd aithreachas o'n sgrios a thàinig air na Galiléaich, agus air muinntir eile.* 6 *Cosamhlachd na craoibhe-fhìge gun toradh.* 11 *Shlànuich Criosd bean a bha air a cromadh le h-eucail phiantaich rè ochd bliadhna deug.*

AGUS bha làthair san àm
sin daoine àraidh a dh'-
innis dha mu thimchioll nan
Galiléach, muinntir a mheasg
Pilat am fuil maille r'an ìob-
airtibh.
2 Agus fhreagair Iosa agus
thubhairt e riu, Am bheil
sibh a' saoilsinn gu'n robh na
Galiléaich sin 'nam peacaich
ni's mò na na Galiléaich uile,
air son gu'n d'fhulaing iad a
leithid so?
3 Ni h-eadh, a ta mi ag
ràdh ribh: ach mur dean
sibhse aithreachas, sgriosar
sibh uile mar an ceudna.
4 No na h-ochd fir dheug
sin air an do thuit an tùr ann
an Siloam, agus a mharbh
iad, an saoil sibh gu'n robh
iadsan 'nam peacaich[2] os
ceann nan uile dhaoine a

[1] *air a bhi rèidh ris.*

[2] *féichneinibh.*

bha 'nan còmhnuidh an Ierusalem?

5 Ni h-eadh, a ta mi ag ràdh ribh: ach mur dean sibhse aithreachas, sgriosar sibh uile mar an ceudna.

6 Labhair e mar an ceudna an cosamhlachd so: Bha aig duine àraidh crann-fìge suidhichte 'na ghàradh fìona[1]: agus thàinig e ag iarraidh toraidh air, agus cha d'fhuair e.

7 An sin thubhairt e ris a' ghàradair[2], Feuch, a ta mi rè thri bliadhna a' teachd a dh'iarraidh toraidh air a' chrann-fhìge so, agus cha 'n 'eil mi faotainn a bheag: gearr sìos e, c'ar son a ta e fàsachadh na talmhainn?

8 Agus fhreagair esan agus thubhairt e ris, A Thighearna, leig leis air a' bhliadhna so mar an ceudna, gus an cladhaich mi m'a thimchioll, agus gu'n cuir mi aolach[3] *m'a bhun:*

9 Agus ma ghiùlaineas e toradh, *is maith sin:* ach mur giùlain, 'na dhéigh sin gearraidh tu sìos e.

10 Agus bha e a' teagasg an aon do na sionagogaibh air an t-sàbaid.

11 Agus, feuch, bha bean àraidh *a làthair* aig an robh spiorad anmhuinneachd rè ochd bliadhna deug, agus bha i air a cromadh ri chéile, agus gun chomas aice air chor sam bith i féin a dhìreachadh.

12 Agus an uair a chunnaic Iosa i, ghairm e d'a ionnsuidh i, agus thubhairt e rithe, A bhean, tha thu air d' fhuasgladh[4] o d' anmhuinneachd.

13 Agus chuir e a làmhan oirre; agus air ball[5] rinneadh dìreach i, agus thug i glòir do Dhia.

14 Agus fhreagair uachdaran na sionagoig, agus e làn do fheirg air son gu'n d'rinn Iosa leigheas air là na sàbaid, agus thubhairt e ris an t-sluagh, Tha sè làithean anns an còir obair a dheanamh: orra so air an aobhar sin thigibh, agus bithibh air bhur leigheas, agus na b'ann air là na sàbaid.

15 An sin fhreagair an Tighearn e, agus thubhairt e, A chealgair[6], nach fuasgail gach aon agaibh a dhamh no 'asal o'n phrasaich, agus nach toir e gu uisge e air là na sàbaid?

16 Agus nach bu chòir a' bhean so, a ta 'na nighinn do Abraham, a cheangail Satan a nis rè ochd bliadhna deug, a bhi air a fuasgladh o'n chuibhreach so air là na sàbaid?

17 Agus an uair a thubhairt e na nithe sin, chuireadh a naimhdean uile gu nàire; ach rinn an sluagh uile gairdeachas, air son nan uile nithe glòrmhor a rinneadh leis.

18 An sin thubhairt e, Co ris a ta rìoghachd Dhé cosmhuil? agus co ris a shamhlaicheas mi i?

19 Tha i cosmhuil ri gràinne do shìol mustaird, a ghabh duine, agus a chuir e 'na ghàradh: agus dh'fhàs e, agus rinneadh craobh mhòr dheth; agus rinn eunlaith

---

[1] *fhìon-lios.* [2] *ghairdinear.*
[3] *inneir.* [4] *air do shaoradh.*

[5] *san uair sin féin.*
[6] *A chealgairean.*

an athair nid 'na geug-
aibh.
20 Agus thubhairt e a rìs,
Co ris a shamhlaicheas mi
rìoghachd Dhé?
21 Tha i cosmhuil ri taois
ghoirt[1] a ghabh bean agus a
dh'fholaich i an tri tomhas-
aibh mine, gus an do ghoirt-
icheadh an t-iomlan.
22 Agus chaidh e troimh[2]
gach caithir agus baile beag,
a' teagasg, agus a' gabhail
na slighe gu Ierusalem.
23 An sin thubhairt neach
àraidh[3] ris, A Thighearn, an
tearc iad a shaorar? Agus
thubhairt esan riu,
24 Deanaibh spairn chruaidh
gu dol a stigh air a' gheata
chumhann: oir a ta mi ag
ràdh ribh, gu'n iarr mòran
dol a stigh, agus nach urr-
ainn iad.
25 O'n uair a dh'éireas fear
an tighe, agus a dhùineas e
'n dorus, agus a thòisicheas
sibhse air seasamh a muigh,
agus an dorus a bhualadh,
ag ràdh, A Thighearn, a
Thighearn, fosgail duinn; a-
gus air dhasan freagairt their
e ribh, Cha'n aithne dhomh
sibh, cò as a ta sibh:
26 An sin tòisichidh sibh
air a radh, Dh'ith sinn agus
dh'òl sinn a'd' làthair, agus
theagaisg thu 'nar sràidibh.
27 Ach their esan, A ta mi
ag ràdh ribh, cha'n aithne
dhomh sibh, cò as a ta sibh;
imichibh uam uile, a luchd-
deanamh na h-eucorach.
28 An sin bithidh gul agus
gìosgan fhiacal, an uair a chi
sibh Abraham, agus Isaac,
agus Iacob, agus na fàidhean
uile ann an rìoghachd Dhé,
agus sibh féin air bhur tilg-
eadh a mach.
29 Agus thig iad o'n àird
an ear, agus o'n àird an iar,
agus o'n àirde tuath agus
deas, agus suidhidh iad ann
an rìoghachd Dhé.
30 Agus, feuch, a ta daoine
air dheireadh a bhitheas air
thoiseach, agus air thoiseach
a bhitheas air dheireadh.
31 Air an là sin féin thàin-
ig Phairisich àraidh d'a ionn-
suidh, ag ràdh ris, Gabh[4] a
mach agus imich á so: oir
tha toil aig Herod do mharbh-
adh.
32 Agus thubhairt e riu,
Imichibh agus innsibh do'n
t-sionnach sin, Feuch, a ta
mi tilgeadh mach dheamhan,
agus a ta mi deanamh leigheas
an diugh, agus am màireach,
agus air an treas là bith-
idh mi air mo dheanamh
foirfe.
33 Gidheadh, is éigin domh
imeachd an diugh agus am
màireach, agus an là 'na
dhéigh sin: oir cha'n fheud
e bhi gu'n cuirear fàidh gu
bàs a mach á Ierusalem.
34 A Ierusalem, a Ierusa-
lem, a mharbhas na fàidhean,
agus a chlachas an dream a
chuirear a d' ionnsuidh: cia
minic a b'àill leam do chlann
a chruinneachadh, mar *a
chruinnicheas* cearc a h-àlach
fuidh a giathaibh, agus cha
b'àill leibh!
35 Feuch, dh'fhàgadh bhur
tigh fàs agaibh: agus gu
deimhin a ta mi ag ràdh ribh,
nach faic sibh mise, gus an
tig an t-àm, anns an abair
sibh, Is beannaichte an ti a
thig an ainm an Tighearna.

[1] *laibhin.* [2] *tre, trìd.* [3] *àraid.* [4] *Theirig, Rach.*

CAIB. XIV.

1 *Shlànuich Criosd neach air an robh a' mheud-bhronn,* 7 *theagaisg e irioslachd.* 16 *Le cosamhlachd na suipeir mòire, nochd e cionnus a bhios daoine saoghalta, a ni tàir air focal Dé, air an druideadh a mach á rìoghachd nèimh.*

AGUS tharladh, an tràth
chaidh e gu tigh uachdar-
ain àraidh do na Phairisich a
dh'itheadh bìdh air là na
sàbaid, gu'n robh iad a' dean-
amh geur-fhaire air.
2 Agus, feuch, bha duine
àraidh 'na làthair air an robh
a' mheud-bhronn[1].
3 Agus fhreagair Iosa, a-
gus labhair e ris an luchd-
lagha, agus ris na Phairisich,
ag ràdh, Am bheil e cead-
uichte leigheas a dheanamh
air là na sàbaid ?
4 Ach dh'fhan iadsan 'nan
tosd, Agus air dha breith *air*,
leighis se e, agus leig e
uaith *e:*
5 Agus fhreagair e iadsan[2],
ag ràdh, Cò agaibh-sa, ma
thuiteas 'asal no a dhamh
ann an slochd, nach tarruing
a mach gu grad e air là na
sàbaid ?
6 Agus cha b'urrainn iad
a fhreagairt a rìs anns na
nithibh sin.
7 Agus labhair e cosamhl-
achd[3] riu-san a fhuair cuir-
eadh, 'nuair a thug e fa'near
mar a thagh iad na ceud àit-
eacha-suidhe, ag ràdh riu.
8 'Nuair a gheibh thu cuir-
eadh o neach air bith chum
bainnse, na suidh anns a'
cheud àit ; air eagal gu'n d'
fhuair duine a's urramaiche
na thusa cuireadh uaith ;
9 Agus gu'n tig an ti a
thug cuireadh dhuitse agus
dhàsan, agus gu'n abair e
riut, Thoir àit do'n duine so ;
agus gu'n tòisich thusa an
sin le nàire air suidhe anns
an àit a's ìsle.
10 Ach an uair a gheibh
thu cuireadh, imich agus
suidh anns an àit a's ìsle ;
chum, 'nuair a thig esan a
thug cuireadh dhuit, gu'n
abair e riut, A charaid, suidh
suas ni's àirde : an sin gheibh
thu urram an làthair na
muinntir a ta 'nan suidhe air
bord maille riut.
11 Oir ge b'e neach a dh'-
àrdaicheas e féin, ìslichear e ;
agus ge b'e neach a dh'ìslich-
eas e féin, àrdaichear e.
12 An sin thubhairt e ris
an ti mar an ceudna a thug
cuireadh dha, 'Nuair a ni
thu dinneir no suipeir, na
gairm do chàirdean, no do
bhràithre, no do luchd-dàimh,
no do choimhearsnaich
shaoibhir ; air eagal gu'n toir
iadsan mar an ceudna cuir-
eadh dhuitse a rìs, agus gu'm
faigh thu a' chomain cheud-
na.
13 Ach an uair a ni thu
cuirm[4], gairm na bochdan,
na daoine ciurramach, na
bacaich, na doill :
14 Agus bithidh tu beann-
aichte, a chionn nach urrainn
iad a' chomain cheudna thoirt
duit : oir gheibh thu comain
ann an aiseirigh nam fìrean.
15 Agus an uair a chual
aon do na shuidh maille ris
air bord na nithe sin, thubh-
airt e ris, Is beannaichte an
ti sin a dh'itheas aran ann
an rìoghachd Dhé.
16 Ach thubhairt esan ris,
Rinn duine àraidh suipeir

[1] *dropsy.* Sasg. [2] *labhair e riu a rìs.* [3] *comhad, parabal.* [4] *féisd.*

mhòr, agus thug e cuireadh
do mhòran :
17 Agus chuir e a sheirbh-
iseach uaith an àm na suipeir
a ràdh ris a' mhuinntir a fhuair
cuireadh, Thigibh, oir a ta
na h-uile nithe a nis ullamh.
18 Agus thòisich iad uile
a dh'aon *ghuth* air an leith-
sgeul a ghabhail. Thubhairt
an ceud fhear ris, Cheann-
aich mi fearann, agus is éigin
domh dol a mach agus fhaic-
inn : tha mi ag guidhe ort,
gabh mo lethsgeul.
19 Agus thubhairt fear eile,
Cheannaich mi cùig cuing
dhamh, agus a ta mi dol
g'an dearbhadh : tha mi ag
guidhe ort, gabh mo leith-
sgeul.
20 Agus thubhairt fear
eile, Phòs mi bean, agus air
an aobhar sin cha'n 'eil e 'n
comas domh teachd.
21 Agus thàinig an seirbhis-
each sin, agus dh'innis e na
nithe sin d'a thighearn. An
sin air gabhail feirge do fhear
an tighe, thubhairt e r'a
sheirbhiseach, Gabh a mach
gu grad gu sràidibh agus gu
caol-shràidibh a' bhaile, agus
thoir a stigh an so na bochdan,
agus na daoine ciurramach,
agus na bacaich, agus na
doill.
22 Agus thubhairt an
seirbhiseach, A Thighearn,
rinneadh mar a dh'òrduich
thu, gidheadh tha àite *falamh*
ann fathast.
23 Agus thubhairt an Tigh-
earna ris an t-seirbhiseach,
Gabh a mach gus na rath-
aidibh mòra agus na gàrach-
aibh, agus co-éignich iad gu
teachd a steach, chum gu'm
bi mo thigh air a lìonadh.
24 Oir a ta mi ag ràdh ribh,
nach blais aon do na daoinibh
ud a fhuair cuireadh, do m'
shuipeir-sa.
25 Agus bha sluagh mòr
ag imeachd maille ris : agus
air dha tionndadh, thubhairt
e riu,
26 Ma thig neach air bith
a m' ionnsuidh-sa, agus nach
fuathaich e 'athair, agus a
mhàthair, agus a bhean-
phòsda, agus a chlann agus
a bhràithrean, agus a pheath-
raichean, seadh, agus a
bheatha mar an ceudna, cha'n
'eil e'n comas da bhi 'na
dheisciobul dhomh-sa.
27 Agus ge b'e neach nach
giùlain a chrann-ceusaidh,
agus nach lean mise, cha'n
'eil e 'n comas da bhi 'na
dheisciobul dhomh-sa.
28 Oir cò am fear agaibh-
sa leis am miann tùr a thog-
ail, nach suidh sìos air tùs,
agus nach meas an costus, a
dh'fheuchainn am bheil aige
na chuireas crìoch air ?
29 Air eagal an déigh dha
a bhunadh a leagadh, agus
gun bhi comasach air crìoch
a chur *air*, gu'n tòisich na h-
uile a chi *e* ri fanoid air.
30 Ag ràdh, Thòisich an
duine so air *tigh* a thogail,
agus cha b'urrainn e a
chrìochnachadh.
31 No cò an righ, ag dol a
mach dha gu cogadh an agh-
aidh righ eile, nach suidh
sìos air tùs, agus nach gabh
comhairle, a dh'fheuchainn
an urrainn e le deich mìle
coinneamh a thoirt dàsan a
ta teachd le fichead mìle 'na
aghaidh ?
32 No air bhi dhàsan fath-
ast fad uaith, cuiridh e teachd-
aireachd a dh'iarraidh cumh-
achan sìthe.

33 Mar sin mar an ceudna,
gach neach agaibh-sa, nach
tréig na h-uile nithe a ta
aige, cha'n 'eil e'n comas da
bhi 'na dheisciobul dhomh-
sa.
34 *Tha* 'n salann maith: ach
ma chailleas an salann a
bhlas, ciod e leis an deanar
deadh-bhlasda e?
35 Cha'n 'eil e iomchuidh
chum na talmhainn, no chum
an dùnain [1]; *ach* tilgidh
daoine mach e. An ti aig
am bheil cluasa chum éisd-
eachd, éisdeadh e.

CAIB. XV.

4 Cosamhlachd na caorach caillte, 8 a' mhìr airgid, 11 agus a' mhic struidheil.

AN sin thàinig na cìs-
mhaoir uile agus na peac-
aich am fagus da, chum éisd-
eachd ris.
2 Agus rinn na Phairisich
agus na sgrìobhaichean gear-
an, ag ràdh, Tha am fear so
gabhail pheacach d'a ionn-
suidh, agus ag itheadh maille
riu.
3 Agus labhair esan an
cosamhlachd so riu, ag ràdh,
4 Cò an duine dhibhse aig
am bheil ceud caora, ma
chailleas e aon diubh, nach
fàg an naoi deug agus an
ceithir fichead anns an fhàs-
ach, agus nach téid an déigh
na caorach a chailleadh, gus
am faigh e i?
5 Agus air dha a faotainn,
cuiridh e air a ghuaillibh i le
gairdeachas.
6 Agus an uair a thig e
dhachaidh, gairmidh e a
chàirdean agus a choimh-
earsnaich an ceann a chéile,
ag ràdh riu, Deanaibh gaird-
eachas maille rium-sa, a
chionn gu'n d'fhuair mi mo
chaora bha caillte.
7 Mar sin, a ta mi ag ràdh
ribh, gu'm bi aoibhneas, air
nèamh air son aoin pheacaich
a ni aithreachas, ni's mò na
air son naoi deug agus ceithir
fichead fìrean, aig nach 'eil
feum air aithreachas.
8 No cò a' bhean aig am
bheil deich buinn airgid, ma
chailleas i aon bhonn diubh,
nach las coinneal, agus nach
sguab an tigh, agus nach iarr
gu dìchiollach gus am faigh
i *e*?
9 Agus air dhi fhaotainn,
gairmidh i *a* ban-chairdean
agus *a* ban-choimhearsnaich
an ceann a chéile, ag ràdh,
Deanaibh gairdeachas leam-
sa, oir fhuair mi am bonn a
chaill mi.
10 Mar an ceudna a ta mi
ag ràdh ribh, A ta gaird-
eachas an làthair aingle Dhé,
air son aoin pheacaich a ni
aithreachas.
11 Agus thubhairt e, Bha
aig duine àraidh dithis mhac:
12 Agus thubhairt am *mac*
a b' òige dhiubh r'*a* athair,
Athair, thoir dhomh-sa a'
chuid-roinn a thig *orm* do *d'*
mhaoin. Agus roinn e eat-
orra a bheathachadh.
13 Agus an déigh beagain
do làithibh, chruinnich am
mac a b'òige a chuid uile,
agus ghabh e a thurus do
dhùthaich fad air astar, agus
an sin chaith e a mhaoin le
beatha struidheasaich [2].
14 Agus an uair a chaith e
a chuid uile, dh'éirich gorta
ro mhòr san tìr 'sin; agus

[1] *òtraich.*

[2] *ana-caithtich.*

thòisich e ri bhi ann an uir-
easbhuidh.
15 Agus chaidh e agus
cheangail se e féin ri aon do
shaor-dhaoinibh na dùthcha
sin; agus chuir e d'a fhear-
ann e, a bhiadhadh[1] mhuc.
16 Agus bu mhiann leis a
bhrù a lìonadh do na plaosg-
aibh[2] a bha na mucan ag
itheadh; ach[3] cha d'thug
neach air bith dha.
17 Agus an uair a thàinig
e d'a ionnsuidh[4] féin, thubh-
airt e, Cia lìon do luchd-
tuarasdail m'athar-sa aig am
bheil aran gu leoir[5] agus r'a
sheachnadh, 'nuair a ta mise
a' bàsachadh le gorta?
18 Eiridh mi, agus théid
mi dh'ionnsuidh m'athar, a-
gus their mi ris. Athair,
pheacaich mi an aghaidh
fhlaitheanais, agus a' d' làth-
air-sa.
19 Agus cha'n airidh[6] mi
tuilleadh gu'n goirte do mhac-
sa dhiom: dean mi mar aon
do d' luchd-tuarasdail.
20 Agus dh'éirich e, agus
chaidh e dh'ionnsuidh 'athar.
Ach air dha bhi fathast fad
uaith, chunnaic 'athair e,
agus ghabh e truas mòr *dheth,*
agus ruith e, agus thuit e
air a mhuineal, agus phòg
se e.
21 Agus thubhairt am mac
ris, Athair, pheacaich mi an
aghaidh fhlaitheanais, agus
a' d' làthair-sa, agus cha'n
airidh mi tuilleadh gu'n goirte
do mhac dhiom.
22 Ach thubhairt an t-
athair r'a sheirbhisich, Thug-
aibh a mach a' chulaidh a's
fearr, agus cuiribh uime i;
agus cuiribh fàinne air a
làimh, agus brògan air *a*
chosaibh.
23 Agus thugaibh an so an
laogh biadhta, agus marbh-
aibh e; agus itheamaid agus
biomaid subhach:
24 Oir bha mo mhac so
marbh, agus tha e beò a rìs;
bha e caillte, agus fhuaradh
e. Agus thòisich iad air bhi
subhach.
25 A nis bha a mhac bu
shine mach san fhearann:
agus an uair a thàinig e, agus
a thàr[7] e am fagus do'n tigh,
chual e an ceòl agus an
dannsa.
26 Agus ghairm e d'a ionn-
suidh aon do na h-òglaich,
agus dh'fhiosraich e ciod bu
chiall do na nithibh sin.
27 Agus thubhairt esan ris,
Thàinig do bhràthair; agus
mharbh t'athair an laogh
biadhta, a chionn gu'n d'-
fhuair e rìs slàn fallain e.
28 Agus ghabh esan fearg,
agus cha b'àill leis dol a stigh:
air an aobhar sin thàinig 'ath-
air a mach, agus chuir e imp-
idh air.
29 Ach fhreagair esan agus
thubhairt e r'a athair, Feuch,
a ta mise a' deanamh seirbhis
duit an uiread so do bhliadh-
nachaibh, agus uair air bith
cha do bhris mi t'àithne, gidh-
eadh cha d'thug thu meann
riamh dhomh, chum gu'm
bithinn subhach maille ri mo
chàirdibh.
30 Ach an uair a thàinig
do mhac so, a dh'ith suas do
bheathachadh maille ri strìop-
aichibh, mharbh thu an laogh
biadhta dha.

[1] *bhuachailleachd.*
[2] *cochallaibh.* [3] *oir.*
[4] *thuige, chuige.* [5] *leòr.*
[6] *cha'n fhiù.* [7] *tharruing.*

31 Agus thubhairt e ris, A
mhic, tha thusa a ghnàth
maille rium, agus na h-uile
nithe *a's* leamsa, is leatsa *iad*.
32 Bu chòir dhuinn a bhi
subhach, agus aoibhneach;
oir bha do bhràthair so marbh,
agus tha e beò a rìs; agus
bha e caillte, agus fhuaradh e.

CAIB. XVI.

1 Cosamhlachd an stiùbhaird eucoraich. 14 Chronuich Criosd cealg nam Phairiseach sanntach. 19 Cosàmhlachd a' ghebcair shaoibhir, agus an duine bhochd Lasaruis.

AGUS thubhairt e mar an
ceudna r'a dheisciobluibh,
Bha duine saoibhir àraidh
ann aig an robh stiùbhard;
agus chasaideadh ris e, mar
neach a bha deanamh anacaithidh
air a mhaoin.
2 Agus ghairm se e, agus
thubhairt e ris, Ciod e so a ta
mi cluinntinn mu d' thimchioll?
thoir cunntas air do
stiùbhardachd; oir cha'n
fheud thu bhi ni's faide a' d'
stiùbhard.
3 An sin thubhairt an
stiùbhard ann féin, Ciod a ni
mi? oir a ta mo mhaighstir a'
toirt na stiùbhardachd uam:
cha'n urrainn mi ruamhar a
dheanamh, is nàr leam déirc
iarraidh.
4 A ta fhios agam ciod a
ni mi, chum 'nuair a chuirear
as an stiùbhardachd mi, gu'n
gabh iad a steach d'an tighibh
mi.
5 Agus air dha gach aon
diubhsan air an robh fiachan
aig a Thighearn a ghairm d'a
ionnsuidh, thubhairt e ris a'
cheud fhear, Cia meud a ta
aig mo Thighearn ortsa?
6 Agus thubhairt esan,
Ceud tomhas[1] oladh. Agus
thubhairt e ris, Gabh do
sgrìobhadh, agus suidh sìos
gu h-ealamh, agus sgrìobh
leth-cheud.
7 An sin thubhairt e ri fear
eile, Agus cia meud a ta *aig*
ortsa? Agus thubhairt esan,
Ceud tomhas[2] cruithneachd.
Agus thubhairt e ris, Gabh
do sgrìobhadh, agus sgrìobh
ceithir fichead.
8 Agus mhol an Tighearn
an stiùbhard eucorach, do
bhrìgh gu'n d'rinn e gu glic:
oir a ta clann an t-saoghail
so 'nan ginealach féin ni's
glice na clann an t-soluis.
9 Agus a tà mise ag ràdh
ribh, Deanaibh dhuibh féin
càirdean le Mamon na h-
eucorach; chum 'nuair a
shiubhlas sibh[3], gu'n gabhar
sibh do àitibh-còmhnuidh
siorruidh.
10 An ti a ta fìrinneach
anns an ni a's lugha, tha e
fìrinneach mar an ceudna
ann am mòran; agus an ti a
ta eucorach anns an ni a's
lugha, tha e eucorach ann
am mòran mar an ceudna.
11 Air an aobhar sin, mur
robh sibh fìrinneach anns an
t-saoibhreas eucorach, cò a
dh'earbas ribh an *saoibhreas*
fìor?
12 Agus mur robh sibh
fìrinneach ann an cuid duine
eile, cò a bheir dhuibh an ni
a's leibh féin?
13 Cha'n 'eil seirbhiseach
sam bith comasach air seirbhis
a dheanamh do dhà thighearn;
oir an dara cuid fuathaichidh
e aon diubh, agus
bheir e gràdh do'n fhear
eile; no gabhaidh e le aon

[1] *bat.* [2] *omer.*

[3] *'nuair is bàs duibh.*

diubh agus ni a tàir air an fhear eile. Cha'n 'eil sibh comasach air seirbhis a dheanamh do Dhia agus do Mhamon.

14 Agus chuala na Phairisich, a bha sanntach, na nithe sin uile : agus rinn iad fanoid air.

15 Agus thubhairt e riu, Is sibhse an dream a ta 'gur fìreanachadh féin am fianuis dhaoine ; ach is aithne do Dhia bhur cridheachan : oir an ni sin a ta ro mheasail aig daoinibh, is gràineileachd e am fianuis Dé.

16 *Bha* an lagh agus na fàidhean ann gu teachd Eoin : o sin tha rìoghachd Dhé air a searmonachadh [1], agus a ta gach duine a' dol le dian strì a steach innte.

17 Agus is usadh do nèamh agus do'n talamh dol thairis, na do aon lide do'n lagh tuiteam.

18 Gach neach a chuireas uaith a bhean, agus a phòsas bean eile, tha e deanamh adhaltrannais: agus ge b'e neach a phòsas a bhean a chuireadh air falbh o a fear, tha e deanamh adhaltrannais.

19 Bha duine saoibhir àraidh ann, a bha air a sgeadachadh le purpur [2] agus lìon-eudach grinn, *agus bha e* caitheadh a bheatha gach là gu sòghail le mòr-ghreadhnachas:

20 Agus bha duine bochd àraidh ann, d'am b'ainm Lasarus, a chuireadh 'na luidhe aig a dhorus, làn do chreuchdaibh,

21 Agus bu mhiann leis bhi air a shàsuchadh leis an sbruileach a bha tuiteam o bhord an duine shaoibhir ; seadh, agus thàinig na madraidh agus dh'imlich iad a chreuchdan.

22 Agus tharladh gu'n d'fhuair an duine bochd bàs, agus gu'n do ghiùlaineadh leis na h-ainglibh e gu uchd Abrahaim : fhuair an duine saoibhir bàs mar an ceudna, agus dh'adhlaiceadh e.

23 Agus ann an ifrinn thog e suas a shùilean air dha bhi ann am piantaibh, agus chunnaic e Abraham, fad uaith, agus Lasarus 'na uchd.

24 Agus ghlaodh e, agus thubhairt e, Athair Abrahaim, dean tròcair orm, agus cuir Lasarus, chum gu'n tum e bàrr a mheoir ann an uisge, agus gu'm fuaraich e mo theangadh ; oir a ta mi air mo ro phianadh san lasair so.

25 Ach thubhairt Abraham, A mhic cuimhnich gu'n d'fhuair thusa do nithe maithe ri àm dhuit bhi beò, agus Lasarus mar an ceudna droch nithe : ach a nis a ta esan a' faotainn sòlais, agus a ta thusa air do phianadh.

26 Agus a bhàrr air so uile, tha doimhne mhòr air a cur eadar sinne agus sibhse, air chor agus iadsan le am b'àill dol á so do 'ur ionnsuidh-sa, nach 'eil e 'n comas doibh ; agus nach mò tha e 'n comas do aon neach teachd as sin d' ar n-ionnsuidh-ne.

27 An sin thubhairt e, Uime sin tha mi a' guidhe ort, athair, gu'n cuireadh tu e gu tigh m'athar :

28 Oir a ta cuignear bhràithrean agam ; chum gu'n toir e fianuis doibh, air

[1] *soisgeulachadh.*

[2] *gorm dhearg, corcur.*

eagal gu'n tig iadsan mar an
ceudna do'n ionad ro phiant-
ach so.
29 Thubhairt Abraham ris,
Tha Maois agus na fàidhean
aca, éisdeadh iad riusan.
30 Agus thubhairt esan,
Ni h-eadh, Athair Abrahaim:
ach ma théid neach d'an
ionnsuidh o na marbhaibh,
ni iad aithreachas.
31 Agus thubhairt e ris,
Mur éisd iad ri Maois agus
ris na fàidhibh, cha mhò a
chreideas iad, ged éireadh
neach o na marbhaibh.

CAIB. XVII.

1 *Theagaisg Criosd gur còir dhuinn aobhar oilbheim a sheachnadh,* 3 *agus maitheanas a thoirt d'a chéile;* 6 *nochd e mòr-chumhachd beò-chreidimh:* 7 *tha sinne fo cheangal do Dhia, ach cha'n 'eil esan mar sin dhuinne.*

AN sin thubhairt e r'a
dheisciobluibh, Cha'n
fheudar nach tig oilbheuman:
ach is an-aoibhinn *dasan*
troimh an tig iad.
2 B'fhearr dha gu'm biodh
clach-mhuilinn air a croch-
adh m'a mhuineal, agus gu'm
biodh e air a thilgeadh san
fhairge, na gu'n tugadh e
oilbheum[1] do aon neach do'n
mhuinntir bhig so.
3 Thugaibh an aire dhuibh
féin: ma pheacaicheas do
bhràthair a'd' aghaidh, cron-
uich e; agus ma ghabhas e
aithreachas, thoir maitheanas
da.
4 Agus ma pheacaicheas e
a'd' aghaidh seachd uairean
san là, agus gu'm pill e riut
seachad uairean san là, ag
ràdh, Tha aithreachas orm;
thoir maitheanas da.
5 Agus thubhairt na h-
abstoil ris an Tighearn, Meud-
aich ar creidimh.
6 Agus thubhairt an Tigh-
earn, Nam biodh agaibh creid-
imh mar ghràinne do shìol
mustaird, theireadh sibh ris
a' chraoibh Shicamin so, Bi
air do spìonadh as do
fhreumhaibh, agus bi air do
shuidheachadh sa' chuan?
agus bhitheadh i ùmhal
duibh.
7 Ach cò agaibh-se aig am
bheil seirbhiseach a' treabh-
adh, no ri buachailleachd, a
their ris, an déigh dha teachd
a steach o'n fhearann, Thig
air ball, agus suidh sìos chum
bìdh?
8 Agus nach dòchadh e
ràdh ris, Ulluich ni a ghabhas
mise gu m' shuipeir, agus
crioslaich thu féin, agus frith-
eil domh, gus an ith agus an
òl mi; agus 'na dhéigh sin
ithidh agus òlaidh tusa?
9 An toir e buidheachas
do'n t-seirbhiseach sin do
bhrìgh gu'n d'rinn e na nithe
a dh'orduicheadh dha? cha
saoil mi *gu'n toir.*
10 Mar sin sibhse, 'nuair
a ni sibh na h-uile nithe a
dh'àithneadh dhuibh, abraibh,
Is seirbhisich neo-tharbhach
sinn: oir rinn sinn *a mhàin*
an ni bu dligheach dhuinn a
dheanamh.
11 A nis, ag dol suas da
gu Ierusalem, chaidh e troimh
mheadhon Shamaria agus
Ghalile[2].
12 Agus an uair a bha e
dol a stigh do bhaile àraidh,
thachair deichnear dhaoine
air a bha 'nan lobhair, a sheas
fad uaith:
13 Agus thog iad suas an

[1] *aobhar tuislidh.*

[2] *eadar Samaria agus Galile.*

guth, ag ràdh, Iosa, a mhaigh-
stir, dean tròcair oirnn.
14 Agus an uair a chunn-
aic e *iad*, thubhairt e riu,
Imichibh, nochdaibh sibh
féin do na sagartaibh. Agus
ag imeachd dhoibh, ghlanadh
iad.
15 Agus an uair a chunn-
aic aon diubh gu'n do leigh-
iseadh e, phill e air ais, a'
toirt glòire do Dhia le guth
àrd,
16 Agus thuit e air agh-
aidh aig a chosaibh-san, a'
toirt buidheachais da: agus
bu Shamaritanach e.
17 Agus fhreagair Iosa a-
gus thubhairt e, Nach do
ghlanadh deichnear? ach an
naoinear, c'àit am bheil iad?
18 Cha d'fhuaradh a phill
a thoirt glòire do Dhia, ach
an coigreach so.
19 Agus thubhairt e ris,
Eirich, imich; shlànuich do
chreidimh thu.
20 Agus an uair a dh'-
fheòraich na Phairisich dheth,
c'uin a thigeadh rìoghachd
Dhé, fhreagair e iad agus
thubhairt e, Cha tig rìogh-
achd Dhé air chor gu moth-
aichear i[1].
21 Cha mhò a their iad,
Feuch an so, no, Feuch an
sin: oir feuch, a ta rìoghachd
Dhé an taobh a stigh dhibh[2].
22 Agus thubhairt e ris na
deisciobluibh, Thig na làith-
ean anns am miannach leibh
aon do làithibh Mhic an duine
fhaicinn, agus cha'n fhaic
sibh *e*.
23 Agus their iad ribh,
Feuch an so, no, Feuch an
sud: na rachaibh, agus na
leanaibh *iad*.
24 Oir mar a ta an dealan-
ach a dhealraicheas o aon
ionad fo nèamh, a' soillseach-
adh gus an *ionad* eile fo nèamh,
mar sin a bhitheas Mac an
duine mar an ceudna 'na là
féin.
25 Ach is éigin da air tùs
mòran do nithibh fhulang,
agus a bhi air a dhiultadh
leis a' ghinealach so.
26 Agus mar a bha e ann
an làithibh Noe, mar sin mar
an ceudna bithidh e ann an
làithibh Mhic an duine:
27 Bha iad ag itheadh agus
ag òl, a' pòsadh agus air an
toirt am pòsadh, gus an là an
deachaidh Noe a steach do'n
àirc: agus thàinig an dìle[3],
agus sgrios i iad uile.
28 Amhuil fòs mar a thach-
air ann an làithibh Lot; bha
iad ag itheadh agus ag òl, a'
ceannach agus a' reiceadh, a'
planndachadh agus a' togail
aitreabh:
29 Ach air an là sin féin
anns an deachaidh Lot a
mach á Sodom, fhrasadh
teine agus pronnasag o
nèamh, agus sgrios e iad uile.
30 Is ann mar sin a bhith-
eas anns an là am foillsichear
Mac an duine.
31 Anns an là sin, an ti
bhios air mullach an tighe,
agus 'airneis anns an tigh, na
tigeadh e nuas gu a toirt leis:
agus an ti a ta sa' mhachair,
na pilleadh esan air ais mar
an ceudna.
32 Cuimhnichibh bean Lot.
33 Ge b'e neach a dh'-
iarras a bheatha féin a thèarn-
adh, caillidh e i; agus ge b'e
neach a chailleas a bheatha,
gleidhidh esan i.

[1] *gu mothaichear dhi.*
[2] *cheana 'nur measg.*
[3] *tuil.*

34 A ta mi ag ràdh ribh,
anns an oidhche sin bithidh
dithis dhaoine san aon leab-
aidh; gabhar aon diubh, agus
fàgar am fear eile.
35 Bithidh dithis bhan a'
bleath[1] cuideachd; gabhar
aon diubh agus fàgar a' bhean
eile.
36 Bithidh dithis dhaoine
anns a' mhachair; gabhar
aon diubh agus fàgar am fear
eile.
37 Agus fhreagair iadsan
agus thubhairt iad ris, C'àit,
a Thighearn? agus thubhairt
esan riu, Ge b'e àit *am bi* an
corp, an sin cruinnichear na
h-iolairean.

CAIB. XVIII.

1 *Mu thimchioll na bantraich liosda.* 9 *Mu'n 1 hairiseach agus mu'n chìs-mhaor.* 18 *B'àill le uachdaran àraidh Criosd a leantuinn, ach a ta e air a bhacadh le a shaoibhreas.* 31 *Roimh-innis Criosd a bhàs.*

AGUS labhair e cosamhl-
achd riu, a' nochdadh
gur còir urnuigh a dheanamh
a ghnàth, agus gun fhann-
achadh[2];
2 Ag ràdh, Bha breitheamh
ann am baile *àraidh*, air nach
robh eagal Dé, agus aig nach
robh urram do dhuine:
3 Agus bha bantrach àraidh
sa' bhaile sin, agus thàinig i
d'a ionnsuidh, ag ràdh, Cum
còir rium an aghaidh mo
nàmhaid.
4 Agus cha b'àill leis rè
tamuill: ach 'na dhéigh sin
thubhairt e ann féin, Ged
nach 'eil eagal Dé orm, no
urram agam do dhuine;
5 Gidheadh air son gu bheil
a' bhantrach so cur dragha
orm, cumaidh mi còir rithe,
air eagal le a sìr-theachd gu'n
sgìthich i mi.
6 Agus thubhairt an Tigh-
earn, Eisdibh ciod a ta am
breitheamh eucorach ag ràdh.
7 Agus nach dean Dia
dioghaltas air son a dhaoine
taghta féin, a ta ag éigheach
ris a là agus a dh'oidhche,
ged tha e fad-fhulangach
mu'n timchioll?
8 A ta mi ag ràdh ribh gu'n
dean e dioghaltas air an son
gu luath. Gidheadh, an uair
a thig Mac an duine, am
faigh e creidimh air an tal-
amh?
9 Agus labhair e an cos-
amhlachd so ri dream àraidh
a bha 'g earbsadh asda féin
gu'n robh iad 'nam firean-
aibh, agus a bha deanamh
tàir air dream eile:
10 Chaidh dithis dhaoine
suas do'n teampull a dhean-
amh urnuigh; fear diubh 'na
Phairiseach, agus am fear eile
'na chìs-mhaor.
11 Sheas am Phairiseach
leis féin, agus rinn e urnuigh
mar so, A Dhé, tha mi toirt
buidheachais duit nach 'eil
mi mar *a ta* daoine eile, 'nan
luchd-foireigin, eucorach,
adhaltrannach, no eadhon
mar an cìs-mhaor so.
12 Tha mi a' trasgadh[3] dà
uair san t-seachduin, tha mi
toirt deachaimh as na h-uile
nithibh a ta mi sealbhach-
adh.
13 Agus air seasamh do'n
chìs-mhaor fad air ais, cha
b'àill leis fiù a shùl a thogail
suas gu nèamh, ach bhuail
e 'uchd, ag ràdh, A Dhia,
dean tròcair ormsa ta am
pheacach.

[1] *meileadh.* [2] *sgìtheachadh.* [3] *trosgadh.*

14 A ta mi ag ràdh ribh,
gu'n deachaidh am fear so
sìos d'a thigh air fhirean-
achadh *ni's mò* na'm fear ud
eile : oir ge b'e neach a dh'-
àrdaicheas e féin, ìslichear e;
agus ge b'e a dh'ìslicheas e
féin, àrdaichear e.
15 Agus thug iad d'a ionn-
suidh mar an ceudna naoidh-
eana, chum gu'm beanadh e
riu : agus an uair a chunnaic
na deisciobuil *so,* chronuich
siad iad.
16 Ach air do Iosa an gairm
d'a ionnsuidh, thubhairt e,
Fuilgibh do na leanabaibh
teachd a m' ionnsuidh-sa, a-
gus na bacaibh iad; oir is
ann d'an leithidibh so a ta
rìoghachd Dhé.
17 Gu deimhin a ta mi ag
ràdh ribh, ge b'e nach gabh
rìoghachd Dhé mar leanabh
beag, nach téid e air chor sam
bith a steach innte.
18 Agus dh'fheòraich
uachdaran àraidh dheth, ag
radh, A mhaighstir mhaith,
ciod a ni mi chum gu sealbh-
aich mi a' bheatha mhaireann-
ach?
19 Agus thubhairt Iosa ris,
C'ar son a ghoireas tu maith
dhiom-sa? cha'n 'eil neach
sam bith maith ach a h-aon,
eadhon Dia.
20 Is aithne dhuit na h-
àitheanta, Na dean adh-
altrannas, Na dean mortadh,
Na goid, Na toir fianuis
bhréige, Thoir urram[1] do t'-
athair agus do d' mhàthair.
21 Agus thubhairt esan,
Choimhid mi iad sin uile o
m' òige.
22 Agus an uair a chual
Iosa so, thubhairt e ris, Tha
aon ni fathast a dh'uireas-
bhuidh ort; reic na h-uile
nithe a ta agad, agus roinn
air na bochdaibh, agus bith-
idh agad ionmhas air nèamh;
agus thig, *agus* lean mise.
23 Agus an uair a chual e
so, bha e ro dhoilich; oir bha
mòr-bheartas aige.
24 Agus an uair a chunn-
aic Iosa gu'n robh e làn tuirse,
thubhairt e, Cia deacair
dhoibhsan[2] aig am bheil
saoibhreas, dol a steach do
rìoghachd Dhé!
25 Oir is usadh do chàmhal
dol troimh chrò snàthaid, na
do dhuine saoibhir dol a steach
do rìoghachd Dhé.
26 Agus thubhairt iadsan
a chuala *so,* Cò ma seadh a
dh'fheudas bhi air a shaor-
adh?
27 Ach thubhairt esan, Na
nithe a ta eu-comasach do
dhaoinibh, tha iad comasach
do Dhia.
28 An sin thubhairt Peadar,
Feuch, thréig sinne na h-uile
nithe, agus lean sinn thusa.
29 Agus thubhairt esan
riu, Gu deimhin a ta mi ag
ràdh ribh, nach 'eil aon neach
a thréig tigh, no pàrantan, no
bràithrean, no bean-phòsda,
no clann air son rìoghachd
Dhé,
30 Nach faigh mòran ni's
mò anns an aimsir so a ta
làthair, agus anns an t-saogh-
al a ta ri teachd, a' bheatha
mhaireannach.
31 Agus ghabh e an dà
fhear dheug d'a ionnsuidh,
agus thubhairt e riu, Feuch,
a ta sinn a' dol suas gu Ieru-
salem, agus bithidh na h-uile
nithe a ta sgrìobhta leis na

[1] *onoir.*

[2] *cruaidh orra-san.*

fàidhibh mu Mhac an duine,
air an coimhlionadh.
32 Oir bheirear thairis e do
na Cinnich, agus théid fanoid
a dheanamh air, agus mas-
luichear e, agus tilgear smug-
aid air :
33 Agus sgiùrsaidh agus
marbhaidh iad e : agus air an
treas là éiridh e a rìs.
34 Agus cha do thuig iad-
san aon ni dhiubh so : agus
bha na briathra so foluichte
orra, agus cha b'aithne dhoibh
na nithe a chaidh labhairt.
35 Agus tharladh, 'nuair a
dhruid e ri Iericho, gu'n robh
dall àraidh 'na shuidhe ri
taobh na slighe, ag iarraidh
déirce ;
36 Agus air cluinntinn an
t-sluaigh a' dol seachad, dh'-
fhiosraich e ciod e so.
37 Agus dh'innis iad da,
gu'm b'e Iosa o Nasaret a bha
gabhail seachad.
38 Agus ghlaodh e, ag ràdh,
Iosa, Mhic Dhaibhidh, dean
tròcair orm.
39 Agus chronuich iadsan
a bha air thoiseach e, chum
gu'm biodh e 'na thosd : ach
bu mhòid gu mòr a ghlaodh
esan, A Mhic Dhaibhidh,
dean tròcair orm.
40 Agus air seasamh do
Iosa, dh'àithn e a thoirt d'a
ionnsuidh : agus an uair a
thàinig e am fagus da, dh'-
fhiosraich e dheth,
41 Ag ràdh, Ciod is àill
leat mise a dheanamh dhuit ?
agus thubhairt esan, a Thigh-
earn, mi dh'fhaotainn mo
radhairc.
42 Agus thubhairt Iosa ris,
Faigh[1] do radharc : shlànuich
do chreidimh thu.
43 Agus air ball fhuair e
a radharc, agus lean se e, a
toirt glòire do Dhia : agus
thug an sluagh uile cliù do
Dhia, 'nuair a chunnaic iad
so.

CAIB. XIX.

7 *Mu thimchioll Shacheuis a' chìs-mhaoir.* 11 *Na deich puind airgid.* 28 *Mharcaich Criosd do Ierusalem le greadhnachas ;* 41 *rinn e caoidh air a son ;* 45 *thilg e mach an luchd ceannachd agus reicidh as an teampull.*

AGUS air do *Iosa* dol a
steach, chaidh e troimh
Iericho.
2 Agus, feuch, *bha* duine
ann d'am b'ainm Sacheus,
agus b'àrd chìs-mhaor esan,
agus bha e saoibhir :
3 Agus bha déidh aige air
Iosa fhaicinn, cò e ; agus cha
b'urrainn e air son an t-
sluaigh, a chionn gu'n robh
e iosal 'na phearsa.
4 Agus ruith a roimhe, agus
streap e suas ann an craoibh
Shicamoir, chum gu faiceadh
se e ; oir bha e gus an t-slighe
sin a ghabhail.
5 Agus an uair a thàinig
Iosa chum an àite sin, air
dha amharc suas, chunnaic
se e, agus thubhairt e ris, A
Shacheuis, thig a nuas gu
grad ; oir is éigin domh-sa
stad an diugh aig do thigh.
6 Agus thàinig e nuas le
cabhaig, agus ghabh e ris gu
subhach.
7 Agus an uair a chunnaic
iad *so,* rinn iad uile gearan,
ag ràdh, Gu'n deachaidh e
steach air aoidheachd gu
duine a ta 'na pheacach.
8 Agus sheas Sacheus agus
thubhairt e ris an Tighearn,
Feuch, a Thighearn, a ta mi
toirt leth mo mhaoin do na
bochdaibh : agus ma thug

[1] *Gabh.*

mi aon ni o neach air bith
le casaid bhréige[1], tha mi
toirt *dha* a cheithir uiread.
9 Agus thubhairt Iosa ris[2],
Thàinig slàinte an diugh a
dh'ionnsuidh an tighe so, do
bhrìgh gur mac do Abraham
esan mar an ceudna.
10 Oir thàinig Mac an
duine a dh'iarraidh agus a
theàrnadh an ni sin a bha
caillte.
11 Agus ag cluinntinn nan
nithe sin dhoibh, chuir e ris,
agus labhair a cosamhlachd,
do bhrìgh gu'n robh e am
fagus do Ierusalem, agus
gu'n do shaoil iadsan gu'm
biodh rìoghachd Dhé air a
grad-fhoillseachadh.
12 Air an aobhar sin thubh-
airt e, Chaidh duine uasal
àraidh do dhùthaich fad as a
dh'fhaotainn rìoghachd dha
féin, agus a philltinn air ais.
13 Ach ghairm e a dheich
seirbhisich[3], agus thug e
dhoibh deich puind, agus
thubhairt e riu, Cuiribh gu
buil iad, gus an tig mise.
14 Ach bha fuath aig
muinntir a dhùthcha dha,
agus chuir iad teachdaireachd
'na dhéigh, ag ràdh, Cha'n
àill leinn an duine so bhi 'na
righ oirnn.
15 A nis an uair a phill e
air ais, an déigh dha an rìogh-
achd fhaotainn, an sin dh'-
orduich e na seirbhisich ud
bhi air an gairm d'a ionn-
suidh, d'an d'thug e an t-
airgiod, chum gu'm biodh
fhios aige ciod a bhuannaich
gach aon diubh leis a bhuil-
eachadh.
16 An sin thàinig an ceud
fhear, ag ràdh, A Thighearn,
bhuidhinn do phund deich
puind.
17 Agus thubhairt e ris, Is
maith, a dheadh sheirbhisich:
do bhrìgh gu'n robh thusa
fìrinneach ann an ro bheag-
an, biodh agad-sa uachdaran-
achd air deich bailtibh.
18 Agus thàinig an dara
fear, ag ràdh, A Thighearn,
rinn do phund cùig puind.
19 Agus thubhairt e ris-san,
Bi-sa mar an ceudna os ceann
chùig bailtean.
20 Agus thàinig *fear* eile,
ag ràdh, a Thighearn, feuch
do phund, a bha agam-sa
taisgte ann an neapaicin[4]:
21 Oir bha eagal orm romh-
ad, do bhrìgh gur duine
geur-theann thu: tha thu a'
togail an ni nach do leag thu,
agus a' buain an ni nach do
chuir thu.
22 Agus thubhairt e ris,
As do bheul féin bheir mi
breth ort, a dhroch sheirbh-
isich. Bha fhios agad gu'm
bu duine geur-theann mi, a'
togail an ni nach do leag mi,
agus a' buain an ni nach do
chuir mi:
23 Air an aobhar sin, c'ar
son nach d'thug thu m' airg-
iod do'n luchd-malairt[5], agus
air teachd dhomh-sa thogainn
e le riadh?
24 Agus thubhairt e riusan
a bha 'nan seasamh a làthair,
Thugaibh uaith am pund,
agus thoiribh dhasan *e* aig am
bheil na deich puind.
25 (Agus thubhairt iad ris,
A Thighearn, tha deich puind
aige;)
26 Oir a ta mi ag ràdh

[1] *gu h-eucorach.* [2] *m'a thimchioll.* [3] *deichnear d'a sheirbhisich.*

[4] *brèid, làmh-anart.* [5] *nach do chuir thu m' airgiod do'n bhanc.*

ribh, Gu'n toirear do gach
neach aig am bheil: ach
uaithsan aig nach 'eil, bheir-
ear eadhon an ni sin a ta aige.
27 Ach thugaibh an so na
naimhdean ud agam-sa, leis
nach b'àill mise bhi am righ
os an ceann, agus marbhaibh
a'm' fhianuis *iad*.
28 Agus air dha so a ràdh,
dh'imich e rompa, a' dol suas
gu Ierusalem.
29 A nis an uair a dhruid
e ri Betphage agus Betani,
làimh ris an t-sliabh d'an
gairmear [1] *sliabh* nan crann-
oladh, chuir e dithis d'a
dheisciobluibh uaith,
30 Ag ràdh, Imichibh do'n
bhaile ta fa bhur comhair;
anns am faigh sibh, air dhuibh
dol a steach, searrach ceang-
ailte, air nach do shuidh aon
duine riamh: fuasglaibh, a-
gus thugaibh an so e.
31 Agus ma dh'fhiosraich-
eas neach air bith dhibh,
C'ar son a ta sibh 'g*a* fhuasg-
ladh? mar so their sibh ris, A
ta feum aig an Tighearn air.
32 Agus air imeachd dhoibh-
san a chuireadh air falbh,
fhuair iad mar thubhairt e
riu.
33 Agus an uair a bha iad
a' fuasgladh an t-searraich,
thubhairt a shealbhadairean
riu, C'ar son a ta sibh a'
fuasgladh an t-searraich?
34 Agus thubhairt iadsan,
Tha feum aig an Tighearn air.
35 Agus thug iad gu Iosa
e: agus thilg iad am falluinn-
ean air an t-searrach, agus
chuir iad Iosa air.
36 Agus ag imeachd dhàs-
an, sgaoil iad am falluinnean
fuidhe air an t-slighe.

37 Agus an uair a thàinig
e am fagus, eadhon gu dol
sìos sléibh nan crann-oladh,
thòisich mòr-chuideachd nan
deisciobul uile ri gairdeachas
a dheanamh, agus moladh a
thoirt do Dhia le guth àrd,
air son nan uile oibre cumh-
achdach a chunnaic iad.
38 Ag ràdh, Gu ma beann-
aichte an righ a ta teachd
ann an ainm an Tighearna:
sìth air nèamh, agus glòir
anns na h-àrdaibh.
39 Agus thubhairt cuid do
na Phairisich o mheasg an t-
sluaigh ris, A mhaighstir,
cronuich do dheisciobuil.
40 Agus fhreagair esan,
agus thubhairt e riu, A ta mi
ag ràdh ribh, nam fanadh
iad sin 'nan tosd, gu'n glaodh-
adh na clacha féin.
41 Agus an uair a thàinig
e am fagus, chunnaic e am
baile, agus ghuil e air a shon.
42 Ag ràdh, Nam b'aithne
dhuit [2], eadhon dhuitse, air
bheag sam bith ann ad là so
féin, na nithe a bhuineas do
d' shìth! ach a nis a ta iad
folaichte o d' shùilibh.
43 Oir thig na làithean ort,
anns an tilg do naimhde dìg
mu d' thimchioll, agus an
iadh iad umad mu'n cuairt,
agus an druid iad a stigh air
gach taobh thu,
44 Agus an leag iad co
ìosal ris an làr thu, agus do
chlann annad, agus nach fàg
iad annad clach air muin
cloiche; do bhrìgh nach b'-
aithne duit aimsir t'fhiosrach-
aidh.
45 Agus chaidh e steach
do'n teampull, agus thòisich
e air an dream a bha reiceadh,

[1] *d'an goirear, ris an abrar.*

[2] *O gu'm b'aithne dhuit.*

agus a' ceannach ann a thilg-
eadh mach,
46 Ag radh riu, Tha e
sgrìobhta, Is tigh urnuigh mo
thigh-sa ; ach rinn sibhse 'na
gharaidh luchd-reubainn e.
47 Agus bha e gach là a'
teagasg san teampull. Ach
dh'iarr na h-àrd-shagairt a-
gus na sgrìobhaichean, agus
ceannardan a' phobuill esan
a mhilleadh,
48 Gidheadh cha robh fhios
aca ciod a dheanadh iad : oir
bha am pobull uile ag éisd-
eachd ris le ro-aire.

CAIB. XX.

1 *Dhearbh Criosd gu'n robh ùghdarras aige, le ceisd mu bhaisteadh Eoin.* 9 *Cosamhlachd an fhìon-lios.* 19 *Mu thimchioll cìs a thoirt do Cheasar.* 27 *Dhearbh e mearachd nan Sadusach, a bha 'g àicheadh aiseirigh nam marbh.*

AGUS tharladh air aon do
na làithibh sin, an uair a
bha e teagasg a' phobuill san
teampull, agus a' searmon-
achadh an t-soisgeil, gu'n
d'thàinig na h-àrd-shagairt
agus na sgrìobhaichean air,
maille ris na seanairibh.
2 Agus labhair iad ris, ag
ràdh, Innis duinn ciod e an
t-ùghdarras leis am bheil thu
a' deanamh nan nithe so ? no
cò esan a thug an t-ùghd-
arras so dhuit ?
3 Agus fhreagair esan agus
thubhairt e riu, Feòraichidh
mise mar an ceudna aon ni
dhibhse ; agus freagraibh mi :
4 Baisteadh Eoin, an ann
o nèamh a bha e, no o dhaoin-
ibh ?
5 Agus reusonaich iad eat-
orra féin, ag ràdh, Ma their
sinn, O nèamh ; their esan,
C'ar son ma ta nach do chreid
sibh e ?
6 Ach ma their sinn, O
dhaoinibh, clachaidh an
sluagh uile sin ; oir is deimhin
leo gu'm b'fhàidh Eoin.
7 Agus fhreagair iadsan,
Nach robh fhios aca cia uaith
a bha e.
8 Agus thubhairt Iosa riu,
Ni mò a dh'innseas mise
dhuibh-se ciod e an t-ùghd-
arras leis am bheil mi dean-
amh nan nithe so.
9 An sin thòisich e air a'
chosamhlachd so a labhairt
ris an t-sluagh ; Phlannduich
duine àraidh fìon-lios, agus
shuidhich e air tuath e ; agus
chaidh e air choigrich rè
aimsir fhada.
10 Agus anns an àm dhligh-
each chuir e seirbhiseach a
dh'ionnsuidh na tuatha, chum
gu'n tugadh iad da do thoradh
an fhìon-lios : ach ghabh an
tuath air, agus chuir iad uatha
falamh *e.*
11 Agus a rìs chuir e seir-
bhiseach eile uaith ; agus
ghabh iad airsan mar an
ceudna, agus mhaslaich iad *e,*
agus chuir iad uatha falamh *e.*
12 Agus a thuilleadh air
sin chuir e an treas *seirbhis-
each* uaith ; agus lot iad esan
mar an ceudna, agus thilg
iad a mach *e.*
13 An sin thubhairt Tigh-
earn an fhìon-lios, Ciod a ni
mi ? cuiridh mi mo Mhac
gràdhach *d'an ionnsuidh :* feud-
aidh e bi, 'nuair a chi iad e,
gu'n toir iad urram dha.
14 Ach an uair a chunnaic
an tuath e, reusonaich iad
eatorra féin, ag ràdh, Is e
so an t-oighre : thigibh,
marbhamaid e, chum gu'm
bi an oighreachd againn féin.
15 Agus thilg iad a mach
as an fhìon-lios e, agus
mharbh iad e. Ciod uime sin

a ni Tighearn an fhìon-lios
riu?
16 Thig e agus sgriosaidh
e an tuath ud, agus bheir e
am fìon-lios do dhaoinibh
eile. Agus an uair a chual
iad *so*, thubhairt iad, Nar
leigeadh Dia.
17 Agus air dhàsan amharc
orra, thubhairt e, Ciod e so
ma seadh a ta sgrìobhta, A'
chlach a dhiùlt na clach-
airean, rinneadh ceann na h-
oisne dhith?
18 Ge b'e neach a thuiteas
air a' chloich sin, brisear e:
ach ge b'e neach air an tuit i,
pronnaidh i gu luaithre e.
19 Agus anns an uair sin
féin, dh'iarr na h-àrd-shagairt
agus na sgrìobhaichean làmh
a chur ann; ach bha eagal
an t-sluaigh orra; oir thuig
iad gu'm b'ann 'nan agh-
aidh féin a labhair e'n cos-
amhlachd so.
20 Agus rinn iad geur-
fhaire *air*, agus chuir iad a
mach luchd-feill, a leigeadh
orra féin a bhi 'nam fìrean-
aibh, chum gu'n deanadh
iad greim air 'fhoclaibh, air
chor's gu'n tugadh iad thairis
e do chumhachd agus do
ùghdarras an uachdarain.
21 Agus dh'fhiosraich iad
deth, ag ràdh, A mhaighstir,
tha fios againn gu bheil thu
a' labhairt agus a' teagasg gu
ceart, agus nach 'eil suim
agad do phearsa *duine sam
bith*, ach gu bheil thu teagasg
slighe Dhé a réir na fìrinn.
22 Am bheil e ceaduichte
dhuinn cìs a thoirt do Cheas-
ar, no nach 'eil?
23 Ach thuig esan an
cuilbheartachd, agus thubh-
airt e riu, C'ar son a ta sibh
ga m' bhuaireadh?
24 Nochdaibh dhomh pegh-
inn: co leis an dealbh agus
an sgrìobhadh a ta oirre?
Fhreagair iadsan agus thubh-
airt iad, Le Ceasar.
25 Agus thubhairt esan riu,
Thugaibh-se air an aobhar sin
do Cheasar na nithe a's le
Ceasar, agus do Dhia na
nithe a's le Dia.
26 Agus cha b'urrainn iad
greim a dheanamh air 'fhoc-
laibh am fianuis an t-sluaigh:
agus ghabh iad iongantas r'a
fhreagradh, agus dh'fhan iad
'nan tosd.
27 An sin thàinig d'a ionn-
suidh dream àraidh do na
Sadusaich, a ta 'g àicheadh
gu bheil aiseirigh ann, agus
dh'fhiosraich iad deth,
28 Ag ràdh, A mhaighstir,
sgrìobh Maois dhuinn, Nam
faigheadh bràthair duine air
bith bàs, agus bean-phòsda
aige, agus gu'm faigheadh e
bàs gun chlann, gu'n gabh-
adh a bhràthair a bhean,
agus gu'n togadh e suas
sliochd d'a bhràthair.
29 Air an aobhar sin, bha
seachdnar bhràithrean ann:
agus ghabh an ceud fhear
bean, agus fhuair e bàs gun
chlann.
30 Agus ghabh an dara
fear i mar mhnaoi, agus
fhuair esan bàs gun chlann.
31 Agus ghabh an treas
fear i; agus mar an ceudna
an t-seachdnar. Agus cha
d'fhàg iad clann, agus fhuair
iad bàs.
32 Ma dheireadh uile fhuair
a' bhean bàs mar an ceudna.
33 Anns an aiseirigh uime
sin, co dhiubh d' am bean i?
oir bha i aig an t-seachdnar
'na mnaoi.
34 Agus fhreagair Iosa,

agus thubhairt e riu, Tha clann an t-saoghail so a' pòsadh, agus air an toirt am pòsadh :

35 Ach an dream sin a mheasar gur airidh iad air an t-saoghal ud fhaghail, agus an aiseirigh o na marbhaibh, cha'n 'eil iad a' pòsadh, no air an toirt am pòsadh.

36 Agus cha'n urrainn iad bàs fhaghail ni's mò ; oir tha iad an co-inbhe ris na h-ainglibh ; agus is iad clann Dé iad, air bhi dhoibh 'nan cloinn do'n aiseirigh.

37 Ach gu'n éirich na mairbh, nochd Maois féin aig a' phreas, an uair a ta e a' gairm do'n Tighearn, Dia Abrahaim, agus Dia Isaaic, agus Dia Iacoib.

38 A nis cha'n e Dia nam marbh e, ach nam beò: oir a ta iad uile beò dhàsan.

39 An sin fhreagair dream àraidh do na sgrìobhaichibh, agus thubhairt iad, A mhaighstir, is maith a labhair thu.

40 Agus cha robh chridhe aca tuilleadh ni sam bith fheòraich dheth.

41 Agus thubhairt e riu, Cionnus a their iad gur e Criosd mac Dhaibhidh ?

42 Agus tha Daibhidh féin ag ràdh ann an leabhar nan Salm, Thubhairt an Tighearn ri mo Thighearn, Suidh air mo làimh dheis,

43 Gus an cuir mi do naimhde 'nan stòl fo do chosaibh.

44 Tha Daibhidh air an aobhar sin a' gairm a Thighearna dheth, cionnus ma seadh is e mhac e ?

45 An sin thubhairt e r'a dheisciobluibh, ann an éisdeachd an t-sluaigh uile,

46 Thugaibh an aire dhuibh féin o na sgrìobhaichibh, leis am miann imeachd ann an culaidhibh fada, agus leis an ionmhuinn fàilte *fhaotainn* air na margaibh, agus na caithrichean a's àirde anns na sionagogaibh, agus na ceud àiteacha suidhe aig féillibh ;

47 A shluigeas suas tighean bhantrach, agus air sgàth deadh choslais a ni urnuighean fada : gheibh iad sin an dìteadh a's mò.

CAIB. XXI.

1 *Mhol Criosd a' bhantrach bhochd :*
4 *roimh-innis e sgrios an teampuill, agus bhaile Ierusaleim ;* 25
mar an ceudna na comharan bhios ann roimh an la dheireannach.
34 *Earail chum faire a dheanamh.*

AGUS air dha amharc suas, chunnaic e na daoine saoibhir a' tilgeadh an tiodhlacan ann an àite-coimhead an ionmhais.

2 Agus chunnaic e mar an ceudna bantrach bhochd àraidh a' tilgeadh dà lethfheoirling an sin.

3 Agus thubhairt e, Gu fìrinneach a ta mi ag ràdh ribh, gu'n do chuir a' bhantrach bhochd so ni's mò ann na iad uile.

4 Oir thilg iad so uile d'am pailteas a steach do thiodhlacaibh Dhé : ach thilg ise d'a h-uireasbhuidh féin am beathachadh uile a bha aice.

5 Agus air do chuid diubh bhi labhairt mu'n teampull, mar a bha e air a dheanamh maiseach le clachaibh sgiamhach, agus le tiodhlacaibh, thubhairt e,

6 *A thaobh* nan nithe so a chi sibh, thig na làithean, anns nach fàgar clach air muin cloiche *dhiubh,* nach tilgear sìos.

7 Agus dh'fhiosraich iadsan
deth, ag ràdh, A mhaighstir,
c'uin ma ta bhitheas na nithe
so? agus ciod e an comhara
'nuair a bhios na nithe so gu
teachd gu crìch?
8 Agus thubhairt esan,
Feuchaibh nach meallar sibh;
oir thig mòran ann am ainm-
sa, ag ràdh, Is mise *Criosd;*
agus a ta an t-àm am fagus;
uime sin na leanaibh iad.
9 Ach an uair a chluinneas
sibh mu chogannaibh, agus
mu cheannaircibh[1], na biodh
mòr-gheilt oirbh: oir is éigin
do na nithibh so tachairt air
tùs; ach cha *'n 'eil* a' chrìoch
air ball.
10 An sin thubhairt e riu,
Eiridh cinneach an aghaidh
cinnich, agus rìoghachd an
aghaidh rìoghachd:
11 Agus bithidh critheanna
mòra talmhainn ann an iom-
adh àit, agus gortaidh, agus
plàighean; agus nithe uamh-
asach, agus comharan mòra
o nèamh.
12 Ach rompa so uile cuir-
idh iad làmh annaibh-sa, a-
gus geur-leanaidh iad *sibh,*
'gur tabhairt thairis do
choimh-thionalaibh[2], agus do
phrìosanaibh, 'gur tabhairt
chum rìghrean agus uachd-
aran air sgàth m'ainme-sa.
13 Agus tacharaidh so
dhuibh-se mar fhianuis.
14 Air an aobhar sin
daingnichibh ann bhur cridh-
eachaibh, gun smuaineachadh
roimh làimh, ciod a fhreagras
sibh air bhur son féin:
15 Oir bheir mise dhuibh
beul agus gliocas, nach bi
bhur naimhdean uile comas-
ach air labhairt no cur 'na
aghaidh.
16 Agus brathar sibh le
'ur pàrantaibh, agus le *'ur*
bràithribh, agus le *'ur* luchd
dàimhe, agus le *'ur* càirdibh;
agus bheir iad fa'near *cuid*
dhibh a chur gu bàs.
17 Agus bithidh fuath aig
na h-uile dhaoinibh dhuibh
air son m'ainme-sa.
18 Ach cha chaillear fuilt-
ein[3] do ghruaig bhur cinn.
19 Ann bhur foighidinn
sealbhaichibh bhur n-anama
féin.
20 Agus an uair a chi sibh
Ierusalem air a cuairteachadh
le armailtibh, an sin biodh
fhios agaibh gu bheil a fàs-
achadh am fagus.
21 (An sin teicheadh iad-
san a ta ann an Iudea chum
nam beann,) agus imicheadh
iadsan a ta 'na meadhon-sa
mach aisde; agus na rachadh
iadsan a ta sa' mhachair, a
steach innte.
22 Oir is iad sin làithean
an dioghaltais, chum gu'n
coimhlionar na h-uile nithe a
ta sgrìobhta.
23 Ach mo thruaigh na
mnài a bhios torrach, agus
iadsan a bhios toirt cìche
anns na làithibh sin! oir bith-
idh teanntachd[4] mhòr san
dùthaich, agus fearg air a'
phobull so.
24 Agus tuitidh iad le
faobhar a' chlaidheimh, agus
bheirear iad am braighdeanas
chum nan uile chinneach:
agus bithidh Ierusalem air a
saltairt sìos fuidh na Cinnich,
gus an coimhlionar aimsire
nan Cinneach.

---

[1] *bhuaireas, éirigh-mach.*
[2] *shionagogaibh.*
[3] *ròinneag.*
[4] *cruaidh-chàs.*

25 Agus bithidh comharan
anns a' ghréin, agus anns a'
ghealaich, agus anns na reult-
aibh ; agus air an talamh airc
nan cinneach, ann an ioma-
chomhairle ; an cuan agus na
tonnan a' beuchdaich ;
26 Cridhe dhaoine 'gan
tréigsinn troimh eagal, agus
feitheamh nan nithe sin a ta
teachd air an domhan : oir
bithidh cumhachdan nan
nèamh air an crathadh.
27 Agus an sin chi iad
Mac an duine a' teachd ann
an neul, le cumhachd agus
mòr-ghlòir.
28 Agus an uair a thòis-
icheas na nithe so air tach-
airt, an sin amhaircibh suas,
agus togaibh bhur cinn ; oir
a ta bhur saorsa am fagus.
29 Agus labhair e cosamhl-
achd riu, Amhaircibh air
a' chraoibh-fhìge, agus na
craobhan uile ;
30 'Nuair a bhios iad a
cheana a' cur a mach *an
duillich*, tha sibh a' faicinn,
agus ag aithneachadh uaibh
féin, gu bheil an samhradh a
nis am fagus.
31 Agus mar an ceudna
sibhse, 'nuair a chi sibh na
nithe so a' tachairt, biodh
fhios agaibh gu bheil rìogh-
achd Dhé fagus do làimh.
32 Gu deimhin a ta mi
ag ràdh ribh, nach téid an
ginealach [1] so thairis, gus
an coimhlionar na nithe *sa*
uile.
33 Théid nèamh agus tal-
amh thairis : ach cha téid
mo bhriathra - sa thairis a
chaoidh.
34 Agus thugaibh an aire
dhuibh féin, air eagal, uair
air bith, gu'm bi bhur cridhe
fuidh uallaich le geòcair-
eachd [2], agus le misg [3], agus
le ro-chùram mu nithibh na
beatha so, agus gu'n tig an là
sin oirbh gu h-obann.
35 Oir mar ribe thig e air
na h-uile dhaoinibh, a ta 'g
àiteachadh aghaidh na talmh-
ainn uile.
36 Deanaibh - se air an
aobhar sin faire, a' deanamh
urnuigh gach àm, chum gu
measar gur airidh sibh air dol
as o na nithibh sin uile a ta
gu teachd, agus seasamh an
làthair Mhic an duine.
37 Agus bha e san là a'
teagasg san teampull, agus
san oidhche chaidh e mach,
agus dh'fhan e air an t-sliabh,
d'an goirear *sliabh* nan crann-
oladh.
38 Agus thàinig an sluagh
uile gu moch d'a ionnsuidh
san teampull, a dh'éisdeachd
ris.

CAIB. XXII.

1 *Ghabh na h-Iudhaich comhairle
an aghaidh Iosa.* 3 *Dh'aom Sa-
tan Iudas gu esan a bhrath.* 7
Dh'ulluich na h-abstoil o' chàisg.
19 *Dh'orduich Criosd an t-suipeir-
naomh.* 32 *Dh'innis e do Pheadar
nach dìobradh a chreidimh e ;* 34
*ach gu'n àicheadhadh e esan tri
uairean.*

A NIS dhruid *riu* féill [4] an
arain neo - ghoirtichte,
d'an goirear [5] a' chàisg.
2 Agus bha na h-àrd-shag-
airt [6] agus na sgrìobhaichean
ag iarraidh cionnus a dh'-
fheudadh iad esan a chur gu
bàs ; oir bha eagal an t-
sluaigh orra.
3 An sin chaidh Satan ann

[1] *linn.* [2] *craos.* [3] *meisg.*

[4] *féisd.* [5] *gairmear.* [6] *prìomh-shagairt.*

an Iudas d'an co-ainm Iscar-
iot, a bha do àireamh an dà
fhir dheug.
4 Agus dh'imich e, agus
labhair e ris na h-àrd-shag-
artaibh agus ri ceannardaibh
an teampuill, cionnus a bhrath-
adh se esan doibh.
5 Agus bha iad subhach,
agus rinn iad coimhcheangal
airgiod a thoirt da.
6 Agus gheall esan, agus
dh'iarr e àm iomchuidh air a
bhrath dhoibh, gun an sluagh
a bhi làthair.
7 An sin thàinig là an
arain neo-ghoirtichte, anns
am b'éigin an t-uan-càisge a
mharbhadh.
8 Agus chuir e uaith Peadar
agus Eoin, ag ràdh, Imich-
ibh, agus ulluichibh dhuinn
a' chàisg, chum gu'n ith
sinn *i*.
9 Agus thubhairt iadsan
ris, C'àit an àill leat sinn a
dh'ulluchadh?
10 Agus thubhairt e riu,
Feuch, air dhuibh dol a
steach do'n bhaile, tacharaidh
oirbh duine, a' giùlan soithich
uisge; leanaibh e do'n tigh
anns an téid e steach.
11 Agus abraibh ri fear an
tighe, Tha am maighstir ag
ràdh riut, C'àit am bheil an
seòmar aoidheachd anns an
ith mi a' chàisg maille ri mo
dheisciobluibh?
12 Agus feuchaidh e dhuibh
àrd-sheòmar farsuinn uidh-
imichte: ulluichibh an sin.
13 Agus dh'imich iad agus
fhuair iad mar thubhairt e
riu: agus dh'ulluich iad a'
chàisg.
14 Agus an tràth thàinig
an uair, shuidh e sìos, agus
an dà abstol deug maille ris.
15 Agus thubhairt e riu,
Le mòr-thogradh mhiann-
aich mi a' chàisg so itheadh
maille ribh roimh dhomh ful-
ang:
16 Oir a ta mi ag ràdh ribh,
nach ith mi dhith tuilleadh,
gus an coimhlionar i ann an
rìoghachd Dhé.
17 Agus ghlac e cupan, a-
gus air dha buidheachas a
thabhairt, thubhairt e, Gabh-
aibh so, agus roinnibh eadar-
aibh féin e.
18 Oir a ta mi ag ràdh
ribh, nach òl mi do thoradh
na fìonain, gus an tig rìogh-
achd Dhé.
19 Agus ghlac e aran, agus
an déigh buidheachas a thabh-
airt, bhris e, agus thug e
dhoibh-san e, ag ràdh, Is e
so mo chorp-sa a ta air a
thoirt air bhur son-sa: dean-
aibh so mar chuimhneachan
ormsa.
20 Agus mar an ceudna
an cupan, an déigh na suip-
eir, ag ràdh, Is e an cupan so
an tiomnadh nuadh ann am
fhuil-sa, a dhòirteadh air
bhur son-sa.
21 Ach feuch, làmh an ti
a bhrathas mise maille rium
air a' bhòrd.
22 Agus gu fìrinneach a
ta Mac an duine ag imeachd,
a reir mar a dh'orduicheadh:
ach is an-aoibhinn do'n duine
sin leis am brathar e.
23 Agus thòisich iadsan
air fiosrachadh eatorra féin,
cò aca bha gus an ni so a
dheanamh.
24 Agus bha mar an ceudna
comhstri eatorra, co aca bu
mhò a bhiodh.
25 Ach thubhairt esan riu,
A ta aig rìghribh nan Cinn-
each tighearnas orra; agus
goirear daoine fiala dhiubhsan,

ag am bheil ùghdarras[1] orra.

26 Ach na bithibh-sa mar sin: ach an neach a's mò 'nur measg, biodh e mar an neach a's òige[2]; agus an ti a's àirde, mar esan a ta ri frithealadh.

27 Oir co aca *is* mò, an ti a shuidheas air bòrd, no esan a fhritheileas? nach e an ti a shuidheas; ach a ta mise 'nur measg-sa mar fhear-frithealaidh.

28 Is sibhse iadsan a dh'-fhan maille rium-sa ann am dheuchainnibh[3];

29 Agus a ta mise ag orduchadh dhuibh rìoghachd, mar a dh'orduich m' Athair dhomh-sa;

30 Chum gu'n ith agus gu'n òl sibh air mo bhòrd-sa ann am rìoghachd, agus gu'n suidh sibh air caithrichibh rìoghail, a' toirt breth air dà threìbh dheug Israeil.

31 Agus thubhairt an Tighearn, A Shimoin, a Shimoin, feuch, dh'iarr Satan sibhse, chum *bhur* criaradh mar chruithneachd.

32 Ach ghuidh mise air do shonsa, nach dìobradh do chreidimh thu: agus an uair a dh'iompaichear thu[4], neartaich do bhràithre.

33 Agus thubhairt esan ris, A Thighearn, tha mise ullamh gu dol maille riut araon chum prìosain, agus a chum bàis.

34 Agus thubhairt esan, A ta mi ag ràdh riut, a Pheadair, nach goir an coileach an diugh, gus an àicheadh thu tri uairean gur aithne dhuit mi.

35 Agus thubhairt e riu, 'Nuair a chuir mi uam sibh gun sporan, agus gun mhàla, agus gun bhrògan, an robh uireasbhuidh ni sam bith oirbh? Agus thubhairt iad, Cha robh.

36 An sin thubhairt e riu, Ach a nis ge b'e aig am bheil sporan, togadh se e, agus mar an ceudna a mhàla: agus an ti aig nach 'eil claidheamh, reiceadh e 'fhalluinn, agus ceannachadh e aon.

37 Oir a ta mi ag ràdh ribh, gur éigin fathast an ni so ta sgrìobhta a choimhlionadh annam-sa, Agus bha e air àireamh am measg nan ciontach: oir a ta crìoch aig na nithibh ud, a ta mu m' thimchioll-sa.

38 Agus thubhairt iadsan, A Thighearn, feuch, a ta dà chlaidheamh an so. Agus thubhairt esan riu, Is leoir e.

39 Agus air dha dhol a mach, chaidh e, mar bu ghnàth leis, gu sliabh nan crann-oladh; agus lean a dheisciobuil e.

40 Agus an uair a thàinig e do'n àit, thubhairt e riu, Deanaibh urnuigh, chum nach tuit sibh ann am buaireadh.

41 Agus thairngeadh esan uatha mu thimchioll urchuir chloiche, agus leig se e féin air a ghlùinibh, agus rinn e urnuigh,

42 Ag ràdh, Athair, ma's toil leat, cuir an cupan so seachad orm[5]: gidheadh, na b'i mo thoil-sa, ach do thoil-sa gu robh deanta.

43 Agus dh'fhoillsicheadh dha aingeal o nèamh, 'ga neartachadh.

---

[1] *smachd, cumhachd.*
[2] *a's lugha.*
[3] *bhuairibh.*
[4] *bhios tu air tionndadh.*
[5] *tharum.*

44 Agus air dha bhi ann an cruaidh-ghleachd anama, rinn e urnuigh ni bu dùrachdaiche : agus bha 'fhallas mar bhraonaibh mòra fola a' tuiteam sìos air an talamh.

45 Agus air dha éirigh o urnuigh, thàinig e chum a dheisciobul, agus fhuair e 'nan codal iad troimh thuirse.

46 Agus thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh 'nur codal ? éiribh, agus deanaibh urnuigh, chum nach tuit sibh ann am buaireadh.

47 Agus an uair a bha e fathast a' labhairt, feuch sluagh, agus dh'imich esan d'am b' ainm Iudas, aon do'n dà fhear dheug, rompa, agus dhruid e ri Iosa, chum a phògadh.

48 Ach thubhairt Iosa ris, A Iudais, am bheil thu le pòig a' brath Mhic an duine ?

49 Agus an uair a chunnaic iadsan a bha mu thimchiollsan an ni a bha gu tachairt, thubhairt iad ris, A Thighearn, am buail sinn leis a' chlaidheamh ?

50 Agus bhuail aon diubh seirbhiseach an àrd-shagairt, agus ghearr e dheth a chluas dheas.

51 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e, Fulaingibh gu so. Agus bhean e r'a chluais, agus shlànuich e i.

52 An sin thubhairt Iosa ris na h-àrd-shagartaibh agus ri ceannardaibh an teampuill, agus ris na seanairibh, a thàinig d'a ionnsuidh, An d'thàinig sibh a mach le claidhibh agus le bataibh, mar gu b' ann an aghaidh fir-reubainn[1]?

53 'Nuair a bha mi gach là maille ribh san teampull, cha do shìn sibh a mach *bhur* làmhan a'm' aghaidh : ach is i so bhur n-uair-sa, agus cumhachd an dorchadais.

54 An sin rug iad air, agus thug iad leo e[2] do thigh an àrd-shagairt. Agus lean Peadar am fad uaith *e*.

55 Agus air dhoibh teine fhadadh ann am meadhon an talla, agus suidhe sìos maille ri[3] chéile, shuidh Peadar 'nam meadhon.

56 Ach chunnaic cailin àraidh e 'na shuidhe aig an teine, agus air dhi amharc gu geur air, thubhairt i, Bha 'm fear so mar an ceudna maille ris.

57 Agus dh'àicheadh esan e, ag ràdh, A bhean, cha'n aithne dhomh e.

58 Agus beagan 'na dhéigh sin chunnaic neach eile e, agus thubhairt e, Is ann diubh thusa mar an ceudna. Agus thubhairt Peadar, A dhuine, cha'n ann.

59 Agus mu thimchioll ùine aoin uaire 'na dhéigh sin, chòmhdaich[4] neach eile air, ag ràdh, Gu fìrinneach bha am fear so mar an ceudna maille ris ; oir is Galiléach e.

60 Agus thubhairt Peadar, A dhuine, cha'n aithne dhomh ciod a ta thu 'g ràdh. Agus air ball, am feadh a bha e fathast a' labhairt, ghoir an coileach.

61 Agus air tionndadh do'n Tighearn, dh'amhairc e air Peadar ; agus chuimhnich Peadar focal an Tighearna,

---

[1] *creachadair, meirlich.*
[2] *agus thug iad e.*
[3] *am fochair.*
[4] *chathaich.*

mar thubhairt e ris, Mun goir
an coileach, àicheadhaidh tu
mi tri uairean.
62 Agus chaidh Peadar a
mach, agus ghuil e gu goirt.
63 Agus rinn na daoine, a
chum Iosa, fanoid air, 'ga
bhualadh.
64 Agus an uair a dh'fhol-
uich iad a shùilean, bhuail
iad e san aghaidh, agus dh'-
fhiosraich iad deth, ag ràdh,
Dean fàidheadaireachd cò e
a bhuail thu?
65 Agus labhair iad mòran
do nithibh eile gu toibheum-
ach 'na aghaidh.
66 Agus an uair a bha an
là air teachd, chruinnich sean-
adh an t-sluaigh, agus na h-
àrd-shagairt, agus na sgrìobh-
aichean an ceann a chéile,
agus thug iad esan chum an
comhairle,
67 Ag ràdh, An tusa Criosd?
innis dhuinn. Agus thubh-
airt e riu, Ma dh'innseas mi
dhuibh, cha chreid sibh:
68 Agus ma dh'fhiosraich-
eas mi *ni air bith*, cha toir sibh
freagradh dhomh, agus cha
leig sibh as *mi*.
69 O'n àm so bithidh Mac
an duine 'na shuidhe air deas
làimh cumhachd Dhé.
70 An sin thubhairt iad
uile, An tusa ma seadh Mac
Dhé? Agus thubhairt e riu,
A ta sibhse ag ràdh gur mi.
71 Agus thubhairt iad,
Ciod tuilleadh am feum a ta
againn air fianuis? oir chuala
sinn féin *i* as a bheul féin.

CAIB. XXIII.

1 Chasaid na h-Iudhaich Criosd an làthair Philait. 8 Rinn Herod fanoid air. 12 Rinneadh Herod agus Pilat 'nan càirdibh. 18 Dh'iarradh Barabas leis an t-sluagh, agus air fhuasgladh le Pilat, thug e Iosa thairis gu bhi air a cheusadh.

AGUS air éirigh d'an cuid-
eachd uile, thug iad e gu
Pilat.
2 Agus thòisich iad air a
chasaid, ag ràdh, Fhuair sinn
am fear so a' claonadh a'
chinnich, agus a' bacadh cìs
a thoirt do Cheasar, ag ràdh,
Gur e féin Criosd an righ.
3 Agus dh'fhiosraich Pilat
deth, ag ràdh, An tusa righ
nan Iudhach? agus fhreagair
esan agus thubhairt e, A ta
thu 'g a ràdh.
4 An sin thubhairt Pilat
ris na h-àrd-shagartaibh agus
ris an t-sluagh, Cha'n 'eil mi
faotainn coire air bith san
duine so.
5 Agus bha iadsan ni bu
ro dhéine, ag ràdh, Tha e
buaireadh an t-sluaigh, a'
teagasg troimh Iudea uile, a'
tòiseachadh o Ghalile gus an
àit so.
6 'Nuair a chuala Pilat mu
Ghalile, dh'fhiosraich e am
bu Ghaliléach an duine.
7 Agus an uair a chual e gu'm
b'ann fo uachdaranachd [1]
Heroid a bha e, chuir se e gu
Herod, a bha e féin ann an
Ierusalem sna làithibh sin.
8 Agus an uair a chunn-
aic Herod Iosa, bha aoibh-
neas mòr air: oir bha déidh
aige rè ùine fhada air esan
fhaicinn, do bhrìgh gu'n cual
e mòran uime; agus bha
dùil [2] aige gu'm faiceadh e
mìorbhuil éigin air a dhean-
amh leis.
9 An sin dh'fheòraich e
mòran do cheisdibh dheth;
ach cha d'thug e freagradh
sam bith air.

[1] *fo chumhachd, fo riaghladh.*

[2] *dòchas.*

10 Agus sheas na h-àrd-
shagairt agus na sgrìobhaich-
ean 'ga chasaid gu dian.
11 Ach chuir Herod agus a
luchd-cogaidh an neo-mheas
e, agus rinn iad fanoid air,
agus an déigh a sgeadachadh
an eudach dealrach[1] chuir e
air ais gu Pilat e.
12 Agus rinneadh Pilat a-
gus Herod 'nan càirdibh d'a
chéile san là sin : oir bha iad
roimhe sin an naimhdeas r'a
chéile.
13 Agus an uair a ghairm
Pilat an ceann a chéile na
h-àrd-shagairt, agus na h-
uachdarain, agus an sluagh,
14 Thubhairt e riu, Thug
sibh a m'ionnsuidh-sa an
duine so, mar neach a ta
tionndadh an t-sluaigh a
thaobh : agus, feuch, air
dhomh *a* cheasnachadh ann
bhur làthair, cha d'fhuair mi
coire air bith san duine so
thaobh nan nithe sin mu 'm
bheil sibh a' deanamh casaid
air ;
15 No mar an ceudna He-
rod : oir chuir mi d'a ionn-
suidh sibh, agus, feuch, cha
d'rinneadh ni air bith leis[2]
toilltinneach air bàs.
16 Uime sin, air dhomh-sa
a smachdachadh, leigidh mi
as *e*.
17 (Oir b'éigin da aon a
leigeadh as doibh air an
fhéill.)
18 Agus ghlaodh iad a
mach dh'aon ghuth, ag ràdh,
Beir uainn *am fear* so, agus
leig air a chomas duinne Ba-
rabas :
19 (Neach air son ceann-
airc àraidh a rinneadh anns
a' bhaile, agus air son mort-
aidh, a thilgeadh am priosan.)
20 Air an aobhar sin labh-
air Pilat riu a rìs, air dha bhi
toileach Iosa a chur fa sgaoil.
21 Ach ghlaodh iadsan, ag
ràdh, Ceus *e*, ceus e.
22 Agus thubhairt e riu an
treas uair, C'ar son ? ciod an
cron a rinn e ? cha d' fhuair
mise cùis bhàis air bith ann :
uime sin, an déigh dhomh
a smachdachadh, leigidh mi
as *e*.
23 Agus luidh iadsan air
le guthaibh mòra, ag iarr-
aidh esan a cheusadh : agus
bhuadhaich an guthanna-san,
agus *guthanna* nan àrd-shag-
art.
24 Agus thug Pilat breth
gu'n deanta na dh'iarr iad.
25 Agus leig e mach dhoibh
esan a thilgeadh am prìosan
air son ceannairc agus mort-
aidh, an neach a dh'iarr iad ;
ach thug e thairis Iosa d'an
toil.
26 Agus an tràth thug iad
leo e, rug iad air Simon, duine
àraidh o Chirene, a bha
teachd o'n dùthaich, agus
chuir iad an crann-ceusaidh
air, g'a ghiùlan an déigh Iosa.
27 Agus lean cuideachd
mhòr e do'n t-sluagh, agus
do mhnaibh, a bha mar an
ceudna ri bròn[3], agus 'ga
chaoineadh-san.
28 Ach air tionndadh do
Iosa riu, thubhairt e, A nigh-
eana Ierusaleim, na guilibh
air mo shonsa, ach guilibh
air bhur son féin, agus air son
bhur cloinne :
29 Oir feuch, a ta na làith-
ean a' teachd, anns an abair
iad, Is beannaichte na *mnài*
neo-thorrach[4], agus na bronna

[1] *ro gheal.* [2] *dha.* [3] *bas-bhualadh.*

[4] *sheasga, gun sliochd.*

nach do ghiùlain *clann*, agus
na cìocha nach d'thug bainne.
30 An sin tòisichidh iad air
a ràdh ris na beanntaibh,
Tuitibh oirnne; agus ris na
cnocaibh, Folaichibh sinn.
31 Oir ma ni iad na nithe
so ris a' chrann ùr, ciod a ni
iad ris a' chrìonaich?
32 Agus thugadh mar an
ceudna dithis eile, a bha 'nan
luchd droch-bheirt, chum bhi
air an ceusadh maille ris.
33 Agus an uair a thàinig
iad do'n àit d'an goirear
Calbhari[1], an sin cheus iad e
féin, agus na droch dhaoine;
fear dhiubh air a làimh dheis,
agus am fear eile air a làimh
chlì.
34 An sin thubhairt Iosa,
Athair, maith dhoibh; oir
cha'n 'eil fhios aca ciod a ta
iad a' deanamh. Agus roinn
iad 'eudach, agus thilg iad
crannchur *air*.
35 Agus sheas an sluagh
ag amharc: agus rinn na
h-uachdarain fanoid *air* maille
riu-san, ag ràdh, Shaor e
daoine eile; saoradh se e féin,
ma's e so Criosd, aon taghta
Dhé.
36 Agus rinn na saigh-
dearan mar an ceudna fanoid
air, a' teachd d'a ionnsuidh,
agus a' tairgseadh fìon geur
dha,
37 Agus ag ràdh, Ma's tu
righ nan Iudhach, teasairg
thu féin.
38 Agus bha sgrìobhadh
mar an ceudna air a sgrìobh-
adh os a cheann, ann an li-
trichibh Gréigis, agus Laidin,
agus Eabhra, IS E SO
RIGH NAN IUDHACH.
39 Agus thug aon do na
droch dhaoinibh a chrochadh,
toibheum dha, ag ràdh, Ma's
tu Criosd, saor thu féin agus
sinne.
40 Ach fhreagair am fear
eile, agus chronuich se e, ag
ràdh, Nach 'eil eagal Dé ort,
agus gu bheil thu fo 'n aon
dìteadh *ris?*
41 Agus sinne da rìreadh
an ceartas; oir a ta sinn a'
faotainn nan nithe sin a thoill
ar gnìomharan: ach cha d'-
rinn an duine so cron air bith.
42 Agus thubhairt e ri Iosa,
A Thighearn, cuimhnich
ormsa 'nuair a thig thu do d'
rìoghachd.
43 Agus thubhairt Iosa ris,
Gu deimhin a ta mi ag ràdh
riut, gu'm bi thu maille rium-
sa an diugh ann am pàrras.
44 Agus bha e mu thim-
chioll na seathadh uaire, agus
bha dorchadas air an talamh
uile gus an naothadh uair.
45 Agus dhorchaicheadh a'
ghrian, agus reubadh brat-
roinn an teampuill 'na
mheadhon.
46 Agus an uair a ghlaodh
Iosa le guth mòr, thubhairt e
Athair, a ta mi tiomnadh mo
spioraid a'd' làmhaibh-sa:
agus an uair a thubhairt e so,
thug e suas an deò.
47 A nis an uair a chunn-
aic an ceannard-ceud an ni
a rinneadh, thug e glòir do
Dhia, ag ràdh, Gu fìrinneach
b'ionracan an duine so.
48 Agus an sluagh uile a
chruinnich, dh'ionnsuidh an
t-seallaidh sin, an uair a
chunnaic iad na nithe a rinn-
eadh, phill iad air an ais, a'
bualadh an uchd.
49 Agus sheas a luchd-
eòlais uile, agus na mnài a
lean e o Ghalile, am fad

[1] *àit a' chlaiginn.*

uaith, ag amharc air na nith-
ibh sin.
50 Agus, feuch, duine
àraidh d' am b' ainm Ioseph,
comhairleach, *a bha* 'na
dhuine maith, agus 'na fhìr-
ean;
51 (Cha d'aontaich an
duine so d'an comhairle, no
d'an gnìomh;) O Arimatea,
baile leis na h-Iudhaich;
neach mar an ceudna aig an
robh sùil ri rìoghachd Dhé.
52 Chaidh esan gu Pilat,
agus dh'iarr e corp Iosa.
53 Agus air dha a thoirt a
nuas, phaisg e ann an lìon-
eudach e, agus chuir e ann
an uaigh a chladhaicheadh
á carraig, anns nach do chuir-
eadh aon duine riamh roimhe.
54 Agus b'e sin là an ull-
uchaidh, agus bha an t-sàbaid
am fagus.
55 Agus lean na mnài a
thàinig maille ris o Ghalile,
agus chunnaic iad an uaigh,
agus cionnus a chuireadh a
chorp.
56 Agus phill iad, agus
dh'ulluich iad spìosraidh[1] a-
gus oladh deadh fhàile; agus
ghabh iad tàmh air là na sàb-
aid, a réir na h-àithne.

CAIB. XXIV.

1 *Chuireadh aiseirigh Chriosd an céill le dà aingeal do na mnaibh a thàinig a dh'amharc na h-uaighe:* 13 *Dh'fhoillsicheadh Criosd féin do'n dithis dheisciobul a chaidh gu h-Emaus:* 36 *'na dhéigh sin dh'-fhoillsicheadh e do na h-abstolaibh, agus chronuich e iad air son am mi-chreidimh.*

ANIS air a' cheud *là* do'n
t-seachduin, gu ro mhoch
air mhaduinn, thàinig iad
chum na h-uaighe, a' toirt leo
nan spìosraidh a dh'ulluich
iad, agus *mnài* àraidh *eile*
maille riu.
2 Agus fhuair iad a' chlach
air a caruchadh o'n uaigh.
3 Agus air dhoibh dol a
steach, cha d'fhuair iad corp
an Tighearn Iosa.
4 Agus am feadh a bha iad
an ioma-cheisd mu'n ni so,
feuch, sheas dithis dhaoine
làimh riu ann an eudaichibh
dealrach.
5 Agus air dhoibh bhi fuidh
eagal, agus a' cromadh *an*
aghaidh chum na talmhainn,
thubhairt iad riu, C'ar son a
ta sibh ag iarraidh an ti a ta
beò, am measg nam marbh?
6 Cha 'n 'eil e an so, ach
dh'éirich e: cuimhnichibh
mar a labhair e ribh air dha
bhi fathast ann an Galile,
7 Ag ràdh, Is éigin do
Mhac an duine bhi air a thoirt
thairis do làmhaibh dhaoine
peacach, agus a bhi air a
cheusadh, agus éirigh a rìs
an treas là.
8 Agus chuimhnich iad a
bhriathran.
9 Agus air dhoibh pilltinn
o'n uaigh, dh'innis iad na
nithe so uile do'n aon fhear
deug, agus do chàch uile.
10 Agus b'i Muire Magda-
len, agus Ioanna, agus Muire
màthair Sheumais, agus mnài
eile maille riu, a dh'innis
na nithe so do na h-abstol-
aibh.
11 Agus mheasadh am
briathra leo-san mar sgeula
faoìne, agus cha do chreid
siad iad.
12 An sin air éirigh do
Pheadar, ruith e chum na h-
uaighe; agus air dha cromadh
sìos, chunnaic e'n lìon-eud-
ach 'na luidhe leis féin, agus
dh'fhalbh e, a' gabhail iong-

[1] *luibhean cùbhraidh.*

antais leis féin mu'n ni so a
rinneadh.
13 Agus, feuch, bha dithis
diubh a' dol air an là sin féin
gu baile d'am b'ainm Emaus,
a bha tri fichead stàid o Ieru-
salem.
14 Agus bha iad a' labh-
airt eatorra fein mu thim-
chioll nan nithe ud uile a
thachair.
15 Agus an uair a bha iad
a' còmhradh, agus a' co-reus-
onachadh, thàinig Iosa e féin
am fagus, agus dh'imich e
maille riu.
16 Ach bha'n sùilean air
an cumail, air chor as nach
d'aithnich iad e.
17 Agus thubhairt e riu,
Ciod e an còmhradh so air
am bheil sibh a' teachd ead-
araibh féin, ag imeachd
dhuibh, agus sibh dubhach?
18 Agus fhreagair fear
diubh d'am b'ainm Cleopas,
agus thubhairt e ris, Am
bheil thusa a mhàin a'd'
choigreach an Ierusalem, a-
gus gun fhios agad air na
nithibh a rinneadh innte anns
na làithibh so?
19 Agus thubhairt e riu,
Ciod na nithe? Agus thubh-
airt iadsan ris, Na nithe a
thaobh Iosa o Nasaret, a bha
'na fhàidh cumhachdach ann
an gnìomh agus ann am focal
am fianuis Dé, agus an t-
sluaigh uile:
20 Agus cionnus a thug
na h-àrd-shagairt agus ar
n-uachdarain thairis chum
dìtidh-bàis e, agus a cheus
iad e.
21 Ach bha dùil againne
gu'm b'esan an ti a bha gu
Israel a shaoradh; agus a
thuilleadh air so uile, is e 'n
diugh an treas là o rinneadh
na nithe so.
22 Agus mar an ceudna,
chuir mnài àraidh dhinn féin,
a chaidh gu moch a dh'ionn-
suidh na h-uaighe, mòr-
ìoghnadh[1] oirnn:
23 Agus an uair nach d'-
fhuair iad a chorp, thàinig
iad, ag ràdh, gu'm fac iad
sealladh do ainglibh, a thubh-
airt gu bheil e beò.
24 Agus chaidh dream
àraidh dhiubhsan a bha maille
ruinn féin, chum na h-uaighe,
agus fhuair iad eadhon mar
thubhairt na mnài; ach cha'n
fhac iad esan.
25 An sin thubhairt e riu,
O dhaoine amaideach[2], agus
mall-chridheach a chreid-
sinn nan nithe sin uile a
labhair na fàidhean!
26 Nach b'éigin do Chriosd
na nithe so fhulang, agus dol
a steach d'a ghlòir?
27 Agus air dha tòiseach-
adh o Mhaois, agus o na
fàidhibh uile, dh'eadar-mhìn-
ich e dhoibh anns na sgriobt-
uiribh uile na nithe m'a
thimchioll féin.
28 Agus dhruid iad ris a'
bhaile, d'an robh iad a' dol:
agus leig esan air gu'n rach-
adh e ni b'fhaide.
29 Ach cho-éignich iadsan
e, ag ràdh, Fan maille ruinne,
oir a ta e dlùth do'n fheasgar,
agus tha deireadh an là ann.
Agus chaidh e steach a dh'-
fhuireach maille riu.
30 Agus an uair a shuidh e
gu biadh maille riu, air dha
aran a ghlacadh, bheannaich
se *e*, agus bhris se *e*, agus thug
e dhoibh *e*.

[1] *uamhas.*

[2] *neo-mhothachail.*

31 Agus dh'fhosgladh an sùilean, agus dh'aithnich iad e; agus chaidh e as an t-sealladh.

32 Agus thubhairt iad r'a chéile, Nach robh ar cridhe a' lasadh annainn, am feadh a bha e a' labhairt ruinn air an t-slighe, agus an uair a dh'fhosgail e dhuinn na sgriobtuirean?

33 Agus dh'éirich iad air an uair sin féin, agus phill iad gu Ierusalem, agus fhuair iad an t-aon fhear deug cruinn an ceann a chéile, agus an dream a bha maille riu,

34 Ag ràdh, Dh'éirich an Tighearna da rìreadh, agus chunncas le Simon e.

35 Agus dh'innis iad na nithe *a rinneadh* air an t-slighe, agus mar a dh'aithnicheadh leo e ann am briseadh an arain.

36 Agus ag labhairt nan nithe so dhoibh, sheas Iosa féin 'nam meadhon, agus thubhairt e riu, Sìth maille ribh.

37 Ach bha iadsan fuidh gheilt-chrith agus fuidh eagal, agus shaoil iad gur spiorad a chunnaic iad.

38 Agus thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh fo bhuaireas[1], agus c'ar son a ta smuaintean ag éirigh suas ann bhur cridheachaibh?

39 Feuchaibh mo làmhan agus mo chosan, gur mi féin a th'ann: laimhsichibh mi, agus faicibh; oir cha'n 'eil aig spiorad feoil agus cnàmha, mar a chi sibh agam-sa.

40 Agus an uair a thubhairt e so, nochd e dhoibh a làmhan agus a chosan.

41 Agus air dhoibh bhi fathast mi-chreideach troimh aoibhneas, agus iad fuidh iongantas, thubhairt e riu, Am bheil biadh sam bith agaibh an so?

42 Agus thug iad da mìr do iasg ròiste, agus do chìr-mheala.

43 Agus ghlac se e, agus dh'ith e 'nam fianuis.

44 Agus thubhairt e riu, Is iad so na briathran a labhair mi ribh, 'nuair a bha mi fathast maille ribh, gur éigin do na h-uile nithibh a ta sgrìobhta ann an lagh Mhaois, agus *anns* na fàidhibh, agus *anns* na salmaibh mu m' thimchioll-sa, bhi air an coimhlionadh.

45 An sin dh'fhosgail e an tuigse, chum gu'n tuigeadh iad na sgriobtuirean.

46 Agus thubhairt e riu, Mar so a ta e sgrìobhta, agus mar so b'éigin do Chriosd fulang, agus éirigh o na marbhaibh an treas là:

47 Agus aithreachas agus maitheanas peacaidh bhi air an searmonachadh 'na ainm-san, do na h-uile chinnich, a' tòiseachadh aig Ierusalem.

48 Agus is fianuisean sibhse air na nithibh so.

49 Agus, feuch, cuiridh mise gealladh m'Athar oirbh[2]: ach fanaibh-sa ann am baile Ierusaleim, gus an sgeadaichear le cumhachd o na h-àrdaibh sibh.

50 Agus thug e mach iad co fhad ri[3] Betani; agus thog

---

[1] *thrioblaid.*

[2] *cuiridh mise na gheall m' Athair d'ur n-ionnsuidh.* [3] *as.*

e suas a làmhan, agus bheannaich e iad.
51 Agus am feadh a bha e 'gam beannachadh, dhealaicheadh riu e, agus thogadh suas gu nèamh e.
52 Agus rinn iad aoradh dha, agus phill iad gu Ierusalem le gairdeachas mor:
53 Agus bha iad a ghnàth anns an teampull, a' moladh agus a' beannachadh Dhé. Amen.

AN SOISGEUL A REIR EOIN.

CAIB. I.

1 *Diadhachd, daoineachd, agus dreuchd Iosa Criosd.* 15 *Fianuis Eoin.* 37 *Gairm Aindreais, Pheaduir,* 43 *Philip,* 45 *agus Netanaeil.*

ANNS an toiseach bha am Focal, agus bha am Focal maille ri Dia, agus b'e am Focal Dia.
2 Bha e so air tùs maille ri Dia.
3 Rinneadh na h-uile nithe leis; agus as 'eugmhais cha d'rinneadh aon ni a rinneadh.
4 Ann-san bha beatha, agus b'i a' bheatha solus dhaoine.
5 Agus tha 'n solus a' soillseachadh anns an dorchadas, agus cha do ghabh an dorchadas e.
6 Chuireadh duine o Dhia, d'am b'ainm Eoin.
7 Thàinig esan mar fhianuis, chum fianuis a thoirt mu'n t-solus, chum gu'n creideadh na h-uile trìdsan.
8 Cha b'esan an solus sin, ach *chuireadh e* chum gu tugadh e fianuis mu'n t-solus.
9 B'e so an solus fior a ta soillseachadh gach uile dhuine tha teachd chum an t-saoghail.
10 Bha e anns an t-saoghal, agus rinneadh an saoghal leis, agus cha d'aithnich an saoghal e.
11 Thàinig e dh'ionnsuidh a dhùthcha féin, agus cha do ghabh a *mhuinntir* féin ris.
12 Ach a mheud as a ghabh ris, thug e dhoibh cumhachd a bhi 'nan cloinn do Dhia, *eadhon* dhoibh-san a ta creidsinn 'na ainm:
13 A bha air an gineamhuin, cha'n ann o fhuil, no o thoil na feòla, no o thoil duine, ach o Dhia.
14 Agus rinneadh[1] am Focal 'na fheoil, agus ghabh e còmhnuidh 'nar measg-ne, (agus chunnaic sinn a ghlòir, mar ghlòir aoin-ghin Mhic an Athar,) làn gràis agus fìrinn.
15 (Thug Eoin fianuis uime, agus ghlaodh e, ag ràdh, Is e so an ti mu'n do labhair mi, An ti a ta teachd a'm' dhéigh, tha toiseach aig orm; oir bha e romham.)
16 Agus as a lànachd-san

[1] *dh'fhàs.*

I

fhuair sinne uile, agus gràs
air son gràis.
17 Oir thugadh an lagh le
Maois, ach thàinig an gràs
agus an fhìrinn le Iosa
Criosd.
18 Cha'n fhaca neach air
bith Dia riamh ; an t-aon-
ghin Mic, a ta ann an uchd
an Athar, is esan a dh'fhoill-
sich e.
19 Agus is e so fianuis
Eoin : An uair a chuir na
h-Iudhaich sagairt agus Le-
bhithich o Ierusalem, chum
gu'm fiosraicheadh iad deth,
Cò thusa ?
20 Dh'aidich esan, agus
cha d'àicheadh e ; ach dh'-
aidich e, Cha mhi Criosd.
21 Agus dh'fhiosraich iad
deth, Ciod ma seadh ? An tu
Elias ? Agus thubhairt e, Cha
mhi. An tu am fàidh ? Agus
fhreagair e, Cha *mhi*.
22 An sin thubhairt iad ris,
Cò thu ? chum gu'n toir sinn
freagradh dhoibh-san a chuir
uatha sinn : ciod a tha thu
'g ràdh mu do thimchioll
féin ?
23 Thubhairt e, *Is* mise
guth an ti a ghlaodhas[1] anns
an fhàsach, Deanaibh dìr-
each slighe an Tighearna,
mar thubhairt am fàidh E-
saias.
24 Agus an dream a chuir-
eadh *leis an teachdaireachd*,
b'ann do na Phairisich *iad*.
25 Agus dh'fhiosraich iad
deth, agus thubhairt iad ris,
C'ar son ma seadh a ta thu
a' baisteadh, mur tu Criosd,
no Elias, no am fàidh ?
26 Fhreagair Eoin iad, ag
ràdh, A ta mise a' baisteadh
le h-uisge ; ach a ta neach
'na sheasamh 'nur measg,
nach aithne dhuibh ;
27 Is e so an ti, a ta teachd
a'm' dhéighsa, aig am bheil
toiseach orm, neach nach
airidh mise air barr-iall a
bhròige fhuasgladh.
28 Rinneadh na nithe so
ann am Betani[2] air an taobh
thall do Iordan, far an robh
Eoin a' baisteadh.
29 Air an là màireach
chunnaic Eoin Iosa a' teachd
d'a ionnsuidh, agus thubhairt
e, Feuch Uan Dé, a ta toirt
air falbh peacaidh an t-saogh-
ail !
30 Is e so an ti mu'n dubh-
airt mi, Tha fear a' teachd
a'm' dhéigh, aig am bheil
barrachd orm ; oir bha e
romham.
31 Agus cha robh aithne
agam-sa air : ach a chum
gu'm bitheadh e air fhoill-
seachadh do Israel, uime sin
thàinig mi a' baisteadh le h-
uisge.
32 Agus thug Eoin fianuis,
ag ràdh, Chunnaic mi an
Spiorad a' teachd a nuas mar
choluman o nèamh, agus
ghabh e còmhnuidh air.
33 Agus cha b'aithne
dhomhsa e : ach an ti a chuir
mi a bhaisteadh le h-uisge,
thubhairt esan rium, Ge b'e
air am faic thu an Spiorad a'
teachd a nuas agus a' gabhail
còmhnuidh air, is e sin an ti
a bhaisteas leis an Spiorad
naomh.
34 Agus chunnaic mi, agus
rinn mi fianuis, gur e so Mac
Dhé.
35 Air an là màireach a rìs
sheas Eoin, agus dithis d'a
dheisciobluibh ;

[1] *Is mise esan aig am bheil a ghuth ag éigheach.* [2] *Betabara*

36 Agus air dha amharc air Iosa, agus e ag imeachd[1], thubhairt e, Feuch Uan Dé!

37 Agus chual an dithis dheisciobul e a' labhairt, agus lean iad Iosa.

38 Agus air tionndadh do Iosa, chunnaic e iad 'g *a* leantuinn, agus thubhairt e riu, Ciod a ta sibh ag iarraidh? Thubhairt iadsan ris, Rabbi, (is e sin r'a ràdh, air eadar-theangachadh, A mhaighstir,) c'àit am bheil thu gabhail còmhnuidh?

39 Thubhairt e riu, Thigibh agus faicibh. Thàinig iad agus chunnaic iad c'àit an robh e gabhail còmhnuidh, agus dh'fhan iad maille ris an là sin: oir bha e mu thimchioll na deicheamh uaire.

40 B'e Aindreas, bràthair Shimoin Pheadair, aon do'n dithis a chual Eoin *a' labhairt*, agus a lean esan.

41 Fhuair esan air tùs a bhràthair féin Simon, agus thubhairt e ris, Fhuair sinne am Mesias, is e sin, air eadar-théangachadh, Criosd[2].

42 Agus thug e chum Iosa e; Agus an uair a dh'amhairc Iosa air, thubhairt e, Is tusa Simon mac Iona: gairmear Cephas dhiot, is e sin air eadar-theangachadh, Peadar[3].

43 Air an là 'na dhéigh sin, bu toil le Iosa dol a mach do Ghalile, agus fhuair e Philip, agus thubhairt e ris, Lean mise.

44 A nis bha Philip o Bhetsaida, baile Aindreais agus Pheadair.

45 Fhuair Philip Natanael, agus thubhairt e ris, Fhuair sinne an ti mu'n do sgrìobh Maois anns an lagh, agus na fàidhean, Iosa o Nasaret, mac Ioseiph.

46 Agus thubhairt Natanael ris, Am feud ni maith air bith teachd á Nasaret? Thubhairt Philip ris, Thig agus faic.

47 Chunnaic Iosa Natanael a' teachd d'a ionnsuidh, agus thubhairt e uime, Feuch Israeleach da rìreadh, anns nach 'eil cealg!

48 Thubhairt Natanael ris, Cionnus is aithne dhuit mi? Fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, Mun do ghairm Philip thu, 'nuair a bha thu fo 'n chrann-fhìge, chunnaic mise thu.

49 Fhreagair Natanael agus thubhairt e ris, Rabbi, is tusa Mac Dhé; is tu Righ Israeil.

50 Fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, A chionn gu'n dubhairt mi riut, chunnaic mi thu fo 'n chrann-fhìge, am bheil thu creid-sinn? chi thu nithe a's mò na iad so.

51 Agus thubhairt e ris, Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, 'Na dhéigh so chi sibh nèamh fosgailte, agus aingil Dhé a' dol suas agus a' teachd a nuas air Mac an duine.

CAIB. II.

1 *Rinn Criosd fìon do'n uisge:* 12 *chaidh e do Chapernaum, agus do Ierusalem.* 14 *far an do ghlan e an teampull o luchd reicidh agus ceannachd:* 19 *roimh-innis e a bhàs agus 'ais-eirigh.* 23 *Chreid mòran ann air son a mhìorbhuilean, ach cha d'earb se e féin riu.*

AGUS air an treas là bha pòsadh ann an Cana Gha-

[1] *a' sràid-imeachd.*
[2] *Christos, Gr. i. e. Aon ungta.*
[3] *Petros, Gr. i. e. carraig.*

lile; agus bha màthair Iosa
an sin.
2 Agus fhuair Iosa mar an
ceudna agus a dheisciobuil
cuireadh chum a' phòsaidh.
3 Agus air teireachdainn
do'n fhìon, thubhairt màthair
Iosa ris, Cha'n 'eil fìon aca.
4 Thubhairt Iosa rithe,
Ciod e mo ghnothuch-sa riut,
a bhean? cha d'thàinig m'
uair-sa fathast.
5 Thubhairt a mhàthair ris
an luchd frithealaidh, Ge b'e
ni a their e ribh, deanaibh *e*.
6 Agus bha sè soithichean
uisge do chloich air an cur an
sin, a réir gnàtha glanaidh
nan Iudhach, a ghabhadh dà
fheircin no tri gach aon
diubh.
7 Thubhairt Iosa riu, Lìon-
aibh na soithiche le uisge.
Agus lìon siad iad gus am
beul.
8 Agus thubhairt e riu,
Tairngibh a nis, agus thug-
aibh chum uachdarain na
cuirme[1]. Agus thug iad
ann e.
9 'Nuair a bhlais uachd-
aran na cuirme an t-uisge
a rinneadh 'na fhìon, (agus
cha robh fhios aige cia as a
thàinig e; ach bha fhios aig
an luchd-frithealaidh a tharr-
uing an t-uisge,) ghairm
uachdaran na cuirme am fear
nuadh-pòsda[2].
10 Agus thubhairt e ris,
Cuiridh gach duine fìon
maith a làthair air tùs; agus
an uair a dh'òlas daoine gu
leoir, an sin *am fìon* a's miosa:
ach ghléidh thusa am fìon
maith gus a nis.
11 An toiseach so do
mhìorbhuilibh rinn Iosa ann
an Cana Ghalile, agus dh'-
fhoillsich e a ghlòir; agus
chreid a dheisciobuil ann.
12 An déigh so chaidh e
sìos do Chapernaum, e féin,
agus a mhàthair, agus a
bhràithrean, agus a dheis-
ciobuil; agus cha d'fhan iad
ann mòran do làithibh.
13 Agus bha càisg nan
Iudhach am fagus; agus
chaidh Iosa suas gu Ierusa-
lem.
14 Agus fhuair e 'nan
suidhe anns an teampull
luchd-reicidh cruidh[3], agus
chaorach, agus choluman, a-
gus luchd malairt an airgid:
15 Agus air deanamh
sgiùrsair[4] dha do chordaibh
caola, dh'fhuadaich e mach
as an teampull iad uile, agus
na caoraich agus an crodh;
agus dhòirt e mach airgiod an
luchd-malairt, agus thilg e
na buird thairis;
16 Agus thubhairt e riu-
san a bha reiceadh choluman,
Togaibh iad sin á so; na
deanaibh tigh m' Athar-sa
'na thigh marsandachd.
17 Agus chuimhnich a
dheisciobuil gu'n robh e
sgrìobhta, Dh'ith eud[5] do
thighe suas mi.
18 An sin fhreagair na h-
Iudhaich, agus thubhairt iad
ris, Ciod an comhar a nochdas
tu dhuinne, do bhrìgh gu bheil
thu deanamh nan nithe sin?
19 Fhreagair Iosa agus
thubhairt e riu, Leagaibh sìos
an teampull so, agus an tri
làithibh cuiridh mise suas e.
20 An sin thubhairt na h-
Iudhaich, Se bliadhna agus
dà fhichead bha an team-
pull so 'ga thogail, agus an

[1] *féisde.* [2] *fear na bainnse.* [3] *damh.* [4] *cuipe.* [5] *ro-chùram.*

cuir thusa suas an tri làith-
ibh e?
21 Ach labhair esan mu
theampull a chuirp.
22 Uime sin an uair bha e
air éirigh o na marbhaibh,
chuimhnich a dheisciobuil
gu'n dubhairt e so: agus
chreid iad an sgriobtuir, agus
am focal a thubhairt Iosa.
23 A nis an uair a bha e
an Ierusalem aig a' chàisg,
air an fhèill[1], chreid mòran
'na ainm, an uair a chunnaic
iad na mìorbhuilean a rinn e.
24 Ach cha d'earb Iosa e
féin riu, do bhrìgh gu'm b'-
aithne dha na h-uile dhaoine,
25 Agus nach robh feum
aige neach air bith a dhean-
amh fianuis air duine: oir bha
fhios aige ciod a bha anns an
duine.

CAIB. III.

1 *Theagaisg Criosd do Nicodemus feum na h-athghineamhuin.* 11 *Mu chreidimh 'na bhàs.* 16 *Mòr-ghràdh Dhé do'n chinne-daoine.* 23 *Baisteadh, fianuis, agus teagasg Eoin.*

AGUS bha duine do na
Phairisich, d'am b'ainm
Nicodemus, *a bha* 'na uachd-
aran air na h-Iudhaich:
2 Thàinig esan chum Iosa
san oidhche, agus thubhairt e
ris, A mhaighstir, tha fhios
againn gur fear-teagaisg thu
a thàinig o Dhia: oir cha'n
urrainn duine air bith na
mìorbhuile so dheanamh a ta
thusa a' deanamh, mur bi Dia
maille ris.
3 Fhreagair Iosa agus
thubhairt e ris, Gu deimhin
deimhin a ta mi ag ràdh riut,
mur beirear duine a rìs[2], nach
feud e rìoghachd Dhé fhaic-
inn.
4 Thubhairt Nicodemus
ris, Cionnus a dh'fheudas
duine bhi air a bhreith 'nuair
a ta e aosda? am bheil e
comasach air dol a stigh an
dara uair do bhroinn a mhàth-
ar, agus a bhi air a bhreith?
5 Fhreagair Iosa, Gu deimh-
in deimhin a ta mi ag ràdh
riut, mur bi duine air a
bhreith o uisge, agus o'n
Spiorad, cha 'n urrainn e dol
a steach do rìoghachd Dhé.
6 An ni sin a ta air a
bhreith o'n fheoil, is feoil e;
agus an ni si na ta air a bhreith
o'n Spiorad, is spiorad e.
7 Na gabh iongantas gu'n
dubhairt mi riut, Is éigin
duibh bhi air bhur breith a rìs.
8 Tha a' ghaoth a' séideadh
far an àill leatha, agus tha
thu a' cluinntinn a fuaim,
ach cha'n 'eil fhios agad cia
as a tha i teachd, no c'àit a
tha i dol: is ann mar sin a
tha gach neach a tha air a
bhreith o'n Spiorad.
9 Fhreagair Nicodemus
agus thubhairt e ris, Cionnus
a dh'fheudas na nithe so bhi?
10 Fhreagair Iosa agus
thubhairt e ris, Am bheil
thusa a'd' fhear-teagaisg Is-
raeil, agus nach aithne dhuit
na nithe so?
11 Gu deimhin deimhin a
ta mi ag ràdh riut, gu bheil
sinne a' labhairt an ni a's fios
duinn, agus a' toirt fianuis air
an ni sin a chunnaic sinn;
agus cha ghabh sibhse ar
fianuis.
12 Ma dh'innis mi dhuibh
nithe talmhaidh, agus nach
creid sibh, cionnus a chreid-
eas sibh ma dh'innseas mi
dhuibh nithe nèamhaidh?

---

[1] *an àm na féisde.*

[2] *o'n àirde.*

13 Agus cha deachaidh aon
neach suas do nèamh, ach an
ti a thàinig a nuas o nèamh,
Mac an duine a ta air
nèamh.
14 Agus mar a thog Maois
suas an nathair san fhàsach,
is ann mar sin is éigin do
Mhac an duine bhi air a
thogail suas :
15 Chum as ge b'e neach a
chreideas ann, nach sgriosar
e[1], ach gu'm bi a' bheatha
mhaireannach aige.
16 Oir is ann mar sin a
ghràdhaich Dia an saoghal,
gu'n d'thug e 'aon-ghin Mhic
féin, chum as ge b'e neach a
chreideas ann, nach sgriosar
e, ach gu'm bi a' bheatha
shiorruidh aige.
17 Oir cha do chuir Dia a
Mhac do'n t-saoghal, chum
gu'n dìteadh e an saoghal, ach
a chum gu'm biodh an saogh-
al air a shaoradh trìd-san.
18 An ti a chreideas ann,
cha dìtear e : ach an ti nach
creid, tha e air a dhìteadh
cheana, a chionn nach do
chreid e an ainm aoin-ghin
Mhic Dhé.
19 Agus is e so an dìteadh,
gu'n d'thàinig an solus do'n
t-saoghal, agus gu'n do
ghràdhaich daoine an dorch-
adas ni's mò na'n solus, a
chionn gu'n robh an gnìomh-
aran olc.
20 Oir gach neach a ta
deanamh uilc, tha e toirt
fuatha do'n t-solus, agus cha
'n 'eil e teachd chum an t-
soluis, air eagal gu'm biodh
'oibre air an cronachadh.
21 Ach an ti a ni an fhìr-
inn, thig e chum an t-soluis,
chum gu'm bi 'oibre follais-
each, gur ann an Dia a rinn-
eadh iad.
22 An déigh sin thàinig
Iosa agus a dheisciobuil do
thìr Iudea ; agus dh'fhan e an
sin maille riu, agus bhaist e.
23 Agus bha Eoin mar an
ceudna a' baisteadh ann an
Enon, làimh ri Salim, do
bhrìgh gu'n robh mòran uisg-
eachan an sin ; agus thàinig
iad, agus bhaisteadh iad.
24 Oir cha robh Eoin fath-
ast air a thilgeadh am prìosan.
25 An sin dh'éirich ceisd
eadar deisciobuil Eoin agus
na h-Iudhaich, mu thimchioll
glanaidh.
26 Agus thàinig iad chum
Eoin, agus thubhairt iad ris,
A mhaighstir, an ti a bha
maille riut an taobh thall do
Iordan, d'an d'thug thu fian-
uis, feuch, tha esan a' baist-
eadh, agus tha na h-uile
dhaoine a' teachd d'a ionn-
suidh.
27 Fhreagair Eoin agus
thubhairt e, Cha 'n 'eil duine
comasach air ni sam bith a
ghabhail, mur bi e air a thoirt
da o nèamh.
28 Tha sibhse féin a' toirt
fianuis dhomh-sa, gu'n dubh-
airt mi, Cha mhi Criosd, ach
gu'n do chuireadh roimhe mi.
29 An ti aig am bheil a'
bhean nuadh-phòsda, is e am
fear nuadh-pòsda e : ach car-
aid an fhir nuadh-phòsda, a
ta 'na sheasamh agus ag éisd-
eachd ris, tha e a' deanamh
gairdeachais mhòir air son
gutha an fhir nuadh-phòsda :
uime sin tha mo ghairdeachas
so air a choimhlionadh.
30 Is éigin dasan fàs, ach
dhomh-sa bhi air mo luchd-
achadh.
31 An ti a thig a nuas tha

[1] *bi e caillte.*

e os ceann nan uile; an ti a tha o'n talamh, tha e talmhaidh, agus labhraidh e air mhodh talmhaidh: an ti a thig o nèamh, tha e os ceann nan uile.

32 Agus an ni a chunnaic agus a chual e, air sin tha e toirt fianuis; agus cha'n 'eil aon duine a' gabhail r'a fhianuis.

33 An ti a ghabh r'a fhianuis-san, chuir e a sheula ris, gu bheil Dia fìor.

34 An ti a chuir Dia uaith, tha e a' labhairt bhriathra Dhé: oir cha'n ann a réir tomhais a tha Dia a' toirt an Spioraid *da*.

35 Is toigh leis an Athair am Mac, agus thug e na h-uile nithe 'na làimh.

36 An ti a chreideas anns a' Mhac, tha a' bheatha mhaireannach aige; ach an ti nach 'eil a' creidsinn anns a' Mhac, cha'n fhaic a beatha; ach a ta fearg Dhé a' gabhail còmhnuidh air.

CAIB. IV.

1 Rinn Criosd còmhradh ris a' Bhan-samaraich, agus dh'fhoillsich se e féin di. 27 Tha 'dheisciobuil fo iongantas. 31 Chuir e an céill doibh 'eud féin air son glòire Dhé. 39 Chreid mòran do na Samaraich ann.

AIR an aobhar sin, an uair a thuig Iosa gu'n cuala na Phairisich gu'n robh e a' deanamh agus a' baisteadh tuilleadh dheisciobul na Eoin,

2 (Ged nach do bhaist Iosa féin *iad* ach a dheisciobuil,)

3 Dh'fhàg e Iudea, agus chaidh e a rìs do Ghalile.

4 Agus b'éigin da dol troimh Shamaria.

5 An sin thàinig e gu baile *a bhuineadh* do Shamaria, ris an abrar Sichar, fagus do'n fhearann a thug Iacob d'a mhac Ioseph.

6 A nis bha tobar Iacoib an sin. Uime sin air do Iosa bhi sgìth le a thurus, shuidh e mar sin làimh ris an tobar; agus bha e mu thimchioll na seathadh uaire.

7 Thàinig bean o Shamaria a tharruing uisge: thubhairt Iosa rithe, Thoir dhomh-sa deoch.

8 Oir bha a dheisciobuil air dol do'n bhaile a cheannach bìdh.

9 An sin thubhairt a' bhean o Shamaria ris, Cionnus a ta thusa agus gur Iudhach thu, ag iarraidh deoch uam-sa, a ta am Bhan-samaritanaich? oir cha 'n 'eil comunn aig na h-Iudhaich ris na Samaritanaich.

10 Fhreagair Iosa agus thubhairt e rithe, Nam b'àithne dhuit tiodhlac [1] Dhé, agus cò e a ta 'g ràdh riut, Thoir dhomh deoch, dh'iarradh tu airsan, agus bheireadh e uisge beò dhuit.

11 Thubhairt a' bhean ris, A Thighearn, cha 'n 'eil inneal tarruing agad, agus tha'n tobar domhain: uime sin cia as a ta an t-uisge beò sin agad?

12 Am mò thusa na ar n-athair Iacob, a thug dhuinne an tobar *so*, agus a dh'òl as e féin, agus a chlann, agus a spréidh?

13 Fhreagair Iosa agus thubhairt e rithe, Ge b'e neach a dh'òlas do'n uisge so, bithidh tart [2] air a rìs:

14 Ach ge b'e neach a dh'òlas do'n uisge a bheir mise

[1] *toirbheartas.*

[2] *iota.*

dha, cha bhi tart gu bràth
air: ach an t-uisge a bheir
mise dha, bithidh e 'na thobar
uisge ann, a' sruthadh suas
chum na beatha maireann-
aich.
15 Thubhairt a' bhean ris,
A Thighearn, thoir dhomh-sa
an t-uisge so, chum nach bi
tart orm, agus nach tig mi an
so a tharruing.
16 Thubhairt Iosa rithe,
Imich, gairm t'fhear-*pòsda*,
agus thig an so.
17 Fhreagair a' bhean agus
thubhairt i, Cha 'n 'eil fear
agam. Thubhairt Iosa rithe,
Is maith a thubhairt thu,
Cha'n 'eil fear agam:
18 Oir bha cùignear fhear
agad, agus esan a ta agad a
nis, cha'n e t'fhear féin e:
thubhairt thu so gu fìor.
19 Thubhairt a' bhean ris,
A Thighearn, tha mi faicinn
gur fàidh thu.
20 Rinn ar n-aithriche
aoradh san t-sliabh so; agus
tha sibhse ag ràdh, gur ann
an Ierusalem a ta an t-ionad
anns an còir aoradh a dhean-
amh.
21 Thubhairt Iosa rithe, A
bhean, creid mise, gu bheil
an uair a' teachd, anns nach
dean sibh aoradh do'n Athair
aon chuid san t-sliabh so, no
ann an Ierusalem.
22 Tha sibh a' deanamh
aoraidh do'n ni nach aithne
dhuibh: tha sinne a' dean-
amh aoraidh do'n ni a's aithne
dhuinn: oir is ann o na h-
Iudhaich a ta slàinte.
23 Ach a ta an uair a'
teachd, agus a ta *i* nis ann,
anns an dean am fìor luchd-
aoraidh aoradh do'n Athair
ann an spiorad agus ann am
fìrinn: oir a ta an t-Athair
ag iarraidh an leithide so do
luchd-aoraidh.
24 Is Spiorad Dia, agus is
éigin d'a luchd-aoraidh, aor-
adh a dheanamh *dha* an
spiorad agus am fìrinn.
25 Thubhairt a' bhean ris,
Tha fhios agam gu bheil am
Mesias a' teachd, ris an abrar
Criosd: 'nuair a thig esan
innsidh e na h-uile nithe
dhuinn.
26 Thubhairt Iosa rithe, Is
mise *e*, a ta labhairt riut.
27 Agus air a so thàinig a
dheisciobuil, agus b'iongant-
ach leo gu'n robh e labhairt
ris a' mhnaoi: ach cha dubh-
airt aon neach, Ciod a tha thu
'g iarraidh? no, C'ar son a
tha thu labhairt rithe?
28 An sin dh'fhàg a' bhean
a soitheach uisge, agus dh'-
fhalbh i do'n bhaile, agus
thubhairt i ris na daoinibh,
29 Thigibh, faicibh duine
a dh'innis dhomh-sa na h-uile
nithe a rinn mi riamh: Nach
e so Criosd[1]?
30 An sin chaidh iad a
mach as a' bhaile, agus thàin-
ig iad d'a ionnsuidh-san.
31 San àm sin féin ghuidh
a dheisciobuil air, ag ràdh, A
mhaighstir, ith.
32 Ach thubhairt esan riu,
Tha agam-sa biadh r'a ith-
eadh air nach 'eil fhios ag-
aibh-sa.
33 Uime sin thubhairt na
deisciobuil r'a chéile, An d'-
thug neach air bith *ni* d'a
ionnsuidh r'a itheadh?
34 Thubhairt Iosa riu, Is
e mo bhiadh-sa toil an ti a
chuir uaith mi a dheanamh,
agus 'obair a chrìochnach-
adh.

---

[1] *An e so Criosd?*

35 Nach abair sibhse, A ta
ùine cheithir mìosan ann fath-
ast, agus *an sin* thig am fogh-
aradh? feuch, a ta mi ag ràdh
ribh, Togaibh suas bhur sùil-
ean, agus seallaibh air na
h-achaibh; oir a ta iad a
cheana geal chum an fhogh-
araidh.
36 Agus an ti a bhuaineas
tha e faotainn tuarasdail, a-
gus a' cruinneachadh toraidh
chum na beatha maireann-
aich; chum gu'n dean an ti
a chuireas, agus an ti a
bhuaineas, gairdeachas le
chéile[1].
37 Agus an so tha an ràdh[2]
ud fìor, Gu bheil neach a'
cur, agus neach eile a' buain.
38 Chuir mise sibhse a
bhuain an ni sin nach do
shaothraich sibh: shaothraich
daoine eile, agus chaidh sibhse
steach 'nan saothair.
39 Agus chreid mòran do
Shamaritanaich a' bhaile sin
ann, air son cainnte na mnà,
a thug fianuis, *ag ràdh*, Dh'-
innis e dhomh na h-uile nithe
a rinn mi riamh.
40 Uime sin an uair a
thàinig na Samaritanaich d'a
ionnsuidh, ghuidh iad air
fantuinn maille riu: agus
dh'fhuirich e an sin dà là.
41 Agus chreid mòran
tuilleadh air son 'fhocail féin:
42 Agus thubhairt iad ris
a' mhnaoi, Tha sinn a' creid-
sinn cha'n ann á so suas air
son do chòmhraidh-sa: oir
chuala sinn féin e, agus a ta
fhios againn gur e so da rìr-
eadh Criosd, Slànuighear an
t-saoghail.
43 Agus an déigh dà là
dh'fhalbh e as a sin, agus
chaidh e do Ghalile:
44 Oir thug Iosa féin fian-
uis, nach 'eil urram aig fàidh
'na thìr féin.
45 Uime sin, an uair a
thàinig e do Ghalile, ghabh
na Galiléaich ris, air dhoibh
na nithe sin uile fhaicinn a
rinn e ann an Ierusalem air
an fhéill: oir chaidh iadsan
mar an ceudna chum na féille.
46 An sin thàinig Iosa a
rìs do Chana Ghalile, far an
d'rinn e fìon do'n uisge. A-
gus bha duine cumhachdach[3]
àraidh, aig an robh a mhac
gu tinn ann an Capernaum.
47 'Nuair a chual esan gu'n
robh Iosa air teachd á Iudea
do Ghalile, chaidh e d'a
ionnsuidh, agus ghuidh e air
gu'n rachadh e sìos, agus gu'n
slànuicheadh e a mhac: oir
bha e ri h-uchd bàis.
48 An sin thubhairt Iosa
ris, Mur faic sibh comharan
agus mìorbhuilean, cha chreid
sibh.
49 Thubhairt an duine
cumhachdach ris, A Thigh-
earn, rach[4] sìos mum faigh
mo leanaban bàs.
50 Thubhairt Iosa ris, Im-
ich; tha do mhac beò. Agus
chreid an duine am focal a
labhair Iosa ris, agus dh'-
imich e.
51 Agus am feadh a bha e
fathast a' dol sìos, choinnich
a sheirbhisich e, agus dh'innis
iad *da*, ag ràdh, Tha do mhac
beò[5].
52 An sin dh'fhiosraich e
dhiubh an uair anns an deach-
aidh e am feabhas: agus
thubhairt iad ris, An dé air

[1] *cuideachd, maraon.*
[2] *an gnàth-fhocal.*
[3] *mòr, rìoghail.*
[4] *theirig, falbh, gabh.*
[5] *gu maith.*

an t-seachdamh uair dh'fhàg
am fiabhrus e.
53 An sin dh'aithnich an
t-athair gu'm *b'i* an uair sin
féin, anns an dubhairt Iosa
ris, Tha do mhac beò; agus
chreid e féin, agus a theagh-
lach uile.
54 *'Se* so a rìs an dara
mìorbhuil a rinn Iosa, 'nuair
a thàinig e á Iudea do Gha-
lile.

CAIB. V.

1 *Leighis Iosa air là na sàbaid an duine a bha fuidh leòn rè ochd bliadhna deug thar fhichead:* 10 *Rinn na h-Iudhaich uime sin connsachadh ris, agus geur-leanmhuinn air.*

1 'NA dhéigh so bha féill
nan Iudhach *ann;* agus
chaidh Iosa suas gu Ierusa-
lem.
2 A nis a ta ann an Ieru-
salem, làimh ri *geata*[1] nan
caorach, lochan ris an abrar
sa' chainnt Eabhruidhich,
Betesda, aig am bheil cùig
tighean-fasgaidh[2].
3 Annta sin bha 'nan luidhe
mòr-bhuidheann do dhaoinibh
euslan, dalla, bacach, seargta,
a' feitheamh ri caruchadh an
uisge.
4 Oir chaidh aingeal sìos
an àm àraidh san lochan, a-
gus chuir e an t-uisge troimh
chéile: uime sin an ceud
neach a rachadh sìos ann, an
déigh cur troimh chéile an
uisge, rinneadh slàn e a dh'-
aon tinneas a bhiodh air.
5 Agus bha duine àraidh
an sin, a bha ochd bliadhna
deug thar fhichead ann an
euslaint.
6 'Nuair a chunnaic Iosa
esan 'na luidhe, agus fios aige
gu'n robh e nis ùine fhada
mar sin, thubhairt e ris, Am
miann leat bhi air do dhean-
amh slàn?
7 Fhreagair an duine euslan
e, A Thighearn, cha'n 'eil
duine agam, an uair a chuir-
ear an t-uisge troimh a chéile,
a chuireas anns an lochan
mi: ach am feadh a ta mise
teachd, tha neach eile a' dol
sìos romham.
8 Thubhairt Iosa ris, Eir-
ich, tog do leabadh, agus
imich.
9 Agus air ball rinneadh
an duine slàn, agus thog e a
leabadh, agus dh'imich e:
agus bha'n t-sàbaid ann air
an là sin.
10 Uime sin thubhairt na
h-Iudhaich ris an ti a shlàn-
uicheadh, Is i an t-sàbaid a
ta ann; cha'n 'eil e dligheach
dhuit do leabadh a ghiùlan.
11 Fhreagair e iad, An ti
a rinn slàn mi, thubhairt esan
rium, Tog do leabadh agus
imich?
12 An sin dh'fhiosraich iad
deth, Cò an duine a thubhairt
riut, Tog do leabadh agus
imich?
13 Agus cha robh fhios aig
an ti a shlànuicheadh, cò e:
oir chaidh Iosa as a shealladh,
air do mhòr-shluagh bhi anns
an àit.
14 'Na dhéigh so fhuair
Iosa e anns an teampull, agus
thubhairt e ris, Feuch, rinn-
eadh slàn thu: na peacaich
ni's mò, air eagal gu'n tach-
air ni's miosa dhuit.
15 Dh'imich an duine, a-
gus dh'innis e do na h-Iudh-
aich gu'm b'e Iosa rinn slàn e.
16 Agus air a shon so rinn
na h-Iudhaich geur-lean-

[1] margadh.

[2] *sgath-thighean.*

mhuinn air Iosa, agus dh'iarr
iad a mharbhadh, do bhrìgh
gu'n d'rinn e na nithe so air
an t-sàbaid.
17 Ach fhreagair Iosa iad,
Tha m'Athair ag oibreachadh
gus a nis, agus tha mise ag
oibreachadh.
18 Uime sin bu mhòid a
dh'iarr na h-Iudhaich a
mharbhadh, a chionn nach
e mhàin gu'n do bhris e an
t-sàbaid, ach gu'n dubhairt e
mar an ceudna gu'm b'e Dia
'Athair-san, 'ga dheanamh
féin co-ionann ri Dia.
19 Air an aobhar sin
fhreagair Iosa, agus thubh-
airt e riu, Gu deimhin deimh-
in a ta mi ag ràdh ribh, nach
'eil am Mac comasach air ni
sam bith a dheanamh uaith
féin, ach an ni a chi e an t-
Athair a' deanamh: oir ge
b'e nithe a ni esan, na nithe
sin féin ni am Mac mar an
ceudna.
20 Oir is ionmhuinn leis
an Athair am Mac, agus a ta
e a' foillseachadh dha nan
uile nithe a tha e féin a' dean-
amh: agus foillsichidh e dha
oibre a's mò na iad so, air
chor as gu'm bi iongantas
oirbhse.
21 Oir mar a ta an t-Athair
a' dùsgadh, agus a' beothach-
adh nam marbh, is amhuil
sin a ta am Mac a beothach-
adh an dream a's àill leis.
22 Oir cha'n 'eil an t-Ath-
air a' toirt breth air duine sam
bith; ach thug e gach uile
bhreitheanas do'n Mhac:
23 Chum gu'n tugadh na
h-uile dhaoine urram do'n
Mhac, amhuil mar a ta iad a'
toirt urraim do'n Athair. An
ti nach 'eil a' toirt urraim
do'n Mhac, cha'n 'eil e toirt
urraim do'n Athair a chuir
uaith e.
24 Gu deimhin deimhin a
ta mi ag ràdh ribh, An ti a
dh'éisdeas ri m' fhocal-sa,
agus a ta creidsinn anns an
ti a chuir uaith mi, tha a'
bheatha mhaireannach aige,
agus cha tig e chum dìtidh;
ach chaidh e thairis o bhàs gu
beatha.
25 Gu deimhin deimhin a
ta mi ag ràdh ribh, Gu bheil
an uair a' teachd, agus gu
bheil i nis ann, anns an cluinn
na mairbh guth Mhic Dhé:
agus an dream a chluinneas,
bithidh iad beò.
26 Oir mar a ta aig an
Athair beatha ann féin, is
amhuil sin a thug e do'n
Mhac beatha a bhi aig ann
féin;
27 Agus thug e mar an
ceudna dha ùghdarras chum
breth a thabhairt, do bhrìgh
gur e Mac an duine.
28 Na gabhaibh iongantas
deth so; oir a ta an uair a'
teachd, anns an cluinn iadsan
uile a ta sna h-uaighibh a
ghuthsan:
29 Agus théid iad a mach;
iadsan a rinn maith, chum
aiseirigh na beatha; agus iad-
san a rinn olc, chum aiseirigh
an damnaidh
30 Cha'n 'eil mise comas-
ach air ni sam bith a dhean-
amh uam féin: mar a chluinn-
eas mi bheir mi breth: agus
a ta mo bhreitheanas ceart;
do bhrìgh nach 'eil mi ag
iarraidh mo thoile féin, ach
toil an Athar a chuir uaith mi.
31 Ma bheir mise fianuis
mu m' thimchioll féin, cha'n
'eil m' fhianuis fìor[1].

---

[1] *iomchuidh.*

32 Tha neach eile a' toirt fianuis mu m' thimchioll, agus a ta fhios agam gur fìor an fhianuis a ta e deanamh mu m' thimchioll.

33 Chuir sibhse chum Eoin, agus thug e fianuis do'n fhìrinn.

34 Ach cha'n 'eil mise a' gabhail fianuis o dhuine: ach a ta mi ag ràdh nan nithe so, chum gu'm bi sibhse air bhur tèarnadh.

35 B'esan an lòchran lasarach[1] agus dealrach: agus bha sibhse toileach car tamuill gàirdeachas a dheanamh 'na sholus.

36 Ach a ta agam-sa fianuis a's mò na *fianuis* Eoin: oir na h-oibre a thug an t-Athair dhomh-sa chum gu'n crìochnaichinn iad, tha na h-oibre sin féin a tha mise a' deanamh, a' toirt fianuis mu m' thimchioll, gu'n do chuir an t-Athair uaith mi.

37 Agus an t-Athair féin a chuir uaith mi, thug e fianuis mu m' thimchioll. Cha chuala sibh riamh a ghuth, ni mò a chunnaic sibh a choslas.

38 Agus cha'n 'eil 'fhocal-san agaibh a' gabhail còmhnuidh annaibh: oir an ti sin a chuir esan uaith, cha'n 'eil sibh 'ga chreidsinn.

39 Rannsaichibh[2] na sgriobtuirean, oir a ta sibh a' saoilsinn gu bheil a' bheatha mhaireannach agaibh annta-san; agus is iad sin a ta toirt fianuis mu m' thimchioll-sa.

40 Gidheadh cha'n àill leibh teachd am' ionnsuidh-sa, chum gu'm faigheadh sibh beatha.

41 Cha'n 'eil mise a' gabhail urraim[3] o dhaoinibh.

42 Ach is aithne dhomh sibhse, nach 'eil gràdh Dhé agaibh annaibh.

43 Thàinig mise an ainm m' Athar, agus cha'n 'eil sibh a' gabhail rium: ma thig neach eile 'na ainm féin, gabhaidh sibh ris-san.

44 Cionnus a dh'fheudas sibh creidsinn, a ta gabhail urraim o chéile, agus nach 'eil ag iarraidh an urraim *a thig* o Dhia a mhàin?

45 Na saoilibh gu'n dean mise bhur casaid ris an Athair: tha aon a tha deanamh casaid oirbh, Maois, anns am bheil sibh a' cur bhur dòchais[4].

46 Oir nan creideadh sibh Maois, chreideadh sibh mise: oir sgrìobh esan mu m' thimchioll.

47 Ach mur creid sibh a sgrìobhadh-san, cionnus a chreideas sibh mo bhriathrasa.

CAIB. VI.

1 *Bheathaich Criosd cùig mìle fear le cùig builinnibh arain agus dà iasg:* 15 *Air an aobhar sin, b'àill leis an t-sluagh esan a dheanamh 'na righ:* 16 *Ach air dhasan a sgaradh féin uatha, chaidh e suas gu beinn, agus dh'imich e air a' chuan a dh'ionnsuidh a dheisciobul.*

'N A dhéigh sin chaidh Iosa thar muir[5] Ghalile, *no* Thiberiais.

2 Agus lean sluagh mòr e, do bhrìgh gu'm fac iad a mhìorbhuilean a rinn e air an dream a bha euslan.

3 Agus chaidh Iosa suas

---

[1] *lasta.* [2] *Tha sibh a' rannsachadh.* [3] *glòire.*

[4] *as am bheil sibh ag earbsadh.* [5] *fairge.*

air beinn, agus shuidh e an
sin maille r'a dheisciob-
luibh.
4 Agus bha a' chàisg, féill
nan Iudhach, am fagus.
5 An sin an uair a thog
Iosa suas *a* shùilean, agus a
chunnaic e gu'n d' thàinig
buidheann mhòr shluaigh d'a
ionnsuidh, thubhairt e ri
Philip, Cia an t-àit as an
ceannaich sinn aran chum
gu'n ith iad so?
6 (Ach thubhairt e so 'ga
dhearbhadh-san; oir bha fhios
aige féin ciod a dheanadh e.)
7 Fhreagair Philip e, Cha
leoir dhoibh luach dhà cheud
peghinn a dh'aran, chum gu'n
gabhadh gach aon diubh
beagan.
8 Thubhairt aon d'a dheis-
ciobluibh, Aindreas, bràthair
Shimoin Pheadair, ris,
9 Tha òganach an so, aig
am bheil cùig builinnean
eòrna, agus dà iasg bheag:
ach ciod iad so am measg na
h-uiread?
10 Agus thubhairt Iosa,
Thugaibh air na daoinibh
suidhe sìos. A nis bha mòran
feoir anns an àit. Air an
aobhar sin shuidh na daoine
sìos, an àireamh timchioll
chùig mìle.
11 Agus ghlac Iosa na
builinnean, agus air tabhairt[1]
buidheachais da, roinn e air
na deisciobluibh *iad*, agus na
deisciobuil orra-san a shuidh:
agus mar an ceudna do na
h-iasgaibh beaga, mheud as a
b'àill leo.
12 'Nuair a shàsuicheadh
iad, thubhairt e r'a dheis-
ciobluibh, Cruinnichibh am
biadh briste a ta thuilleadh
ann, chum nach caillear a
bheag.
13 Air an aobhar sin,
chruinnich iad *e* r'a chéile,
agus lìon iad dà chliabh
dheug do sbruileach nan cùig
builinnean eòrna, a bha dh'-
fhuigheall aig a' mhuinntir a
dh'ith.
14 An sin, an uair a chunn-
aic na daoine sin am mìorbh-
uil a rinn Iosa, thubhairt iad,
Gu fìrinneach is e so am
fàidh a bha gu teachd chum
an t-saoghail.
15 Uime sin, an uair a thuig
Iosa gu'n robh iad air tì[2]
teachd agus breith air le
làimh làidir, chum gu'n dean-
adh iad righ dheth, dh'imich
e rìs do'n bheinn 'na aonar.
16 Agus an uair a thàinig
am feasgar, chaidh a dheis-
ciobuil sìos chum na mara.
17 Agus air dol an luing
dhoibh, chaidh iad thar a'
mhuir gu Capernaum: agus
bha an dorchadas a nis ann,
agus cha robh Iosa air teachd
d'an ionnsuidh.
18 Agus ag séideadh do
ghaoith mhòir, dh'éirich a'
mhuir.
19 Uime sin, an uair a rinn
iad iomramh timchioll cùig
no deich thar fhichead do
stàidibh, chunnaic iad Iosa
ag imeachd air a' mhuir, a-
gus a' druideadh ris an luing;
agus ghabh iad eagal.
20 Ach thubhairt esan riu,
Is mise ta ann; na biodh
eagal oirbh.
21 Uime sin, ghabh iad gu
toileach a steach do'n luing
e: agus air ball ràinig an
long an tìr gus an robh iad a'
dol.

[1] *breith.*

[2] *rùn orra.*

22 Air an là 'na dhéigh
sin, an uair a chunnaic an
sluagh a sheas air taobh eile
na mara, nach robh long[1]
eile an sin, ach an *long* sin
anns an deachaidh a dheis-
ciobuil a steach, agus nach
deachaidh Iosa san luing
maille r'a dheisciobluibh,
ach *gu'n* d'fhalbh a dheis-
ciobuil 'nan aonar ;
23 (Gidheadh thàinig longa
beaga eile o Thiberias, làimh
ris an àit san d'ith iad an t-
aran, an déigh do'n Tighearn
buidheachas a thoirt ;)
24 Uime sin, an uair a
chunnaic an sluagh nach robh
Iosa an sin, no a dheisciobuil,
chaidh iad féin mar an ceudna
ann an longaibh, agus thàinig
iad gu Capernaum, ag iarr-
aidh Iosa.
25 Agus air dhoibh fhaot-
ainn air an taobh thall do'n
mhuir, thubhairt iad ris, A
mhaighstir, c'uin a thàinig
thu an so ?
26 Fhreagair Iosa iad agus
thubhairt e, Gu deimhin
deimhin a ta mi ag ràdh ribh,
Tha sibh ga m'iarraidh, cha'n
ann a chionn gu'm faca sibh
na mìorbhuilean, ach a chionn
gu'n d'ith sibh do na builinn-
ibh, agus gu'n do shàsuich-
eadh sibh.
27 Deanaibh saothair cha'n
ann air son a' bhìdh a theirg-
eas, ach air son a' bhìdh a
mhaireas chum na beatha
siorruidh, a bheir Mac an
duine dhuibh : oir esan sheul-
aich[2] Dia an t-Athair.
28 An sin thubhairt iad ris,
Ciod a ni sinn, chum as gu'n
oibrich sinn oibre Dhé ?
29 Fhreagair Iosa agus
thubhairt e riu, Is i so obair
Dhé, gu'n creid sibh anns an
ti a chuir e uaith.
30 Uime sin thubhairt iad
ris, Ciod an comhar a ni
thusa ma ta, chum gu'm faic
sinn, agus gu'n creid sinn thu?
ciod an obair a ni thu ?
31 Dh'ith ar n-aithriche
mana san fhàsach ; a réir mar
a ta e sgrìobhta, Thug e
dhoibh aran o nèamh r'a ith-
eadh.
32 An sin thubhairt Iosa
riu, Gu deimhin deimhin a ta
mi ag ràdh ribh, nach d'thug
Maois dhuibh an t-aran o
nèamh ; ach a ta m' Athair-
sa a' toirt dhuibh an arain
fhìor o nèamh.
33 Oir is e sin aran Dhé a
ta teachd a nuas o nèamh,
agus a ta tabhairt beatha do'n
t-saoghal.
34 An sin thubhairt iad ris,
A Thighearn, thoir dhuinne
an t-aran so an còmhnuidh.
35 Agus thubhairt Iosa
riu, Is mise aran na beatha :
an ti a thig a m' ionnsuidh-
sa, cha bhi ocras gu bràth
air ; agus an ti a chreideas
annam-sa, cha bhi tart gu
bràth air.
36 Ach mar a thubhairt
mi ribh, ged chunnaic sibh
mi, cha'n 'eil sibh a' creid-
sinn.
37 Gach ni a bheir an t-
Athair dhomh-sa, thig e a m'
ionnsuidh ; agus an ti a thig
a m' ionnsuidh, cha tilg mi
air chor sam bith a mach *e*.
38 Oir thàinig mi nuas o
nèamh, cha'n ann chum gu'n
deanainn mo thoil féin, ach
toil an ti a chuir uaith mi.
39 Agus is i so toil an A-

[1] *barc, bàt.*

[2] *chomhraich, shonraich.*

tha a chuir uaith mi, nach
caillinn a bheag sam bith
do'n uile a thug e dhomh, ach
gu'n togainn suas e rìs air an
là dheireannach.
40 Agus is i so toil an ti a
chuir uaith mi, gu'm biodh a'
bheatha mhaireannach aig
gach neach a chi am Mac,
agus a chreideas ann: agus
togaidh mise suas e air an là
dheireannach.
41 An sin rinn na h-Iudh-
aich gearan uime, a chionn
gu'n dubhairt e, Is mise an
t-aran a thàinig a nuas o
nèamh.
42 Agus thubhairt iad,
Nach e so Iosa mac Ioseiph,
neach aig an aithne dhuinn
'athair agus a mhàthair?
cionnus ma seadh a ta e ag
ràdh, Thàinig mi nuas o
nèamh.
43 Air an aobhar sin fhreag-
air Iosa agus thubhairt e riu,
Na deanaibh gearan 'nur
measg féin.
44 Cha'n urrainn neach air
bith teachd a m' ionnsuidh-
sa, mur tarruing an t-Athair
a chuir uaith mise e: agus
togaidh mise suas e air an là
dheireannach.
45 Tha e sgrìobhta sna
fàidhibh, Agus bithidh iad
uile air an teagasg o Dhia.
Uime sin gach[1] neach a
chuala, agus a dh'fhòghluim
o'n Athair, thig e a m' ionn-
suidh-sa.
46 Cha 'n e gu'm faca
neach sam bith an t-Athair,
ach an ti a ta o Dhia; chunn-
aic esan an t-Athair.
47 Gu deimhin deimhin a
ta mi ag ràdh ribh, An ti a ta
creidsinn annam-sa, tha a'
bheatha mhaireannach aige.
48 Is mise aran na beatha.
49 Dh'ith bhur n-aithriche
mana san fhàsach agus fhuair
iad bàs.
50 Is e so an t-aran a tha
teachd a nuas o nèamh, chum
as gun ith neach dheth, agus
nach faigh e bàs.
51 Is mise an t-aran beò,
a thàinig a nuas o nèamh:
ma dh'itheas neach air bith
do'n aran so, bithidh e beò gu
siorruidh: agus an t-aran a
bheir mise uam, is e m'fheoil
e, a bheir mi air son beatha
an t-saoghail.
52 Air an aobhar sin bha
connsachadh[2] aig na h-Iudh-
aich r'a chéile, ag ràdh,
Cionnus a dh'fheudas an
duine so 'fheoil a thoirt duinn
r'a itheadh.
53 An sin thubhairt Iosa
riu, Gu deimhin deimhin a
ta mi ag ràdh ribh, mur ith
sibh feoil Mhic an duine, a-
gus mur òl sibh 'fhuil, cha'n
'eil beatha agaibh annaibh.
54 Esan a dh'itheas m'
fheoil-sa, agus a dh'òlas m'
fhuil-sa, a ta a' bheatha
shiorruidh aige; agus togaidh
mise suas e air an là dheir-
eannach.
55 Oir is biadh gu fìrinneach
m'fheoil, agus is deoch gu
fìrinneach m' fhuil.
56 Esan a dh'itheas m'-
fheoil-sa, agus a dh'òlas m'-
fhuil-sa, tha e gabhail còmh-
nuidh annam-sa, agus mise
annsan.
57 Mar a ta 'n t-Athair
beò a chuir uaith mise[3], agus
a ta mise beò troimh[4] an

[1] *Gach.*
[2] *deasboireachd, tagradh.*

[3] *Mar a chuir an t-Athair beò uaith mise.* [4] *tre.*

Athair; is amhuil sin esan a
dh'itheas mise, bithidh e mar
an ceudna beò tromham-sa[1].
58 Is e so an t-aran sin a
thàinig a nuas o nèamh;
cha'n e mar a dh'ith bhur
n-aithriche mana, agus fhuair
iad bàs: esan a dh'itheas an
t-aran so, bithidh e beò am
feasd.
59 Thubhairt e na nithe so
anns an t-sionagog, an uair a
bha e a' teagasg an Caper-
naum.
60 Uime sin 'nuair a chual
mòran d'a dheisciobluibh *so*,
thubhairt iad, Is cruaidh a'
chainnt so; cò a dh'fheudas
éisdeachd rithe.
61 'Nuair a thuig Iosa ann
féin gu'n robh a dheisciobuil
ri gearan uime so, thubhairt e
riu, Am bheil so a' toirt oil-
bheim dhuibh-sa?
62 Agus *ciod* nam faiceadh
sibh Mac an duine a' dol suas
do'n àit anns an robh e
roimhe?
63 Is e an Spiorad a bheoth-
aicheas; cha'n 'eil tairbhe
air bith san fheoil: na briath-
ran a tha mise a' labhairt
ribh, is spiorad agus is beatha
iad.
64 Ach a ta cuid dibhse
nach 'eil a' creidsinn. (Oir
b'aithne do Iosa o thùs, cò
iad nach robh a' creidsinn,
agus cò an ti a bhrathadh e.)
65 Agus thubhairt e, Air
an aobhar sin thubhairt mi
ribh, nach urrainn neach air
bith teachd a m' ionnsuidh,
mur bi e air a thoirt da o m'
Athair.
66 O'n *àm* sin chaidh mòr-
an d'a dheisciobluibh air an
ais, agus cha d'imich iad ni's
mò maille ris.
67 An sin thubhairt Iosa
ris an dà fhear dheug, An
àill leibhse falbh cuideachd?
68 An sin fhreagair Simon
Peadar e, A Thighearn, co
dh'ionnsuidh an téid sinn?
agad-sa tha briathra na
beatha maireannaich.
69 Agus a ta sinne a' creid-
sinn, agus a ta fhios againn
gur tusa Criosd[2] Mac an Dé
bheò.
70 Fhreagair Iosa iad, Nach
do thagh mise sibhse dà fhear
dheug, agus a ta fear agaibh
'na dhiabhul?
71 Ach labhair e mu Iudas
Iscariot, *mac* Shimoin: oir is
e so an ti a bha gu esan a
bhrath, air dha bhi 'na aon
do'n dà fhear dheug.

CAIB. VII.

1 *Chronuich Iosa àrd-inntinn agus dànadas a chairdean:* 10 *chaidh e suas o Ghalile gu féill nam pàilliun;* 14 *agus theagaisg e anns an teampull.* 40 *Iomadh gnè bharail mu thimchioll Iosa am measg an t-sluaigh.*

AGUS an déigh nan nithe
sin, bha Iosa ag imeachd
mu'n cuairt ann an Galile:
oir cha b'àill leis a bhi 'g
imeachd[3] ann an Iudea, a
chionn gu'n robh na h-Iudh-
aich ag iarraidh a mharbh-
adh.
2 Agus bha féill nan Iudh-
ach, *eadhon* féill nam páilliun,
am fagus.
3 Uime sin thubhairt a
bhràithre ris, Imich as so a-
gus rach[4] do Iudea, chum gu
faic do dheisciobuil mar an
ceudna t'oibre a tha thu a'
deanamh.

[1] *triom-sa.*
[2] *an Criosd, am Mesias.*
[3] *comhnuidh a ghabhail.*
[4] *theirig.*

4 Oir cha dean neach air
bith aon ni am folach, a dh'-
iarras e féin a bhi am follais[1]:
ma tha thu a' deanamh nan
nithe so, nochd thu féin do'n
t-saoghal.
5 Oir cha do chreid a
bhràithre féin ann.
6 An sin thubhairt Iosa
riu, Cha d'thàinig m' àm-sa
fathast; ach a ta bhur n-àm-
sa ghnàth deas.
7 Cha'n 'eil e'n comas do'n
t-saoghal sibhse fhuathach-
adh; ach fuathaichidh e
mise, do bhrìgh gu bheil
mi toirt fianuis m'a thimchioll,
gu bheil 'oibre olc.
8 Rachaibh-sa suas chum
na féille so: cha téid mise
suas fathast chum na féille
so, do bhrìgh nach 'eil m' àm
fathast air a choimhlionadh.
9 'Nuair thubhairt e na
nithe so riu, dh'fhan e an
Galile.
10 Ach an uair a chaidh a
bhràithre suas, an sin chaidh
esan suas mar an ceudna chum
na féille, cha'n ann am foll-
ais[2], ach mar gu b'ann an
uaignidheas[3].
11 An sin dh'iarr na h-
Iudhaich e air an fhéill, agus
thubhairt iad, C'àit am bheil
e?
12 Agus bha borbhan[4]
mòr am measg an t-sluaigh
m'a thimchioll: oir thubh-
airt cuid, Is duine maith e:
ach thubhairt cuid eile, Cha'n
eadh[5]; ach a ta e mealladh
an t-sluaigh.
13 Gidheadh cha do labh-
air neach sam bith gu foll-
aiseach uime, air eagal nan
Iudhach.
14 A nis mu mheadhon na
féille, chaidh Iosa suas do'n
teampull, agus theagaisg e.
15 Agus ghabh na h-Iudh-
aich iongantas, ag ràdh,
Cionnus is aithne do'n duine
so litrichean, agus nach d'-
fhòghluim e?
16 Fhreagair Iosa iad, a-
gus thubhairt e, Cha leam
féin mo theagasg, ach leis-san
a chuir uaith mi.
17 Ma's àill le neach sam
bith a thoil-sàn a dheanamh,
bithidh fios aige mu'n teagasg,
an ann o Dhia a ta e, no 'm
bheil mise a' labhairt uam
féin.
18 An ti a labhras uaith
féin, tha e 'g iarraidh a ghlòire
féin: ach ge b'e dh'iarras
glòir an ti a chuir uaith e, tha
esan fìrinneach, agus cha'n
'eil eucoir[6] air bith ann.
19 Nach d'thug Maois an
lagh dhuibh, agus *gidheadh*
cha'n 'eil aon neach agaibh
a' coimhlionadh an lagha?
C'ar son a ta sibh ag iarraidh
mise a mharbhadh?
20 Fhreagair an sluagh a-
gus thubhairt iad, Tha deamh-
an agad: cò tha 'g iarraidh
do mharbhadh?
21 Fhreagair Iosa agus
thubhairt e riu, Rinn mise
aon obair, agus a ta iongantas
oirbh uile air an aobhar sin.
22 Thug Maois dhuibh an
timchioll-ghearradh, (cha'n e
gur ann o Mhaois a ta e,
ach o na h-aithrichibh,) agus
timchioll-ghearraidh sibhse
duine air an t-sàbaid.
23 Ma tha duine air an t-
sàbaid a' gabhail timchioll-
ghearraidh, chum nach bi lagh

[1] *bhi iomraideach.* [2] *os àird.* [3] *os ìosal.*

[4] *cogarsaich.* [5] *Ni h-eadh.* [6] *cealg.*

Mhaois air a bhriseadh ; am
bheil fearg agaibh rium-sa, a
chionn gu'n d'rinn mi duine
uile slàn air an t-sàbaid ?
24 Na tugaibh breth a réir
coslais, ach thugaibh breth
cheart.
25 An sin thubhairt cuid
do mhuinntir Ierusaleim,
Nach e so esan a tha iad ag
iarraidh a mharbhadh ?
26 Agus, feuch, tha e labh-
airt gu follaiseach, agus cha'n
'eil iad ag ràdh ni sam bith
ris : am bheil dearbh-fhios
aig na h-uachdarain gur e so
da rìreadh Criosd ?
27 Gidheadh is aithne
dhuinn an duine so cia as
da : ach an uair a thig Criosd,
cha'n aithne do neach air bith
cia as da.
28 An sin ghlaodh Iosa san
teampull, agus e a' teagasg,
ag ràdh, Is aithne[1] dhuibh
araon mise, agus cia as domh :
agus cha d'thàinig mi uam
féin, ach a ta esan fìor a chuir
uaith mi, air nach 'eil eòlas
agaibh-sa.
29 Ach a ta eòlas agam-sa
air ; oir is ann uaith a ta mi,
agus chuir esan uaith mi.
30 An sin dh'iarr iad a
ghlacadh : ach cha do chuir
neach air bith làmh ann, a
chionn nach robh 'uair-san
fathast air teachd.
31 Agus chreid mòran do'n
t-sluagh air, agus thubhairt
iad, 'Nuair a thig Criosd, an
dean e ni's mò do mhìor-
bhuilibh na iad sin a rinn an
duine so ?
32 Chuala na Phairisich
gu'n robh an sluagh a' borbh-
anaich nan nithe so m'a
thimchioll : agus chuir na
Phairisich agus na h-àrd-
shagairt maoir g'a ghlacadh.
33 An sin thubhairt Iosa[2],
Fathast tamull beag tha mise
maille ribh, agus *an sin* a ta
mi dol chum an ti a chuir
uaith mi.
34 Iarraidh sibh mi, agus
cha'n fhaigh sibh *mi:* agus
do'n àit am bi mi, cha'n urr-
ainn sibhse teachd.
35 An sin thubhairt an h-
Iudhaich eatorra féin, C'àit
an téid am fear so, nach faigh
sinn e ? an téid e chum na
muinntir a ta air an sgapadh
am measg nan Greugach, a-
gus an teagaisg e na Greug-
aich ?
36 Ciod i a' chainnt so a
thubhairt e, Iarraidh sibh mi,
agus cha'n fhaigh sibh *mi:*
agus do'n àit am bheil mise,
cha'n urrainn sibhse teachd ?
37 Air an là dheireannach,
là mòr sin na féille, sheas
Iosa agus ghlaodh e, ag ràdh,
Ma tha tart air neach sam
bith, thigeadh e a m'ionn-
suidh-sa, agus òladh e.
38 An ti a chreideas annam-
sa, mar a ta an sgriobtuir ag
ràdh, sruthaidh as a bhroinn[3]
aimhnichean do uisge beò.
39 (Ach labhair e so mu'n
Spiorad, a bha iadsan a
chreideadh annsan gu fhagh-
ail : oir cha robh an Spiorad[4]
fathast *air a thabhairt,* do
bhrìgh nach robh Iosa fathast
air a ghlòrachadh.)
40 Uime sin, an uair a
chuala mòran do'n t-sluagh
a' chainnt so, thubhairt iad,
Gu fìrinneach is e so am
fàidh.

[1] *An aithne.*
[2] *thubhairt Iosa riu.*
[3] *a chom, a chliabh.*
[4] *Spiorad naomh.*

41 Thubhairt cuid eile, Is
e so Criosd. Ach thubhairt
dream eile, An ann o Ghalile
a thig Criosd?
42 Nach dubhairt an
sgriobtuir, Gu'n tig Criosd do
shìol Dhaibhidh, agus á Bet-
lehem, am baile san robh
Daibhidh?
43 Air an aobhar sin dh'-
éirich eas-aonachd[1] am measg
an t-sluaigh air a shon-san.
44 Agus b'àill le cuid
diubh a ghlacadh; ach cha
do chuir duine air bith làmh
ann.
45 An sin thàinig na maoir
chum nan ard-shagart agus
nam Phairiseach; agus
thubhairt iadsan riu, C'ar son
nach d'thug sibh leibh e?
46 Fhreagair na maoir, Cha
do labhair duine riamh mar
an duine so.
47 An sin fhreagair na
Phairisich iad, Am bheil
sibhse mar an ceudna air
bhur mealladh?
48 An do chreid aon air
bith do na h-uachdarain ann,
no do na Phairisich?
49 Ach an sluagh so aig
nach 'eil eòlas an lagha, tha
iad malluichte.
50 Thubhairt Nicodemus
riu, (esan a thàinig d'a ionn-
suidh san oidhche, air dha
bhi 'na aon diubh,)
51 Am bheil ar lagh-ne
toirt breth air duine sam bith
gus an cluinn e uaith féin an
toiseach, agus *gus* am bi fhios
aige ciod a tha e a' deanamh?
52 Fhreagair iadsan agus
thubhairt iad ris, Am bheil
thusa mar an ceudna o Gha-
lile? Rannsaich, agus faic:
oir á Galile cha d'éirich
fàidh[2].
53 Agus dh'imich gach aon
d'a thigh féin.

CAIB. VIII.

1 Thug Criosd a' bhean a ghlacadh an adhaltrannas as saor: 12 shearmonaich e gur e féin solus an t-saoghail, agus dhearbh e gu bheil a theagasg ceart. 33 Fhreagair e na h-Iudhaich a bha deanamh bòsd á Abraham.

ACH chaidh Iosa chum
sléibh nan crann-oladh:
2 Agus gu moch air mhad-
uinn thàinig e rìs do'n team-
pull, agus thàinig an sluagh
uile d'a ionnsuidh; agus air
suidhe dha, theagaisg e iad.
3 Agus thug na sgrìobh-
aichean agus na Phairisich
bean d'a ionnsuidh a ghlac-
adh an adhaltrannas; agus
air dhoibh a cur anns a'
mheadhon,
4 Thubhairt iad ris, A
mhaighstir, ghlacadh a' bhean
so anns a' ghnìomh féin, a'
deanamh adhaltrannais.
5 A nis dh'àithn Maois
dhuinn san lagh, an leithide
so a chlachadh: ciod ma
seadh a ta thusa ag ràdh?
6 Thubhairt iad so 'ga
dhearbhadh[3], chum gu'm
biodh aca cùis-chasaid 'na
aghaidh. Ach chrom Iosa
sìos, agus sgrìobh e le 'mheur
air an làr, (mar nach biodh
e 'gan cluinntinn.)
7 Mar sin air dhoibh buan-
achadh a' feòraich dheth,
thog se e féin suas agus
thubhairt e riu, An neach a
ta gun pheacadh agaibh-sa,
tilgeadh e a' cheud chlach
oirre.

[1] *roinn, connsachadh.* [2] *Rannsaich agus faic nach éirich fàidh á Galile.*

[3] *'ga fheuchainn, 'ga bhuaireadh.*

8 Agus chrom e sìos a rìs
agus sgrìobh e air an làr.
9 Agus an uair a chual
iadsan *so*, (air dhoibh bhi air
an agairt le'n coguis[1] féin,)
chaidh iad a mach an déigh
a chéile, a' tòiseachadh aig
an dream bu shine, gus an
dream mu dheireadh: agus
dh'fhàgadh 'na aonar Iosa,
agus a' bhean 'na seasamh
sa' mheadhon.
10 Agus 'nuair a dh'éirich
Iosa suas, agus nach fac e
aon air bith ach a' bhean,
thubhairt e rithe, A bhean,
c'àit am bheil iad sud do
luchd-casaid? an do dhìt
duine air bith thu?
11 Thubhairt ise, Cha do
dhìt aon duine, a Thigh-
earn. Agus thubhairt Iosa
rithe, Cha mhò a tha mise
ga d' dhìteadh: imich romh-
ad, agus na peacaich ni 's
mò.
12 An sin labhair Iosa riu
a rìs, ag ràdh, Is mise solus
an t-saoghail: an ti a leanas
mise, cha siubhail e an dorch-
adas, ach bithidh solus na
beatha aige.
13 Uime sin thubhairt na
Phairisich ris, Tha thu toirt
fianuis mu d' thimchioll féin;
cha'n 'eil t'fhianuis fìor.
14 Fhreagair Iosa, agus
thubhairt e riu, Ged tha mi
toirt fianuis mu m' thimchioll
féin, gidheadh a ta m' fhian-
uis fìor: oir a ta fhios agam
cia as a thàinig mi, agus c'àit
am bheil mi dol; ach cha'n
'eil fhios agaibh-sa cia as a
thàinig mi, no c'àit am bheil
mi dol.
15 Tha sibhse a' toirt breth
a réir na feòla; cha'n 'eil
mise a' toirt breth air aon
duine.
16 Agus gidheadh ma bheir
mise breth, tha mo bhreth
fìrinneach: oir cha'n 'eil mi
a'm' aonar, ach mise agus an
t-Athair a chuir uaith mi.
17 Agus a ta e sgrìobhta
ann bhur lagh féin, gu bheil
fianuis dithis dhaoine fìor.
18 Is aon mise a ta dean-
amh fianuis mu m' thimchioll
féin, agus a ta an t-Athair a
chuir uaith mi, a' deanamh
fianuis mu m' thimchioll.
19 An sin thubhairt iad
ris, C'àit am bheil t' Athair?
Fhreagair Iosa, Cha'n aithne
dhuibhse aon chuid mise no
m' Athair: nam biodh eòlas
agaibh ormsa, bhiodh eòlas
agaibh air m' Athair mar an
ceudna.
20 Labhair Iosa na briathra
so an tigh-coimhead an ionmh-
ais, ag teagasg dha san team-
pull: agus cha do chuir duine
air bith làmh ann; oir cha
robh 'uair fathast air teachd.
21 An sin thubhairt Iosa
riu a rìs, Tha mise a' falbh,
agus iarraidh sibh mi, agus
bàsaichidh sibh ann bhur
peacadh; cha'n urrainn
sibhse teachd do'n àit am
bheil mise a' dol.
22 An sin thubhairt na h-
Iudhaich, Am marbh se e
féin? do bhrìgh gu bheil e 'g
ràdh, Far am bheil mise a'
dol, cha'n urrainn sibhse
teachd.
23 Agus thubhairt e riu,
Tha sibhse o shìos, tha mise
o shuas: tha sibhse do'n t-
saoghal so, cha 'n 'eil mise
do'n t-saoghal so.
24 Uime sin thubhairt mi
ribh, Gu'm bàsaich sibh ann
bhur peacaibh: oir mur creid

[1] *coimh-fhios, coinsiens.*

sibh gur mise *e*, gheibh sibh
bàs ann bhur peacaibh.
25 An sin thubhairt iad ris,
Cò thusa? Agus thubhairt
Iosa riu, *An neach* sin féin a
thubhairt mi ribh o thùs.
26 Tha mòran agam ri ràdh,
agus r'a bhreithneachadh
m'ur timchioll-sa: ach a ta
an ti a chuir uaith mi fìrinn-
each; agus a ta mise a' labh-
airt ris an t-saoghal nan nithe
a chuala mi uaith-san.
27 Cha do thuig iad gu'm
b'ann mu thimchioll an Athar
a labhair e riu.
28 An sin thubhairt Iosa
riu, 'Nuair a thogas sibh suas
Mac an duine, an sin bithidh
fios agaibh gur mise *e*[1], agus
nach 'eil mi deanamh ni sam
bith uam féin; ach mar a
theagaisg m' Athair mi, gu
bheil mi labhairt nan nithe so.
29 Agus tha 'n ti a chuir
uaith mi maille rium: cha
d'fhàg an t-Athair a'm' aonar
mi, do bhrìgh gu bheil mi
deanamh a ghnàth nan nithe
sin a's taitneach leis.
30 An uair a bha e labhairt
nan nithe so, chreid mòran
ann.
31 An sin thubhairt Iosa
ris na h-Iudhaich a chreid
ann, Ma bhuanaicheas sibh
ann am fhocal-sa, bithidh
sibh da rìreadh 'nur deisciob-
uil agam;
32 Agus bithidh eòlas ag-
aibh air an fhìrinn, agus ni
an fhìrinn saor sibh.
33 Fhreagair iad e, Is sinne
sliochd Abrahaim, agus cha
robh sinn riamh fo dhaorsa
aig duine sam bith: cionnus
a ta thusa ag ràdh, Bithidh
sibh saor?

[1] *bithidh fios agaibh co mise.*

34 Fhreagair Iosa iad, Gu
deimhin deimhin a ta mi ag
ràdh ribh, ge b'e ni peacadh,
is seirbhiseach do'n pheac-
adh e.
35 Agus cha'n fhan an
seirbhiseach san tigh gu
bràth: *ach* fanaidh am mac
gu bràth.
36 Uime sin ma ni am Mac
saor sibh, bithidh sibh saor
da rìreadh.
37 Tha fhios agam gur
sibh sliochd Abrahaim; ach
a ta sibh ag iarraidh mise a
mharbhadh, do bhrìgh nach
'eil àit aig m' fhocal annaibh.
38 Tha mise a' labhairt an
ni sin a chunnaic mi aig m'
Athair; agus tha sibhse a'
deanamh an ni a chunnaic
sibh aig bhur n-athair féin.
39 Fhreagair iadsan agus
thubhairt iad ris, Is e Abra-
ham ar n-athair-ne. Thubh-
airt Iosa riu, Nam bu chlann
do Abraham sibh, dheanadh
sibh oibre Abrahaim.
40 Ach a nis tha sibh ag
iarraidh mise a mharbhadh,
duine a dh'innis duibh an
fhìrinn, a chuala mi o Dhia:
cha d'rinn Abraham so.
41 Tha sibhse a' deanamh
oibre bhur n-athar féin. An
sin thubhairt iad ris, Cha d'-
rugadh an strìopachas sinne;
tha aon Athair againn, *eadhon*
Dia.
42 An sin thubhairt Iosa
riu, Nam b'e Dia bhur n-
Athair, ghràdhaicheadh sibh
mise: oir chaidh mise mach,
agus thàinig mi o Dhia; agus
cha d'thàinig mi uam féin,
ach chuir esan uaith mi.
43 C'ar son nach 'eil sibh
a' tuigsinn mo chòmhraidh?
do bhrìgh nach urrainn sibh
éisdeachd ri m' fhocal.

44 Tha sibhse o *bhur* n-athair an diabhul, agus is iad ana-mianna bhur n-athar a's toil leibh a dheanamh: bha esan 'na mhortair[1] o thùs, agus cha d' fhàn e san fhìrinn, a chionn nach 'eil fìrinn ann. 'Nuair a labhras e breug, is ann uaith féin a ta e labhairt: oir is breugair e, agus *is e* athair na bréige.

45 Agus do bhrìgh gu bheil mise ag innseadh na fìrinn, cha'n 'eil sibh ga m' chreidsinn.

46 Cò agaibh-sa chuireas peacadh as mo leth-sa? agus ma tha mi ag innseadh na fìrinn, c'ar son nach 'eil sibh 'ga m' chreidsinn?

47 An ti a ta o Dhia, éisdidh e ri briathraibh Dhé: uime sin cha'n 'eil sibhse ag éisdeachd, a chionn nach ann o Dhia a ta sibh.

48 An sin fhreagair na h-Iudhaich, agus thubhairt iad ris, Nach maith a thubhairt sinn gur Samaritanach thu, agus gu bheil deamhan agad?

49 Fhreagair Iosa, Cha'n 'eil deamhan agam; ach a ta mi toirt urraim do m' Athair, agus a ta sibhse toirt eas-urraim dhomh-sa.

50 Agus cha'n 'eil mi ag iarraidh mo ghlòire féin: tha neach a ta 'g iarraidh agus a' toirt breth.

51 Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Ma choimhideas neach m'fhocal-sa, cha'n fhaic e bàs am feasd.

52 An sin thubhairt na h-Iudhaich ris, A nis tha fhios againn gu bheil deamhan agad. Fhuair Abraham bàs, agus na fàidhean; gidheadh a ta thusa ag ràdh, Ma choimhideas duine m'fhocal-sa, cha bhlais e bàs am feasd.

53 Am mò thusa na ar n-athair Abraham, a fhuair bàs? agus fhuair na fàidhean bàs: cò a tha thu deanamh dhiot féin?

54 Fhreagair Iosa, Ma tha mi toirt glòire dhomh féin, cha 'n 'eil ach neo-ni a'm' ghlòir: is e m' Athair a ta toirt glòire dhomh, neach a ta sibhse ag ràdh gur e bhur Dia e:

55 Gidheadh cha do ghabh sibh eòlas air; ach a ta eòlas agam-sa air: agus nan abrainn, Nach aithne dhomh e, bhithinn cosmhuil ribhse a'm' bhreugair: ach is aithne dhomh e, agus a ta mi coimhead[2] 'fhocail.

56 Bha déidh[3] mhòr aig Abraham bhur n-athair-sa air mo là-sa fhaicinn: agus chunnaic se *e*, agus rinn e gairdeachas.

57 An sin thubhairt na h-Iudhaich ris, Cha'n 'eil thu fathast leth-cheud bliadhna dh'aois, agus am faca tu Abraham?

58 Thubhairt Iosa riu, Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Mun robh Abraham ann, A TA MISE.

59 An sin thog iadsan clachan chum an tilgeadh air: ach dh'fholaich Iosa e féin, agus chaidh e mach as an teampull, a' dol troimh am meadhon, agus mar sin chaidh e seachad.

---

[1] *'na fhear-millidh dhaoine.*

[2] *gleidheadh.*

[3] *togradh, gairdeachas.*

CAIB. IX.

1 *Dh'aisigeadh a radharc do dhuine a rugadh dall:* 13 *Thugadh e chum nam Phairiseach:* 15 *ghabh iad corruich ris, agus thilg iad mach as an t-sionagog e;* 35 *ach a ta Criosd a' gabhail ris.* 39 *Cò iadsan a ta Criosd a' soillseachadh.*

AGUS an uair a ghabh
Iosa seachad, chunnaic e
duine a bha dall o rugadh e.
2 Agus dh'fheòraich a dheis-
ciobuil deth, ag ràdh, A
mhaighstir, cò a pheacaich,
an duine so, no a phàrantan,
gu'n d'rugadh dall e?
3 Fhreagair Iosa, Cha do
pheacaich aon chuid an
duine so, no a phàrantan:
ach a chum gu'm foillsichte
oibre Dhé ann.
4 Is éigin domh-sa oibre
an ti a chuir uaith mi a
dheanamh, am feadh is là
e: tha'n oidhche a' teachd,
'nuair nach urrainn aon duine
obair a dheanamh.
5 Am feadh a ta mise san
t-saoghal, is mi solus an t-
saoghail.
6 'Nuair a thubhairt e na
nithe so, chuir e sile air an
talamh, agus rinn e criadh[1]
do'n t-sile, agus sgaoil e a'
chriadh air sùilibh an doill.
7 Agus thubhairt e ris,
Imich, ionnlaid ann an lochan
Shiloaim, (is e sin air eadar-
theangachadh, Air a chur.)
Uime sin dh'imich e, agus
dh'ionnlaid e, agus thàinig e
a' faicinn.
8 Uime sin thubhairt na
coimhearsnaich, agus iadsan
a chunnaic dall e roimhe sin,
Nach e so esan a bha 'na
shuidhe ag iarraidh na déirce?
9 Thubhairt cuid, Is e so
e; cuid eile, Tha e cosmhuil
ris: thubhairt e féin, Is
mise *e*.
10 Air an aobhar sin thubh-
airt iad ris, Cionnus a dh'-
fhosgladh do shùilean?
11 Fhreagair esan agus
thubhairt e, Rinn duine d'an
ainm Iosa criadh, agus sgaoil
e air mo shùilibh i, agus
thubhairt e rium, Imich gu
lochan Shiloaim, agus ionn-
laid: agus dh'imich mi agus
dh'ionnlaid mi, agus fhuair
mi mo radharc.
12 An sin thubhairt iad ris,
C'àit am bheil e? Thubhairt
esan, Cha'n aithne dhomh.
13 Thug iad chum nam
Phairiseach esan a bha roimhe
dall.
14 Agus b'i an t-sàbaid a
bha ann an uair a rinn Iosa
a' chriadh, agus a dh'fhosgail
e 'shùilean.
15 An sin a rìs dh'fheòr-
aich na Phairisich dheth mar
an ceudna cionnus a fhuair e
a radharc. Agus thubhairt
esan riu, Chuir e criadh air
mo shùilibh, agus dh'ionnlaid
mi, agus tha mi a' faicinn.
16 Uime sin thubhairt cuid
do na Phairisich, Cha'n 'eil
an duine so o Dhia, do
bhrìgh nach 'eil e gleidheadh
na sàbaid. Thubhairt cuid
eile, Cionnus a dh'fheudas
duine a ta 'na pheacach, an
leithide so do mhìorbhuilibh
a dheanamh? Agus bha eas-
aonachd[2] 'nam measg.
17 Thubhairt iad a rìs ris
an duine dhall, Ciod a ta
thusa ag ràdh uime a thaobh
gu'n d'fhosgail e do shùil-
ean? Agus thubhairt esan, Is
fàidh e.
18 Ach cha do chreid na

[1] *lathach.*

[2] *roinn, sgaradh.*

h-Iudhaich m'a thimchioll,
gu'n robh e dall, agus gu'n
d'fhuair e a radharc, gus an
do ghairm iad pàrantan an ti
a fhuair a radharc.
19 Agus dh'fhiosraich iad
dhiubh, ag ràdh, An e so
bhur mac-sa, a ta sibh ag
ràdh a rugadh dall? cionnus
ma seadh a ta e nis a' faicinn?
20 Fhreagair a phàrantan
iad agus thubhairt iad, Tha
fhios againn gur e so ar mac,
agus gu'n do rugadh dall e:
21 Ach cionnus a ta e nis
a' faicinn, cha 'n 'eil fhios
againn; no cò a dh'fhosgail
a shùilean, cha'n aithne
dhuinn: tha e féin air teachd
gu aois, feòraichibh dheth,
labhraidh e air a shon féin.
22 Thubhairt a phàrantan
na briathra so, a chionn gu
robh eagal nan Iudhach orra;
oir shuidhich na h-Iudhaich
a cheana eatorra féin, Nan
aidicheadh duine sam bith
gu'm b'esan Criosd, gu'n
rachadh a chur as an t-sion-
agog.
23 Air an aobhar sin thubh-
airt a phàrantan, Tha e air
teachd gu aois, feòraichibh
dheth féin.
24 Air an aobhar sin, ghairm
iad an dara uair an duine a
bha dall, agus thubhairt iad
ris, Thoir glòir do Dhia: tha
fhios againne gur peacach
an duine so.
25 An sin fhreagair esan
agus thubhairt e, Am peacach
e cha'n aithne dhomh: air
aon ni tha fhios agam, air
dhomh bhi dall, gu bheil mi
nis a' faicinn.
26 Ach thubhairt iad ris
a ris, Ciod a rinn e dhuit?
cionnus a dh'fhosgail e do
shuilean?
27 Fhreagair e iad, Dh'-
innis mi dhuibh a cheana,
agus cha d'éisd sibh; c'ar son
a b'àill leibh a chluinntinn
a ris? am bheil a' mhiann
oirbhse bhi 'nur deisciobuil
aige mar an ceudna?
28 An sin chàin iad e,
agus thubhairt iad, Is tusa
a dheisciobul; ach is sinne
deisciobuil Mhaois.
29 Tha fhios againn gu'n
do labhair Dia ri Maois: ach
mu thimchioll an fhir so,
cha'n 'eil fhios againn cia
as da.
30 Fhreagair an duine agus
thubhairt e riu, An so tha ni
iongantach, nach 'eil fhios
agaibh cia as da, agus gu'n
d'fhosgail e mo shùilean;
31 Ach a ta fhios againn
nach éisd Dia ri peacaich:
ach ma ta neach air bith 'na
fhear-aoraidh do Dhia, agus
a' deanamh a' thoile, ris-san
éisdidh e.
32 O thoiseach an t-saogh-
ail cha chualas gu'n d'-
fhosgail aon neach sùilean
duine a rugadh dall.
33 Mur biodh an duine so
o Dhia, cha b'urrainn e ni
sam bith a dheanamh.
34 Fhreagair iadsan agus
thubhairt iad ris, Rugadh
thusa uile ann am peacaibh,
agus am bheil thu 'gar teag-
asg-ne? agus thilg iad a
mach e.
35 Chual Iosa gu'n do thilg
iad a mach e; agus air dha
fhaotainn, thubhairt e ris,
Am bheil thu creidsinn ann
am Mac Dhé?
36 Fhreagair esan agus
thubhairt e, Cò e, a Thigh-
earn, chum gu'n creid mi
ann?
37 Agus thubhairt Iosa ris,

Chunnaic thu araon e, agus an
ti a ta labhairt riut, is esan e.
38 Agus thubhairt esan,
Tha mi creidsinn, a Thighearn.
Agus rinn e aoradh dha.
39 Agus thubhairt Iosa, Is
ann chum breitheanais a
thàinig mise chum an t-saoghail
so, chum iadsan nach 'eil
a' faicinn, gu'm faiceadh iad;
agus gu'm biodh iadsan a ta
faicinn, air an deanamh dall.
40 Agus chuala *cuid* do na
Phairisich a bha maille ris,
na nithe so, agus thubhairt
iad ris, Am bheil sinne dall
mar an ceudna?
41 Thubhairt Iosa riu, Nam
bitheadh sibh dall, cha bhiodh
peacadh agaibh: ach a nis
a ta sibh ag ràdh, Is léir
dhuinn: uime sin tha bhur
peacadh a' fantuinn.

CAIB. X.

1 Is e Criosd an dorus agus an deadh bhuachaill. 19 Iomadh gnè bharail m'a thimchioll. 24 dhearbh e le 'oibribh gur e féin Criosd Mac Dhé; 39 chaidh e as o na h-Iudhaich; 40 agus ràinig e taobh thall Iordain, far an do chreid mòran ann.

1 GU deimhin deimhin a ta
mi ag ràdh ribh, An ti
nach téid a stigh troimh an
dorus do chrò nan caorach,
ach a theid suas air sheòl eile,
is gaduiche agus fear-reubainn
esan.
2 Ach an ti a théid a steach
air an dorus, is esan buachaill
nan caorach.
3 Dhàsan fosglaidh an
dorsair; agus éisdidh na
caoraich r'a ghuth: agus
gairmidh e a chaoraich féin
air an ainm, agus treòraichidh
e mach iad.
4 Agus an uair a chuireas
e mach a chaoraich féin,
imichidh e rompa, agus leanaidh
na caoraich e: oir is
aithne dhoibh a ghuth.
5 Agus cha lean iad coigreach,
ach teichidh iad uaith,
do bhrìgh nach aithne dhoibh
guth choigreach.
6 An cosamhlachd so labhair
Iosa riu: ach cha do thuig
iadsan ciod iad na nithe a
labhair e riu.
7 An sin thubhairt Iosa riu
a rìs, Gu deimhin deimhin a
ta mi ag ràdh ribh, gur mise
dorus nan caorach.
8 Iadsan uile a thàinig
romham-sa, is gaduichean agus
luchd-reubainn iad: ach
cha d'éisd na caoraich riu.
9 Is mise an dorus: ma
théid neach air bith steach
tromham-sa, tèarnar e, agus
théid e steach agus a mach,
agus gheibh e ionaltradh.
10 Cha tig an gaduiche ach
a ghoid, agus a mharbhadh,
agus a mhilleadh: thàinig
mise chum gu'm biodh beatha
aca, agus gu'm biodh *i* aca
ni's pailte.
11 Is mise am buachaill
maith: leigidh[1] am buachaill[2]
maith 'anam sìos air son nan
caorach.
12 Ach am fear-tuarasdail,
agus an ti nach e am buachaill,
agus nach leis féin na
caoraich, chi e am madadh-alluidh
a' teachd, agus fàgaidh
e na caoraich, agus teichidh
e: agus glacaidh am
madadh alluidh iad, agus
sgapaidh e na caoraich.
13 Ach teichidh am fear-tuarasdail,
a chionn gur fear-tuarasdail
e, agus nach 'eil
suim aige do na caoraich.

[1] *cuiridh.*

[2] *an t-aodhaire.*

14 Is mise an buachaill
maith, agus is aithne dhomh
mo *chaoraich* féin, agus aithn-
ichear le *m' chaoraich* féin mi.
15 Mar is aithne do'n
Athair mise, mar sin is aithne
dhomh-sa an t-Athair: agus
a ta mi leigeadh m'anama
sìos air son nan caorach.
16 Agus a ta caoraich eile
agam, nach 'eil do'n chrò so:
is éigin domh iad sin mar an
ceudna thoirt *a stigh*, agus
éisdidh iad ri m' ghuth; agus
bithidh aon treud ann, *agus*
aon bhuachaill.
17 Air an aobhar so is
ionmhuinn[1] leis an Athair
mise, air son gu'n leig mi sìos
m'anam, chum gu'n glac mi
e a rìs.
18 Cha'n 'eil neach air bith
ga thoirt uam, ach a ta mi
'ga leigeadh sìos uam féin:
tha cumhachd agam a leig-
eadh sìos, agus tha cumhachd
agam a ghlacadh a rìs. An
àithne so fhuair mi o m'
Athair.
19 Air an aobhar sin, dh'-
éirich eas-aonachd a rìs am
measg nan Iudhach air son
nam briathra so.
20 Agus thubhairt mòran
diubh, Tha deamhan aige, a-
gus tha e air bhoile[2]; c'ar
son a tha sibh ag éisdeachd
ris?
21 Thubhairt cuid eile,
Cha'n iad so briathra duine
anns am bheil deamhan; am
bheil deamhan comasach air
sùilean nan dall fhosgladh?
22 Agus bha féill-chuimhne
an ath-choisreagaidh[3] ann an
Ierusalem, agus b'e an geamh-
radh a bha ann.
23 Agus bha Iosa a' sràid-
imeachd san teampull ann an
sgàth-thigh[4] Sholaimh.
24 An sin chruinnich na
h-Iudhaich m'a thimchioll,
agus thubhairt iad ris, Cia
'fhad a chumas tu ar n-anama
an amharus? ma's tu Criosd,
innis dhuinn gu follaiseach.
25 Fhreagair Iosa iad, Dh'-
innis mi dhuibh, agus cha do
chreid sibh: na h-oibre a ta
mi deanamh an ainm m'
Athar, tha iad sin a' toirt
fianuis mu m' thimchioll.
26 Ach cha'n 'eil sibhse a'
creidsinn; oir cha'n ann do m'
chaoraich sibh, mar thubhairt
mi ribh.
27 Tha mo chaoraich-sa ag
éisdeachd ri m' ghuth, agus
is aithne dhomh iad, agus
leanaidh iad mi:
28 Agus bheir mi a' bheatha
mhaireannach dhoibh; agus
cha sgriosar[5] iad am feasd, ni
mò a spìonas neach air bith as
mo làimh iad.
29 M'Athair a thug dhomh-
sa *iad*, is mo e na na h-uile;
agus cha'n urrainn neach air
bith *an* spìonadh á làimh m'
Athar.
30 Mise agus an t-Athair,
is aon sinn.
31 Uime sin thog na h-
Iudhaich clachan a rìs chum
a chlachadh.
32 Fhreagair Iosa iad,
Nochd mi dhuibh mòran do
oibribh maithe o m' Athair;
cia do na h-oibribh sin air
son am bheil sibh ga m'
chlachadh?
33 Fhreagair na h-Iudh-
aich e, ag ràdh, Air son oibre
maithe cha 'n 'eil sinn ga d'

[1] *toigh.* [2] *mhi-chéill.*
[3] *feill an ath-nuadhachaidh.*
[4] *àileir.*
[5] *chaillear.*

chlachadh; ach air son toibh-
eim, agus air son, air bhi
dhuitse a'd' dhuine, gu bheil
thu deanamh Dé dhiot féin.
34 Fhreagair Iosa iad,
Nach 'eil e sgrìobhta ann
bhur lagh-sa, Thubhairt mi,
Is dée sibh?
35 Ma thubhairt e dée riu-
san, dh'ionnsuidh an robh
focal Dé, agus nach feudar
an sgriobtuir a bhriseadh[1];
36 An abair sibh ris-san,
a naomhaich an t-Athair,
agus a chuir e chum an t-
saoghail, Tha thu a' labhairt
toibheim; air son gu'n dubh-
airt mi, Is mi Mac Dhé;
37 Mur dean mi oibre m'
Athar, na creidibh mi.
38 Ach ma ni, ged nach
creid sibh mise, creidibh na
h-oibre, chum gu'm bi fios
agaibh, agus gu'n creid sibh
gu bheil an t-Athair annam-
sa, agus mise ann-san.
39 Uime sin dh'iarr iad a
rìs a ghlacadh: ach chaidh e
as an làimh.
40 Agus chaidh e rìs do'n
taobh thall do Iordan, do'n
ionad anns an robh Eoin air
tùs ri baisteadh; agus rinn e
còmhnuidh an sin.
41 Agus thàinig mòran d'a
ionnsuidh, agus thubhairt iad,
Cha d' rinn Eoin aon mhìor-
bhuil: ach bha na h-uile nithe
thubhairt Eoin mu'n duine
so fìor.
42 Agus chreid mòran san
àit sin air.

CAIB. XI.

1 Thog Criosd suas Lasarus an déigh dha bhi ceithir làithean san uaigh. 45 Chreid mòran do na h-Iudhaich. 47 Chum na h-àrd-shagairt agus na Phairisich comhairle an agh-aidh Chriosd.

A NIS bha duine àraidh gu
tinn, d'am *b'ainm* Lasarus
o Bhetani, baile Mhuire agus
Mharta a peathar.
2 (B'i Mhuire *sin* a dh'ung
an Tighearn le oladh luach-
mhoir, agus a thiormaich a
chosan le a folt, aig an robh
a bràthair Lasarus gu tinn.)
3 Uime sin chuir a pheath-
raiche fios d'a ionnsuidh, ag
ràdh, A Thighearn, feuch,
tha'n ti a's ionmhuinn leat
tinn.
4 'Nuair a chual Iosa *so*,
thubhairt e, Cha'n 'eil an
tinneas so chum bàis, ach a
chum glòire Dhé, chum gu'm
bi Mac Dhé, air a ghlòrach-
adh d'a thaobh.
5 A nis b'ionmhuinn le
Iosa Marta, agus a piuthar,
agus Lasarus.
6 Uime sin an uair a chual
e gu'n robh esan tinn, dh'-
fhan e fathast dà là anns an
ionad an robh e.
7 'Na dhéigh sin thubhairt
e r'a dheisciobluibh, Rach-
amaid a rìs do Iudea.
8 Thubhairt a dheisciobuil
ris, A Mhaighstir, a nis dh'-
iarr na h-Iudhaich do chlach-
adh; agus am bheil thu dol a
ris an sin?
9 Fhreagair Iosa, Nach 'eil
dà uair dheug san là? Ma
dh'imicheas duine anns an
là, cha tuislich e, oir tha e
faicinn soluis an t-saoghail so:
10 Ach ma dh'imicheas
duine anns an oidhche, tuis-
lichidh e, do bhrìgh nach 'eil
an solus ann.
11 Na nithe so labhair e:
agus 'na dhéigh sin thubhairt
e riu, Tha ar caraid Lasarus
'na chodal: ach a ta mise a'
dol chum gu'n dùisg mi as a
chodal e.

[1] *sgaoileadh.*

12 An sin thubhairt a
dheisciobuil, A Thighearn ma
tha e 'na chodal, bithidh e
slàn.
13 Gidheadh labhair Iosa
m'â bhàs: ach shaoil iadsan
gu'n do labhair e mu thimchioll
fois codail.
14 An sin thubhairt Iosa
riu gu soilleir, Fhuair Lasarus
bàs:
15 Agus a ta mi subhach
air bhur sonsa nach robh mi
an sin, chum gu'n creid sibh;
ach rachamaid d'a ionnsuidh.
16 An sin thubhairt Tomas,
ris an abrar Didimus, r'a chodheisciobluibh,
Rachamaidne
mar an ceudna, chum
gu'm faigh sinn bàs maille
ris.
17 An sin an uair a thàinig
Iosa, fhuair se e an déigh dha
bhi cheana ceithir làithean
san uaigh.
18 (A nis bha Betani fagus
do Ierusalem, mu thimchioll
cùig stàide deug uaith.)
19 Agus thàinig mòran do
na h-Iudhaich chum Mharta
agus Mhuire, gu comh-fhurtachd
a thoirt doibh a thaobh
am bràthar.
20 An sin an uair a chuala
Marta gu'n robh Iosa a'
teachd, chaidh i 'na chòdhail:
ach shuidh Muire san tigh.
21 An sin thubhairt Marta
ri Iosa, A Thighearn, nam
biodh tusa an so, cha 'n
fhaigheadh mo bhràthair
bàs.
22 Ach a ta fhios agam a
nis féin, ge b'e air bith nithe
a dh'iarras tu air Dia, gu'n
toir Dia dhuit *iad*.
23 Thubhairt Iosa rithe,
Eiridh do bhràthair a rìs.
24 Thubhairt Marta ris,
Tha fhios agam gu'n éirich e
a rìs san aiseirigh air an là
dheireannach.
25 Thubhairt Iosa rithe, Is
mise an aiseirigh, agus a'
bheatha: an ti a chreideas
annam-sa, ged gheibheadh e
bàs, bithidh e beò;
26 Agus ge b'e neach a ta
beò, agus a' creidsinn annamsa,
cha'n fhaigh e bàs am
feasd. Am bheil thu creidsinn
so?
27 Thubhairt i ris, Tha, a
Thighearn: tha mi creidsinn
gur tusa Criosd, Mac Dhé, a
bha gu teachd chum an tsaoghail.
28 Agus air dhi na nithe so
ràdh, dh'fhalbh i, agus ghairm
i a piuthar Muire an uaignidheas[1],
ag ràdh, Thàinig
am Maighstir, agus tha e ga
d'ghairm.
29 'Nuair a chual ise *sin*,
dh'éirich i gu grad, agus
thàinig i d'a ionnsuidh.
30 A nis cha robh Iosa
fathast air teachd do'n bhaile,
ach bha e anns an àit an do
choinnich Marta e.
31 An sin na h-Iudhaich a
bha maille rithe san tigh, agus
a' toirt comhfhurtachd
dhi, 'nuair a chunnaic iad
Muire gu'n d'éirich i gu grad,
agus gu'n deachaidh i mach,
lean iad i, ag ràdh, Tha i dol
chum na h-uaighe, a chaoineadh
an sin.
32 An sin an uair a thàinig
Muire do'n àit an robh Iosa,
agus a chunnaic i e, thuit i
aig a chosaibh, ag ràdh ris, A
Thighearn, nam biodh tusa
an so, cha'n fhaigheadh mo
bhràthair bàs.
33 Uime sin an uair a

[1] *os ìosal.*

chunnaic Iosa i a' gul, agus na h-Iudhaich a thàinig maille rithe a' gul mar an ceudna, rinn e osna 'na spiorad, agus chuir se e féin fo àmhghar [1].

34 Agus thubhairt e, C'àit an do chuir sibh e? Thubhairt iad ris, A Thighearn, thig agus faic.

35 Ghuil Iosa.

36 An sin thubhairt na h-Iudhaich, Feuch cionnus a ghràdhaich se e!

37 Agus thubhairt cuid diubh, Nach feudadh an duine so a dh'fhosgail sùilean an doill, a thoirt fa'near nach faigheadh eadhon am fear so bàs?

38 Uime sin thàinig Iosa, ag osnaich a rìs ann féin, chum na h-uaighe. Agus b' uaimh [2] i, agus bha clach air a cur oirre.

39 Thubhairt Iosa, Togaibh a' chlach. Thubhairt Marta, piuthar an duine mhairbh, ris, A Thighearn, tha nis droch bholadh dheth; oir is e so an ceathramh là [3].

40 Thubhairt Iosa rithe, Nach dubhairt mi riut, Ma chreideas tu, gu'm faic thu glòir Dhé?

41 An sin thog iad a' chlach (*o'n àit* anns an robh an duine marbh air a chur.) Agus thog Iosa suas a shùilean, agus thubhairt e, Athair, tha mi toirt buidheachais duit, gu'n d'éisd thu rium.

42 Agus bha fhios agam gu bheil thu ag éisdeachd rium a ghnàth: ach thubhairt mi *e* air son an t-sluaigh a tha 'nan seasamh mu m' thimchioll, chum gu'n creid iad gu'n do chuir thusa uait mi.

43 Agus an uair a labhair e na nithe so, ghlaodh e le guth mòr, A Lasaruis, thig a mach.

44 Agus thàinig esan a bha marbh a mach, agus a chosan agus a làmhan ceangailte leis an eudach-mhairbh: agus bha 'aghaidh ceangailte mu'n cuairt le neapaicin. Thubhairt Iosa riu, Fuasglaibh e, agus leigibh leis imeachd.

45 An sin chréid mòran do na h-Iudhaich ann, a thàinig chum Mhuire, agus a chunnaic na nithe a rinn Iosa.

46 Ach dh'fhalbh cuid chum nam Phairiseach agus dh'innis iad dhoibh na nithe a rinn Iosa.

47 An sin chruinnich na h-àrd-shagairt agus na Phairisich comhairle, agus thubhairt iad, Ciod a tha sinn a' deanamh? oir a ta an duine so deanamh mòrain mhìorbhuile.

48 Ma leigeas sinn leis air an dòigh so, creididh na h-uile dhaoine ann; agus thig na Romhanaich [4], agus sgriosaidh iad [5] ar n-àit, agus ar cinneach.

49 An sin thubhairt fear àraidh dhiubh *d' am b'ainm* Caiaphas, air dha bhi 'na àrd-shagart air a' bhliadhna sin, riu, Cha'n aithne dhuibh ni sam bith.

50 Ni mò tha sibh a' toirt fa'-near gur iomchuidh dhuinne gu'm faigheadh aon duine bàs air son an t-sluaigh, agus nach biodh an cinneach uile air a sgrios.

[1] *thrioblaid.* [2] *chuas.*
[3] *tha e ceithir làithean san uaigh.*
[4] *Romanaich.*
[5] *dithichidh iad, bheir iad air falbh*

51 Ach cha b'ann uaith
féin a labhair e so: ach air
dha bhi 'na àrd-shagart air a'
bhliadhna sin, rinn e fàidh-
eadaireachd gu'm faigheadh
Iosa bàs air son a' chinnich
sin;
52 Agus cha'n ann air son
a' chinnich sin a mhàin, ach
a chum mar an ceudna gu'n
cruinnicheadh e an ceann a
chéile 'nan aon clann Dhé a
bha air an sgapadh.
53 Uime sin o'n là sin a
mach, chuir iad an comhairle
r'a chéile chum esan a chur
gu bàs.
54 Air an aobhar sin, cha
d'imich Iosa ni's mò gu foll-
aiseach[1] am measg nan Iudh-
ach; ach chaidh e as a sin do
dhùthaich làimh ris an fhàs-
ach, gu baile ris an abrar
Ephraim, agus an sin ghabh
e còmhnuidh maille r'a
dheisciobluibh.
55 Agus bha càisg nan
Iudhach am fagus: agus
chaidh mòran suas as an
dùthaich do Ierusalem roimh
an chàisg, chum iad féin a
ghlanadh.
56 An sin dh'iarr iad Iosa,
agus labhair iad r'a chéile
'nan seasamh san teampull,
Ciod bhur barail-sa? an e
nach tig e chum na féille?
57 A nis bha araon na h-
àrd-shagairt agus na Phair-
isich air toirt àithne, nam
biodh fhios aig neach air bith
c'àit an robh e, gu'n inn-
seadh se *e*, chum gu'n glacadh
iad e.

CAIB. XII.

1 Ghabh Iosa leith-sgeul Mhuire air son gu'n d'ung i a chosan. 9 Thàinig an sluagh 'nam buidhnibh a dh'fhaicinn Lasarus. 10 Ghabh na h-àrd-shagairt comhairle chum Lasarus a mharbhadh. 12 Mharcaich Criosd gu Ierusalem.

AN sin thàinig Iosa, sè
làithean roimh an chàisg,
gu Betani, far an robh Lasa-
rus a bha marbh, neach a
thog esan o na marbhaibh.
2 Uime sin rinn iad suipeir
dha an sin; agus bha Marta
a' frithealadh: ach bha Lasa-
rus 'na aon diubh-san a
shuidh air bord maille ris.
3 An sin ghabh Muire
pund do oladh spicnaird ro
luachmhoir, agus dh'ung i
cosan Iosa, agus thiormaich i
a chosan le a folt: agus lìon-
adh an tigh le fàile[2] chùbh-
raidh na h-oladh.
4 An sin thubhairt aon d'a
dheisciobluibh, Iudas Isca-
riot, *mac* Shimoin, a bha gu
esan a bhrath,
5 C'ar son nach do reiceadh
an oladh so air son tri cheud
peghinn, agus nach d'thugadh
do na bochdaibh e?
6 Thubhairt e so, cha
b'ann a chionn gu'n robh
suim aige do na bochdaibh;
ach a chionn gu'm bu ghad-
uiche e, agus gu'n robh an
sporan aige, agus gu'n do
ghiùlain e na nithe a chuir-
eadh ann.
7 An sin thubhairt Iosa,
Leig leatha: fa chomhair là
m' adhlaic ghléidh i so.
8 Oir tha na bochdan a
ghnàth agaibh maille ribh,
ach cha 'n 'eil mise agaibh a
ghnàth.
9 Agus bha fhios aig sluagh
mòr do na h-Iudhaich gu'n
robh e an sin: agus thàinig
iad, cha'n ann a mhàin air son
Iosa, ach a chum gu'm faic-

[1] *os àird.*

[2] *boltrach.*

eadh iad mar an ceudna La-
sarus, a thog esan o na
marbhaibh.
10 Ach ghabh na h-àrd-
shagairt comhairle, chum La-
sarus mar an ceudna a
mharbhadh ;
11 Do bhrìgh air a shon-
san gu'n d'imich mòran do na
h-Iudhaich, agus gu'n do
chreid iad ann an Iosa.
12 Air an là màireach, air
cluinntinn do mhòr-shluagh
a thàinig chum na féille[1],
gu'n robh Iosa a' teachd gu
Ierusalem,
13 Ghlac iad geuga pailme,
agus chaidh iad a mach 'na
chòdhail, agus ghlaodh iad,
Hosanna, beannaichte gu
robh Righ Israeil a tha teachd
ann an ainm an Tighearn !
14 Agus air do Iosa asal
òg fhaotainn, shuidh e air ; a
réir mar a ta e sgrìobhta,
15 Na biodh eagal ort, a
nighean Shioin : feuch, a ta
do Righ a' teachd, 'na shuidhe
air loth asail.
16 Cha do thuig a dheis-
ciobuil na nithe so air tùs :
ach an uair a ghlòraicheadh
Iosa, an sin chuimhnich iad
gu'n robh na nithe so sgrìobh-
ta uime, agus gu'n d'rinn iad
na nithe so dha.
17 Uime sin rinn an sluagh
a bha maille ris fianuis, gu'n
do ghairm e Lasarus as an
uaigh, agus gu'n do thog e o
na marbhaibh e.
18 Air an aobhar sin mar an
ceudna, choinnich an sluagh
e, do bhrìgh gu'n cual iad gu'n
d'rinn e am mìorbhuil so.
19 Thubhairt na Phairisich
uime sin eatorra féin, Am
faic sibh nach 'eil sibh a'
buadhachadh bheag sam bith?
feuch, tha'n saoghal air dol
'na dheigh.
20 Agus bha Greugaich
àraidh am measg na muinntir
a chaidh suas chum aoradh
a dheanamh aig an fhéill :
21 Air an aobhar sin thàin-
ig iadsan gu Philip, a *bha* o
Bhetsaida Ghalile, agus dh'-
iarr iad air, ag ràdh, A
Thighearn, bu mhiann leinn
Iosa fhaicinn.
22 Thàinig Philip agus dh'-
innis e do Aindreas ; agus
a rìs dh'innis Aindreas agus
Philip do Iosa.
23 Agus fhreagair Iosa iad,
ag ràdh, Thàinig an uair,
chum gu'm biodh Mac an
duine air a ghlòrachadh.
24 Gu deimhin deimhin a
ta mi ag ràdh ribh, Mur
faigh an gràinne cruithneachd
a thuiteas anns an talamh
bàs, fanaidh e 'na aonar : ach
ma gheibh e bàs, bheir e
toradh mòr uaith.
25 Esan a ghràdhaicheas
'anam, caillidh se e ; agus
esan a dh'fhuathaicheas
'anam anns an t-saoghal so,
gleidhidh se e chum na beatha
maireannaich.
26 Ma ni neach air bith
seirbhis dhomhsa, leanadh e
mi ; agus ge b'e àit am bi
mise, an sin bithidh mo
sheirbhiseach mar an ceudna:
ma ni neach seirbhis dhomh-
sa bheir m'Athair urram[2] dha.
27 A nis tha m'anam fo
àmhghar[3] ; agus ciod a their
mi ? Athair, saor mi o'n uair
so : ach is ann air a shon so a
thàinig mi chum na h-uaire so.
28 Athair, glòraich t'ainm.
An sin thàinig guth o nèamh,

[1] *féisde.* [2] *onoir.* [3] *bhuaireas, trioblaid.*

ag ràdh, Ghlòraich mi àraon
e, agus glòraichidh mi rìs *e.*
29 Uime sin thubhairt an
sluagh a sheas a làthair, agus
a chuala *so,* Gu'n robh tairn-
eanach ann : thubhairt cuid
eile, Labhair aingeal ris.
30 Fhreagair Iosa agus
thubhairt e, Cha'n ann air
mo shon-sa thainig an guth
so, ach air bhur son-sa.
31 A nis tha breitheanas
an t-saoghail so ann : a nis
tilgear uachdaran an t-saogh-
ail so mach.
32 Agus mise, ma thogar
suas o'n talamh mi, tairngidh
mi na h-uile dhaoine a m'-
ionnsuidh.
33 (Ach thubhairt e so, a'
ciallachadh ciod a' ghnè bàis
a gheibheadh e.)
34 Fhreagair an sluagh e,
Chuala sinne as an lagh,
gu'm fan Criosd gu siorruidh :
agus cionnus a ta thusa ag
ràdh, Gur éigin do Mhac an
duine bhi air a thogail suas ?
cò e Mac an duine so ?
35 An sin thubhairt Iosa
riu, Fathast rè tamuill bhig
tha'n solus maille ribh :
gluaisibh am feadh 's a ta
solus agaibh, chum nach beir
an dorchadas oirbh : oir an
ti a ta ag imeachd san dorch-
adas, cha'n aithne dha c'àit
am bheil e dol.
36 Am feadh as a ta'n solus
agaibh, creidibh san t-solus,
chum gu'm bi sibh 'nur cloinn
do'n t-solus. Labhair Iosa na
nithe so, agus dh'fhalbh e, a-
gus dh'fholaich se e féin uatha.
37 Ach ge do rinn e a
choimhlion so do mhìorbh-
uilibh 'nan làthair, cha do
chreid iad ann :
38 Chum gu'm biodh briath-
ran an fhàidh Esaiais air an
coimhlionadh, a thubhairt e,
A Thighearn, cò a chreid ar
n-aithris-ne[1] ? agus cò dha
dh'fhoillsicheadh gairdean an
Tighearna ?
39 Air an aobhar so cha
robh e'n comas doibh creid-
sinn, do bhrìgh gu'n dubhairt
Esaias a rìs,
40 Dhall e an sùilean, a-
gus chruaidhich e an cridhe,
chum nach faiceadh iad le'n
sùilibh, agus nach tuigeadh
iad le'n cridhe, agus nach
pilleadh iad, agus gu'n slàn-
uichinn iad.
41 Thubhairt Esaias na
nithe so, 'nuair a chunnaic e
a ghlòir-san, agus a labhair e
uime.
42 Gidheadh chreid mòran
do na h-Uachdaranaibh féin
ann : ach air son nam Phair-
iseach cha d'aidich iad *e,* air
eagal gu'n cuirte mach as an
t-sionagog iad.
43 Oir b'annsa leo glòir
dhaoine na glòir Dhé.
44 Agus ghlaodh Iosa, a-
gus thubhairt e, An ti a ta
creidsinn annam-sa, cha'n
ann annam-sa tha e creidsinn,
ach anns an ti a chuir uaith mi.
45 Agus an ti a tha ga m'
fhaicinn-sa, tha e faicinn an
ti a chuir uaith mi.
46 Thàinig mi a'm' sholus
chum an t-saoghail, chum
ge b'e chreideas annam, nach
fanadh e an dorchadas.
47 Agus ma chluinneas
neach air bith mo bhriathran-
sa, agus nach creid e, cha 'n
'eil mise 'ga dhìteadh : oir
cha d'thàinig mi a dhìteadh
an t-saoghail, ach a shaoradh
an t-saoghail.
48 An ti a tha cur cùil

---

[1] *iomradh-ne.*

rium-sa, agus nach 'eil a' gabhail ri m' bhriathraibh, tha aige neach a bheir breth air: am focal a labhair mi, bheir e sin breth air san là dheireannach.
49 Oir cha do labhair mi uam féin; ach an t-Athair a chuir uaith mi, thug e àithne dhomh, ciod a theirinn, agus ciod a labhrainn.
50 Agus a ta fhios agam gur beatha mhaireannach 'àithne-san: air an aobhar sin na nithe tha mi a' labhairt, mar thubhairt an t-Athair rium, mar sin a ta mi a' labhairt.

CAIB. XIII.

1 *Nigh Criosd cosan nan deisciobul;* 13 *dh'earail e orra bhi iriosal agus seirceil;* 18 *dh'innis e roimh-laimh, agus dh'fhoillsich e do Eoin le comhara, gu'm b'e Iudas a bhrathadh e.*

A NIS roimh fhéill na càisge, air do Iosa fios a bhi aige gu'n robh 'uair air teachd, anns an rachadh e as an t-saoghal so chum an Athar, air dha a mhuinntir féin a bha anns an t-saoghal a ghràdhachadh, ghràdhaich e gu crìch iad.
2 Agus an uair a bha 'n t-suipeir thairis[1], (air do'n diabhul a nis a chur an cridhe Iudais Iscarioit, *mhic* Shimoin, esan a bhrath,)
3 Air aithneachadh do Iosa gu'n d'thug an t-Athair na h-uile nithe 'na làmhaibh, agus gur ann o Dhia a thàinig e, agus gur ann a dh'ionnsuidh Dhé a bha e dol;
4 Dh'éirich e o 'shuipeir, agus chuir e dheth 'fhalluinn[2], agus ghlac e làmh-anart, agus cheangail e uime e.
5 'Na dhéigh sin, thaom e uisge ann an soitheach-ionnlaid, agus thòisich e air cosan nan deisciobul ionnlad, agus an tiormachadh leis an làmh-anart a bha ceangailte uime.
6 An sin thàinig e gu Simon Peadar: agus thubhairt esan ris, A Thighearn, am bheil thusa ag ionnlad mo chosan-sa?
7 Fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, An ni so ta mi deanamh cha'n aithne dhuitse a nis; ach bithidh fios agad air an déigh so.
8 Thubhairt Peadar ris, Cha nigh thu mo chosan-sa gu bràth. Fhreagair Iosa e, Mur nigh mi thu, cha'n 'eil cuid agad maille rium.
9 Thubhairt Simon Peadar ris, A Thighearn, cha'n iad mo chosan a mhàin, ach mar an ceudna mo làmhan agus mo cheann.
10 Thubhairt Iosa ris, An ti a ta air ionnlad, cha 'n 'eil feum aige ach a chosan ionnlad, ach tha e gu h-iomlan glan: agus a ta sibhse glan, ach cha'n 'eil *sibh* uile *glan*.
11 Oir bha fhios aige cò a bhrathadh e; uime sin thubhairt e, Cha 'n 'eil sibh uile glan.
12 An sin, an déigh dha an cosan ionnlad, agus 'fhalluinn a ghabhail *d'a ionnsuidh*, shuidh e a rìs, agus thubhairt e riu, Am bheil fhios agaibh ciod a rinn mi dhuibh?
13 Tha sibh a' gairm Maighstir, agus Tighearn dhiom-sa: agus tha sibh ag ràdh gu maith; oir is mi *sin*.

[1] *an uair a bha iad r'an suipeir.*

[2] *eudach-uachdair.*

14 Uime sin ma dh'ionnlaid mise, bhur Tighearn agus bhur Maighstir, bhur cosan-sa, is còir dhuibh-sa mar an ceudna cosan a chéile ionnlad.

15 Oir thug mi eisempleir dhuibh, chum mar a rinn mise dhuibh, gu'n deanadh sibhse mar an ceudna.

16 Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Cha mhò an t-òglach na 'mhaighstir, agus cha mhò an teachdair na an ti a chuir uaith e.

17 Ma's aithne dhuibh na nithe so, is beannaichte sibh ma ni sibh iad.

18 Cha'n 'eil mi labhairt oirbh uile: is aithne dhomh cò a thagh mi: ach is éigin an sgriobtuir a choimhlion-adh, An ti a ta 'g itheadh arain maille rium, thog e a shàil a'm' aghaidh.

19 A nis a ta mi ag ràdh so ribh mun tig e gu crìch, chum, 'nuair a tharlas e, gu'n creid sibh gur mise *e*.

20 Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, an ti a ghabhas ri neach sam bith a chuireas mise uam, gabhaidh e rium-sa; agus an ti a ghabh-as rium-sa, gabhaidh e ris an ti a chuir uaith mi.

21 Air do Iosa na nithe so ràdh, bha e fo thrioblaid 'na spiorad, agus rinn e fianuis, agus thubhairt e, Gu deimh-in deimhin a ta mi ag ràdh ribh, gu'm brath aon agaibh mise.

22 An sin dh'amhairc na deisciobuil air a chéile, fo amharus co uime a labhair e.

23 A nis bha aon d'a dheis-ciobluibh, 'na luidhe an uchd[1] Iosa, neach a b'ionmhuinn le Iosa.

24 Air an aobhar sin smèid Simon Peadar airsan, gu'm feòraicheadh e co uime a labhair e.

25 An sin air dhasan aom-adh ri uchd Iosa, thubhairt e ris, A Thighearn cò e?

26 Fhreagair Iosa, Is e an tì sin e, d'an toir mise an greim, an déigh dhomh a thumadh. Agus an uair a thum e an greim, thug se e do Iudas Iscariot, *mac* Shi-moin.

27 Agus an sin an déigh a' ghreama, chaidh Satan a steach ann-san. An sin thubhairt Iosa ris, An ni a ta thu a' deanamh, dean gu grad e.

28 A nis cha do thuig aon diubh-san a bha 'nan suidhe air a' bhord c'ar son a thubh-airt e so ris.

29 Oir shaoil cuid diubh, do bhrìgh gu'n robh an sporan aig Iudas, gu'n dubhairt Iosa ris, Ceannaich *na nithe* a ta dh'uireasbhuidh oirnn chum na féille; no gu'n tugadh e ni-éigin do na bochdaibh.

30 An sin an déigh dhasan an greim a ghabhail, chaidh e mach air ball; agus bha'n oidhche ann.

31 Uime sin, 'nuair a chaidh esan a mach, thubh-airt Iosa, A nis a ta Mac an duine air a ghlòrachadh, agus tha Dia air a ghlòrachadh ann.

32 Ma tha Dia air a ghlòr-achadh ann, glòraichidh Dia esan mar an ceudna ann féin, agus air ball glòraichidh se e.

33 A chlann bheag, fathast ùine bheag tha mise maille ribh. Iarraidh sibh mi: agus

[1] *ag aomadh ri uchd.*

mar a thubhairt mi ris na h-Iudhaich, Do'n àit an teid mise, cha 'n 'eil e 'n comas duibhse teachd; mar sin a ta mi ag ràdh ribhse nis
34 Aithne nuadh tha mi toirt dhuibh, Gu'n gràdhaich sibh a chéile; mar a ghràdh-aich mise sibhse, gu'n gràdh-aich sibh féin a chéile mar an ceudna.
35 Le so aithnichidh na h-uile dhaoine gur sibh mo dheisciobuil-sa, ma bhios gràdh agaibh féin d'a chéile.
36 Thubhairt Simon Peadar ris, A Thighearn, c'àit a théid thu? Fhreagair Iosa e, Do'n àit an téid mi, cha'n urrainn thusa nis mo leantuinn; gidh-eadh leanaidh tu mi 'na dhéigh so.
37 Thubhairt Peadar ris, a Thighearn, c'ar son nach urr-ainn mi do leantuinn a nis? Leigidh mi sìos m'anam air do shon.
38 Fhreagair Iosa e, An leig thu t'anam sìos air mo shonsa? Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh riut, Nach goir an coileach, gus an àich-eadh thu mi tri uairean.

CAIB. XIV.

1 *Thug Criosd comhfhurtachd d'a dheisciobluibh le dòchas fhlaith-eanais: 6 dh'innis e gur e féin an t-slighe, an fhìrinn, agus a' bheatha, agus gur aon e féin agus an t-Athair: 13 thug e fios doibh gu'm bi an urnuighean 'na ainm san éifeachdach.*

NA biodh bhur cridhe fo thrioblaid[1]: tha sibh a' creidsinn ann an Dia, creid-ibh annam-sa mar an ceud-na[2].
2 Ann an tigh m' Athar-sa tha iomadh àite-còmhnuidh: mur biodh *e mar sin*, dh'inn-sinn-sa dhuibh. Tha mi dol a dh'ulluchadh àite dhuibh.
3 Agus ma théid mi agus gu'n ulluich mi àit dhuibh, thig mi rìs, agus gabhaidh mi sibh a m' ionnsuidh féin; chum far am bheil mise, gu'm bi sibhse mar an ceudna.
4 Agus is aithne dhuibh c'àit am bheil mi dol, agus is aithne dhuibh an t-slighe.
5 Thubhairt Tomas ris, A Thighearn, cha'n 'eil fhios againn c'àit am bheil thu dol; agus cionnus a dh'fheudas eòlas na slighe bhi againn?
6 Thubhairt Iosa ris, Is mise an t-slighe, agus an fhìrinn, agus a' bheatha: cha tig aon neach chum an Athar ach tromham-sa.
7 Nam b'aithne dhuibh mise, b'aithne dhuibh m'Ath-air mar an ceudna: agus á so suas is aithne dhuibh e, agus chunnaic sibh e.
8 Thubhairt Philip ris, A Thighearn foillsich an t-Ath-air dhuinne, agus is leoir leinn e.
9 Thubhairt Iosa ris, Am bheil mise ùine co fhada maille ribh, agus nach aithne dhuit fathast mi, Philip? an ti a chunnaic mise, chunnaic e 'n t-Athair: agus cionnus a ta thu ag ràdh, Foillsich an t-Athair dhuinn?
10 Nach 'eil thu creidsinn gu bheil mise anns an Athair, agus an t-Athair annam-sa? na briathran a ta mi labhairt ribh, cha'n ann uam féin a ta mi 'gan labhairt: ach an t-Athair, a ta gabhail còmh-nuidh annam-sa, tha esan a' deanamh nan oibre.

[1] *bhuaireas.* [2] *creidibh ann an Dia, agus creidibh annam-sa.*

11 Creidibh mise gu *bheil*
mi anns an Athair, agus an
t-Athair annam-sa; no,
creidibh mi air son nan oibre
féin.
12 Gu deimhin deimhin a
ta mi ag ràdh ribh, An ti a
chreideas annam-sa, na h-
oibre a ta mise a' deanamh,
ni esan mar an ceudna; agus
ni e *oibre* a's mò na iad so, do
bhrìgh gu bheil mise dol chum
m'Athar.
13 Agus ge b'e ni a dh'-
iarras sibh a'm' ainm-sa, ni
mise sin: chum gu'm bi an
t-Athair air a ghlòrachadh
anns a' Mhac.
14 Ma dh'iarras sibh ni air
bith a'm' ainm-sa, ni mise *e*.
15 Ma's toigh leibh mise,
coimhidibh m'àitheantan:
16 Agus guidhidh mise an
t-Athair, agus bheir e dhuibh
Comhfhurtair[1] eile, chum gu
fan e maille ribh gu bràth;
17 Spiorad na fìrinn;
neach nach urrainn an saogh-
al a ghabhail, do bhrìgh nach
'eil e 'ga fhaicinn, agus nach
aithne dha e: ach is aithne
dhuibhse e, oir tha e fantuinn
maille ribh, agus bithidh e
annaibh.
18 Cha'n fhàg mi sibh 'nur
dìlleachdain; thig mi do 'ur
n-ionnsuidh.
19 Tamull beag fathast, a-
gus cha'n fhaic an saoghal
mi tuilleadh, ach chi sibhse
mi: do bhrìgh gu bheil mise
beò, bithidh sibhse beò mar
an ceudna.
20 Anns an là sin bithidh
fios agaibh gu *bheil* mise ann
am Athair, agus sibhse ann-
am-sa, agus mise annaibh-sa.
21 An ti aig am bheil m'
àitheanta-sa, agus a ta 'gan
coimhead, is esan aig am
bheil gràdh dhomh-sa: agus
an ti aig am bheil gràdh
dhomh-sa, gràdhaichear le
m' Athair e, agus gràdhaich-
idh mise e, agus foillsichidh
mi mi féin da.
22 Thubhairt Iudas (cha'n
e Iscariot,) ris, A Thighearn,
c'ar son a dh'fhoillsicheas tu
thu féin dhuinne, agus nach
dean thu sin do'n t-saoghal?
23 Fhreagair Iosa agus
thubhairt e ris, Ma ghràdh-
aicheas neach mise, coimhid-
idh e m' fhocal: agus gràdh-
aichidh m'Athair esan, agus
thig sinn d'a ionnsuidh, a-
gus ni sinn còmhnuidh maille
ris.
24 An ti nach gradhaich
mise, cha choimhid e mo
bhriathra: agus am focal a
ta sibh a' cluinntinn, cha
leam-sa e, ach leis an Athair
a chuir uaith mi.
25 Na nithe so labhair mi
ribh, air dhomh bhi m' chòmh-
nuidh maille ribh:
26 Ach an Comhfhurtair,
an Spiorad naomh, a chuireas
an t-Athair uaith a'm' ainm-
sa, teagaisgidh esan dhuibh
na h-uile nithe, agus cuiridh
e'n cuimhne duibh na h-uile
nithe a labhair mise ribh.
27 Tha mi fàgail sìthe ag-
aibh, mo shìth-sa a ta mi toirt
duibh: cha'n ann mar a bheir
an saoghal, a tha mise toirt
duibh. Na biodh bhur cridhe
fo thrioblaid, agus na biodh
eagal air.
28 Chuala sibh mar thubh-
airt mi ribh, Tha mi falbh,
agus thig mi *rìs* do 'ur n-
ionnsuidh. Nam biodh gràdh

[1] *Fear-comh-fhurtachd, Fear-comhairle, Fear-iùil.*

agaibh dhomh-sa, bhiodh
aoibhneas oirbh, a chionn
gu'n dubhairt mi, Tha mi
dol[1] chum an Athar: oir is
mò m'Athair na mise.
29 Agus a nis dh'innis mi
dhuibh *so* roimh dha teachd
gu crìch, chum, 'nuair a thig
e gu crìch, gu creideadh sibh.
30 A so suas cha labhair
mi mòran ribh: oir a ta
uachdaran an t-saoghail so a'
teachd, agus cha'n 'eil ni air
bith aige annam-sa.
31 Ach a chum gu'm bi
fios aig an t-saoghal gur
ionmhuinn leam an t-Athair;
agus mar a thug an t-Athair
àithne dhomh, mar sin a ta
mi a' deanamh. Eiribh, rach-
amaid as so.

CAIB. XV.

1 *An sòlas a ta aig deisciobluibh Chriosd;* 9 *an gaol agus an coimh-cheangal a ta eadar iad agus esan.* 18 *Comhfhurtachd fuidh fhuath agus gheur-leanmhuinn an t-saoghail so.* 26 *Dreuchd an Spioraid naoimh, agus nan abstol.*

IS mise an fhìonain fhìor,
agus is e m'Athair an
treabhaiche[2].
2 Gach uile gheug annam-
sa nach 'eil a' giùlan toraidh,
bheir e air falbh; agus gach
uile *gheug* a ta tabhairt tor-
aidh, glanaidh e i, chum gu'n
giùlan i tuilleadh toraidh.
3 A nis a ta sibhse glan
tre an fhocal a labhair mi
ribh.
4 Fanaibh annam-sa, agus
mise annaibh-sa. Mar nach
urrainn a' gheug toradh a
thoirt uaipe[3] féin, mur fan i
san fhìonain, cha mhò is urr-
ainn sibhse, mur fan sibh
annam-sa.
5 Is mise an fhìonain,
sibhse na geuga: an ti a dh'-
fhanas annam-sa, agus mise
annsan, bheir esan mòr-thor-
adh uaith; oir as m' eug-
mhais-sa cha'n urrainn sibh
aon ni a dheanamh.
6 Mur fan neach annam-
sa, tha e air a thilgeadh a
mach mar ghéig, agus air
crìonadh[4]; agus tionailidh
daoine iad, agus tilgidh iad
san teine iad, agus loisgear iad.
7 Ma dh'fhanas sibh annam-
sa, agus ma dh'fhanas m'-
fhocail-sa annaibh-se, iarr-
aidh sibh gach ni a's àill
leibh, agus nìthear dhuibh e.
8 An so tha m' Athair-sa
air a ghlòrachadh, gu'n toir
sibhse mòr-thoradh uaibh;
agus bithidh sibh 'nur deis-
ciobuil dhomh-sa.
9 Mar a ghràdhaich an t-
Athair mise, mar sin ghràdh-
aich mise sibhse: fanaibh
ann am ghràdh-sa.
10 Ma choimhideas sibh
m'àitheanta, fanaidh sibh ann
am ghràdh; mar a choimhid
mise àitheanta m'Athar, agus
a tha mi a' fantuinn 'na
ghràdh.
11 Na nithe so labhair mi
ribh, chum gu fanadh mo
ghairdeachas annaibh, agus
gu'm biodh bhur gairdeachas-
sa làn.
12 Is i so m'àithne-sa, gu'n
gràdhaich sibhse a chéile,
mar a ghràdhaich mise sibhse.
13 Gràdh a's mò na so
cha'n 'eil aig neach air bith,
gu'n leigeadh duine 'anam
sìos air son a chairdean.
14 Is sibhse mo chairdean-
sa, ma ni sibh gach ni a

[1] *a chionn gu bheil mi dol.*
[2] *tuathanach.*
[3] *uaithe.*
[4] *mar ghèig a ta e air crìonadh.*

ta mi ag àithneadh dhuibh.

15 A so suas cha ghairm mi seirbhisich dhibh; oir cha'n aithne do'n t-seirbhiseach ciod a ta a Thighearn a' deanamh: ach ghairm mi càirde dhibh; oir na h-uile nithe a chuala mi o m' Athair, thug mi fios duibhse orra.

16 Cha sibhse a thagh mise, ach is mise a thagh sibhse, agus dh'orduich [1] mi sibh, chum gu'n rachadh sibh, agus gu'n tugadh sibh a mach toradh, agus gu maireadh bhur toradh: chum ge b'e ni a dh'iarras sibh air an Athair ann am ainm-sa, gu'n toir e dhuibh e.

17 Tha mi 'g àithneadh nan nithe so dhuibh, chum gu'n gràdhaich sibh a chéile.

18 Ma tha an saoghal 'gur fuathachadh, tha fhios agaibh gu'n d' fhuathaich e mise roimhibh.

19 Nam b'ann do'n t-saoghal sibh, ghràdhaicheadh an saoghal a chuid féin: ach do bhrìgh nach ann do'n t-saoghal sibh, ach gu'n do thagh mise sibh as an t-saoghal, uime sin tha fuath aig an t-saoghal duibh.

20 Cuimhnichibh am focal a thubhairt mi ribh, Cha 'n 'eil an seirbhiseach ni's mò na a Thighearn. Ma rinn iad geur-leanmhuinn ormsa, ni iad geur-leanmhuinn oirbhse mar an ceudna: ma choimhid iad m'fhocal-sa, coimhididh iad bhur *focal-sa* mar an ceudna.

21 Ach na nithe so uile ni iad oirbh air son m'ainme-sa, do bhrìgh nach aithne dhoibh esan a chuir uaith mi.

22 Mur bithinn-sa air teachd, agus air labhairt riu, cha bhiodh peacadh aca: ach a nis cha'n 'eil leithsgeul am peacaidh aca.

23 An ti aig am bheil fuath dhomh-sa, tha fuath aige do m'Athair mar an ceudna.

24 Mur bithinn-sa air deanamh nan oibre 'nam measg nach d'rinn aon neach eile, cha bhiodh peacadh aca: ach a nis chunnaic siad *iad*, agus dh'fhuathaich iad araon mise agus m'Athair.

25 Ach *rinneadh so* chum gu'n coimhliontadh am focal a ta sgrìobhta 'nan lagh féin, Dh'fhuathaich iad mi gun aobhar.

26 Ach an uair a thig an Comhfhurtair, a chuireas mise do 'ur ionnsuidh o'n Athair, Spiorad na fìrinn, a tha teachd a mach o'n Athair, ni esan fianuis mu m' thimchioll-sa.

27 Agus ni sibhse fianuis mar an ceudna, do bhrìgh gu bheil sibh maille rium o thùs.

CAIB. XVI.

1 Thug Criosd comhfhurtachd d'a dheisciobluibh an aghaidh trioblaid le gealladh an Spioraid naoimh, agus 'aiseirigh agus a dhol suas air nèamh; 23 thug e cinnte dhoibh gu'm bi na h-urnuighean a nithear 'na ainm-san taitneach d'a Athair.

NA nithe so labhair mi ribh, chum nach faigheadh [2] sibh oilbheum.

2 Cuiridh iad as an t-sionagog sibh: seadh, thig an uair, ge b'e neach a mharbhas sibh, gu'n saoil e gu bheil e deanamh seirbhis do Dhia.

3 Agus ni iad na nithe so [3], do bhrìgh nach aithne dhoibh an t-Athair, no mise.

---

[1] *shuidhich, shonraich.*

[2] *gabhadh.* [2] *na nithe so* [*dhuibh.*]

4 Ach dh'innis mi na nithe
so dhuibh, chum 'nuair a thig
an t-àm, gu'n cuimhnich
sibh gu'n d'innis mi dhuibh
iad. Ach cha dubhairt mi na
nithe so ribh o thùs, do bhrìgh
gu'n robh mi maille ribh.
5 Ach a nis a ta mi dol
chum an ti a chuir uaith mi;
agus cha 'n 'eil a h-aon ag-
aibh-sa a' feòraich dhiom,
C'àit tha thu dol?
6 Ach a chionn gu'n dubh-
airt mi na nithe so ribh, lìon
do-bhròn bhur cridhe.
7 Gidheadh a ta mi ag
innseadh dhuibh na fìrinn,
Is buannachd dhuibh mise a
dh'fhalbh: oir mur fàlbh mi,
cha tig an Comhfhurtair do
'ur n-ionnsuidh-sa; ach ma
dh'fhalbhas mi, cuiridh mi
esan do 'ur n-ionnsuidh.
8 Agus an uair a thig esan,
bheir e dearbh-shoilleireachd
do'n t-saoghal mu pheacadh,
agus mu fhìreantachd, agus
mu bhreitheanas:
9 Mu pheacadh, do bhrìgh
nach 'eil iad a' creidsinn
annam-sa;
10 Mu fhìreantachd, do
bhrìgh gu bheil mi dol a dh'-
ionnsuidh m' Athar, agus
nach faic sibh ni's mò mi;
11 Mu bhreitheanas, a
chionn gu bheil uachdaran an
t-saoghail so air a dhìteadh.
12 Tha mòran nithe agam
fathast ri ràdh ribh, ach cha'n
urrainn sibh an giùlan an
tràth so.
13 Ach an uair a thig esan,
Spiorad na fìrinn, treòraich-
idh e sibh chum gach uile
fhìrinn: oir cha labhair e
uaith féin: ach labhraidh e na
h-uile nithe a chluinneas e:
agus foillsichidh e dhuibh-se
nithe a ta ri teachd.
14 Bheir esan glòir dhomh-
sa: oir gheibh e do m' chuid-
se, agus nochdaidh e dhuibh-
se *e*.
15 Na h-uile nithe a ta aig
an Athair, is leam-sa iad:
air an aobhar so thubhairt
mi, gu'm faigh e do m' chuid-
se, agus nochdaidh e dhuibh-
se *e*.
16 Tamull beag agus cha'n
fhaic sibh mi; agus a rìs,
tamull beag agus chi sibh
mi, do bhrìgh gu bheil mi
dol chum an Athar.
17 An sin thubhairt *cuid*
d'a dheisciobluibh eatorra
féin, Ciod e so a ta e ag ràdh
ruinn, Tamull beag agus
cha'n fhaic sibh mi: agus a
rìs, tamull beag agus chi sibh
mi: agus, Do bhrìgh gu bheil
mi dol chum an Athar?
18 Air an aobhar sin thubh-
airt iad, Ciod e so a ta e ag
ràdh, Tamull beag? Cha'n
'eil sinne a' tuigsinn ciod a ta
e ag ràdh.
19 A nis dh' aithnich Iosa
gu'n robh toil aca fheòraich
dheth, agus thubhairt e riu,
Am bheil sibh a' feòraich
'nur measg féin mar a thubh-
airt mi, Tamull beag agus
cha'n fhaic sibh mi: agus a
rìs, tamull beag agus chi sibh
mi?
20 Gu deimhin deimhin a
ta mi ag ràdh ribh, gu'n dean
sibhse gul agus caoidh, ach
ni an saoghal gairdeachas:
agus bithidh sibhse do-bhròn-
ach, ach pillear bhur bròn gu
gairdeachas.
21 'Nuair a bhios bean ri
saothair-chloinne, bithidh i fo
dhoilgheas, chionn gu bheil a
h-uair air teachd: ach an
uair a bheireas i an leanabh,
cha chuimhnich i a h-àmh-

ghar ni's mò, tre aoibhneas
gu'n d'rugadh duine chum an
t-saoghail.

22 Agus a ta nis uime sin
doilgheas oirbh-sa: ach chi
mise a rìs sibh, agus ni bhur
cridhe gairdeachas, agus bhur
gairdeachas cha bhuin neach
air bith uaibh.

23 Agus air an là sin cha'n
fheòraich sibh ni air bith
dhiom-sa[1]: Gu deimhin
deimhin a ta mi ag ràdh ribh,
Ge b'e nithe dh'iarras sibh
air an Athair ann am ainm-
sa, gu'n toir e dhuibh iad.

24 Gus a so cha d'iarr sibh
ni air bith ann am ainm-sa:
iarraibh, agus gheibh sibh,
chum gu'm bi bhur n-aoibh-
neas làn[2].

25 Na nithe so labhair mi
ribh am briathraibh dorcha[3]:
ach thig an uair anns nach
labhair mi ni's mò ribh am
briathraibh dorcha, ach inn-
sidh mi gu soilleir mu'n Ath-
air dhuibh.

26 Anns an là sin iarraidh
sibh a'm' ainm-sa: agus cha 'n
'eil mi ag ràdh ribh, gu'n guidh
mi an t-Athair air bhur son:

27 Oir is toigh leis an Ath-
air féin sibh, air son gu'n
d'thug sibh gràdh dhomh-sa,
agus gu'n do chreid sibh gur
ann o Dhia a thàinig mi.

28 Thàinig mi mach o'n
Athair, agus tha mi air teachd
chum an t-saoghail: a rìs,
tha mi fàgail an t-saoghail,
agus a' dol chum an Athar.

29 Thubhairt a dheisciob-
uil ris, Feuch, a nis tha thu
labhairt gu soilleir, agus cha
'n 'eil thu labhairt cosamhl-
achd air bith.

30 A nis tha fhios againn
gur aithne dhuit na h-uile
nithe, agus nach feum thu
duine air bith a dh'fheòraich
dhiot: air a shon so tha sinn
a' creidsinn gur ann o Dhia
a thàinig thu.

31 Fhreagair Iosa iad, Am
bheil sibh a nis a' creidsinn?

32 Feuch, thig an t-àm[4],
seadh, tha e cheana air
teachd, anns an sgapar o
chéile sibh, gach aon g'a
ionad féin, agus am fàg sibh
mise a'm' aonar: gidheadh
cha 'n 'eil mise a'm' aonar,
oir tha an t-Athair maille
rium.

33 Na nithe so labhair mi
ribh, chum gu'm biodh sìth
agaibh annam-sa. Anns an
t-saoghal bithidh àmhghar
agaibh: ach biodh deadh
mhisneach agaibh, thug mise
buaidh air an t-saoghal.

CAIB. XVII.

1 Tha Criosd a' deanamh urnuigh r'a Athair gu'n glòraicheadh se e, 6 gu'n coimhideadh e 'abstoil, 11 ann an aonachd, 17 agus anns an fhìrinn; 20 gu'n glòraicheadh e iad, agus na h-uile chreidich maille ris féin air nèamh.

LABHAIR Iosa na briathra
so; agus thog e suas a
shùilean gu nèamh, agus
thubhairt e, Athair, thàinig
an uair; glòraich do mhac,
chum gu'n glòraich do Mhac
thusa mar an ceudna:

2 Chum, mar a thug thu
cumhachd dha air gach feoil,
na h-uile a thug thu dha, gu'n
tugadh esan dhoibh a' bheatha
mhaireannach.

3 Agus is i so a' bheatha
mhaireannach, eòlas a bhi
aca ortsa an t-aon Dia fìor,

[1] *cha'n iarr sibh ni air bith ormsa.*
[2] *coimhlionta.*
[3] *an comhadaibh.*
[4] *an uair.*

agus air Iosa Criosd a chuir
thu uait.
4 Ghlòraich mise thusa air
thalamh: chrìochnaich mi 'n
obair a thug thu dhomh r'a
dheanamh.
5 Agus a nis, Athair, glòr-
aich thusa mise maille riut
féin[1], leis a' ghlòir a bha agam
maille riut mun robh an saogh-
al ann.
6 Dh'fhoillsich mise t'ainm
do na daoinibh a thug thu
dhomh as an t-saoghal: bu
leatsa iad, agus thug thu
dhomh-sa iad; agus choimhid
iad t'fhocal.
7 A nis thuig iad gur ann
uait a tha na h-uile nithe, a
thug thu dhomh-sa.
8 Oir thug mi dhoibh na
briathran a thug thusa dhomh;
agus ghabh siad iad, agus
thuig iad gu fìrinneach gur
ann uait-sa thàinig mi, agus
chreid iad gu'n do chuir thu
uait mi.
9 Air an son-san tha mi
guidhe: cha'n 'eil mi guidhe
air son an t-saoghail, ach air
son na muinntir sin a thug
thu dhomh, oir is leatsa iad.
10 Agus is leatsa na h-uile
nithe a's leamsa, agus is
leamsa na nithe a's leatsa;
agus a ta mi air mo ghlòrach-
adh annta.
11 Agus a nis cha'n 'eil
mise ni's mò anns an t-saogh-
al, ach a ta iadsan san t-
saoghal, agus a ta mise a'
teachd a d' ionnsuidh-sa.
Athair naoimh, coimhid iad-
san tre t'ainm[2], a thug thu
dhomh-sa, chum gu'm bi iad
'nan aon, mar *a ta* sinne.
12 Am feadh a's bha mise
maille riu anns an t-saoghal,
choimhid mi iad tre t'ainm-
sa: ghléidh mi a' mhuinntir
a thug thu dhomh, agus cha
do chailleadh a h-aon diubh,
ach mac an sgrios: chum gu
biodh an sgriobtuir air a
choimhlionadh.
13 Agus a nis tha mi
teachd a d'ionnsuidh-sa; a-
gus tha mi labhairt nan nithe
so anns an t-saoghal, chum
gu'm biodh mo ghairdeachas
aca air a choimhlionadh annta.
14 Thug mi t'fhocal dhoibh;
agus thug an saoghal fuath
dhoibh, air son nach ann do'n
t-saoghal iad, mar nach 'eil
mise do'n t-saoghal.
15 Cha'n 'eil mi guidhe
gu'n tugadh tu as an t-
saoghal iad, ach gu'n coimh-
ideadh tu o'n olc iad.
16 Cha'n 'eil iadsan do'n
t-saoghal, mar nach 'eil mise
do'n t-saoghal.
17 Naomhaich iad troimh
an fhìrinn[3]: is e t'fhocal-sa
an fhìrinn.
18 Mar a chuir thusa mise
chum an t-saoghail, mar sin
chuir mise iadsan chum an t-
saoghail.
19 Agus air an sonsan tha
mise ga m' naomhachadh
féin, chum gu'm bi iadsan
mar an ceudna air an naomh-
achadh troimh an fhìrinn.
20 Agus cha'n 'eil mi
guidhe air an sonsan a mhàin,
ach mar an ceudna air son
na muinntir sin a chreideas
annam-sa troimh am focal-
san:
21 Chum gu'm bi iad uile
'nan aon; chum mar *a ta*
thusa, Athair, annam-sa, a-
gus mise annad-sa, gu'm bi
iadsan mar an ceudna 'nan

[1] *a'd' fhianuis.* [2] *ann ad ainm.* [3] *tre t'fhìrinn.*

aon annain-ne; chum gu'n
creid an saoghal gu'n do chuir
thusa uait mi.
22 Agus thug mise dhoibh-
san a' ghlòir a thug thusa
dhomh-sa chum gu'm bi iad
'nan aon, mar a ta sinne 'nar
n-aon;
23 Mise annta-san, agus
thusa annam-sa, chum gu'n
deanar coimhlionta iad ann
an aon; agus a chum gu'm
bi fios aig an t-saoghal gu'n
do chuir thusa uait mi, agus
gu'n do ghràdhaich thu iad-
san, mar a ghràdhaich thu
mise.
24 Athair, is àill leam an
dream a thug thu dhomh,
gu'm bi iad maille rium, far
am bheil mi; chum gu faic
iad mo ghlòir a thug thu
dhomh: oir ghràdhaich thusa
mi mun do leagadh bunaite
an domhain.
25 Athair chothromaich,
cha b'aithne do'n t-saoghal
thusa; ach b'aithne dhomh-sa
thu, agus thuig iad so gu'n do
chuir thusa uait mi.
26 Agus dh'fhoillsich mise
t'ainm dhoibh, agus foillsich-
idh mi *e*, chum gu'm bi an
gràdh leis an do ghràdhaich
thu mise, annta-san, agus
mise annta.

CAIB. XVIII.

1 *Bhrath Iudas Iosa.* 6 *Thuit na maoir air an talamh.* 10 *Ghearr Peadar cluais Mhalchuis dheth.* 12 *Ghlac na maoir Iosa, agus thug iad gu Annas agus Caiaphas e.* 15 *Aicheadh Pheadair.*

NUAIR a labhair Iosa na
briathra so, chaidh e
maille r'a dheisciobluibh
thairis air sruth Chedroin, far
an robh lios, anns an deach-
aidh e féin agus a dheisciob-
uil.
2 Agus b'aithne do Iudas,
a bhrath esan, an t-àit: oir
thàinig Iosa gu tric an sin
maille r'a dheisciobluibh.
3 An sin, air do Iudas buidh-
eann agus maoir fhaotainn o
na h-àrd-shagairt agus na
Phairisich, thànig e do'n àit
sin le leusaibh, agus lòchran-
aibh, agus armaibh.
4 Uime sin air do Iosa fios
a bhi aige air na h-uile nith-
ibh a bha gu teachd air,
chaidh e mach, agus thubh-
airt e riu, Cò tha sibh ag
iarraidh?
5 Fhreagair iadsan e, Iosa
o Nasaret, Thubhairt Iosa riu,
Is mise *e*. Agus sheas mar
an ceudna Iudas, a bhrath
esan, maille riu.
6 An sin co luath 's a
thubhairt e riu, Is mise e,
chaidh iad air an ais, agus
thuit iad air an làr.
7 An sin dh'fheòraich e
dhiubh a rìs, Cò tha sibh ag
iarraidh? Thubhairt iadsan,
Iosa o Nasaret.
8 Fhreagair Iosa, Thubh-
airt mi ribh gur mise e.
Uime sin ma's mise tha sibh
ag iarraidh, leigibh leo sin
falbh:
9 Chum gu'n coimhlion-
tadh am focal a labhair e, An
dream a thug thu dhomh, cha
do chaill mi aon diubh.
10 An sin air do Shimon
Peadar claidheamh a bhi aige,
tharruing se e, agus bhuail e
òglach an àrd-shagairt, agus
ghearr e a' chluas dheas deth.
Agus b'e ainm an òglaich
Malchus.
11 An sin thubhairt Iosa
ri Peadar, Cuir do chlaidh-
eamh san truaill: an cupan
a thug m' Athair dhomh-sa,
nach òl mi e?

12 An sin rug a' bhuidh-
eann, agus an ceannard, agus
maoir nan Iudhach air Iosa,
agus cheangail iad e,
13 Agus thug iad leo e air
tùs gu Annas; (oir b'esan
athair-céile Chaiaphais, a bha
'na àrd-shagart air a' bhliadh-
na sin.)
14 A nis b'e Caiaphas a
thug comhairle do na h-Iudh-
aich, gu'm b'iomchuidh gu'm
faigheadh aon duine bàs air
son an t-sluaigh.
15 Agus lean Simon Peadar
agus deisciobul eile Iosa.
B'aithne do'n àrd-shagart an
deisciobul sin, agus chaidh e
steach maille ri Iosa do chùirt
an àrd-shagairt.
16 Ach sheas Peadar aig
an dorus an leth muigh. Uime
sin, chaidh an deisciobul sin
eile a b'aithne do'n àrd-shag-
art a mach, agus labhair e ris
a' bhan-dorsair, agus thug e
Peadar a steach.
17 An sin thubhairt a'
bhanoglach a bha gleidheadh
an doruis ri Peadar, Nach
ann do dheisciobluibh an
duine so thusa mar an ceud-
na? thubhairt esan, Cha'n
ann.
18 Agus bha na seirbhisich
agus na maoir 'nan seasamh,
air dhoibh teine guail a chur
suas, oir bha'm fuachd ann,
agus bha iad 'gan garadh féin:
agus bha Peadar 'na sheasamh
maille riu, agus 'ga gharadh
féin.
19 An sin dh'fhiosraich an
t-àrd-shagart do Iosa mu
thimchioll a dheisciobul, agus
mu thimchioll a theagaisg.
20 Fhreagair Iosa e, Labh-
air mise gu follaiseach[1] ris an
t-saoghal; theagaisg mi a
ghnàth anns an t-sionagog,
agus anns an teampull, far
am bheil na h-Iudhaich a'
cruinneachadh as gach àit;
agus am folach cha do labhair
mi ni air bith.
21 C'ar son a ta thu fios-
rachadh dhiom-sa? Fiosraich
dhiubh-san a chuala, ciod a
thubhairt mi riu: feuch, a ta
fhios aca-san ciod a thubhairt
mi.
22 Agus an uair a thubh-
airt e na nithe so, bhuail aon
do na maoraibh, a bha 'na
sheasamh a làthair, a bhas
air Iosa, ag ràdh, An ann
mar so a fhreagras tu an t-
àrd-shagart?
23 Fhreagair Iosa e, Ma
labhair mi gu h-olc, dean
fianuis air an olc: ach ma's
ann gu maith, c'ar son a ta
thu ga m' bhualadh?
24 (A nis chuir Annas e
ceangailte gu Caiaphas an t-
àrd-shagart.)
25 Agus bha Simon Peadar
'na sheasamh agus 'ga ghar-
adh: Uime sin thubhairt iad
ris, Nach aon d'a dheisciob-
luibh thusa mar an ceudna?
Dh'àicheadh esan, agus
thubhairt e, cha mhi.
26 Thubhairt aon do
sheirbhisich an àrd-shagairt,
(caraid do'n fhear do'n
ghearr Peadar a chluas,)
Nach faca mise thu san lios
maille ris?
27 An sin dh'àicheadh
Peadar a rìs, agus air ball
ghoir an coileach.
28 An sin thug iad Iosa o
Chaiaphas gu àit a' bhreith-
eanais: agus b'i mhaduinn a
bh'ann, agus cha deachaidh
iad féin do àit a' bhreithean-
ais, chum nach biodh iad air

[1] *os àird.*

an salachadh; ach gu'n ith-
eadh iad a' chàisg.
29 An sin chaidh Pilat a
mach d'an ionnsuidh-san, a-
gus thubhairt e, Ciod a' chas-
aid a tha sibh a' toirt an agh-
aidh an duine so?
30 Fhreagair iadsan agus
thubhairt iad ris, Mur b'fhear
droch-bheirt e, cha tugamaid
thairis dhuitse e.
31 An sin thubhairt Pilat
riu, Gabhaibh-sa e, agus thug-
aibh breth air a réir bhur
lagha féin. An sin thubhairt
na h-Iudhaich ris, Cha'n 'eil
e ceaduichte dhuinne neach
air bith a chur gu bàs:
32 Chum gu'm biodh focal
Iosa air a choimhlionadh, a
labhair e, a' ciallachadh ciod
a ghnè bàis a bha e gu fhaot-
ainn.
33 An sin chaidh Pilat a
steach a rìs do àit a' bhreith-
eanais, agus ghairm e Iosa,
agus thubhairt e ris, An tusa
Righ nan Iudhach?
34 Fhreagair Iosa e, Am
bheil thu ag ràdh so uait féin,
no an d'innis *daoine* eile dhuit
e mu m' thimchioll-sa?
35 Fhreagair Pilat, An
Iudhach mise? Thug do
chinneach féin, agus na h-
àrd-shagairt thairis dhomh-sa
thu: ciod a rinn thu?
36 Fhreagair Iosa, Cha'n
ann do'n t-saoghal so tha mo
rìoghachd-sa: nam b'ann
do'n t-saoghal so bhiodh mo
rìoghachd, dheanadh mo
sheirbhisich cogadh, chum
nach tugtadh thairis do na h-
Iudhaich mi: ach a nis
cha'n ann o so a ta mo
rìoghachd.
37 Air an aobhar sin thubh-
airt Pilat ris, An righ thu
ma seadh? Fhreagair Iosa,
Thubhairt thusa gur righ mi.
'S ann chum na crìche so a
rugadh mi, agus chum na
crìche so thàinig mi do'n t-
saoghal, chum gu'n deanainn
fianuis do'n fhìrinn. Gach
neach a ta air taobh na firinn,
éisdidh e ri m' ghuth-sa.
38 Thubhairt Pilat ris,
Ciod i an fhìrinn? Agus air
dha so a ràdh, chaidh e mach
a rìs chum nan Iudhach,
agus thubhairt e riu, Cha'n
'eil mise a' faotainn coire air
bith ann.
39 Ach a ta gnàth agaibh-
sa, gu'n leiginn as duine
dhuibh air a' chàisg: uime
sin an àill leibh mi a leigeadh
righ nan Iudhach fa sgaoil
duibh?
40 An sin ghlaodh iadsan
uile[1], ag ràdh, Cha'n e an
duine so, ach Barabas. A nis
b'fhear-reubainn Barabas.

CAIB. XIX.

*1 Chaidh Criosd a sgiùrsadh, a chrùn-
adh le droighinn, agus a bhualadh.
4 Bha Pilat togarrach a leigeadh
fa sgaoil, ach air dha bhi air aom-
adh le gàraich nan Iudhach, thug
e thairis e gu bhi air a cheusadh.
23 Thilg iad croinn air 'eudach.*

AN sin air an aobhar sin
ghlac Pilat Iosa, agus
sgiùrs se *e*.
2 Agus dh'fhigh na saighd-
earan crùn droighinn, agus
chuir iad air a cheann e, agus
chuir iad falluinn phurpuir[2]
uime,
3 Agus thubhairt iad,
Fàilte ort, a righ nan Iudh-
ach! agus bhuail iad le'm
basaibh e.
4 An sin chaidh Pilat a
mach a rìs, agus thubhairt e

[1] *uile [a rìs.]*

[2] *chorcuir.*

riu, Feuch, a ta mise 'ga
thoirt a mach do 'ur n-ionn-
suidh, chum gu'm bi fios
agaibh nach 'eil mise faotainn
coire sam bith ann.
5 An sin thàinig Iosa
mach, agus an crùn droigh-
inn air, agus an fhalluinn
phurpuir uime. Agus thubh-
airt *Pilat* riu, Feuch an
duine!
6 Uime sin, an uair a
chunnaic na h-àrd-shagairt
agus na maoir e, ghlaodh
iad, ag ràdh, Ceus *e*, ceus *e*.
Thubhairt Pilat riu, Gabh-
aibh-sa e, agus ceusaibh *e*:
oir cha'n 'eil mise a' faotainn
coire sam bith ann.
7 Fhreagair na h-Iudhaich
e, Tha lagh againne, agus a
réir ar lagha-ne is còir a chur
gu bàs, air son gu'n d'rinn e
Mac Dhé dheth féin.
8 Uime sin an uair a chuala
Pilat a' chainnt sin, bu mhòid
a bha dh'eagal air;
9 Agus chaidh e steach a
rìs do ait a' bhreitheanais,
agus thubhairt e ri Iosa, Cia
as duit? ach cha d'thug Iosa
freagradh air.
10 An sin thubhairt Pilat
ris, Nach labhair thu riumsa?
nach 'eil fhios agad gu bheil
cumhachd agam-sa do cheus-
adh, agus gu bheil cumhachd
agam do chur fa sgaoil?
11 Fhreagair Iosa, Cha
bhiodh cumhachd air bith
agad a'm' aghaidh-sa, mur
tugtadh dhuit o'n àird e; air
an aobhar sin an ti a thug
mise thairis dhuit, tha aige-
san am peacadh a's mò.
12 Agus o sin suas dh'iarr
Pilat a chur fa sgaoil: ach
ghlaodh na Iudhaich, ag
ràdh, Ma leigeas tu am fear
so fa sgaoil, cha charaid do
Cheasar thu: ge b'e neach
a ta 'ga dheanamh féin 'na
righ, tha e labhairt an aghaidh
Cheasair.
13 Uime sin, an uair a
chuala Pilat a' chainnt sin,
thug e mach Iosa, agus shuidh
e air a' chaithir-bhreitheanais,
anns an ionad ris an abrar an
Leac-ùrlar, ach anns an
Eabhra[1], Gabata.
14 Agus b'e là ulluchaidh
na càisge e, agus mu thim-
chioll na seathadh uaire:
agus thubhairt e ris na h-
Iudhaich, Feuch bhur righ!
15 Ach ghlaodh iadsan a
mach, Beir uainn, beir uainn,
ceus e. Thubhairt Pilat riu,
An ceus mi bhur righ-sa?
Fhreagair na h-àrd-shagairt,
Cha'n 'eil righ againne ach
Ceasar.
16 An sin air an aobhar
sin thug e thairis dhoibh e,
gu bhi air a cheusadh. Agus
ghlac iad Iosa, agus thug iad
leo e.
17 Agus chaidh e mach, a'
giùlan a chrann-ceusaidh,
do'n ionad d'an goirear *àit* a'
chloiginn, d'an ainm san
Eabhra, Golgota.
18 An sin cheus iad e,
agus dithis eile maille ris,
fear air gach taobh, agus Iosa
sa' mheadhon.
19 Agus sgrìobh Pilat mar
an ceudna tiodal, agus chuir
e air a' chrann-cheusaidh e.
Agus b'e an sgrìobhadh,
IOSA O NASARET RIGH
NAN IUDHACH.
20 Uime sin, leugh mòran
do na h-Iudhaich an tiodal
so: oir bha'n t-àit anns an
do cheusadh Iosa fagus do'n
bhaile: agus bha an sgrìobh-

[1] *Eabhrais.*

adh an Eabhra, an Greugais,
agus an Laidin.
21 An sin thubhairt àrd-
shagairt nan Iudhach ri Pilat,
Na sgrìobh, Righ nan Iudh-
ach; ach gu'n dubhairt e
féin, Is mi righ nan Iudhach.
22 Fhreagair Pilat, An ni
a sgrìobh mi, sgrìobh mi e.
23 An sin an uair a cheus
na saighdearan Iosa, ghlac
iad a thrusgan, (agus rinn iad
ceithir earrannan, earrann do
gach saighdear,) agus *a* chòta
mar an ceudna: agus bha'n
còta gun fhuaigheal, air
fhigheadh o bhràigh sìos gu
h-iomlan.
24 Thubhairt iad uime sin
eatorra fein, Na reubamaid e,
ach tilgeamaid croinn air, cò
aig a bhitheas e: chum gu'n
coimhliontadh an sgriobtuir,
a ta 'g ràdh, Roinn iad mo
thrusgan eatorra, agus thilg
iad croinn air mo bhrat. Air
an aobhar sin, rinn na saighd-
earan na nithe so.
25 A nis sheas làimh ri
crann - ceusaidh Iosa, a
mhàthair, agus piuthar a
mhàthar, Muire *bean* Chleo-
phais, agus Muire Magdalen.
26 Uime sin, an uair a
chunnaic Iosa a mhàthair,
agus an deisciobul a b'ion-
mhuinn leis 'na sheasamh a
làthair, thubhairt e r'a mhàth-
air, A bhean, feuch do mhac!
27 An sin thubhairt e ris
an deisciobul, Feuch do
mhàthair! Agus o'n àm sin
a mach thug an deisciobul
sin leis i d'a thigh féin.
28 An déigh so, air do Iosa
fios a bhi aige gu'n robh na
h-uile nithe a nis air an
crìochnachadh, chum gu'n
coimhliontadh an sgriobtuir,
thubhairt e, Tha tart orm.
29 A nis bha an sin soith-
each làn do fhìon geur: agus
air dhoibh-san spong a lìon-
adh do'n fhìon gheur, agus a
chur air hisop, shìn iad chum
a bheoil e.
30 An sin an uair a ghabh
Iosa am fìon geur, thubhairt
e, Tha e crìochnaichte: agus
air cromadh a chinn da, thug
e suas *a* spiorad.
31 An sin chum nach fan-
adh na cuirp air a' chrann-
cheusaidh air an t-sàbaid, a
chionn gu'm b'e là an ull-
uchaidh a bha ann, (oir bu
là mòr an là sàbaid sin,)
dh'iarr na h-Iudhaich air
Pilat gu'n rachadh an luirgne
a bhriseadh, agus gu'n tug-
tadh air falbh iad.
32 An sin thàinig na saighd-
earan, agus bhris iad luirgne
a' cheud fhir, agus luirgne
an fhir eile, cheusadh maille
ris.
33 Ach air dhoibh teachd
chum Iosa, an uair a chunn-
aic iad gu'n robh e cheana
marbh, cha do bhris iad a
luirgne-san.
34 Ach lot fear do na
saighdearaibh a thaobh le
sleagh, agus air ball thàinig
a mach fuil agus uisge.
35 Agus thug an ti a
chunnaic *sin* fianuis, agus a
ta 'fhianuis fìrinneach: agus
a ta fhios aige gu bheil e
labhairt na fìrinn, chum gu'n
creideadh sibhse.
36 Oir rinneadh na nithe
so chum gu'n coimhliontadh
an sgriobtuir, Cha bhrisear
cnàimh dheth.
37 Agus a rìs a ta sgriobtuir
eile ag ràdh, Amhaircidh iad
airsan a lot iad[1].

---

[1] *shàth iad troimhe.*

38 'Na dhéigh so, dh'iarr
Ioseph o Arimatea, (a bha
'na dheisciobul aig Iosa, ach
am folach air eagal nan Iudh-
ach,) air Pilat comas corp
Iosa a thoirt leis: agus leig
Pilat *sin* leis. Thàinig e air
an aobhar sin, agus thug e
leis corp Iosa.
39 Thàinig mar an ceudna
Nicodemus, (a thàinig air tùs
gu Iosa san oidhche,) agus
thug e leis mu thimchioll ceud
pund do mhirr agus do aloes
air am measgadh feadh a
chéile.
40 An sin ghabh iad corp
Iosa, agus cheangail[1] iad
e ann an lìon-eudaichibh,
maille ris an spìosraidh[2], mar
is gnàth leis na h-Iudhaich
adhlac a dheanamh[3].
41 A nis bha lios anns an
àit an do cheusadh e; agus
anns an lios uaigh nuadh,
anns nach do chuireadh aon
duine riamh.
42 Air an aobhar sin, air
son ulluchaidh *càisge* nan
Iudhach, do bhrìgh gu'n robh
an uaigh am fagus chuir iad
Iosa an sin.

CAIB. XX.

1 Thàinig Muire chum na h-uaighe; 3 agus Peadar agus Eoin, agus iad gun fhios aca air aiseirigh Chriosd. 14 Dh'fhoillsicheadh Criosd do Mhuire Magdalen, 19 agus d'a dheisciobluibh. 24 Mi-chreidimh agus aidmheil Thomais.

AIR a' cheud là do'n t-
seachduin thàinig Muire
Magdalen gu moch, agus an
dorchadas fathast ann, chum
na h-uaighe, agus chunnaic
i a' chlach air a togail o'n
uaigh.
2 Ruith i an sin, agus
thàinig i gu Simon Peadar,
agus gus an deisciobul eile a
b'ionmhuinn le Iosa, agus
thubhairt i riu, Thug iad leo
an Tighearn as an uaigh, a-
gus cha'n 'eil fhios againn
c'àit an do chuir iad e.
3 Uime sin chaidh Peadar
a mach, agus an deisciobul
sin eile, agus thàinig iad chum
na h-uaighe.
4 Agus ruith iad 'nan dithis
cuideachd[4]: agus ruith an
deisciobul eile ni bu luaithe
na Peadar, agus thàinig e air
tùs chum na h-uaighe.
5 Agus air cromadh sìos
da, chunnaic e'n lìon-eudach
'na luidhe; gidheadh cha
deachaidh e steach.
6 An sin thàinig Simon
Peadar 'ga leantuinn, agus
chaidh e steach do'n uaigh[5],
agus chunnaic e'n lìon-eud-
ach 'na luidhe;
7 Agus an neapaicin a bha
m'a cheann, cha'n ann 'na
luidhe maille ris an lìon-eud-
ach, ach air leth air fhilleadh
ann an aon àit.
8 An sin chaidh a steach
mar an ceudna an deisciobul
sin eile a thàinig air tùs chum
na h-uaighe, agus chunnaic,
agus chreid e.
9 Oir cha do thuig iad fath-
ast an sgriobtuir, gu'm b'éigin
gu'n éireadh esan a rìs o na
marbhaibh.
10 An sin dh'imich na
deisciobuil a rìs chum an
cuideachd féin.
11 Ach sheas Muire aig an
uaigh a muigh, a' gul: agus
ag gul di chrom i sìos, *ag
amharc* a steach do'n uaigh,
12 Agus chunnaic i dà

[1] *phaisg.*
[2] *maille ris na luibhibh cùbhraidh.*
[3] *spìosraidh chur air corp; embalm.* Sasg. [4] *maraon.* [5] *àit-adhlacaidh.*

aingeal ann an *culaidhibh*
geala, 'nan suidhe, fear aig
a' cheann, agus fear aig na
cosaibh, san àit an robh corp
Iosa 'na luidhe;
13 Agus thubhairt iadsan
rithe, A bhean, c'ar son a ta
thu gul? Thubhairt i riu, Air
son gu'n d'thug iad mo Thigh-
earn leo, agus nach 'eil fhios
agam c'àit an do chuir iad e.
14 Agus an uair a thubh-
airt i so, phill i air a h-ais,
agus chunnaic i Iosa 'na
sheasamh, agus cha d'aithn-
ich i gu'm b'e Iosa bha ann.
15 Thubhairt Iosa rithe, A
bhean, c'ar son a ta thu gul?
cò tha thu 'g iarraidh? air
saoilsinn d'ise gu'm b'e an
garàdair a bh'ann, thubhairt
i ris, A thighearn, ma thug
thusa leat e, innis dhomhsa
c'àit an do chuir thu e, agus
bheir mise leam e.
16 Thubhairt Iosa rithe,
A Mhuire. Air tionndadh
dh'ise, thubhairt i ris, Rab-
boni, 'se sin r'a ràdh, A
Mhaighstir.
17 Thubhairt Iosa rithe,
Na bean rium; oir cha deach-
aidh mi fathast suas chum
m' Athar: ach imich chum
mo bhràithre, agus abair riu,
Tha mise dol suas chum m'
Athar féin agus bhur n-
Athar-sa, agus *chum* mo Dhé
féin agus bhur Dé-sa.
18 Thàinig Muire Magda-
len agus dh'innis i do na
deisciobluibh, gu'm fac i an
Tighearn, agus gu'n dubh-
airt e na nithe so rithe.
19 Agus air teachd do'n
fheasgar an là sin féin, air a'
cheud *là* do'n t-seachduin,
agus na dorsa dùinte far an
robh na deisciobuil cruinn air
eagal nan Iudhach, thàinig
Iosa agus sheas e sa' mheadh-
on, agus thubhairt e riu, Sìth
dhuibh.
20 Agus air dha so a ràdh,
nochd e dhoibh *a* làmhan a-
gus a thaobh. An sin bha
aoibhneas air na deisciobluibh
an uair a chunnaic iad an
Tighearn.
21 An sin thubhairt Iosa
riu a rìs, Sìth dhuibh: mar a
chuir an t-Athair uaith mise,
mar sin a ta mise 'gur cur-sa
uam.
22 Agus air dha so a ràdh,
shéid e orra, agus thubhairt e
riu, Gabhaibh-sa an Spiorad
naomh.
23 Cò air bith iad d'am
maith sibh am peacanna, tha
iad maithte dhoibh; *agus* cò
air bith iad d'an cum sibh am
peacanna gun am maitheadh,
tha iad air an cumail.
24 Ach cha robh Tomas,
aon do'n dà fhear dheug, d'an
goirear Didimus, maille riu,
'nuair a thàinig Iosa.
25 Uime sin thubhairt na
dheisciobuil eile ris, Chunn-
aic sinne an Tighearn. Ach
thubhairt esan riu, Mur faic
mise aileadh [1] nan tairngean
'na làmhaibh, agus mur cuir
mi mo mheur ann an aileadh
nan tairngean, agus mur cuir
mi mo làmh 'na thaobh, cha
chreid mi.
26 Agus an ceann ochd
làithean 'na dhéigh sin, bha a
dheisciobuil a rìs a stigh, agus
Tomas maille riu: thàinig
Iosa, agus na dorsa dùinte,
agus sheas e sa' mheadhon,
agus thubhairt e, Sìth dhuibh.
27 'Na dhéigh sin thubh-
airt e ri Tomas, Cuir an so do
mheur, agus feuch mo làmh-

---

[1] *lorg, àit.*

an; agus sìn an so do làmh,
agus cuir a'm' thaobh i: agus
na bi mi-chreideach, ach
creideach.
28 Agus fhreagair Tomas,
agus thubhairt e ris, Mo
Thighearn agus mo Dhia.
29 Thubhairt Iosa ris, Air
son gu faca tu mi, a Thomais,
chreid thu: is beannaichte
iadsan nach faca, agus a
chreid.
30 Agus rinn Iosa gu fìr-
inneach mòran do mhìorbh-
uilibh eile am fianuis a dheis-
ciobul, nach 'eil sgrìobhta
san leabhar so.
31 Ach tha iad so sgrìobh-
ta, chum gu'n creideadh sibh
gur e Iosa an Criosd Mac
Dhé, agus ag creidsinn duibh,
gu'm biodh agaibh beatha
troimh 'ainm-san.

CAIB. XXI.

1 *Dh'fhoillsich Criosd e féin a rìs d'a dheisciobluibh, agus dh'aithnicheadh leo e leis an tarruing mhòr éisg:* 12 *Ghabh e a dhìnneir maille riu:* 15 *thug e sparradh do Pheadar 'uain agus a chaoraich a bhiadhadh;* 18 *roimh-innis e a bhàs dha.*

AN déigh nan nithe sin dh'-
fhoillsich Iosa e féin a rìs
d'a dheisciobluibh aig muir
Thiberiais; agus air an dòigh
so nochd se *e féin:*
2 Bha maille r'a chéile Si-
mon Peadar, agus Tomas
d'an goirear Didimus, agus
Natanael o Chàna Ghalile,
agus *mic* Shebede, agus dithis
eile d'a dheisciobluibh.
3 Thubhairt Simon Peadar
riu, Tha mi dol a dh'iasgach.
Thubhairt iadsan ris, Tha
sinne a' dol maille riut. Dh'-
imich iad a mach, agus chaidh
iad a steach do luing air ball;
agus cha do ghlac iad ni air
bith an oidhche sin.
4 Ach an uair a bha a'
mhaduinn a nis air teachd,
sheas Iosa air an tràigh[1]:
gidheadh cha robh fhios aig
na deisciobluibh gu'm b'e
Iosa bha ann.
5 An sin thubhairt Iosa
riu, A chlann, am bheil biadh
air bith agaibh? Fhreagair
iadsan e, Cha'n 'eil.
6 Agus thubhairt esan riu,
Tilgibh an lìon air an taobh
deas do'n luing, agus gheibh
sibh. Thilg iad uime sin,
agus a nis cha b'urrainn iad a
tharruing air son lìonmhoir-
eachd an éisg.
7 Uime sin thubhairt an
deisciobul sin, a b'ionmhuinn
le Iosa, ri Peadar, Is e'n
Tighearn a ta ann. A nis
an uair a chuala Simon Pead-
ar gur e an Tighearn a bh'ann,
cheangail e a chòt-uachd-
air *uime,* (oir bha e lomn-
ochd,) agus thilg se e féin sa'
mhuir.
8 Thàinig na deisciobuil
eile ann an luing bhig; (oir
cha robh iad fada o thìr, ach
mu thimchioll dà cheud làmh-
choille[2],) a' tarruing an lìn
éisg.
9 Uime sin an uair a thàin-
ig iad air tìr, chunnaic iad
grìosach an sin, agus iasg air
a chur oirre, agus aran.
10 Thubhairt Iosa riu,
Thugaibh an so do'n iasg a
ghlac sibh a nis.
11 Chaidh Simon Peadar
suas, agus tharruing e an lìon
gu tìr, làn do iasgaibh mòra,
ceud agus leth-cheud agus
tri: agus ged bha'n uiread sin
ann, cha do bhriseadh an lìon.

[1] *a' chladach.*

[2] *bann-làmh.*

12 Thubhairt Iosa riu,
Thigibh, gabhaibh bhur dìnn-
eir. Agus cha robh a chridhe[1]
aig a h-aon do na deisciob-
luibh fheòraich dheth, Cò
thusa? oir dh'aithnich iad
gur e an Tighearn a bha ann.
13 An sin thàinig Iosa,
agus ghlac e aran, agus thug
e dhoibh e, agus iasg mar an
ceudna.
14 Is i so a nis an treas
uair a nochd Iosa e féin d'a
dheisciobluibh, an déigh dha
éirigh o na marbhaibh.
15 An sin an déigh dhoibh
an dìnneir a ghabhail, thubh-
airt Iosa ri Simon Peadar, A
Shimoin *mhic* Ionais, am bheil
barrachd gràidh agad dhomh-
sa orra sin? Thubhairt e ris,
Tha, a Thighearn; tha fios
agad gur toigh leam thu.
Thubhairt e ris, Beathaich
m' uain.
16 Thubhairt e ris a rìs an
dara uair, A Shimoin *mhic*
Ionais, an toigh leat mise?
Thubhairt e ris, Seadh, a
Thighearn; tha fios agad gur
toigh leam thu. Thubhairt e
rìs, Beathaich mo chaoraich[2].
17 Thubhairt e ris an treas
uair, A Shimoin *mhic* Ionais,
an toigh leat mise? Bha
Peadar doilich a chionn gu'n
dubhairt e ris an treas uair,
An toigh leat mise? Agus
thubhairt e ris, A Thighearn,
is aithne dhuit na h-uile nithe:
tha fhios agad gur toigh leam
thu. Thubhairt Iosa ris,
Beathaich mo chaoraich.
18 Gu deimhin deimhin a
ta mi ag ràdh riut, an uair a
bha thu òg, chrioslaich thu
thu féin, agus dh'imich thu an
taobh bu mhiann leat: ach an
uair a bhios tu aosmhor, sìnidh
tu mach do làmhan, agus
crioslaichidh neach eile thu,
agus bheir e *thu* an taobh
nach àill leat.
19 So thubhairt e, a' ciall-
achadh ciod a' ghnè bàis leis
an tugadh e glòir do Dhia.
Agus air dha so a ràdh,
thubhairt e ris, Lean mise.
20 An sin air do Pheadar
tionndadh, chunnaic e an
deisciobul a b'ionmhuinn le
Iosa, a' leantuinn; an ti mar
an ceudna a luidh air uchd
Iosa air a shuipeir, agus a
thubhairt ris, A Thighearn,
cò e a bhrathas thu?
21 Air do Pheadar esan
fhaicinn, thubhairt e ri Iosa,
A Thìghearn, ciod *a ni* am
fear so?
22 Thubhairt Iosa ris, Ma's
àill leam-sa e dh'fhantuinn
gus an tig mi, ciod e *sin* duitse?
Lean thusa mise.
23 Uime sin chaidh an
ràdh so mach am measg nam
bràithre, nach faigheadh an
deisciobul sin bàs: gidheadh
cha dubhairt Iosa ris, nach
faigheadh e bàs: ach, Ma's
i mo thoil-sa e dh'fhantuinn
gus an tig mi, ciod e *sin*
duitse?
24 Is e so an deisciobul a
ta deanamh fianuis air na
nithibh so, agus a sgrìobh na
nithe so: agus a ta fhios
againne gu bheil 'fhianuis
fìor.
25 Agus a ta mar an ceudna
mòran do nithibh eile a rinn
Iosa, agus nam biodh iad uile
sgrìobhta, is i mo bharail nach
cumadh an saoghal féin na
rachadh a sgrìobhadh do
leabhraichibh. Amen.

[1] *mhisnich.*

[2] *bi d'aodhaire air mo chaoraich.*

GNIOMHARA NAN ABSTOL.

CAIB. I.

1 Dol suas Iosa gu nèamh. 10 An déigh a dhol suas thug dà aingeal rabhadh do na h-abstolaibh iad a dh'imeachd rompa, agus a shocrachadh an inntinn air 'ath-theachd-san: 12 a réir sin phill iad, agus rinn iad urnuigh, agus thagh iad Matias 'na Abstol an àit Iudais.

RINN mi an ceud leabhar, a Theophiluis, mu thimchioll nan uile nithe a thòisich[1] Iosa air a dheanamh agus a theagasg.

2 Gus an là an do thogadh suas e, an déigh dha, troimh an Spiorad Naomh, àitheantan a thoirt do na h-abstolaibh a thagh e:

3 D'an d'rinn è mar an ceudna e féin, a nochdadh beò an déigh 'fhulangais, le mòran do chomharaibh fìrinneach, air dha bhi air fhaicinn leo feadh dhà fhichead là, agus e labhairt mu na nithibh sin a bhuineadh do rìoghachd Dhé:

4 Agus air dha bhi maille riu, dh'àithn e dhoibh gun iad a dhol o Ierusalem, ach feitheamh ri gealladh an Athar, *ars' esan,* a chuala sibh uamsa.

5 Oir bhaist Eoin gu deimhin le uisge: ach baistear sibhse leis an Spiorad naomh, air bheag do làithibh an déigh so.

6 Uime sin an uair a chruinnich iad an ceann a chéile, dh'fheòraich iad deth, ag ràdh, A Thighearn, an aisig thu san àm so an rìoghachd do Israel?

7 Ach thubhairt esan riu, Cha bhuin e dhuibh-sa fios nan aimsir no nan àm fhaotainn, a chuir an t-Athair 'na chumhachd féin.

8 Ach gheibh sibhse cumhachd an uair a thig an Spiorad naomh oirbh: agus bithidh sibh 'nur fianuisibh dhomh-sa, araon ann an Ierusalem, agus ann an Iudea uile, agus ann an Samaria, agus gu iomall na talmhainn.

9 Agus an uair a thubhairt e na nithe so, thogadh suas e, agus iadsan 'ga fhaicinn; agus thug neul as an sealladh e.

10 Agus am feadh a bha iadsan a' geur-amharc gu nèamh, agus esan a' dol suas, feuch, sheas dithis fhear làimh riu ann an eudach geal;

11 Agus thubhairt iad, Fheara Ghalile, c'ar son a ta sibh 'nur seasamh ag amharc gu nèamh? An t-Iosa so a thogadh suas uaibh gu nèamh, is amhuil sin a thig e, mar a chunnaic sibh e a' dol gu nèamh.

12 An sin phill iad gu Ierusalem, o'n t-sliabh ris an abrar *sliabh* nam crann-oladh, a tha'm fagus do Ierusalem, astar là sàbaid as.

13 Agus an uair a thàinig iad a stigh, chaidh iad suas do sheòmar uachdarach, far

---

[1] *thionnsgain.*

an robh a' fantuinn Peadar,
agus Seumas, agus Eoin, a-
gus Aindreas, Philip, agus
Tomas, Bartolomeus, agus
Mata, Seumas *mac* Alpheuis,
agus Simon Selotes, agus
Iudas *bràthair* Sheumais.
14 Bhuanaich iad so uile a
dh'aon inntinn ann an urn-
uigh, [agus an guidhe,] maille
ris na mnaibh, agus Muire
màthair Iosa, agus maille r'a
bhràithribh.
15 Agus anns na làithibh
sin dh' éirich Peadar ann am
meadhon nan deisciobul, a-
gus thubhairt e, (b'e àireamh
nan ainm a bha làthair, mu
thimchioll ceud agus fich-
ead,)
16 Fheara *agus* a bhràithre,
b' éigin an sgriobtuir so bhi
air a choimhlionadh, a roimh-
labhair an Spiorad naomh le
beul Dhaibhidh timchioll Iu-
dais, a bha 'na cheann-iùil[1]
aca-san a ghlac Iosa.
17 Oir bha e air àireamh
maille ruinne, agus fhuair e
cuibhrionn do'n fhrithealadh
so.
18 A nis cheannaich am
fear so fearann le duais na h-
eucorach; agus air dha tuit-
eam sìos air 'aghaidh[2], sgàin
e sa' mheadhon, agus bhrùchd
a mhionach uile mach.
19 Agus rinneadh so aith-
nichte do luchd-àiteachaidh
Ierusaleim uile; air chor as
gu'n abrar ris an fhearann sin
'nan cainnt féin, Aceldama,
sin ri ràdh, Fearann fola.
20 Oir a ta e sgrìobhta ann
an leabhar nan Salm, Biodh
'àite-còmhnuidh 'na fhàsach,
agus na gabhadh neach sam
bith tàmh ann: agus, Glacadh
neach eile a dhreuchd[3].
21 Air an aobhar sin, is
còir aon do na daoinibh sin a
bha maille ruinne, rè na h-
aimsir *sin* uile anns an deach-
aidh an Tighearn Iosa steach
agus a mach 'nar measg-ne,
22 A' tòiseachadh o bhaist-
eadh Eoin, gus an là an do
thogadh suas uainn e, bhi air
a dheanamh 'na fhianuis air
'aiseirigh-san maille ruinne.
23 Agus shonraich iad
dithis, Ioseph ris an abrar
Barsabas, d'am bu cho-ainm
Iustus, agus Matias.
24 Agus rinn iad urnuigh,
agus thubhairt iad, Thusa a
Thighearn, d'an aithne cridh-
eacha nan uile dhaoine, foill-
sich cò do'n dithis so a thagh
thu,
25 A ghabhail cuibhrinn
do'n fhrithealadh agus do'n
abstolachd so, o'n do thuit
Iudas le seacharan[4], gu dol
d'a àit féin.
26 Agus thilg iad an
crannchur; agus thuit an
crannchur air Matias; agus
bha e air àireamh maille ris
an aon abstol deug.

CAIB. II.

1 *Lìonadh na h-abstoil leis an Spiorad naomh, agus labhair iad iomadh gnè cainnte;* 7 *ghabh cuid iongantas riu, agus rinn cuid eile fanoid orra:* 14 *Nochd Peadar gu'n do labhair na h-abstoil le cumhachd an Spioraid naoimh.*

AGUS an uair a thàinig là
na cuingis[5], bha iad gu
léir a dh'aon inntinn ann an
aon àit.
2 Agus thàinig gu h-obann
toirm o nèamh, mar shéideadh
gaoithe ro thréin, agus lìon i

[1] *threòruiche.* [2] *an comhair a chinn.* [3] *oifig.*

[4] *a dh'fhàg Iudas.* [5] *an uair a choimhlionadh là na cuingis.*

an tigh uile far an robh iad
'nan suidhe.
3 Agus dh'fhoillsicheadh
dhoibh teanganna sgoilte, mar
do theine, agus shuidh e air
gach aon diubh fa leth :
4 Agus lìonadh iad uile
leis an Spiorad naomh, agus
thòisich iad air labhairt le
teangaibh eile, a réir mar a
thug an Spiorad comas labh-
airt dhoibh.
5 Agus bha a' gabhail
còmhnuidh ann an Ierusalem,
Iudhaich, daoine cràbhach,
do gach uile chinneach fo
nèamh.
6 A nis, an uair a sgaoil-
eadh an t-iomradh so, thàinig
an sluagh an ceann a chéile,
agus bha iad fo amhluadh,
do bhrìgh gu'n cuala gach
aon iad a' labhairt 'nan càn-
ain[1] féin.
7 Agus bha iad uile fo
uamhas agus ghabh iad iong-
antas, ag ràdh r'a chéile,
Feuch, nach Galiléich iad
sin uile a ta labhairt?
8 Agus cionnus a ta sinne
'gan cluinntinn gach aon 'nar
cànain féin, anns an d'rugadh
sinn?
9 Partaich, agus Medich,
agus Elamaich, agus luchd-
àiteachaidh Mhesopotamia,
Iudea, agus Chapadocia,
Phontuis, agus Asia,
10 Phrigia, agus Pham-
philia, na h-Eiphit, agus
chrìoch na Libia timchioll
Chirene, agus coigrich o'n
Ròimh, Iudhaich agus Pros-
elitich[2],
11 Muinntir Chrete, agus
Arabia, tha sinn 'gan cluinn-
tinn a' labhairt 'nar teang-
aibh féin gnìomhara mòralach
Dhé.
12 Agus bha iad uile fo
uamhas, agus ann an ioma-
chomhairle, ag ràdh gach aon
r'a chéile, Ciod is ciall da
so?
13 Ach thubhairt dream
eile a' fanoid, Tha na daoine
so làn do fhìon ùr.
14 Ach air seasamh do
Pheadar maille ris an aon
fhear deug, thog e a ghuth,
agus thubhairt e riu, Fheara
Iudea, agus sibhse uile a
luchd-àiteachaidh Ierusa-
leim, biodh fios so agaibh,
agus éisdibh ri m' bhriath-
raibh-sa :
15 Oir cha 'n 'eil iad so air
mhisg, mar a ta sibhse a'
meas, oir is i an treas uair
do'n là[3] a ta ann.
16 Ach is e so an ni a
chaidh labhairt leis an fhàidh
Ioel :
17 Agus tarlaidh[4] anns na
làithibh deireannach, (arsa
Dia,) dòirtidh mise do m'
Spiorad air gach uile fheoil ;
agus ni bhur mic agus bhur
nigheana fàidheadaireachd,
agus chi bhur n-òganaich
seallanna, agus bruadaraidh
bhur seann daoine bruad-
aran[5] :
18 Agus dòirtidh mise air
m'òglaich, agus air mo bhan-
oglaich do m' Spiorad anns
na làithibh sin ; agus ni iad
fàidheadaireachd :
19 Agus nochdaidh mise
iongantais anns na nèamh-
aibh shuas, agus comharan
air an talamh shìos ; fuil, a-

[1] *cainnt.* [2] i. e. *Geintilich a dh'iompaicheadh gu creidimh nan Iudhach.*

[3] i. e. *an naothadh uair roimh mheadhon-là.* [4] *tachairidh.* [5] *chi bhur seann daoine aislingean.*

gus teine, agus duibh-neul
deataich.
20 Iompaichear a' ghrian
gu dorchadas, agus a' gheal-
ach gu fuil, mun tig là mòr
agus comharaichte sin an
Tighearna:
21 Agus tarlaidh, ge b'e
neach a ghairmeas air ainm
an Tighearna, gu'n tèarnar e.
22 Fheara Israeil, éisdibh
ris na briathraibh so; Iosa o
Nasaret, duine a dhearbhadh
le Dia 'nur measg-sa, le cumh-
achdaibh agus le mìorbhuilibh
agus le comharaibh, a rinn
Dia leis-san 'nur meadhon-sa,
mar a ta fhios agaibh féin;
23 An duine so, a thugadh
thairis le comhairle chinntich
agus roimh-eòlas Dé, ghlac
sibhse, agus le làmhaibh
dhroch dhaoine [1] cheus agus
mharbh sibh e [2]:
24 Neach a thog Dia suas,
air dha piantan [3] a' bhàis
fhuasgladh; do bhrìgh nach
robh e'n comas gu'n cumtadh
esan leis:
25 Oir thubhairt Daibhidh
m'a thimchioll, Chunnaic
mi an Tighearn romham a
ghnàth; oir a ta e aig mo
dheas làimh, chum nach
gluaisteadh mi.
26 Air an aobhar so rinn
mo chridhe gairdeachas, agus
rinn mo theangadh aoibhneas:
tuilleadh fòs, gabhaidh m'
fheoil còmhnuidh fhoisneach
ann an dòchas [4]:
27 Do bhrìgh nach fàg thu
m'anam shìos ann an ifrinn [5],
ni mò a dh'fhuilingeas tu do
d' naomh Aon féin gu faic e
truaillidheachd.
28 Dh'fhoillsich thu dhomh-
sa slighean na beatha; lìon-
aidh tu mi do shubhachas le
d' ghnùis.
29 Fheara *agus* a bhràithre,
leigibh leam-sa labhairt gu
dàna ribh mu'n phrìomh-
athair Daibhidh, araon gu'n
d'fhuair e bàs, agus gu'n d'-
adhlaiceadh e, agus gu bheil
'uaigh maille ruinne gus an
là an diugh:
30 Air an aobhar sin air
dha bhi 'na fhàidh, agus fios-
rach gu'n do mhionnaich Dia
le mionnaibh dha, do thoradh
a leasraidh, a réir na feòla,
gu togadh e suas Criosd, gu
suidhe [6] air a righ-chaithir-
san.
31 Air dhasan so a roimh-
fhaicinn, labhair e mu aiseir-
igh Chriosd, nach d'fhàgadh
'anam ann an ifrinn [7], agus
nach fac 'fheoil truaillidh-
eachd.
32 An t-Iosa so thog Dia
suas, air am bheil sinne uile
'nar fianuisibh,
33 Uime sin, air dha bhi
air àrdachadh le [8] deas làimh
Dhé, agus gealladh an Spior-
aid naoimh fhaotainn o'n
Athair, dhòirt e mach an ni
so, a tha sibhse nis a' faicinn
agus a' cluintinn.
34 Oir cha deachaidh
Daibhidh suas chum nan
nèamh: ach a ta e féin ag
ràdh, Thubhairt an Tighearn
ri m' Thighearn, Suidh air mo
làimh dheis,
35 Gus an cuir mi do
naimhde 'nan stòl fo d' chos-
aibh.
36 Uime sin biodh fios gu
cinnteach aig tigh Israeil uile,
gu'n d'rinn Dia 'na Thigh-

[1] *le làmhan aingidh.* [2] *'nuair a rinn sibh fanoid air, mharbh sibh e.* [3] *cuibhreach, boinn.*

[4] *earbsa.* [5] *san uaigh.* [6] *gu'n suidhicheadh e.* [7] *san uaigh.* [8] *aig.*

earn agus 'na Chriosd, an t-Iosa so féin, a cheus sibhse.

37 A nis an uair a chual iad *so*, bha iad air am bioradh 'nan cridhe, agus thubhairt iad ri Peadar, agus ris a' chuid eile do na h-abstolaibh, Fheara *agus* a bhràithre, ciod a ni sinn?

38 An sin thubhairt Peadar riu, Deanaibh aithreachas, agus bithibh air bhur baisteadh gach aon agaibh ann an ainm Iosa Criosd, chum maitheanais pheacanna, agus gheibh sibh tiodhlac an Spioraid naoimh.

39 Oir a ta an gealladh dhuibh-sa, agus do 'ur cloinn, agus do na h-uile a ta fad o làimh, eadhon a mheud as a ghairmeas an Tighearn ar Dia.

40 Agus le mòran do bhriathraibh eile rinn e fianuis agus dh'earalaich e *iad*[1], ag ràdh, Saoraibh sibh féin o'n ghinealach fhiar[2] so.

41 An sin bhaisteadh iadsan a ghabh r'a fhocal gu toileach: agus an là sin féin chuireadh *riu* timchioll tri mìle anam.

42 Agus bhuanaich iad gu seasmhach ann an teagasg nan abstol, agus ann an cochomunn, agus ann am briseadh arain, agus ann an urnuighibh.

43 Agus thàinig eagal air gach anam: agus rinneadh mòran do mhìorbhuilibh agus do chomharaibh leis na h-abstolaibh.

44 Agus bha iadsan uile a chreid ann an aon àit, agus bha na h-uile nithe aca coitchionn[3];

45 Agus reic iad an seilbh agus am maoin, agus roinn iad air na h-uile iad, a réir mar a bha feum gach neach.

46 Agus ag buanachadh dhoibh gach là a dh'aon inntinn anns an teampull, agus a' briseadh arain o thigh gu tigh, chaith iad am biadh le gairdeachas agus le aon-fhillteachd cridhe,

47 A' moladh Dhé, agus deadh-ghean aca o'n t-sluagh uile. Agus chuir an Tighearn gach là ris an eaglais an dream a thèaruinnear.

CAIB. III.

1 *Leighis Peadar agus Eoin duine bacach;* 12 *dh'innis iad do'n t-sluagh a bha air cruinneachadh nach d'rinneadh am mìorbhuil so le naomhachd nan Abstol, ach le cumhachd diadhaidh Chriosd;* 13 *chronuich siad iad air son esan a chur gu bàs.*

AGUS chaidh Peadar agus Eoin le chéile suas do'n teampull, aig uair na h-urnuigh, *eadhon* an naothadh *uair*[4].

2 Agus bha duine àraidh a bha 'na bhacach[5] o bhroinn a mhàthar air a ghiùlan, neach a chuireadh gach là aig dorus sin an teampuill ris an abrar Sgiamhach, a dh'iarraidh déirce orra-san a bha dol a steach do'n teampull:

3 Neach, an uair a chunnaic e Peadar agus Eoin air tì dol a steach do'n teampull, a dh'iarr déirc.

4 Agus air do Pheadar sealltuinn gu geur air, maille ri Eoin, thubhairt e, Amhairc oirnne.

5 Agus thug esan aire dhoibh an dòchas gu'm faigheadh e ni-éigin uatha.

[1] *chomhairlich e iad, ghuidh e orra.* [2] *olc.* [3] *ann an comhpairt.*

[4] i. e. *an treas uair an déigh mheadhon-là.* [5] *chrioplach.*

6 An sin thubhairt Peadar,
Airgiod no òr cha'n 'eil agam;
ach an ni a ta agam, so bheir
mi dhuit: An ainm Iosa
Criosd o Nasaret, éirich agus
imich.
7 Agus air dha breith air a
làimh dheis, thog e suas *e;*
agus air ball neartaicheadh
'aobrunnan agus a throidh-
ean.
8 Agus leum e suas, agus
sheas e, agus dh'imich e, a-
gus chaidh e steach maille
riu do'n teampull, ag imeachd,
agus a' leumnaich, agus a'
toirt cliù do Dhia.
9 Agus chunnaic an sluagh
uile e ag imeachd, agus a'
toirt cliù do Dhia.
10 Agus dh'aithnich iad
esan gu'm b'e a bha 'na
shuidhe aig geata Sgiamh-
ach an teampuill ag iarraidh
déirce: agus lìonadh iad le
h-iongantas agus le h-uamhas
air son an ni sin a thachair
dha.
11 Agus ag cumail Phead-
air agus Eoin, [do'n bhacach
a chaidh leigheas,] ruith an
sluagh uile d'an ionnsuidh
anns an sgàth-thigh [1] ris an
abrar sgàth-thigh Sholaimh,
làn iongantais.
12 Agus an uair a chunn-
aic Peadar *so,* fhreagair e an
sluagh, Fheara Israeil, c'ar
son a ta iongantas oirbh mu'n
ni so? no c'ar son a ta sibh
a' geur-amharc oirnne, mar
gu b'ann le ar cumhachd no
ar naomhachd féin a thug
sinn air an duine so imeachd?
13 Ghlòraich Dia Abra-
haim, agus Isaaic, agus Ia-
coib, Dia ar n-aithriche a
Mhac Iosa; a thug sibhse
thairis, agus a dh'àicheadh
sibh an làthair Philait, an
uair a b'i a bhreth *a* chur fa
sgaoil.
14 Ach dh'àicheadh sibhse
an t-Aon naomh, agus am
Fìrean, agus dh'iarr sibh mort-
air a thiodhlacadh [2] dhuibh;
15 Agus mharbh sibh
Prionnsa [3] na beatha, a thog
Dia o na marbhaibh; air am
bheil sinne 'nar fianuisibh.
16 Agus tre chreidimh 'na
ainm neartaich e an ti so, a
tha sibhse a' faicinn, agus a's
aithne dhuibh: seadh, thug
'ainm-san agus an creidimh
a ta trìd-san, dhasan an t-
slàinte iomlan so 'nur làth-
air-sa uile.
17 Agus a nis, a bhràithre,
tha fhios agam gur ann troimh
aineolas a rinn sibh *e,* mar *a
rinn* mar an ceudna bhur n-
uachdarain.
18 Ach choimhlion Dia air
an dòigh so na nithe sin a
roimh-fhoillsich e le beul
'fhàidhean uile, gu'm fuiling-
eadh Criosd.
19 Air an aobhar sin, dean-
aibh-sa aithreachas agus bith-
ibh air bhur n-iompachadh,
chum gu'm bi bhur peacanna
air an glanadh as, 'nuair a
thig amanna fionnuaireachd o
làthair an Tighearn;
20 Agus a chuireas e Iosa [4]
Criosd d'ur ionnsuidh, a
chaidh roimh-orduchadh [5]:
21 Neach is éigin do nèamh
a ghabhail gu aimsiribh aisig
nan uile nithe, air an do labh-
air Dia le beul 'fhàidhean
naomha uile, o thoiseach an
t-saoghail.

---

[1] *àileir, phòrsa.* [2] *thabhairt.*
[3] *Ceann-iuil, Ceannard.*
[4] *chum gu tig amanna fois o làthair an Tighearna, agus gu cuir e Iosa.*
[5] *roimhe so a shearmonaicheadh dhuibh.*

22 Oir gu fìrinneach thubh-
airt Maois ris na h-aithrich-
ibh, Togaidh an Tighearn
bhur Dia suas fàidh dhuibh,
do 'ur bràithribh, mar mise;
ris-san éisdidh sibh anns na
h-uile nithibh a labhras e
ribh.
23 Agus tarlaidh, gach
anam nach éisd ris an fhàidh
sin, *gu'n* sgriosar a mach as
an t-sluagh e.
24 Seadh, dh'fhoillsich na
fàidhean uile o Shamuel, agus
iadsan a lean o sin, a mheud
diubh as a labhair roimh-
làimh mu na làithibh so.
25 Is sibhse clann nam
fàidhean, agus a' choimh-
cheangail a rinn Dia r'ar n-
aithrichibh, ag ràdh ri Abra-
ham, Agus ann ad shliochd-
sa bithidh uile theaghlaiche
na talmhainn air am beann-
achadh.
26 Air do Dhia a Mhac
Iosa thogail suas, chuir e do
'ur n-ionnsuidh-sa e air tùs,
chum gu'm beannaicheadh e
sibh, leis gach aon agaibh
iompachadh o bhur lochd-
aibh.

CAIB. IV.

1 *Chuir uachdarain nan Iudhach Peadar agus Eoin am prìosan, air son iad a bhi searmonachadh Iosa do'n t-sluagh;* 5 *an déigh an ceasnachadh dh'aidich Peadar gu'n do leighiseadh am bacach le cumhachd diadhaidh Iosa a mhàin, agus gur ann trìd-san 'na aonar a ta slàinte shiorruidh r'a faghail.*

AGUS am feadh 'sa bha iad
a' labhairt ris an t-sluagh,
thàinig orra na sagairt, agus
ceannard an teampuill, agus
na Sadusaich;
2 Agus bha iad fo dhoilgh-
eas gu'n robh iadsan a' teag-
asg an t-sluaigh, agus a'
searmonachadh tre Iosa ais-
eirigh nam marbh.
3 Agus chuir iad làmh
annta, agus chuir iad am
prìosan iad gus an là màir-
each[1]: oir b'e nis am feasgar
a bh'ann.
4 Gidheadh chreid mòran
diubh-san a chual am focal;
agus b'e àireamh nan daoine
timchioll chùig mìle.
5 Agus tharladh air an là
màireach, gu'n do chruinnich-
eadh an ceann a chéile an
uachdarain, agus an seanair-
ean, agus an sgrìobhaichean
ann an Ierusalem,
6 Agus Annas an t-àrd-
shagart, agus Caiaphas, agus
Eoin, agus Alecsander[2], agus
a mheud as a bha do chinn-
each an àrd-shagairt.
7 Agus air dhoibh iadsan a
chur anns a' mheadhon, dh'-
fhiosraich iad, Ciod e an
cumhachd, no ciod e an t-
ainm anns an d'rinn sibh so?
8 An sin air do Pheadar
bhi air a lìonadh leis an Spior-
ad naomh, thubhairt e riu,
Uachdarana a' phobuill, agus
a sheanairean Israeil,
9 Ma tha sinne an diugh
air ar ceasnachadh mu'n
deadh ghnìomh a rinneadh
do'n duine euslan, cionnus a
shlànuicheadh e;
10 Biodh e aithnichte
dhuibh-se uile, agus do phob-
ull Israeil uile, gur ann tre
ainm Iosa Criosd o Nasaret,
a cheus sibhse, a thog Dia o
na marbhaibh, eadhon trìd-
san a ta 'n duine so 'na sheas-
amh an so 'nur làthair-sa
slàn.
11 Is i so a' chlach a
dhiùltadh leibhse, a luchd

[1] *gus an là air na mhàireach.*

[2] *Alastair.*

togail, a rinneadh 'na ceann na h-oisne.

12 Agus cha'n 'eil slàinte ann an neach air bith eile: oir cha 'n 'eil ainm air bith eile fo nèamh air a thoirt am measg dhaoine, tre am feud sinn bhi air ar tèarnadh[1].

13 A nis an uair a chunnaic iad dànachd Pheadair agus Eoin, agus a thuig iad gu'm bu daoine gun fhòghlum agus cumanta iad, ghabh iad iongantas; agus dh'aithnich siad iad[2] gu'n robh iadsan maille ri Iosa.

14 Agus air faicinn an duine a leighiseadh 'na sheasamh maille riu, cha robh ni air bith aca ri ràdh 'na aghaidh.

15 Agus an déigh dhoibh orduchadh dhoibh-san dol a mach as a' chomhairle, chuir iad an cinn cuideachd[3],

16 Ag ràdh, Ciod a ni sinn ris na daoinibh so? Oir gu'n deachaidh mìorbhuil aithnichte[4] dheanamh leo, a ta e follaiseach do luchd-àiteachaidh Ierusaleim uile, agus cha'n urrainn sinne àicheadh.

17 Ach a chum nach sgaoilear e ni's mò air feadh an t-sluaigh, bagramaid orra gu geur, gun iad a labhairt ni's mò ri neach air bith anns an ainm so.

18 Agus air dhoibh an gairm, dh'àithn iad dhoibh gun iad a labhairt air chor sam bith, no a theagasg ann an ainm Iosa.

19 Ach fhreagair Peadar agus Eoin agus thubhairt iad riu, Am bheil e ceart am fianuis Dé, éisdeachd ribhse roimh Dhia, thugaibh féin breth.

20 Oir cha'n 'eil e'n comas duinne gun na nithe a chunnaic agus a chuala sinn a labhairt.

21 Agus air dhoibh-san tuilleadh bagraidh a dheanamh orra, leig iad as iad, gu'n dòigh air bith fhaotainn air am feudadh iad peanas a dheanamh orra, air son an t-sluaigh: oir bha na h-uile a' toirt glòire do Dhia air son an ni a rinneadh.

22 Oir bha an duine air an d'rinneadh am mìorbhuil leighis so tuilleadh as dà fhichead bliadhna dh'aois.

23 Agus an uair a leigeadh as iad, thàinig iad dh'ionnsuidh am muinntir féin, agus dh'innis iad na h-uile nithe a thubhairt na h-àrd-shagairt, agus na seanairean riu.

24 Agus an uair a chual iadsan so, thog iad suas a dh'aon inntinn an guth ri Dia, agus thubhairt iad, A Thighearn, is tusa an Dia a rinn nèamh agus talamh, agus an fhairge, agus na h-uile *nithe* ta annta:

25 A thubhairt le beul Dhaibhidh do sheirbhisich, C'ar son a ghabh na Cinnich boil, agus a smuainich an sluagh nithe dìomhanach?

26 Sheas rìghrean na talmhainn suas, agus chruinnicheadh na h-uachdarain an ceann a chéile, an aghaidh an Tighearn, agus an aghaidh a Chriosd[5].

27 Oir gu fìrinneach chruinnicheadh an ceann a

[1] *slànuchadh, sàbhaladh.* [2] *thug iad aire dhoibh.* [3] *an comhairle r'a chéile.* [4] *soilleir.* [5] *an aghaidh Aoin ungta-san.*

chéile, an aghaidh do Leinibh naoimh Iosa, a dh'ung thu, araon Herod agus Pontius Pilat, maille ris na Cinnich, agus sluagh Israeil.

28 A dheanamh gach ni a roimh-orduich do làmh agus do chomhairle a bhi deanta.

29 Agus a nis, a Thighearn, amhairc air am bagraidhibh: agus dèonaich do d' sheirbhisich féin, t'fhocal a labhairt leis gach uile dhànachd.

30 Le d' làimh a shìneadh a mach chum leighis: agus gu'm bi comharan agus mìorbhuilean air an deanamh tre ainm do Leinibh naoimh Iosa.

31 Agus air dhoibh urnuigh a dheanamh, chrathadh an t-àit anns an robh iad cruinn; agus lìonadh iad uile do'n Spiorad naomh, agus labhair iad focal Dé le dànachd.

32 Agus bha aig a' chuideachd a chreid aon chridhe, agus aon anam: agus ni mò a thubhairt neach air bith *dhiubh*, gu'm bu leis féin aon ni a shealbhaich e; ach bha na h-uile nithe coitchionn[1] aca.

33 Agus le mòr-chumhachd thug na h-abstoil fianuis air aiseirigh an Tighearna Iosa: agus bha mòr-ghràs orra uile.

34 Agus ni mò a bha aon neach uireasbhuidheach 'nam measg: oir a mheud as a bha 'nan sealbhadaraibh fearainn, no thighean, air dhoibh an reiceadh, thug iad luach nan nithe a chaidh reiceadh leo;

35 Agus chuir iad aig cosaibh nan abstol *e:* agus roinneadh e air gach neach a réir 'fheuma.

36 Agus air do fhearann a bhi aig Ioses d'an do ghoireadh leis na h-abstolaibh Barnabas, (is e sin, air eadartheangachadh, Mac na comhfhurtachd,) Lebhitheach, d'am bu dùthaich Ciprus.

37 Reic se e, agus thug e'n t-airgiod, agus chuir e aig cosaibh nan abstol *e.*

CAIB. V.

1 *Air son an céilge thuit Ananias agus Saphira sìos marbh le cronachadh Pheadair.* 12 *Mòran mhìorbhuilean air an oibreachadh;* 17 *chuireadh na h-abstoil a rìs am prìosan,* 19 *ach a ta iad air an leigeadh as le aingeal.*

ACH reic fear àraidh d'am b'aim Ananias, maille r'a mhnaoi Saphira, sealbh fearainn,

2 Agus cheil e *cuid* do'n luach, le fios a mhnà, agus air dha cuid-éigin a thoirt leis, chuir e aig cosaibh nan abstol *e.*

3 Ach thubhairt Peadar, Ananiais, c'ar son a lìon Satan do chridhe a dheanamh bréige do'n Spiorad naomh, agus a cheiltinn *cuid* do luach an fhearainn?

4 Am feadh 's a dh'fhuirich e *gun reiceadh,* nach bu leat féin e? agus an déigh a reiceadh nach robh e a'd' chomas féin? c'ar son a smuainich thu ann do chridhe an gnìomh so? cha d'rinn thu breug do dhaoinibh, ach do Dhia.

5 Agus an uair a chuala Ananias na briathra so, thuit e sìos, agus chaidh an deò as: agus thàinig eagal mòr air na h-uile a chuala na nithe so.

6 Agus air éirigh do na h-

[1] *ann an comhpairt.*

òganaich, phaisg iad an eud-
ach-mairbh e, agus air dhoibh
a ghiùlan a mach, dh'adhlaic
iad *e*.
7 Agus tharladh, timchioll
tri uaire 'na dhéigh sin, gu'n
d'thàinig a bhean a steach,
gun fhios aice air an ni a
rinneadh.
8 Agus fhreagair Peadar i,
Innis dhomh-sa an ann air
an uiread so reic sibh am
fearann? Agus thubhairt ise,
Is ann, air son an uiread
sin.
9 An sin thubhairt Peadar
rithe, C'ar son a cho-aontaich
sibh Spiorad an Tighearna
a dhearbhadh[1]? feuch, *tha*
cosan na muinntir a dh'-
adhlaic t'fhear aig an dorus,
agus giùlainidh iad thusa
mach.
10 An sin thuit i air ball
aig a chosaibh, agus chaidh
an deò aisde: agus air do na
h-òganaich teachd a steach,
fhuair iad i marbh, agus air
dhoibh a giùlan a mach, dh'-
adhlaic iad làimh r'a fear i.
11 Agus thàinig eagal mòr
air an eaglais uile, agus air
na h-uile a chuala na nithe
so.
12 Agus rinneadh mòran
chomharan agus mhìorbhuil-
ean am measg a' phobuill le
làmhaibh nan abstol; (agus
bha iad uile dh'aon inntinn
ann an sgàth-thigh[2] Shol-
aimh:
13 Agus cha robh chridhe
aig aon do chàch e féin a
cheangal riu:) ach bha mòr-
mheas aig a' phobull orra.
14 Agus is mòid a chuir-
eadh creidich ris an Tighearn,
buidheann mhòr[3] araon do
fhearaibh agus do mhnaibh:
15 Air chor as gu'n d'thug
iad a mach a' mhuinntir
euslan air na sràidibh, agus
gu'n do chuir iad air leab-
aichibh agus air uirighibh[4]
iad, chum ag teachd do
Pheadar gu'n cuireadh 'fhail-
eas, mur bu lugha, sgàile[5]
air neach éigin aca.
16 Agus thàinig mar an
ceudna mòr-shluagh as na
bailtibh mu'n cuairt air Ieru-
salem, a' toirt leo muinntir
euslain, agus dream a bha
air am buaireadh le spiorad-
aibh neòghlan: agus leighis-
eadh iad uile.
17 An sin dh'éirich an t-
àrd-shagart, agus iadsan uile
a bha maille ris, (eadhon
luchd-bharàil nan Sadusach,)
agus lìonadh iad le tnùth[6],
18 Agus chuir iad làmh
anns na h-abstolaibh, agus
chuir iad sa' phrìosan chum-
anta iad.
19 Ach dh'fhosgail aing-
eal an Tighearna dorsan a'
phrìosain san oidhche, agus
thug e iadsan a mach, agus
thubhairt e,
20 Imichibh, agus ag seas-
amh dhuibh labhraibh san
teampull ris an t-sluagh, uile
bhriathra na beatha so.
21 Agus an uair a chual
iad *so*, chaidh iad gu moch a
steach do'n teampull, agus
theagaisg iad. Ach thàinig
an t-àrd-shagart agus iadsan
a bha maille ris, agus ghairm
iad a' chomhairle, agus sean-
adh chloinn Israeil uile an
ceann a chéile, agus chuir
iad do'n phrìosan chum gu'n

---

[1] *a bhuaireadh.* [2] *àilear, pòrsa.* [3] *sluagh mòr.*
[4] *couches.* Sasg. [5] *dubhar.* [6] *eud.*

tugtadh iadsan *d'an ionnsuidh.*
22 Ach an uair a thàinig
na maoir, cha d'fhuair iad
sa' phrìosan iad, agus air
pilltinn dhoibh, dh'innis iad,
23 Ag ràdh, Fhuair sinne
gu fìrinneach am prìosan
dùinte gu ro thèaruinte, agus
an luchd-coimhead 'nan seas-
amh a mach fa chomhair nan
dorsan; ach an uair a dh'-
fhosgail sinn, cha d'fhuair
sinn aon duine a stigh.
24 A nis an uair a chual
an t-àrd-shagart, agus ceann-
ard an teampuill, agus uachd-
arain nan sagart na briathra
so, bha iad fo amharus mu'n
timchioll ciod gus an tigeadh
so.
25 An sin thàinig neach
àraidh agus dh'innis e dhoibh,
ag ràdh, Feuch, a ta na daoine
a chuir sibh sa' phrìosan, 'nan
seasamh san teampull, agus
a' teagasg a' phobuill.
26 An sin dh'imich an
ceannard maille ris na maor-
aibh, agus thug e leis iad gun
ainneart: (oir bha eagal orra
roimh an t-sluagh, gu'm
biodh iad air an clachadh
leo.)
27 Agus an uair a thug iad
leo iad, chuir iad ann am fian-
uis na comhairle *iad;* agus
dh'fheòraich an t-àrd-shagart
diubh,
28 Ag ràdh, Nach d'thug
sinne geur-ordugh dhuibh gun
teagasg a dheanamh san ainm
so? agus, feuch, lìon sibh
Ierusalem le 'ur teagasg, agus
is àill leibh fuil an duine so a
tharruing [1] oirnne.
29 An sin fhreagair Peadar
agus na h-abstoil *eile,* agus
thubhairt iad, Is còir géill a
thoirt do Dhia ni's mò na do
dhaoinibh.
30 Thog Dia ar n-aithriche
Iosa, a mharbh sibhse agus a
chroch sibh air crann.
31 Esan dh'àrdaich Dia le
a dheas làimh 'na Cheannard[2]
agus na Shlànuighear, a
thoirt aithreachais agus maith-
eanais pheacanna do Israel.
32 Agus tha sinne 'nar fian-
uisibh dha air na nithibh so;
agus mar an ceudna an
Spiorad naomh, a thug Dia
dhoibhsan a ta ùmhal dha.
33 Agus an uair a chual
iadsan *so,* bha iad air an gon-
adh [3], agus ghabh iad comh-
airle an cur gu bàs.
34 An sin dh'éirich Phair-
iseach àraidh anns a' chomh-
airle, d'am b'ainm Gamaliel,
fear teagaisg an lagha, air an
robh meas aig an t-sluagh
uile, agus dh'orduich e na h-
abstoil a chur a mach rè
tamuill;
35 Agus thubhairt e riu,
Fheara Israeil, thugaibh aire
dhuibh féin, ciod a ta roimh-
ibh a dheanamh mu thim-
chioll nan daoine sin.
36 Oir roimh na làithibh so
dh'éirich Teudas suas, ag
ràdh, gu'm bu neach éigin
mòr e féin, agus cheangail
àireamh dhaoine, timchioll
ceithir cheud, iad féin ris:
mharbhadh esan, agus a
mheud 'sa dh'aontaich leis,
sgaoileadh iad uile as a chéile,
agus chaidh iad gu neo-ni.
37 An déigh an fhir so dh'-
éirich Iudas an Galiléach
suas, ann an làithibh na cìs-
mheasaidh, agus tharruing
e mòran sluaigh 'na dhéigh:
sgriosadh esan mar an ceud-

[1] *thoirt.* [2] *Phrionnsa.* [3] *chas iad am fiacla.*

na, agus a mheud 's a ghéill
da[1], sgapadh iad uile.
38 Agus a nis a ta mi ag
ràdh ribh, Fanaibh o na
daoinibh so, agus leigibh leo:
oir ma's ann o dhaoinibh a
ta a' chomhairle so, no an
obair so, thig i gu neo-
bhrigh[2]:
39 Ach ma's ann o Dhia
a ta i, cha'n urrainn sibhse
a' cur gu neo-bhrigh: air
eagal gu'n tarladh gu'm faigh-
ear sibh eadhon a' cogadh an
aghaidh Dhé.
40 Agus dh'aontaich iad
leis-san: agus an uair a
ghairm iad na h-abstoil, agus
a ghabh iad orra, dh'orduich
iad dhoibh gun labhairt ann
an ainm Iosa, agus leig iad
as iad.
41 Agus dh'imich iadsan o
làthair na comhairle, le gaird-
eachas a chionn gu'n do
mheasadh gu'm b'airidh iad
air eas-urram fhulang air son
'ainme-san.
42 Agus gach là anns an
teampull, agus o thigh gu tigh,
cha do sguir iad a bhi teag-
asg, agus a' searmonachadh
Iosa Criosd.

CAIB. VI.

1 *Thagh na h-abstoil seachdnar gu frithealadh do uireasbhuidh nam bochd: 5 b'aon diubh so Stephan, neach a bha làn do chreidimh, agus d'on Spiorad naomh: 12 Chaidh a ghlacadh agus agairt gu h-eucorach an làthair na comhairle.*

AGUS anns na làithibh sin,
an uair a bha àireamh nan
deisciobul a' meudachadh,
dh'éirich gearan am measg
nan Greugach an aghaidh nan
Eabhrach, a chionn gu'n do
dhearmaideadh am bantraich-
ean san fhrithealadh làitheil.
2 An sin ghairm an dà
fhear dheug mòr-chuideachd
nan deisciobul d'an ionn-
suidh, agus thubhairt iad,
Cha'n 'eil e iomchuidh sinne
dh'fhàgail focail Dé, agus a
fhrithealadh do bhordaibh.
3 Uime sin, a bhràithre,
iarraibh a mach 'nur measg
seachdnar dhaoine fo dheadh
iomradh, làn do'n Spiorad
naomh agus do ghliocas, a
chuireas sinne os ceann an
dreuchd so[3].
4 Ach buanaichidh sinne a
ghnàth ann an urnuigh, agus
am ministreileachd an fhocail.
5 Agus bha chainnt *so*
taitneach an làthair na mòr-
chuideachd uile: agus thagh
iad Stephan, duine làn do
chreidimh, agus do'n Spiorad
naomh, agus Philip, agus
Prochorus, agus Nicanor, a-
gus Timon, agus Parmenas,
agus Nicolas proseliteach do
mhuinntir Antioch.
6 Chuir iad iadsan an làth-
air nan abstol: agus air dean-
amh urnuigh dhoibh, chuir
iad an làmhan orra.
7 Agus dh'fhàs focal Dé;
agus mheudaicheadh àireamh
nan deisciobul gu ro mhòr
ann an Ierusalem; agus bha
cuideachd mhòr do na sagart-
aibh ùmhal do'n chreidimh.
8 Agus rinn Stephan, làn
do chreidimh agus do chumh-
achd, mìorbhuilean agus
comharan mòra am measg an
t-sluaigh.
9 An sin dh'éirich dream
àraidh do'n t-sionagog, ris an
abrar *sionagog* nan Libertin-
each[4], agus nan Cirenianach,
agus mhuinntir Alecsandria,
agus na dream o Chilicia,

[1] *dh'earb as.* [2] *théid as dìth.*

[3] *na h-oibre.* [4] *Saoirsineach.*

agus o'n Asia, a' deasboireachd ri Stephan.

10 Agus cha b'urrainn iad cur an aghaidh a' ghliocais agus an spioraid leis an do labhair e.

11 An sin thug iad a steach an uaignidheas daoine a thubhairt, Chuala sinne e labhairt bhriathra toibheumach an aghaidh Mhaois, agus Dhé.

12 Agus dhùisg iad suas an sluagh, agus na seanairean, agus na sgrìobhaichean, agus thàinig iad air, agus ghlac iad e, agus thug iad an làthair na comhairle *e*,

13 Agus chuir iad suas fianuisean bréige, a thubhairt, Cha'n 'eil an duine so a' sgur do labhairt bhriathra toibheumach[1] an aghaidh an ionaid naoimh so, agus an lagha.

14 Oir chuala sinn e ag ràdh, gu'n sgrios an t-Iosa so o Nasaret an t-àit so, agus gu'n caochail e na gnàthanna[2] a thug Maois dhuinne.

15 Agus air dhoibh-san uile a bha 'nan suidhe sa' chomhairle amharc gu geur air, chunnaic iad 'aghaidh mar aghaidh aingil.

CAIB. VII.

1 *Air do Stephan comas fhaghail freagairt air a shon fèin,* 2 *nochd e gu'n d'rinn Abraham aoradh do Dhia gu taitneach;* 37 *gu'n d'thug Maois féin fianuis mu Chriosd;* 51 *chronuich e na h-Iudhaich air son an ceannairc, agus morta Chriosd.*

AN sin thubhairt an t-àrd-shagart, Am bheil ma ta na nithe so mar so?

2 Agus thubhairt esan, Fheara, a bhràithre, agus aithriche, éisdibh; Dh'fhoillsicheadh Dia na glòire d'ar n-athair Abraham, 'nuair a bha e ann am Mesopotamia, mun do ghabh e còmhnuidh ann an Charan.

3 Agus thubhairt e ris, Rach a mach á d' thìr féin, agus o d' chinneach, agus thig chum na tìre a nochdas mise dhuit.

4 An sin chaidh esan a mach á talamh nan Caldéach, agus ghabh e còmhnuidh ann an Charan: agus as a sin, an déigh bàis 'athar, dh'atharraich se e do'n fhearann so anns am bheil sibhse nis 'nur còmhnuidh.

5 Agus cha d'thug e dha oighreachd *sam bith* ann, cha d'thug *fiù* leud troidhe: gidheadh gheall e gu'n tugadh e mar sheilbh e dha féin agus d'a shliochd 'na dhéigh, ged nach robh fathast duine cloinne aige.

6 Agus labhair Dia air an dòigh so, Gu'm biodh a shliochd air chuairt ann an dùthaich choigrich, agus gu'n deanadh iad tràillean diubh, agus gu'm buineadh iad gu h-olc *riu* rè ceithir cheud bliadhna.

7 Agus air a' chinneach sin d'am bi iadsan fo dhaorsa, bheir mise breth, arsa Dia: agus an déigh nan nithe sin thig iad a mach, agus ni iad seirbhis dhomh-sa anns an àit so.

8 Agus thug e dha coimh-cheangal[3] an timchioll-ghearraidh: agus mar sin ghin *Abraham* Isaac, agus thimchioll-ghearr se e air an ochdamh là: agus *ghin* Isaac Iacob, agus Iacob an dà phrìomh-athair dheug.

---

[1] *maslach.* [2] *cleachdan, orduighean.*

[3] *cùnradh, cùmhnant.*

9 Agus a' gabhail farmaid,
reic[1] na prìomh-aithriche
Ioseph do'n Eiphit: ach bha
Dia maille ris,

10 Agus shaor se e as a
thrioblaidibh uile, agus thug
e deadh-ghean[2] agus gliocas
da an làthair Pharaoh righ na
h-Eiphit; agus chuir se e
'na uachdaran air an Eiphit,
agus air a theaghlach féin
uile.

11 Nis thàinig gorta agus
àmhghar mòr air an Eiphit
uile, agus air talamh Chan-
aain; agus cha d'fhuair ar
n-aithriche teachd-an-tìr[3].

12 Ach an uair a chuala
Iacob gu'n robh arbhar san
Eiphit, chuir e mach ar n-
aithriche air tùs.

13 Agus air an dara *uair*
rinneadh Ioseph aithnichte
d'a bhràithribh; agus rinn-
eadh cinneach Ioseiph foll-
aiseach do Pharaoh.

14 An sin chuir Ioseph *fios*
uaith, agus ghairm e d'a
ionnsuidh Iacob 'athair, agus
a luchd-dàimhe uile, cùig
anama deug agus tri fichead.

15 Agus chaidh Iacob sìos
do'n Eiphit, agus fhuair e
bàs, e féin agus ar n-aith-
riche.

16 Agus ghiùlaineadh thair-
is iad gu Sichem, agus chuir-
eadh iad anns an àit-adhlaic a
cheannaich Abraham air suim
airgid o mhic Emoir, *athar*
Shicheim.

17 Ach an uair a dhruid àm
a' gheallaidh, a mhionnaich
Dia do Abraham, dh'fhàs an
sluagh agus rinneadh iad lìon-
mhor san Eiphit,

18 Gus an d'éirich righ
eile, do nach b'aithne Ioseph.

19 Bhuin esan[4] gu cuil-
bheirteach r'ar cinneach, agus
rinn e olc air ar n-aithrichibh,
air chor as gu'n d'thug e orra
an naoidheana a thilgeadh
mach, chum nach sìolaich-
eadh iad[5].

20 Anns an àm sin rugadh
Maois, agus bha e ro sgiamh-
ach, agus dh'altrumadh e tri
mìosan ann an tigh 'athar:

21 Agus an uair a thilg-
eadh a mach e, thog nighean
Pharaoh leatha e, agus dh'-
altrum[6] i e mar mhac dhi féin.

22 Agus dh'fhòghlumadh[7]
Maois ann an uile ghliocas
nan Eiphiteach, agus bha
e cumhachdach am briath-
raibh agus an gnìomharaibh.

23 Agus an uair a bha e dà
fhichead bliadhna iomlan a
dh'aois, thàinig e 'na chridhe
a bhràithre clann Israeil fhios-
rachadh[8].

24 Agus air dha duine àr-
aidh *dhiubh* fhaicinn a' fulang
eucoir, theasairg se *e*, agus
air bualadh an Eiphitich dha,
rinn e dioghaltas do'n fhear
air an d'rinneadh an eucoir:

25 Oir shaoil e gu'n tuig-
eadh a bhràithre, gu'n tugadh
Dia le a làimh-san saorsa
dhoibh; ach cha do thuig
iadsan.

26 Agus air an là 'na
dhéigh sin nochd se e féin
doibh agus iad a' comhstri,
agus b'àill leis sìth a dhean-
amh eatorra[9], ag ràdh, A
dhaoine, is bràithre sibh féin:
c'ar son a ta sibh a' dean-
amh eucoir air a chéile?

---

1 *chreic.* 2 *bàigh, fàbhor.*
3 *biatachd.* 4 *Ghiùlain se e féin.*
5 *nach fàsadh sliochd orra, nach
maireadh iad beò.* 6 *dh'oil.*
7 *dh'iunnsaicheadh.* 8 *dol a shea-
tuinn a bhràithre cloinn Israeil.*
9 *an cur réidh.*

27 Ach chuir am fear a rinn an eucoir air a choimhearsnach uaith e, ag ràdh, Cò a rinn thusa a'd' uachdaran agus a'd' bhreitheamh oirnne?
28 Am miann leat mise a mharbhadh, mar *mharbh thu* an t-Eiphiteach an dé?
29 An sin theich Maois air son an fhocail so, agus bha e 'na choigreach ann an dùthaich Mhidiain, far an do ghin e dithis mhac.
30 Agus an uair a choimhlionadh dà fhichead bliadhna, dh'fhoillsicheadh dha ann am fàsach beinne Shina, aingeal an Tighearn ann an lasair theine ann am preas.
31 Agus an uair a chunnaic Maois *so*, ghabh e iongantas mu'n t-sealladh; agus air dha teachd am fagus gu beachdachadh *air*, thàinig guth an Tighearna d'a ionnsuidh,
32 *Ag ràdh, Is* mise Dia t'aithriche, Dia Abrahaim, agus Dia Isaaic, agus Dia Iacoib. An sin chriothnuich Maois, agus cha robh chridhe aige amharc [1].
33 An sin thubhairt an Tighearn ris, Fuasgail do bhrògan o d' chosaibh: oir is talamh naomh an t-àit air am bheil thu a'd' sheasamh.
34 Chunnaic mi gu cinnteach àmhghar mo phobuill a ta san Eiphit, agus chuala mi an osnaidh, agus thàinig mi nuas g'an saoradh. Agus a nis thig, cuiridh mi do'n Eiphit thu.
35 Am Maois so féin a dhiùlt iadsan, ag ràdh, Cò rinn uachdaran agus breitheamh dhiot-sa? esan chuir Dia *gu bhi* 'na uachdaran agus 'na fhear-saoraidh le làimh an aingil a dh'fhoillsicheadh dha sa' phreas.
36 Thug esan a mach iad an déigh dha mìorbhuilean, agus comharan a dheanamh ann an tìr na h-Eiphit, agus anns a' mhuir ruaidh, agus anns an fhàsach rè dhà fhichead bliadhna.
37 Is e so am Maois ud a thubhairt ri cloinn Israeil, Togaidh an Tighearn bhur Dia suas fàidh dhuibh do 'ur bràithribh, cosmhuil rium-sa; ris-san éisdidh sibh.
38 So esan a bha san eaglais anns an fhàsach, maille ris an aingeal a labhair ris ann am beinn Shina, agus maille r'ar n-aithrichibhne: neach a fhuair briathra na beatha [2] chum an toirt dhuinne:
39 Do nach b'àill le ar n-aithrichibh bhi ùmhal, ach chuir iad uatha *e*, agus 'nan cridhe phill iad air an ais do'n Eiphit,
40 Ag ràdh ri Aaron, Dean dhuinne dée a théid romhainn: oir mu thimchioll a' Mhaois so, a thug a mach sinn á tìr na h-Eiphit, cha'n 'eil fhios againn ciod a dh'éirich dha.
41 Agus rinn iad laogh sna làithibh sin, agus thug iad ìobairt do'n dealbh, agus rinn iad gairdeachas ann an oibribh an làmha féin.
42 An sin phill Dia, agus thug e thairis iad chum aoradh a dheanamh do armailt nèimh, a réir mar a ta e sgrìobhta ann an leabhar

[1] *aire a thabhairt.*

[2] *na beò-bhriathra.*

nam fàidhean, An d'thug
sibh dhomh-sa beathaichean
marbhta, agus ìobairte rè dhà
fhichead bliadhna anns an
fhàsach, O a thigh Israeil?
43 Seadh, thog sibh suas
pàilliun Mholoich, agus reult
bhur dé Remphain, dealbhan
a rinn sibh chum aoraidh
dhoibh: uime sin atharraich-
idh mi sibh an taobh thall do
Bhabilon.
44 Bha pàilliun na fianuis
aig ar n-aithrichibh san fhàs-
ach, a réir mar a dh'àithn an
ti a labhair ri Maois, gu'n
deanadh se e a réir an t-
samhlaidh[1] a chunnaic e.
45 An ni a thug mar an
ceudna ar n-aithriche a bha
'nan déigh, a steach maille ri
Iosa do sheilbh nan Cinneach,
a thilg Dia a mach roimh
ghnùis ar n-aithriche, gu
làithibh Dhaibhidh;
46 Neach a fhuair deadh-
ghean am fianuis Dhé, agus
a dh'iarr pàilliun fhaotainn
do Dhia Iacoib.
47 Ach thog Solamh tigh
dha.
48 Gidheadh cha'n 'eil an
ti a's àirde a' gabhail còmh-
nuidh ann an teampluibh
làmh-dheanta; mar a ta am
fàidh ag ràdh,
49 *Is e* nèamh mo righ-
chaithir, agus an talamh stòl
mo chos: ciod an tigh a
thogas sibh dhomh? a ta an
Tighearn ag ràdh: no ciod e
ionad mo thàimh?
50 Nach do rinn mo làmh
na nithe so uile?
51 A dhaoine cruaidh-
mhuinealach, agus neo-thim-
chioll-ghearrta ann an cridhe
agus ann an cluasaibh, tha
sibh a ghnàth a' cur an agh-
aidh an Spioraid naoimh:
mar *a rinn* bhur n-aithriche,
mar sin a ta sibhse *a' dean-
amh.*
52 Cò do na fàidhibh air
nach d'rinn bhur n-aithriche
geur-leanmhuinn? agus
mharbh siad iadsan a roimh-
fhoillsich teachd an Fhìrein
ud; air an robh sibhse a nis
'nur luchd-brathaidh, agus
'nur mortairibh:
53 *Sibhse* a fhuair an lagh
le frithealadh nan aingeal,
agus nach do choimhid *e.*
54 'Nuair a chual iad na
nithe sin, bha iad air an
gonadh 'nan cridhe, agus chas
iad *am* fiaclan ris.
55 Ach air dhasan bhi làn
do'n Spiorad naomh, dh'amh-
airc e gu geur suas gu nèamh,
agus chunnaic e glòir Dhé,
agus Iosa 'na sheasamh air
deas làimh Dhé;
56 Agus thubhairt e, Feuch,
tha mi faicinn nan nèamh
fosgailte, agus Mac an duine
'na sheasamh air deas làimh
Dhé.
57 An sin ghlaodh iadsan
le guth mòr, agus dhruid[2] iad
an cluasan, agus leum iad air
a dh'aon inntinn.
58 Agus air dhoibh a thilg-
eadh a mach as a' bhaile[3],
chlach iad *e:* agus thilg na
fianuisean an eudach sìos aig
cosaibh òganaich, d'am
b'ainm Saul.
59 Agus chlach iad Ste-
phan, *agus* e a' gairm air
Criosd, agus ag ràdh, A Thigh-
earn Iosa, glac mo spiorad.
60 Agus air dha a leigeadh
féin air a ghlùinibh, ghlaodh
e le guth mòr, A Thighearn,

[1] *an t-saimpleir, an t-samhlachais.*

[2] *dhùin, stop.* [3] *a' chaithir.*

na cuir am peacadh so as an
leth. Agus air dha so a ràdh,
choidil e.

CAIB. VIII.

1 *Shearmonaicheadh an soisgeul ann an Samaria le Philip, a bhaist mòran, agus am measg chàich Simon an Druidh.* 14 *Thàinig Peadar agus Eoin a dhaingneachadh na h-eaglais:* 17 *le cur an làmh air an dream a chreid, bha an Spiorad naomh air a thiodhlacadh.*

AGUS bha Saul ag aontachadh le a bhàs-san.
Agus dh'éirich anns an àm
sin geur-leanmhuinn mhòr an
aghaidh na h-eaglais a bha
ann an Ierusalem ; agus bha
iad uile air an sgapadh air
feadh tìre Iudea, agus Shamaria,
ach na h-abstoil *a mhàin.*

2 Agus ghiùlain daoine
diadhaidh[1] Stephan *chum 'adhlaic,* agus rinn iad caoidh
mhòr air a shon.

3 Ach bha Saul a' fàsachadh
na h-eaglais, a' dol a
steach do gach tigh ; agus ag
tarruing a mach fhear agus
bhan, chuir e am prìosan *iad.*

4 Uime sin dh'imich an
dream a sgapadh, feadh gach
àite, a' searmonachadh an
fhocail.

5 An sin chaidh Philip
sìos do bhaile Shamaria, agus
shearmonaich e Criosd doibh.

6 Agus thug an sluagh a
dh'aon toil aire do na nithibh
a labhradh le Philip, ag éisdeachd
ris[2], agus a' faicinn
nam mìorbhuile a rinn e.

7 Oir chaidh spiorada
neòghlan a mach á mòran
anns an robh iad, a' glaodhaich
le guth mòr : agus chaidh
mòran air an robh am pairilis[3],
agus a bha 'nam bacaich,
a shlànuchadh.

8 Agus bha gairdeachas
mòr sa' bhaile sin.

9 Ach bha roimhe sin duine
àraidh sa' bhaile sin d' am
b'ainm Simon, a ghnàthaich
druidheachd, agus a mheall[4]
muinntir Shamaria, ag ràdh
gu'm bu neach mòr éigin e
féin.

10 Dhasan thug iad uile
aire o'n bheag gus a' mhòr,
ag ràdh, Is e an duine so
cumhachd mòr Dhé.

11 Agus thug iad an aire
dha, a chionn gu'n do mheall
e iad rè ùine fhada le a
dhruidheachd.

12 Ach an uair a chreid
iad Philip, a' searmonachadh
nan nithe a bhuineas do
rìoghachd Dhé, agus do ainm
Iosa Criosd, bhaisteadh iad
eadar fheara agus mhnài.

13 An sin chreid Simon
féin mar an ceudna : agus an
uair a bhaisteadh e, dh'fhan
e maille ri Philip, agus a'
faicinn nan comhara agus
nam feartan a rinneadh,
ghabh e iongantas ro mhòr.

14 Agus an uair a chuala
na h-abstoil a bha ann an
Ierusalem, gu'n do ghabh
Samaria focal Dhé, chuir iad
d'an ionnsuidh Peadar agus
Eoin :

15 Agus an uair a chaidh
iad sìos, ghuidh iad air an son
gu'm faigheadh iad an Spiorad
naomh.

16 (Oir cha d'thàinig e
fathast a nuas air aon aca :
ach a mhàin bhaisteadh iad
ann an ainm an Tighearna
Iosa.)

---

[1] *cràbhach.* [2] *riu.*
[3] *crith-ghalar ; palsy.* Sasg.

[4] *a chuir uamhas air, a chuir 'nam breathal.*

17 An sin chuir iad *an* làmhan *orra*, agus fhuair iad an Spiorad naomh.

18 Agus an uair a chunnaic Simon gu'n robh an Spiorad naomh air a thoirt tre làmhan nan abstol a chur orra, thairg e airgiod dhoibh,

19 Ag ràdh, Thugaibh dhomh-sa mar an ceudna an cumhachd so, ge b'e neach air an cuir mi *mo* làmha, gu'm faigh e an Spiorad naomh.

20 Ach thubhairt Peadar ris, Gu rachadh t'airgiod am mugha maille riut féin, a chionn gu'n do mheas thu gu'm feudtadh tiodhlac Dhé a cheannach le h-airgiod.

21 Cha'n 'eil agad cuid no crannchur sa' chùis so: oir cha'n 'eil do chridhe dìreach[1] am fianuis Dhé.

22 Gabh aithreachas uime sin do t'olc so, agus guidh air Dia, ma dh'fheudar gu maithear dhuit smuaine do chridhe.

23 Oir a ta mi 'gad fhaicinn ann an domblas na seirbhe, agus *fo* chuibhreach na h-eucorach.

24 An sin fhreagair Simon, agus thubhairt e, Guidhibhsa an Tighearn air mo shon, nach tig aon do na nithibh sin a thubhairt sibh orm.

25 An sin air dhoibh-san fianuis a dhèanamh agus focal an Tighearn a labhairt, phill iad gu Ierusalem, agus shearmonaich iad an soisgeul ann am mòran do bhailtibh nan Samaritanach.

26 Agus labhair aingeal an Tighearna ri Philip, ag ràdh, Eirich agus imich chum na h-àirde deas, chum na slighe a ta dol sìos o Ierusalem gu Gasa, a ta 'na fhàsach[2].

27 Agus dh'éirich e, agus dh'imich e: agus, feuch, duine àraidh, caillteanach o Etiopia, aig an robh mòrùghdarras fo Chandace banrighinn na h-Etiopia, agus a bha os ceann a h-ionmhais uile, agus a bha air teachd gu Ierusalem chum aoradh a dheanamh,

28 Bha e a' pilltinn air ais, agus 'na shuidhe 'na charbad, agus bha e a' leughadh an fhàidh Esaiais.

29 An sin thubhairt an Spiorad ri Philip, Imich am fagus, agus druid ris a' charbad so.

30 Agus ruith Philip d'a ionnsuidh, agus chuala se e a' leughadh an fhàidh Esaiais, agus thubhairt e, Am bheil thu a' tuigsinn nan nithe a tha thu a' leughadh?

31 Agus thubhairt esan, Cionnus is urrainn mi, mur seòl neach éigin mi? Agus dh'iarr e air Philip teachd a nìos, agus suidhe maille ris.

32 A' chuibhrionn do'n sgriobtuir a bha e leughadh, b'i so i, Thugadh e mar chaora chum marbhaidh; agus mar uan a ta 'na thosd am fianuis an fhir-lomairt, mar sin cha d'fhosgail e a bheul:

33 'Na ìsleachadh thugadh a bhreitheanas air falbh: agus cò a nochdas a ghinealach? oir thogadh a bheatha o'n talamh.

34 Agus fhreagair an caillteanach, agus thubhairt e ri Philip, Guidheam thu, co uime tha am fàidh ag ràdh

---

[1] *ceart, treibhdhireach.*

[2] *troimh an fhàsach.*

so? uime féin, no mu neach
éigin eile?
35 An sin dh'fhosgail
Philip a bheul, agus a' tòis-
eachadh o'n sgriobtuir sin,
shearmonaich e Iosa dha.
36 Agus an uair a dh'-
imich iad air an t-slighe,
thàinig iad gu h-uisge àraidh:
agus thubhairt an caillteanach,
Feuch, uisge; ciod a
ta bacadh mise bhi air mo
bhaisteadh?
37 Agus thubhairt Philip,
Ma tha thu a' creidsinn le d'
uile chridhe, feudaidh tu.
Agus fhreagair e agus thubh-
airt e, Tha mi a' creidsinn
gur e Iosa Criosd Mac Dhé.
38 Agus dh'àithn e 'n carb-
ad a sheasamh: agus chaidh
iad sìos le chéile do'n uisge,
araon Philip agus an caillt-
eanach; agus bhaist se e.
39 Agus an uair a thàinig
iad a nìos as an uisge, thug
Spiorad an Tighearna Philip
leis, agus cha'n fhac an caillt-
eanach tuilleadh e: agus dh'-
imich e air 'aghaidh le gaird-
eachas.
40 Ach fhuaradh Philip
ann an Asotos: agus shearm-
onaich e anns na bailtibh
uile, a' dol troimh *an dùth-
aich,* gus an d'thàinig e gu
Cesarea.

CAIB. IX.

1 *Tha Saul, air dha bhi 'g imeachd gu Damascus, air a leagadh sìos gu talamh le solus, agus guth o nèamh:* 10 *ghairmeadh e chum na h-abstolachd,* 18 *agus bhaisteadh e le Ananias:* 20 *shearmonaich e Criosd gu dàna.* 31 *Leigheas Peadar Eneas do'n phairilis;* 38 *thug e Tabita beò.*

AGUS air do Shaul bhi
fathast a' séideadh bag-
raidh, agus àir[1] an aghaidh
dheisciobul an Tighearna,
chaidh e chum an àrd-shag-
airt.
2 Agus dh'iarr e litrichean
uaith gu Damascus chum nan
sionagog, chum nam faigh-
eadh e aon neach do'n t-slighe
so, co aca b'fhir no mnài iad,
gu'n tugadh e leis ceangailte
gu Ierusalem iad.
3 Agus ag imeachd dha,
tharladh[2] gu'n do dhruid e ri
Damascus: agus dhealraich
gu h-obann mu'n cuairt air
solus o nèamh.
4 Agus air tuiteam dha air
an talamh, chual e guth ag
ràdh ris, A Shauil, A Shauil,
c'ar son a ta thu 'gam gheur-
leanmhuinn-sa?
5 Agus thubhairt esan, Cò
thu, a Thighearn? Agus
thubhairt an Tighearn, Is
mise Iosa a ta thusa a'
geur-leanmhuinn: *is* cruaidh
dhuitse breabadh an aghaidh
nan dealg.
6 Agus air dhasan bhi air
chrith agus làn uamhuinn,
thubhairt e, A Thighearn,
ciod is àill leat mise a dhean-
amh? Agus *thubhairt* an
Tighearn ris, Eirich, agus
rach[3] a steach do'n bhaile,
agus innsear dhuit ciod is
còir dhuit a dheanamh.
7 Agus sheas na daoine bha
'g imeachd maille ris 'nan
tosd, a' cluinntinn a' ghutha,
ach gun neach air bith fhaic-
inn.
8 Agus dh'éirich Saul o'n
talamh, agus air fosgladh a
shùl dha, cha'n fhac e neach[4]
air bith: ach air dhoibh
breith air a làimh, threòraich
iad *e* gu Damascus.
9 Agus bha e tri làithean

---

[1] *marbhaidh.* [2] *thachair.*

[3] *theirig, gabh.* [4] *ni.*

gun radharc, agus cha d'ith
agus cha d'òl e ni air bith.
10 Agus bha deisciobul àr-
aidh ann an Damascus, d'am
b'ainm Ananias; agus thubh-
airt an Tighearn ris ann am
foillseachadh[1], Ananiais. A-
gus thubhairt esan, Feuch *a
ta* mi *an so*, a Thighearn.
11 Agus *thubhairt* an Tigh-
earn ris, Eirich, agus imich
do'n t-sràid, ris an abrar
Dìreach, agus iarr ann an tigh
Iudais, duine o Tharsus d'an
goirear Saul: oir feuch, a ta
e ri urnuigh,
12 Agus chunnaic e ann
am foillseachadh duine d'an
ainm Ananias, a' teachd a
steach, agus a' cur *a* làimhe
air, chum gu'm faigheadh e a
radharc.
13 An sin fhreagair Ana-
nias, A Thighearn, chuala
mi o mhòran mu'n duine so,
cia lìon olc a rinn e do d'
naomhaibh ann an Ierusalem:
14 Agus a ta an so ùghdarr-
as aige o uachdaranaibh nan
sagart, iadsan uile a cheangal
a ta gairm air t'ainm-sa[2].
15 Ach thubhairt an Tigh-
earn ris, Imich; oir is soith-
each taghta dhomh-sa e, chum
m'ainm a ghiùlan am fianuis
nan Cinneach, agus rìghrean,
agus chloinn Israeil.
16 Oir nochdaidh mise dha
cia mòr na nithe a's éigin da
fhulang air sgàth m'ainme-sa.
17 Agus dh'imich Ananias,
agus chaidh e steach do'n
tigh; agus chuir e a làmhan
air, agus thubhairt e, A
Shauil, a bhràthair, chuir an
Tighearn, (*eadhon* Iosa a dh'-
fhoillsicheadh dhuitse anns
an t-slighe air an d'thàinig
thu,) mise chum gu'm faigh-
eadh tu do radharc, agus gu'm
biodh tu air do lìonadh leis an
Spiorad naomh.
18 Agus air ball thuit o
'shuilibh mar gu'm biodh
lannan; agus dh'aisigeadh a
ràdharc dha gun dàil, agus
air dha éirigh, bhaisteadh e.
19 Agus an uair a ghabh e
biadh, neartaicheadh e. An
sin bha Saul làithean àraidh
maille ris na deisciobluibh a
bha ann an Damascus.
20 Agus air ball shearmon-
aich e Iosa[3] anns na sionag-
ogaibh, gur esan Mac Dhé.
21 Ach bha na h-uile a chual
e fo uamhas, agus thubhairt
iad, Nach e so esan a bha
sgrios ann an Ierusalem iad-
san a bha gairm air an ainm
so, agus a thàinig an so chum
na crìche so, gu'n tugadh e
ceangailte iad dh'ionnsuidh
uachdarana nan sagart?
22 Ach bu mhòid a neart-
aicheadh Saul, agus chuir e
gu h-amhluadh na h-Iudh-
aich a bha chòmhnuidh ann
an Damascus, a' dearbhadh
gur e so an Criosd.
23 Agus air dol do mhòran
làithean seachad, rinn na h-
Iudhaich comhairle r'a chéile
esan a mharbhadh:
24 Ach thugadh fios do
Shaul air am féill[4]: agus bha
faire aca air na geatachaibh
a là agus a dh'oidhche chum
a mharbhadh.
25 An sin ghabh na deis-
ciobuil e san oidhche, agus
chuir iad a mach thar a'
bhalla e, agus leig iad sìos
ann an cliabh *e*.
26 Agus an uair a thàinig
Saul gu Ierusalem, dh'fheuch

[1] *sealladh.* [2] *a tha air an gairm air t'ainm.* [3] *Criosd.* [4] *ceilg.*

e ri e féin a cheangal ris na
deisciobluibh: ach bha eagal
orra uile roimhe, agus cha do
chreid iad gu'm bu deisciob-
ul e.
27 Ach ghabh Barnabas
d'a ionnsuidh e, agus thug e
chum nan abstol *e*, agus chuir
e'n céill doibh cionnus a
chunnaic e'n Tighearn anns
an t-slighe, agus gu'n do
labhair e ris, agus cionnus a
shearmonaich e gu dàna ann
an Damascus an ainm Iosa.
28 Agus bha e maille riu
a' teachd a steach, agus a'
dol a mach ann an Ierusalem.
29 Agus labhair e gu dàna
an ainm an Tighearna Iosa,
agus rinn e deasboireachd an
aghaidh nan Greugach: ach
chuir iadsan rompa esan a
mharbhadh.
30 Ach an uair a thuig na
bràithre *so*, thug iad sìos e gu
Cesarea, agus chuir iad air
falbh gu Tarsus e.
31 An sin bha fois aig na
n-eaglaisibh troimh Iudea
uile, agus Ghalile, agus
Shamaria, agus air dhoibh
bhi air an togail suas, agus a'
siubhal ann an eagal an
Tighearn, agus an comhfhurt-
achd[1] an Spioraid naoimh,
mheudaicheadh gu mòr iad.
32 Agus tharladh, air do
Pheadar imeachd troimh gach
àite, gu'n deachaidh e sìos
mar an ceudna chum nan
naomh a bha gabhail còmh-
nuidh ann an Lida.
33 Agus fhuair e an sin
duine àraidh d'am b'ainm
Eneas, a bha rè ochd bliadh-
na air a leabaidh, agus e gu
tinn leis a' phairilis[2].
34 Agus thubhairt Peadar
ris, Eneais, tha Iosa Criosd
ga d' leigheas: éirich agus
dean do leabadh. Agus air
ball dh'éirich e.
35 Agus chunnaic iadsan
uile e, a bha chòmhnuidh
ann an Lida, agus *ann* an
Saron, agus phill iad chum
an Tighearn.
36 A nis bha ban-deisciob-
ul àraidh ann an Iopa d'am
b'ainm Tabita, 'se sin, air
eadar-theangachadh, Dorcas:
bha a' bhean so làn do dheadh
oibribh, agus do dhéircibh a
rinn i.
37 Agus tharladh anns na
làithibh sin, air dhi bhi gu
tinn gu'n d'fhuair i bàs:
Agus air dhoibh a h-ionnlad,
chuir iad ann an seòmar
uachdarach *i*.
38 Agus air do Lida bhi
fagus do Iopa, *agus* air
cluinntinn do na deisciob-
luibh gu'n robh Peadar an sin,
chuir iad dithis dhaoine d'a
ionnsuidh, a' guidhe *air* e
theachd d'an ionnsuidh gun
dàil.
39 An sin dh'éirich Pead-
ar, agus chaidh e maille riu.
Agus an uair a bha e air
teachd, threòraich iad suas e
do'n t-seòmar uachdarach:
agus sheas no bantraichean
uile làimh ris a' caoineadh,
agus a' nochdadh nan còta
agus nan trusgan a rinn
Dorcas am feadh a bha i
maille riu.
40 Ach air do Pheadar an
cur a mach uile, leig se e féin
air a ghlùinibh agus rinn e
urnuigh; agus air dha tionn-
dadh ris a' chorp, thubhairt e,
A Thabita, éirich. Agus dh'
fhosgail ise a sùilean: Agus

[1] *còmhnadh, cuidcachadh.*

[2] *chrith ghalar.*

air dhi Peadar fhaicinn, dh'-éirich i 'na suidhe.
41 Agus thug e a làmh dhi, agus thog e 'na seasamh i; agus an uair a ghairm e na naoimh agus na bantraich-ean, chuir e 'nan làthair beò i.
42 Agus fhuaradh fios air so tre Iopa uile; agus chreid mòran anns an Tighearn.
43 Agus tharladh gu'n d'fhan e mòran do làithibh ann an Iopa maille ri Simon àraidh fear-deasachaidh leathair.

CAIB. X.

1 *Air do Chornelius, duine cràbhach, àithne fhaotainn o aingeal, chuir e fios air Peadar,* 11 *a bha air a theagasg ann an taisbean gun e dheanamh tàir air na Cinnich:* 34 *Am feadh a bha e searmonachadh Chriosd do Chornelius agus d'a chuideachd, thàinig an Spiorad naomh nuas orra, agus bhaisteadh iad.*

AGUS bha duine àraidh ann an Cesarea, d'am b'ainm Cornelius, ceannard-ceud do'n chuideachd ris an abrar *a' chuideachd* Eadailteach,
2 *Duine* crabhach, agus air an robh eagal Dé maille r'a thigh uile, a bha toirt mòrain déirce do'n t-sluagh, agus a' deanamh urnuigh ri Dia a ghnàth.
3 Chunnaic e ann an sealladh[1] gu soilleir, mu thimchioll na naothadh uaire do'n là, aingeal Dé a' teachd a stigh d'a ionnsuidh, agus ag ràdh, A Chorneliuis.
4 Agus air dhasan amharc gu geur air, ghabh e eagal, agus thubhairt e, Ciod e, a Thighearn? Agus thubhairt e ris, Chaidh t'urnuighean agus do dhéircean suas mar chuimhneachan ann am fianuis Dé.
5 Agus a nis cuir daoine gu Iopa, agus cuir fios air Simon, d'an co-ainm Peadar:
6 Tha e air aoidheachd maille ri Simon àraidh fear-deasachaidh leathair, aig am bheil a thigh làimh ris an fhairge: innsidh esan duit ciod is còir dhuit a dheanamh.
7 Agus an uair a dh'fhalbh an t-aingeal a labhair ri Cornelius, ghairm e d'a ionnsuidh dithis do mhuinntir a thighe, agus saighdear cràbhach do'n dream a bha ghnàth a' feitheamh air;
8 Agus an uair a chuir e an t-iomlan an céill doibh, chuir e iad gu Iopa.
9 Agus air an là màireach, 'nuair a bha iadsan air an turus, agus a' teachd am fagus do'n bhaile, chaidh Peadar suas air mullach an tighe a dheanamh urnuigh, mu thimchioll na seathadh uaire[2].
10 Agus dh'fhàs e ro ocrach, agus bu mhiann leis *biadh* itheadh: ach am feadh a bha iadsan ag ulluchadh, thuit e ann an neul,
11 Agus chunnaic e nèamh fosgailte, agus soitheach àraidh a' teachd a nuas d'a ionnsuidh, mar bhraith-lìn[3] mhòir, ceangailte air a ceithir oisnibh[4], agus air a leigeadh sìos air an talamh;
12 Anns an robh gach uile ghnè bheathaiche ceithir-chosach na talmhainn, agus bheathaiche allta, agus

[1] *foillseachadh, taisbeanadh.*
[2] *i. e. meadhon-là.*
[3] *lìon-eudach.*
[4] *beannaibh.*

bhiasda snàigeach, agus eun-
laith an athair.
13 Agus thàinig guth d'a
ionnsuidh, Eirich, a Phead-
air; marbh agus ith.
14 Ach thubhairt Peadar,
Ni h-eadh, a Thighearn; oir
cha d'ith mi riamh aon ni
coitchionn[1] no neòghlan.
15 Agus *thubhairt* an guth
ris a rìs an dara uair, Na
nithe sin a ghlan Dia, na
gairm thusa coitchionn.
16 Agus rinneadh so tri
uairean: agus thogadh an
soitheach a rìs suas gu nèamh.
17 A nis an uair a bha
Peadar fo amharus ann féin
ciod bu chiall do'n t-sealladh
a chunnaic e, feuch, bha na
daoine a chuireadh o Chor-
nelius, an déigh dhoibh tigh
Shimoin iarraidh, 'nan seas-
amh aig an dorus.
18 Agus air gairm dhoibh,
dh'fheòraich iad an robh Si-
mon d'an co-ainm Peadar,
air aoidheachd an sin.
19 Am feadh a bha Peadar
a' smuaineachadh air an t-
sealladh, thubhairt an Spiorad
ris, Feuch, tha triuir dhaoine
ga d'iarraidh.
20 Uime sin éirich, agus
gabh sìos, agus imich maille
riu, gun amharus air bith a
bhi ort: oir is mise a chuir
uam iad.
21 Agus chaidh Peadar
sìos chum nan daoine, [a
chuireadh d'a ionnsuidh o
Chornelius,] agus thubhairt
e, Feuch, is mise an ti a tha
sibh ag iarraidh: ciod e an
t-aobhar mu'n d'thàinig sibh?
22 Agus thubhairt iadsan,
Fhuair Cornelius an ceann-
ard-ceud, duine cothromach,
air am bheil eagal Dé, agus
fo dheadh ainm[2] aig cinneach
nan Iudhach uile, rabhadh o
Dhia le aingeal naomh, fios
a chur ortsa d'a thigh, agus
briathran a chluinntinn uait.
23 An sin ghairm e steach
iad, agus thug e aoidheachd
dhoibh. Agus air an là màir-
each dh'imich Peadar maille
riu, agus chaidh dream àraidh
do na bràithribh o Iopa maille
ris.
24 Agus air an là màireach
chaidh iad a steach do Ches-
area: agus bha Cornelius a'
feitheamh riu, agus air gairm
a luchd-dàimh agus a chàirde
dìsle an ceann a chéile.
25 Agus an uair a bha
Peadar a' dol a steach, choinn-
ich Cornelius e, agus thuit e
sìos aig a chosaibh, agus rinn
e aoradh *dha*.
26 Ach thog Peadar suas
e, ag ràdh, Seas suas; is
duine mise mar an ceudna.
27 Agus ag còmhradh ris,
chaidh e steach, agus fhuair
e mòran cruinn.
28 Agus thubhairt e riu,
Tha fios agaibh gu bheil e
mi-dhligheach do dhuine a
tha 'na Iudhach, comhluadar
a chumail ri neach a tha do
chinneach eile, no teachd am
fagus da; ach nochd Dia
dhomh-sa, gun duine air
bith a ghairm coitchionn no
neòghlan.
29 Uime sin thàinig mise
'nuair a chuireadh fios orm,
gun aon ni a ràdh 'na agh-
aidh: air an aobhar sin tha
mi feòraich c'ar son a chuir
sibh fios orm?
30 Agus thubhairt Corne-
lius, O'n cheathramh là gus

[1] *cumanta.*

[2] *air am bheil deadh theisteas.*

an uair so bha mi a' deanamh
trasgaidh; agus air an naoth-
adh uair bha mi deanamh
urnuigh ann mo thigh, agus,
feuch, sheas duine a'm' làth-
air ann an eudach dealrach[1].
31 Agus thubhairt e, A
Chorneliuis, fhuair t'urnuigh
éisdeachd[2], agus tha do dhéir-
cean air an cuimhneachadh
am fianuis Dé.
32 Uime sin cuir gu Iopa,
agus cuir fios air Simon, d'an
co-ainm Peadar; tha e air
aoidheachd ann an tigh Shi-
moin, fear-deasachaidh leath-
air, làimh ris a' mhuir; neach,
'nuair a thig e, a labhras riut.
33 Uime sin chuir mi air
ball fios ort; agus is maith a
rinn thu teachd. Air an
aobhar sin tha sinne uile an
so a làthair am fianuis Dé, a
dh'éisdeachd nan uile nithe a
tha air an àithneadh dhuit-se
le Dia.
34 An sin dh'fhosgail
Peadar a bheul, agus thubh-
airt e, Gu fìrinneach tha mi
'g aithneachadh nach 'eil Dia
ag amharc air pearsaibh seach
a chéile:
35 Ach anns gach uile
chinneach a ta an neach air
am bheil 'eagal-san, agus a
ta 'g oibreachadh fìreantachd,
taitneach aige.
36 Am focal a chuir Dia
gu cloinn Israeil a' searm-
onachadh sìth tre Iosa Criosd,
(neach is e Tighearna nan
uile,)
37 Am focal sin is aithne
dhuibh, a sgaoileadh air feadh
tìre Iudea uile, agus a thòisich
o Ghalile, an déigh a' bhaist-
idh a shearmonaich Eoin:
38 Cionnus a dh'ung Dia
Iosa o Nasaret leis an Spiorad
naomh, agus le cumhachd;
neach a chaidh mu'n cuairt
a' deanamh maith, agus a'
slànuchadh nan uile a bha
air am foir-eigneachadh[3] leis
an diabhul: oir bha Dia
maille ris.
39 Agus tha sinne 'nar
fianuisibh air na h-uile nith-
ibh a rinn e, araon ann an
tìr nan Iudhach, agus ann an
Ierusalem; neach a mharbh
iad, 'ga chrochadh air crann:
40 Esan thog Dia suas air
an treas là, agus nochd se e
gu follaiseach;
41 Cha'n ann do'n t-sluagh
uile, ach do fhianuisibh, a
thaghadh le Dia roimh-làimh,
eadhon dhuinne, a dh'ith agus
a dh'òl maille ris an déigh
dha éirigh o na marbhaibh.
42 Agus dh'àithn e
dhuinne searmonachadh do'n
t-sluagh, agus fianuis a
dheanamh gur esan a dh'-
orduicheadh le Dia 'na
bhreitheamh air bheòthaibh
agus air mharbhaibh.
43 Dhasan tha na fàidhean
uile a' toirt fianuis, gu'm faigh
gach neach a chreideas ann
maitheanas 'nam peacaibh tre
'ainm-san.
44 Am feadh a bha Pead-
ar fathast a' labhairt nam
briathra sin, thuirling[4] an
Spiorad naomh orra-san uile
a chual am focal.
45 Agus ghabh na creidich
do'n timchioll-ghearradh, a
mheud diubh 'sa thàinig
maille ri Peadar, iongantas
mòr, do bhrìgh gu'n do dhòirt-
eadh air na Cinnich mar an

[1] *ro gheal.*
[2] *dh'éisdeadh ri t'urnuigh.*
[3] *thugadh fo cheannsal.*
[4] *thuit.*

ceudna tiodhlac an Spioraid
naoimh.
46 Oir chuala siad iad a'
labhairt le teangaibh, agus ag
àrd-mholadh Dhé. An sin
fhreagair Peadar,
47 Am feud neach sam
bith uisge a thoirmeasg, chum
nach rachadh iad so a bhaist-
eadh, a fhuair an Spiorad
naomh, co maith ruinne?
48 Agus dh'orduich e iad a
bhi air am baisteadh, ann an
ainm an Tighearna. An sin
ghuidh iad air fantuinn *maille
riu* làithean àraidh.

CAIB. XI.

1 Fhuaradh cron do Pheadar air son comhluadar a ghleidheadh ris na Cinnich: 4 dh'innis e a reuson, agus thaitinn sin r'a luchd-dìtidh. 19 Sgaoileadh an soisgeul feadh Phenice, agus Chipruis, agus Antioch. 26 Dh'ainmicheadh na deisciobuil 'nan Criosduidhean air tùs ann an Antioch, &c.

AGUS chuala na h-abstoil
agus na bràithrean a bha
ann an Iudea, gu'n do ghabh
na Cinnich mar an ceudna ri
focal Dé.
2 Agus an uair a chaidh
Peadar suas gu Ierusalem,
rinn iadsan a bha do'n tim-
chioll-ghearradh conspoid ris,
3 Ag ràdh, Chaidh thu
steach a dh'ionnsuidh dhaoine
nach robh air an timchioll-
ghearradh, agus dh'ith thu
maille riu.
4 Agus thòisich Peadar,
agus chuir e'n *t-iomlan* an
céill doibh an ordugh, ag
radh,
5 Bha mi ann am baile [1]
Iopa ri urnuigh; agus ann an
neul chunnaic mi sealladh,
Soitheach àraidh a' teachd a
nuas, mar bhraith-lìn mhòir,
air a leigeadh a nuas, o
nèamh air a ceithir oisnibh [2];
agus thàinig i a m' ionnsuidh-
sa.
6 Agus air dhomh beachd-
achadh gu geur oirre, thug mi
fa'near, agus chunnaic mi
beathaiche ceithir-chosach na
talmhainn, agus na fiadh-
bheathaiche, agus na biasda
snàigeach, agus eunlaith an
athair.
7 Agus chuala mi guth ag
ràdh rium, Eirich, a Phead-
air; marbh agus ith.
8 Ach thubhairt mise, Ni
h-eadh, a Thighearn: oir
cha deachaidh riamh aon ni
coitchionn no neòghlan a
steach do m' bheul.
9 Ach fhreagair an guth
mi an dara uair o nèamh, Na
nithe a ghlan Dia na meas
thusa neòghlan [3].
10 Agus rinneadh so tri
uairean: agus thogadh an
t-iomlan a rìs suas gu nèamh.
11 Agus, feuch, air ball
bha triuir dhaoine air teachd
chum an tighe anns an robh
mi, a chuireadh o Chesarea a
m' ionnsuidh.
12 Agus thubhairt an Spiorad
rium dol maille riu, gun amh-
arus air bith a bhi orm. A-
gus chaidh mar an ceudna an
t-seathnar bhràithre so maille
rium, agus chaidh sinn a
steach do thigh an duine:
13 Agus nochd e dhuinn
cionnus a chunnaic e aingeal
'na sheasamh 'na thigh, a
thubhairt ris, Cuir daoine gu
Iopa, agus cuir fios air Simon,
d'an coainm Peadar;
14 Neach a labhras briathra
riut, leis an tèarnar [4] thu féin
agus do thigh uile.
15 Agus an uair a thòisich

[1] *caithir.* [2] *beannaibh.* [3] *coitchionn.* [4] *saorar.*

mi air labhairt, thuirling[1] an Spiorad naomh orra-san, mar oirnne air tùs.
16 An sin chuimhnich mise focal an Tighearna, mar a thubhairt e, Bhaist Eoin gun amharus le h-uisge; ach baistear sibhse leis an Spiorad naomh.
17 Uime sin ma thug Dia dhoibh-san a cho-ionnan tiodhlaca ruinne, a chreid anns an Tighearn Iosa Criosd, cò mise gu'm bithinn comasach bacadh a chur air Dia ?
18 Agus an uair a chual iad na nithe so, thosd iad, agus thug iad glòir do Dhia, ag ràdh, Thug Dia ma seadh mar an ceudna do na Cinnich aithreachas chum na beatha.
19 A nis chaidh iadsan a sgapadh a mach leis an àmhghar[2] a dh'éirich air son Stephain, gu ruig Phenice, agus Ciprus, agus Antioch, gun am focal a labhairt ri aon neach ach ris na h-Iudhaich a mhàin.
20 Agus bha cuid diubh o Chiprus, agus o Chirene, dream air dhoibh dol a steach do Antioch, a labhair ris na Greugaich, a' searmonachadh an Tighearna Iosa.
21 Agus bha làmh an Tighearna maille riu: agus chreid àireamh mhòr, agus phill iad chum an Tighearn.
22 Agus thàinig sgeula air na nithibh sin gu cluasaibh na h-eaglais a bha ann an Ierusalem; agus chuir iad Barnabas uatha, chum gu'n rachadh e gu Antioch:
23 Neach an uair a thàinig e, agus a chunnaic e gràs Dhé, a rinn gairdeachas, agus a dh'earail orra uile, gu'n dlùth-leanadh iad ris an Tighearn le rùn cridhe.
24 Oir bha e 'na dhuine maith, agus làn do'n Spiorad naomh, agus do chreidimh. Agus chuireadh sluagh mòr ris an Tighearn.
25 An sin chaidh Barnabas gu Tarsus, a dh'iarraidh Shauil.
26 Agus air dha fhaotainn, thug e leis e gu Antioch. Agus tharladh, gu'n robh iad rè bliadhna iomlain air an cruinneachadh maille ris an eaglais, agus gu'n do theagaisg iad sluagh mòr; agus gu'n do ghoireadh Criosduidhean do na deisciobluibh air tùs ann an Antioch.
27 Agus anns na làitnibh sin thàinig fàidhean o Ierusalem gu Antioch.
28 Agus air seasamh suas do aon diubh d'am b'ainm Agabus, dh'fhoillsich e troimh an Spiorad, gu'm biodh gorta mhòr air feadh an domhain uile[3]: ni mar an ceudna a thachair ri linn Chlaudiuis Cheasair.
29 An sin chuir gach aon do na deisciobluibh roimhe, a réir a chomais, còmhnadh a chur chum nam bràithrean, a bha chòmhnuidh ann an Iudea.
30 Ni mar an ceudna a rinn iad, agus chuir e chum nan seanairean le làimh Bharnabais agus Shauil.

CAIB. XII.

1 *Rinn Herod geur-leanmhuinn air na Criosduidhibh,* 2 *mharbh e Seumas;* 3 *agus chuir e Peadar am prìosan, neach a thugadh a mach le aingeal tre urnuighibh na h-eaglais:* 23 *Bhuaileadh Herod le aingeal, agus bhàsaich e gu truagh.*

---

[1] *thuit.* [2] *triobluid.* [3] *na tìre uile.*

ANIS mu'n àm sin, shìn
Herod an righ *a* làmhan,
a dheanamh uilc air dream
àraidh do'n eaglais.
2 Agus mharbh e Seumas
bràthair Eoin leis a' chlaidh-
eamh.
3 Agus an uair a chunnaic
e gu'n do thaitinn sin ris na
h-Iudhaich, chaidh e air agh-
aidh a ghlacadh Pheadair
mar an ceudna. (Agus b'iad
làithean an arain neo-ghoirt-
ichte a bh'ann.)
4 Agus ghlac e agus chuir
e'm prìosan e, agus thug se e
r'a ghleidheadh do cheithir
cheathrar shaighdearan, fa
rùn a thoirt a mach do'n t-
sluagh an déigh na càisge.
5 Air an aobhar sin ghleidh-
eadh Peadar anns a' phrìosan:
ach bha bith-urnuigh [1] air a
deanamh leis an eaglais ri
Dia air a shon.
6 Agus an uair a b'àill le
Herod a thoirt a mach, san
oidhche sin féin bha Pead-
ar 'na chodal eadar dithis
shaighdearan, ceangailte le
dà shlabhruidh: agus bha'n
luchd faire fa chomhair an
doruis a' coimhead a' phrìos-
àin.
7 Agus, feuch, thàinig
aingeal an Tighearn air, agus
dhealraich solus anns a'
phrìosan: agus bhuail e taobh
Pheadair, agus dhùisg se e,
ag ràdh, Eirich gu grad. A-
gus thuit a cheanglaiche d'a
làmhaibh.
8 Agus thubhairt an t-
aingeal ris, Crioslaich thu
féin, agus ceangail ort do
bhonn-bhrògan [2]: agus rinn e
mar sin. Agus thubhairt e
ris, Tilg t'fhalluinn [3] umad,
agus lean mise.
9 Agus chaidh e mach,
agus lean se e; agus cha robh
fhios aige gu'n robh e fìor an
ni a rinneadh leis an aingeal:
ach shaoil e gu'm bu taisb-
ean [4] a chunnaic e.
10 Agus air dhoibh dol
troimh 'n cheud agus an dara
faire, thàinig iad chum a'
gheata iaruinn a ta treòrach-
adh do'n bhaile, a dh'fhosg-
ail doibh leis féin: agus air
dol a mach dhoibh, chaidh
iad air an aghaidh troimh aon
sràid, agus air ball dh'fhalbh
an t-aingeal uaith.
11 Agus an uair a thàinig
Peadar d'a ionnsuidh féin,
thubhairt e, A nis tha fhios
agam gu fìrinneach gu'n do
chuir an Tighearn 'aingeal
uaith, agus g'un do shaor e
mi o làimh Heroid, agus *o*
uile dhùil pobuill nan Iudh-
ach.
12 Agus an uair a smuain-
ich *e air a' chùis*, thàinig e gu
tigh Mhuire màthar Eoin,
d'an co-ainm Marcus, far an
robh mòran cruinn, agus iad
ri urnuigh.
13 Agus an uair a bha
Peadar a' bualadh doruis a'
gheata, thàinig gruagach d'am
b' ainm Roda a dh'éisdeachd.
14 Agus an uair a dh'-
aithnich i guth Pheadair, tre
aoibhneas cha d'fhosgail i
an geata, ach ruith i stigh,
agus dh'innis i gu'n robh
Peadar 'na sheasamh aig a'
gheata.
15 Ach thubhairt iad rithe,
Tha thu air mhi-chéill. Ach
bha ise toirt dearbh-chinnte [5]

---

[1] *gnàth-urnuigh, sìor-urnuigh.*
[2] *chuarain.*

[3] *do bhrat, t'eudach-uachdair.*
[4] *sheal ladh.* [5] *a' cathachadh.*

gu'n robh e mar sin. An sin
thubhairt iad, Is e 'aingeal a
ta ann.
16 Ach bhuanaich Peadar
a' bualadh *an doruis:* agus an
uair a dh'fhosgail iad, agus
a chunnaic iad e, bha iad làn
uamhais.
17 Ach air dhasan smèid-
eadh orra le a làimh iad a bhi
'nan tosd, chuir e'n céill
doibh cionnus a thug an Tigh-
earn as a' phrìosan e. Agus
thubhairt e Innsibh na nithe
so do Sheumas agus do na
bràithribh. Agus air dol a
mach dha, chaidh e gu àit eile.
18 Agus air teachd do'n là
bha iomairt[1] nach bu bheag
am measg nan saighdearan,
ciod a thachair do Pheadar.
19 Agus an uair a dh'iarr
Herod e, agus nach d'fhuair
se e, rannsaich e an luchd-
coimhead, agus dh'orduich e
an toirt air falbh *chum peanais.*
Agus chaidh e sìos o Iudea
gu Cesarea, agus rinn e còmh-
nuidh *an sin.*
20 Agus bha fearg mhòr
aig Herod ri muinntir Thiruis
agus Shidoin: ach thàinig
iadsan a dh'aon inntinn d'a
ionnsuidh, agus air dhoibh
Blastus seomradair an righ a
thoirt air an crann, dh'iarr
iad sìth; do bhrìgh gu'n robh
an tìr air a beathachadh le
tìr an righ.
21 Agus air là orduichte,
air do Herod bhi air a sgeud-
achadh le eudach rìoghail,
agus 'na shuidhe air a righ-
chaithir, labhair e gu deas-
bhriathrach riu[2].
22 Agus rinn an sluagh
iolach[3], *ag ràdh, Is* guth Dé
so, agus cha *ghuth* duine.
23 Agus air ball bhuail
aingeal an Tighearn e, do
bhrìgh nach d'thug e a' ghlòir
do Dhia: agus dh'itheadh le
cnuimhibh e, agus chaidh an
deò as.
24 Ach dh'fhàs focal an
Tighearn agus mheudaich-
eadh e.
25 Agus phill Barnabas
agus Saul o Ierusalem, air
dhoibh *am* ministrileachd a
choimhlionadh, a' toirt leo
mar an ceudna Eoin, d'an
co-ainm Marcus.

CAIB. XIII.

1 Thaghadh Pòl agus Barnabas gu dol chum nan Cinneach. 7 Mu thimchioll Shergiuis Pauluis, agus Elimais an druidh. 14 Shearmonaich Pòl aig Antioch, gur e Iosa an Criosd. 42 Chreid na Cinnich, ach labhair na h-Iudhaich an aghaidh na fìrinn.

ANIS bha anns an eaglais
a bha aig Antioch, fàidh-
ean, agus luchd-teagaisg àr-
aidh; mar a ta Barnabas, a-
gus Simeon ris an abrar
Niger, agus Lucius o Chirene,
agus Manaen comh-alta He-
roid an Tetrairc, agus Saul.
2 Agus air dhoibh bhi ri
ministrileachd do'n Tighearn,
agus a' trasgadh, thubhairt
an Spiorad naomh, Cuiribh
air leth dhomh-sa Barnabas
agus Saul, chum na h-oibre
gus an do ghairm mi iad.
3 An sin air dhoibh trasg-
adh agus urnuigh a dhean-
amh, agus an làmhan a chur
orra, leig iad uatha *iad.*
4 Mar sin air dhoibh-san a
bhi air an cur a mach leis an
Spiorad naomh, chaidh iad
sìos gu Seleucia; agus o sin
sheòl iad gu Ciprus.
5 Agus air dhoibh bhi ann

[1] *buaireas.*

[2] *rinn e òraid doibh.* [3] *gàir.*

an Salamis, shearmonaich iad
focal Dé ann an sionagogaibh
nan Iudhach: agus bha mar
an ceudna Eoin aca mar
fhear-frithealaidh.
6 Agus an uair a chaidh iad
troimh an eilean gu Paphos,
fhuair iad druidh àraidh,
fàidh bréige, Iudhach, d'am
b'ainm Bar-iesus:
7 Neach a bha maille ri
Sergius Paulus an t-uachd-
aran, duine tuigseach; air
dhasan Barnabas agus Saul a
ghairm d'a ionnsuidh, dh'iarr
e focal Dé a chluinntinn.
8 Ach chuair Elimas an
druidh, (oir is ann mar
so a dh'eadar-theangaichear
'ainm,) 'nan aghaidh, ag
iarraidh an t-uachdaran a
thionndadh o'n chreidimh.
9 An sin air bhi do Shaul,
(d'an *goirear* Pòl,) làn do'n
Spiorad naomh, agus ag amh-
arc gu geur air,
10 Thubhairt e, O thusa a
ta làn do'n uile cheilg, agus
do'n uile dhroch-bheirt, a
mhic an diabhuil, a nàmhaid
na h-uile fhìreantachd, nach
sguir thu do fhiaradh shligh-
ean dìreach an Tighearna?
11 Agus feuch a nis, *tha*
làmh an Tighearn ort, agus
bithidh tu dall, gun a' ghrian
fhaicinn rè tamuill. Agus
air ball thuit ceò agus dorch-
adas air; agus a' tionndadh
mu'n cuairt, dh'iarr e dream a
threòraicheadh air làimh e.
12 An sin an uair a chunn-
aic an t-uachdaran an ni a
rinneadh, chreid e, air dha
bhi làn iongantais mu theag-
asg an Tighearna.
13 Agus air gabhail luinge
do Phòl agus d'a chuideachd
o Phaphos, thàinig iad gu
Perga na Pamphilia: agus
air do Eoin am fàgail, phill
e gu Ierusalem.
14 Ach air dhoibh-san
imeachd o Pherga, thàinig
iad gu Antioch na Pisidia,
agus chaidh iad a steach do'n
t-sionagog air là na sàbaid,
agus shuidh iad.
15 Agus an déigh leughadh
an lagha agus nam Fàidhean,
chuir uachdarain na sionag-
oig d'an ionnsuidh, ag ràdh,
Fheara *agus* a bhràithre, ma
tha focal earail agaibh do'n
t-sluagh, abraibh *e*.
16 An sin an uair a sheas
Pòl suas agus a smèid e orra
le 'làimh, thubhairt e, Fheara
Israeil, agus sibhse air am
bheil eagal Dé, éisdibh.
17 Thagh Dia a' phobuill
so Israeil ar n-aithriche, agus
dh'àrdaich e'm pobull 'nuair
a bha iad air choigrich ann
an tìr na h-Eiphit, agus le
làimh àrd thug e iad a mach
aisde.
18 Agus mu thimchioll
ùine dhà fhichead bliadhna
ghiùlain e le'm beusaibh[1]
anns an fhàsach.
19 Agus an uair a sgrios e
seachd cinnich ann an tìr
Chanaain, roinn e am fear-
ann orra-san le crannchur.
20 Agus 'na dhéigh sin mu
thimchioll ceithir cheud agus
leth-cheud bliadhna, thug e
dhoibh breitheamhna, gu Sa-
muel am fàidh.
21 Agus 'na dhéigh sin
dh'iarr iad righ: agus thug
Dia dhoibh Saul mac Chis,
duine do thréibh Bheniamin,
rè dhà fhichead bliadhna.
22 Agus air dha esan ath-
arrachadh, thog e suas Daibh-
idh gu bhi 'na righ dhoibh;

[1] *dh'altrum e iad.*

d'an d'thug e mar an ceudna
fianuis, ag ràdh, Fhuair mi
Daibhidh *mac* Iese, duine a
réir mo chridhe féin, a ni m'
uile thoil.
23 Do shliochd an duine so
thog Dia suas do Israel a réir
a gheallaidh Slànuighear,
eadhon Iosa :
24 Air do Eoin roimh a
theachd-san, baisteadh an
aithreachais air tùs a shear-
monachadh do phobull Is-
raeil uile.
25 Agus mar a choimhlion
Eoin a thriall [1], thubhairt e,
An ti a ta sibh a' saoilsinn is
mise, cha mhi *e*. Ach feuch,
a ta neach a' teachd a'm'
dhéigh, nach airidh mi air
brògan a chos fhuasgladh.
26 Fheara *agus* a bhràithre,
a chlann fine Abrahaim, agus
a mheud agaibh air am bheil
eagal Dé, is ann do 'ur n-
ionnsuidh-sa a chuireadh foc-
al na slàinte so.
27 Oir iadsan a ta chòmh-
nuidh ann an Ierusalem, agus
an uachdarain, air dhoibh
bhi aineolach airsan, agus air
foclaibh nam Fàidhean a ta
air an leughadh gach sàbaid,
le *esan* a dhìteadh choimhlion
siad *iad*.
28 Agus ged nach d'fhuair
iad coire bàis air bith *ann*,
dh'iarr iad air Pilat gu'n cuirt-
eadh esan gu bàs.
29 Agus an uair a choimh-
lion iad na h-uile nithe bha
sgrìobhta mu 'thimchioll, thug
iad a nuas o'n chrann *e*, agus
chuir iad ann an uaigh *e*.
30 Ach thog Dia suas o
na marbhaibh e :
31 Agus chunncas e rè
mòrain làithean leo-san a
chaidh suas maille ris o
Ghalile gu Ierusalem, dream
a ta 'nam fianuisibh dha-san
do'n t-sluagh.
32 Agus a ta sinne a'
soisgeulachadh dhuibh-se a'
gheallaidh [2], a rinneadh do
na h-aithrichibh,
33 Gu'n do choimhlion Dia
so dhuinne an clann, air dha
Iosa thogail suas ; mar a ta e
sgrìobhta mar an ceudna san
dara Salm, Is tu mo Mhac-sa,
an diugh ghin mi thu.
34 Agus *mar dhearbhadh*
gu'n do thog e suas e o na
marbhaibh, gun e a philltinn
air ais tuilleadh chum truaill-
idheachd, thubhairt e mar so,
Bheir mise dhuibh tròcaire
cinnteach Dhaibhidh.
35 Uime sin thubhairt e
mar an ceudna ann an *Salm*
eile, Cha'n fhuiling thu do
d' Aon naomh gu'm faic e
truaillidheachd :
36 Oir an déigh do Dhaibh-
idh a ghinealach féin a riar-
achadh a réir toil Dhé, choidil
e, agus chuireadh e chum
'aithriche, agus chunnaic e
truaillidheachd :
37 Ach an ti a thog Dia suas,
cha'n fhac e truaillidheachd.
38 Uime sin biodh fhios
agaibh-sa, fheara *agus* a
bhràithre, gur ann tre'n duine
so a ta maitheanas pheac-
anna air a shearmonachadh
dhuibh :
39 Agus trìd-san a ta gach
neach a chreideas air a shaor-
adh o na h-uile nithibh, o
nach robh e'n comas duibh
bhi air bhur saoradh le lagh
Mhaois.

---

[1] *a thurus, a chùrsa.*

[2] *ag innseadh deadh sgéil duibhse* eadhon *a' gheallaidh.*

40 Thugaibh aire uime sin,
nach tig oirbh an ni a ta air a
ràdh anns na Fàidhibh;
41 Feuchaibh, a luchd-
tarcuis, agus gabhaibh iong-
antas, agus rachadh as duibh[1]:
oir oibrichidh mise obair ann
bhur làithibh-sa, obair nach
creid sibh idir, ge do chuir-
eadh duine an céill duibh e.
42 Agus an uair a chaidh
na h-Iudhaich a mach as an
t-sionagog, ghuidh na Cinn-
ich gu'n rachadh na briathra
so a labhairt riu féin an t-
sàbaid 'na dhéigh sin.
43 A nis an uair a sgaoil
an coimhthional, lean mòran
do na h-Iudhaich agus do na
proselitich chràbhach Pòl a-
gus Barnabas: agus labhair
iadsan riu, agus chuir iad
impidh orra fuireach ann an
gràs Dhé.
44 Agus air an là sàbaid a
b'fhaigse, is beag nach do
chruinnich am baile gu h-
iomlan a dh'éisdeachd ri focal
Dé.
45 Ach an uair a chunn-
aic na h-Iudhaich na slòigh,
lìonadh iad le h-eud[2], agus
labhair iad an aghaidh nan
nithe sin a labhradh le Pòl,
a' labhairt 'nan aghaidh agus
a' tabhairt toibheim.
46 An sin dh'fhàs Pòl a-
gus Barnabas dàna, agus
thubhairt iad, B'éigin focal
Dé bhi air a labhairt ribhse
air tùs: ach do bhrìgh gu'n
do chuir sibh cùl ris, agus gur
i bhur breth oirbh féin nach
airidh sibh air a' bheatha
mhaireannach, feuch, a ta
sinne a' pilltinn chum nan
Cinneach.
47 Oir is ann mar sin
a dh'àithn an Tighearna
dhuinn, *ag ràdh*, Chuir mi
thu mar sholus do na Cinnich,
chum gu'm bitheadh tu mar
shlàinte gu iomall na talmh-
ainn.
48 Agus an uair a chuala
na Cinnich so, rinn iad gàird-
eachas, agus ghlòraich iad foc-
al an Tighearna: agus chreid
a mheud 'sa bha orduichte[3]
chum na beatha maireann-
aich.
49 Agus sgaoileadh focal
an Tighearna feadh na tìre
uile.
50 Ach bhrosnuich na h-
Iudhaich na mnài chràbhach
agus urramach, agus daoine
uaisle[4] na caithreach, agus
thog iad geur-leanmhuinn air
Pòl agus Barnabas, agus
thilg iad a mach as an crìoch-
aibh iad.
51 Ach chrath iadsan dus-
lach an cos dhiubh 'nan agh-
aidh, agus thàinig iad gu
Iconium.
52 Agus bha na deisciob-
uil air an lìonadh le h-aoibh-
neas, agus leis an Spiorad
naomh.

CAIB. XIV.

1 *Dhian-ruagadh Pòl agus Barnabas o Iconium.* 8 *Aig Listra leigheas Pòl crioplach: uime sin mheasadh iad 'nan diathaibh.* 19 *Chlachadh Pòl:* 21 *chaidh iad triomh iomadh eaglais, a' daingneachadh nan deisciobul ann an creidimh agus ann am foighidin.*

AGUS tharladh ann an Ico-
nium, gu'n deachaidh iad
araon a steach do shionagog
nan Iudhach, agus gu'n do
labhair iad air chor as gu'n
do chreid cuideachd mhòr do

[1] *rachaibh as an t-sealladh.*
[2] *tnùth.*
[3] *air an cur an ordugh.*
[4] *prìomh-dhaoine.*

na h-Iudhaich, agus mar an ceudna do na Greugaich.

2 Ach bhrosnuich na h-Iudhaich mhi-chreideach, agus lìon iad do dhroch rùn inntinn nan Cinneach an aghaidh nam bràithre.

3 Uime sin dh'fhan iad aimsir fhada a' labhairt gu dàna mu thimchioll an Tighearn, a rinn fianuis do fhocal a ghràis, agus a thug fa'near comharan agus mìorbhuilean a bhi air an deanamh le'n làmhaibh-san.

4 Ach bha sluagh a' bhaile air an roinn: agus bha cuid diubh leis na h-Iudhaich, agus cuid eile leis na h-abstolaibh.

5 Agus an uair a thugadh ionnsuidh araon leis na Cinnich, agus mar an ceudna leis na h-Iudhaich, maille r'an uachdaranaibh, chum iadsan a mhaslachadh agus a chlachadh,

6 'Nuair a thuig iadsan *so*, theich iad gu Listra agus Derbe, bailte do Licaonia, agus chum na dùthcha mu'n cuairt:

7 Agus bha iad a' searmonachadh an t-soisgeil an sin.

8 Agus bha ann an Listra duine àraidh gun lùth 'na chosaibh 'na shuidhe, a bha bacach o bhroinn a mhàthar, neach nach d'imich riamh:

9 Chual esan Pòl a' labhairt: neach air dha amharc gu geur air, agus a thuigsinn gu robh creidimh aige chum a leigheas,

10 Thubhairt e le guth àrd, Seas suas gu dìreach air do chosaibh. Agus leum esan agus dh'imich e.

11 Agus an uair a chunnaic an sluagh an ni a rinn Pòl, thog iad an guth, ag ràdh ann an cànain Licaonia, Tha na Dée air teachd a nuas an coslas dhaoine d'ar n-ionnsuidh-ne.

12 Agus ghoir iad do Bharnabas, Iupiter; agus do Phòl, Mercurius, do bhrìgh gu'm b'e am prìomh-fhear-labhairt e.

13 An sin thug sagart Iupiteir, a bha fa chòmhair an caithreach-san, tairbh agus blàth-fhleasgaidh[1] chum nan geata, agus b'àill leis ìobairt a dheanamh maille ris an t-sluagh.

14 Ach an uair a chuala na h-abstoil Barnabas agus Pòl *so*, reub iad an eudach, agus ruith iad a steach am measg an t-sluaigh, ag éigheach,

15 Agus ag ràdh, A dhaoine, c'ar son a ta sibh a' deanamh nan nithe so? oir is daoine sinne cosmhuil ribh féin thaobh fulangais[2], a' searmonachadh dhuibh-se, pilltinn o na nithibh dìomhain sin chum an Dé bheò, a rinn nèamh agus an talamh, agus an cuan, agus na h-uile nithe a ta annta:

16 Neach anns na linnibh a chaidh seachad, a dh'fhuiling do na h-uile Chinnich imeachd 'nan slighibh féin.

17 Gidheadh, cha d'fhàg se e féin gun fhianuis, a' deanamh maith, agus a' toirt dhuinn uisge o nèamh, agus aimsire tarbhach, a' lìonadh ar cridheacha le biadh agus le subhachas.

18 Agus ag ràdh nan nithe

1 *lus-chrùna.*

2 *aig am bheil comh-aigne ribh féin.*

so dhoibh, is gann a chum
iad an sluagh gun ìobairt a
dheanamh dhoibh.
19 Agus thàinig Iudhaich
o Antioch agus o Iconium,
agus chomhairlich iad an
sluagh, agus air dhoibh Pòl
a chlachadh, tharruing iad a
mach as a' bhaile *e*, a' saoil-
sinn gu robh e marbh.
20 Ach air seasamh do na
deisciobluibh m'a thimchioll,
dh'éirich e, agus chaidh e
steach do'n bhaile; agus air
an là màireach dh'imich e
maille ri Barnabas gu Derbe.
21 Agus an uair a shearm-
onaich iad an soisgeul do'n
bhaile sin, agus a rinn iad
mòran dheisciobul, phill iad
gu Listra, agus Iconium, agus
Antioch,
22 A' neartachadh anama
nan deisciobul, *agus* ag earail[1]
orra buanachadh sa' chreid-
imh, agus *a' teagasg* gur ann
tre iomadh àmhghar is éigin
duinn dol a steach do rìogh-
achd Dhé.
23 Agus an uair a dh'ord-
uich iad seanairean dhoibh
anns gach eaglais, agus a
rinn iad urnuigh maille ri
trasgadh, dh'earb siad iad
ris an Tighearn, anns an do
chreid iad.
24 Agus an déigh dhoibh
dol troimh Phisidia, thàinig
iad gu Pamphilia.
25 Agus air dhoibh am
focal a labhairt ann am Per-
ga, chaidh iad sìos gu Atalia:
26 Agus sheòl iad as a
sin gu Antioch, *an t-àit* o'n
d'earbadh iad ri gràs Dhé,
chum na h-oibre a choimhlion
iad.
27 Agus an uair a thàinig
iad, agus a chruinnich iad an
eaglais an ceann a chéile,
dh'aithris iad meud nan nithe
a rinn Dia leo, agus gu'n
d'fhosgail e dorus creidimh
do na Cinnich.
28 Agus dh'fhan iad an
sin aimsir nach bu bheag
maille ris na deisciobluibh.

CAIB. XV.

1 *Dh'éirich connsachadh mòr mu thimchioll an timchioll-ghearr-aidh:* 6 *chum na h-abstoil comh-airle mu'n chùis sin,* 22 *agus chuir iad ordugh na comhairle ann an litrichibh chum nan eaglaisean.* 36 *Chuir Pòl agus Barnabas a mach air a chéile, agus dhealaich iad.*

AGUS theagaisg dream
àraidh, a thàinig a nuas
o Iudea, na bràithre, *ag ràdh*,
Mur timchioll-ghearrar sibh
a réir gnàtha Mhaois, cha
'n'eil e'n comas duibh bhi air
bhur tearnadh[2].
2 Uime sin air do Phòl,
agus do Bharnabas connsach-
adh agus deasboireachd nach
bu bheag a bhi aca riu, dh'-
orduich iad Pòl agus Barna-
bas, agus dream àraidh eile
dhiubh féin, a dhol suas chum
nan abstol agus nan seanair-
ean gu Ierusalem mu thim-
chioll na ceisde so.
3 Agus air dhoibh bhi air
an toirt air an aghaidh leis an
eaglais, chaidh iad troimh
Phenice, agus Shamaria, a'
cur an céill iompachaidh nan
Cinneach: agus thug iad
aoibhneas mòr do na bràith-
ribh uile.
4 Agus an uair a thàinig
iad gu Ierusalem, ghabhadh
riu leis an eaglais, agus na
h-abstolaibh, agus na sean-
airibh, agus dh'innis iad

[1] *a' guidhe.*

[2] *slànuchadh.*

meud nan nithe a rinn Dia
leo-san.
5 Ach dh'éirich dream
àraidh do bharail nam Phairis-
each a bha 'nan creidich, ag
ràdh, Gur còir an timchioll-
ghearradh, agus àithneadh
dhoibh lagh Mhaois a choimh-
ead.
6 Agus thàinig na h-abstoil
agus na seanairean an ceann
a chéile a dh'fheuchainn
mu'n chùis so.
7 Agus an déigh mòrain
deasboireachd, dh'éirich Pea-
dar agus thubhairt e riu,
Fheara *agus* a bhràithre, tha
fhios agaibh o cheann fhada
gu'n do ròghnuich Dia 'nar
measg-ne, o m' bheul-sa gu'n
cluinneadh na Cinnich focal
an t-soisgeil, agus gu'n creid-
eadh iad :
8 Agus rinn an Dia d'an
aithne an cridhe, fianuis
dhoibh, a' tabhairt an Spior-
aid naoimh dhoibh, mar a
thug e dhuinne ;
9 Agus cha d'rinn e eadar-
dhealachadh eadar sinne agus
iadsan, a' glanadh an cridhe
le creidimh.
10 C'ar son uime sin a nis
a ta sibh a' brosnuchadh
Dhé[1], le cuing a chur air
muineal nan deisciobul, nach
robh aon chuid ar n-aithriche
no sinne comasach air a
giùlan?
11 Gidheadh a ta sinn a'
creidsinn, tre ghràs an Tigh-
earna Iosa Criosd, gu saorar
sinn amhuil mar iadsan.
12 An sin dh'fhan a' chuid-
eachd uile 'nan tosd, agus
thug iad éisdeachd do Bhar-
nabas agus do Phòl, ag inn-
seadh meud nan comhara
agus nam miorbhuile a rinn
Dia leo-san am measg nan
Cinneach.
13 Agus an déigh dhoibh
bhi 'nan tosd, fhreagair Seu-
mas, ag ràdh, Fheara *agus* a
bhràithre, éisdibh riumsa :
14 Chuir Simeon an céill
cionnus a dh'fhiosraich Dia
na Cinnich air tùs le pobull
a ghabhail as am measg d'a
ainm féin.
15 Agus do so tha briathra
nam fàidhean a' co-fhreag-
airt ; a réir mar a ta e
sgrìobhta,
16 An déigh so pillidh mi,
agus togaidh mi suas à rìs
pailliun Dhaibhidh, a ta air
tuiteam ; agus togaidh mi a
rìs an ni a thuit deth, agus
cuiridh mi suas e :
17 Chum gu'n iarr fuigh-
eall nan daoine an Tighearn,
agus na h-uile Chinnich, air
an goirear m'ainm-sa, tha an
Tighearn ag ràdh, a ta dean-
amh nan nithe sin uile.
18 Aithnichte do Dhia tha
'oibre féin uile o thoiseach an
t-saoghail.
19 Uime sin is i mo
bhreth-sa, nach cuir sinn mi-
shuaimhneas[2] orra-san do na
Cinnich, a ta air pilltinn
chum Dhé :
20 Ach gu'n sgrìobh sin
d'an ionnsuidh, iad a sheach-
nadh truaillidheachd ìodhola,
agus strìopachais, agus ni
tachdta, agus fola.
21 Oir a ta aig Maois, o na
linnibh cian anns gach baile,
daoine a ta 'g a shearmon-
achadh, air dha bhi air a
leughadh gach là sàbaid anns
na sionagogaibh.
22 An sin chunncas iom-

[1] *a' cur cathachaidh air Dia, a' dearbhadh Dhé.* [2] *dragh.*

chuidh do na h-abstolaibh,
agus do na seanairibh, maille
ris an eaglais uile, daoine
taghta dhiubh féin a chur gu
Antioch, maille ri Pòl agus
Barnabas; *eadhon*, Iudas d'an
co-ainm Barsabas, agus Silas,
daoine inbheach am measg
nam bràithre:
23 Agus sgrìobh iad litriche
leo air an dòigh so, Tha na
h-abstoil, agus na seanairean,
agus na bràithrean a' cur
beannachd chum nam bràithre
do na Cinnich a ta ann an
Antioch, agus ann an Siria,
agus ann an Cilicia:
24 Do bhrìgh gu'n cuala
sinne, gu'n do chuir dream
àraidh a chaidh uainne mi-
shuaimhneas oirbh le briath-
raibh, ag atharrachadh[1] bhur
n-inntinn, ag ràdh, *Gur còir
dhuibh* bhi air bhur timchioll-
ghearradh, agus an lagh a
choimhead; do nach d'thug
sinne *a leithid sin a dh'-
àithne*:
25 Chunncas iomchuidh
duinne, air dhuinn bhi cruinn
a dh'aon toil, daoine taghta
a chur do 'ur n-ionnsuidh-sa,
maille ri ar *bràithribh* gràdhach
Barnabas agus Pòl;
26 Daoine a thug an anama
féin air son ainme ar Tigh-
earna Iosa Criosd.
27 Chuir sinn uime sin
Iudas agus Silas uainn, a
dh'innseas *dhuibh* na nithe
ceudna le cainnt bheoil.
28 Oir chunncas iomchuidh
do'n Spiorad naomh agus
dhuinne, gun ni air bith tuill-
eadh a chur oirbh a dh'uall-
aich ach na nithe feumail so;
29 Sibh a sheachnadh nithe
a chaidh ìobradh do ìodhol-
aibh, agus fola, agus ni
tachdta, agus strìopachais:
uatha so ma choimhideas sibh
sibh féin, ni sibh gu maith.
Slàn leibh.
30 Uime sin an uair a
leigeadh uatha iad, thàinig
iad gu Antioch: agus air
cruinneachadh an t-sluaigh
dhoibh, thug iad seachad an
litir.
31 Agus an uair a leugh
iad *sin*, rinn iad gairdeachas
air son na comhfhurtachd.
32 Agus air bhi do Iudas
agus do Shilas 'nam fàidhibh
iad féin, le mòran bhriath-
raibh dh'earailich agus neart-
aich iad na bràithre.
33 Agus air fuireach rè
ùine dhoibh, leigeadh air falbh
an sìth iad o na bràithribh
chum nan abstol.
34 Gidheadh chunncas
iomchuidh do Shilas còmh-
nuidh a dheanamh an sin.
35 Dh'fhan Pòl mar an
ceudna agus Barnabas ann
an Antioch, a' teagasg agus
a' searmonachadh, maille ri
mòran eile mar an ceudna,
focail an Tighearna.
36 Agus an déigh làithean
àraidh, thubhairt Pòl ri Bar-
nabas, Pilleamaid agus
faiceamaid ar bràithre, anns
gach baile anns an do shearm-
onaich sinn focal an Tigh-
earna, cionnus a ta iad.
37 Agus b'àill le Barnabas
iad a thoirt Eoin, d'an co-
ainm Marcus, leo.
38 Ach cha do mheas Pòl
gu'm bu chòir dhoibh esan, a
dh'fhalbh uatha o Pham-
philia, agus nach deachaidh
maille riu chum na h-oibre, a
thoirt leo.
39 Dh'éirich uime sin
conspoid eatorra cho dian, as

[1] *a' daingneachadh.*

gu'n do sgaradh o chéile iad: agus mar sin thug Barnabas leis Marcus, agus chaidh e air luing gu Ciprus;

40 Ach thagh Pòl Silas, agus dh'imich e, air dha bhi air earbsadh ri gràs Dé leis na bràithribh.

41 Agus shiubhail e troimh Shiria agus Chilicia, a' daingneachadh[1] 'nan eaglaisean.

CAIB. XVI.

1 *Thimchioll-ghearr Pòl Timoteus:* 7 *ghairmeadh e leis an Spiorad o dhùthaich gu dùthaich;* 14 *dh'iompaich e Lidia:* 16 *thilg e a mach spiorad fiosachd:* 19 *uime sin bha e féin agus Silas air an sgiùrsadh, agus air an cur am prìosan.* 26 *Dh'fhosgladh dorsan a' phrìosan, agus dh'iompaicheadh an dorsair.*

AN sin thàinig e gu Derbe agus Listra: agus, feuch, bha deisciobul àraidh an sin, d'am b'ainm Timoteus, mac mnà àraidh do'n chinneach Iudhach a bha 'na creideach; ach bu Ghreugach a b'athair dha:

2 A bha fo dheadh ainm aig na bràithre a bha ann an Listra agus ann an Iconium.

3 Bha toil aig Pòl am fear so a dhol a mach maille ris; agus ghabh e agus thimchioll-ghearr se e, air son nan Iudhach a bha anns na h-àitibh sin: oir bha fios aca uile gu'm bu Ghreugach 'athair.

4 Agus mar a shiubhail iad troimh na bailtibh, thug iad doibh na h-orduighean r'an coimhead, a dh'orduicheadh leis na h-abstolaibh agus na seanairibh a bha ann an Ierusalem.

5 Agus mar sin bha na h-eaglaisean air an daingneachadh anns a' chreidimh, agus mheudaicheadh iad gach là an àireamh.

6 A nis an uair a chaidh iad troimh Phrigia, agus tìr Ghalatia, agus a bhacadh dhoibh leis an Spiorad naomh am focal a labhairt san Asia,

7 An déigh dhoibh teachd gu Misia, dh'fheuch iad ri dol gu Bitinia: ach cha do leig an Spiorad[2] leo.

8 Agus air dhoibh gabhail seachad air Misia, chaidh iad sìos gu Troas.

9 Agus chunncas sealladh[3] le Pòl san oidhche: Sheas duine àraidh o Mhacedonia, agus ghuidh e air, ag ràdh, Thig thairis gu Macedonia, agus cuidich leinne.

10 Agus an uair a chunnaic e an sealladh, air ball dh'iarr sinn dol thairis gu Macedonia, a' dearbh-thuigsinn gu'n do ghairm an Tighearna sinn chum an soisgeul a shearmonachadh dhoibh.

11 Uime sin air dhuinn long a ghabhail o Throas, thàinig sinn gu dìreach gu Samotracia, agus air *an là* 'na dhéigh sin gu Neapolis;

12 Agus o sin gu Philipi, ceud[4] bhaile na cuid sin do Mhacedonia, *agus* b'ùr-threabhachas[5] *e:* agus bha sinn a chòmhnuidh anns a' bhaile sin làithean àraidh.

13 Agus air là na sàbaid chaidh sinn a mach as a' bhaile ri taobh aimhne, far am b'àbhaist urnuigh a dheanamh[6]; agus air dhuinn suidhe, labhair sinn ris na

---

[1] *a' neartachadh.*
[2] *Spiorad Iosa.*
[3] *taisbean.* [4] *prìomh.*
[5] *cholamhuinn; colony.* Sasg.
[6] *far am b'àbhaist do thigh urnuigh a bhi.*

mnaibh a chruinnicheadh *an sin.*
14 Agus dh'éisd bean àraidh ruinn d'am b'ainm Lidia, bean-reicidh purpuir[1], o bhaile Thiatira, a bha deanamh aoraidh do Dhia; aig an d'fhosgail an Tighearn a cridhe, ionnus gu'n d'thug i aire do na nithibh a labhradh le Pòl.
15 Agus an uair a bhaisteadh i, agus a teaghlach, ghuidh i *oirnn,* ag ràdh, Ma mheas sibh mise bhi dìleas do'n Tighearn, thigibh a steach do m' thigh, agus deanaibh còmhnuidh *ann.* Agus cho-éignich i sinn.
16 Agus tharladh, ag dol dhuinne chum urnuigh, gu'n do thachair oirnn banoglach àraidh aig an robh spiorad fiosachd, a thug mòr-bhuannachd d'a maighstiribh le fiosachd a dheanamh;
17 Lean ise Pòl agus sinne, agus ghlaodh i, ag ràdh, Is iad na daoine so seirbhisich an Dé a's ro àirde, a ta a' nochdadh dhuinne slighe na slàinte.
18 Agus rinn i so rè mòrain do làithibh. Ach air do Phòl a bhi doilich, thionndaidh e agus thubhairt e ris an Spiorad, A ta mi toirt orduigh dhuit ann an ainm Iosa Criosd dol a mach aisde. Agus chaidh e mach air an uair sin féin.
19 Agus an uair a chunnaic a maighstirean gu'n d'fhalbh dòchas[2] am buannachd, rug iad air Pòl agus air Silas, agus tharruing iad do'n mhargadh *iad,* chum nan uachdaran;
20 Agus air dhoibh an toirt chum luchd-riaghlaidh *a' bhaile,* thubhairt iad, Tha na daoine so a' buaireadh ar baile gu ro mhòr, air dhoibh bhi 'nan Iudhaich,
21 Agus a ta iad a' teagasg ghnàthanna nach 'eil ceaduichte dhuinne a ghabhail no leantuinn, do bhrìgh gur Romhanaich sinn.
22 Agus dh'éirich an sluagh dh'aon-fheachd 'nan aghaidh: agus reub na h-uachdarain an eudach diubh, agus dh'àithn iad *an* sgiùrsadh le slataibh.
23 Agus an déigh dhoibh iomadh buille a leagadh orra, thilg iad am prìosan *iad,* a' toirt sparraidh do fhear-coimhead a' phrìosain an gleidheadh gu tèaruinte.
24 Neach air dha an àithne sin fhaotainn, a thilg iad do'n phrìosan a b'fhaide a stigh, agus a dhaingnich an cosa sa' cheap.
25 Agus mu mheadhon-oidhche air do Phòl agus do Shilas urnuigh a dheanamh, sheinn iad laoidh-mholaidh do Dhia; agus chuala na prìosanaich iad.
26 Agus gu h-obann bha crith-thalmhainn mhòr ann, air chor as gu'n do chrathadh bunaitean a' phrìosain: agus air ball dh'fhosgladh na dorsan uile, agus dh'fhuasgladh cuibhreacha gach neach *aca.*
27 Agus air do fhear-coimhead a' phrìosain dùsgadh á codal, agus air faicinn dorsa a' phrìosain fosgailte, tharruing e a chlaidheamh, air ti[3] e féin a mharbhadh, a'

[1] *corcuir.* [2] *earbsa.* [3] *fa rùn.*

saoilsinn gu robh na prìosan-
aich air teicheadh.
28 Ach ghlaodh Pòl le
guth àrd, ag ràdh, Na dean
cron sam bith ort féin; oir
tha sinn uile an so.
29 Agus air gairm soluis
dasan, leum e steach, agus
thàinig e air chrith, agus
thuit e sìos an làthair Phòil
agus Shilais;
30 Agus air dha an toirt a
mach, thubhairt e, A mhaigh-
stirean, ciod is còir domh
a dheanamh chum gu tèarnar[1]
mi?
31 Agus thubhairt iadsan,
Creid anns an Tighearn Iosa
Criosd, agus tèarnar thu féin,
agus do thigh.
32 Agus labhair iad focal
an Tighearna ris, agus riu-
san uile a bha 'na thigh.
33 Agus air dha an toirt
leis air an uair sin féin do'n
oidhche, nigh e *an* creuchdan;
agus bhaisteadh e féin, agus
a mhuinntir uile, gun dàil.
34 Agus an uair a thug e
d'a thigh iad, chuir e bord
rompa, agus rinn e gaird-
eachas maille r'a theaghlach
uile, a' creidsinn ann an Dia.
35 Agus air teachd do'n
là, chuir an luchd-riaghlaidh
na maoir uatha, ag ràdh,
Leig air an comas na daoine
sin.
36 Agus dh'innis fear-
coimhead a' phrìosain na
briathra so do Phòl, Gu'n do
chuir an luchd-riaghlaidh fios
uatha sibhse a leigeadh as:
uime sin rachaibh a mach,
agus imichibh an sìth.
37 Ach thubhairt Pòl riu,
an déigh dhoibh ar sgiùrsadh
gu follaiseach gun ar dìteadh,
agus gur Romhanaich sinn,
thilg iad am prìosan sinn;
agus a nis am b'àill leo ar cur
a mach an uaignidheas?
cha'n eadh gu deimhin; ach
thigeadh iad féin agus thug-
adh iad a mach sinn.
38 Agus dh'innis na maoir
na briathra sin do na h-uachd-
aranaibh: agus ghabh iad
eagal an uair a chual iad
gu'm bu Romhanaich iad.
39 Agus thàinig iad agus
chuir iad impidh orra, agus
air dhoibh *an* toirt a mach,
ghuidh iad *orra* imeachd a
mach as a' bhaile.
40 Agus air dol a mach as
a' phrìosan doibh, chaidh iad
a steach do *thigh* Lidia: a-
gus an uair a chunnaic iad na
bràithre, thug iad comhfhurt-
achd dhoibh, agus dh'imich
iad rompa.

CAIB. XVII.

1 *Shearmonaich Pòl aig Tesalonica,*
4 *far an do chreid cuid agus an*
d'rinn cuid eile geur-leanmhuinn
air. 10 *Chuireadh e gu Berea,*
agus shearmonaich e an sin. 13
Rinneadh geur-leanmhuinn air;
15 *thàinig e gu baile na h-Aithne,*
agus shearmonaich e dhoibh an
Dia beò.

ANIS air dhoibh imeachd
troimh Amphipolis, agus
Apolonia, thàinig iad gu
Tesalonica, far an robh sion-
agog aig na h-Iudhaich:
2 Agus mar bu ghnàth le
Pòl, chaidh e steach d'an
ionnsuidh, agus air tri làith-
ibh sàbaid reusonaich[2] e riu
as na sgriobtuiribh,
3 *'Gam* fosgladh agus a'
dearbhadh gu'm b'éigin do
Chriosd fulang, agus éirigh a
rìs o na marbhaibh: agus
gur e an t-Iosa so a ta mise

[1] *saorar, slànuichear.*

[2] *thagair.*

a' searmonachadh dhuibh, Criosd.

4 Agus chreid cuid diubh, agus lean iad ri Pòl agus ri Silas: agus do na Greugaich chràbhach buidheann mhòr, agus do na mnaibh inbheach àireamh nach bu bheag.

5 Ach air do na h-Iudhaich mi-chreideach bhi air am brosnuchadh le tnùth[1], ghabh iad d'an ionnsuidh droch dhaoine àraidh do na corr-aibh-margaidh[2], agus air tional cuideachd mòire dhiubh, chuir iad am baile uile thár a chéile, agus chuairtich iad tigh Iasoin, agus dh'iarr iad an toirt a mach chum an t-sluaigh.

6 Agus an uair nach d'fhuair siad iad, tharruing iad Iason, agus bràithrean àraidh chum uachdaran a' bhaile, ag éigheach, Tha na daoine so a chuir an saoghal bun os ceann, air teachd an so mar an ceudna;

7 D'an d'thug Iason aoidheachd: agus a ta iad so uile a' cur an aghaidh orduigh Cheasair, ag ràdh, Gu bheil righ eile ann, *eadhon* Iosa.

8 Agus chuir iad buaireas[3] fo'n t-sluagh, agus fo uachdarain a' bhaile, 'nuair a chual iad na nithe so.

9 Agus an uair a ghabh iad urras[4] o Iason, agus o chàch, leig iad uatha iad.

10 Agus air ball chuir na bràithre Pòl agus Silas san oidhche gu Berea: agus air teachd dhoibh-san *an sin*, chaidh iad a steach do shionagog nan Iudhach.

11 Bha iad sin ni b'uaisle na muinntir Thesalonica, oir ghabh iad am focal d'an ionnsuidh leis an uile thogradh, a' raunsachadh nan sgriobtuir gach aon là, *a dh'fheuchainn* an robh na nithe sin mar so.

12 Uime sin chreid mòran diubh; agus mar an ceudna do mhnaibh uaisle do na Greugaich, agus do fhearaibh àireamh nach bu bheag.

13 Ach an uair a thuig na h-Iudhaich o Thesalonica gu'n do shearmonaicheadh focal Dé le Pòl am Berea, thàinig iad an sin mar an ceudna, a' brosnuchadh an t-sluaigh.

14 An sin air ball chuir na bràithrean uatha Pòl, chum gu'n rachadh e mar gu b'ann chum na mara: ach dh'fhan Silas agus Timoteus an sin fathast.

15 Agus threòraich luchd-coimheadachd Phòil e gu *baile* na h-Aithne[5]: agus air faghail àithne dhoibh gu Silas agus Timoteus, iad a theachd d'a ionnsuidh-san mar bu luaithe, dh'imich iad rompa.

16 A nis am feadh a bha Pòl a' feitheamh riu san Aithne, bha a spiorad air a bhrosnuchadh[6] ann, do bhrìgh gu'm fac e am baile làn ìodhol-aoraidh.

17 Air an aobhar sin rinn e deasboireachd ris na h-Iudhaich, agus ris na daoinibh cràbhach anns an t-sionagog, agus air a' mhargadh gach là riu-san a thachair air.

18 An sin thug feallsanaich[7] àraidh do na h-Epicuraich, agus do na Stoicich,

[1] *farmad, eud.* [2] *do'n ghràisg.*
[3] *tuairgne, gluasachd.*
[4] *daingneachadh.*

[5] *Athens.* Sasg.
[6] *bhuaireadh.*
[7] *daoine fòghlumta, eagnuidhean.*

aghaidh air; agus thubhairt
cuid, Ciod a b'àill leis an
fhear bhith-bhriathrach so a
ràdh? thubhairt cuid eile, Is
cosmhuil gu bheil e a' searm-
onachadh dhée coimheach;
do bhrìgh gu'n do shearmon-
aich e dhoibh Iosa, agus an
aiseirigh.
19 Agus rug iad air, agus
thug iad leo e gu Areopagus,
ag ràdh, Am feud sinn fios
fhaotainn ciod e an teagasg
nuadh [1] so, a labhrar leat?
20 Oir a ta thu toirt nithe
àraidh neo-ghnàthach chum
ar cluasan: b'àill leinn, uime
sin, fios fhaotainn ciod is ciall
doibh sin.
21 (Oir cha do chaith
muinntir na h-Aithne uile
agus a' choigrich a bha air
chuairt 'nam measg, an ùine
ri ni air bith eile, ach ri inns-
eadh, no ri cluinntinn noimh-
eachd éigin.)
22 An sin air seasamh do
Phòl am meadhon Areopag-
uis, thubhairt e, A mhuinntir
na h-Aithne, tha mi faicinn
gu bheil sibh anns na h-uile
nithibh cràbhach thar tomh-
as:
23 Oir air dhomh bhi dol
seachad, agus ag amharc air
bhur nithibh naomha, fhuair
mi altair air an robh an
sgrìobhadh so, DO'N DIA
NEO-AITHNICHTE. Uime
sin esan d'am bheil sibh a'
deanamh aoraidh gu'n eòlas
agaibh air, is e a ta mise a'
searmonachadh dhuibh.
24 An Dia a rinn an
saoghal, agus na h-uile nithe
a ta ann, do bhrìgh gur e féin
Tighearna nèimh agus na
talmhainn, cha'n 'eil e gabh-
ail còmhnuidh ann an teamp-
luibh làmh-dheanta:
25 Ni mò a bheirear aoradh
dha le làmhaibh dhaoine, mar
gu'm biodh uireasbhuidh ni
sam bith air; oir is e féin a ta
toirt do na h-uile beatha, agus
anail, agus nan uile nithe:
26 Agus rinn e dh'aon
fhuil uile chinnich dhaoine,
chum iad a ghabhail còmh-
nuidh air aghaidh na talmh-
ainn uile, agus shonraich [2]
e na h-amanna roimh-ord-
uichte, agus crìochan an
àite-còmhnuidh;
27 Chum gu'n iarradh iad
an Tighearn, a dh'fheuchainn
an tarladh dhoibh, le mìn-
rannsachadh, gu'm faigheadh
iad e, ged nach 'eil e fada o
gach aon againn:
28 Oir annsan tha sinn
beò, agus a' gluasad, agus
tha ar bith againn; mar
a thubhairt mar an ceudna
dream àraidh do 'ur bàrdaibh
féin, Oir is sinne fòs a ghin-
eal-san.
29 Uime sin do bhrìgh gur
sinne gineal Dé, cha chòir
dhuinn a shaoilsinn gu bheil
an Diadhachd cosmhuil ri
h-òr, no ri h-airgiod, na ri
cloich, nithe a ghearradh [3] le
h-ealadhain agus innleachd
dhaoine.
30 A nis air do Dhia amh-
arc thairis air aimsiribh an
aineolais so, tha e nis ag àith-
neadh do na h-uile anns gach
àit aithreachas a dheanamh:
31 Do bhrìgh gu'n do
shuidhich e là anns an toir e
breth air an t-saoghal am
fìreantachd, tre'n duine *sin* a
dh'orduich e; agus air so thug
e dearbhadh do na h-uile

[1] *nomha.* [2] *shuidhich.*

[3] *a dhualadh, a ghràbhaladh.*

dhaoinibh, le esan a thogail
suas o na marbhaibh.
32 Agus an uair a chual iad
mu aiseirigh nam marbh,
rinn cuid diubh fanoid: ach
thubhairt cuid eile, Eisdidh
sinn riut a rìs mu'n ni so.
33 Agus mar sin chaidh
Pòl a mach as am meadhon.
34 Gidheadh, lean cuid do
dhaoinibh ris, agus chreid
iad. 'Nam measg so bha
Dionisius an t-Areopagach,
agus bean d'am b'ainm Dam-
aris, agus dream eile maille
riu.

CAIB. XVIII.

1 *Rinn Pòl obair le a làmhaibh féin, agus shearmonaich e do na Cinnich ann an Corintus:* 9 *Thug an Tighearn misneach dha ann an taisbean:* 12 *chaidh a chasaid an làthair an uachdarain Ghalio, ach leigeadh as e:* 18 *'na dhéigh sin, chaidh e o bhaile gu baile, agus neartaich e na deisciobuil, &c.*

AN déigh nan nithe so,
dh'-fhàg Pòl baile na h-
Aithne, agus thàinig e gu
Corintus;
2 Agus fhuair e Iudhach
àraidh d'am b'ainm Acuila, a
rugadh am Pontus, air ùr-
theachd as an Eadailt, maille
r'a mhnaoi Priscila, (a chionn
gu'n d'orduich Claudius do
na h-Iudhaich uile an Ròimh
fhàgail,) agus thàinig e d'an
ionnsuidh.
3 Agus a chionn gu'n robh
e a dh'aon cheird riu, dh'-
fhan e maille riu, agus bha e
ag obair, (oir bu cheird doibh
bhi deanamh phàilliuna.)
4 Agus thagair[1] e anns an
t-sionagog gach aon là sàbaid,
agus chuir e impidh air Iudh-
aich agus Greugaich.
5 Agus an uair a thàinig
Silas agus Timoteus o Mha-
cedonia, bha Pòl air a theann-
adh 'na spiorad, agus rinn e
fianuis do na h-Iudhaich,
gu'm b'e Iosa an Criosd.
6 Agus an uair o chuir iad
'na aghaidh, agus a labhair
iad toibheum, chrath e 'eud-
ach, agus thubhairt e riu,
Biodh bhur fuil air bhur ceann
féin; *tha* mise glan: á so
suas théid mi chum nan Cinn-
each.
7 Agus chaidh e as a sin,
agus thàinig e gu tigh duine
àraidh d'am b'ainm Iustus,
a bha deanamh aoraidh do
Dhia, agus aig an robh a
thigh làimh ris an t-sionagog.
8 Agus chreid Crispus,
prìomh[2]-uachdaran na sion-
agoig anns an Tighearna,
maille r'a theaghlach uile:
agus chreid mòran do na
Corintianaich, air dhoibh
éisdeachd ris, agus bhaisteadh
iad.
9 An sin thubhairt an Tigh-
earn ri Pòl ann an sealladh[3]
san oidhche, Na biodh eagal
ort, ach labhair, agus na bi
a'd' thosd:
10 Oir a ta mise maille
riut, agus cha toir duine sam
bith ionnsuidh ort, chum do
chron a dheanamh: oir a ta
mòr-shluagh agam-sa anns a'
bhaile so.
11 Agus dh'fhan e bliadh-
na agus sè mìosan *an sin*, a'
teagasg focail Dé 'nam measg.
12 Agus an uair a bha
Galio 'na uachdaran air A-
chaia, dh'éirich na h-Iudh-
aich a dh'aon inntinn an
aghaidh Phòil, agus thug iad
e gu caithir a' bhreitheanais,
13 Ag ràdh, Tha'n duine
so a' comhairleachadh dhaoine

[1] *reusonaich.*

[2] *àrd.* [3] *taisbean.*

aoradh a dheanamh do Dhia
an aghaidh an lagha.
14 Agus an uair a bha Pòl
dol a dh'fhosgladh a bheoil,
thubhairt Galio ris na h-
Iudhaich, Nam b'eucoir no
droch ghnìomh a bhiodh ann,
O Iudhacha, bu reusonta gu'n
giùlaininn leibh :
15 Ach ma's ceisd a ta ann
timchioll fhocla agus ainm-
ean, agus bhur lagha féin,
amhaircibh féin air sin ; oir
cha'n àill leam-sa bhi m'
bhreitheamh air an leithidibh
sin do nithibh.
16 Agus dh'fhuadaich e
iad o chaithir a' bhreitheanais.
17 An sin rug na Greug-
aich uile air Sostenes, uachd-
aran na sionagoig, agus ghabh
iad an làthair caithir a'
bhreitheanais : agus cha do
ghabh Galio suim do ni sam
bith dhiubh sin.
18 Agus dh'fhan Pòl fath-
ast ùine mhaith *sa' bhaile sin*,
agus an sin an déigh a chead
a ghabhail do na bràithribh,
chaidh e air luing o sin gu
Siria, agus maille ris-san Pris-
cila agus Acuila ; an déigh a
cheann a bhearradh[1] ann an
Cenchrea : oir bha bòid air.
19 Agus thàinig e gu h-
Ephesus, agus dh'fhàg e iad-
san an sin : ach chaidh e féin
a steach do'n t-sionagog, agus
reusonaich e ris na h-Iudh-
aich.
20 Agus an uair a dh'iarr
iad *air* fuireach maille riu ni
b'fhaide, cha d'aontaich e :
21 Ach ghabh e a chead
diubh, ag ràdh, Is éigin
dhomh, air gach aon chor, an
fhéill[2] so a ta teachd a
choimhead ann an Ierusa-
lem : ach pillidh mi a rìs do
'ur n-ionnsuidh-sa, ma's toil
le Dia. Agus sheòl e o E-
phesus.
22 Agus thàinig e tìr aig
Cesarea, agus air dha dol suas
agus fàilt a chur air an eaglais,
chaidh e sìos gu Antioch.
23 Agus an uair a dh'fhan
e rè tamuill *an sin*, dh'imich
e, agus chaidh e an ordugh[3]
troimh thìr Ghalatia uile agus
Phrigia, a' neartachadh nan
deisciobul uile.
24 Agus thàinig gu h-
Ephesus Iudhach àraidh d'am
b' ainm Apollos, a rugadh
an Alecsandria, duine deas-
bhriathrach, *agus* cumhachd-
ach anns na sgriobtuiribh.
25 Bha'n duine so air a
theagasg ann an slighe an
Tighearn ; agus air dha bhi
dian[4] 'na spiorad, labhair
agus theagaisg e gu dìchioll-
ach na nithe a bhuineadh
do'n Tighearn, agus gun eòlas
aige ach air baisteadh Eoin.
26 Agus thòisich e air
labhairt gu dàna san t-sion-
agog. Agus air do Acuila
agus do Phriscila a chluinn-
tinn, ghabh iad d'an ionnsuidh
e, agus mhìnich iad dha slighe
Dhé ni bu choimhlionta.
27 Agus an uair bu mhiann
leis dol gu Achaia, an déigh
a chomhairleachadh, sgrìobh
na bràithre chum nan deis-
ciobul iad a ghabhail ris :
neach, air dha teachd, a rinn
còmhnadh[5] mor riu-san a
chreid tre ghràs :
28 Oir le mòr-dhìchioll
rinn e deasboireachd[6] ris na
h-Iudhaich gu follaiseach, a'

[1] *o lomadh.* [2] *an fhéisd.*
[3] *an eagar.* [4] *teth.*

[5] *còghnadh, congnamh.*
[6] *le mòr-sbairn thagair e.*

dearbhadh leis na sgriobtuir-
ibh, gur e Iosa an Criosd.

CAIB. XIX.

1 *Tha an Spiorad naomh air a thabhairt le làmhaibh Phòil.* 9 *Thug na h-Iudhaich toibheum d'a theagasg, a bha air a dhaingneachadh le mìorbhuilibh.* 13 *Bhuaileadh na h-Iudhaich a bha cur spiorada fo gheasaibh leis an Diabhul.* 19 *Loisgeadh leabhraiche druidheachd.*

AGUS tharladh, 'nuair a
bha Apollos ann an Cor-
intus, air do Phòl dol troimh
na crìochaibh uachdarach,
gu'n d'thàinig e gu Ephesus.
Agus air faotainn dheisciobul
àraidh,
2 Thubhairt e riu, An
d'fhuair sibh an Spiorad
naomh o chreid sibh? Agus
thubhairt iadsan ris, Cha
chuala sinn uiread as gu
bheil Spiorad naomh ann.
3 Agus thubhairt e riu,
Ciod ma seadh anns an do
bhaisteadh sibh? Agus
thubhairt iadsan, Am baist-
eadh Eoin.
4 An sin thubhairt Pòl,
Bhaist Eoin gu deimhin le
baisteadh an aithreachais, ag
radh ris an t-sluagh, iadsan
a chreidsinn anns an neach
a bha gu teachd 'na dhéigh-
san, sin r'a ràdh, ann an Iosa
Criosd.
5 Agus an uair a chual iad
so, bhaisteadh iad ann an
ainm an Tighearna Iosa.
6 Agus air do Phòl *a* làmh-
an a chur orra, thàinig an
Spiorad naomh orra; agus
labhair iad le teangaibh, agus
rinn iad fàidheadaireachd.
7 Agus bha ann uile tim-
chioll dà fhear dheug.
8 Agus chaidh esan a
steach do'n t-sionagog, agus
labhair e gu dàna rè thri
mìosan, a' deasboireachd a-
gus a' comhairleachadh nan
nithe a bhuineas do rìogh-
achd Dhé.
9 Ach an uair a chruadh-
aicheadh cuid, agus nach do
chreid iad, ach a labhair iad
olc mu'n t-slighe sin an làth-
air an t-sluaigh, dh'fhàg e
iad, agus sgar e na deisciobuil
uatha, agus bha e gach là a'
deasboireachd ann an sgoil
neach àraidh *d'am b'ainm*
Tirannus.
10 Agus rinneadh so rè
dhà bhliadhna; air chor as
gu'n cuala luchd-àiteachaidh
na h-Asia uile, eadar Iudh-
aich agus Ghreugaich, focal
an Tighearna Iosa.
11 Agus rinn Dia mìorbh-
uilean nach bu bheag le làmh-
aibh Phòil:
12 Air chor as gu'n d'thug-
adh o 'chorp-san chum nan
daoine tinne, neapaicinne no
aprain, agus gu'n d'fhalbh
an euslaintean uatha, agus gu
deachaidh na droch spioraid
a mach asda.
13 Agus ghabh dream
àraidh do na h-Iudhaich, a
bha 'g imeachd o àit gu h-àit,
a' cur spiorada fo gheasaibh[1],
os làimh ainm an Tighearna
Iosa ainmeachadh os ceann
na muinntir sin anns an robh
droch spioraid, ag ràdh, Cuir-
eamaid fo gheasaibh sibh tre
Iosa a ta Pòl a' searmonach-
adh.
14 Agus bha aig Scebha
Iudhach *àraidh,* aon do na h-
àrd-shagartaibh, seachdnar
mhac a bha deanamh so.
15 Agus fhreagair an droch

[1] *a' cur spiorada fo mhionnaibh, a' tilgeadh a mach spiorada.*

spiorad, agus thubhairt e, Tha eòlas agam air Iosa, agus is aithne dhomh Pòl: ach cò sibhse?

16 Agus leum an duine anns an robh an droch spiorad orra, agus air dha làmh an uachdar fhaotainn orra, thug e buaidh orra, air chor as gu'n do theich iad a mach as an tigh sin lomnochd agus reubta.

17 Agus fhuair na h-Iudhaich uile agus mar an ceudna na Greugaich a bha thàmh ann an Ephesus fios air so; agus thuit eagal orra uile, agus bha ainm an Tighearna Iosa air àrdachadh.

18 Agus thàinig mòran diubh-san a chreid, ag aideachadh, agus ag innseadh an gnìomhara.

19 Agus thug mòran diubhsan a bha gnàthachadh dhroch innleachda, an leabhraiche leo, agus loisg siad iad am fianuis nan uile: agus dh'àireamh iad an luach, agus fhuair iad e 'na leth-cheud mìle *bonn* airgid.

20 Mar sin le cumhachd dh'fhàs agus bhuadhaich focal an Tighearn.

21 Agus an uair a choimhlionadh na nithe so, chuir Pòl roimhe 'na spiorad, an déigh dha imeachd troimh Mhacedonia, agus Achaia, dol gu Ierusalem, ag ràdh, An déigh dhomh bhi an sin, is éigin domh an Roimh fhaicinn mar an ceudna.

22 Agus air dha dithis dhiubh-san a bha frithealadh dha, Timoteus, agus Erastus, a chur do Mhacedonia, dh'fhan e féin rè tamuill san Asia.

23 Agus dh'éirich mu'n àm sin iomairt[1] nach bu bheag mu thimchioll na slighe sin.

24 Oir bha ceard-airgid àraidh d'am b'ainm Demetrius *ann*, a bha deanamh theampull airgid[2] do Dhiana, agus a thug buannachd nach bu bheag do'n luchd-ceirde;

25 Agus air dha iadsan a chruinneachadh an ceann a chéile, agus a' mhuinntir eile a bha dh'aon cheird riu, thubhairt e, Fheara, tha fhios agaibh gur ann o'n cheird so a ta ar beartas[3] againne:

26 Os bàrr, tha sibh a' faicinn agus a' cluinntinn gu bheil am Pòl so le 'chomhairle air tionndadh air falbh sluaigh mhòir, cha 'n e a mhàin ann an Ephesus, ach cha mhòr[4] san Asia uile, ag ràdh, Nach dée iad a nìthear le làmhaibh:

27 Air chor as nach e mhàin gu bheil e'n cunnart gu'n deanar tàir air ar ceird; ach mar an ceudna gu cuirear teampull na ban-dé mòire Diana an neo-phrìs, agus gu claoidhear a mòrachd-sa, d'am bheil an Asia uile, agus an domhan a' deanamh aoraidh.

28 Agus an uair a chual iadsan *so*, lìonadh le feirg iad, agus ghlaodh iad, ag ràdh, *Is* mòr Diana nan Ephesianach.

29 Agus bha am baile uile air a lìonadh le mi-riaghailt: Agus ruith iad a dh'aon toil chum àite-cruinnich an t-

---

[1] *buaireas.*
[2] *dealbh-theampull.*
[3] *saibhreas.*
[4] *air bheag nithe.*

sluaigh, a' tarruing leo Ghaiuis agus Aristarchuis Macedonaich, luchd comh-thuruis Phòil.

30 Agus an uair a b'àill le Pòl dol a steach chum an t-sluaigh, cha do leig na deisciobuil leis.

31 Agus mar an ceudna chuir cuid do uachdaranaibh na h-Asia, a bha 'nan càirdibh dha, fios d'a ionnsuidh, a' guidhe *air* nach rachadh e gu àite-cruinnich an t-sluaigh.

32 Ghlaodh uime sin cuid diubh aon ni, agus cuid ni eile: oir bha an coimhthional troimh a chéile, agus cha robh fios aig a' chuid bu mhò c'ar son a thàinig iad cuideachd.

33 Agus tharruing iad a mach Alecsander as an t-sluagh, air bhi do na h-Iudhaich 'ga iomain rompa. Agus sméid Alecsander le 'laimh, agus b'àill leis a leithsgeul a ghabhail ris an t-sluagh.

34 Ach an uair a thuig iad gu'm b' Iudhach e, rinneadh àrd-iolach leo uile mu thimchioll ùine dhà uair, a' glaodhaich, *Is* mòr Diana nan Ephesianach.

35 Agus an uair a chiùinich an cléireach[1] an sluagh, thubhairt e, Fheara Ephesuis, cò an duine aig nach 'eil fios gu bheil baile[2] nan Ephesianach a' deanamh aoraidh do'n bhan-dia mhòir Diana, agus do'n *dealbh* a thuit a nuas o Iupiter?

36 Air an aobhar sin do bhrìgh nach fheudar cur an aghaidh nan nithe so, is còir dhuibhse bhi ciùin, agus gun ni sam bith a dheanamh gu h-obann.

37 Oir thug sibh an so na daoine so, ged nach 'eil iad a' creachadh theampull, no a toirt toibheim d'ar ban-dia.

38 Uime sin ma ta aig Demetrius agus aig an luchd-ceird a ta maille ris, cùis an aghaidh neach air bith, tha'n lagh réidh *dhoibh*, agus tha uachdarain *ann;* agradh iad a chéile.

39 Ach ma ta ceisd sam bith agaibh mu nithibh eile, réitichear sin ann an coimhthional dligheach.

40 Oir tha sinn an cunnart bhi air ar n-agairt air son ceannairc air an la'n diugh, do bhrìgh nach 'eil cùis sam bith againn a dh'fheudas sinn a thoirt seachad mar aobhar a' chruinneachaidh so.

41 Agus air dha so a ràdh, sgaoil e an coimhthional.

CAIB. XX.

1 *Chaidh Pòl do Mhacedonia:* 7 *fhritheil e suipeir an Tighearn, agus shearmonaich e.* 9 *Air do Eutichus tuiteam sìos an cruth mairbh, thogadh suas beò e.* 17 *Aig Miletus ghairm Pòl seanairean na h-eaglais an ceann a chéile, agus dh'innis e dhoibh ciod a bha gu tachairt dha féin, &c.*

AGUS an déigh do'n chomh-ghàir[3] sgur, ghairm Pòl na deisciobuil d'a ionnsuidh, agus air dha a chead ghabhail diubh[4], thriall e gu dol do Mhacedonia.

2 Agus air dha dol troimh na criochaibh sin, agus mòr-earail a dheanamh orra, thàinig e do'n Ghréig;

---

[1] *Cléireach-sgrìobhaidh* 'a bhaile.
[2] *caithir.*

[3] *bhuaireas.*
[4] *an glacadh 'na uchd.*

3 Agus dh'fhàn e *an sin*
tri mìosan: agus an uair a
bha na h-Iudhaich ri feall-
fholach[1] air a shon, agus e
air ti[2] dol air luing do Shiria,
chuir e roimhe pilltinn troimh
Mhacedonia.
4 Agus chaidh 'na chuid-
eachd gu h-Asia, Sopater o
Bherea; agus do mhuinntir
Thesalonica, Aristarchus a-
gus Secundus; agus Gaius o
Dherbe, agus Timotheus;
agus do mhuinntir na h-Asia,
Tichicus agus Trophimus.
5 Air dhoibh so imeachd
romhain-ne dh'fheith iad
ruinn ann an Troas.
6 Agus sheòl sinn o Phi-
lipi, an déigh làithean an
arain neo-ghoirtichte, agus
thainig sinn d'an ionnsuidh-
san gu Troas ann an cùig
làithibh, far an d'fhan sinn
seachduin.
7 Agus an ceud *là* do'n t-
seachduin, air do na deis-
ciobluibh cruinneachadh an
ceann a chéile a bhriseadh
arain, shearmonaich Pòl
doibh, agus a rùn air[3] imeachd
uatha air an là màireach, agus
lean e air labhairt gu meadh-
on-oidhche.
8 Agus bha mòran lòchran
anns an t-seòmar uachdarach,
far an robh iad cruinn.
9 Agus bha oganach àraidh
d'am b'ainm Eutichus 'na
shuidhe ann an uinneig, air
tuiteam gu trom 'na chodal:
agus air do Phòl bhi rè fad a'
searmonachadh, shàruich-
eadh leis a' chodal e, agus
thuit e sìos o'n treas lobhta,
agus thogadh marbh e.
10 Agus chaidh Pòl sìos,
agus thuit e air, agus air dha
a ghlacadh 'na uchd, thubh-
airt e, Na biodh trioblaid[4]
oirbh; oir a ta 'anam ann.
11 Agus air dol suas da a
rìs, bhris e aran agus dh'ith
e, agus labhair e riu rè ùine
fhada, eadhon gu teachd na
maidne, agus mar sin dh'-
fhalbh e.
12 Agus thug iad leo an t-
òganach agus e beò, agus
rinn iad gairdeachas nach bu
bheag.
13 Agus air dhuinne im-
eachd air thoiseach chum na
luinge, sheòl sinn gu Asos,
fa rùn Pòl a ghabhail a steach
an sin: oir is ann mar sin a
dh'orduich è, a cur roimhe
gu'n imicheadh e féin d'a
chois.
14 Agus an uair a choinn-
ich e sinn aig Asos, ghabh
sinn a steach, agus thàinig
sinn gu Mitilene.
15 Agus air seòladh dhuinn
as a sin, thàinig sinn air *an*
là màireach fa chomhair
Chiois; agus air an *là* 'na
dhéigh sin thàinig sinn gu
Samos, agus dh'fhan sinn
aig Trogillium; agus air an
là b'fhaisge thàinig sinn gu
Miletus.
16 Oir chuir Pòl roimhe
seòladh seach Ephesus, chum
nach tarladh dha moille a
dheanamh anns an Asia: oir
rinn e cabhag[5], chum nam
feudadh e, bhi ann an Ieru-
salem air là na Cuingeis.
17 Agus chuir e fios o
Mhiletus gu h-Ephesus, agus
ghairm e d'a ionnsuidh sean-
airean na h-eaglais.
18 Agus an uair a thàinig

[1] *a' luidhe am folach, am plaid.*
[2] *a rùn air.* [3] *air bhi suidhe.*
[4] *buaireas.*
[5] *bha deifir air.*

iad d'a ionnsuidh, thubhairt
e riu, Tha fhios agaibh,
cionnus a bha mi 'nur measg
anns an uile aimsir, o'n cheud
là a thàinig mi do'n Asia.
19 A' deanamh seirbhis
do'n Tighearn leis gach uile
irioslachd inntinn, agus maille
ri mòran dheur, agus dheuch-
ainnean, a thachair dhomh le
ceilg nan Iudhach.
20 *Agus* cionnus nach do
ghléidh mi ni sam bith am
folach a bha feumail *dhuibhse*,
gun a nochdadh dhuibh, agus
gun sibhse a theagasg am
follais, agus o thigh gu tigh,
21 A' deanamh fianuis
araon do na h-Iudhaich, agus
do na Greugaich, mu aith-
reachas a thaobh Dhé, agus
mu chreidimh a thaobh ar
Tighearna Iosa Criosd.
22 Agus a nis feuch, a ta
mi dol gu Ierusalem ceang-
ailte san Spiorad, gun fhios
agam ciod iad na nithe a tharl-
as dhomh an sin;
23 Ach a mhàin gu bheil
an Spiorad naomh a' deanamh
fianuis anns gach baile, ag
ràdh, Gu bheil geimhlichean
agus trioblaidean [1] a' feith-
eamh orm.
24 Ach cha 'n eil suim
agam do ni air bith, ni mò tha
mi a' measadh m'anama féin
luachmhor dhomh, chum gu
crìochnaich mi mo thurus [2]
le h-aoibhneas, agus gu *coimh-
lion* mi a' mhinistreileachd a
fhuair mi o'n Tighearn Iosa,
a dheanamh fianuis do shoisg-
eul gràis Dhé.
25 Agus a nis feuch, a ta
fhios agam nach faic sibhse
uile, measg an d'imich mise
a' searmonachadh rìoghachd
Dhé, mo ghnùis ni's mò.
26 Uime sin a ta mi a'
deanamh fianuis duibh [3] air an
là'n diugh, gu bheil mise
glan o fhuil nan uile.
27 Oir cha do sheachainn
mi uile chomhairle Dhé fhoill-
seachadh dhuibh.
28 Air an aobhar sin thug-
aibh aire dhuibh féin, agus
do'n treud uile, air an d'rinn
an Spiorad naomh luchd-
coimhead [4] dhibh, a bheath-
achadh eaglais Dhé [5], a cheann-
aich e le 'fhuil féin.
29 Oir a ta fhios agam-sa
air so, an déigh m' imeachd-
sa gu'n tig madaidh-allaidh
gharga 'nur measg, nach
caomhain an treud.
30 Agus éiridh daoine
dhibh féin, a labhras nithe
fiara, chum deisciobuil a tharr-
uing 'nan déigh 'féin.
31 Uime sin deanaibh faire,
a' cuimhneachadh nach do
sguir mise rè thri bliadhna, a
chomhairleachadh gach aon
agaibh a là agus a dh'oidhche
le deuraibh.
32 Agus a nis, a bhràithre,
earbam sibh ri Dia, agus ri
focal a ghràis, a ta comasach
air bhur togail suas, agus
oighreachd a thoirt duibh am
measg na muinntir sin uile a
ta air an naomhachadh.
33 Cha do shanntaich mi
airgiod, no òr, no eudach
duine sam bith.
34 Seadh, is aithne dhuibh
féin, gu'n do fhritheil na làmh-
an so do m' uireasbhuidh
féin, agus do'n mhuinntir sin
a bha maille rium.
35 Nochd mi na h-uile nithe

[1] *àmhghair.* [2] *thriall, chùrsa.*
[3] *gabham sibhse mar fhianuisibh.*

[4] *easbuigean.*
[5] *eaglais an Tighearna.*

dhuibh, gur ann le saoith-
reachadh mar so is còir dhuibh
còmhnadh a dheanamh riu-
san a ta anmhunn[1]; agus
focail an Tighearna Iosa
a chuimhneachadh, mar a
thubhairt e, *Tha* e ni's beann-
aichte *ni* a thoirt na ghabhail.
36 Agus air dha na briathra
so a radh, leig se e féin air a
ghlùinibh, agus rinn e urn-
uigh maille riu uile.
37 Agus ghuil iad uile gu
goirt, agus thuit iad air muin-
eal Phòil, agus phòg iad e,
38 Air dhoibh bhi gu h-
àraidh brònach air son nam
briathra so a thubhairt e,
Nach faiceadh iad a ghnùis-
san ni's mò. Agus thug iad
coimheadachd dha chum na
luinge.

CAIB. XXI.

1 *Cha gabhadh Pòl comhairleachadh o dhol gu Ierusalem.* 8 *Mu Philip an soisgeulaiche, agus a cheathrar nighean a bha 'nam ban-fhàidhibh.* 17 *Thàinig Pol gu Ierusalem,* 27 *far an robh e air a ghlacadh agus an cunnart mòr.* 31 *Theas-airgeadh e leis an àrd-chaiptin.*

AGUS air dhuinn dealach-
adh riu-san, sheòl sinn
romhainn, agus thàinig sinn
gu dìreach gu Coos, agus air
an *là* màireach gu Rodos,
agus as a sin gu Patara :
2 Agus air dhuinn long
fhaotainn a bha a' gabhail
thairis gu Phenicia, chaidh
sinn air bord, agus sheòl sinn
romhainn.
3 Agus air dhuinn teachd
an sealladh Chipruis, agus
fhàgail air an làimh chlì,
sheòl sinn gu Siria, agus
thàinig sinn tìr aig Tirus :
oir is ann an sin a bha an
long gus a luchd a chur a
mach.

[1] *lag.*

4 Agus air dhuinn deis-
cioboil fhaotainn, dh'fhan
sinn an sin seachd làithean :
muinntir a thubhairt ri Pòl
tre'n Spiorad, gun e dhol suas
gu Ierusalem.
5 Agus an uair a chrìoch-
naicheadh na làithean sin,
chaidh sinn a mach, agus
thriall sinn romhainn ; agus
thàinig iadsan uile maille ri
mnaibh agus ri cloinn 'nar
cuideachd, a mach as a'
bhaile : agus chaidh sinn air
ar glùinibh air an tràigh, agus
rinn sinn urnuigh.
6 Agus an déigh dhuinn
air cead a ghabhail d'a chéile,
chaidh sinn do'n luing ; agus
phill iadsan d'an tighibh féin.
7 Agus an uair a chrìoch-
naich sinn ar turus[2] o Thirus,
thàinig sinn gu Ptolemais,
agus chuir sinn fàilte air na
braithribh, agus dh'fhan sinn
aon là maille riu
8 Agus air an *là* màireach,
air dhuinne, a bha do chuid-
eachd Phòil, imeachd, thàin-
ig sinn gu Cesarea ; agus
chaidh sinn a steach do thigh
Philip an t-soisgeulaiche,
(a bha do'n t-seachdnar,) a-
gus dh'fhan sinn aige.
9 Agus bha ceathrar nigh-
ean aige-san, òighean, a bha
ri fàidheadaireachd.
10 Agus ag fantuinn duinn
mòran do làithibh *an sin*,
thàinig a nuas o Iudea fàidh
àraidh, d'am b'ainm Agabus.
11 Agus an uair a thàinig
e d'ar n-ionnsuidh-ne, ghabh
e crios Phòil, agus cheangail
e a làmhan agus a chosan féin,
agus thubhairt e, Mar so tha
an Spiorad naomh ag ràdh,
Is ann mar so a cheanglas na

[2] *triall, taisdeal, cùrsa.*

h-Iudhaich ann an Ierusalem
an duine d'am buin an crios
so, agus bheir iad thairis *e* do
làmhaibh nan Cinneach.
12 Agus an uair a chuala
sinne na nithe so, ghuidh
sinn féin agus muinntir an
àite air, gun *e* dhol suas gu
Ierusalem.
13 An sin fhreagair Pòl,
Ciod is ciall duibh a' gul,
agus a' briseadh mo chridhe?
oir a ta mise ullamh cha'n e
a mhàin gu bhi air mo cheang-
al, ach eadhon gu bàsachadh
ann an Ierusalem air son
ainme an Tighearna Iosa.
14 Agus an uair nach gabh-
adh e comhairle, sguir sinne,
ag radh, Deanar toil an Tigh-
earna.
15 Agus an déigh nan
làithean so, air dhuinn bhi
ullamh[1], chaidh sinn suas gu
Ierusalem.
16 Agus chaidh mar an
ceudna maille ruinn *cuid* do
na deisciobluibh o Chesarea,
a' toirt leo Mhnasoin o Chip-
rus, seann deisciobul àraidh,
aig an robh sinn gu bhi air
aoidheachd.
17 Agus an uair a thàinig
sinn gu Ierusalem, ghabh na
bràithre ruinn gu subhach.
18 Agus air an ath *là*,
chaidh Pòl maille ruinne dh'-
ionnsuidh Sheumais; agus
bha na seanairean uile a
làthair.
19 Agus air dhàsan fàilte
chur orra, chuir e'n céill
doibh fa leth na nithe a rinn
Dia le 'mhinistreileachd-san
am measg nan Cinneach.
20 Agus an uair à chual
iadsan *so*, thug iad glòir do'n
Tighearn[2], agus thubhairt
iad ris-san, Tha thu faicinn,
a bhràthair, cia lìon mìle do
na h-Iudhaich a ta creidsinn;
agus tha iad uile ro eudmhor
mu'n lagh.
21 Agus chual iad umad-
sa, gu bheil thu teagasg do
na h-Iudhaich uile a ta measg
nan Cinneach, Maois a
thréigsinn, ag ràdh *riu*, Nach
còir dhoibh *an* clann a thim-
chioll-ghearradh, no gluasad
a réir nan gnàth[3].
22 Ciod uime sin *a nìthear?*
Gun teagamh, is éigin do'n
t-sluagh cruinneachadh: oir
cluinnidh iad gu'n d'thàinig
thu.
23 Uime sin dean so a ta
sinne ag ràdh riut: Tha
ceathrar fhear maille ruinne,
air am bheil bòid;
24 Thoir[4] iadsan leat, agus
bi air do ghlanadh maille riu,
agus dean costus[5] leo, chum
gu bearr[6] iad *an* cinn: agus
gu'm bi fhios aig na h-uile
nach 'eil ach neo-ni anns na
chual iad mu d' thimchioll-
sa, ach *gu* bheil thu féin mar
an ceudna ag imeachd gu
riaghailteach, agus a' coimh-
ead an lagha.
25 Ach mu thimchioll nan
Cinneach a chreid, sgrìobh
sinne agus b'i ar breth, gun
iad a ghleidheadh a h-aon do
na nithibh sin, ach a mhàin
iad féin a choimhead o nith-
ibh a chaidh ìobradh do ìodh-
olaibh, agus o fhuil, agus o
ni tachdta, agus o strìop-
achas.
26 An sin ghabh Pòl na
daoine; agus air an là màir-
each air dha bhi air a ghlan-

[1] *thog sinn ar n-airneis, agus, &c.*
[2] *do Dhia.*
[3] *a réir gnàthanna [an lagha.]*
[4] *Beir.*
[5] *caitheamh, cosgus.*
[6] *lom,*

adh maille riu, chaidh e steach
do'n teampull, a' foillseach-
adh coimhlionaidh làithean
a' ghlanaidh, gus an tugtadh
tabhartas air son gach aon
aca.
27 Agus an uair a bha na
seachd làithean air bheag
nithe[1] air an coimhlionadh,
air do na h-Iudhaich o'n Asia
esan fhaicinn san teampull,
bhrosnuich iad am pobull
uile, agus chuir iad làmh
ann,
28 Ag éigheach, Fheara
Israeil, cuidichibh: is e so
an duine a ta teagasg nan
uile dhaoine anns gach àit an
aghaidh a' phobuill, agus an
lagha, agus an àite so: agus
os bàrr, thug e steach Greug-
aich do'n teampull, agus
shalaich e'n t-ionad naomh
so.
29 (Oir chunnaic iad
Trophimus an t-Ephesianach
roimhe sin anns a' bhaile
maille ris, agus shaoil iad
gu'n d'thug Pòl a steach do'n
teampull e.)
30 Agus ghluaiseadh am
baile gu h-iomlan, agus ruith
an sluagh cuideachd: agus
air dhoibh breith air Pòl,
tharruing iad a mach as an
teampull e: agus air ball
dhùineadh na dorsa.
31 Agus an uair a b'àill
leò a mharbhadh, chaidh
sgeula dh'ionnsuidh àrd-
cheannaird na cuideachd,
gu'n robh Ierusalem uile thar
a chéile[2]:
32 Neach air ball a thug
leis saighdearan, agus ceann-
ardan-cheud, agus a ruith
sìos d'an ionnsuidh: Agus
an uair a chunnaic iadsan an
t-àrd-cheannard agus na
saighdearan, sguir iad do
bhualadh Phòil.
33 An sin thàinig an t-àrd-
cheannard am fagus agus rug
e air, agus dh'àithn e a
cheangal le dà shlabhraidh;
agus dh'fhiosraich e, Cò e,
agus ciod a rinn e.
34 Agus ghlaodh aon chuid
am measg an t-sluaigh aon
ni, agus cuid eile ni eile:
agus an uair nach robh e an
comas da cinnteachd *na cùise*
a thuigsinn air son na h-àrd-
bhruidhne, dh'orduich e esan
a thoirt do'n chaisteal.
35 Agus an uair a thàinig
e chum na staidhreach, tharl-
adh gu'n do ghiùlaineadh e
leis na saighdearaibh, air son
foireigin an t-sluaigh.
36 Oir lean am mòr-
shluagh e, a' glaodhaich,
Beir uainn e.
37 Agus an uair a bha Pòl
gu bhi air a thoirt a steach
do'n chaisteal, thubhairt e
ris an àrd-cheannard, An
cead domh-sa ni a labhairt
riut? agus thubhairt esan,
An labhair thu Gréigis?
38 Nach tusa an t-Eiphit-
each sin a thog ceannairc
roimh na làithibh so, agus a
thug leat do'n fhàsach ceithir
mìle fear a bha 'nan luchd-
mortaidh?
39 Ach thubhairt Pòl, Is
duine mise a tha a'm' Iudhach
gun amharus o Tharsus, saor-
dhuine do bhaile ro inbheach
ann an Cilicia: agus guidh-
eam ort, thoir cead domh
labhairt ris an t-sluagh.
40 Agus an uair a thug e
cead da, Air do Phòl seasamh
air an staidhir, smèid e le
'làimh air an t-sluagh, ag
iarraidh éisdeachd: agus air

1 *cha mhòr.* 2 *fo bhuaireas.*

fantuinn ro thosdach dhoibh-
san, labhair e riu sa' chànain
Eabhruidhich, ag radh.

CAIB. XXII.

1 *Chuir Pòl gu pailt an céill cionnus a dh'iompaicheadh e chum a' chreidimh,* 17 *agus a ghairmeadh e chum na h-abstolachd.* 22 *'Nuair a dh'ainmich e na Cinnich, thog am pobull aon ghàir ris:* 24 *Bha e gu bhi air a sgiùrsadh;* 25 *ach air dha a chòir-shaorsa mar Romhanach agairt, leigeadh as e.*

FHEARA, a bhràithre, agus
aithriche, éisdibh-sa ri m'
dhìon-chainnt[1] ribh a nis:
2 (Agus an uair a chual
iadsan gu'n do labhair e riu
sa' chànain Eabhruidhich, bu
mhòid a thosd iad: agus
thubhairt esan,)
3 Is Iudhach mise da rìr-
eadh, a rugadh ann an Tarsus
na Cilicia, ach a dh'oileadh[2]
sa' bhaile so, aig cosaibh
Ghamalieil, *agus* a theagaisg-
eadh gu coimhlionta a réir
gnàtha lagha nan aithriche,
agus bha mi eudmhor a thaobh
Dhé, mar a ta sibhse uile an
diugh.
4 Agus rinn mi geur-
leanmhuinn gu bàs air an t-
slighe so, a' ceangal fhear
agus bhan, agus 'gan tarruing
gu prìosan:
5 Mar a ni an t-àrd-shagart
mar an ceudna fianuis dhomh,
agus còmhairle nan seanair-
ean uile; o'n d'fhuair mise
mar an ceudna litriche chum
nam bràithre, agus chaidh mi
gu Damascus, chum an dream
a bha'n sin a thoirt ceangailte
gu Ierusalem, chum gu deant-
adh peanas orra.
6 Agus tharladh, air dhomh
bhi 'g imeachd, agus a'
druideadh ri Damascus mu
mheadhon-là, gu'n do dheal-
raich gu h-obann o nèamh
solus mòr mu'n cuairt orm.
7 Agus thuit mi air an
talamh, agus chuala mi guth
ag ràdh, A Shauil, a Shauil,
c'ar son a ta thu 'gam gheur-
leanmhuinn-sa?
8 Agus fhreagair mise, Cò
thu, a Thighearn? Agus
thubhairt e rium, Is mise
Iosa o Nasaret, air am bheil
thusa a' deanamh geur-
leanmhuinn.
9 Agus chunnaic na daoine
a bha maille rium an solus gu
deimhin, agus ghabh iad
eagal; ach cha chual iad
guth an ti a labhair rium-sa.
10 Agus thubhairt mise,
Ciod a ni mi, a Thighearn?
Agus thubhairt an Tighearn
rium, Eirich, agus imich gu
Damascus, agus an sin
labhrar riut mu thimchioll
nan nithe sin uile a dh'-
orduicheadh dhuitse a dhean-
amh.
11 Agus an uair nach bu
léir dhomh tre ghlòir an t-
soluis sin, air dhomh bhi air
mo threòrachadh air làimh
leo-san a bha maille rium,
thàinig mi gu Damascus.
12 Agus air do dhuine
àraidh *d'am b'ainm* Ananias,
a bha cràbhach a réir an
lagha, agus air an robh deadh
theisteas aig na h-Iudhaich
uile a bha chòmhnuidh *an
sin,*
13 Teachd a m' ionnsuidh,
agus seasamh làimh rium,
thubhairt e rium, A Shauil a
bhràthair, faigh do radharc.
Agus air an uair sin féin
dh'amhairc mi suas air.
14 Agus thubhairt esan,

[1] *mo leithsgeul.*

[2] *thogadh suas.*

Thagh Dia ar n-aithriche roimh-làimh thusa, chum gu'n gabhadh tu eòlas air a thoil, agus gu'm faiceadh tu an t-Aon cothromach sin, agus gu'n cluinneadh tu guth as a bheul.

15 Oir bithidh tu a'd' fhianuis aige chum nan uile dhaoine, air na nithibh a chunnaic agus a chuala tu.

16 Agus a nis c'ar son a ta thu a' deanamh moille? Eirich, agus bi air do bhaisteadh, agus ionnlaid uait do pheacanna, a' gairm air ainm an Tighearn.

17 Agus tharladh, 'nuair a phill mise gu Ierusalem, agus a bha mi a' deanamh urnuigh san teampull, gu'n deachaidh mi ann an neul,

18 Agus gu'm faca mi esan ag ràdh rium, Dean deifir, agus imich gu grad á Ierusalem; oir cha ghabh iad ri d' theisteas mu m' thimchioll-sa.

19 Agus thubhairt mise, A Thighearn, tha fhios aca gu robh mise a' tilgeadh am prìosan, agus a' sgiùrsadh anns gach sionagog iadsan a chreid annad-sa:

20 Agus an uair a dhòirteadh fuil do mhairtirich[1] Stephain, bha mise mar an ceudna a'm' sheasamh a làthair, agus ag aontachadh leis a mharbhadh, agus a' coimhead eudaich na muinntir a mharbh e.

21 Agus thubhairt e rium, Imich: oir cuiridh mise thu am fad chum nan Cinneach.

22 Agus dh'éisd iad ris gus an fhocal so, agus thog iad *an sin* an guth gu h-àrd, ag ràdh, Beir o'n talamh a leithid so do dhuine; oir cha chòir e bhi beò.

23 Agus an uair a bha iadsan ag éigheach agus a' tilgeadh dhiubh *an* eudaich, agus a' tilgeadh luaithre san athar[2],

24 Dh'àithn an t-àrd-cheannard esan a thoirt do'n chaisteal ag orduchadh a cheasnachadh le a sgiùrsadh; chum gu faigheadh e fios ciod i a' choire mu'n robh iad a' glaodhaich mar sin 'na aghaidh.

25 Agus an uair a bha iad 'ga cheangal le iallaibh, thubhairt Pòl ris a' cheannard-ceud a sheas a làthair, Am bheil e ceaduichte dhuibhse duine a ta 'na Romhanach a sgiùrsadh, agus gun e air a dhìteadh?

26 Agus an uair a chual an ceannard-ceud *so*, dh'imich e agus dh'innis e do'n àrd-cheannard, ag ràdh, Thoir fa'near ciod a ni thu; oir is Romhanach an duine so.

27 An sin thàinig an t-àrd-cheannard d'a ionnsuidh, agus thubhairt e ris, Innis domh-sa, an Romanach thu? Agus thubhairt esan, Is mi.

28 Agus fhreagair an t-àrd-cheannard, Is mòr an t-suim air an do cheannaich mise an t-saorsa so. Agus thubhairt Pòl, Ach rugadh mise *saor*.

29 An sin dh'imich iadsan uaith air ball a bha gus a cheasnachadh: agus ghabh an t-àrd-cheannard mar an ceudna eagal 'nuair a thuig e gu'm bu Romhanach e, agus a chionn gu'n do cheangail se e.

---

[1] *t' fhianuis-sa.*

[2] *aidhear.*

30 Agus air an *la* màireach, air dha bhi togarrach air fios cinnteach fhaotainn ciod i a' choire a bha na h-Iudhaich a' cur as a leth, dh'fhuasgail se e o *a* chuibhreachaibh, agus dh'àithn e do na h-àrd-shagartaibh agus d'an comhairle uile teachd a làthair, agus air dha Pòl a thoirt sìos, chuir e 'nam fianuis e.

CAIB. XXIII.

1 *Thaguir Pòl a chùis.* 2 *Dh'ord-*
uich Ananias a bhualadh 7 *Conns-*
achadh am measg a luchd-casaid.
11 *Thug Dia misneach dha.* 14
Nochdadh feall nan Iudhach an
aghaidh Phòil do'n àrd-cheannard.
23 *Chuir se e gu Felics an t-uachd-*
aran.

AGUS air dearcadh do Phòl air a' chomhairle, thubhairt e, Fheara *agus* a bhràithre, anns an uile dheadh choguis chaith mise mo bheatha a thaobh Dhé gus an là'n diugh.

2 Agus dh'àithn an t-àrd-shagart Ananias dhoibh-san a bha 'nan seasamh làimh ris, a bhualadh air a bheul.

3 An sin thubhairt Pòl ris, Buailidh Dia thusa, a bhalla ghealaichte: oir am bheil thusa a'd' shuidhe a thoirt breth ormsa a réir an lagha, agus an aghaidh an lagha ag òrduchadh mo bhualadh?

4 Agus thubhairt iadsan a sheas làimh ris, Am bheil thusa a' toirt ana-cainnt[1] do àrd-shagart Dhé?

5 An sin thubhairt Pòl, Cha robh fhios agam[2], a bhràithre, gu'm b'e an t-àrd-shagart e: oir a ta e sgrìobhta, Na labhair olc mu uachdaran do phobuill.

6 Ach an uair a thuig Pòl, gu robh cuid diubh 'nan Sadusaich, agus a' chuid eile 'nam Phairisich, ghlaodh e anns a' chomhairle, Fheara *agus* a bhràithre, is Phairiseach mise, mac Phairisich: is ann á leth dòchais agus aiseirigh nam marbh, a tha mi air mo thoirt am breitheanas.

7 Agus air dhasan so a labhairt, dh'éirich comhstri eadar na Phairisich: agus na Sadusaich: agus roinneadh an coimhthional *an aghaidh a chéile.*

8 Oir tha na Sadusaich ag ràdh nach 'eil aiseirigh, no aingeal, no spiorad ann; ach a ta na Phairisich ag aideachadh gach aon diubh[3].

9 Agus dh'éirich gàir[4] mhòr: agus air seasamh suas do na sgrìobhaichibh a bha air taobh nam Phairiseach, chathaich iad *'nan aghaidh*, ag ràdh, Cha'n 'eil sinne faotainn[5] cron air bith san duine so: ach ma labhair spiorad no aingeal ris, na cogamaid an aghaidh Dhé.

10 Agus an uair a dh'éirich connsachadh mòr *eatorra*, air do'n àrd-cheannard bhi fo eagal gu'n rachadh Pòl a tharruing as a chéile leo, dh'-àithn e do na saighdearaibh dol sìos, agus esan a thogail leis an làimh làidir as am meadhon, agus a thoirt do'n chaisteal.

11 Agus air an oidhche 'na dhéigh sin, sheas an Tighearn làimh ris, agus thubhairt e, Biodh misneach mhaith agad, a Phòil; oir mar a rinn thu fianuis mu m' thimchioll-sa ann an Ierusalem, is amhuil sin is éigin duit fianuis a

[1] *càineadh.*
[2] *Cha d'thug mi fa'near.*

[3] *'gan aideachadh le chéile.*
[4] *ìolach.* [5] *faghail, faghainn.*

dheanamh anns an Ròimh.
12 Agus air teachd do'n là,
chruinnich dream àraidh do
na h-Iudhaich an ceann a
chéile[1], agus chuir siad iad
féin fo mhallachadh, ag ràdh,
nach itheadh agus nach òladh
iad gus am marbhadh iad
Pòl.
13 Agus bha iad os ceann
dà fhichead *fear* a rinn an co-
mhionnachadh so.
14 Agus thàinig iad chum
nan àrd-shagart, agus nan
seanairean, agus thubhairt
iad, Chuir sinne sinn féin fo
àrd-mhallachadh, nach blais-
eamaid ni sam bith gus am
marbhamaid Pòl.
15 A nis uime sin iarraibh-
sa maille ris a' chomhairle
air an àrd-cheannard, gu'n
tugadh e do 'ur n-ionnsuidh-
sa e am màireach, mar gu
biodh a rùn oirbh fios fhaot-
ainn ni bu choimhlionta air
ni éigin m'a thimchioll; agus
tha sinne deas chum esan a
mharbhadh, mu'n tig e'm
fagus duibh.
16 Agus an uair a chuala
mac peathar Phòil am feall-
fholach[2] so, thàinig e, agus
air dha dol a steach do'n
chaisteal, dh'innis e sin do
Phòl.
17 An sin ghairm Pòl d'a
ionnsuidh aon do na ceann-
ardaibh-cheud, agus thubh-
airt e, Thoir an t-òganach so
chum an àrd-cheannaird;
oir a ta ni àraidh aige r'a
innseadh dha.
18 An sin thug e leis e,
agus threòraich se e chum an
àrd-cheannaird, agus thubh-
airt e, Ghairm Pòl am prìos-
anach mise d'a ionnsuidh,
agus ghuidh e orm an t-ògan-
ach so thoirt a d' ionnsuidh-
sa, aig am bheil ni-éigin r'a
innseadh dhuit.
19 An sin rug an t-àrd-
cheannard air a làimh, agus
chaidh e a leth-taobh an
uaignidheas *maille* ris, agus
dh'fhiosraich *e dheth*, Ciod a
tha agad r'a innseadh dhomh-
sa?
20 Agus thubhairt esan,
Rinn na h-Iudhaich comh-
airle iarraidh ortsa, gu'n tug-
adh tu Pòl am màireach do'n
chomhairle, mar gu'm biodh
iad gu rannsachadh ni's géire
a dheanamh air ni-éigin m'a
thimchioll.
21 Ach na aontaich thusa
leo: oir a ta os ceann dà
fhichead fear dhiubh ri feall-
fholach 'na aghaidh, a chuir
iad féin fo mhallachadh, nach
ith agus nach òl iad gus am
marbh iad e: agus a nis tha
iad ullamh, a' feitheamh ri
gealladh uaitse.
22 *An sin* leig an t-àrd-
cheannard uaith an t-ògan-
ach, agus dh'àithn e *dha, ag
ràdh, Feuch* nach innis thu do
neach sam bith, gu'n d'fhoill-
sich thu na nithe so dhomh-
sa.
23 Agus ghairm e d'a ionn-
suidh dà cheannard-ceud, a-
gus thubhairt e, Ulluichibh
dà cheud saighdear a théid
gu Cesarea, agus deich agus
tri fichead marcach, agus dà
cheud fear-sleagha, air an
treas uair do'n oidhche.
24 Agus ulluichibh eich,
chum air dhoibh Pòl a chur
orra, gu'n toir iad e gu tèar-

[1] *rinn dream àraidh do na h-Iudhaich comh-bhann r'a chéile.*

[2] *plaid-luidhe.*

uinte chum an uachdarain
Felics.
25 Agus sgrìobh e litir air
a' mhodh so :
26 Beatha agus slàinte o
Chlaudius Lisias, chum an
uachdarain ro òirdheirc Fe-
lics.
27 Ghlacadh an duine so
leis na h-Iudhaich, agus an
uair a bha iad air ti a mharbh-
adh, thàinig mise orra le
saighdearaibh, agus thug mi
dhiubh e, a' tuigsinn gu'm
bu Romhanach e.
28 Agus air dhomh bhi
toileach air fios an aobhair
fhaotainn air son an d'agair
iad e, thug mi sìos e chum an
comhairle-sàn :
29 Agus thuig mi gu'n
robh e air agairt mu cheisd-
ibh d'an lagh féin, gun ni sam
bith air a chur as a leth a
b'àiridh air bàs no air ceang-
laichibh.
30 Ach an uair a dh'inn-
seadh dhomh gu'n robh na
h-Iudhaich gu feall a chaith-
eadh air an duine, air ball
chuir mi a d'ionnsuidh-sa *e*,
agus thug mi àithne mar an
ceudna d'a luchd-casaid,
gach cùis *a bha* aca 'na agh-
aidh a chur an céill a'd' làth-
air-sa. Slàn leat.
31 An sin air do na saigh-
dearaibh Pòl a ghabhail, a
réir mar a dh'àithneadh
dhoibh, thug iad san oidhche
e gu Antipatris.
32 Agus air an là màireach
leig iad do'n mharc-shluagh
dol leis, agus phill iad féin
do'n chaisteal.
33 Agus an uair a chaidh
iad a stigh do Chesarea, agus
a thug iad an litir do'n uachd-
aran, chuir iad mar an ceudna
Pòl 'na fhianuis.
34 Agus an uair a leugh an
t-uachdaran *an litir*, dh'-
fhiosraich e cò an dùthaich
o'n robh e. Agus an uair a
thuig e gur ann o Chilicia
bha e,
35 Thubhairt e, Eisdidh
mi riut, 'nuair a thig do
luchd-casaid mar an ceudna.
Agus dh'àithn e esan a
choimhead ann an talla-
breitheanais Heroid.

CAIB XXIV.

1 *Air do Phòl a bhi air a chasaid
le Tertullus an cainnt-fhear,* 10
*fhreagair e air a shon féin thaobh
a chaithe-beatha agus a theagaisg :
shearmonaich e Criosd do'n uachd-
aran agus d'a mhnaoi.* 26 *Bha
sùil aige-san ri airgiod fhaotainn
uaith, ach an dìomhanas.*

AGUS an ceann chùig
làithean 'na dhéigh sin
chaidh Ananias an t-àrd-shag-
art sìos maille ris na seanair-
ibh, agus ri Tertullus fear-
tagraidh[1] àraidh, muinntir a
nochd iad féin an làthair an
uachdarain an aghaidh Phòil.
2 Agus an uair a ghairm-
eadh a mach e, thòisich Ter-
tullus air a chasaid, ag ràdh,
Do bhrìgh gu bheil sinn
tromhad-sa a' mealtuinn mòr-
shìth, agus gu'n d'rinneadh
iomadh deadh ghnìomh do'n
chinneach so tre do ghliocas-
sa,
3 Tha sinne gabhail ri *so*,
anns gach àm agus anns gach
àit, Fhelics ro òirdheirc,
maille ris gach uile bhuidh-
eachas.
4 Ach, chum nach cuirinn
mòr-mhoille ort, guidheam
ort, do d' shuairceas gu'n
éisd thu ruinn gu h-ath-
ghoirid.
5 Oir fhuair sinn am fear

[1] *cainnt-fhear.*

N 2

so 'na phlàigh, agus a' dùsg-
adh[1] nan Iudhach uile gu
ceannairc air feadh an domh-
ain, agus 'na cheann-feadhna
do luchd saobh-chreidimh
nan Nasarenach.
6 Neach mar an ceudna a
thogair an teampull a shal-
achadh; agus a ghlac sinne,
agus b'àill leinn breth a thoirt
air a réir ar lagha féin:
7 Ach air teachd do Lisias
an t-àrd-cheannard oirnn,
thug e le mòr-ainneart as ar
làmhaibh *e*.
8 Ag àithneadh d'a luchd-
casaid teachd a d' ionnsuidh-
sa; neach o'm feud thu le a
cheasnachadh, fios fhaotainn
air na h-uile nithibh a tha
sinne a' cur as a leth.
9 Agus dh'aontaich na h-
Iudhaich mar an ceudna, ag
ràdh, Gu'n robh na nithe sin
mar sin.
10 An sin air do'n uachd-
aran sméideadh air Pòl e a
labhairt, fhreagair esan, Is
mòid mo mhisneach gu freag-
airt air mo shon féin, gu bheil
fhios agam go robh thusa rè
mòrain bhliadhna a'd'bhreith-
eamh air a' chinneach so.
11 Oir feudaidh tu fios
fhaotainn, nach mò na dà là
dheug o chaidh mi suas gu
Ierusalem a dheanamh aor-
aidh.
12 Agus cha d'fhuair iad
mi a' deasboireachd ri aon
neach san teampull, no a'
brosnuchadh an t-sluaigh *gu
ceannairc*, aon chuid sna sion-
agogaibh, no anns a' bhaile.
13 Ni mò is urrainn iad na
nithe sin a dhearbhadh a tha
iad a' cur as mo leth
14 Ach tha mi ag aideach-
adh so dhuitse, gur ann a réir
na slighe sin ris an abair iad-
san saobh-chreidimh, a ta
mise a' deanamh aoraidh do
Dhia m'aithriche, a' creidsinn
nan uile nithe a ta sgrìobhta
san lagh agus anns na fàidh-
ibh:
15 Agus a ta dòchas agam
an Dia, ris am bheil sùil mar
an ceudna aca féin, gu'n tig
aiseirigh nam marbh, nam
fìrean araon agus nan neo-
fhìrean.
16 Agus an so tha mi a'
saoithreachadh a ghnàth cog-
uis[2] neo-lochdach a bhi agam
a thaobh Dhé, agus a thaobh
dhaoine.
17 A nis an déigh mòrain
bhliadhna, thàinig mi a thoirt
déirce chum mo chinnich,
agus thabhartas.
18 Air a so fhuair Iudhaich
àraidh o'n Asia mi air mo
ghlanadh san teampull, gun
sluagh, agus gun bhuaireas.
19 Muinntir d'am bu chòir
bhi'n so a'd' làthair-sa, agus
m'agairt, nam biodh ni sam
bith aca a'm' aghaidh.
20 No abradh iad so féin,
ma fhuair iad eucoir[3] sam
bith annam-sa, 'nuair a sheas
mi an làthair na comhairle;
21 Mur ann a mhàin air son
an aoin fhocail so, a ghlaodh
mi a'm' sheasamh 'nam
measg, Gur ann air son ais-
eirigh nam marbh, a ta mi air
mo thoirt gu breitheanas
leibhse an diugh.
22 Agus an uair a chuala
Felics na nithe so, air dha
eòlas ni bu diongmhalta bhi
aige air an t-slighe sin chuir

[1] *brosnuchadh.*

[2] *coimh-fhios, coinsiens.*
[3] *mi-gniomh.*

e air dàil iad, ag ràdh, 'Nuair a thig Lisias an t-àrd-cheannard a nuas, làn-rannsaichidh mi[1] bhur cùis.

23 Agus dh'àithn e do cheannard-ceud Pòl a ghleidheadh, agus e bhi fuasgailte aige, agus gun neach d'a mhuinntir féin a bhacadh o fhrithealadh dha, no teachd d'a ionnsuidh.

24 Agus an déigh làithean àraidh, 'nuair a thàinig Felics maille r'a mhnaoi Drusilla, a bha 'na Ban-Iudhach, chuir e fios air Pòl, agus dh'éisd e ris mu thimchioll a' chreidimh[2] ann an Criosd.

25 Agus air dhasan bhi a' reusonachadh mu fhìreantachd, stuaim[3] agus breitheanas ri teachd, ghabh Felics eagal mòr, agus fhreagair e, Imich romhad an tràth so; 'nuair a bhios ùine agam, cuiridh mi fios ort.

26 Bha dùil aige mar an ceudna gu rachadh airgiod a thoirt da le Pòl, chum gu'm fuasgladh se e: uime sin chuir e fios air ni bu trice, agus labhair e ris.

27 Ach air do dhà bhliadhna bhi air an coimhlionadh, thàinig Porcius Festus an àit Fhelics: agus air do Fhelics bhi toileach comain a chur air na h-Iudhaich[4], dh'fhàg e Pòl ceangailte.

CAIB. XXV.

1 *Chasaid na h-Iudhaich Pòl an làthair Fhestuis:* 8 *fhreagair Pòl air a shon féin,* 11 *agus thog e a chùis gu Ceasar.* 14 *Dh'fhosgail Festus cùis Phòil do Agripa, agus dh'innis e nach d'fhuaradh coire air bith ann a b'airidh air bàs.*

ANIS 'nuair a thàinig Festus do'n mhòr-roinn[5], an ceann tri làithean chaidh e suas o Chesarea gu Ierusalem.

2 Agus nochd an t-àrd-shagart agus maithean nan Iudhach iad féin 'na làthair an aghaidh Phòil, agus chuir iad impidh air,

3 Ag iarraidh fabhoir 'na aghaidh, gu'n cuireadh e fios air gu Ierusalem, *agus iad* a dheanamh feall-fholach[6] chum esan a mharbhadh air an t-slighe.

4 Ach fhreagair Festus, Gu'm bu chòir Pòl a ghleidheadh ann an Cesarea, agus gu'n rachadh e féin *an sin* gu h-aithghearr.

5 Uime sin, ars' esan, rachadh iadsan 'nur measg a dh'fheudas, sìos maille riumsa, agus ma ta coire air bith san duine so, cuireadh iad sin as a leth.

6 Agus air dha fantuinn 'nam measg os ceann deich làithean, chaidh e sìos do Chesarea; agus air an là màireach shuidh e air a' chaithir-bhreitheanais, agus dh'àithn e Pòl a thoirt a làthair.

7 Agus an uair a thàinig esan, sheas na h-Iudhaich a thàinig a nuas o Ierusalem m'a thimchioll, a' cur choireanna lìonmhor agus mòra á leth Phòil, nach b'urrainn iad a dhearbhadh:

8 'Nuair a fhreagair esan 'ga shaoradh féin, Cha d'rinn mi cionta sam bith an aghaidh lagha nan Iudhach, no 'n aghaidh an teamp-

---

[1] *bithidh làn-fhios agam air.* [2] *na creidimh.* [3] *measarrachd.*

[4] *gnìomh taitneach a dheanamh do na h-Iudhaich.* [5] *earrainn; province.* Sasg. [6] *plaid luidhe.*

aill, no 'n aghaidh Cheasair.
9 Ach air bhi do Fhestus
togarrach air toileachas-inn-
tinn a thoirt do na h-Iudhaich,
fhreagair e Pòl, agus thubh-
airt e, An àill leatsa dol suas
gu Ierusalem, agus an sin
dol fo bhreitheanas thaobh
nan nithe sin ann mo làth-
air-sa?
10 An sin thubhairt Pòl,
Tha mi m' sheasamh aig
caithir - breitheanais Cheas-
air, far an còir breth a thoirt
orm: air na h-Iudhaich cha
d'rinn mi eucoir sam bith,
mar is maith a ta fios agad-
sa.
11 Oir ma tha mi deanamh
eucoir, agus ma rinn mi ni
sam bith a thoill bàs, cha'n
'eil mi diùltadh bàs fhulang:
ach mur 'eil ni sam bith
dhiubh sin *fìor* a tha iad so
a' cur as mo leth, cha'n fheud
duine sam bith mo thoirt
thairis doibh[1]. Tha mi togail
mo chùis gu Ceasar.
12 An sin an déigh do
Fhestus labhairt ris a' chomh-
airle, fhreagair e, An do thog
thu do chùis gu Ceasar? gu
Ceasar théid thu.
13 Air dol do làithibh
àraidh seachad, thàinig
Agripa an righ agus Bernice
gu Cesarea a chur fàilte air
Festus.
14 Agus air dhoibh mòran
làithean a chaitheadh an sin,
chuir Festus cùis Phòil an
céill do'n righ, ag ràdh, Dh'-
fhàgadh duine àraidh le Felics
'na phrìosanach.
15 Air-san, an uair a bha
mise ann an Ierusalem, rinn
na h-àrd-shagairt agus sean-
airean nan Iudhach casaid
rium, ag iarraidh binne[2] 'na
aghaidh.
16 D'an d'thug mise am
freagradh so, Cha'n e gnàth
nan Romhanach duine sam
bith a thoirt thairis chum
bàis[3], gus am bi aig an neach
a tha air agairt, a luchd-
casaid aghaidh ri h-aghaidh,
agus gu'm bi cothrom aige air
e féin a shaoradh o'n choire
a chuireadh as a leth.
17 Uime sin, an uair a
thàinig iad araon an so, gun
mhoille sam bith shuidh mi
air an là màireach sa' chaith-
ir - bhreitheanais, agus dh'-
àithn mi'n duine a thoirt a
làthair.
18 Agus an uair a sheas a
luchd-casaid[4] m'a thimchioll,
cha do chuir iad coire air
bith as a leth do na nithibh a
shaoil mise:
19 Ach thug iad ceisdean
àraidh 'na aghaidh mu thim-
chioll an creidimh[5] féin, agus
mu thimchioll Iosa àraidh, a
fhuair bàs, neach a thubhairt
Pòl a bhi beò.
20 Agus a chionn gu robh
mise amharusach mu thim-
chioll an leithid sin do
cheisdibh, dh'fheòraich mi
dheth[6] am b'àill leis dol suas
gu Ierusalem, agus an sin
dol fo bhreitheanas mu na
nithibh so.
21 Ach an uair a dh'iarr
Pòl a choimhead gus am
fiosraichteadh a chùis-san le
Augustus, dh'àithn mi e bhi
air a ghleidheadh gus an
cuirinn gu Ceasar e.

---

1 *cha'n fheud duine sam bith an toileachadh le mise a thoirt thairis doibh.* 2 *dìtidh.*

3 *millidh.* 4 *luchd-tagraidh.* 5 *an saobh-chreidimh.* 6 *thubhairt mi ris.*

22 An sin thubhairt Agripa
ri Festus, B'àill leamsa féin
an duine so chluinntinn. Am
màireach, thubhairt esan,
cluinnidh tu e.
23 Uime sin air an là
màireach, 'nuair a thàinig
Agripa, agus Bernice, le mòr-
ghreadhnachas, agus a chaidh
iad a steach maille ris na
h-àrd-cheannardaibh agus
prìomh-dhaoinibh na caith-
reach do'n ionad éisdeachd,
air do Fhestus àithne a thoirt,
thugadh Pòl a làthair.
24 Agus thubhairt Festus,
A righ Agripa, agus sibhse a
dhaoine uile a ta làthair an
so maille ruinn, tha sibh a'
faicinn an duine so, mu'n do
chuir sluagh nan Iudhach
uile impidh ormsa, araon ann
an Ierusalem, agus an so, a'
glaodhaich nach bu chòir e
bhi ni b'fhaide beò.
25 Ach an uair a thuig mise
nach d'rinn e ni sam bith a
thoill bàs, agus a chionn gu'n
do thog e féin a chùis gu
Augustus, shonraich mi a
chur *d'a ionnsuidh*.
26 Mu nach 'eil ni sam
bith cinnteach agam r'a
sgrìobhadh chum mo Thigh-
earn. Uime sin thug mi
mach e do 'ur n-ionnsuidh-
sa, agus gu h-àraidh a d'
ionnsuidh-sa, a righ Agripa,
chum an déigh rannsachadh
a dheanamh, gu'm biodh
agam ni éigin r'a sgrìobhadh.
27 Oir is mi-reusonta a'm'
bheachd-sa prìosanach a chur
uam agus gun na cùisean a ta
'na aghaidh ainmeachadh.

CAIB. XXVI.

1 *An làthair Agripa, chuir Pòl an
céill a chaithe-beatha o 'òige, 12
agus cionnus a dh'iompaicheadh e
gu mìorbhuileach, agus a ghairm-
eadh e gu bhi 'na abstol. 24 Chuir
Festus as a leth gu robh e air a
chuthach, ach fhreagair esan gu
sèimh.*

AN sin thubhairt Agripa ri
Pòl, Tha cead agad labh-
airt air do shon féin. An
sin shìn Pòl a mach a làmh,
agus fhreagair e air a shon
féin,
2 A ta mi 'gam mheas féin
sona, a righ Agripa, do bhrìgh
gu bheil mi gu freagairt air
mo shon féin an diugh a'd'
làthair-sa, thaobh nan nithe
sin uile a ta air an cur as mo
leth leis na h-Iudhaich.
3 Gu h-àraidh, a chionn
gu bheil thusa eòlach[1] air
gach gnàth agus ceisd a tha
am measg nan Iudhach: uime
sin guidheam ort, éisd rium
gu foighidneach.
4 Tha mo bheatha-sa o
m'òige, a chaitheadh air tùs
am measg mo chinnich féin
ann an Ierusalem, aithnichte
do na h-Iudhaich uile;
5 D'am b'aithne mi o thùs,
(nam b'àill leo fianuis a
dheanamh,) gu'n do chaith
mi mo bheatha a'm' Phairis-
each, a réir an luchd comh-
bharail a's teinne d'ar creid-
imh-ne.
6 Agus a nis tha mi a' m'
sheasamh fo bhreitheanas air
son dòchais a' ghealladh a
rinneadh le Dia d'ar n-
aithrichibh:
7 Chum am bheil dùil aig
ar dà thréibh dheug-ne
teachd, a' deanamh seirbhis
do Dhia a là agus a dh'
oidhche do ghnàth; agus air
son an dòchais so tha mise, a
righ Agripa, air m'agairt leis
na h-Iudhaich.

[1] [*gur aithne dhomh*] *gu bheil thusa
eòlach.*

8 C'ar son a mheasar[1] leibhse mar ni do-chreidsinn, gu'n dùisgeadh Dia na mairbh?

9 Gu deimhin mheas mise annam féin, gu'm bu chòir dhomh mòran nithe a dheanamh an aghaidh ainme Iosa o Nasaret.

10 Ni mar an ceudna a rinn mi ann an Ierusalem: agus air faotainn ùghdarrais o na h-àrd-shagartaibh, dhruid mi mòran do na naoimh am prìosanaibh; agus an uair a chuireadh gu bàs iad, thug mi mo ghuth 'nan aghaidh.

11 Agus a' deanamh peanais orra gu minic anns gach sionagog, cho-éignich mi *iad* gu toibheum[2] a labhairt; agus air dhomh bhi gu ro mhòr air bhoile 'nan aghaidh, rinn mi geur-leanmhuinn *orra*, eadhon gu bailtibh coigreach.

12 Air a so, 'nuair a bha mi dol gu Damascus, le cumhachd agus barantas[3] o na h-àrd-shagartaibh:

13 Mu mheadhon-là, O a righ, chunnaic mi air an t-slighe solus o nèamh, bu shoilleire na solus na gréine, a' dealrachadh mu'n cuairt orm, agus orra-san a bha 'g imeachd maille rium.

14 Agus an uair a thuit sinn uile air an talamh, chuala mi guth a' labhairt rium, agus ag ràdh anns a' chainnt Eabhruidhich, A Shauil, a Shauil, c'ar son a ta thu ga m' gheur-leanmhuinn? *Is* cruaidh dhuitse bhi breabadh an aghaidh nan dealg.

15 Agus thubhairt mise, Cò thu, a Thighearn? Agus thubhairt esan, Is mise Iosa a ta thusa a' geur-leanmhuinn.

16 Ach éirich, agus seas air do chosaibh; oir dh'fhoillsich mi mi féin duit chum na crìche so, gu'n orduichinn thu a'd' mhinisteir agus a'd' fhianuis araon air na nithibh sin a chunnaic thu, agus air na nithibh anns am foillsich mi mi fein duit;

17 Ga d' shaoradh o'n t-sluagh, agus *o* na Cinnich, chum am bheil mi nis ga d' chur,

18 A dh'fhosgladh an sùl, chum gu tionndaidh iad[4] o dhorchadas gu solus, agus *o* chumhachd Shatain gu Dia, chum gu faigh iad maitheanas pheacanna, agus oighreachd maille ris a' mhuinntir sin a ta air an naomhachadh tre'n chreidimh a ta annam-sa.

19 Uime sin, a righ Agripa, cha robh mi eas-ùmhal do'n taisbean nèamhaidh:

20 Ach shearmonaich mi air tùs dhoibhsan ann an Damascus, agus ann an Ierusalem, agus air feadh tìre Iudea uile, agus *an sin* do na Cinnich, iad a dheanamh aithreachais agus pilltinn ri Dia, a' deanamh oibre iomchuidh an aithreachais[5].

21 Air son nan nithe so ghlac na h-Iudhaich mi san teampull, agus b'àill leo mo mharbhadh[6].

22 Uime sin air dhomh

---

[1] *C'ar son? am measar.*
[2] *gu beum a thabhairt do ainm Iosa.*
[3] *ùghdarras, comas.*

[4] *agus gus tionndadh.* [5] *cubhaidh do aithreachas, airidh air aithreachas.* [6] *làmh a chur annam.*

còmhnadh fhaotainn o Dhia, bhuanaich mi gus an là'n diugh, a' deanamh fianuis do'n bheag agus do'n mhòr, gun ni air bith a' labhairt ach na nithe sin a thubhairt na fàidhean agus Maois a bha gu teachd ;

23 Gu robh Criosd gu fulang, *agus* gu robh e gu éirigh an ceud neach o na marbhaibh, agus gu'm foillsicheadh e solus do'n phobull, agus do na Cinnich.

24 Agus air dha bhi labhairt nan nithe so air a shon féin, thubhairt Festus le guth àrd, Tha thu air mhi-chéill[1] a Phòil : tha mòr-fhòghlum ga d' chur air bhoile.

25 Ach thubhairt esan, Cha 'n 'eil mi air bhoile, Fhestuis ro òirdheirc ; ach tha mi a' labhairt bhriathra na fìrinn agus na céille.

26 Oir a ta fhios aig an righ roimh am bheil mise a' labhairt gu saor, air na nithibh so : oir tha cinnt agam nach 'eil a h-aon do na nithibh so an ain-fhios da ; oir cha'n ann an cùil e rinneadh so.

27 Am bheil thu creidsinn nam fàidhean, a righ Agripa? tha fhios agam gu bheil thu 'g *an* creidsinn.

28 An sin thubhairt Agripa ri Pòl, Is beag nach 'eil thu 'gam aomadh gu bhi am Chriosduidh.

29 Agus thubhairt Pòl, B'e mo ghuidhe air Dia, gu'm biodh cha'n e mhàin thusa, ach mar an ceudna iadsan uile a tha 'g éisdeachd rium an diugh, ann am beag agus am mòr, mar a ta mise, saor o na geimhlibh so.

30 Agus air dha na briathra so a labhairt, dh'éirich an righ, agus an t-uachdaran, agus Bernice, agus an dream a shuidh maille riu :

31 Agus an uair a chaidh iad a leth-taobh, labhair iad r'a chéile, ag ràdh, Cha 'n 'eil an duine so a' deanamh ni air bith toillteanach air bàs, no air geimhlibh.

32 An sin thubhairt Agripa ri Festus, Dh'fheudtadh an duine so a leigeadh as, mur bhiodh gu'n do thog e a chùis gu Ceasar.

CAIB. XXVII.

1 Ghabh Pòl long do'n Ròimh ; 9 dh'innis e roimh-laimh cunnart an turuis, ach cha d'thugadh creideas da. 14 Luaisgeadh iad null agus a nall le stoirm, agus dh'fhuiling iad long-bhrisidh ; 44 gidheadh thàinig iad air tìr gu tèaruinte.

AGUS an uair a thugadh breth sinne a sheòladh do'n Eadailt, thug iad Pòl thairis, maille ri prìosanaich àraidh eile, do cheannard-ceud d'am b'ainm Iulius, do chuideachd Augustuis.

2 Agus air dhuinn dol air luing le Adramitium, thog sinn ar seòil, a' cur romhainn seòladh seachad air crìochaibh na h-Asia, air do Aristarchus Macedonach o Thesalonica bhi maille ruinn.

3 Agus air an *là* màireach, thàinig sinn gu Sidon. Agus air do Iulius buntainn gu suairce[2] ri Pòl, leig e dha dol a dh'ionnsuidh a chàirde chum comhfhurtachd fhaotainn.

4 Agus air dhuinn stiùradh as a sin, sheòl sinn fo Chiprus, a chionn gu robh na gaotha[3] 'nar n-aghaidh.

[1] *air a chuthach.*

[2] *caoimhneil.* [3] *an soirbheas.*

5 Agus an uair a sheòl sinn
troimh'n fhairge ta làimh ri
Cilicia agus Pamphilia, thàin-
ig sinn gu Mira *baile*[1] do
Licia.
6 Agus fhuair an ceannard-
ceud long an sin o Alecsan-
dria, a bha seòladh do'n Ead-
ailt, agus chuir e sinn a steach
innte.
7 Agus an uair a sheòl
sinn gu mall rè mòrain do
làithibh, agus a thàinig sinn
air éigin fa chomhair Chnid-
uis, a chionn nach do leig a'
ghaoth leinn, sheòl sinn fo
Chrete, fa chomhair Shal-
mone;
8 Agus air dhuinn seòladh
air éigin seachad air, thàinig
sinn gu ionad àraidh ris an
abrar, Na calaidh sgiamhach,
am fagus d'an robh baile
Lasea.
9 Agus air do mhòran ùine
dol seachad, 'nuair a bha
seòladaireachd a nis cunn-
artach, a chionn gu'n deach-
aidh an trasgadh[2] cheana
seachad, chomhairlich Pòl
iad,
10 Ag ràdh riu, Fheara, tha
mi faicinn gu'm bi an t-seòl-
adaireachd so le dochann agus
call mòr, cha'n e mhàin do'n
luchd agus do'n luing, ach
d'ar n-anamaibh féin.
11 Gidheadh, is mò chreid
an ceannard-ceud an seòladair
agus maighstir na luinge, na
na nithe a labhradh le Pòl.
12 Agus a chionn gu'n robh
an caladh neo-iomchuidh gus
an geamhradh a chaitheadh
ann, b'i comhairle na cuid bu
mhò seòladh as a sin mar an
ceudna, agus nam feudadh
iad air chor sam bith teachd
gu Phenice, caladh do Chrete
a ta ag amharc chum an iar-
dheas, agus an iar-thuath,
agus fantuinn rè a' gheamh-
raidh *an sin*.
13 Agus an uair a shéid a'
ghaoth á deas gu ciùin, shaoil
iad gu d'fhuair iad an rùn,
agus ag togail an seòl dhoibh,
stiuir iad ri taobh Chrete.
14 Ach an ceann beagain
'na dhéigh sin, shéid gaoth
anrathach[3] 'na h-aghaidh[4],
ris an abrar Euroclidon.
15 Agus air bhi do'n luing
air a fuadachadh, agus gun
chomas di dol an aghaidh na
gaoithe, leig sinn ruith dhi.
16 Agus air dhuinn ruith a
stigh fuidh eilean beag àraidh
d'am b'ainm Clauda, is ann
le éigin a ràinig sinn air a'
bhàta:
17 Agus air dhoibh a thog-
ail suas, ghnàthaich iad gach
gleus còmhnuidh, a' criosadh
na luinge fuipe; agus air
dhoibh bhi fo eagal gu'n tuit-
eadh iad sa' bheò-ghaineimh,
leig iad an seòil sìos, agus
mar sin dh'iomaineadh iad.
18 Agus air dhuinne bhi
gu ro mhòr air ar luasgadh[5]
leis an doininn[6], air an là 'na
dhéigh sin thilg iad a mach *an
luchd*;
19 Agus air an treas *là*
thilg sinn le ar làmhaibh féin
a mach acfuinn na luinge.
20 Agus an uair nach robh
a' ghrian no na reulta r'am
faicinn rè mòrain do làithibh,
agus a luidh doinionn nach
bu bheag oirnn, thugadh an
sin uainn gach uile dhòchas
gu teasairgteadh sinn.

---

[1] caithir. [2] *trasgadh.*
[3] *stoirmeil* [4] *'nar n-aghaidh.*

[5] *séideadh o thonn gu tonn.*
[6] *stoirm.*

21 Ach air dhuinn bhi fada 'nar trasg, an sin air seasamh do Phòl 'nam meadhon, thubhairt e, Fheara, bu chòir dhuibh mo chomhairle-sa ghabhail, agus gun fhuasgladh o Chrete, agus an dochann agus an call so a sheachnadh.

22 Agus a nis guidheam oirbh, biodh misneach mhaith agaibh : oir cha bhi call anama sam bith 'nur measg, ach *a mhàin* na luinge.

23 Oir, air an oidhche nochd, sheas làimh rium-sa aingeal an Dé sin, d'am buin mi, agus d'am bheil mi deanamh seirbhis,

24 Ag ràdh, A Phòil, na biodh eagal ort ; is éigin duit bhi air do thoirt an làthair Cheasair: agus, feuch, thiodhlaic [1] Dia dhuit iadsan uile a ta seòladh maille riut.

25 Uime sin, fheara, biodh agaibh deadh mhisneach : oir a ta mi creidsinn Dhé, gu'n tachair ceart mar a labhradh rium.

26 Ach is éigin duinn bhi air ar tilgeadh air eilean àraidh.

27 Agus an uair a bha an ceathramh oidhche deug air teachd, air dhuinne bhi air ar séideadh null agus a nall [2] ann an *cuan* Adria, mu mheadhon-oidhche b'i barail nam maraichean gu robh iad am fagus do thìr éigin :

28 Agus air leigeadh na luaidhe sìos doibh [3], fhuair iad *an doimhne* fichead aitheamh ; agus an uair a chaidh iad beagan air an aghaidh, leig iad sìos an luaidh a rìs, agus fhuair iad i *'na* cùig aitheamh deug.

29 An sin air dhoibh bhi fo eagal gu'm buaileadh iad air ionadaibh garbha, thilg iad ceithir acraichean á deireadh na luinge, agus ghuidh iad an là a theachd.

30 Agus an uair a bha na maraichean air tì [4] teicheadh a mach as an luing, agus a leig iad sìos am bàta do'n fhairge, a' gabhail orra bhi tilgeadh a mach acraichean á toiseach na luinge.

31 Thubhairt Pòl ris a' cheannard-ceud, agus ris na saighdearaibh, Mur fan iad sin san luing, cha 'n 'eil e'n comas duibh bhi àir bhur teasairginn.

32 An sin ghearr na saighdearan cùird a' bhàta, agus leig iad leis tuiteam sìos.

33 Agus am feadh a bha an là a' teachd, thug Pòl a chomhairle orra uile biadh a ghabhail, ag ràdh, Is e so an ceathramh là deug dhuibh a' feitheamh, agus a' fantuinn 'nur trasg, gun bhiadh sam bith a ghabhail.

34 Uime sin guidheam oirbh biadh a ghabhail ; oir a ta so chum bhur slàinte : oir cha chaillear [5] fuiltean á ceann a h-aon agaibh.

35 Agus air dha na nithe so a labhairt, agus aran a ghlacadh, thug e buidheachas do Dhia 'nan làthair uile ; agus air dha a bhriseadh, thòisich e ri itheadh.

36 An sin ghlac iad uile deadh mhisneach, agus ghabh iad biadh mar an ceudna.

37 Agus bha sinn a dh'-anamaibh uile anns an luing,

---

[1] *dheònuich.*
[2] *chuige agus uaith.*
[3] *grunnachadh dhoibh.*
[4] *fonn.* [5] *tuit.*

dà cheud agus sé deug agus
tri fichead.

38 Agus an uair a shàsuicheadh iad le biadh, dh'eutromaich iad an long, agus thilg iad a mach an cruithneachd san fhairge.

39 Agus an uair a bha'n là air teachd, cha d'aithnich iad am fearann: ach thug iad an aire do lùib[1] àraidh aig an robh tràigh, anns an robh mhiann orra, nam b'urrainn iad, an long a chur gu tìr.

40 Agus air togail nan acraichean doibh, leig iad ris an fhairge *i*, agus an uair a dh'fhuasgail iad ceanglaichean na stiùire, agus a thog iad am prìomh-sheòl[2] ris a' ghaoith, sheòl iad chum na tràighe.

41 Agus air tuiteam dhoibh ann an ionad *àraidh* far an do choinnich dà fhairge a chéile, bhuail iad an long air grund; agus air sàthadh d'a toiseach sa' ghrund, dh'fhan e gun charachadh, ach bhriseadh a deireadh le ainneart nan tonn.

42 Agus b'i comhairle nan saighdearan gu marbhadh iad na prìosanaich, air eagal gu'n snàmhadh neach sam bith dhiubh a mach, agus gu rachadh iad as.

43 Ach air do'n cheannard-ceud bhi toileach Pòl a theasairginn, chum e air ais o'n comhairle iad, agus dh'àithn e dhoibh-san d'am b'aithne snàmh, *iad féin* a thilgeadh sa' chuan air tùs, agus dol a mach air tìr:

44 Agus do chàch *dh'àithn* e, cuid diubh *dhol* air clàraibh, agus cuid eile air *mìribh briste* do'n luing: agus mar sin tharladh gu'n deachaidh iad uile tèaruinte gu tìr.

CAIB. XXVIII.

1 *An déigh an long-bhrisidh thug an sluagh borb aoidheachd gu suairce do Phòl.* 5 *Cha do chiùrradh a làmh le nathair nimhe a lean rithe.* 8 *Shlànuich e mòran eucaile san eilean.* 11 *Ghabh iad an turus chum na Ròimhe.* 17 *Chuir Pòl an céill do na h-Iudhaich aobhar a theachd do'n Ròimh.*

AGUS an uair a thèarnadh iad, thuig iad an sin gu'm b'e Melita ainm an eilein.

2 Agus nochd an sluagh borb caoimhneas nach bu bheag dhuinn: oir air fadadh teine dhoibh, ghabh iad ruinn uile, air son an uisge a bha ann, agus air son an fhuachd.

3 Agus air do Phòl dorlach bhioran a thional, agus an cur air an teine, thàinig nathair nimhe mach as an teas, agus shàs i 'na làimh.

4 Agus an uair a chunnaic an sluagh borb a' bhéisd an crochadh r'a làimh, thubhairt iad r'a chéile, Gu cinnteach is mortair an duine so, do nach fuiling dioghaltas bhi beò, ged theasairgeadh o'n fhairge e.

5 Agus air dhasan a' bhéisd a chrathadh dheth anns an teine, cha d'fhulaing e dochann sam bith.

6 Ach bha iadsan a' feitheamh c'uin a dh'atadh e, no a thuiteadh e sìos marbh gu h-obann: ach an uair a dh'fheith iad ùine fhada, agus nach fac iad dochann sam bith a teachd air, chaochail iad an inntinn, agus thubhairt iad gur Dia e.

[1] *gheòdha.*

[2] *an seòl mòr.*

7 Agus bha mu thimchioll an àite sin fearann aig prìomh-dhuine an eilein, d'am b'ainm Publius, a ghabh ruinne agus a thug rè thri làithean aoidheachd dhuinn gu càirdeil.

8 Agus tharladh gu robh athair Phubliuis 'na luidhe gu tinn le fiabhrus[1], agus gearrthach fola: air do Phòl dol a teach d'a ionnsuidh, rinn e urnuigh, agus air dha a làmhan a chur air, leigheas se e.

9 Agus an uair a rinneadh so, thàinig mar an ceudna muinntir eile a bha euslan san eilean d'a ionnsuidh, agus leighiseadh iad:

10 Muinntir mar an ceudna a thug mòr-urram dhuinn; agus an uair a dh'fhalbh sinn, chuir iad na nithe sin leinn a bha feumail *duinn*.

11 Agus an déigh thri mìosa sheòl sinn ann an luing o Alecsandria, a chaith an geamhradh san eilean d'am bu shuaitheantas Castor agus Pollucs.

12 Agus an uair a chaidh sinn air tìr[2] aig Siracuse, dh'fhan sinn *an sin* tri làithean.

13 Agus air seòladh dhuinn timchioll as a sin, thàinig sinn gu Regium: agus an ceann là 'na dhéigh sin shéid a' ghaoth á deas, agus thàinig sinn an t-ath là gu Puteoli:

14 Air dhuinn bràithrean fhaotainn an sin, chuireadh impidh oirnn *leo* fantuinn seachd làithean maille riu: agus mar sin thriall sin chum na Ròimhe.

15 Agus as a sin, air faotainn ar sgéil do na bràithribh, thàinig iad 'nar coinneamh gu Apii-forum, agus na Tri tighibh-òsda; agus an uair a chunnaic Pòl iad, thug e buidheachas do Dhia, agus ghabh e misneach.

16 Agus an uair a thàinig sinn do'n Ròimh thug an ceannard-ceud thairis na prìosanaich do cheannard an fhreiceadain: ach thugadh comas do Phòl a bhi leis féin[3], maille ri *aon* saighdear a bha 'ga ghleidheadh.

17 Agus tharladh, an déigh thri làithean, gu'n do ghairm Pòl maithean[4] nan Iudhach an ceann a chéile. Agus an uair a chruinnicheadh iad, thubhairt e riu, Fheara *agus* a bhràithre, ged nach d'rinn mise ni sam bith an aghaidh a' phobuill, no ghnàthanna nan aithriche, thugadh thairis mi a'm' phrìosanach o Ierusalem do làmhaibh nan Romhanach.

18 Muinntir an déigh dhoibh mo cheasnachadh, leis am bu mhiann mo leigeadh as, a chionn nach robh coire bàis sam bith annam.

19 Ach an uair a bha na h-Iudhaich a' labhairt an aghaidh *so*, b'éigin domh mo chùis a thogail gu Ceasar; cha'n e gu bheil coire sam bith agam r'a chur á leth mo chinnich.

20 Air an aobhar so uime sin chuir mi fios oirbhse, chum gu faicinn *sibh* agus gu'n labhrainn *ribh*: oir is ann air son dòchais Israeil a ta mi ceangailte leis an t-slabhraidh so.

---

[1] *teasaich.*
[2] *air teachd tìr dhuinn.*
[3] *far am bu toil leis.*
[4] *uaislean, prìomh-dhaoine.*

21 Agus thubhairt iadsan ris, Cha d'fhuair sinne litriche sam bith á Iudea mu d' thimchioll, cha mhò a dh'fhoillsich no dh'innis aon do na bràithribh a thàinig, olc sam bith umad.

22 Ach bu mhaith leinn a chluinntinn uaitse ciod i do bharail: oir mu thimchioll na gnè-chreidimh so tha fhios againn gu'n labhrar sgach àit 'na h-aghaidh.

23 Agus air suidheachadh là ris, thàinig mòran d'a ionnsuidh chum a cheithreanna; d'an do mhìnich e rìoghachd Dhé, a' deanamh fianuis uimpe, agus a' cur impidh orra thaobh nan nithe a bhuineas do Iosa, araon á lagh Mhaois, agus *as* na fàidhibh, o mhoch-thrath gu feasgar.

24 Agus chreid cuid na nithe a labhradh, agus cha do chreid cuid eile dhiubh.

25 Agus air dhoibh bhi an aghaidh a chéile, sgaoil iad, air do Phòl aon fhocal a ràdh, Is maith a labhair an Spiorad naomh tre'n fhàidh Esaias, r'ar n-aithrichibh,

26 Ag ràdh, Imich chum a' phobuill so, agus abair, Le cluinntinn cluinnidh sibh, agus cha tuig sibh; agus le faicinn chi sibh, agus cha'n aithnich sibh[1].

27 Oir a ta cridhe a' phobuill so air fàs reamhar, agus tha iad a' cluinntinn gu trom[2] le'n cluasaibh, agus chaog[3] iad an sùilean; air eagal gu faiceadh iad le'*n* sùilibh, agus gu'n cluinneadh iad le'*n* cluasaibh, agus gu'n tuigeadh iad le'*n* cridhe, agus gu'm pilleadh iad agus gu'n slànuichinn-sa iad.

28 Uime sin biodh fhios agaibh-sa, gu'n do chuireadh slàinte Dhé chum nan Cinneach agus éisdidh iadsan.

29 Agus an uair a thubhairt e na briathra so, dh'imich na h-Iudhaich rompa, agus bha mòr-reusonachadh[4] aca eatorra féin.

30 Agus dh'fhan Pòl dà bhliadhna iomlan 'na thighmàil[5] féin, agus ghabh e ris na h-uile dhaoinibh a thàinig d'a ionnsuidh,

31 A' searmonachadh rìoghachd Dhé, agus a' teagasg nan nithe a bhuineas do'n Tighearna Iosa Criosd, leis an uile dhànachd, gun toirmeasg.

---

[1] *cha léir dhuibh.*
[2] *mall.* [3] *dhruid.*
[4] *mòr-dheasboireachd.*
[5] *thigh-réidh.*

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN

ROMHANACH.

CAIB. I.

1 *Mhol Pòl a dhreuchd do na Romhanaich, agus dh'innis e a thogradh gu teachd d'an ionnsuidh.* 16 *Ciod e soisgeul Chriosd, agus an fhìreantachd a ta e a' foillseachadh.* 18 *Tha fearg aig Dia ris gach uile ghné peacaidh.* 21 *Ciod iad peacanna nan Cinneach.*

POL seirbhiseach Iosa Criosd, a ghairmeadh 'na abstol a chuireadh air leth[1] chum Soisgeil Dé,

2 (A roimh-gheall e le 'fhàidhibh féin anns na sgriobtuiribh naomha.)

3 Mu thimchioll a Mhic Iosa Criosd ar Tighearn, a rinneadh do shìol Dhaibhidh, a réir na feòla;

4 A dhearbhadh[2] *bhi* 'na Mhac do Dhia le cumhachd, a réir Spioraid na naomhachd, tre aiseirigh o na marbhaibh:

5 Tre an d'fhuair sinne gràs agus abstolachd chum umhlachd a' chreidimh am measg nan uile chinneach air sgàth 'ainme-san:

6 Am measg am bheil sibhse mar an ceudna air bhur gairm le Iosa Criosd:

7 Chum nan uile a ta san Roimh, air an gràdhachadh le Dia, air an gairm 'nan naoimh: Gràs *gu robh* dhuibhse, agus sìth[3] o Dhia ar n-Athair, agus *o'n* Tighearn Iosa Criosd.

8 Air tùs, tha mi toirt buidheachais do m' Dhia tre Iosa Criosd, air bhur son-sa uile, do bhrìgh gu bheil bhur creidimh iomraideach air feadh an domhain gu léir.

9 Oir is e Dia m'fhianuis, d'am bheil mi a' deanamh seirbhis le m' spiorad ann an soisgeul a Mhic, gu bheil mi gun sgur a' deanamh luaidh[4] oirbh,

10 A ghnàth a' guidhe ann am urnuighibh, (nam feudainn a nis fa-dheoidh air aon chor le toil Dé turus soirbheasach fhaotainn,) ri teachd do 'ur n-ionnsuidh-sa.

11 Oir a ta deidh[5] agam air sibhse fhaicinn, ionnus gu pàirtich mi tiodhlac àraidh spioradail ribh, chum bhur neartachadh;

12 Sin ri ràdh, chum gu faigh mi comhfhurtachd annaibh-sa[6], tre chreidimh a chéile, bhur creidimh-sa, agus mo chreidimh-sa.

13 Agus cha'n àill leam, a bhràithre, e bhi'n ain-fhios duibhse gu'n do chuir mi romham gu minic teachd do 'ur n-ionnsuidh, (ach bhacadh mi gus a so,) chum gu faighinn toradh éigin 'nur measg-sa fòs, mar am measg nan Cinneach eile.

14 Oir a ta mi fo fhiachaibh araon do na Greugaich, agus do na daoinibh borba,

---

[1] *sgaradh.* [2] *dh'orduicheadh.* [3] *siothchaint.*

[4] *iomraidh.* [5] *togradh.* [6] *maraon ribhse.*

araon dhoibh-san a ta glic,
agus dhoibh-san a ta neo-
ghlic.
15 Uime sin, mheud 's a ta
an comas domh, tha mi ull-
amh chum an soisgeul a
shearmonachadh dhuibh-se
mar an ceudna a ta san
Ròimh.
16 Oir cha nàr leam-sa
soisgeul Chriosd: oir is e
cumhachd Dhé e chum slàinte
do gach neach a chreideas,
do'n Iudhach air tùs, agus
mar an ceudna do'n Ghreug-
ach.
17 Oir a ta fìreantachd
Dhé air a' foillseachadh ann
tre chreidimh gu creidimh:
mar a ta e sgrìobhta, Bithidh
am fìrean beò tre chreidimh.
18 Oir a ta fearg Dhé air
a foillseachadh o nèamh an
aghaidh gach uile mhi-
dhiadhaidheachd, agus eucoir
dhaoine, a tha bacadh[1] na
fìrinn ann an neò-fhìreant-
achd:
19 Do bhrìgh gu bheil an
ni air am feudar fios fhaot-
ainn a thaobh Dhé follaiseach
annta-san[2]; oir rinn Dia foll-
aiseach dhoibh e.
20 Oir *riamh* o chruthachadh
an t-saoghail a ta a nithe-san
nach feudar fhaicinn, *eadhon*
a chumhachd siorruidh agus
a Dhiadhachd, air am faicinn
gu soilleir, air dhoibh bhi so-
thuigsinn o na nithibh a rinn-
eadh; chum gu biodh[3] iad
gun leithsgeul aca:
21 Do bhrìgh 'nuair a b'
aithne dhoibh Dia, nach d'
thug iad glòir dha mar Dhia,
agus nach robh iad taingeil,
ach gu'n d'fhàs iad dìomhain
'nan reusonachadh féin, agus
gu'n do dhorchaicheadh an
cridhe amaideach.
22 Ag ràdh gur daoine
glice iad féin, rinneadh amad-
ain diubh:
23 Agus chaochail[4] iad
glòir an Dé neo-thruaillidh
gu dealbh a rinneadh, agus ri
eunlaith, agus ainmhidhibh
ceithir-chosach, agus bhéisd-
ibh snàigeach.
24 Uime sin thug Dia
thairis iad mar an ceudna, tre
ana-miannaibh an cridhe féin,
chum neò-ghloine, a thoirt
easurraim d'an corpaibh féin
eatorra féin:
25 Muinntir a chaochail
fìrinn De gu bréig, agus a
thug aoradh agus a rinn
seirbhis do'n chreutair ni's
mò na do'n Chruithear, a
ta beannaichte gu siorruidh.
Amen.
26 Air a shon so thug Dia
thairis iad do ana-miannaibh
gràineil: oir chaochail eadh-
on am mnài an gnàthachadh
nàdurra chum a' ghnàtha a ta
an aghaidh nàduir:
27 Agus mar an ceudna na
fir, air tréigsinn doibh gnàth-
achadh nàdurra na mnà, loisg-
eadh iad le'n togradh d'a
chéile, firionnaich ri firionn-
aich ag oibreachadh gràineil-
eachd[5] agus iad a' faotainn
dìol-thuarasdail an seacharain
annta féin, mar bu chòir.
28 Agus amhuil mar nach
bu taitneach leo eòlas Dé a
chumail, thug Dia thairis iad
do inntinn mhi-chéillidh, a
dheanamh nithe nach robh
iomchuidh:
29 Air dhoibh bhi air an

[1] *cumail.* [2] *'nam measg.* [3] *ionnus gu bheil.*

[4] *dh'atharraich.* [5] *an ni sin a ta mi-chiatach.*

lìonadh do'n uile eucoir,
strìopachas, olc, shannt, mhì-
run : làn do fharmad, do
mhortadh, do chonnsachadh[1],
do cheilg, do dhroch-bheus-
aibh[2]; 'nan luchd-cogars-
aich,
30 'Nan luchd-anacainnt[3],
'nan luchd-fuath air Dia, 'nan
luchd - tarcuis, uaibhreach,
'nan luchd-ràiteachais[4], 'nan
luchd-cumadh uilc,eas-ùmhal
do phàrantaibh,
31 Eu-céillidh, 'nan luchd-
brisidh coimhcheangail, gun
ghràdh nàdurra, do-réiteach-
aidh, neo-thruacanta :
32 Muinntir d'an aithne
ceartas Dé, gu bheil iadsan
a ni an leithide sin do nith-
ibh toillteannach air bàs,
gidheadh cha'n e mhàin gu
bheil iad féin 'gan deanamh,
ach a ta mar an ceudna tlachd
aca do'n mhuinntir a ni iad.

CAIB. II.

1 *Iadsan a ta peacachadh, ged tha iad a' cronachadh so an daoinibh eile, cha'n urrainn iad an leithsgeul féin a ghabhail,* 6 *agus is lugha gu mòr na sin a dh'fheudas iad dol as o cheart-bhreitheanas Dé, ma's Iudhaich no Cinnich iad.*

UIME sin a ta thu gun
leithsgeul, O a dhuine,
co air bith thu a tha toirt
breth : oir an uair a tha thu
toirt breth air neach eile, tha
thu ga d' dhìteadh féin ; oir
thusa a tha toirt breth, tha
thu deanamh nan nithe sin
féin.
2 Ach a ta fios againne gu
bheil breitheanas Dé a réir
fìrinn, an aghaidh na muinn-
tir a tha deanamh an leithide
sin.
3 Agus an saoil thusa so,
O a dhuine, a tha toirt breth
orra-san a ni an leithide sin,
agus a ta 'gan deanamh thu
féin, gu'n téid thu as o bhreith-
eanas Dé ?
4 No 'n dean thu tarcuis
air saoibhreas a mhaitheis,
agus 'fhoighidin, agus 'fhad-
fhulangais, gun fhios bhi
agad gu bheil maitheas Dé
ga d' threòrachadh chum aith-
reachais ?
5 Ach a réir do chruais agus
do chridhe neo-aithreachail,
a ta thu càrnadh[5] suas feirge
dhuit féin fa chomhair là na
feirge, agus foillseachaidh
ceart-bhreitheanais Dé ;
6 A bheir do gach aon a
réir a ghnìomhara ;
7 Dhoibh-san a ta le buan-
achadh gu foighidneach ann
an deadh obair, ag iarraidh
glòire, agus urraim[6], agus neo-
bhàsmhorachd, a' bheatha
mhaireannach :
8 Ach dhoibh-san a ta
conspoideach, agus nach 'eil
ùmhal do'n fhìrinn, ach a ta
ùmhal do'n eucoir, diom agus
fearg ;
9 Amhghar agus teanntachd
air gach anam duine a ta
deanamh uilc, do'n Iudhach
air tùs, agus mar an ceudna
do'n Ghreugach :
10 Ach glòir, agus urram,
agus sìth, do gach duine a ni
maith, do'n Iudhach air tùs,
agus do'n Ghreugach mar an
ceudna :
11 Oir cha'n 'eil spéis aig
Dia do phearsa seach a chéile.
12 Oir a mheud as a pheac-
aich gun an lagh, sgriosar
iad gun an lagh ; agus a
mheud as a pheacaich fuidh

[1] *chomhstri.*
[2] *an-amèineachd, eascaoineachd.*
[3] *'Nan luchd cùl-chàineadh.*
[4] *bòstail.*
[5] *tasgaidh.*
[6] *onoir.*

an lagh, dìtear iad leis an lagh;

13 (Oir cha'n iad luchd-éisdeachd an lagha *a ta* 'nam fìreanaibh am fianuis Dé, ach bithidh luchd-deanamh an lagha air am fìreanachadh[1].

14 Oir an uair a ta na Cinnich aig nach 'eil lagh, a thaobh nàduir a' deanamh nan nithe a ta san lagh, air dhoibh-san a bhi gun lagh tha iad 'nan lagh dhoibh féin:

15 Muinntir a ta nochdadh obair an lagha sgrìobhta 'nan cridheachaibh, air bhi d'an coguis a' deanamh fianuis leo, agus *an* smuaintean eatorra féin 'gan agairt, no a' gabhail an leithsgeil:)

16 San là anns an toir Dia breth air nithibh uaigneach dhaoine, a réir mo shoisgeil-sa, tre Iosa Criosd.

17 Feuch, goirear Iudhach dhiot-sa, agus tha thu cur dòigh san lagh, agus a' deanamh uaill á Dia;

18 Agus is aithne dhuit a thoil, agus a ta thu a' dearbhadh nan nithe[2] a's fearr, air dhuit bhi air do theagasg as an lagh,

19 Agus a ta thu dòchasach gur ceann-iuil[3] thu féin do na doill[4], solus dhoibhsan a ta an dorchadas,

20 Fear-fòghluim do dhaoinibh neo-eagnaidh, fear-teagaisg do leanabaibh, aig am bheil samhladh an eòlais agus na fìrinn a ta san lagh.

21 Thusa uime sin a ta teagasg neach eile, nach 'eil thu ga d' theagasg féin? thusa a ta searmonachadh gun ghoid a dheanamh, am bheil thu ri goid?

22 Thusa tha 'g radh gun adhaltrannas a dheanamh, am bheil thu deanamh adhaltrannais? thusa le'n gràin ìodhola[5], am bheil thu ri naomh-ghoid?

23 Thusa a ta deanamh uaill as an lagh, an tabhair thu, le briseadh an lagha, eas-urram do Dhia?

24 Oir a ta ainm Dhé a' faotainn toibheim do 'ur taobh-sa am measg nan Cinneach, mar a ta e sgrìobhta.

25 Oir a ta tairbhe gu fìrinneach anns an timchioll-ghearradh, ma ghleidheas tu an lagh: ach ma's fear-brisidh an lagha thu, tha do thimchioll-ghearradh 'na neo-thimchioll-ghearradh dhuit.

26 Uime sin, ma ghleidheas an neo-thimchioll-ghearradh[6] fìreantachd an lagha, nach measar a neo-thimchioll-ghearradh-san mar thimchioll-ghearradh?

27 Agus nach dìt an neo-thimchioll-ghearradh thaobh nàduir, a ta a' coimhlionadh an lagha, thusa a tha tre'n litir agus tre'n timchioll-ghearradh a'd' fhear-brisidh an lagha?

28 Oir cha'n Iudhach esan, a tha mar sin o'n leth muigh; agus cha'n e sin an timchioll-ghearradh, a tha gu follaiseach san fheoil.

29 Ach is Iudhach esan, a tha mar sin san taobh a stigh[7]; agus is e sin an timchioll-ghearradh a tha sa' chridhe,

---

[1] *air an saoradh, air an glanadh o chionta.* [2] *a' gabhail tlachd do na nithibh.* [3] *fear-seòlaidh.*

[4] *dallaibh.* [5] *dealbhan.* [6] *esan a tha neo-thimchioll-ghearrta.* [7] *san ionad fholaichte.*

agus san spiorad, cha'n ann
san litir aig am bheil a chliù
cha'n ann o dhaoinibh, ach o
Dhia.

CAIB. III.

1 Sochair nan Iudhach; 3 nach do chaill iad: 9 gidheadh dh'fhàg an lagh shìos iad mar an ceudna thaobh peacaidh. 20 Uime sin cha 'n 'eil feòil air bith air an saoradh tre'n lagh, 28 ach a ta na h-uile air an saoradh tre chreidimh a mhàin.

CIOD e uime sin barrachd
an Iudhaich? no ciod e
tairbhe an timchioll-ghearr-
aidh?
2 Is mòr *sin* air gach dòigh:
air tùs, do bhrìgh gur ann
riu-san a dh'earbadh briathra[1]
Dhé.
3 Oir ciod e *sin* ged nach
do chreid cuid? an dean am
mi-chreidimh-san fìrinn Dhé
gun éifeachd?
4 Nar leigeadh Dia: ach
biodh Dia fìor, agus gach
duine 'na bhreugaire; a réir
mar a ta e sgrìobhta, Chum
gu bi thu ceart ann ad
bhriathraibh, agus gu'n toir
thu buaidh 'nuair a bheirear
breth ort.
5 Ach ma mholas ar n-
eucoir-ne fìreantachd Dhé,
ciod a their sinn? am bheil
Dia eucorach a tha deanamh
dioghaltais? (tha mi a' labh-
airt mar dhuine,)
6 Nar leigeadh Dia: no
cionnus a bheir Dia breth air
an t-saoghal?
7 Oir ma ta fìrinn Dhé tre
mo bhréig-sa air a meudach-
adh chum a ghlòire-san; c'ar
son a ta mise air mo dhìteadh
mar pheacach?
8 Agus c'ar son nach dean
sinn olc, chum gu'n tig maith
as? (mar a labhrar gu toibh-
eumach umainne, agus mar a
thubhairt cuid gu bheil sinn
ag ràdh, *muinntir* d' am bheil[2]
an dìteadh a réir ceartais.
9 Ciod uime sin? am bheil
barrachd againne? cha'n 'eil
air aon chor: oir dhearbh
sinn roimhe gu bheil araon
na h-Iudhaich agus na Cinn-
ich uile fo pheacadh;
10 Mar a ta e sgrìobhta,
Cha'n 'eil ionracan ann,
cha'n 'eil fiù a h-aon:
11 Cha'n 'eil neach *ann* a
thuigeas, cha'n 'eil neach *ann*
a tha 'g iarraidh Dhé.
12 Chlaon iad uile *as an
t-slighe,* tha iad uile mì-
tharbhach; cha'n 'eil neach a
tha deanamh maith, cha'n 'eil
fiù a h-aon.
13 Is uaigh fhosgailte an
sgòrnach; labhair iad cealg
le'n teangaibh; tha nimh nan
nathracha nimhe fo 'm bilibh.
14 Aig am bheil am beul
làn do mhallachadh agus do
sheirbhe:
15 *Tha* an cosan luath a
dhòrtadh fola:
16 *Tha* léir-sgrios agus
truaighe 'nan slighibh:
17 Agus slighe na sìthe cha
b'aithne dhoibh:
18 Cha'n 'eil eagal Dé fa
chomhair an sùl.
19 A nis tha fhios againn
ge b'e nithe a ta'n lagh a'
labhairt, gur ann riu-san a ta
fuidh 'n lagh a tha e 'gan
labhairt: chum gu druidear
gach uile bheul, agus gu'm
bi an saoghal uile air fhaot-
ainn ciontach am fianuis
Dé[3].
20 Uime sin cha bhi feòil

[1] *oracla.* [2] *a tha.*

[3] *buailteach do bhreth Dhé, buailteach do dhìteadh Dhé.*

air bith air a fìreanachadh[1]
'na fhianuis-san, tre oibribh
an lagha: oir *is ann* tre an
lagh a ta eòlas peacaidh.

21 Ach a nis tha fìreant-
achd Dhé air a foillseachadh
as eugmhais an lagha, a' faot-
ainn fianuis o'n lagh agus o
na fàidhibh;

22 Eadhon fìreantachd
Dhé tre chreidimh Iosa
Criosd, do na h-uile, agus
air na h-uile a chreideas; oir
cha'n 'eil eadar-dhealachadh
ann:

23 Oir pheacaich na h-uile,
agus tha iad air teachd gearr[2]
air glòir Dhé;

24 Air dhoibh bhi air am
fìreanachadh gu saor le a
ghràs, tre an t-saorsa a ta ann
an Iosa Criosd:

25 Neach a shònraich Dia
'na ìobairt-réitich, tre chreid-
imh 'na fhuil, chum 'fhìreant-
achd fhoillseachadh le maith-
eanas nam peacanna a chaidh
seachad, tre fhad-fhulangas
Dé

26 A dh'fhoillseachadh,
tha mi ag ràdh, 'fhìreantachd-
san san àm a ta làthair;
chum gu'm biodh e cothrom-
ach, agus gu'm fìreanaich-
eadh e an ti a chreideas ann
an Iosa.

27 C'ait uime sin *am bheil*
uaill? Dhruideadh a mach i.
Ciod e an lagh *leis an do
dhruideadh a mach i? an e lagh*
nan oibre? Cha'n e; ach tre
lagh a' chreidimh.

28 Tha sinn uime sin a'
meas gu bheil duine air fhìr-
eanachadh tre chreidimh as
eugmhais oibre an lagha.

29 An e Dia nan Iudhach
a mhàin e? Nach e mar an
ceudna Dia nan Cinneach?
Gu deimhin nan Cinneach
mar an ceudna:

30 Do bhrìgh gur aon Dia,
a dh'fhìreanaicheas[3] an
timchioll-ghearradh o chreid-
imh, agus an neo-thimchioll-
ghearradh tre chreidimh.

31 Am bheil sinn uime sin
a' cur an lagha an neo-bhrìgh
tre'n chreidimh? Nar léig-
eadh Dia: ach a ta sinne a'
daingneachadh[4] an lagha.

CAIB. IV.

1 *Mheasadh creidimh Abrahaim dha mar fhìreantachd,* 10 *mun do thimchioll-ghearradh e.* 13 *Tre chreidimh a mhàin shealbhaich e féin agus a shliochd an gealladh.* 16 *Is e Abraham athair nan uile dhaoine a ta creidsinn.* 24 *Bithidh ar creidimh-ne mar an ceudna air a mheas dhuinn mar fhìreantachd.*

CIOD ma ta a their sinn a
fhuair ar n-athair Abra-
ham a réir na feòla?

2 Oir ma dh'fhìreanaich-
eadh Abraham le oibribh,
tha aobhar uaill aige, ach
cha'n ann a thaobh Dhé.

3 Oir ciod a ta an sgriobtuir
ag ràdh? Chreid Abraham
Dia, agus mheasadh sin da
mar fhìreantachd.

4 A nis do'n ti a ni obair
cha'n ann mar ghean-maith[5]
a mheasar an tuarasdal, ach
mar fhiachaibh.

5 Ach do'n ti nach dean
obair, ach a ta creidsinn
anns an ti a dh'fhìreanaicheas
an duine mi-dhiadhaidh,
measar a chreidimh mar fhìr-
eantachd.

6 Amhuil mar a ta Daibh-
idh a' cur an céill beannach-
adh an duine sin d'am meas

[1] *saoradh, glanadh.*
[2] *fa dheireadh, a dheidh-laimh.*
[3] *a shaoras, a ghairmeas glan.*
[4] *a' neartachadh.* [5] *mar fhàbhor.*

Dia fìreantachd as eugmhais
oibre, *ag ràdh*,
7 Is beannaichte iadsan a
fhuair maitheanas 'nan eu-
ceirtibh, agus aig am bheil
am peacanna air am folach.
8 Is beannaichte an ti nach
cuir an Tighearn peacadh as
a leth.
9 Am bheil ma ta am
beannachadh so *teachd* air an
timchioll-ghearradh *a mhàin*,
no mar an ceudna air an neo-
thimchioll-ghearradh? Oir
tha sinn ag ràdh gu'n do
mheasadh creidimh do Abra-
ham mar fhìreantachd.
10 Cionnus ma ta a mheas-
adh *dha* e? An ann an uair
a bha e san timchioll-ghearr-
adh, no san neo-thimchioll-
ghearradh? Cha'n ann san
timchioll-ghearradh, ach san
neo-thimchioll-ghearradh.
11 Agus fhuair e comhar
an timchioll-ghearraidh, seula
fìreantachd a' chreidimh a
bha aige san neo-thimchioll-
ghearradh, chum gu'm biodh
e 'na athair acasan uile a ta
creidsinn san neo-thimchioll-
ghearradh, chum gu measadh
fìreantachd dhoibh-san mar
an ceudna:
12 Agus 'na athair an tim-
chioll-ghearraidh dhoibh-san
nach 'eil a mhàin do'n tim-
chioll-ghearradh, ach mar an
ceudna a ta 'g imeachd ann
an ceumaibh a' chreidimh ar
n-Athar Abrahaim, a bha
aige san neo-thimchioll-
ghearradh.
13 Oir cha b'ann tre'n lagh
a thugadh an gealladh do
Abraham no d'a shìol, Gu'm
biodh e 'na oighre air an t-
saoghal, ach tre fhìreantachd
a' chreidimh.
14 Oir ma *ta* iadsan a
bhuineas do'n lagh nan
oighreachaibh, tha creidimh
air a dheanamh dìomhain,
agus an gealladh gun bhrìgh:
15 A chionn gu bheil an
lagh ag oibreachadh feirge:
oir far nach 'eil lagh, cha'n
'eil *an sin* briseadh lagha.
16 Uime sin is ann o
chreidimh a ta 'n *oighreachd*,
ionnus gu'm *biodh* i tre ghràs:
chum gu'm biodh an gealladh
daingean do'n t-sìol uile,
cha'n ann a mhàin dhoibh-
san a bhuineas do'n lagh, ach
mar an ceudna dhoibh-san a
bhuineas do chreidimh Abra-
haim, neach is e ar n-athair-
ne uile,
17 (A réir mar a ta e
sgrìobhta, Dh'orduich mi thu
a'd' athair mhòran chinn-
each,) 'na làthair-sa anns an
do chreid e, eadhon Dia, a ta
beothachadh nam marbh, a-
gus *a ta* gairm nan nithe sin
nach 'eil idir ann mar gu'm
biodh iad ann:
18 Neach an aghaidh
dòchais a chreid an dòchas,
chum gu'm biodh e 'na athair
mhòran chinneach; a réir
mar a dubhradh, Mar so
bithidh do shliochd.
19 Agus air dha gun bhi
anmhunn an creidimh, cha
do chuir e an suim gu robh a
chorp féin a nis marbh, air
dha bhi timchioll ceud
bliadhna dh'aois, no mairbhe
bronn Shara:
20 Agus cha do chuir e an
amharus gealladh Dhé le mi-
chreidimh; ach bha e làidir
an creidimh, a' toirt glòire do
Dhia:
21 Agus bha làn-deimhin
aige, an ti a thug an gealladh,
gur comasach esan air a
choimhlionadh,

22 Agus uime sin mheasadh so dhasan mar fhìreantachd.

23 A nis cha b'ann air a shon-san a mhàin a sgrìobhadh, gu'n do mheasadh so dha;

24 Ach air ar son-ne mar an ceudna, d'am measar e, ma chreideas sinn annsan a thog suas Iosa ar Tighearn o na marbhaibh,

25 A thugadh thairis air son ar ciontaidh, agus a thogadh suas a rìs air son ar fìreanachaidh.

CAIB. V.

1 *Air dhuinn bhi air ar saoradh o chionta peacaidh tre chreidimh, tha sìth againn ri Dia, agus gairdeachas ann an dòchas:* 8 *do bhrìgh gu'n d'fhuair sinn réite tre fhuil Chriosd, 'nuair bu naimhde sinn, is mò gu mòr na sin a shaorar sinn a nis air dhuinn an réite fhaotainn.*

UIME sin air dhuinne bhi air ar fìreanachadh[1] tre chreidimh, tha sìth againn ri Dia, tre an Tighearn Iosa Criosd:

2 Tre'm bheil againn mar an ceudna slighe gu dol a steach tre chreidimh chum a' ghràis so anns am bheil sinn 'nar seasamh, agus a ta sinn a' deanamh gairdeachais an dòchas[2] glòire Dhé.

3 Agus cha'n e *so* a mhàin, ach a ta sinn mar an ceudna a' deanamh uaill ann an trioblaidibh, do bhrìgh gu bheil fios againn gu'n oibrich trioblaid[3] foighidin;

4 Agus foighidin, dearbhadh[4]; agus dearbhadh, dòchas:

5 Agus cha nàraich an dòchas, do bhrìgh gu bheil gràdh Dhé air a dhòrtadh a mach ann ar cridheachaibh, tre'n Spiorad naomh a thugadh dhuinne.

6 Oir air dhuinne bhi fathast gun neart, ann an àm iomchuidh bhàsaich Criosd air son nan *daoine* neo-dhiadhaidh.

7 Oir[5] is gann a dh'fhuilingeas duine bàs air son duine chothromaich; ach theagamh gu'm biodh aig neach éigin do mhisnich eadhon bàs fhulang air son duine mhaith.

8 Ach a ta Dia a' moladh a ghràidh féin duinne, do bhrìgh an uair a bha sinn fathast 'nar peacaich gu'n d'fhuiling Criosd bàs air ar son.

9 Is mò gu mòr[6] uime sin, air dhuinn a nis bhi air ar fìreanachadh tre 'fhuil, a shaorar[7] trìdsan o fheirg sinn.

10 Oir ma 'se air dhuinn bhi 'nar naimhdibh, gu'n d'rinneadh réidh ri Dia sinn tre bhàs a Mhic; is mò gu mòr, air dhuinn bhi air ar deanamh réidh, a shaorar tre a bheatha sinn

11 Agus cha'n e mhàin *sin*, ach a ta sinn a' deanamh gairdeachais an Dia, tre ar Tighearna Iosa Criosd, tre an d'fhuair sinn a nis an réite.

12 Uime sin mar a thàinig peacadh a steach do'n t-saoghal tre aon duine, agus bàs tre'n pheacadh; mar sin mar an ceudna thàinig bàs air

---

[1] *saoradh, glanadh o chionta.*
[2] *earbsa, dùil.* [3] *àmhghar.*
[4] *fìdreachadh, féin-fhiosrachadh.*

[5] *A nis.*
[6] *Is mòr is mò.*
[7] *théarnar, shàbhalar.*

na h-uile dhaoinibh, do bhrìgh gu'n do pheacaich iad uile[1].

13 Oir gus an lagh, bha peacadh anns an t-saoghal: ach cha chuirear peacadh á leth *dhaoine* far nach 'eil lagh.

14 Gidheadh, rìoghaich am bàs o Adhamh gu Maois, eadhon air an dream nach do pheacaich a réir coslais eas-umhlachd Adhaimh, neach is e samhladh[2] an ti ud a bha ri teachd:

15 Ach cha'n ann mar an cionta, a tha'n saor-thiodhlac. Oir ma fhuair mòran bàs tre chionta aoin, is mò gu mòr na sin a *tha* gràs Dhé, agus an tiodhlac troimh ghràs *a ta* tre aon duine, Iosa Criosd, pailte do mhòran.

16 Agus cha'n ann mar tre aon duine a pheacaich[3], *mar sin* a tha'n tabhartas: oir *bha* am breitheanas tre aon *chionta*, chum dìtidh: ach *a ta*'n saor-thabhartas o mhòran chiontaibh chum fìreanachaidh.

17 Oir ma's e as tre chionta aon *duine*, gu'n do rìoghaich am bàs tre aon, is mò gu mòr na sin a rìoghaicheas iadsan, a gheibh pailteas gràis, agus tabhartais na fìreantachd, ann am beatha tre aon, *eadhon* Iosa Criosd.

18 Uime sin mar tre chionta aoin *duine*[4] *a thàinig breitheanas* air na h-uile dhaoinibh chum dìtidh, is amhuil sin mar an ceudna tre fhìreantachd aoin[5], *thàinig an saor-thiodhlac* air na h-uile dhaoinibh chum fìreanachaidh na beatha.

19 Oir mar tre eas-umhlachd aoin duine a rinneadh mòran 'nam peacaich, is amhuil sin tre ùmhlachd aoin *duine* a nìthear mòran 'nam fìreanaibh.

20 Ach thàinig an lagh a steach, chum gu meudaichteadh an cionta: ach far an do mheudaicheadh am peacadh, bu ro mhò a mheudaicheadh gràs:

21 Chum as mar a rìoghaich am peacadh chum bàis, mar sin gu'n rìoghaicheadh gràs tre fhìreantachd chum na beatha maireannaich, tre Iosa Criosd an Tighearn.

CAIB. VI.

1 *Cha'n fheud sinn ar beatha a*
chaitheadh am peacadh; oir a ta
sinn marbh dha mar tha 'm baist-
eadh a' dearbhadh. 12 *Na biodh*
rìoghachadh aig a' pheacadh ni's
mò, 18 *do bhrìgh gu'n d'thug sinn*
sinn fèin thairis do sheirbhis na
fìreantachd.

CIOD ma ta a their sinn? Am buanaich sinn am peacadh, chum gu meudaichear gràs?

2 Nar leigeadh Dia: cionnus a dh'fheudas sinne a ta marbh do'n pheacadh, ar beatha a chaitheadh ni's faide ann?

3 Nach 'eil fhios agaibh, a mheud againn as a bhaisteadh ann an Iosa Criosd, gu'n do bhaisteadh chum a bhàis sinn?

4 Air an aobhar sin dh'adhlaiceadh sinn maille[6] ris tre'n bhaisteadh chum bàis: ionnus mar a thogadh Criosd suas o na marbhaibh le glòir[7] an Athar, mar sin gu gluais-

---

[1] *ann-san san do pheacaich na h-uile.*
[2] *samhlachas, comh-choslas, dealbh.*
[3] *tre aon pheacadh.*
[4] *tre aon chionta.*
[5] *tre aon fhìreantachd.*
[6] *maraon.*
[7] *cumhachd.*

eamaid-ne mar an ceudna
ann an nuadhachd beatha.
5 Oir ma chaidh ar suidh-
eachadh maraon ann an coslas
a bhàis, bithidh sinn mar an
ceudna *air ar suidheachadh ann
an coslas* 'aiseirigh.
6 Air fhios so a bhi againn,
gu bheil ar seann duine air a
cheusadh maille *ris*, ionnus
gu'm biodh corp a' pheacaidh
air a sgrios, chum á so suas
nach deanamaid seirbhis do'n
pheacadh.
7 Oir an ti a fhuair bàs,
rinneadh saor e o'n pheacadh.
8 A nis ma fhuair sinn bàs
maille ri Criosd, tha sinn a'
creidsinn gu'm bi sinn beò
maille ris mar an ceudna:
9 Air dhuinn fios a bhi
againn air do Chriosd éirigh
o na marbhaibh, nach bàsaich
e ni's mò; cha 'n 'eil tigh-
earnas aig a' bhàs ni's mò air.
10 Oir a mheud gu'n d'
fhuair e bàs, is ann do'n
pheacadh a fhuair e bàs aon
uair *a mhàin:* ach a mheud
gu bheil e beò, is ann do
Dhia a ta e beò.
11 Mar sin mar an ceudna
measaibh-sa gu bheil sibh
féin gu deimhin marbh do'n
pheacadh, ach beò do Dhia
tre Iosa Criosd ar Tighearna.
12 Air an aobhar sin, na
rìoghaicheadh am peacadh
ann bhur corp bàsmhor, air
chor as gu'n tugadh sibh
ùmhlachd dha 'na anamiann-
aibh.
13 Agus na tugaibh bhur
buill 'nan armaibh euceirt[1]
do'n pheacadh: ach thug-
aibh sibh féin do Dhia, mar
dhream a ta beò o na marbh-
aibh, agus bhur buill 'nan
armaibh fìreantachd do Dhia.
14 Oir cha bhi aig a' pheac-
adh tighearnas oirbh: oir
cha'n 'eil sibh fuidh 'n lagh,
ach fuidh ghràs.
15 Ciod uime sin? am
peacaich sinn, do bhrìgh nach
'eil sinn fuidh 'n lagh, ach
fuidh ghràs? Nar leigeadh
Dia.
16 Nach 'eil fhios agaibh, an
ti d'an toir sibh sibh féin mar
sheirbhisich chum ùmhlachd,
gur seirbhisich sibh do'n ti
d'an dean sibh ùmhlachd;
ma's ann do'n pheacadh chum
bàis, no do ùmhlachd chum
fìreantachd.
17 Ach buidheachas do
Dhia, an déigh dhuibh a bhi
'nur seirbhisich do'n pheac-
adh, gu'n d'thug sibh o bhur
cridhe ùmhlachd do'n chum-
adh teagaisg sin d'an d'thug-
adh sibh thairis[2].
18 Air dhuibh ma ta bhi
air bhur deanamh saor o'n
pheacadh, rinn sibh seirbhis
do'n fhìreantachd.
19 Tha mi labhairt mar
dhuine, air son anmhuinn-
eachd bhur feòla-sa: oir mar
a thug sibh bhur buill mar
sheirbhisich do neòghloine,
agus do euceart chum euceirt,
amhuil sin a nis thugaibh
bhur buill mar sheirbhisich
do'n fhìreantachd, chum
naomhachd.
20 Oir an uair a bha sibh
'nur seirbhisich do'n pheac-
adh, bha sibh saor o'n fhìr-
eantachd.
21 Air an aobhar sin, ciod
an toradh a bha agaibh an sin
anns na nithibh sin, a ta nis
a' cur nàire oirbh? oir is e
crìoch nan nithe sin am bàs.

[1] *eucorach.* [2] *ris an do chomh-chumadh sibh, a thugadh dhuibh.*

22 Ach a nis air dhuibh
bhi saor o'n pheacadh, agus
'nur seirbhisich do Dhia, tha
bhur toradh agaibh chum
naomhachd, agus a' chrìoch
a' bheatha mhaireannach.
23 Oir is e tuarasdal a'
pheacaidh am bàs: ach is
e saor-thiodhlac[1] Dhé a'
bheatha mhaireannach, tre
Iosa Criosd ar Tighearna.

CAIB. VII.

1 Cha 'n 'eil aig an lagh cumhachd os ceann duine ni's faide na's beò e. 4 Ach tha sinne marbh do'n lagh; 7 gidheadh cha'n 'eil an lagh 'na pheacadh, 12 ach naomh, ceart, agus maith, &c.

NACH 'eil fhios agaibh, a
bhràithre, (oir is ann riu-
san d'an aithne an lagh a ta
mi labhairt,) gu bheil tigh-
earnas aig an lagh air duine,
am fad is beò e?
2 Oir a' bhean a ta pòsda
ri fear, tha i ceangailte leis an
lagh r'a fear am fad is beò e:
ach ma gheibh a fear bàs, tha
i fuasgailte o lagh a fir.
3 Uime sin am feadh is beò
a fear, ma phòsar i ri fear eile,
goirear ban-adhaltranach dhi:
ach ma gheibh a fear bàs, tha
i saor o'n lagh sin, air chor
as nach ban-adhaltranach i,
ged robh i aig fear eile.
4 Air an aobhar sin, mo
bhràithre, tha sibhse mar an
ceudna marbh do'n lagh tre
chorp Chriosd; ionnus gu'm
biodh sibh pòsda ri fear eile,
eadhon ris-san a thogadh o na
marbhaibh, chum gu'n tug-
amaid toradh a mach do
Dhia.
5 Oir an uair a bha sinn
san fheòil, bha miannan nam
peacanna, tre'n lagh, ag oib-
reachadh ann ar buill[2], chum
toradh a thoirt a mach gu
bàs.
6 Ach a nis tha sinn air ar
deanamh saor o'n lagh, air
dha sin a bhi marbh[3] leis an
do chumadh sinn; chum gu'n
deanamaid seirbhis ann an
nuadhachd spioraid, agus
cha'n *ann* an seanachd na
litreach.
7 Ciod uime sin a their
sinn? am bheil an lagh 'na
pheacadh? Nar leigeadh Dia.
Ni h-eadh, cha b'aithne
dhomh peacadh, ach tre'n
lagh: oir cha bhiodh eòlas
agam air sannt, mur abradh
an lagh, Na sanntaich[4].
8 Ach air do'n pheacadh
fàth[5] a ghlacadh tre'n àithne,
dh'oibrich e annam gach uile
ghnè an-tograidh: oir as eug-
mhais an lagha *bha* am peac-
adh marbh.
9 Oir bha mise beò as eug-
mhais an lagha uair-éigin:
ach air teachd do'n àithne,
dh'ath-bheothaich am peac-
adh, agus fhuair mise bàs.
10 Agus an àithne a *dh'-
orduicheadh* chum beatha,
fhuaradh dhomh-sa chum
bàis i.
11 Oir air do'n pheacadh
fàth a ghlacadh tre'n àithne,
mheall e mi, agus le sin
mharbh e mi.
12 Air an aobhar sin *tha*'n
lagh naomh; agus *a ta* an
àithne naomh, agus cothrom-
ach, agus maith.
13 Uime sin an d'rinneadh
an ni sin a bha maith, 'na
bhàs domh-sa? Nar leig-
eadh Dia. Ach am peacadh,
chum gu faicteadh[6] gur peac-

[1] *ghibht.* [2] *ballaibh.*
[3] *air dhuinn bàsachadh do'n ni.*

[4] *miannaich.* [5] *cothrom.*
[6] *leigteadh ris.*

adh e, ag oibreachadh bàis
annam-sa, leis an ni sin a ta
maith; chum tre'n àithne
gu'm fàsadh am peacadh ro
pheacach.
14 Oir a ta fhios againne
gu bheil an lagh spioradail:
ach a ta mise feòlmhor, air
mo reiceadh fuidh'n pheac-
adh.
15 Oir an ni a ta mi dean-
amh, cha taitneach leam e:
oir an ni a b'àill leam, cha'n
e a ta mi a' deanamh; ach
an ni a's fuathach leam, is e
sin a ta mise a' deanamh.
16 Uime sin, ma tha mi
deanamh an ni nach b'àill
leam, tha mi 'g aontachadh
leis an lagh, gu bheil e
maith.
17 A nis ma ta cha mhise
ni's mò a tha deanamh so,
ach am peacadh a tha gabhail
còmhnuidh annam.
18 Oir a ta fhios agam,
annam-sa, (sin ri ràdh, ann
am fheòil,) nach 'eil maith
sam bith a' gabhail còmh-
nuidh: oir tha'n toil a làthair
maille rium, ach *dòigh sam*
bith chum maith a dheanamh
cha'n 'eil mi faotainn[1]:
19 Oir cha'n 'eil mi dean-
amh[2] am maith bu mhiann
leam: ach an t-olc nach b'-
àill leam, is e sin a ta mi a'
deanamh.
20 A nis ma tha mi a'
deanamh an ni nach b'àill
leam, cha mhise ni's mò a ta
deanamh so, ach am peacadh
a tha gabhail còmhnuidh
annam.
21 Uime sin tha mi faot-
ainn lagha, 'nuair a b'àill
leam am maith a dheanamh,
gu bheil an t-olc a làthair
agam.
22 Oir a ta tlachd agam
an lagh Dhé, a réir an duine
an taobh a stigh:
23 Ach tha mi faicinn
lagha eile a'm' bhuill a cogadh
an aghaidh lagha m'inntinn,
agus ga m' thoirt am bruid do
lagh a' pheacaidh, a ta ann
am bhuill.
24 Och is duine truagh mi!
cò a shaoras mi o chorp a'
bhàis so?
25 Tha mi toirt buidheach-
ais do Dhia[3], tre Iosa Criosd
ar Tighearna. Uime sin, tha
mise féin leis an inntinn a'
deanamh seirbhis do lagh
Dhé; ach leis an fheoil do
lagh a' pheacaidh.

CAIB. VIII.

1 *Tha iadsan a ta ann an Criosd, agus a' caitheadh am beatha a réir an Spioraid, saor o dhìteadh.* 5 *Ciod an cron a thig o'n fheòil,* 14 *agus ciod am maith a thig o'n Spiorad;* 17 *agus ciod e bhi 'nar cloinn do Dhia;* 19 *dream aig am bheil, roimh na h-uile nithe, déidh air an saorsa, &c.*

AIR an aobhar sin cha'n
'eil a nis dìteadh sam bith
do'n dream sin a tha ann an
Iosa Criosd, a tha gluasad[4]
cha'n ann a réir na feòla, ach
a réir an Spioraid.
2 Oir shaor lagh Spioraid
na beatha, ann Iosa Criosd,
mise o lagh a' pheacaidh agus
a' bhàis.
3 Oir an ni nach robh an
comas do'n lagh a dheanamh,
do bhrìgh gu robh e anmhunn
tre'n fheoil, ag cur a Mhic
féin do Dhia an coslas feòla
peacaich, agus *'na ìobairt* air
son peacaidh, dhìt e am peac-
adh san fheòil:

---

[1] *ni faigheam.*
[2] *ni'n deanam.*

[3] *ghràs Dhé.*
[4] *a' siubhal, ag imeachd.*

4 Chum gu'm biodh
fìreantachd an lagha air a
coimhlionadh annain-ne,a tha
gluasad cha'n ann a réir na
feòla, ach a réir an Spioraid.
5 Oir an dream a ta a réir
na feòla, tha an aire air na
nithibh sin a bhuineas do'n
fheòil; ach an dream a ta a
réir an Spioraid, air na nith-
ibh sin a bhuineas do'n Spior-
ad.
6 Oir an inntinn fheòl-
mhor is bàs i; ach an inntinn
spioradail is beatha agus
sìth[1] i:
7 Do bhrìgh gur naimh-
deas an inntinn fheòlmhor an
aghaidh Dhé: oir cha 'n 'eil
i ùmhal do lagh Dhé, agus
cha mhò a tha'n comas di
bhi
8 Uime sin cha'n urrainn
iadsan a tha san fheòil Dia a
thoileachadh.
9 Ach cha'n 'eil sibhse san
fheòil, ach san Spiorad, ma
tha Spiorad Dhé a' gabhail
còmhnuidh annaibh. A nis
mur 'eil Spiorad Chriosd aig
neach, cha bhuin e dha.
10 Agus ma *tha* Criosd
annaibh, *tha*'n corp marbh gu
deimhin a thaobh peacaidh;
ach is beatha an spiorad a
thaobh[2] fìreantachd.
11 Ach ma tha Spiorad an
ti a thog Iosa o na marbh-
aibh a gabhail còmhnuidh
annaibh, an ti a thog Criosd
o na marbhaibh, beothaich-
idh e mar an ceudna bhur
cuirp bhàsmhor-sa, tre a
Spiorad-san a ta chòmhnuidh
annaibh.
12 Uime sin, a bhràithre,
tha sinn fo fhiachaibh, cha'n
ann do'n fheòil, chum ar
beatha a chaitheadh a réir na
feòla.
13 Oir ma chaitheas sibh
bhur beatha a réir na feòla,
gheibh sibh bàs: ach ma
mharbhas sibh tre'n Spiorad
gnìomhara an colla, bithidh
sibh beò.
14 Oir a mheud 's a ta air
an treòrachadh le Spiorad
Dhé, is iad mic Dhe
15 Oir cha d'fhuair sibh
Spiorad na daorsa a rìs chum
eagail; ach fhuair sibh
Spiorad na h-uchd-mhac-
achd, tre an glaodh[3] sinn,
Abba, Athair.
16 Tha an Spiorad féin a'
deanamh fianuis maille r'ar
spiorad-ne, gur sinn clann
Dhé:
17 Agus ma's clann, is
oighreachan; oighreachan air
Dia, agus comh-oighreachan
maille ri Criosd: ma 'se is
gu'm fuiling sinn maille ris,
chum gu glòraichear sinn
maille ris mar an ceudna.
18 Oir tha mi a' measadh
nach airidh fulangais na h-
aimsir a ta làthair bhi air *an
coimhmeas* ris a' ghlòir a dh'-
fhoillsichear annainn.
19 Oir a ta dùil dhùrachd-
ach a' chruthachaidh[4] a'
feitheamh ri foillseachadh
cloinne Dhé.
20 Oir chuireadh an cruth-
achadh fo dhìomhanas, cha'n
ann le 'thoil, ach trìdsan a
chuir fo dhìomhanas *e;*
21 An dòchas gu'n saorar
an cruthachadh féin fòs o
dhaorsa na truaillidheachd,
gu saorsa glòrmhor cloinne
Dhé.

[1] *siothchaint.*
[2] *tre, air sgàth.*
[3] *éigh, gairm.*
[4] *a' chreutair.*

22 Oir a ta fhios againne
gu bheil an cruthachadh uile[1]
ag osnaich, agus am péin gu
léir, mar mhnaoi ri saothair,
gus an àm so:
23 Agus cha'n *e so* a mhàin,
ach sinn féin mar an ceudna,
aig am bheil ceud thoradh an
Spioraid, tha eadhon sinne ag
osnaich annainn féin, a' feith-
eamh ris an uchd-mhacachd,
eadhon saorsa ar cuirp.
24 Oir is ann le dòchas a
shaorar sinn: ach dòchas a
chithear, cha dòchas e: oir
an ni a ta an duine faicinn,
c'ar son a bhios dòchas aige
ris?
25 Ach ma tha dòchas[2]
againn ris an ni nach 'eil sinn
a' faicinn, feithidh sin gu
foighidneach ris.
26 Tha an Spiorad féin mar
an ceudna a' deanamh còmh-
naidh le ar n-anmhuinn-
eachd: oir cha'n aithne
dhuinn ciod a ghuidheamaid
mar bu chòir dhuinn; ach a
ta an Spiorad féin a' deanamh
eadar-ghuidhe[3] air ar son le
osnaibh do-labhairt.
27 Agus is aithne dhasan
a ta rannsachadh nan cridh-
eachan ciod i inntinn an
Spioraid, do bhrìgh gu bheil
e a' deanamh eadar-ghuidhe
air son nan naomh a réir *toil*
Dé.
28 Agus a ta fhios againn
gu'n comh-oibrich na h-uile
nithe chum maith, do'n dream
aig am bheil gràdh do Dhia,
eadhon dhoibh-san a ghairm-
eadh a réir *a* rùin.
29 Oir an dream a roimh-
aithnich e, roimh-orduich e
iad mar an ceudna, *chum bhi*
comh-chosmhuil ri ìomhaigh[4]
a Mhic, chum gu'm biodh
esan 'na cheud-ghin am
measg mòrain bhràithre.
30 Agus an dream a roimh-
orduich e, ghairm e iad mar
an ceudna: agus an dream a
ghairm e, dh'fhìreanaich e
mar an ceudna: agus an
dream a dh'fhìreanaich e,
ghlòraich e mar an ceudna.
31 Ciod uime sin a their
sinn ris na nithibh sin? Ma
tha Dia leinn, cò *dh'fheudas
bhi* 'nar n-aghaidh?
32 An ti nach do chaomh-
ain a Mhac féin, ach a thug
thairis e air ar son-ne uile,
cionnus maille ris-san nach
toir e, mar an ceudna, dhuinn
gu saor na h-uile nithe?
33 Cò a chuireas coire sam
bith á leth daoine taghta
Dhé? *Is e* Dia a dh'fhìrean-
aicheas[5],
34 Cò a dhìteas? *Is e* Criosd
a fhuair bàs, seadh tuilleadh
fòs, a dh'éirich a rìs, agus a
ta air deas làimh Dhé, neach
a ta mar an ceudna a' dean-
amh eadar-ghuidhe air ar
son-ne.
35 Cò a sgaras[6] sinn o
ghràdh Chriosd? *an dean*
trioblaid, no àmhghar, no
geur-leanmhuinn, no gorta,
no lomnochduidh, no cunn-
art, no claidheamh?
36 (A réir mar a ta e
sgrìobhta, Air do shon-sa
mharbhadh sinn rè an là;
mheasadh sinn mar chaoraich
chum marbhaidh.
37 Ni h-eadh, ach anns na
nithibh sin uile tha sinn a'
toirt tuilleadh agus buaidh,
trìd-san a ghràdhaich sinn.

---

[1] *gach uile chreutair.* [2] *sùil.* [3] *guidhe.* [4] *dealbh.*

[5] *a shaoras, a ghairmeas glan o chionta.* [6] *dhealaicheas.*

38 Oir a ta dearbh-bheachd
agam, nach bi bàs, no beatha,
no aingil, no uachdaran-
achda, no cumhachda, no
nithe a ta làthair, no nithe a
ta ri teachd,
39 No àirde, no doimhne,
no creutair sam bith eile,
comasach air sinne a sgaradh
o ghràdh Dhé a ta ann an
Iosa Criosd ar Tighearn.

CAIB. IX.

1 *Tha Pòl doilich air son nan Iudh-
ach.* 7 *Cha b' iad sliochd Abrahaim
uile clann a' gheallaidh.* 18 *Tha
Dia a' deanamh tròcair air an
dream a's toil leis.* 21 *Feudaidh
an cumadair an ni a's àill leis a
dheanamh ris a' chriadh.*

ATA mi a' labhairt na
fìrinn ann an Criosd,
cha dean mi breug, (air bhi
do m' choguis a' deanamh
fianuis domh san Spiorad
naomh :)
2 Gu bheil doilgheas mòr
orm, agus cràdh air mo chridhe
an còmhnuidh.
3 Oir ghuidhinn mi féin a
bhi dealaichte[1] o Chriosd,
air son mo bhràithre, mo
luchd-dàimh a thaobh na
feòla :
4 A ta 'nan Israelich ; d'am
buin an uchd-mhacachd, agus
a' ghlòir, agus na coimh-
cheangail, agus tabhairt an
lagha, agus seirbhis *Dé*, agus
na geallanna ;
5 D'am buin na h-aith-
riche, agus o'm bheil Criosd
a thaobh na feòla, neach is
e Dia os ceann nan uile,
beannaichte gu siorruidh.
Amen.
6 Cha'n e gu bheil focal
Dé gun éifeachd. Oir cha'n
Israelich iadsan uile a ta o
Israel
7 Agus ni mò do bhrìgh
gur sliochd do Abraham iad,
a ta iad uile 'nan cloinn : ach,
Ann an Isaac ainmichear do
shìol.
8 Is e sin ri ràdh, Cha'n
iad clann na feòla clann
Dhe : ach is iad clann a'
gheallaidh a mheasar mar
shìol.
9 Oir *is* e so focal a'
gheallaidh, A réir an àm so[2]
thig mi, agus bithidh mac aig
Sara.
10 Agus cha'n e mhàin so,
ach Rebeca mar an ceudna
'nuair a thoirrcheadh i o aon,
eadhon Isaac ar n-athair-ne ;
11 (Oir mun do rugadh *na
naoidheana*, agus mun d'rinn
iad maith no olc, chum gu'm
biodh rùn Dé a réir an tagh-
aidh seasmhach, cha'n ann o
oibribh ach o'n ti a ghairm-
eas ;)
12 A dubhradh rithe, Ni
an neach a's seine seirbhis
do'n neach a's òige.
13 A réir mar a ta e
sgrìobhta, Ghràdhaich mi Ia-
cob, ach dh'fhuathaich mi
Esau.
14 Ciod a their sinn ma
ta? *am bheil* eucoir maille ri
Dia? Nar leigeadh Dia.
15 Oir a ta e ag ràdh ri
Maois, Ni mi tròcair air an
neach air an dean mi tròcair,
agus gabhaidh mi truas do'n
neach d'an gabh mi truas.
16 Uime sin cha'n ann
o'n ti leis an àill, no o'n ti
a ruitheas, ach o Dhia a ni
tròcair.
17 Oir a ta an sgriobtuir

[1] *mallaichte, air mo dheanamh a'm' mhallachadh.*

[2] *Air an am so.*

ag ràdh ri Pharaoh, Is ann
chum na crìche so féin a thog
mi suas thu, chum gu'm
foillsichinn mo chumhachd
annad, agus chum gu'm biodh
m'ainm iomraideach air feadh
na talmhainn uile.
18 Uime sin ni e tròcair
air an ti a's àill leis, agus an
ti a's àill leis cruaidhichidh e.
19 Their thu ma ta rium,
C'ar son a ta e ma seadh a'
faghail croin? oir cò a chuir
an aghaidh a thoile?
20 Ni h-eadh ach, O a
dhuine, cò thusa a ta tagradh
an aghaidh Dhé? An abair
an ni a chumadh ris an ti a
chum *e*, C'ar son a rinn thu
mi mar so?
21 Nach 'eil cumhachd
aig a' chriadhadair[1] air a'
chriadh, ionnus gu'n dean-
adh e do'n aon mheall aon
soitheach chum urraim[2], a-
gus soitheach eile chum eas-
urraim.
22 *Ciod* ma's e, air bhi
do Dhia toileach 'fhearg a
nochdadh, agus a chumhachd
a dheanamh aithnichte, gu'n
d' fhuiling[3] e le mòr fhad-
fhulangas soithiche na feirge
air an ulluchadh chum sgrios:
23 Agus chum gu'n dean-
adh e aithnichte saoibhreas
a ghlòire air soithichibh na
tròcair, a dh'ulluich e roimh-
làimh chum glòire,
24 Eadhon sinne a ghairm
e, cha'n e mhàin do na h-
Iudhaich, ach mar an ceudna
do na Cinnich.
25 Mar a ta e ag ràdh mar
an ceudna ann an Hosea,
Goiridh mi mo phobull
diubh-san nach robh 'nam
pobull domh; agus *bean*
ghràdhach dh'ise nach robh
ghràdhach.
26 Agus tarlaidh, anns an
ionad san dubhradh riu, Cha
sibh mo phobull-sa; an sin
gu'n goirear Clann an Dé
bheò dhiubh.
27 Tha Esaias mar an
ceudna ag éigheach mu thim-
chioll Israeil, Ged tha àir-
eamh chloinn Israeil mar
ghaineamh na fairge, is fuigh-
eall a thèarnar.
28 Oir crìochnaichidh e an
obair, agus gearraidh e goirid
i an ceartas[4]: do bhrìgh gu'n
dean an Tighearn obair ghoir-
id air an talamh.
29 Agus mar a thubhairt
Esaias roimhe, Mur fàgadh
Tighearn nan sluagh sìol ag-
ainne, dheantadh sinn mar
Shodom, agus bhitheamaid
cosmhuil ri Gomorrah.
30 Ciod a their sinn ma
seadh? Gu'n d'ràinig na
Cinnich, nach robh a lean-
tuinn fìreantachd, air fìreant-
achd, eadhon an fhìreantachd
a ta o chreidimh:
31 Ach cha do ràinig Is-
rael, a bha leantuinn lagha
na fìreantachd, air lagh na
fìreantachd.
32 C'ar son? A chionn
nach ann o chreidimh, ach
mar gu'm b'ann o oibribh an
lagha *a dh'iarr iad i*: oir
thuislich iad air a' chloich-
thuislidh sin;
33 Mar a ta e sgrìobhta,
Feuch, cuiream ann an Sion
clach-thuislidh, agus carraig
oilbheim: agus gach neach a
chreideas ann-san, cha chuir-
ear gu nàire e.

---

1 *fear deanamh shoithiche creadha.*
2 *onoir.*

3 *gu'n do ghiùlain.*
4 *fìreantachd.*

CAIB. X.

1 *Tha an sgriobtuir a' nochdadh an eadar-dhealachaidh a ta eadar fìreantachd an lagha, agus a' chreidimh;* 11 *agus nach cuirear a h-aon do na h-Iudhaich, no do na Cinnich sin uile a chreideas, fuidh amhluadh.*

ABHRAITHRE, is e dùr-
achd[1] mo chridhe, agus
m' urnuigh ri Dia air son
Israeil, gu'm biodh iad air an
tearnadh.
2 Oir a ta mi deanamh
fianuis doibh, gu bheil eud[2]
aca thaobh Dhé, ach cha'n
ann a réir eòlais.
3 Oir air dhoibh bhi ain-
eolach air fìreantachd Dhé, a-
gus ag iarraidh am fìreantachd
féin a chur air chois, cha do
strìochd[3] iad do fhìreantachd
Dhé.
4 Oir is e Criosd crìoch an
lagha, chum fìreantachd do
gach neach a chreideas.
5 Oir a ta Maois a' cur an
céill na fìreantachd a ta o'n
lagh, *eadhon,* An duine a ni
na nithe sin, gu'm bi e beò
leo.
6 Ach mar so a ta an fhìr-
eantachd a ta o chreidimh
ag ràdh, Na abair ann do
chridhe, Cò théid suas air
nèamh ? (sin r'a ràdh a thoirt
Chriosd a nuas ;)
7 No, Cò a théid sìos do'n
doimhne ? (sin r'a ràdh, a
thoirt Chriosd a rìs air ais o
na marbhaibh :)
8 Ach ciod a ta i ag ràdh ?
Tha 'm focal am fagus duit,
ann do bheul, agus ann do
chridhe ; 'se sin focal a'
chreidimh a tha sinne a'
searmonachadh,
9 Ma dh'aidicheas tu le d'
bheul an Tighearn Iosa, a-
gus ma chreideas tu ann do
chridhe, gu'n do thog Dia o
na marbhaibh e, gu'n saorar
thu.
10 Oir is ann leis a' chridhe
a chreidear chum fìreantachd,
agus leis a' bheul a dh'aidich-
ear chum slàinte.
11 Oir a ta an sgriobtuir
ag ràdh, Ge b'e neach a
chreideas ann-san cha nàr-
aichear e.
12 Oir cha'n 'eil eadar-
dhealachadh eadar an t-Iudh-
ach agus an Greugach : oir
an t-aon Tighearn a ta os
ceann nan uile, tha e saoibhir
do na h-uile a ghairmeas air.
13 Oir ge b'e neach a
ghairmeas air ainm an Tigh-
earna, tèarnar e.
14 Ach cionnus a ghairm-
eas iad airsan anns nach do
chreid iad ? agus cionnus a
chreideas iad anns an ti air
nach cual iad *iomradh?* agus
cionnus a chluinneas iad gun
searmonaiche ?
15 Agus cionnus a ni iad
searmoin, mur cuirear iad ?
mar a ta e sgrìobhta, Cia
sgiamhach cosa na muinntir
sin a ta searmonachadh soisg-
eil[4] na sìthe, a ta toirt sgéil
aoibhneich air nithibh maithe?
16 Ach cha robh iad uile
ùmhal do'n t-soisgeul. Oir
tha Esaias ag ràdh, A Thigh-
earn, cò a chreid ar n-aithris-
ne[5] ?
17 Uime sin, is ann o éisd-
eachd a thig creidimh, agus
éisdeachd tre fhocal Dé.
18 Ach a ta mi ag ràdh,
Nach cual iad ? Chuala gu
deimhin, chaidh am fuaim air

[1] *làn toil.* [2] *teas-ghràdh.* [3] *ghéill.*

[4] *soisgeulachadh.* [5] *na chual e uainne.*

feadh gach tìre a mach, agus
am briathra gu iomallaibh an
domhain.
19 Ach a ta mi ag ràdh,
Nach robh fios aig Israel?
Air tùs, tha Maois ag ràdh,
Cuiridh mi eud oirbh le *Cinn-
each* nach 'eil 'nan Cinneach,
agus le Cinneach neo-thuigs-
each cuiridh mi fearg oirbh.
20 Ach a ta Esaias ro
dhàna, agus a ta e ag ràdh,
Fhuaradh mi leo-san nach
d'iarr mi; dh'fhoillsicheadh
mi dhoibh-san nach d'fhios-
raich air mo shon.
21 Ach ri Israel a ta e ag
ràdh, Shìn mi mach mo làmh-
an rè an là gu h-iomlan ri
pobull eas-ùmhal agus a
labhras a'm' aghaidh.

CAIB. XI.

1 *Cha do thilg Dia Israeil uile uaith.* 7 *Thaghadh cuid, ged chruaidhicheadh a' chuid eile.* 16 *Tha dòchas mu'n ath-philleadh.* 18 *Cha'n fheud na Cinnich uaill-thàir a dheanamh orra;* 26 *oir tha gealladh gu'n tèarnar iad.*

A TA mi ag ràdh ma seadh,
An do thilg Dia a phob-
ull uaith? Nar leigeadh Dia.
Oir is Israeleach mise féin
mar an ceudna, do shliochd
Abrahaim, do thréibh Bhen-
iamin.
2 Cha do thilg Dia uaith a
phobull a roimh-aithnich e.
Nach 'eil fhios agaibh ciod e
a ta an sgriobtuir ag ràdh
mu Elias? cionnus a ta e a'
deanamh eadar-ghuidhe[1] ri
Dia an aghaidh Israeil, ag
ràdh,
3 A Thighearn, mharbh
iad t'fhàidhean, agus leag
iad sìos t'altairean; agus dh'-
fhàgadh mise a'm' aonar,
agus tha iad ag iarraidh m'-
anama.
4 Ach ciod a ta freagradh
Dhé ag ràdh ris? Dh'fhàg mi
dhomh féin seachd mìle fear,
nach do lùb an glùn do
dhealbh Bhaail.
5 Agus mar sin mar an
ceudna tha san àm so a làth-
air fuigheall a réir taghaidh
a' ghràis.
6 Agus ma's ann tre ghràs,
cha'n ann o oibribh ni's mò;
no cha ghràs gràs ni's mo.
Ach ma's ann o oibribh, cha'n
ann o ghràs á sin suas: no
cha'n obair á sin suas obair.
7 Ciod ma seadh? An ni
sin a ta Israel ag iarraidh,
cha do ràinig e air; ach ràinig
an taghadh air, agus chaidh
a' chuid eile a dhalladh:
8 Mar a ta e sgrìobhta,
Thug Dia dhoibh spiorad na
suaine, sùilean chum nach
faiceadh iad, agus cluasan
chum nach cluinneadh iad,
gus an là an diugh.
9 Agus a ta Daibhidh, ag
ràdh, Biodh am bord mar
ribe, agus mar inneal-glac-
aidh, agus mar cheap-tuis-
lidh, agus mar dhìol-thuar-
asdail dhoibh:
10 Biodh an sùilean air an
dorchachadh, chum nach faic
iad; agus crom-sa an druim
an còmhnuidh.
11 A ta mi ag ràdh uime
sin, An do thuislich iad
ionnus gu'n tuiteadh iad?
Nar leigeadh Dia: ach tre an
tuiteam-san tha slàinte *air
teachd* chum nan Cinneach,
chum iadsan a bhrosnuchadh
gu h-eud.
12 Ma's e an tuiteam-san
saoibhreas an domhain, agus
an lughdachadh saoibhreas
nan Cinneach, cia's mò na

[1] *a' tagradh*

sin a *bhitheas* an lànachd?
13 Oir is ann ribhse a ta
mi a' labhairt, a Chinneacha;
do bhrìgh gur mi abstol nan
Cinneach, tha mi toirt urraim
do m' dhreuchd[1]:
14 Ma dh'fheudas mi air
chor sam bith mo choimh-
fheòil a bhrosnuchadh gu
h-eud, agus gu'n tearuinn mi
dream àraidh dhiubh.
15 Oir ma's e an tilgeadh-
san air falbh réiteachadh an
domhain; ciod e an ath-
ghabhail, ach beatha o na
marbhaibh?
16 Oir ma ta an ceud-thor-
adh naomh, tha am meall
naomh mar an ceudna: agus
ma ta an fhreumh naomh, *tha*
na geuga *mar sin* mar an
ceudna.
17 Agus ma tha cuid do na
geugaibh air am briseadh
dheth, agus gu bheil thusa,
a bha a'd' chrann-oladh fiadh-
aich, air do shuidheachadh
'nam measg, agus maille riu
a' faotainn comh-pairt do
fhrèimh agus do reamhrachd
a' chroinn-oladh;
18 Na dean uaill an agh-
aidh nan geug: ach ma ni
thu uaill 'nan aghaidh, cha
tusa a dh'iomchaireas an
fhreumh, ach an fhreumh
thusa.
19 Their thu uime sin,
Bhriseadh dheth na geuga,
chum gu suidhichteadh mise
'nan àit.
20 Ro mhaith; air son am
mi chreidimh bhriseadh iad-
san dheth, agus a ta thusa a'
seasamh tre chreidimh. Na
bi àrd-inntinneach, ach fo
eagal.
21 Oir mur do chaomhain
Dia na geuga nàdurra, *biodh
eagal ort* nach caomhain e
thusa mar an ceudna.
22 Feuch uime sin maith-
eas agus geur-cheartas Dé:
geur-cheartas d'an taobhsan
a thuit; ach do d' thaobh-sa,
maitheas, ma bhuanaicheas
tu 'na mhaitheas; agus mur
buanaich, gearrar dheth thusa
mar an ceudna.
23 Agus suidhichear iadsan
mar an ceudna, mur buanaich
iad 'nam mi-chreidimh: oir a
ta Dia comasach air an suidh-
eachadh a rìs.
24 Oir ma ghearradh thusa
as a'chrann-oladh a bha fiadh-
aich a thaobh nàduir, agus
gu'n do shuidhicheadh ann
an deadh chrann-oladh thu an
aghaidh nàduir; cia mòr a's
mò na sin a shuidhichear na
geuga nàdurra 'nan crann-
oladh féin?
25 Oir cha b'àill leam, a
bhràithre, sibhse bhi aineol-
ach air an rùn-dìomhair so,
(chum nach biodh sibh glic
'nur barail féin,) gu'n do
tharladh doille ann an cuid
do Israel, gus an tig iom-
laineachd nan Cinneach a
steach.
26 Agus mar sin bithidh
Israel uile air an tèarnadh[2]:
mar a ta e sgrìobhta, Thig am
Fear-saoraidh o Shion, agus
tionndaidhidh e mi-dhiadh-
achd o Iacob:
27 Oir is e so mo choimh-
cheangal riu, 'nuair a bheir
mi air falbh am peacanna.
28 Thaobh an t-soisgeil, *is*
naimhdean iad air bhur
sonsa: ach a thaobh an tagh-
aidh, *tha iad* gràdhaichte air
son nan aithriche.

---

[1] *oifig.*

[2] *slànuchadh*

29 Oir a ta tiodhlacan agus
gairm Dhé gun aithreachas.
30 Oir mar a bha sibhse
roimhe so eas-ùmhal do Dhia,
ach a nis a fhuair sibh tròcair
tre am mi-chreidimh-san:
31 Amhuil sin a ta iadsan
san àm so eas-ùmhal[1], chum
tre bhur tròcair-sa gu'm faigh
iad tròcair mar an ceudna.
32 Oir dhruid Dia iad uile
ann am mi-chreidimh[2], chum
tròcair a dheanamh air na h-
uile.
33 O doimhne saoibhris
araon gliocais agus eòlais
Dé! Cia do-rannsachaidh a
bhreitheanais, agus do-lorg-
achaidh a shlighean!
34 Oir cò aig an robh fios
inntinn an Tighearna, no cò
bu chomhairleach dha?
35 No cò thug dha air tùs,
agus a làn'dìolar a rìs dha e?
36 Oir is ann uaithe-san,
agus trid-san, agus air a shon-
san *a ta* na h-uile nithe:
dha-san *gu robh* glòir gu siorr-
uidh. Amen.

CAIB. XII.

1 *Is còir do thròcair Dhé sinne aomadh gu Dia a thoileachadh;* 3 *cha chòir do dhuine sam bith meas tuilleadh as maith bhi aige dheth féin:* 6 *ach is còir do gach aon feitheamh air an dreuchd sin, a dh'earbadh ris.* 9 *Tha gràdh, agus mòran do dhleasdanais eile air an iarraidh uainn.*

AIR an aobhar sin guidh-
eam oirbh, a bhràithre,
tre thròcairibh Dhé, bhur
cuirp a thoirt 'nam beo-ìob-
airt, naomh, thaitnich do
Dhia, *ni a's e* bhur seirbhis[3]
reusonta.
2 Agus na bithibh air bhur
cumadh ris an t-saoghal so:
ach bithibh air bhur cruth-
atharrachadh tre ath-nuadh-
achadh bhur n-inntinn, chum
gu'n dearbh sibh ciod i toil
mhaith, thaitneach, agus
dhiongmhalta sin Dhé.
3 Oir a ta mi ag ràdh,
troimh a' ghràs a thugadh
dhomh-sa, ris gach neach
'nur measg, gun smuaineach-
adh *uime féin* ni's àirde na 's
còir dha smuaineachadh; ach
smuaineachadh am measarr-
achd[4], a réir mar a roinn Dia
ris gach neach tomhas a'
chreidimh.
4 Oir mar a ta mòran
bhall againn ann an aon
chorp, agus nach e'n t-aon
ghnìomh[5] a th'aig gach ball;
5 Amhuil sin ged tha sinne
'nar mòran, is aon chorp ann
an Criosd sinn, agus is buill
sinn gach aon fa leth d'a
chéile.
6 Uime sin air bhi do
thiodhlacaibh againn, eadar-
dhealaichte[6] a réir a' ghràis
a thugadh dhuinn, ma's fàidh-
eadaireachd, *deanamaid fàidh-
eadaireachd* a réir tomhais a'
chreidimh:
7 No ma's frithealadh,
thugamaid aire d'ar fritheal-
adh; no an ti a theagaisgeas,
thugadh e aire d'a theagasg;
8 No an ti a bheir earail[7],
thugadh e aire d'a earail: an ti
a roinneas *an déirc, roinneadh
e i* an treibhdhireachd[8]; an
ti a riaghlas, *deanadh se e* le
dùrachd; an ti a ni tròcair,
deanadh se e gu suilbhir.
9 *Biodh bhur* gràdh gun
cheilg. Biodh gràin agaibh

[1] *cha do chreid iadsan.*
[2] *eas-umhlachd.*
[3] *aoradh.* [4] *stuaim.*
[5] *obair, oifig.*
[6] *eagsamhuil.* [7] *comhairle.*
[8] *aon-fhillteachd.*

do'n olc, dlùth-leanaibh ris an ni a tha maith.

10 *Bithibh* teo-chridheach d'a chéile le gràdh bràthaireil, ann an urram a' toirt toisich gach aon d'a chéile :

11 Gun bhi leasg ann an gnothuichibh : dùrachdach[1] 'nur spiorad ; a' deanamh seirbhis do'n Tighearn :

12 A' deanamh gairdeachais an dòchas : foighidneach an trioblaid ; maireannach ann an urnuigh :

13 A' comh-roinn ri uireasbhuidh nan naomh ; a' gnàthachadh aoidheachd.

14 Beannaichibh an dream a ta deanamh geur-leanmhuinn oirbh: beannaichibh, agus na mallaichibh.

15 Deanaibh gairdeachas maille riu-san a ta ri gairdeachas, agus caoidh maille riu-san a ta ri caoidh.

16 Bithibh a dh'aon rùn[2] d'a chéile. Na biodh bhur cion air nithibh àrda[3], ach cuiribh sibh féin an comhinbhe riu-san a ta ìosal. Na bithibh glic 'nur barail féin.

17 Na ìocaibh olc air son uilc do dhuine sam bith. Ulluichibh nithe ciatach am fianuis nan uile dhaoine.

18 Ma dh'fheudas e bhi, mheud 's a ta e'n comas duibh, bithibh an sìth ris na h-uile dhaoinibh.

19 *A chàirde* gràdhach, na deanaibh dioghaltas air bhur son féin, ach thugaibh àit do'n fheirg : oir a ta e sgrìobhta, Is leam-sa dioghaltas ; ìocaidh mi, tha an Tighearn ag ràdh.

20 Uime sin ma bhios do nàmhaid ocrach, thoir biadh dha ; ma bhios e tartmhor[4], thoir deoch dha : oir le so a dheanamh carnaidh tu eibhle teine air a cheann.

21 Na tugadh buaidh ort leis an olc, ach thoir-sa[5] buaidh air an olc leis a' mhaith.

CAIB. XIII.

1 *Umhlachd, agus dleasdanais eile a's còir dhuinn chur an gnìomh do uachdaranaibh.* 8 *'Se gràdh coimhlionadh an lagha.* 11 *Tha geòcaireachd, agus misg, agus oibre an dorchadais ro neo-chubhaidh do àm an t-soisgeil.*

BIODH gach anam[6] ùmhal do na h-àrd-chumhachdaibh. Oir cha'n 'eil cumhachd ann ach o Dhia : agus na cumhachdan a ta ann, is ann le Dia[7] a dh'orduicheadh iad.

2 Air an aobhar sin, ge b'e air bith a chuireas an aghaidh a' chumhachd, tha e cur an aghaidh orduigh Dhé : agus iadsan a chuireas 'na aghaidh, gheibh iad breitheanas[8] dhoibh féin.

3 Oir cha'n 'eil uachdarain 'nan aobhar eagail do dheadh oibribh, ach do dhroch oibribh. Uime sin, am miann leat bhi gun eagal an uachdarain ort? dean am maith, agus gheibh thu cliù uaith.

4 Oir is esan seirbhiseach Dhé chum maith dhuit. Ach ma ni thu an t-olc, biodh eagal ort ; oir cha'n ann gu dìomhain a tha e giùlan a' chlaidheimh : oir is e seirbhiseach Dhé e, 'na dhioghaltair feirge air an ti a ni olc.

---

[1] *beothail, faobharach.*
[2] *inntinn, toil.*
[3] *Na bithibh àrd-inntinneach.*

[4] *ìotmhor.* [5] *beir-sa.*
[6] *gach neach.* [7] *fuidh Dhia.*
[8] *dìteadh.*

5 Uime sin is éigin bhi ùmhal, cha'n ann a mhàin air son feirge, ach mar an ceudna air son coguis.

6 Oir, air an aobhar so, tha sibh mar an ceudna a' toirt cìse *dhoibh:* oir is iad seirbhisich Dhé iad, a' sìor-fheitheamh air an ni so féin.

7 Air an aobhar sin thugaibh do na h-uile[1] an dlighe féin: càin dhasan d'an *dlighear* càin, cìs dhasan d'an *dlighear* cis, eagal dhasan d'an *dlighear* eagal, agus urram dhasan d'an *dlighear* urram.

8 Na biodh fiacha sam bith aig aon neach oirbh, ach a mhàin a chéile a ghràdhachadh: oir an ti aig am bheil gràdh do neach eile, choimhlion e an lagh.

9 Oir an ni so, Na dean adhaltrannas, Na dean mortadh, Na goid, Na dean fianuis bhréige, Na sanntaich; agus ma tha àithne sam bith eile ann, tha i air a cur sìos gu h-aithghearr fo 'n fhocal so, Gràdhaich do choimhearsnach mar thu féin.

10 Cha dean gràdh lochd do choimhearsnach: air an aobhar sin *is e* an gràdh coimhlionadh an lagha.

11 Agus so, air dhuibh fios na h-aimsir a bhi agaibh, gur mithich dhuinn a nis mosgladh o chodal: oir a ta ar slàinte nis ni's faigse na 'nuair a chreid sinn.

12 Tha cuid mhòr do'n oidhche air dol seachad[2], tha an là am fagus: uime sin cuireamaid dhinn oibre an dorchadais, agus cuireamaid umainn armachd[3] an t-soluis.

13 Gluaiseamaid gu cubhaidh mar anns an là; cha'n ann an ruidhteireachd[4] agus am misg, no an seòmradaireachd agus am macnus, no an aisith agus am farmad.

14 Ach cuiribh umaibh an Tighearn Iosa Criosd, agus na deanaibh ulluchadh air son na feòla, chum *a* h-anamhianna *a choimhlionadh.*

CAIB. XIV.

1 *Cha'n fheud daoine tàir a dheanamh, no chéile a dhìteadh air son nithe coimhdheis:* 13 *ach bhi faicilleach gun oilbheum a thoirt seachad;* 15 *oir dhearbh an t-abstol gu bheil sin mi-cheaduichte, le iomadh reuson.*

GABHAIBH ris an neach a ta anmhunn[5] sa' chreidimh, *ach* cha'n ann chum deasboireachd amharusach.

2 Oir a ta aon a' creidsinn gu'm feud e na h-uile nithe itheadh: ach a ta esan a ta anmhunn ag itheadh luibheanna.

3 Na deanadh esan a ta 'g itheadh, tàir airsan nach 'eil ag itheadh; agus na tugadh esan nach 'eil ag itheadh, breth air an ti a dh'itheas: oir ghabh Dia ris.

4 Cò thusa a ta toirt breth air seirbhiseach duine eile? d'a mhaighstir féin seasaidh, no tuitidh e: seadh, cumar suas e; oir is comasach Dia air a chumail 'na sheasamh.

5 Tha meas aig neach air là[6] thar là: agus tha meas aig neach eile air gach là *mar a chéile.* Biodh làn-dearbhadh aig gach duine 'na inntinn féin.

---

[1] *do gach neach.* [2] *tharuinn.* [3] *éididh.*

[4] *anabhar.* [5] *lag.* [6] *suim aig neach do là.*

6 An ti aig am bheil suim
do'n là, is ann do'n Tighearn
a tha suim aige *dha;* agus an
ti aig nach 'eil suim do'n là,
is ann do'n Tighearn nach
'eil suim aige *dha.* An ti a
ta 'g itheadh, is ann do'n
Tighearn a tha e 'g itheadh,
oir tha e toirt buidheachais
do Dhia; agus an ti nach 'eil
ag itheadh, is ann do'n Tigh-
earn nach ith e, agus bheir e
buidheachas do Dhia.

7 Oir cha'n 'eil a h-aon
againn beò dha féin, agus
cha'n 'eil a h-aon againn a'
bàsachadh dha féin.

8 Oir ma's beò dhuinn, is
ann do'n Tighearn a tha sinn
beò: agus ma's bàs duinn,
is ann do'n Tighearn a tha
sinn a' bàsachadh: uime sin
ma's beatha no bàs dhuinn,
is leis an Tighearn sinn.

9 Oir is ann chum so a
fhuair Criosd bàs, agus a
dh'éirich e, agus a tha e beò
a rìs, chum gu'm biodh e 'na
Thighearn air na beothaibh
agus air na marbhaibh.

10 Ach c'ar son a ta thusa
a' toirt breth air do bhràth-
air? no c'ar son a ta thusa
a' deanamh tarcuis air do
bhràthair? oir seasaidh sinn
gu léir am fianuis caithir-
breitheanais Chriosd.

11 Oir a ta e sgrìobhta,
Mar is beò mise, a ta an
Tighearn ag ràdh, lùbaidh
gach glùn dhomh-sa, agus
aidichidh gach teangadh do
Dhia.

12 Air an aobhar sin, bheir
gach aon againn cunntas
uime féin do Dhia.

13 Uime sin na tugamaid
breth air a chéile ni's mò:
ach gu ma fearr leibh a
bhreth so thoirt, gun aobhar-
tuiteam no oilbheim a thoirt
do bhràthair.

14 Oir a ta fhios agam, a-
gus is dearbh leam anns an
Tighearn Iosa, nach 'eil ni
sam bith neòghlan dheth
féin: ach do'n ti a mheasas
ni sam bith neòghlan, dhasan
a ta e neòghlan.

15 Ach ma bhios doilgheas
air do bhràthair air son bìdh,
a nis cha'n 'eil thu a' gluasad
a réir a' ghràidh. Na sgrios[1]
le d' bhiadh esan air son an
d'fhuiling Criosd bàs.

16 Air an aobhar sin, na
labhrar olc mu bhur[2] maith.

17 Oir cha bhiadh agus
deoch rìoghachd Dhé, ach
fìreantachd, agus sìth, a-
gus aoibhneas san Spiorad
naomh.

18 Oir ge b'e ni seirbhis
do Chriosd anns na nithibh
so, tha e taitneach do Dhia,
agus tha e dearbhta do dhaoin-
ibh.

19 Uime sin leanamaid na
nithe a bhios chum sìthe[3], a-
gus na nithe a bhios chum
togail suas a chéile.

20 Na sgrios obair Dhé air
son bìdh. Gu deimhin tha
na h-uile nithe glan; ach is
olc do'n duine sin a dh'itheas
le h-oilbheum.

21 *Is* maith an ni gun fheoil
itheadh, no fìon òl, no *ni air
bith a dheanamh* leis am faigh
do bhràthair tuisleadh no
oilbheum, no leis an deanar
lag e.

22 Am bheil creidimh agad?
Biodh e agad dhuit féin am
fianuis Dé: Is beanniachte
an duine sin nach dìt e féin

[1] *cuir am mugha.* [2] *'ur.*

[3] *a stiùras chum sìochaint.*

anns an ni sin a mheasas e ceaduichte.

23 Ach esan a ni eadardhealachadh[1] tha e air a dhìteadh ma dh'itheas e, a chionn nach ann o chreidimh *a tha e ag itheadh:* oir gach ni nach 'eil o chreidimh, is peacadh e.

CAIB. XV.

1 Is còir dhoibh-san a tha làidir giùlan leo-san a ta anmhunn. 2 Cha'n fheud sinn sinn fein a thoileachadh, 3 oir cha d'rinn Criosd sin, 7 ach gabhail r'a chéile, mar a rinn Criosd ruinn uile, 9 araon ris na h-Iudhaich agus ris na Cinnich.

UIME sin is còir dhuinne a ta làidir, giùlan le anmhuinneachd na muinntir sin a ta lag, agus gun sinn féin a thoileachadh.

2 Toilicheadh gach aon againn a choimhearsnach g'a mhaith chum a thogail suas.

3 Oir cha do thoilich eadhon Criosd e féin; ach a réir mar a ta e sgrìobhta, Thuit toibheum[2] na muinntir sin a thug toibheum dhuit ormsa.

4 Oir ge b' iad nithe air bith a sgrìobhadh roimh so, is ann chum ar teagaisg-ne a sgrìobhadh iad; chum tre fhoighidin agus comhfhurtachd nan sgriobtuir gu'm biodh dòchas[3] againne.

5 A nis gu tugadh Dia na foighidin agus na comhfhurtachd dhuibh-sa bhi dh'aon inntinn a thaobh a chéile, a réir Iosa Criosd:

6 Chum gu'm feud sibh a dh'aon inntinn, *agus* le aon bheul, glòir a thoirt do Dhia, eadhon Athair ar Tighearna Iosa Criosd.

7 Uime sin gabhaibh-sa r'a chéile, eadhon mar a ghabh Criosd ruinne, chum glòire Dhé.

8 A nis a ta mi ag ràdh, Gu robh Iosa Criosd 'na mhinisteir an timchiollghearraidh air son fìrinn Dé, chum geallanna nan aithriche a dhaingneachadh:

9 Agus chum gu'n tugadh na Cinnich glòir do Dhia air son a thròcair: a réir mar a ta e sgrìobhta, Air an aobhar so aidichidh mi thu[4] am measg nan Cinneach, agus seinnidh mi *ceòl* do d' ainm.

10 Agus a rìs a ta e ag ràdh, Deanaibh gairdeachas, a Chinneacha, maille r'a phobull-san.

11 Agus a rìs, Molaibh an Tighearn, a Chinneacha uile, agus thugaibh cliù dha, a shlòigh uile.

12 Agus a rìs a ta Esaias ag ràdh, Bithidh freumh Iese *ann*, agus an ti a dh'éireas suas chum uachdaranachd bhi aige air na Cinnich, annsan cuiridh na Cinnich an dòchas.

13 A nis gu'n lìonadh Dia an dòchais sibhse do'n uile aoibhneas agus shìth[5] ann an creidsinn, chum gu'm bi sibh pailt ann an dòchas, tre chumhachd an Spioraid naoimh.

14 Agus a ta cinnt agamsa féin do 'ur taobh-sa, mo bhràithre, gu bheil sibhse lan do mhaitheas, air bhur lìonadh leis an uile eòlas, agus comasach mar an ceudna air a chéile a chomhairleachadh[6].

15 Gidheadh, a bhràithre, sgrìobh mi do 'ur n-ionnsuidh

---

[1] *a ta fuidh amharus.* [2] *masladh.* [3] *dùil, earbsa.*

[4] *aidicheam dhuit, bheiream cliu dhuit.* [5] *shìochaint.* [6] *theagasg.*

leis an tuilleadh dànadais, an
càileigin, mar gu cuirinn an
cuimhne sibh, air son a' ghràis
a thugadh dhomh-sa o Dhia.
16 Ionnus gu'm bithinn
a'm' mhinisteir aig Iosa Criosd
do na Cinnich, a' frithealadh
soisgeil Dé, chum gu'm biodh
tabhartas[1] nan Cinneach tait-
neach, air a naomhachadh
leis an Spiorad naomh.
17 Uime sin tha aobhar
uaill agam tre Iosa Criosd,
anns na nithibh sin a bhuin-
eas do Dhia.
18 Oir cha bhi dànachd
agam labhairt air a' bheag do
na nithibh sin, nach d'oib-
rich Criosd leam, chum na
Cinnich a dheanamh ùmhal
am focal agus an gnìomh.
19 Le cumhachd chomh-
aran agus mhìorbhuilean[2],
le cumhachd Spioraid Dé;
ionnus o Ierusalem agus mu'n
cuairt gu Iliricum, gu'n do
làn-shearmonaich mi soisgeul
Chriosd.
20 Seadh, mar sin bha ro
dhéidh agam air an t-soisgeul
a shearmonachadh, cha'n ann
san ionad san robh Criosd air
ainmeachadh, chum nach
togainn air bunait neach eile :
21 Ach a réir mar a ta e
sgrìobhta, Chi iadsan ris nach
do labhradh uime ; agus tuig-
idh iadsan, nach cuala.
22 Uime sin mar an ceudna
chuireadh gu minic bacadh
orm o theachd do 'ur n-ionn-
suidh-sa.
23 Ach a nis do bhrìgh
nach 'eil agam ionad ni's mò
anns na crìochaibh so, agus
gu bheil mòr-thogradh agam
o cheann mòrain bhliadh-
nacha teachd do 'ur n-ionn-
suidh-sa ;
24 Ge b'e uair a thriallas
mi do'n Spàinn, thig mi do
'ur n-ionnsuidh-sa ; oir tha
dùil agam sibhse fhaicinn san
dol seachad, agus bhi air mo
thoirt air m' aghaidh leibhse
chum an ionaid sin, ma bhios
mi air tùs an càileigin air mo
lìonadh le 'ur *comhluadar-sa*.
25 Ach a nis tha mi dol gu
Ierusalem, a' fhrithealadh do
na naomhaibh.
26 Oir bu toil leo-san ann
am Macedonia, agus ann an
Achaia, comh - roinn àraidh
a dheanamh ris na naomh-
aibh bochda ta ann an Ieru-
salem.
27 Bu toil leo *gu deimhin*
agus tha iad fo fhiachaibh
dhoibh. Oir ma rinneadh na
Cinnich 'nan luchd comhpairt
d'an nithibh spioradail-san,
is còir dhoibh ministreileachd
a dheanamh dhoibh-san sna
nithibh a bhuineas do'n chol-
uinn.[3]
28 Uime sin air dhomh so
a chrìochnachadh, agus an
uair a sheulaicheas mi an
toradh so dhoibh, gabhaidh
mi do 'ur taobh-sa[4] do'n
Spàinn.
29 Agus a ta fhios agam,
air dhomh teachd do 'ur n-
ionnsuidh-sa, gu'n tig mi ann
an lànachd beannachaidh
soisgeil Chriosd.
30 A nis guidheam oirbh,
a bhràithre, air sgàth an Tigh-
earna Iosa Criosd, agus air
son gràidh an Spioraid, gu'n
dean sibh gleachda[5] maille
rium-sa ann an urnuighibh
air mo shon ri Dia;

[1] *ofrail, ìobairt.* [2] *Le comharaibh agus mìorbhuilibh treuna.*

[3] *feòlmhor.*
[4] *bhur ròd-sa.* [5] *spairn.*

31 Chum gu saorar mi
uatha-san nach 'eil a' creid-
sinn ann an Iudea; agus
chum gu'm bi mo sheirbhis
air son[1] Ierusaleim, taitneach
do na naomhaibh:
32 Chum gu'n tig mi do
'ur n-ionnsuidh-sa le h-aoibh-
neas tre thoil Dé, agus gu faigh
mi suaimhneas maille ribh.
33 A nis *gu robh* Dia na
sìthe maille ribh uile. Amen.

CAIB. XVI.

1 *Thug Pòl ordugh do na bràithribh fàilte chur air mòran;* 17 *agus chomhairlich e dhoibh aire a thoirt do'n mhuinntir a ta togail conn-saich agus a' toirt oilbheim:* 21 *agus an déigh iomadh beannachd chrìochnaich e le breith-buidh-eachais do Dhia.*

THA mi ag earbadh ribh[2]
Phebe ar piuthar, a ta
'na searbhanta do'n eaglais a
tha ann an Cenchrea:
2 Chum gu'n gabh sibh
rithe anns an Tighearn, mar
is cubhaidh do naomhaibh,
agus gu'n dean sibh còmh-
nadh rithe anns gach gnothuch
anns am bi feum aice oirbh:
oir rinn i féin còmhnadh ri
mòran, agus rium-sa mar an
ceudna.
3 Cuiribh fàilte air Priscila
agus Acuila mo chomh-oib-
richean ann an Iosa Criosd:
4 (Muinntir a leag sìos am
muineal féin air son m'anama-
sa: d'am bheil a' toirt buidh-
eachais cha'n e mhàin mise,
ach mar an ceudna eaglaisean
nan Cinneach uile.)
5 Mar an ceudna cuiribh
fàilte air an eaglais a tha 'nan
tigh-san. Cuiribh fàilte air
Epenetus a's ionmhuinn leam-
sa, neach is e ceud thoradh
Achaia[3] do Chriosd.
6 Cuiribh fàilte air Muire,
a rinn saothair mhòr air ar
son-ne[4].
7 Cuiribh fàilte air Andro-
nicus agus Iunias mo luchd-
dàimh agus mo chomh-phrìos-
anaich, a tha cliùiteach am
measg nan abstol, agus a bha
ann an Criosd romham-sa.
8 Cuiribh fàilte air Am-
plias a's ionmhuinn leam-sa
san Tighearn.
9 Cuiribh fàilte air Urba-
nus ar comh-oibriche ann an
Criosd, agus *air* Stachis fear
mo ghràidh-sa.
10 Cuiribh fàilte air Apelles
a tha dearbhta ann an Criosd.
Cuiribh fàilte orra-san a tha
do *theaghlach* Aristobuluis.
11 Cuiribh fàilte air Hero-
dion mo charaid. Cuiribh fàilte
orra-san do *theaghlach* Nar-
cisuis, a tha san Tighearn.
12 Cuiribh fàilte air Tri-
phena agus Triphòsa, *mnài* a
tha saoithreachadh san Tigh-
earn. Cuiribh fàilte air Persis
a's ionmhuinn *leam, bean* a
shaothraich gu mòr anns an
Tighearn.
13 Cuiribh fàilte air Rufus
a tha taghta san Tighearn, a-
gus air a mhàthair agus mo
mhàthair-sa.
14 Cuiribh fàilte air Asin-
critus, Phlegon, Hermas, Pa-
trobas, Hermes, agus air na
bràithribh a tha maille riu.
15 Cuiribh fàilte air Philo-
logus, agus Iulia, air Nereus,
agus a phiuthar, agus Olim-
pas, agus na naoimh uile a tha
maille riu.
16 Cuiribh fàilte air a chéile
le pòig naoimh. Tha eaglais-
ean Chriosd[5] a' cur fàilte
oirbh.

[1] *thaobh.*
[2] *Molam dhuibh, earbam ribh.*
[3] *Asia.* [4] *air bhur son-sa.*
[5] *eaglaisean Chriosd (uile.)*

17 A nis guidheam oirbh, a
bhràithre, comharaichibh iad-
san a tha togail roinnean[1]
agus a' toirt oilbheim, an agh-
aidh an teagaisg a dh'fhògh-
luim sibh; agus seachnaibh
iad.
18 Oir cha'n 'eil an leithide
so a' deanamh seirbhis do 'ur
Tighearna Iosa Criosd, ach
d'am broinn féin; agus a ta
iad le briathraibh mìlse agus
le miodal a' mealladh cridh-
eacha na muinntir sin a ta
neo-lochdach[2].
19 Oir a ta bhur n-ùmh-
lachd-sa[3] air teachd chum
nan uile *dhaoine*. Uime sin
a ta mise a' deanamh gaird-
eachais do 'ur taobh-sa:
gidheadh b'àill leam sibhse
bhi glic chum a' mhaith,
ach aon-fhillte thaobh an
uilc.
20 Agus bruthaidh Dia na
sìthe[4] Satan fo 'ur cosaibh gu
h-aithghearr. Gràs[5] ar Tigh-
earna Iosa Criosd *gu robh*
maille ribh. Amen.
21 Tha Timoteus mo chomh-
oibriche a' cur fàilte oirbh,
agus Lucius agus Iason a-
gus Sosipater, mo luchd-
dàimhe.
22 Tha mise Tertius, a
sgrìobh an litir *so*, a' cur
fàilte oirbh san Tighearn.
23 Tha Gaius, a tha toirt
aoidheachd dhomh-sa agus
do'n eaglais uile, a' cur fàilte
oirbh. Tha Erastus stiùbhard
a' bhaile a' cur fàilte oirbh,
agus Cuartus bràthair.
24 Gràs ar Tighearna Iosa
Criosd *gu robh* maille ribh
uile. Amen.
25 A nis dhasan a tha
comasach air sibhse a dhaing-
neachadh a réir mo shois-
geil-sa, agus searmonachaidh
Iosa Criosd, (a réir foillseach-
aidh an rùin-dìomhair, a bha
am folach o thoiseach an
domhain,
26 Ach a dh'fhoillsicheadh
a nis, agus tre sgriobtuiribh
nam fàidhean, a réir àithne
an Dé bhith-bhuain, a tha
air a dheanamh aithnichte do
na h-uile chinnich chum
ùmhlachd a' chreidimh.)
27 Do Dhia *a tha* mhàin
glic, *gu robh* glòir tre Iosa
Criosd gu siorruidh. Amen.

---

[1] *sgaradh, aimhreite, chonnsaichean*
[2] *nach 'eil olc.*
[3] *cliù bhur n-ùmhlachd-sa.*
[4] *sìothchaint.* [5] *Deadh-ghean.*

CEUD LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN
CORINTIANACH.

CAIB. I.

1 *An déigh fàilte agus breith-buidheachais,* 12 *dh'earalaich an t-abstol na Corintianaich, agus chronuich e iad air son an aimhréite.* 18 *Sgriosaidh Dia gliocas nan daoine eagnuidh le amaideachd searmonachaidh, &c.*

POL a ghairmeadh *gu bhi* 'na abstol do Iosa Criosd,
tre thoil Dé, agus Sostenes
ar bràthair
2 Chum eaglais Dé, a ta
ann an Corintus, chum an
dream a tha air an naomh-
achadh ann an Iosa Criosd,
air an gairm *gu bhi* 'nan
naoimh, maille riu-san uile a
tha gairm air ainm ar Tigh-
earna Iosa Criosd anns gach
àit, an *Tighearna-san,* agus ar
Tighearna-ne:
3 Gràs dhuibh-se, agus sìth
o Dhia ar n-Athair, agus *o*'n
Tighearn Iosa Criosd.
4 Tha mi toirt buidheach-
ais do m' Dhia a ghnàth do
'ur taobh-sa, air son gràs Dhé
a thugadh dhuibh-se ann an
Iosa Criosd;
5 Air son gu'n d'rinneadh
saoibhir leis-san sibh anns
gach uile ni, anns gach
ùr-labhradh, agus *anns* gach
eòlas:
6 A réir mar a dhaingnich-
eadh fianuis Chriosd ann-
aibh:
7 Ionnus nach 'eil sibh an
déigh-làimh ann an tiodhlac
sam bith; a' feitheamh ri
foillseachadh ar Tighearna
Iosa Criosd,
8 Neach mar an ceudna a
dhaingnicheas sibh gus a'
chrìch, *chum gu'm bi sibh* neo-
lochdach ann an là ar Tigh-
earna Iosa Criosd,
9 Tha Dia fìrinneach, leis
an do ghairmeadh sibh chum
comh-chomuinn a mhic Iosa
Criosd ar Tighearna.
10 A nis guidheam oirbh,
a bhràithre, tre ainm ar Tigh-
earna Iosa Criosd, gu'n labh-
air sibh uile an t-aon ni, agus
nach bi roinnean[1] 'nur measg;
ach gu'm bi sibh ceangailte
r'a chéile gu diongmhalta ann
an aon inntinn, agus ann an
aon bharail[2].
11 Oir nochdadh dhomh-
sa, a bhràithre, m'ur tim-
chioll-sa, leo-san *a tha do
theaghlach* Chloe, gu bheil
comhstri[3] nur measg.
12 A nis a ta mi ag ràdh
so, gu'n abair gach aon ag-
aibh, Is le Pòl mise[4]; agus is
le Apollos mise; agus is le
Cephas mise; agus is le
Criosd mise.
13 Am bheil Criosd air a
roinn? an e Pòl a cheusadh
air bhur son? no an ann
an ainm Phòil a bhaisteadh
sibh?
14 Tha mi toirt buidheach-
ais do Dhia, nach do bhaist

---

[1] *easaonachda, sgaraidh.*
[2] *bhreth.*
[3] *connsachadh.*
[4] *Is deisciobul do Phòl mise.*

mi aon agaibh, ach Crispus
agus Gaius :
15 Air eagal gu'n abradh
neach, gu'n do bhaist mi
a'm' ainm féin.
16 Agus bhaist mi mar an
ceudna teaghlach Stephanais:
a thuilleadh air so, cha'n fhios
domh an do bhaist mi aon
neach eile.
17 Oir cha do chuir Criosd
mi a bhaisteadh, ach a shearm-
onachadh an t-soisgeil; cha'n
ann an gliocas focail, chum
nach cuirteadh crann-ceus-
aidh Chriosd an neo-bhrìgh.
18 Oir a ta searmonach-
adh a' chroinn-cheusaidh 'na
amaideachd dhoibh-san a
chaillear; ach dhuinne a
shaorar, is e cumhachd Dhé e.
19 Oir a ta e sgrìobhta,
Sgriosaidh mi gliocas nan
daoine glice, agus cuiridh mi
air cùl tuigse nan *daoine* tuigs-
each.
20 C'àit am bheil *an duine*
glic? c'àit am bheil an
sgrìobhaiche? c'àit am bheil
deasboir an t-saoghail so?
Nach do rinn Dia gliocas an
t-saoghail so amaideach?
21 Oir an uair, ann an
gliocas Dé, nach b'aithne
do'n t-saoghal, tre ghliocas,
Dia, bu toil le Dia le amaid-
eachd an t-searmonachaidh
iadsan a thèarnadh[1] a ta
creidsinn.
22 Oir a ta na h-Iudhaich
ag iarraidh comhara, agus a
ta na Greugaich a' sireadh
gliocais :
23 Ach a ta sinne a'
searmonachadh Chriosd air a
cheusadh, 'na cheap-tuislidh
do na h-Iudhaich, agus do na
Greugaich 'na amaideachd ;
24 Ach dhoibh-san a ta air
an gairm, araon Iudhaich
agus Greugaich, Criosd cumh-
achd Dhé agus gliocas Dhé :
25 Do bhrìgh gur glice
amaideachd Dhé na daoine,
agus gur treise anmhuinn-
eachd Dhé na daoine.
26 Oir chi sibh féin bhur
gairm, a bhràithre, nach
iomadh iad a ta glic a thaobh
na feòla, nach iomadh cumh-
achdach, nach iomadh uasal *a
ta air an gairm :*
27 Ach ròghnuich Dia
nithe amaideach an t-saogh-
ail so, chum gu'n cuireadh e
nàire air na daoinibh glice ;
agus ròghnuich Dia nithe
anmhunn an t-saoghail, chum
gu'n cuireadh e gu nàire na
nithe cumhachdach ;
28 Agus nithe an-uasal an
t-saoghail, agus nithe tarcuis-
each ròghnuich Dia, agus na
nithe nach 'eil ann, chum
gu'n cuireadh e na nithe a ta
ann, an neo-bhrìgh :
29 Ionnus nach deanadh
feòil sam bith uaill 'na fhian-
uis.
30 Ach uaithe-san a ta
sibhse ann an Iosa Criosd,
neach a rinneadh dhuinne le
Dia 'na ghliocas, 'na fhìreant-
achd, 'na naomhachd, agus
'na shaorsa :
31 Ionnus, a réir mar a ta
e sgrìobhta, An ti a ni uaill,
deanadh e uaill anns an
Tighearn.

CAIB. II.

1 Chuir Pòl an céill ged nach 'eil a shearmonachadh ann an oirdheirceas cainnte, 4 no ann an gliocas dhaoine ; 5 gidheadh gu bheil e a' co-sheasamh ann an cumhachd Dhé, agus a' toirt barrachd air gliocas an t-saoghail agus air cumhachd dhaoine.

AGUS an uair a thàinig
mise do 'ur n-ionnsuidh-

[1] *a shaoradh, a shlànuchadh.*

sa, a bhràithre, cha b'ann le
oirdheirceas cainnte, no glioc-
ais a thàinig mi, a' cur an
céill duibh teisteis Dhé.
2 Oir chuir mi romham gun
eòlas a ghabhail[1] air ni sam
bith 'nur measg, ach air Iosa
Criosd, agus esan air a cheus-
adh.
3 Agus bha mi 'nur measg
ann an anmhuinneachd, a-
gus ann an eagal, agus am
mòr-chrith.
4 Agus cha *robh* m'fhocal
agus mo shearmonachadh ann
am briathraibh mìlse[2] glioc-
ais dhaoine, ach ann an làn-
dearbhadh an Spioraid, agus
a' chumhachd :
5 Chum gu'm biodh bhur
creidimh-sa cha'n ann an
gliocas dhaoine, ach an cumh-
achd Dhé.
6 Ach gidheadh tha sinn
a' labhairt gliocais am measg
nan daoine iomlan : ach cha'n
e gliocas an t-saoghail so, no
uachdarana an t-saoghail so,
a théid an neo-bhrìgh :
7 Ach tha sinn a' labhairt
gliocais Dé ann an rùn-dìomh-
air, a' *ghliocais* sin *a bha* fol-
aichte, a dh'orduich Dia
roimh an t-saoghal[3] chum ar
glòir-ne :
8 An gliocas nach b'aithne
do aon neach do uachdaran-
aibh an t-saoghail so : oir
nam b'aithne dhoibh e, cha
cheusadh iad Tighearn na
glòire.
9 Ach a réir mar a ta e
sgrìobhta, Cha'n fhaca sùil,
agus cha chuala cluas, agus
cha d'thàinig ann an cridhe
duine, na nithe a dh'ulluich
Dia dhoibh-san aig am bheil
gràdh dha.
10 Ach dh'fhoillsich Dia
dhuinne *iad* le a Spiorad féin :
oir tha an Spiorad a' ranns-
achadh nan uile nithe, eadhon
nithe doimhne Dhé.
11 Oir cò an duine d'an
aithne nithe duine, ach do
spiorad an duine a ta ann?
mar sin cha'n 'eil fios aig
neach sam bith air nithibh
Dhé, ach aig Spiorad Dhé.
12 A nis fhuair sinne, cha'n
e spiorad an t-saoghail, ach
an Spiorad a ta o Dhia ; chum
gu'm biodh aithne againn air
na nithibh sin[4] a thugadh
dhuinn gu saor o Dhia.
13 Nithe mar an ceudna a
ta sinn a' labhairt, cha'n ann
am briathraibh a theagaisg-
eas gliocas dhaoine, ach am
briathraibh a theagaisgeas an
Spiorad naomh; a' coimhmeas
nithe spioradail ri nithibh
spioradail[5].
14 Ach cha ghabh an duine
nàdurra ri nithibh Spioraid
Dé: oir is amaideachd leis
iad; agus cha 'n 'eil e'n comas
da eòlas a ghabhail *orra*, do
bhrìgh gur ann air mhodh
spioradail a thuigear[6] iad.
15 Ach bheir an duine
spioradail breth air na h-uile
nithibh, gidheadh cha 'n 'eil
e féin fo bhreth duine sam
bith.
16 Oir cò d'am b'aithne
inntinn an Tighearn, *agus* a
theagaisgeas e? ach tha inn-
tinn Chriosd againne.

CAIB. III.

1 *Tha bainne iomchuidh air son cloinne.* 3 *Tha strì agus aimhréite*

---

[1] *aithne a bhi agam.*
[2] *tairngeach, drùiteach.*
[3] *roimh na linnibh.*
[4] *fios nan nithe sin againn.*

[5] *a' mìneachadh nithe spioradail am* briathraibh *spioradail.*
[6] *breithnichear, mhothaichear.*

'nan comhara cinnteach air inntinn fheòlmhoir. 7 Cha'n 'eil anns an ti a shuidhicheas, agus anns an ti a dh'uisgicheas, ach neo-ni. 9 Is comh-oibrichean ministeire an t-soisgeil do Dhia. 11 'Se Criosd an t-aon bhunait.

AGUS, a bhràithre, cha'n fheudainn-sa labhairt ribhse mar ri *daoinibh* spioradail, ach mar ri *daoinibh* feòlmhor, amhuil ri naoidheanaibh ann an Criosd.

2 Bheathaich mi le bainne sibh, agus cha'n ann le biadh: oir fathast cha b'urrainn sibh *a ghabhail*, agus a nis féin cha'n urrainn sibh.

3 Oir a ta sibh fathast feòlmhor: oir a thaobh gu bheil farmad 'nur measg, agus strì, agus aimhréite, nach 'eil sibh feòlmhor, agus ag imeachd mar dhaoine?

4 Oir an uair a ta neach ag ràdh, Is le Pòl mise; agus neach eile, *Is* le Apollos mise; nach 'eil sibh feòlmhor?

5 Cò e ma seadh Pòl, agus cò e Apollos, ach ministeirean tre'n do chreid sibh, eadhon mar a thug an Tighearn do gach aon?

6 Shuidhich mise, dh'uisgich Apollos: ach 'se Dia a thug am fàs.

7 Uime sin ma seadh, cha'n 'eil anns an ti a shuidhicheas no anns an ti a dh'uisgicheas, brìgh sam bith; ach ann an Dia a ta toirt an fhàis.

8 An ti a shuidhicheas, agus an ti a dh'uisgicheas, is aon iad: agus gheibh gach aon a dhuais féin, a réir a shaothair féin.

9 Oir is comh-luchd-oibre do Dhia sinne: is sibhse treabhachas[1] Dhé, *is sibh* aitreabh Dhé.

10 A réir gràis Dé a thugadh dhomh-sa mar fheartogail aitreabh glic leag mi am bunait, agus a ta neach eile a' togail air, ach thugadh gach neach an aire cionnus a thogas e air.

11 Oir bunait[2] eile cha'n urrainn duine sam bith a leagadh[3], ach *am bunait* a leagadh *a cheana*, eadhon Iosa Criosd.

12 A nis ma thogas neach air a' bhunait so, òr, airgiod, clacha luachmhor, fiodh, feur, connlach;

13 Nithear obair gach aoin duine follaiseach: oir nochdaidh an là i, do bhrìgh gu'm foillsichear i le teine; agus dearbhaidh an teine obair gach aoin, ciod is gnè dhith.

14 Ma dh'fhanas obair neach sam bith a thog e air, gheibh e duais.

15 Ma loisgear obair neach sam bith, fuilgidh e call: ach saorar e féin; gidheadh mar tre theine.

16 Nach 'eil fhios agaibh gur sibh teampull Dé, agus gu bheil Spiorad Dé 'na chòmhnuidh annaibh?

17 Ma thruailleas neach air bith teampull Dhé, sgriosaidh Dia an ti sin: oir a ta teampull Dhé naomh, agus is sibhse e.

18 Na mealladh neach air bith e féin: ma shaoileas neach air bith 'nur measg *e féin* bhi glic san t-saoghal so, biodh e 'na amadan, chum gu'm bi e glic.

19 Oir is amaideachd aig Dia gliocas an t-saoghail so:

---

[1] *tuathanachd.*

[2] *bunachar, bonn.* [3] *a chur.*

oir a ta e sgrìobhta, Glacaidh
e na daoine glice 'nan inn-
leachdaibh féin.
20 Agus a rìs, Is aithne
do'n Tighearn smuainte nan
daoine glice, gur dìomhain
iad.
21 Uime sin na deanadh
neach air bith uaill á daoin-
ibh : oir is leibhse na h-uile
nithe :
22 Ma 'se Pòl, no Apollos,
no Cephas, no an saoghal,
no beatha, no bàs, no nithe
a ta làthair, no nithe a ta ri
teachd ; is leibhse iad uile ;
23 Agus is le Criosd sibhse;
agus is le Dia Criosd.

CAIB. IV.

1 Ciod e am meas a bhuineadh do dhaoinibh bhi aca air ministeiribh. 7 Cha 'n 'eil againn ni air bith ach na fhuair sinn. 9 Na h-abstoil 'nam ball-amhairc do'n t-saoghal, do ainglibh, agus do dhaoinibh, 13 mar shal agus anabas an t-saoghail; 15 gidheadh is iad ar n-aithriche ann an Criosd, 16 agus bu chòir dhuinn an leantuinn.

BIODH a shamhuil so do
mheas aig duine dhinne,
mar mhinisteiribh Chriosd,
agus *mar* stiùbhardaibh[1] rùna-
dìomhair Dhé.
2 Os bàrr iarrar ann an
stiùbhardaibh, gu faighear
neach dìleas.
3 Ach agam-sa is ro bheag
an ni gu'n tugtadh breth orm
leibhse, no le breitheanas
duine : seadh, cha 'n 'eil mi
toirt breth orm féin.
4 Oir cha'n fhios domh ni
sam bith do m' thaobh féin ;
gidheadh cha'n 'eil mi le so
air m'fhìreanachadh : ach is
e an Tighearn an ti a bheir
breth orm.
5 Uime sin na tugaibh
breth air ni sam bith roimh an
àm, gus an tig an Tighearn,
neach faraon a bheir gu soill-
eireachd nithe folaichte an
dorchadais, agus a dh'fhoill-
sicheas comhairlean nan
cridheachan : agus an sin
gheibh gach neach cliù o
Dhia.
6 Agus, a bhràithre, ghabh
mi na nithe so a m' ionnsuidh
féin, agus a dh'ionnsuidh
Apollois ann an samhladh[2],
air bhur sonsa ; chum gu
fòghlumadh sibh uainne, gun
bharail a bhi agaibh *air daoin-
ibh* os ceann na bheil sgrìobh-
ta, chum nach biodh a h-aon
agaibh air a shéideadh suas
air son aoin duine an aghaidh
duine eile.
7 Oir cò tha deanamh
eadar-dhealachaidh ortsa o
neach eile? Agus ciod e a ta
agad nach d'fhuair thu? a
nis ma fhuair thu e, c'ar son
a ta thu deanamh uaill mar
nach faigheadh tu e ?
8 A nis tha sibh sàitheach,
a nis rinneadh saoibhir sibh,
rìoghaich sibh as ar n-eug-
mhais-ne : Agus bu mhiann
leam gu'm bu rìghre sibh,
chum gu'm biodhmaid-ne
'nar rìghribh maille ribh.
9 Oir is i mo bharail gu'n
do chuir Dia sinne na h-
abstoil a mach mu dheireadh,
mar dhream *a ta* air an ord-
uchadh chum bàis. Oir rinn-
eadh sinn 'nar ball-amhairc[3]
do'n t-saoghal, agus do aing-
libh, agus do dhaoinibh.
10 *Is* amadain sinne air son
Chriosd, ach *a ta* sibhse glic
ann an Criosd : *tha* sinne lag,
ach *a ta* sibhse làidir : *a ta*
sibhse ann an urram, ach
sinne ann an eas-urram.

---

[1] *luchd-frithealaidh air.*

[2] *coslas.* [3] *sealladh, speuclair.*

11 Gus an uair so féin, tha
sinn araon ocrach, agus ìot-
mhor, agus lomnochd, agus
air ar bualadh le dornaibh [1],
agus gun aon àite-còmhnuidh
seasmhach againn :
12 Agus ri saothair, ag
oibreachadh le ar làmhaibh
féin : Air fulang anacainnt
dhuinn, tha sinn a' beann-
achadh : 'nuair a gheur-
leanar sinn tha sinn 'ga
fhulang :
13 Air faghail toibheim
dhuinn, tha sinn a' guidhe :
rinneadh sinn mar shalachar
an t-saoghail, mar anabas
nan uile nithe gus an là'n
diugh :
14 Cha'n 'eil mi a' sgrìobh-
adh [2] nan nithe so a chur
nàire oirbh, ach mar mo
chloinn ghràdhaich a ta mi
'gur comhairleachadh.
15 Oir ged bhi [3] deich mìle
luchd teagaisg agaibh ann an
Criosd, gidheadh *cha'n 'eil
agaibh* mòran āithriche : oir
ann an Iosa Criosd, ghin mise
sibh troimh an t-soisgeul.
16 Uime sin guidheam
oirbh, bithibh 'nur luchd-
leanmhuinn ormsa [4].
17 Chum na crìche so chuir
mi Timoteus do 'ur n-ionn-
suidh, neach a ta 'na mhac
gràdhach dhomh, agus dìleas
san Tighearna, neach a chuir-
eas an cuimhne dhuibh mo
shlighean-sa a ta ann an
Criosd, a réir mar a ta mi
teagasg anns gach àit anns
gach eaglais.
18 A nis a ta cuid air an
séideadh suas, mar nach tig-
inn do 'ur n-ionnsuidh.
19 Gidheadh thig mi do
'ur n-ionnsuidh gu h-aith-
ghearr, ma's toil leis an Tigh-
earn, agus bithidh fios agam,
cha'n ann air cainnt na
muinntir a ta air an séideadh
suas, ach air an cumhachd.
20 Oir cha'n ann am focal
a ta rìoghachd Dhé, ach ann
an cumhachd.
21 Ciod is àill leibh? An
tig mi do 'ur n-ionnsuidh le
slait, no ann an gràdh, agus
ann an spiorad na macant-
achd [5]?

CAIB. V.

1 A ta an duine neòghlan ni's mò 'na chùis-nàire dhoibh, na 'na aobhar gàirdeachais. 7 Is còir an t-seann gheur-thaois a ghlanadh a mach. 10 Is còir peacaich ghràin-eil a sheachnadh.

THA e air aithris gu coitch-
ionn [6] *gu bheil* neò-ghloine, [7]
'nur measg, agus a leithid
sin do neòghloine, nach 'eil
uiread as air ainmeachadh am
measg nan Cinneach, gu'm
biodh aig neach bean 'athar.
2 Agus a ta sibh air bhur
séideadh suas, agus cha d'rinn
sibh bròn mar bu chòir, chum
gu tugtadh air falbh uaibh am
fear a rinn an gnìomh so.
3 Oir gu deimhin air dhomh-
sa bhi uaibh an corp, ach a
làthair agaibh an spiorad, thug
mi breth cheana, mar gu bith-
inn a làthair, air an neach a
rinn so mar so ;
4 An ainm ar Tighearna
Iosa Criosd, air dhuibhse,
agus do m' spiorad-sa bhi
cruinn an ceann a chéile,
maille ri cumhachd ar Tigh-
earna Iosa Criosd,
5 A shamhuil so do dhuine

---

[1] *do dhornaibh.*
[2] *Ni'n sgrìobham.* [3] *ma ta.*
[4] *air m'eisempleir-sa.*
[5] *ceannsachd.* [6] *cumanta.*
[7] *strìopachas.*

a thoirt thairis do Shatan chum sgrios na feòla, chum gu'm bi an spiorad air a shaoradh[1] ann an là an Tighearna Iosa.

6 Cha *'n 'eil* bhur n-uaill maith : nach 'eil fhios agaibh gu'n goirtich[2] beagan do thaois ghoirt[3] am meall uile?

7 Glanaibh a mach uime sin an t-seann thaois ghoirt, chum gu'm bi sibh 'nur meall nuadh, mar a ta sibh neo-ghoirtichte. Oir a ta eadhon Criosd ar n-*uan* càisge air ìobradh air ar son.

8 Uime sin cumamaid an fhéill[4], na b'ann le seann thaois ghoirt, no le taois ghoirt a' mhì-ruin agus an uilc ; ach le *aran* neo-ghoirtichte an tréibhdhireis agus na fìrinn.

9 Sgrìobh mi do 'ur n-ionnsuidh ann an litir, gun chomhluadar a bhi agaibh ri luchd-neò-ghloine[5].

10 Gidheadh cha'n ann gu h-uile ri luchd-neòghloine an t-saoghail so, no ri luchd-sainnt, no luchd-foireigne[6], no luchd ìodhol-aoraidh ; oir an sin b'éigin duibh dol a mach as an t-saoghal.

11 Ach a nis sgrìobh mi do 'ur n-ionnsuidh, gun chomhluadar a ghléidheadh, ma ta neach air bith ris an abrar bràthair 'na fhear-neòghloine, no sanntach, no 'na fhear ìodhol-aoraidh, no 'na fhear-anacainnt, no 'na mhisgeir, no 'na fhear-foireigne, maille r'a leithid so do dhuine gun uiread as biadh itheadh.

12 Oir ciod e mo ghnothuch-sa breth a thoirt orra-san a ta am muigh? nach 'eil sibhse a' toirt breth air an dream a ta stigh?

13 Ach a ta Dia a' toirt breth orra-san a ta an leth muigh. Uime sin cuiribh air falbh an droch dhuine *sin* as bhur meadhon féin[7].

CAIB. VI.

1 Cha'n fheud na Corintianaich dragh a chur air am bràithribh le'n agairt chum lagha, 6 gu h-àraidh an làthair nan ana-creideach. 9 Cha sealbhaich na neo-fhìreanaich rìoghachd Dhé. 15 'S iad ar cuirp buill Chriosd, 19 agus teampuill an Spioraid naoimh: 16 Uime sin cha'n fheudar an truailleadh.

AM bheil a chridhe aig aon neach agaibh, aig am bheil cùis an aghaidh duine eile, dol fo bhreitheanas nan daoine eucorach, agus cha'n ann fo *bhreitheanas* nan naomh?

2 Nach 'eil fhios agaibh gu'n toir na naoimh breth air an t-saoghal? agus ma bheirear breth air an t-saoghal leibhse, an e nach fiù sibh bhi 'nur breithibh air na cùisibh a's lugha?

3 Nach 'eil fhios agaibh gu'n toir sinne breth air ainglibh? cia mò na sin air nithibh a bhuineas do'n bheatha so?

4 Uime sin ma tha breitheanais[8] agaibh mu thimchioll nan nithe sin a bhuineas do'n bheatha so, cuiribh 'nan suidhe *chum breitheanais* an dream a's lugha meas anns an eaglais.

5 Chum bhur nàire tha mi a' labhairt. An ann mar sin

[1] *shàbhaladh, thèarnadh.*
[2] *geuraich.* [3] *gheur-thaois.*
[4] *an fhéisd.* [5] *strìopachais.*
[6] *reubainn, ana-cothrom.*
[7] *as bhur cuideachd.*
[8] *caithriche-breitheanais.*

nach 'eil aon duine glic 'nur measg? *nach 'eil* fiù a h-aon a's urrainn breth a thoirt eadar a bhràithre?

6 Ach a ta bràthair a' dol gu lagh le bràthair, agus so an làthair nan ana-creideach.

7 A nis uime sin a ta gu cinnteach lochd 'nur measg, do bhrìgh gu bheil sibh a' dol gu lagh r'a chéile: c'ar son nach fearr leibh eucoir fhulang? c'ar son nach fearr leibh calldach a ghabhail?

8 Gidheadh a ta sibh a' deanamh eucoir agus dìobhail[1], agus sin air *bhur* bràithribh?

9 Nach 'eil fhios agaibh nach sealbhaich luchd deanamh na h-eucorach rìoghachd Dhé? Na meallar sibh: cha sealbhaich luchd-strìopachais, no luchd ìodhol-aoraidh, no luchd-adhaltrannais, no luchd-macnuis, no na daoine a ta ciontach do neòghloine mhi-nàdurra,

10 No gaduichean, no daoine sanntach, no misgeirean, no luchd-anacainnt, no luchd - foireigne, rìoghachd Dhé.

11 Agus mar so bha cuid dibhse: ach a ta sibh air bhur n-ionnlad, ach a ta sibh air bhur naomhachadh; ach a ta sibh air bhur fìreanachadh ann an ainm an Tighearna Iosa, agus tre Spiorad ar Dé-ne.

12 Tha na h-uile nithe ceaduichte dhomh-sa, ach cha'n 'eil na h-uile nithe iomchuidh[2]; tha na h-uile nithe ceaduichte dhomh, ach cha chuirear mi fo chumhachd ni sam bith.

13 *Tha* am biadh air son na bronn, agus a' bhrù air son a' bhìdh: ach sgriosaidh Dia faraon so agus sud. A nis cha'n ann do neòghloine a tha an corp, ach do'n Tighearn: agus an Tighearn do'n chorp.

14 Agus thog Dia faraon an Tighearn suas, agus togaidh e sinne suas tre a chumhachd féin mar an ceudna.

15 Nach 'eil fhios agaibh, gur iad bhur cuirp buill Chriosd? uime sin an gabh mise buill Chriosd, agus an dean mi buill strìopaich dhiubh? Nar leigeadh Dia.

16 An e nach 'eil fios agaibh, an ti sin a tha ceangailte ri strìopaich, gur aon chorp *rithe* e? Oir (a ta e ag ràdh,) bithidh dithis 'nan aon fheòil.

17 Ach an ti a tha ceangailte ris an Tighearn, is aon Spiorad *ris* e.

18 Teichibh o strìopachas. Tha gach aon pheacadh a ni duine an leth muigh do'n chorp: ach an ti a ni strìopachas, tha e peacachadh an aghaidh a chuirp féin.

19 An e nach 'eil fhios agaibh gur e bhur corp teampull an Spioraid naoimh *a ta* annaibh, a ta agaibh o Dhia, agus cha leibh féin sibh?

20 Oir cheannachadh le luach sibh: uime sin thugaibh glòir do Dhia le bhur corp, agus le bhur spiorad, a's le Dia.

CAIB. VII.

1 *Mu phòsadh.* 10 *Cha chòir do bhannaibh-pòsaidh bhi air am fuasgladh air bheag aobhair.* 18 *Is còir do gach duine bhi toilichte*

---

[1] *diùbhail.*

[2] *tarbhach.*

le a ghairm. 25 C'ar son is còir roghuinn a dheanamh do òigheachd: 35 na reusoin air son am bu chòir pòsadh, no gun phòsadh.

ANIS a thaobh nan nithe mu'n do sgrìobh sibh a m' ionnsuidh: *Is* maith do fhear gun bheantuinn ri mnaoi.

2 Gidheadh, chum strìopachas *a sheachnadh*, biodh a bhean féin aig gach fear, agus aig gach mnaoi a fear féin.

3 Thugadh am fear an deadh-ghean dligheach do'n mhnaoi; agus a' bhean mar an ceudna do'n fhear.

4 Cha'n 'eil comas a cuirp féin aig a' mhnaoi, ach aig an fhear: agus mar an ceudna cha'n 'eil comas a chuirp féin aig an fhear, ach aig a' mhnaoi.

5 Na cumaibh bhur dlighe o chéile, ach le toil a chéile rè tamuill, chum sibh féin a thoirt do thrasgadh agus do urnuigh; agus thigibh cuideachd a rìs, chum nach buair Satan sibh air son bhur neo-gheamnuidheachd.

6 Ach tha mi a' labhairt so mar ni ceaduichte[1], *agus* cha'n ann mar àithne.

7 Oir bu mhiann leam gu'm biodh na h-uile dhaoine mar mi féin: gidheadh a ta a thiodhlac féin aig gach duine o Dhia, aig aon neach mar so, agus aig neach eile mar sud.

8 Uime sin a ta mi ag radh ris an dream nach 'eil pòsda, agus ris na bantrachaibh, Is maith dhoibh ma dh'fhanas iad eadhon mar a ta mise.

9 Gidheadh mur fheudar leo iad féin a ghleidheadh *geamnuidh*, pòsadh iad: oir is fearr pòsadh na losgadh.

10 Agus dhoibh-san a ta pòsda tha mi ag àithneadh, *gidheadh* cha mhise, ach an Tighearn, gun a' bhean a dhealachadh r'a fear:

11 Ach ma dhealaicheas i, fanadh i gun phòsadh, no biodh i réidh r'a fear: agus na cuireadh am fear uaith *a* bhean.

12 Ach ris a' chuid eile a ta mise ag ràdh, cha'n e an Tighearn, Ma bhios aig bràthair sam bith bean ana-creideach[2], agus gu bheil i toileach còmhnuidh a ghabhail maille ris, na cuireadh e uaith i.

13 Agus a' bhean aig am bheil fear ana-creideach, agus gu bheil esan toileach còmhnuidh a ghabhail maille rithe, na cuireadh i uaipe e[3].

14 Oir a ta am fear ana-creideach air a naomhachadh leis a' mhnaoi[4], agus a ta a' bhean ana-creideach air a naomhachadh leis an fhear[5]: no bhiodh bhur clann neòghlan; ach a nis a ta iad naomha.

15 Ach ma dh'fhalbhas am *fear* ana-creideach, falbhadh e. Cha'n 'eil bràthair no piuthar fo dhaorsa 'nan leithidibh sin do *chàsaibh*: ach ghairm Dia sinne chum sìthe.

16 Oir ciod am fios a ta agad-sa, O bhean, nach saor[6] thu t'fhear? no ciod am fios a ta agad-sa, O fhir, nach saor thu *do* bhean?

17 Ach a réir mar a roinn

[1] *mar chomhairle.*
[2] *mhi-chreideach, gun chreidimh.*
[3] *na fàgadh i e.*
[4] *sa' mhnaoi.*
[5] *san fhear.*
[6] *slànuich, sàbhail.*

Dia ris gach duine, mar a ghairm an Tighearn gach aon, mar sin gluaiseadh e: agus mar sin a ta mise 'g orduchadh anns na h-eaglaisibh uile.

18 An do ghairmeadh neach sam bith agus e timchioll-ghearrta? na deanar e neo-thimchioll-ghearrta: an do ghairmeadh neach sam bith gun e bhi timchioll-ghearrta? na timchioll-ghearrar e.

19 Cha 'n 'eil éifeachd san timchioll-ghearradh, agus cha 'n 'eil éifeachd san neo-thimchioll-ghearradh, ach *ann an* coimhead àitheanta Dhé.

20 Fanadh gach aon anns a' ghairm anns an do ghairmeadh e.

21 An do ghairmeadh thu a'd' sheirbhiseach[1]? na biodh suim agad dheth; ach ma dh'fheudas tu bhi saor, gu ma h-e sin do roghainn.

22 Oir an ti à ghairmeadh san Tighearn 'na sheirbhiseach, is duine saor an Tighearn e: mar an ceudna an ti a ghairmeadh *agus e* saor, is e seirbhiseach[2] Chriosd e.

23 Cheannachadh air luach sibh; na bithibh 'nur seirbhisich do dhaoinibh.

24 A bhràithre, san staid anns an do ghairmeadh gach neach, an sin fanadh e maille ri Dia.

25 A nis thaobh òighean, cha 'n 'eil àithne agam o'n Tighearn: gidheadh tha mi toirt breth[3], mar neach a fhuair tròcair o'n Tighearn gu bhi dìleas.

26 Tha mi a' meas uime sin gu bheil so maith air son na teanntachd a ta làthair, *a ta mi ag ràdh*, gu *bheil e* maith do dhuine bhi mar sin.

27 Am bheil thu ceangailte ri mnaoi? na iarr fuasgladh. Am bheil thu fuasgailte o mhnaoi? na iarr bean.

28 Ach ma phòsas tu, cha do pheacaich thu; agus ma phòsas òigh, cha do pheacaich i: gidheadh, bithidh aig an leithidibh so trioblaid san fheòil; ach tha mi 'gur caomhnadh.

29 Ach a ta mi ag ràdh so, a bhràithre, gu bheil an aimsir goirid sna bheil ri teachd: ionnus faraon gu'm bi iadsan aig am bheil mnài, mar nach biodh mnài aca;

30 Agus iadsan a ta ri caoidh, mar nach biodh iad ri caoidh; agus iadsan a ta ri gairdeachas, mar mhuinntir nach 'eil ri gairdeachas; agus iadsan a ta ri ceannachd, mar *dhaoine* nach 'eil a' sealbhachadh;

31 Agus iadsan a ta gnàthachadh an t-saoghail so, mar dhream nach 'eil 'ga mhi-ghnàthachadh[4]; oir théid sgiamh[5] an t-saoghail so seachad.

32 Ach b'àill leam sibhse bhi gun ro-chùram. An ti nach 'eil pòsda, bithidh cùram nan nithe sin a bhuineas do'n Tighearn air, cionnus a thoilicheas e an Tighearn.

33 Ach an ti a ta pòsda, bithidh cùram nithe an t-saoghail air, cionnus a dh'fheudas e a bhean a thoileachadh.

34 Tha *mar an ceudna* eadar-

[1] *a'd' dhaor-òglach, a'd' thràill.*
[2] *daor-òglach.*
[3] *bheiream mo bhreth.*
[4] *'ga chaitheadh.* [5] *dreach, cumadh.*

dhealachadh eadar bean agus
òigh: tha cùram oirre-sa nach
'eil pòsda mu nithibh an
Tighearna, chum gu'm bi i
naomh, faraon 'na corp agus
'na spiorad; ach bithidh cùr-
am air a' mhnaoi a ta pòsda
mu nithibh an t-saoghail,
cionnus a dh'fheudas i toil a
fir a dheanamh.

35 Agus so tha mi a' labh-
airt chum bhur tairbhe féin;
cha'n ann chum gu'n cuirinn
ribe[1] oirbh, ach a chum an
ni sin a ta ciatach[2], agus
gu'm feitheadh sibh air an
Tighearn gun bhuaireadh.

36 Ach ma shaoileas duine
sam bith gu bheil e 'ga ghiùl-
an féin gu mi-chiatach
thaobh a mhaighdin, ma
chaidh blàth a h-aimsir
thairis, agus gur còir a dhean-
amh mar sin, deanadh e na's
àill leis, cha'n 'eil e a' peac-
achadh: pòsadh iad.

37 Gidheadh, an ti sin a
tha suidhichte gu daingean
'na chridhe, agus gun éigin
sam bith air, ach aig am bheil
cumhachd air a thoil féin, a-
gus a chuir roimhe 'na chridhe
a mhaighdean a choimhead,
tha e a' deanamh gu maith.

38 Uime sin ma seadh, a
ta an ti a bheir seachad am
pòsadh *i*, a' deanamh gu
maith; ach a ta an ti nach
toir ann am pòsadh *i*, a' dean-
amh ni's fearr.

39 Tha a' bhean ceangailte
leis an lagh rè na h-ùine a's
beò d'a fear: ach ma gheibh
a' fear bàs, tha i saor gu pòs-
adh ri aon neach a's toil
leatha; a mhàin anns an
Tighearn.

40 Ach tha i ni's sona, ma
dh'fhanas i mar sin, a réir
mo bhreth-sa: agus is i mo
bharail-sa[3] gu bheil Spiorad
Dhé agam.

CAIB. VIII.

1 *Is còir fantuinn o bhìdheannaibh a dh'ìobradh do ìodholaibh.* 8 *Cha'n fheud sinn ar saorsa Chriosduidh a mhi-ghnàthachadh, chum oilbheim d'ar bràithribh;* 11 *ach is còir dhuinn ar n-eòlas a chlosachadh le gràdh.*

A NIS a thaobh nithe a
dh'ìobradh do ìodholaibh,
tha fhios againn gu bheil
eòlas againn uile. Ataidh
an t-eòlas suas, ach bheir
gràdh foghlum.

2 Agus ma ta aon duine a'
saoilsinn gu bheil eòlas ni
sam bith aige, cha'n aithne
dha aon ni fathast mar bu
chòir dha aithneachadh.

3 Ach ma tha gràdh aig
duine sam bith do Dhia, tha
esan[4] air aithneachadh leis.

4 Uime sin, mu thimchioll
itheadh nan nithe sin a dh'-
ìobradh do ìodholaibh, tha
fhios againne nach ni air
domhan ìodhol, agus nach *'eil*
Dia sam bith eile ann ach a
h-aon.

5 Oir ged tha iad ann ris
an abrar Dée, ma's ann air
nèamh no air talamh, (amh-
uil mar a ta iomadh Dia, a-
gus iomadh Tighearn ann,)

6 Gidheadh dhuinne *cha'n
'eil ach* aon Dia, an t-Athair,
o'm *bheil* na h-uile nithe, a-
gus sinne air a shon-san[5];
agus aon Tighearn Iosa
Criosd, tre *am bheil* na h-uile
nithe, agus sinne trìd-san.

7 Gidheadh cha *'n'eil* an
t-eòlas so anns na h-uile

[1] *riabh.*
[2] *cubhaidh, tlachdmhor.*

[3] *tha mi cinnteach.*
[4] *an duine so.* [5] *annsan.*

dhaoinibh: oir tha cuid le
coguis thaobh an ìodhoil gus
an àm so, ag itheadh *a' bhìdh*
mar ni a dh'ìobradh do ìodhol;
agus air d'an coguis a bhi
anmhunn, tha i air a salach-
adh.

8 Ach cha mhol biadh sinn
do Dhia: oir ma dh'itheas
sinn, cha'n fheirrd sinn e;
ni mò mur ith sinn, is misd
sinn *e*.

9 Ach thugaibh an aire
nach bi an comas[1] so a ta
agaibh air aon dòigh 'na
aobhar oilbheim do'n dream
a ta lag.

10 Oir ma chi neach thusa
aig am bheil eòlas a' suidhe
chum bìdh ann an teampull
ìodhoil, nach neartaichear
coguis an ti sin a ta lag chum
na nithe sin a dh'ìobradh do
ìodholaibh itheadh:

11 Agus tre t'eòlas-sa an
téid do bhràthair lag am
mugha[2], air son an d'fhuair
Criosd bàs?

12 Ach le peacachadh
dhuibh mar sin an aghaidh
nam bràithre, agus le an
coguis anmhunn a lotadh,
tha sibh a' peacachadh an
aghaidh Chriosd.

13 Uime sin ma bheir
biadh aobhar oilbheim do m'
bhràthair, cha'n ith mi feòil
a chaoidh, chum nach toir
mi aobhar oilbheim do m'
bhràthair.

CAIB. IX.

1 Nochd an t-abstol a shaorsa, 7 agus gu'm buineadh do'n mhinisteir bhi air a bheathachadh leis an t-soisgeul: 15 gidheadh d'a dheadhghean maith fein gu'n d'fhan esan o bhi costail dhoibh, 22 agus o oilbheum a thoirt do neach sam bith an cùisibh coimh-dheis.

NACH abstol mise? nach
'eil mi saor? Nach fhaca
mi Iosa Criosd ar Tighearn?
nach sibhse m'obair san Tigh-
earn?

2 Mur 'eil mi a'm' abstol
do dhaoinibh eile, gidheadh
gu cinnteach tha mi dhuibh-
se; oir is sibhse seula m'
abstolachd anns an Tighearn.

3 Is e so mo fhreagradh
do'n dream a chuireas ceisd
orm.

4 Nach 'eil againne comas
itheadh agus òl?

5 Nach 'eil againne comas
piuthar, bean-phòsda a thoirt
leinn mu'n cuairt, amhuil
mar na h-abstoil eile, agus
bràithrean an Tighearn, agus
Cephas?

6 No am bheil mise agus
Barnabas a mhàin, gun chom-
as againn bhi saor o obair?

7 Cò a théid chum cogaidh
uair air bith air a chostus
féin? cò a shuidhicheas[4]
fìon-lios, agus nach ith d'a
thoradh? no cò a bheathaich-
eas treud, agus nach blais do
bhainne an treud?

8 An ann mar dhuine a ta
mi a' labhairt nan nithe so?
no nach abair an lagh na
nithe so mar an ceudna?

9 Oir a ta e sgrìobhta ann
an lagh Mhaois, Na cuir
ceangal air beul an daimh a
tha saltairt[5] an arbhair. Am
bheil cùram nan damh air
Dia?

10 No nach 'ann gu h-
àraidh[6] air ar son-ne a ta e
ag ràdh so? gu deimhin is

[1] *a' chòir, an cumhachd.*
[2] *an sgriosar, an caillear do bhràthair lag.* [3] *cumhachd, còir.*

[4] *phlanndaicheas.*
[5] *a' bualadh, a' bristeadh.*
[6] *gu h-uile.*

ann air ar son-ne tha e
sgrìobhta: chum gur ann an
dòchas is còir do'n treabh-
aiche treabhadh; agus a
chum an neach a bhuaileas
ann an dòchas, gu'm bi e 'na
fhear comhpairt d'a dhòchas.
11 Ma chuir sinne nithe
spioradail dhuibh-se[1], an ni
mòr e ma bhuaineas sinn bhur
nithe feòlmhor-sa?
12 Ma tha muinntir eile
'nan luchd-comh-pairt do'n
chumhachd[2] so thairis oirbh,
nach mò is còir dhuinne *bhi*?
Gidheadh, cha do chuir sinn
an cumhachd so an cleachda;
ach a ta sinn a' fulang nan
uile nithe, chum nach cuir-
eamaid bacadh air soisgeul
Chriosd.
13 Nach 'eil fhios agaibh
gu bheil iadsan a ta saoith-
reachadh mu thimchioll nithe
naomha, air am beathachadh
o'n teampull? agus iadsan a
ta frithealadh do'n altair, gu
bheil comh-roinn[3] aca ris an
altair?
14 Agus mar sin dh'orduich
an Tighearn mar an ceudna
dhoibh-san a ta searmonach-
adh an t-soisgeil, an teachd-
an-tìr fhaotainn o'n t-sois-
geul.
15 Ach cha do ghnàthaich
mise a h-aon diubh so, agus
cha do sgrìobh mi na nithe
so, chum gu'n deantadh mar
sin dhomh: oir b'fhearr
dhomh am bàs fhaghail, na
gu'n cuireadh neach air bith
m'uaill an neo-bhrìgh.
16 Oir ged shearmonaich
mi an soisgeul, cha 'n 'eil
aobhar uaill agam: oir a ta
éigin air a cur orm, seadh,
is an-aoibhinn domh, mur
searmonaich mi an soisgeul.
17 Oir ma's ann gu toil-
each a ta mi deanamh so, tha
duais agam: ach ma's ann
an aghaidh mo thoile a tha
ministreileachd[4] air a h-
earbsadh rium,
18 Ciod i mo dhuais ma
seadh? *eadhon so*, chum 'nuair
a ta mi searmonachadh an
t-soisgeil, gu'n suidhichinn[5]
soisgeul Chriosd gun chostus,
chum nach mi-ghnàthaichinn
mo chumhachd san t-sois-
geul.
19 Oir ged tha mi saor o
na h-uile dhaoinibh, gidh-
eadh rinn mi mi féin a'm'
sheirbhiseach[6] do na h-uile,
chum gu'n cosnainn an tuill-
eadh.
20 Agus rinneadh mi do
na h-Iudhaich mar Iudhach,
chum gu'n cosnainn na h-
Iudhaich; dhoibh-san a ta
fuidh 'n lagh, mar *dhuine*
fuidh 'n lagh, chum gu'n
cosnainn iadsan a ta fuidh
an lagh;
21 Dhoibh-san a ta gun
lagh, mar *dhuine* gun lagh,
(ged nach 'eil mi gun lagh
do Dhia, ach fo lagh do
Chriosd,) chum gu'n cos-
nainn iadsan a ta gun lagh.
22 Rinneadh mi dhoibh-
san a ta anmhunn[7] mar *dhuine*
anmhunn, chum gu'n cos-
nainn an dream a ta an-
mhunn: Bha mi san uile
chruth do na h-uile, chum air
gach uile dhòigh gu'n saor-
ainn[8] cuid éigin.
23 Agus so tha mi a'

[1] *annaibh-sa.*
[2] *chomas.* [3] *comh-pairt.*
[4] *frithealadh, cùram.*

[5] *deanainn.* [6] *a'm' thràill.*
[7] *lag.* [8] *slànuichinn, tèarnuinn, sàbhalainn.*

deanamh air son an t-soisgeil,
chum gu'm bi mi a'm' fhear
comh-roinne dheth[1].

24 Nach 'eil fhios agaibh
iadsan a ta ruith anns a' bhlàr-
réise, gu'n ruith iad uile, ach
is aon duine a gheibh an
duais[2]? gu ma h-amhuil a
ruitheas sibhse, ionnus gu'n
glac sibh *an duais*.

25 Agus a ta gach uile
ghleachdair measarra anns na
h-uile nithibh: a nis a ta
iadsan a' *deanamh sin* chum
gu'm faigh iad crùn truaill-
idh; ach sinne *air son crùin*
neo-thruaillidh.

26 Uime sin is amhuil a ta
mise a' ruith, cha'n ann mar
gu neo-chinnteach[3]: is amh-
uil a ta mi a' cur catha, cha'n
ann mar neach a bhuaileas
an t-athar:

27 Ach tha mi a' trom-
bhualadh mo chuirp, agus
'ga chur fuidh smachd: air
eagal air chor sam bith an
déigh dhomh searmonachadh[4]
do dhream eile, gu'n cuirear
mi féin air cùl[5].

CAIB. X.

1 *Tha sacramainte nan Iudhach 'nan samhladh air ar sacramaint-ibh-ne,* 14 *agus am peanas mar rabhadh dhuinn ìodhol-aoradh a sheachnadh.* 21 *Cha'n fheud sinn bhi 'nar luchd comh-pairt do bhord an Tighearna, agus dhiabhul far-aon, &c.*

OS bàrr, a bhràithre, cha
b'àill leam sibhse a bhi
aineolach, gu robh ar n-aith-
riche uile fuidh 'n neul, agus
gu'n deachaidh iad uile troimh
'n mhuir;

2 Agus gu'n do bhaisteadh
iad uile do Mhaois san neul,
agus anns a' mhuir;

3 Agus gu'n d'ith iad uile
an t-aon bhiadh spioradail;

4 Agus gu'n d'òl iad uile
an t-aon deoch spioradail:
(oir dh'òl iad do'n charraig
spioradail sin a lean iad: agus
b'i a' charraig sin Criosd:)

5 Ach le mòran diubh cha
robh Dia toilichte[6]: oir sgrios-
adh san fhàsach iad.

6 A nis bha na nithe sin
'nan saimpleiribh[7] dhuinne,
chum nach miannaicheamaid
droch nithe, eadhon mar a
mhiannaich iad-san.

7 Agus na bithibh-sa 'nur
luchd-ìodholaoraidh, mar *a
bha* cuid diubh-san; a réir
mar a ta e sgrìobhta, Shuidh
am pobull sìos a dh'itheadh
agus a dh'òl, agus dh'éirich
iad a chluicheadh.

8 Agus na deanamaid
strìopachas, mar a rinn cuid
diubhsan, agus a thuit *diubh*
an aon là tri mìle fichead.

9 Agus na dearbhamaid[8]
Criosd, mar a dhearbh cuid
diubh-san, agus a sgriosadh
iad le nathraichibh nimhe.

10 Agus na deanaibh-sa
gearan, mar a rinn cuid
diubh-san gearan, agus a
sgriosadh iad leis an sgrios-
adair[9].

11 A nis thachair na nithe
so uile dhoibhsan mar eis-
empleiribh: agus sgrìobhadh
iad chum teagaisg[10] duinne,
air am bheil deireadh an
domhain[11] air teachd.

12 Uime sin an ti a shaoil-
eas a bhi 'na sheasamh,

[1] *gu'm bi comh-pairt agam dheth maille* ribhse. [2] *geall.*
[3] *mar neach nach 'eil am follais.*
[4] *gairm a thoirt.*
[5] *gu diùltar, gu tilgear mi féin.*

[6] *cha do thaitinn mòran diubh ri Dia.*
[7] *sgàilibh, samhlachasaibh.*
[8] *buaireamaid.* [9] *mhilltear.*
[10] *rabhaidh.* [11] *nan linn.*

thugadh e aire nach tuit e.
13 Cha do thachair deuch-
ainn[1] air bith ribh, ach ni a
ta coitchionn[2] do dhaoin-
ibh : ach tha Dia dìleas, nach
leig dhuibh bhi air bhur feuch-
ainn thar bhur comas ; ach
a ni maille ris an deuchainn
slighe dol as mar an ceudna,
chum gu'm bi sibh comasach
air a giùlan.
14 Air an aobhar sin, a
mhuinntir mo ghràidh, teich-
ibh o ìodhol-aoradh.
15 Tha mi a' labhairt mar
ri daoinibh tuigseach : thug-
aibh-sa breth air an ni a ta
mi ag ràdh.
16 Cupan a' bheannach-
aidh a ta sinne a' beannach-
adh, nach e comunn fola
Chriosd e? An t-aran a ta
sinn a' briseadh, nach e com-
unn cuirp Chriosd e?
17 Oir ged tha sinne 'nar
mòran, is aon aran[3], agus
aon chorp sinn : oir a ta
againn uile comh-pairt do'n
aon aran.
18 Thugaibh fa'near Israel
a réir na feòla : nach 'eil
aca-san a ta 'g itheadh nan
ìobairt comh-roinn ris an
altair?
19 Ciod a their mi uime
sin? gu bheil brìgh air bith
anns an ìodhol, no gu bheil
brìgh air bith san ni a dh'ìob-
radh do ìodholaibh.
20 Ach *tha mi ag ràdh*, na
nithe a ta na Cinnich ag ìob-
radh, gur ann do dheamh-
naibh a tha iad 'gan ìobradh,
agus nach ann do Dhia : agus
cha b'àill leam comunn a bhi
agaibh-sa ri deamhnaibh.
21 Cha 'n 'eil e an comas
duibh cupan an Tighearn òl,
agus cupan dheamhan. Cha
'n 'eil e an comas duibh
comh-roinn a bhi agaibh do
bhord an Tighearn, agus do
bhord dheamhan.
22 Am brosnuich sinn an
Tighearn gu feirg? an treise
sinn na esan?
23 Tha na h-uile nithe
ceaduichte dhomh-sa, ach
cha 'n 'eil na h-uile nithe
iomchuidh[4] : tha na h-uile
nithe ceaduichte dhomh-sa,
ach cha toir na h-uile nithe
fòghlum.
24 Na iarradh neach air
bith an ni sin a bhuineas dha
féin ; ach *iarradh* gach aon
an ni sin a thig ri maith neach
eile.
25 Ithibh gach ni a reicear
am margadh na feòla, gun
cheisd air bith fheòraich air
son coguis.
26 Oir is leis an Tighearn
an talamh, agus a làn.
27 Ma bheir aon neach
dhiubh-san nach 'eil 'nan
creidich cuireadh dhuibh,
agus gur toil leibh dol maille
ris ; ithibh gach ni a chuirear
roimhibh, gun ni sam bith
fheòraich air son coguis.
28 Ach ma their duine sam
bith ribh, Dh'ìobradh an ni
so do ìodholaibh, na ithibh,
air a shon-san a nochd dhuibh
e, agus air son coguis[5]. Oir
is leis an Tighearn an talamh,
agus a làn.
29 *Air son* coguis, a ta mi
ag ràdh, cha 'n i *do choguis*
féin, ach *coguis* an neach ud
eile : oir c'ar son a bheirear
breth air[6] mo shaorsa-sa le
coguis duine eile?

---

[1] *buaireadh, cruaidh-fheuchainn, dearbhadh.* [2] *cumanta.*

[3] *bhuilinn.* [4] *tarbhach.* [5] *coimh-fhios, coinsiens.* [6] *dhìtear.*

30 Oir, ma tha comh-pairt
bìdh agam-sa tre ghràs, c'ar
son a labhrar olc umam a
thaobh an ni sin air son am
bheil mi a' toirt buidheachais?
31 Uime sin cò aca dh'ith-
eas no dh'òlas sibh, no ge b'e
ni a ni sibh, deanaibh na h-
uile nithe chum glòire Dhé.
32 Na tugaibh aobhar oil-
bheim do na h-Iudhaich, no
do na Greugaich, no do eaglais
Dé:
33 A reir mar a ta mise a'
deanamh toile nan uile *dhaoine*
anns na h-uile *nithibh*, gun
bhi 'g iarraidh mo bhuann-
achd féin, ach *buannachd*
mhòran, chum gu tèarnar
iad.

CAIB. XI.

1 Fhuair Pòl cron do na Corintian-aich, gu robh 'nan coimhthionail am fir a' deanamh urnuigh, agus an cinn air an còmhdachadh, agus am mnài gun chòmhdachadh air an cinn: 17 agus do bhrìgh gu robh gu coitchionn an cruinneach-adh cha'n ann chum maith, ach chum uilc.

BITHIBH-SA 'nur luchd-
leanmhuinn orm-sa[1], amh-
uil mar a ta mise air Criosd.
2 A nis a ta mi 'gur mol-
adh, a bhràithre, do bhrìgh
gu bheil cuimhne agaibh
ormsa anns na h-uile nithibh,
agus gu bheil sibh a' coimh-
ead nan orduighean, mar a
thug mise dhuibh *iad*.
3 Ach bu mhiann leam
fios a bhi agaibh, gur e Criosd
ceann gach fir, agus gur e
am fear ceann na mnà, agus
gur e Dia ceann Chriosd.
4 Gach fear a ta deanamh
urnuigh no fàidheadaireachd,
agus folach air *a* cheann, tha
e toirt eas-urraim d'a cheann.
5 Ach gach bean a ta
deanamh urnuigh no fàidh-
eadaireachd, gun fholach air
a ceann, tha i toirt eas-urraim
d'a ceann: oir is ionnan sin
agus ged bhiodh i air a bearr-
adh.
6 Oir mur bi folach air
ceann na mnà, bearrar i mar an
ceudna: ach ma's grannda[2]
do mhnaoi i bhi air a bearr-
adh no air a lomadh, cuireadh
i folach oirre.
7 Oir gun amharus cha
chòir do fhear a cheann a
chòmhdachadh[3], do bhrìgh
gur e ìomhaigh agus glòir
Dhé: ach is i a' bhean glòir
an fhir.
8 Oir cha'n 'eil am fear
o'n mhnaoi ach a' bhean o'n
fhear.
9 Agus cha do[4] chruth-
aicheadh am fear air son na
mnà, ach a' bhean air son an
fhir.
10 Uime sin is còir do'n
mhnaoi cumhachd[5] a bhi
aice air *a* ceann, air son nan
aingeal.
11 Gidheadh, cha'n 'eil am
fear as eugmhais na mnà, no
a' bhean as eugmhais an fhir
anns an Tighearn.
12 Oir mar a ta a' bhean
o'n fhear, is amhuil sin *a ta*
'm fear tre'n mhnaoi mar an
ceudna: ach is ann o Dhia a
ta na h-uile nithe.
13 Measaibh annaibh féin:
am bheil e ciatach do mhnaoi
urnuigh a dheanamh ri Dia
gun fholach *air a ceann*.
14 Nach 'eil nàdur féin a'
teagasg dhuibh, ma bhios
gruag fhada air fear, gur nàr
dha e?

---

[1] *air m' eisempleir-sa.* [2] *grànna.* [3] *fholach.* [4] *nior.*

[5] 's e sin r'a ràdh *folach, a leigeil fhaicinn gu bheil i fo chumhachd a fir.*

15 Ach ma bhios gruag fhada air mnaoi, is glòir dhi e: oir thugadh a gruag dhi air son còmhdaich[1].

16 Ach ma bhios neach air bith connspaideach, cha 'n 'eil a leithid sin do ghnàthachadh againne, no aig eaglaisibh Dhé.

17 A nis anns an ni so a ta mi cur an céill *duibh*, cha mhol mi *sibh*, do bhrìgh gu bheil sibh a' teachd an ceann a chéile, cha'n ann chum an ni a's fearr, ach an ni a's miosa.

18 Oir air tùs, 'nuair tha sibh a' cruinneachadh an ceann a chéile san eaglais, tha mi cluinntinn gu bheil roinnean[2] 'nur measg; agus tha mi an cuid ga chreidsinn.

19 Oir is éigin saobhchreidimh[3] a bhi eadaraibh, chum gu'n deanar follaiseach an dream a ta dearbhta 'nur measg.

20 Uime sin an uair a thig sibh an ceann a chéile do aon ait, cha'*n e sin* suipeir an Tighearn itheadh.

21 Oir ithidh gach aon air tùs a shuipeir féin, agus a ta neach ocrach, agus neach eile air mhisg.

22 An e nach 'eil tighean agaibh chum itheadh agus òl annta? no am bheil sibh a' deanamh tàire air eaglais Dé, agus a' nàrachadh na muinntir aig nach 'eil? Ciod a their mi ribh? Am mol mi sibh anns *a' chùis* so? cha mhol.

23 Oir fhuair mise o'n Tighearn an ni mar an ceudna a thug mi dhuibh-sa, Gu'n do ghlac an Tighearn Iosa aran, anns an oidhche an do bhrathadh e:

24 Agus air tabhairt[4] buidheachais, bhris se e, agus thubhairt e, Gabhaibh, ithibh; is e so mo chorp-sa, a ta air a bhriseadh[5] air bhur sonsa: deanaibh so mar chuimhneachan ormsa[6].

25 Agus air a' mhodh cheudna an cupan, an déigh na suipeir, ag ràdh, Is e an cupan so an coimhcheangal[7] nuadh ann am fhuil-sa: deanaibh-sa so, cia minic as a dh'òlas sibh *e*, mar chuimhneachan ormsa.

26 Oir cia minic as a dh'itheas sibh an t-aran so, agus a dh'òlas sibh an cupan so, tha sibh a' foillseachadh bàis an Tighearna gus an tig e.

27 Uime sin, ge b'e neach a dh'itheas an t-aran so, agus[8] a dh'òlas cupan so an Tighearna gu neo-iomchuidh, bithidh e ciontach do chorp agus do fhuil an Tighearna.

28 Ach ceasnuicheadh[9] duine e féin, agus mar sin itheadh e do'n aran *so*, agus òladh e do'n chupan *so*:

29 Oir ge b'e dh'itheas agus a dh'òlas gu neo-iomchuidh, tha e 'g itheadh agus ag òl breitheanais dha féin, do bhrìgh nach 'eil e a' deanamh aithne air corp an Tighearn[10].

30 Air a shon so *tha* mòran 'nur measg lag agus tinn, agus tha mòran 'nan codal.

31 Oir nan tugamaid breth oirnn féin, cha tugtadh breth oirnn.

32 Ach an uair a bheirear

---

[1] *folaich.* [2] *eas-aonachda, sgaraidh.* [3] *saobh bharailean, éiriceachd.* [4] *breith.* [5] *air a thabhairt.* [6] *chum cuimhne ormsa.*

[7] *tiomnadh.* [8] *no.* [9] *dearbhadh.* [10] *deanamh eadar-dhealachaidh eadar corp an Tighearna agus biadh eile.*

breth oirnn, tha sinn air ar
smachdachadh leis an Tigh-
earn, chum nach bitheamaid
air ar dìteadh maille ris an
t-saoghal.
33 Uime sin, mo bhràithre,
'nuair a thig sibh an ceann a
chéile chum itheadh fanaibh
r'a chéile.
34 Agus ma bhios ocras air
aon neach, itheadh e aig an
tigh ; chum nach tig sibh an
ceann a chéile gu breith-
eanas[1]. Agus cuiridh mise
gach ni eile an ordugh 'nuair
a thig mi.

CAIB. XII.

1 *Tha tìodhlacan spioradail iomadach thaobh gnè*, 7 *gidheadh a ta iad uile gu tairbhe*, 8 *agus chum na crìche so air an toirt air caochladh dòigh:* 12 *chum a réir mar a ta buill a' chuirp nàdurra uile chum maise*, 22 *agus seirbhis an aoin chuirp ;* 27 *mar sin gu bitheamaid-ne d'a chéile, a dheanamh suas cuirp dhìomhair Chriosd.*

A NIS a thaobh *thiodhlaca*[2]
spioradail, a bhràithre,
cha'n àill leam sibh bhi ain-
eolach.
2 Tha fios agaibh gu robh
sibh 'nur Cinnich, air bhur
tarruing gu ìodholaibh bal-
bha, a réir mar a threòraich-
eadh sibh.
3 Uime sin tha mi toirt fios
duibh, nach abair duine sam
bith a tha labhairt o Spiorad
Dhé, gu bheil Iosa mall-
uichte ; agus nach urrainn
duine sam bith a ràdh gur e
Iosa an Tighearn, ach tre an
Spiorad naomh.
4 A nis tha eadar-dheal-
achadh thiodhlaca ann, ach
cha'n 'eil ach aon Spiorad ann.
5 Agus tha eadar-dheal-
achadh frithealaidh[3] ann,
gidheadh *cha'n 'eil ach* aon
Tighearn ann.
6 Agus tha eadar-dheal-
achadh oibreachaidh ann, ach
is e an t-aon Dia, a tha ag
oibreachadh nan uile *nithe*
anns na h-uile.
7 Ach a ta foillseachadh an
Spioraid air a thoirt do gach
neach, chum tairbhe.
8 Oir do aon duine tha
focal a' ghliocais air a thoirt
leis an Spiorad : agus do
dhuine eile focal an eòlais
leis an Spiorad cheudna ;
9 Do neach eile creidimh
leis an Spiorad sin féin ; do
dhuine eile tabhartas leighis
tre an Spiorad cheudna ;
10 Do neach eile oibreach-
adh mhìorbhuile ; do neach
eile fàidheadaireachd ; do
neach eile aithneachadh
spiorad ; do neach eile *iom-
adh* gnè theangadh ; agus do
neach eile eadar-mhìneach-
adh theangadh.
11 Ach na nithe sin uile
tha an t-aon Spiorad ceudna
ag oibreachadh, a' roinn ris
gach aon fa leth a réir mar is
àill leis.
12 Oir mar is aon an corp,
agus mòran do bhuill[4] aige,
agus a ta uile bhuill an aoin
chuirp sin, ge h-iomadh iad,
'nan aon chorp ; mar sin *a ta*
Criosd.
13 Oir tre aon Spiorad
bhaisteadh sinn uile do aon
chorp, ma's Iudhaich sinn no
Greugaich, ma's daor no saor
sinn ; agus thugadh deoch r'a
h-òl duinn uile chum aoin
Spioraid.
14 Oir cha'n aon bhall an
corp, ach mòran.

---

[1] *chum dìtidh.* [2] nithe.

[3] *mhinistreileachd, dhreuchd.*
[4] *bhallaibh.*

15 Ma their a' chos, Do
bhrìgh nach mi an làmh,
cha'n ann do'n chorp mi;
nach 'eil i do'n chorp air a
shon sin?
16 Agus ma their a' chluas,
Do bhrìgh nach mi an t-sùil,
cha'n ann do'n chorp mi;
nach ann do'n chorp i air
a shon sin?
17 Nam *biodh* an corp uile
'na shùil c'àit am *biodh* a'
chlaisteachd? Nam *biodh* e
uile 'na chlaisteachd, C'àit
am *biodh* an fhàile[1]?
18 Ach a nis shuidhich Dia
na buill gach aon diubh sa'
chorp, mar bu toil leis.
19 Agus nam biodh iad
uile 'nan aon bhall, c'àit am
biodh an corp?
20 Ach a nis *tha iad* 'nam
mòran bhall, ged nach 'eil
ann ach aon chorp.
21 Agus cha'n urrainn an
t-sùil a ràdh ris an làimh,
Cha'n 'eil feum agam ort: no
a rìs, ann ceann ris na cos-
aibh, Cha'n 'eil feum agam
oirbhse.
22 Ach gu ro mhòr ni's mò
tha na buill sin do'n chorp,
a's anmhuinne[2] a thaobh
coslais, feumail.
23 Agus air *na buill* sin
do'n chorp a's lugha urram
'nar measg-ne, tha sinn a'
cur an tuilleadh urraim; agus
na *buill* sin dhinn a's lugha
maise, tha aca sin gu ro mhòr
an tuilleadh maise.
24 Oir air na *buill* mhais-
each againn cha'n 'eil uir-
easbhuidh: ach rinn Dia an
corp a chomh-chumadh r'a
chéile, air dha an tuilleadh
urraim gu mòr a thoirt do'n
chuid air an robh uireasbhuidh:

[1] *boladh.* [2] *laige.*

25 Chum nach biodh eas-
aonachd air bith sa' chorp;
ach gu'm biodh an t-aon
chùram aig na buill d'a
chéile.
26 Agus ma dh'fhuilgeas
aon bhall, comh-fhuilgidh na
buill uile: no ma gheibh
aon bhall urram, ni na buill
uile gairdeachas maille ris.
27 A nis is sibhse corp
Chriosd, agus *is* buill *sibh* fa
leth.
28 Agus chuir Dia dream
àraidh san eaglais, air tùs
abstola, san dara àit fàidhean,
san treas àit luchd-teagaisg,
a rìs mìorbhuilean, 'na dhéigh
sin tabhartais leighis, luchd-
cuideachaidh, uachdaran-
achda, iomadh gnè theang-
adh.
29 *Am bheil* na h-uile 'nan
abstolaibh? *Am bheil* na h-
uile 'nam fàidhibh? *Am bheil*
na h-uile 'nan luchd-teag-
aisg? *Am bheil* na h-uile 'nan
luchd-deanamh mhìorbhuile?
30 Am bheil aig na h-uile
tabhartais leighis? An labh-
air na h-uile le teangaibh?
An dean na h-uile eadar-
theangachadh?
31 Ach biodh miann dùr-
achdach nan tiodhlacan a's
fearr oirbh: agus gidheadh
tha mise a' nochdadh dhuibh
slighe a's ro fhearr.

CAIB. XIII.

1 *Cha'n 'eil brìgh sam bith anns na tiodhlacaibh uile, d'am feabhas, as eugmhais a' ghràidh:* 4 *cliù a' ghràidh,* 13 *agus a bharrachd air dòchas agus creidimh.*

GED labhrainn le teang-
aibh dhaoine, agus aing-
eal, agus gun ghràdh[3] agam,
tha mi a'm' umha[4] a ni fuaim,

[3] *seirc.* [4] *phrais.*

no a'm' chiombal a ni gleang-
arsaich.
2 Agus ged robh agam
fàidheadaireachd, agus ged
thuiginn na h-uile rùna-
dìomhair, agus gach uile eòl-
as; agus ged bhiodh agam
gach uile *ghnè* creidimh,
ionnus gu'n atharraichinn
sléibhte, agus mi gun ghràdh
agam, cha'n 'eil annam ach
neoni.
3 Agus ged chaithinn mo
mhaoin uile chum na bochdan
a bheathachadh, agus ged
bheirinn mo chorp chum a
losgadh, agus gun ghràdh
agam, cha'n 'eil tairbhe sam
bith dhomh ann.
4 Tha an gràdh fad-fhul-
angach, *agus* caoimhneil; cha
ghabh an gràdh farmad; cha
dean an gràdh ràiteachas[1],
cha'n 'eil e air a shéideadh
suas,
5 Cha ghiùlain se e féin
gu mi-chiatach, cha'n iarr e
na nithe sin a bhuineas da
féin, cha'n'eil e so-bhrosnuch-
aidh *chum feirge*, cha smuain-
ich e olc sam bith,
6 Cha dean e gairdeachas
san eucoir, ach ni e gaird-
eachas san fhìrinn:
7 Fuilgidh[2] e na h-uile
nithe, creididh e na h-uile
nithe, bithidh sùil[3] aige ris
na h-uile nithibh, giùlainidh
e na h-uile nithe.
8 Cha téid an gràdh air
cùl a chaoidh: ach ma's
fàidheadaireachda *ta ann*,
théid iad air cùl; ma's teang-
aidh, sguiridh iad; ma's eòl-
as, cuirear air cùl e.
9 Oir a ta eòlas againn
ann an cuid, agus tha sinn ri
fàidheadaireachd ann an cuid.
10 Ach an uair a thig an
ni a ta iomlan, cuirear air cùl
an ni sin nach 'eil ach ann
an cuid.
11 'Nuair a bha mi a'm'
leanaban, labhair mi mar
leanaban, thuig mi mar lean-
aban, reusonaich[4] mi mar
leanaban: ach air fàs domh
a'm' dhuine, chuir mi na
nithe leanabaidh air cùl.
12 Oir tha sinn a' faicinn
san àm so gu dorcha tre
ghloin[5]; ach an sin *chi sinn*
aghaidh ri h-aghaidh: san àm
so is aithne dhomh ann an
cuid; ach an sin aithnichidh
mi eadhon mar a ta aithne
orm.
13 Agus a nis fanaidh
creidimh, dòchas[6], gràdh, na
tri *nithe* so; ach *is e*'n gràdh
a's mò dhiubh so.

CAIB. XIV.

1 *Mhol Pòl fàidheadaireachd, 2 agus thug e urram dhi roimh labhairt le teangaibh, 6 le cosamhlachd air a thoirt o innealaibh-ciùil: 12 is còir an gnàthachadh faraon, chum togail suas na h-eaglais, 22 mar a' chrìoch sin gus an d'orduicheadh iad.*

LEANAIBH gràdh, agus
biodh mòr-mhiann[7] *thiodh-
laca* spioradail oirbh, ach gu
ma mò bhur togradh gu'n
deanadh sibh fàidheadair-
eachd.
2 Oir an ti a labhras ann
an teangaidh *choimhich*[8], cha'n
ann ri daoinibh a labhras e,
ach ri Dia: oir cha'n 'eil
neach sam bith 'ga thuigsinn;
ged tha e anns an Spiorad a'
labhairt rùna-dìomhair.

---

[1] *féin-uaill.*
[2] *còmhdaichidh, folaichidh.*
[3] *dòchas, earbsa.*

[4] *smuainich.* [5] *ann an sgàthan.*
[6] *earbsa.* [7] *dhéidh, iarrtus.*
[8] choigrich.

3 Ach an ti a tha deanamh fàidheadaireachd, tha e a' labhairt ri daoinibh chum teagaisg[1], agus *chum* earail, agus *chum* comhfhurtachd.

4 An ti a ta labhairt an teangaidh *choimhich*, tha e 'ga theagasg fein[2]: ach an ti a ni fàidheadaireachd, tha e teagasg na h-eaglais.

5 Bu mhaith leam gu labhradh sibh uile le teangaibh, ach b'fhearr leam sibh a dheanamh fàidheadaireachd, oir *is* mò an ti a ni fàidheadaireachd, na an ti a labhras le teangaibh, mur eadar-theangaich e[3], chum gu faigheadh an eaglais fòghlum.

6 A nis, a bhràithre, ma thig mi do 'ur n-ionnsuidh a' labhairt le teangaibh, ciod an tairbhe a ni mi dhuibh, mur labhair mi ribh am foillseachadh, no an eòlas, no am fàidheadaireachd, no an teagasg?

7 Air an dòigh cheudna, na nithe gun anam a ni fuaim, ma's pìob no clàrsach, mur dean iad eadar-dhealachadh 'nam fuaimibh, cionnus a thuigear an ni a sheinnear air a' phìob no air a' chlàrsaich?

8 Oir ma bheir a' ghall-tromp fuaim neo-chinnteach uaipe[4], cò a dh'ulluicheas e féin chum a' chatha?

9 Is amhuil sin sibhse, mur labhair sibh leis an teangaidh briathra so-thuigsinn, cionnus a dh'aithnichear an ni a labhrar? oir is ann ris an athar a labhras sibh.

10 Tha, feudaidh e bi, an uiread do ghuthannaibh[5] san t-saoghal, agus cha'n 'eil a h-aon diubh gun bhlagh[6].

11 Uime sin, mur tuig mi brìgh a' ghutha, bithidh mi do'n ti a labhras, borb[7]; agus *bithidh* an ti a labhras, borb dhomh-sa.

12 Mar sin mar an ceudna sibhse, do bhrìgh gu bheil déigh agaibh air *tiodhlacaibh* spioradail, iarraibh sibh féin a thoirt barrachd chum fòghluim[8] na h-eaglais.

13 Uime sin, an ti a labhras ann an teangaidh *choimhich*, guidheadh e gu'n deanadh e eadar-theangachadh.

14 Oir ma ni mise urnuigh ann an teangaidh *choimhich*, tha mo spiorad a' deanamh urnuigh, ach tha mo thuigse neo-tharbhach.

15 Ciod ma seadh? ni mi urnuigh leis an spiorad, agus ni mi urnuigh leis an tuigse mar an ceudna: seinnidh mi leis an Spiorad, agus seinnidh mi leis an tuigse mar an ceudna.

16 No 'nuair a bheannaicheas tu leis an spiorad, cionnus a their an ti, a tha ann an àit an duine gun fhòghlum, Amen ri d' bhreith buidheachais, o nach aithne dha an ni a ta thu ag ràdh?

17 Oir gu deimhin a ta thusa toirt buidheachais gu maith, gidheadh cha'n 'eil an neach eile air a theagasg[9].

18 Tha mi toirt buidheachais do m' Dhia, *gu* bheil mi a' labhairt le teangaibh tuilleadh na sibh uile:

19 Ach b'fhearr leam cùig focail a labhairt san eaglais

[1] *fòghluim, togail suas.*
[2] *'ga thogail féin suas.*
[3] *mur eadar-theangaich* neach.
[4] *uaithe.* [5] *chainntibh, chànainibh.*

[6] *bhrìgh, seadh.*
[7] *fiadhaich, barbarra.*
[8] *togail suas.* [9] *air fhòghlum.*

le m' thuigse, chum gu teagaisginn daoine eile mar an ceudna, na deich mìle focal ann an teangaidh *choimhich*.

20 A bhràithre, na bithibhsa 'nur leanabaibh an tuigse: gidheadh, ann am mìrun[1] bithibh 'nur leanabaibh, ach ann an tuigse bithibh 'nur *daoine* foirfe.

21 Tha e sgrìobhta san lagh, Labhraidh mi ris a' phobull so ann an teangaibh eile, agus am bilibh eile: gidheadh an déigh sin uile cha'n éisd iad rium, tha an Tighearn ag ràdh.

22 Uime sin a ta teanganna *coimheach* 'nan comhara, cha'n ann do'n dream a ta creidsinn, ach dhoibh-san a ta mi-chreideach: ach a ta fàidheadaireachd cha'n ann air an son-san nach 'eil a' creidsinn, ach air an son-san a tha creidsinn.

23 Uime sin ma chruinnicheas an eaglais uile san aon àit, agus ma labhras iad uile le teangaibh *coimheach*, agus gu'n tig dream a ta gun fhòghlum a steach, no daoine mi-chreideach, nach abair iad gu bheil sibh air a' chuthach[2]?

24 Ach ma ni iad uile fàidheadaireachd, agus gu'n tig duine gun chreidimh a steach, no *neach* a ta gun fhòghlum, cronuichear[3] e leis na h-uile, agus bheirear breth air leis na h-uile:

25 Agus mar sin a ta *nithe* folaichte a chridhe air am foillseachadh; agus mar sin, air dha tuiteam air aghaidh, ni e aoradh do Dhia, ag aithris[4] gu bheil Dia gu fìrinneach annaibh-sa.

26 Ciod e sin ma ta, a bhràithre? 'nuair tha sibh a' teachd an ceann a chéile, tha salm, tha teagasg, tha teangadh, tha foillseachadh, tha eadar-theangachadh, aig gach aon agaibh. Deanar na h-uile nithe chum fòghluim[5].

27 Ma labhras aon neach ann an teangaidh *choimhich*, labhradh dithis, no air a' chuid a's mò triuir, agus sin an déigh a chéile; agus deanadh a h-aon eadar-theangachadh.

28 Ach mur bi eadartheangair ann, fanadh e 'na thosd san eaglais; no labhradh e ris féin, agus ri Dia.

29 Labhradh dithis no triuir do na fàidhibh, agus thugadh a' chuid eile breth.

30 Ach ma dh'fhoillsichear *ni* do neach eile a tha 'na shuidhe, biodh an ceud *dhuine* 'na thosd.

31 Oir feudaidh sibh uile fàidheadaireachd a dheanamh gach aon an déigh a chéile, chum gu faigh na h-uile fòghlum, agus na h-uile comhfhurtachd.

32 Agus a ta spiorada[6] nam fàidhean ùmhal do na fàidhibh.

33 Oir cha'n e Dia *ughdair* na mi-riaghailt[7], ach na sìthe, mar ann an eaglaisibh nan naomh uile.

34 Biodh bhur mnài 'nan tosd sna h-eaglaisibh; oir cha'n 'eil e ceaduichte dhoibh labhairt; ach *is còir dhoibh* bhi

[1] *droch-mhèin, olc.*
[2] *air mhi-chéill, air bhoile.*
[3] *spreagar, comhairlichear.*

[4] *a' foillseachadh.* [5] *togail suas.*
[6] *tiodhlaca spioradail.*
[7] *eas orduigh, tuairgne.*

ùmhal, mar a ta an lagh mar
an ceudna ag ràdh.
35 Agus ma's miann leo
ni sam bith fhòghlum, feòr-
aicheadh iad d'am fearaibh
féin aig an tigh e: oir is mi-
chiatach do mhnaibh labhairt
san eaglais.
36 An ann uaibhse thàinig
focal Dé a mach? no an ann
do 'ur n-ionnsuidh-sa a mhàin
a thàinig e.
37 Ma shaoileas duine sam
bith[1] gur fàidh, no gur duine
spioradail e féin, aidicheadh
e na nithe a ta mise a' sgrìobh-
adh do 'ur n-ionnsuidh, gur
iad àitheantan an Tighearna.
38 Ach ma tha neach sam
bith aineolach, biodh e ain-
eolach.
39 Uime sin, a bhràithre,
biodh ro-thogradh agaibh air
fàidheadaireachd a dhean-
amh, agus na bacaibh labh-
airt le teangaibh.
40 Deanar na h-uile nithe
gu deadh-mhaiseach, agus a
réir orduigh.

CAIB. XV.

1 *O aiseirigh Chriosd,* 12 *dhearbh an t-abstol gu'n éirich sinne, an aghaidh na muinntir sin a tha 'g àicheadh aiseirigh na colla:* 21 *Toradh,* 35 *agus dòigh na h-aiseirigh,* 51 *agus caochladh na muinntir sin a gheibhear beò air an là dheireannach.*

OS bàrr, a bhràithre, tha
mi cur an céill duibh an
soisgeul a shearmonaich mi
dhuibh, ris an do ghabh sibhse
mar an ceudna, agus anns
am bheil sibh 'nur seas-
amh;
2 Troimh mar an ceudna
am bheil sibh air bhur tèarn-
adh, ma chumas sibh gu
daingean[2] an ni a shearmon-
aich mi dhuibh, mur do chreid
sibhse gu dìomhain.
3 Oir thug mi dhuibh air
tùs an ni a fhuair mi mar an
ceudna, Gu'n d'fhuair Criosd
bàs air son ar peacanna a réir
nan sgriobtuir:
4 Agus gu'n d'adhlaiceadh
e, agus gu'n d'éirich e a rìs
air an treas là a réir nan
sgriobtuir:
5 Agus gu facas e le Ce-
phas, 'na dhéigh sin leis an
dà fhear dheug.
6 'Na dhéigh sin, chunncas
e le tuilleadh as cùig ceud
bràthair air aon àm; d'am
bheil a' chuid a's mò beò gus
a nis, ach a ta cuid *dhiubh*
'nan codal.
7 'Na dhéigh sin, chunncas
e le Seumas; agus a rìs leis
na h-abstolaibh uile.
8 'Nan déigh uile chunncas
leam-sa e mar an ceudna,
mar neach a rugadh ann an
an-àm.
9 Oir is mi a's lugha do na
h-abstolaibh, neach nach fiù
abstol a ghairm dhiom, do
bhrìgh gu'n robh mi a' geur-
leanmhuinn eaglais Dé.
10 Ach tre ghràs Dé tha
mi an ni a ta mi[3]: agus cha
robh a ghràs, a *bhuilicheadh*
orm, gun bhrìgh; ach shaoth-
raich mi ni's pailte na iad
uile; gidheadh cha mhise,
ach gràs Dé a bha maille
rium.
11 Uime sin cò air bith iad
dhinn, mise no iadsan, is ann
mar so tha sinne a' searmon-
achadh, agus is ann mar so a
chreid sibhse.
12 A nis ma shearmon-

[1] *Ma tha duine sam bith cinnteach.*

[2] *ma ghleidheas sibh air chuimhne.*
[3] *is mi an ni a's mi.*

aichear Criosd gu'n d'éirich
e o na marbhaibh, cionnus a
ta cuid 'nur measg-sa ag
ràdh, Nach 'eil aiseirigh nam
marbh ann?
13 Ach mur 'eil aiseirigh
nam marbh ann, ni mò a dh'-
éirich Criosd.
14 Agus mur d'éirich
Criosd, gu deimhin *is* dìomh-
ain ar searmoin-ne, agus *is*
dìomhain bhur creidimh-sa
mar an ceudna.
15 Seadh fhuaradh sinne
'nar fianuisibh bréige air Dia;
do bhrìgh gu'n d'rinn sinn
fianuis a thaobh Dhé, gu'n
do thog e suas Criosd: neach
nach do thog e suas, mur éirich
na mairbh.
16 Oir mur éirich na
mairbh, ni mò a dh'éirich
Criosd:
17 Agus mur d'éirich
Criosd, *tha* bhur creidimh-sa
dìomhain; tha sibh fathast
ann bhur peacaibh.
18 Mar sin mar an ceudna
tha an dream a choidil ann
an Criosd, caillte.
19 Ma's anns a' bheatha
so a mhàin a tha dòchas
againn ann an Criosd, is sinn
a's truaighe do na h-uile
dhaoinibh.
20 Ach a nis tha Criosd
air éirigh o na marbhaibh,
agus rinneadh an ceud thor-
adh dhiubh-san a choidil
deth.
21 Oir mar is ann tre dhuine
thàinig am bàs, is ann tre
dhuine *thig* aiseirigh nam
marbh mar an ceudna.
22 Oir mar ann an Adhamh,
a ta na h-uile a' faghail a'
bhàis, is amhuil sin mar an
ceudna a nìthear na h-uile
beò ann an Criosd.
23 Ach gach uile dhuine
'na ordugh féin: Criosd an
ceud thoradh, 'na dhéigh sin
iadsan a's le Criosd aig a
theachd.
24 An sin *bithidh* a' chrìoch
dheireannach, 'nuair a bheir
e suas an rìoghachd do Dhia,
eadhon an t-Athair; 'nuair a
chuireas e as do[1] gach uile
uachdaranachd, agus gach
uile ùghdarras, agus chumh-
achd.
25 Oir is éigin gu'n riogh-
aich e, gus an cuir e a
naimhdean uile fo a chos-
aibh.
26 Sgriosar an nàmhaid
deireannach, am bàs.
27 Oir chuir e na h-uile
nithe fo a chosaibh, Ach an
uair a ta e ag ràdh gun do
chuir e na h-uile nithe fuidh,
is ni follaiseach gu bheil esan
a chuir na h-uile nithe fuidh,
an leth muigh *dheth so*.
28 Agus an uair a chuirear
na h-uile nithe fuidh, an sin
bithidh am Mac féin fo 'n ti
a chuir na h-uile nithe fuidh-
san, chum gu'm bi Dia 'na
uile anns na h-uile.
29 No ciod a ni iadsan a
bhaistear air son nam marbh,
mur éirich na mairbh air aon
dòigh? c'ar son ma seadh a
bhaistear iad air son nam
marbh?
30 Agus c'ar son a ta sinne
an gàbhadh gach uair?
31 Air bhur gàirdeachas-
sa[2] a tha agam ann an Iosa
Criosd ar Tighearn, tha mi
faghail a' bhàis gach là.
32 Ma chòmhraig[3] mi mar

[1] *a chuireas e sìos.*

[2] *a' ghairdeachas air bhur sonsa.*
[3] *chog mi, chuir mi cath.*

dhuine[1] ri fiadh-bheathaich-
ibh ann an Ephesus, ciod i
mo thairbhe, mur éirich na
mairbh? itheamaid agus òlam-
aid, oir am màireach gheibh
sinn bàs.
33 Na meallar sibh:
truaillidh droch chomhluad-
ar[2] deadh bheusa.
34 Dùisgibh chum fìreant-
achd[3], agus na deanaibh
peacadh; oir cha'n 'eil eòlas
Dé aig cuid: chum bhur
nàire tha mi a' labhairt so.
35 Ach their neach éigin,
Cionnus a dh'éireas na
mairbh? agus ciod a' ghnè
cuirp leis an tig iad?
36 Amadain, an ni sin a
chuireas tu, cha bheothaich-
ear e, mur bàsaich e *air tùs:*
37 Agus an ni a chuireas
tu, cha'n e an corp a bhitheas
a ta thu cur, ach gràinne
lom, feudaidh e bi do chruith-
neachd, no do *sheòrsa* éigin
eile:
38 Ach a ta Dia a' toirt
cuirp dha mar bu toil leis,
agus do gach uile shìol a
chorp féin.
39 Cha'n aon fheòil gach
uile fheòil: ach *a ta* feòil air
leth aig daoinibh, agus feòil
eile aig ainmhidhibh, *feòil*
eile aig iasgaibh, *agus feòil*
eile aig eunlaithibh.
40 Agus *a ta* cuirp nèamh-
aidh ann, agus cuirp thal-
mhaidh: gidheadh *a ta* glòir
air leth aig na *corpaibh* néamh-
aidh, agus *glòir* eile aig na
corpaibh talmhaidh.
41 Tha aon ghlòir aig à'
ghréin, agus glòir eile aig a'
ghealaich, agus glòir eile aig
na reultaibh; oir a ta eadar-
dhealachadh eadar reult agus
reult thaobh glòire.
42 Agus is ann mar sinn a
bhios aiseirigh nam marbh.
Cuirear ann an truaillidh-
eachd e; togar ann an neo-
thruaillidheachd e.
43 Cuirear e ann an easurr-
am, togar ann an glòir e:
cuirear ann an anmhuinn-
eachd e, éiridh e ann an
cumhachd:
44 Cuirear e 'na chorp
nàdurra, éiridh e 'na chorp
spioradail. Tha corp nàdurra
ann, agus corp spioradail.
45 Agus mar so tha e
sgrìobhta, Rinneadh an ceud
dhuine Adhamh 'na anam
beò, an t-Adhamh deireann-
ach 'na Spiorad a bheoth-
aicheas.
46 Gidheadh cha'n e an ni
spioradail a *bha* ann air tùs,
ach an ni nadurra; agus 'na
dhéigh sin an ni spioradail.
47 An ceud duine o'n
talamh, talmhaidh: an dara
duine, an Tighearn o nèamh.
48 Mar an *duine* talmhaidh,
is amhuil sin iadsan *a tha*
talmhaidh: agus mar a ta *an*
duine nèamhaidh, is ann mar
sin iadsan *a ta* nèamhaidh.
49 Agus mar a ghiùlain
sinn ìomhaigh[4] an *duine*
thalmhaidh, giùlanaidh sinn
mar an ceudna ìomhaigh an
duine nèamhaidh.
50 A nis so a ta mi ag ràdh,
a bhràithre, nach feudar le
feòil agus fuil rìoghachd Dhé
a shealbhachadh; ni mò a
shealbhaicheas truaillidh-
eachd neo-thruaillidheachd.
51 Feuch, tha mi a' labh-
airt ni dìomhair ribh; Cha

1 *a réir gnàtha dhaoine.*
2 *droch chomhradh.*
3 *gu ceart, gu cubhaidh.*
4 *dealbh, dreach, coslas.*

choidil sinn uile, ach caoch-
laidhear sinn uile,
52 Ann an tiota[1], am priob-
adh na sùl, ri *guth na* tromp-
aid deireannaich, (oir séididh
an trompaid,) agus éiridh na
mairbh neo-thruaillidh, agus
caochlaidhear sinne.
53 Oir is éigin do'n *chorp*
thruaillidh so neo-thruaillidh-
eachd a chur uime, agus do'n
chorp bhàsmhor so neo-bhàs-
mhorachd a chur uime.
54 Agus an uair a chuireas
an *corp* truaillidh so neo-
thruaillidheachd uime, agus
a chuireas an *corp* bàsmhor so
neo-bhàsmhorachd uime, an
sin coimhlionar am focal a ta
sgrìobhta, Shluigeadh suas am
bàs le buaidh.
55 O bhàis, c'àit am bheil
do ghath? O uaigh, c'àit *am
bheil* do bhuaidh?
56 *Is* e am peacadh gath a'
bhàis; agus *is* e neart a'
pheacaidh an lagh:
57 Ach buidheachas do
Dhia, a tha toirt dhuinne na
buadha, tre ar Tighearna Iosa
Criosd.
58 Uime sin, mo bhràithre
gràdhach, bithibh-sa daing-
ean, neo-ghluasadach, a' sìor-
mheudachadh ann an obair
an Tighearn, air dhuibh fios
a bhi agaibh nach 'eil bhur
saothair dìomhain anns an
Tighearn.

CAIB. XVI.

1 *Ghuidh Pòl air na Corintianaich fuasgladh air uireasbhuidh nam bràithre bochda ann an Ierusalem;* 10 *mhol e Timoteus;* 13 *agus an déigh chomhairlean càirdeil,* 19 *chrìochnaich e an litir le iomadh fàilte.*

A NIS a thaobh an tionail
air son nan naomh, mar
a dh'orduich mi do eaglaisibh
Ghalatia, mar sin deanaibh-
sa mar an ceudna.
2 Air ceud *là* gach seachd-
uin, cuireadh gach aon agaibh
ni leis féin anns an ionmhas[2],
a réir mar a shoirbhich leis,
chum nach bi tionail r'an
deanamh 'nuair a thig mise.
3 Agus an uair a thig mi,
cò air bith iad a mholas sibh
le *'ur* litrichibh, cuiridh mi
iadsan a ghiùlan bhur tabh-
artais gu Ierusalem.
4 Agus ma's iomchuidh
mise a dhol mar an ceudna,
théid iadsan a'm' chuideachd.
5 Agus thig mi do 'ur n-
ionnsuidh-sa, 'nuair a théid
mi troimh Mhacedonia: (oir
tha mi dol troimh Mhacedo-
nia:)
6 Agus feudaidh e bi gu'm
fan mi, no eadhon gu'n caith
mi an geamhradh maille ribh,
chum gu'n toir sibh air
m'aghaidh mi, ge b'e àit d'an
téid mi.
7 Oir cha'n àill leam bhur
faicinn a nis san dol seachad;
ach tha dùil agam fantuinn ré
tamuill maille ribh, ma leigeas
an Tighearn dhomh.
8 Ach fanaidh mi ann an
Ephesus gu Cuingeis.
9 Oir dh'fhosgladh dorus
mòr agus éifeachdach dhomh-
sa, agus *tha* mòran eascaird-
ean[3] ann.
10 A nis ma thig Timoteus,
feuchaibh gu'm bi e gun eagal
maille ribh: oir tha e a'
saoithreachadh ann an obair
an Tighearna, mar a ta mise.

---

[1] *platha, mionaid.*
[2] *taisgeadh gach aon agaibh làimh ris ann an stòr.*
[3] *luchd cur an aghaidh* an t-soisgeil.

11 Uime sin na deanadh
neach sam bith tàir air: ach
thugaibh air aghaidh e an
sìth, chum gu'n tig e a m'
ionnsuidh-sa: oir tha sùil
agam ris maille ris na bràith-
ribh.
12 Mu thimchioll *ar* bràthar
Apollois, ghuidh mi gu dùr-
achdach air teachd do 'ur n-
ionnsuidh-sa maille ris na
bràithribh: ach cha b'i a
thoil air chor sam bith teachd
san àm so; ach thig e 'nuair
a gheibh e àm iomchuidh.
13 Deanaibh faire, seas-
aibh gu daingean sa' chreid-
imh, bithibh fearail[1], bithibh
làidir[2].
14 Biodh bhur n-uile nithe
air an deanamh le gràdh.
15 Agus guidheam oirbh,
a bhràithre (*o's* aithne dhuibh
teaghlach Stephanais, gur iad
ceud thoradh Achaia, agus
gu'n d'thug siad iad féin
chum frithealaidh do na
naomhaibh;)
16 Gu'm bi sibh ùmhal
d'an leithidibh sin, agus do
gach aon a ni obair agus
saothair maille ruinne.
17 Tha mi subhach ri
teachd Stephanais, agus
Fhortunatuis, agus Achai-
cuis: oir rinn iad suas an ni
sin a bha dh'uireasbhuidh do
'ur taobh-sa.
18 Oir thug iad suaimhneas[3]
do m' *spiorad-sa,* agus d' ur
spiorad-sa: uime sin biodh
meas agaibh air an leithidibh
sin[4].
19 Tha eaglaisean na h-
Asia a' cur fàilte oirbh. Tha
Acuila agus Priscila, maille
ris an eaglais a tha 'nan tigh,
a' cur mòr-fhàilte oirbh anns
an Tighearn.
20 Tha na bràithrean uile
a' cur fàilte oirbh. Cuiribh-
sa fàilte air a chéile le pòig
naoimh.
21 Fàilte uamsa Pòl le m'
làimh féin.
22 Ma tha neach sam bith
nach gràdhaich an Tighearn
Iosa Criosd, biodh e 'na
Anatema Maranata[5].
23 *Gu robh* gràs an Tigh-
earna Iosa Criosd maille ribh.
24 Mo ghràdh-sa maille
ribh uile ann an Iosa Criosd.
Amen.

---

[1] *duineil.*
[2] *neartaichibh sibh féin.* [3] *fois.*
[4] *aithnichibh an leithide sin*
[5] *biodh e malluichte gu bràth.*

DARA LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN

CORINTIANACH.

CAIB. I.

1 Thug an t-abstol Pòl misneach do na Corintianaich an aghaidh thrioblaid thaobh na comh-fhurtachd agus an fhuasglaidh a thug Dia dhasan 'na uile thrioblaidibh féin, 8 *gu sonruichte 'na chunnart san Asia:* 12 *agus ghairm e an coguis-san, agus a choguis féin chum fianuis gu'n do shearmonaich e an soisgeul gu tréibh-dhireach, &c.*

POL, abstol Iosa Criosd tre thoil Dé, agus Timoteus, *ar* bràthair, chum eaglais Dé a ta ann an Corintus, maille ris na h-uile naoimh a ta ann an Achaia uile:

2 Gràs dhuibhse, agus sìth[1] o Dhia ar n-Athair, agus *o'n* Tighearna Iosa Criosd.

3 Beannaichte *gu robh* Dia, eadhon Athair ar Tighearna Iosa Criosd, Athair nan tròcair, agus Dia na h-uile chomhfhurtachd;

4 A tha toirt comhfhurtachd dhuinne 'nar n-uile àmhghar[2], chum sinne bhi comasach air comh-fhurtachd a thoirt dhoibh-san a ta ann an àmhghar sam bith, tre a' chomh-fhurtachd leis am bheil sinn féin a' faotainn comh-fhurtachd o Dhia.

5 Oir mar a ta fulangais Chriosd[3] pailt annainne, is amhuil sin a ta ar comhfhurtachd-ne mar an ceudna pailte tre Chriosd.

6 Agus ma tha sinn fuidh àmhghar, *is ann* air son bhur comh-fhurtachd agus bhur slàinte-sa, a tha air a h-oibreachadh le sibh a dh'fhulang nam fulangas ceudna, a tha sinne a' fulang: no ma's comhfhurtachd dhuinn, *is ann* chum bhur comhfhurtachd agus bhur slàinte-sa.

7 Agus *a ta* ar dòchas daingean do 'ur taobh-sa, do bhrìgh gu bheil fios againn, mar a ta sibh 'nur luchd-comhpairt do na fulangasaibh, gu'm *bi sibh* mar an ceudna do'n chomhfhurtachd.

8 Oir cha b'àill leinn, a bhràithre, sibhse bhi ainfhiosrach mu thimchioll ar n-àmhghair a thachair dhuinne san Asia, gu'n do bhruthadh sinn gu ro mhòr thar ar neart, ionnus gu robh sinn fuidh amharus eadhon mu'r beatha:

9 Ach bha againn binn[4] ar bàis annainn féin chum nach biodh againn dòigh annainn féin, ach ann an Dia a dhùisgeas na mairbh:

10 Neach a shaor sinne o bhàs co mòr, agus a ta 'gar saoradh; anns am bheil ar dòchas gu'n saor e *sinn* fathast:

11 Air dhuibhse bhi a' co-oibreachadh le chéile ann an urnuigh air ar son-ne, chum gu tugar buidheachas le mòran air ar son-ne, á leth an tiodhlaic a thugadh dhuinne, tre mhòran.

[1] *sìothchaint.* [2] *thrioblaid.* [3] *fulangais* air son *Chriosd.* [4] *breth.*

12 Oir is e so ar gàirdeach-
as-ne, fianuis ar coguis, gur
ann an aon-fhillteachd [1] agus
an tréibhdhireas diadhaidh [2],
agus cha'n ann an gliocas
feòlmhor, ach ann an gràs
Dé, a chaith sinn ar beatha
san t-saoghal, agus gu h-àr-
aidh do 'ur taobh-sa.
13 Oir cha'n 'eil sinn a'
sgrìobhadh nithe sam bith
eile do 'ur n-ionnsuidh-sa,
ach nan nithe a ta sibh a'
leughadh [3], no a ta sibh ag
aideachadh, agus a ta dùil
agam a dh'aidicheas sibh gus
a' chrìoch ;
14 Amhuil mar a dh'aidich
sibh an càil, gur sinne bhur
gàirdeachas, mar *is* sibhse
mar an ceudna ar *gàirdeachas-
ne* ann an là an Tighearn
Iosa.
15 Agus anns a' mhuin-
ghin so b'àill leam-sa teachd
do 'ur n-ionnsuidh air tùs,
ionnus gu faigheadh sibhse
ath-ghràs [4].
16 Agus gabhail uaibhse [5]
gu Macedonia, agus teachd
o Mhacedonia a rìs do 'ur n-
ionnsuidh-sa, agus a bhi
air mo thoirt air m'aghaidh
leibhse san t-slighe gu Iudea.
17 Uime sin an uair a chuir
mi so romham, an do ghnàth-
aich mi eutruimeachd [6]? no
an ann a réir na feòla a ta mi
cur romham, na nithe a ta mi
a' cur romham, ionnus gu
biodh agam seadh, seadh,
agus cha'n eadh, cha'n eadh?
18 Ach *mar a ta* Dia fìrinn-
each, cha b'e ar còmhradh
ribhse seadh, agus cha'n
eadh?
19 Oir Mac Dhé Iosa
Criosd, a shearmonaicheadh
'nur measg-sa leinne, *eadhon*
leam-sa, agus *le* Siluanus, a-
gus *le* Timoteus, cha robh e
'na sheadh agus 'na cha'n
eadh, ach ann-san bha seadh.
20 Oir geallanna Dhé uile
ann-san *is* seadh iad, agus
ann-san *is* Amen iad, chum
glòire Dhé do ar taobh-ne.
21 A nis an ti a dhaing-
nicheas sinne maille ribhse
ann an Criosd, agus a dh'ung
sinn, *is e* Dia:
22 Neach mar an ceudna a
chuir seula oirnne, agus a thug
dhuinn geall-daingnich [7] an
Spioraid ann ar cridheach-
aibh.
23 Ach a ta mi a' gairm
Dhé mar fhianuis air m'-
anam [8], gur ann chum sibhse
a chaomhnadh nach d'thàinig
mi fathast gu Corintus.
24 Cha'n e gu bheil ag-
ainne tighearnas air bhur
creidimh-sa, ach is luchd-
cuideachaidh sinn do 'ur n-
aoibhneas: oir is ann tre
chreidimh a sheasas sibh.

CAIB. II.

1 *Air do Phòl an reuson a chur an céill air son nach d'thàinig e dh' ionnsuidh nan Corintianach,* 6 *dh'-iarr e orra maitheanas agus comhfhurtachd a thoirt do'n duine a dhruideadh a mach leo as an eaglais,* 10 *eadhon mar a thug e féin mar an ceudna maitheanas da, air son 'fhìor-aithreachais.*

ACH chuir mi so romham
annam féin, gun teachd
a rìs fo dhoilgheas do 'ur n-
ionnsuidh.
2 Oir ma ni mise doilich
sibhse, cò e ma ta ni subhach

---

[1] *siompluidheachd.*
[2] *an tréibhdhireas a's mò; tréibhdhireas Dé.* Gr. [3] *a's aithne dhuibh.*
[4] *ath-thiodhlac.*
[5] *dol bhur rathad-sa.* [6] *iomluas.*
[7] *earlas.* [8] *an aghaidh m'anama.*

mise, ach an ti air an do chuireadh doilgheas leam?

3 Agus sgrìobh mi an ni so féin do 'ur n-ionnsuidh, chum air dhomh teachd, nach cuirteadh doilgheas orm leis a' mhuinntir sin o'm bu chòir dhomh aoibhneas fhaotainn, air dhomh bhi muinghinneach asaibh uile, gur e m'aoibhneas bhur *n-aoibhneas* uile.

4 Oir á trioblaid mhòir agus cràdh cridhe, sgrìobh mi do 'ur n-ionnsuidh le iomadh deur; cha'n ann chum gu'm biodh doilgheas oirbh, ach chum gu'm biodh fios agaibh air a' ghràdh a ta agam gu ro phailte dhuibh.

5 Ach ma thug neach sam bith aobhar doilgheis, cha do chuir e doilgheas ormsa, ach an càil; chum nach cuirinn ro uallach oirbh uile.

6 *Is* leoir d'a leithid sin do dhuine am peanas so, a *leagadh* air le mòran.

7 Ionnus air an làimh eile, gur mò *is còir* dhuibh maitheanas agus comhfhurtachd a thoirt *da*, air eagal gu'm biodh a leithid so do dhuine air a shlugadh suas le anabarra doilgheis.

8 Uime sin guidheam oirbh, gu'n daingnicheadh sibh *bhur* gràdh dha.

9 Oir is ann chum na crìche so a sgrìobh mi *do 'ur n-ionnsuidh*, chum gu'm biodh fios bhur dearbhaidh agam, am bheil sibh ùmhal anns na h-uile nithibh.

10 Ge b'e neach d' an toir sibh maitheanas ann an ni sam bith, bheir mise mar an ceudna: oir ma thug mise maitheanas ann an ni sam bith, ge b'e d'an d'thug mi am maitheanas, is ann air bhur sonsa *a thug mi e*, am fianuis [1] Chriosd;

11 Air eagal gu faigheadh Satan an cothrom oirnn le 'chuilbheartachd: oir cha'n 'eil sinn aineolach air 'innleachdaibh.

12 Os bàrr, 'nuair a thàinig mi gu Troas chum soisgeul Chriosd *a shearmonachadh*, agus a dh'fhosgladh dorus dhomh leis an Tighearn,

13 Cha robh fois agam ann mo spiorad, do bhrìgh nach d'fhuair mi Titus mo bhràthair: ach air gabhail mo chead diubh, dh'imich mi o sin do Mhacedonia.

14 A nis buidheachas do Dhia, a ta ghnàth a' toirt oirnne buadhachadh ann an Criosd, agus a ta foillseachadh *deadh* fhàile 'eòlais féin leinne anns gach àit.

15 Oir tha sinne do Dhia 'nar fàile cùbhraidh Chriosd, anns an dream a thèarnar [2], agus anns an dream a sgriosar [3]:

16 Do'n aon dream *tha sinn* 'nar boltrach bàis chum bàis; agus do'n dream eile, 'nar boltrach beatha chum beatha: agus cò *a ta* foghainteach chum nan nithe so?

17 Oir cha 'n 'eil sinne mar mhòran, a thruailleas focal Dé: ach mar o thréibhdhireas, ach mar o Dhia, tha sinn a' labhairt am fianuis Dé ann an Criosd [4].

CAIB. III.

1 *Air eagal gu'n cuireadh luchd-teagaisg bréige as a leth gu robh e deanamh uaill gu dìomhain, nochd Pòl gu robh gràsa nan Corintianach 'nan aobhar molaidh d'a*

---

[1] *am pearsa.* [2] *shlànuichear.*

[3] *a chaillear.* [4] *mu Chriosd.*

mhinistreileachd. 6 Air so chòmhshìn e ministeirean an lagha, agus an t-soisgeil r'a chéile, 12 agus dhearbh e gu'n robh a mhinistreileachd-san ro òirdheirc.

AN tòisich sinn a rìs air
sinn féin a mholadh? no
am bheil feum againn, mar
aig dream àraidh, air litrich-
ibh molaidh do 'ur n-ionn-
suidh-sa, no air *litrichibh* mol-
aidh uaibh?
2 Is sibhse ar litir-ne a ta
sgrìobhta 'nar[1] cridheachaibh,
air a h-aithneachadh agus air
a leùghadh leis na h-uile
dhaoinibh:
3 *Air dha bhi* follaiseach
gur sibh litir Chriosd, a
fhrithealadh leinne, a tha air
a sgrìobhadh cha'n ann le
dubh, ach le Spiorad an Dé
bheò; cha'n ann air clàraibh
cloiche, ach air clàraibh feòl-
mhor a' chridhe.
4 Agus tha a leithid so do
dhòchas[2] againne tre Chriosd
a thaobh Dhé:
5 Cha'n e gu bheil sinn
foghainteach uainn féin chum
ni sam bith a smuaineachadh[3]
mar uainn féin: ach is ann o
Dhia *a ta* ar foghainteachd;
6 A rinn sinne mar an ceud-
na 'nar ministeiribh foghaint-
each an tiomnaidh nuaidh[4];
cha'n ann do'n litir, ach do'n
Spiorad: oir marbhaidh an
litir, ach bheir an Spiorad
beatha.
7 Ach ma bha ministreil-
eachd[5] a' bhàis, ann an
sgrìobhadh air a ghearradh[6]
air clachaibh, glòrmhor, ionn-
us nach b'urrainn clann Is-
raeil amharc gu geur air
gnùis Mhaois, air son glòire
a ghnùise, a chuireadh air cùl;
8 Cionnus nach mò na sin
a bhios ministreileachd an
Spioraid glòrmhor?
9 Oir ma *bha* ministreil-
eachd an dìtidh glòrmhor, is
ro mhò na sin a bheir minis-
treileachd na fìreantachd
barrachd ann an glòir.
10 Oir eadhon an ni a rinn-
eadh glòrmhor, cha robh glòir
sam bith aige sa' chàs so,
thaobh na glòire a tha toirt
barrachd.
11 Oir ma *bha* an ni a
chuireadh air cùl glòrmhor,
is ro mhò na sin *a ta* an ni a
bhuanaicheas glòrmhor.
12 Uime sin do bhrìgh gu
bheil againn a shamhuil so
do dhòchas[7], tha sinn a'
cleachdadh mòr-dhànachd[8]
cainnte.
13 Agus cha 'n *'eil sinn*
mar Mhaois, *a* chuir folach
air 'aghaidh, chum nach amh-
airceadh clann Israeil gu geur
gu crìch an ni a chuireadh
air cùl.
14 Ach dhalladh an inntinn:
oir gus an là'n diugh ann an
leughadh an t-seann-tiomn-
aidh[9], tha'm folach ceudna
a' fantuinn gun atharrachadh,
ni a chuireadh air cùl ann an
Criosd.
15 Ach eadhon gus an là'n
diugh 'nuair a leughar Maois,
tha am folach air an cridhe.
16 Gidheadh 'nuair a phill-
eas e chum an Tighearna,
togar am folach dheth.
17 A nis is e an Tighearn
an Spiorad sin: agus far am
bheil Spiorad an Tighearna,
tha saorsa an sin.

[1] *ann ar.* [2] *dh'earbsa,* [3] *a mheas, a reusonachadh.* [4] *a' choimhcheangail nuaidh.*

[5] *frithealadh.* [6] *ghràbhaladh.* [7] *earbsa.* [8] *shoilleireachd.* [9] *na seann-tiomnaidh.*

18 Ach air bhi dhuinne uile le aghaidh gun fholach, ag amharc mar ann an sgàthan air glòir an Tighearna, tha sinn air ar n-atharrachadh chum na h-ìomhaigh[1] ceudna, o ghlòir gu glòir, mar le Spiorad an Tighearna.

CAIB. IV.

1 Chuir Pòl an céill gu'n do shearmonaich e an soisgeul le dìchioll agus ann an tréibh-dhireas ; 6 agus cionnus a dh'oibrich na trioblaidean agus an geur-leanmhuinn a dh'fhuiling e air a shon, chum cliù cumhachd Dhé, 12 agus chum maith na h-eaglais.

UIME sin, air do'n mhinistreileachd so bhi againn, a réir mar a fhuair sinn tròcair, cha'n 'eil sinn a' fannachadh[2] :

2 Ach chuir sinn cùl ri nithibh folaichte na nàire[3], gun sinn bhi a' siubhal ann an ceilg, no a' truailleadh focail Dé, ach le foillseachadh na fìrinn, 'gar moladh féin do choguis nan uile dhaoine ann an sealladh Dhé.

3 Ach ma tha ar soisgeulne folaichte[4], is ann dhoibhsan a ta caillte[5] tha e folaichte :

4 Anns an do dhall dia an t-saoghail so inntinn na dream nach 'eil 'nan creidich, air eagal gu'n dealraicheadh orra solus soisgeil ghlòrmhoir Chriosd, neach a's e ìomhaigh Dhé.

5 Oir cha'n 'eil sinne 'gar searmonachadh féin, ach Iosa Criosd an Tighearn ; agus sinn féin 'nar seirbhisich dhuibhse air son Iosa.

6 Oir *is e* Dia a thubhairt ris an t-solus soillseachadh á dorchadas, a dhealraich ann ar cridheachaibh-ne, a *thoirt* soluis eòlais glòire Dhé, ann an gnùis Iosa Criosd.

7 Ach a ta an t-ionmhas so againn ann an soithichibh creadha, chum gu'm bi òirdheirceas a' chumhachd o Dhia, agus cha'n ann uainne.

8 *Tha sinn* fo thrioblaid air gach taobh, gidheadh cha'*n 'eil* sinn ann an teanntachd[6] ; *tha sinn* ann an ioma-chomhairle, gidheadh gun sinn ann an eu-dòchas ;

9 Air ar geur-leanmhuinn, gidheadh gun *sinn* air ar tréigsinn ; air ar tilgeadh sìos, gidheadh gun *sinn* air ar sgrios ;

10 A' giùlan a ghnàth bàsachaidh an Tighearna Iosa mu'n cuairt, anns a' chorp, chum gu biodh beatha Iosa mar an ceudna air a deanamh follaiseach ann ar corp-ne.

11 Oir tha sinne a ta beò, a ghnàth air ar toirt chum bàis air son Iosa, chum gu biodh mar an ceudna beatha Iosa air a deanamh follaiseach 'nar feoil bhàsmhoir-ne.

12 Uime sin tha bàs ag oibreachadh annain-ne, ach beatha annaibh-sa.

13 Air dhuinn an spiorad creidimh sin féin a bhi againn, a réir mar a ta e sgrìobhta, Chreid mi, agus uime sin labhair mi : tha sinne a' creidsinn mar an ceudna, agus uime sin tha sinn a' labhairt ;

14 Air dhuinn fios a bhi againn, an ti a thog suas an

[1] *an dealbha, an riochda.*
[2] *a' lagachadh.*
[3] *a' mhaslaidh, na h-eas-onoir.*
[4] *fo fholach.*
[5] *a tha 'gan sgrios féin.*
[6] *cumhainneachd.*

Tighearn Iosa, gu'n tog e
sinne suas mar an ceudna tre
Iosa, agus gu'n cuir e 'na
làthair *sinn* maille ribhse.
15 Oir tha na h-uile *nithe*
air bhur sonsa, chum gu
biodh an gràs a tha saoibhir,
tre bhuidheachas mhòran, ro
phailte chum glòire Dhé.
16 Uime sin cha'n 'eil
sinn a' fannachadh, ach ged
thruaillear ar duine o'n leth
muigh, gidheadh tha an duine
o'n leth stigh air ath-nuadh-
achadh o là gu là.
17 Oir a ta ar n-àmhghar
eutrom, nach 'eil ach rè
sealain [1], ag oibreachadh
dhuinne trom - chudthrom
glòire *a ta* ni's ro anabharr-
aich *agus* sìor-mhaireannach;
18 Air dhuinn bhi ag amh-
arc cha'n ann air na nithibh
a tha r'am faicinn, ach air
na nithibh nach 'eil r'am
faicinn: oir tha na nithe a
chithear, aimsireil; ach tha
na nithe nach faicear, siorr-
uidh.

CAIB. V.

1 *Chuir Pòl an céill gu'n robh e an dòchas glòire siorruidh, agus le sùil rithe, agus ris a' bhreth dheireannaich, a' deanamh dìchill air deadh choguis a choimhead; 12 cha'n ann chum gu deanadh e bòsd as féin a thaobh so, 14 ach mar neach a fhuair beatha o Chriosd, a ta e dìchiollach chum a bheatha a chaitheadh do Chriosd a mhàin.*

OIR a ta fios againn, nan
sgaoilteadh o chéile ar
tigh talmhaidh a' phàilliuin
so, gu bheil againn aitreabh o
Dhia, tigh nach do thogadh
le làmhaibh, siorruidh anns
na nèamhaibh.
2 Oir a ta sinn ri osnaich
an so, a' miannachadh bhi
air ar n-eudachadh[2] le ar tigh
o nèamh:
3 O air dhuinn bhi air ar
n-eudachadh, nach faighear
lomnochd sinn.
4 Oir tha sinne a tha anns
a' phàilliun *so* ri osnaich, air
dhuinn bhi fuidh uallaich:
cha'n e air son gu'm bu
mhiann leinn bhi air ar rùsg-
adh, ach air ar n-eudachadh,
chum gu bi bàsmhorachd air
a slugadh suas le beatha.
5 A nis an ti a dh'oibrich
sinne chum so féin, *is* e Dia
e, a thug dhuinne mar an
ceudna geall-daingnich [3] an
Spioraid.
6 Uime sin *tha sinn* a
ghnàth deadh-mhisneachail,
air dhuinn fios a bhi againn
am feadh a ta sinn aig an
tigh sa' choluinn, gu bheil
sinn air choigrich o'n Tigh-
earn:
7 (Oir a ta sinn a' gluasad [4]
a réir creidimh, agus cha'n
ann a réir seallaidh.)
8 Tha deadh mhisneach
againn, agus bu ròghnuiche
leinn gu mòr bhi air choigrich
as a' choluinn, agus a bhi
làthair maille ris an Tighearn.
9 Uime sin a ta sinn a'
deanamh ar dìchill, chum cò
aca bhios sinn a làthair, no
air choigrich, gu'm bi sinn
taitneach dhàsan.
10 Oir is éigin duinn uile
bhi air ar nochdadh an làthair
caithir-breitheanais Chriosd;
chum gu faigh gach neach na
nithe *a rinn e* sa' choluinn, a
réir an ni a rinn e, ma's maith
no olc e.
11 Uime sin, air dhuinn

[1] *tiota, mionaid.*
[2] *cluth-eudachadh, còmhdachadh.*

[3] *earlas.*
[4] *a' gluasachd, ag imeachd, a' siubhal.*

fios a bhi againn air uamhas
an Tighearna, tha sinn a' cur
impidh air daoinibh ; ach a
ta sinn follaiseach do Dhia,
agus tha dòchas agam mar an
ceudna gu bheil sinn air ar
deanamh follaiseach ann bhur
coguisibh-sa.
12 Oir cha 'n 'eil sinn 'gar
moladh féin a rìs dhuibhse,
ach a ta sinn a' toirt fàth [1]
uaill dhuibh do ar taobh,
chum gu bi *freagradh* agaibh
dhoibh-san a tha deanamh
uaill ann an gnùis, agus cha'n
ann an cridhe.
13 Oir ma tha sinn a
dh'easbhuidh céille, *is ann*
do Dhia : agus ma tha ar
ciall againn, *is ann* duibh-sa.
14 Oir a ta gràdh Chriosd'gar
co-éigneachadh, air dhuinn
breithneachadh mar so, ma
fhuair a h-aon bàs air son
nan uile, gu'n robh na h-uile
marbh :
15 Agus gu'n d'fhuair e
bàs air son nan uile, chum
iadsan a ta beò, nach biodh
iad á so suas beò dhoibh féin,
ach dhàsan a dh'fhuiling am
bàs air an son, agus a dh'éir-
ich a rìs.
16 Uime sin, cha'n aithne
dhuinne á so suas aon duine
a réir na feòla : seadh, ged
b' aithne dhuinn Criosd a
réir na feòla, gidheadh a nis
cha'n aithne dhuinn *e* ni's
mò.
17 Uime sin ma *tha* neach
sam bith ann an Criosd, *is*
creutair nuadh *e :* chaidh na
seann nithe seach, feuch,
rinneadh na h-uile nithe
nuadh.
18 Agus is ann o Dhia *a*
ta na h-uile nithe, neach a
rinn sinne réidh ris féin tre
Iosa Criosd, agus a thug
dhuinn ministreileachd na
réite ;
19 Eadhon, gu robh Dia
ann an Criosd, a' deanamh
an t-saoghail réidh ris féin,
gun bhi a' meas an cionta
dhoibh ; agus dh'earb e
ruinne [2] focal na réite.
20 Uime sin is teachdairean
sinn air son Chriosd, mar gu
cuireadh Dia impidh leinne :
tha sinne a' guidhe *oirbh* as
uchd [3] Chriosd, bithibh réidh
ri Dia.
21 Oir rinn e esan do nach
b'aithne peacadh, 'na ìobairt-
pheacaidh air ar sonne ; chum
gu bitheamaid air ar deanamh
'nar fìreantachd Dhé annsan.

CAIB. VI.

1 *Gu'n do dhearbh Pòl e féin 'na mhinisteir fìrinneach do Chriosd, araon le earailibh,* 3 *agus le ionracas a bheatha,* 4 *agus leis gach gnè trioblaid agus maslaidh fhulang gu foighidneach air son an t-soisgeil :* 10 *umpa so labhair e gu dàna riu, a chionn gu robh a chridhe fosgailte dhoibh.*

UIME sin tha sinn mar
chomh - oibrichean *leis-*
san, a' guidhe *oirbh*, gun sibh
a ghabhail gràis Dé an dìomh-
anas :
2 (Oir a ta e ag ràdh, Ann
an àm taitneach dh'éisd mi
riut, agus ann an là slàinte
rinn mi còmhnadh leat: feuch,
a nis an t'àm taitneach ; feuch,
a nis là na slàinte.)
3 Gun bhi toirt aobhair
oilbheim air bith ann an aon
ni, chum nach faigheadh a'
mhinistreileachd [4] mi-chliù :
4 Ach anns gach ni 'gar
dearbhadh féin mar mhinis-

cothroim. [2] *chuir e annainne.* Gr. [3] *air son, an àit.*

[4] [*ar*] *ministreileachd,* [*ar*] *fritheáladh.*

teiribh Dhé, ann am mòr-
fhoighidin, ann an àmhghar-
aibh, ann an uireasbhuidh,
ann an teanntachdaibh,
5 Ann am buillibh, ann
am prìosanaibh, ann an luas-
gadh o àit gu h-àit, ann an
saothair, ann am faire, ann
an trasgaibh,
6 Ann am fìor-ghloine,
ann an eòlas, ann am fad-
fhulangas, ann an caoimh-
neas, anns an spiorad naomh[1],
ann an gràdh gun cheilg,
7 Ann am focal na fìrinn,
ann an cumhachd Dhé, le
airm na fìreantachd air an
làimh dheis agus chlì,
8 Tre urram agus eas-
urram, tre mhi-chliù agus
dheadh-chliù: mar mheallt-
airibh, gidheadh fìrinneach;
9 Mar dhream nach aith-
nichear, gidheadh air am
bheil deadh aithne; mar
dhream a ta faghail a' bhàis,
gidheadh feuch, tha sinn
beò; mar dhream a smachd-
aichear, agus gun am marbh-
adh;
10 Mar dhream a ta bròn-
ach, gidheadh a ghnàth a'
deanamh gàirdeachais; mar
dhaoine bochda, gidheadh *a
ta* deanamh mòrain saoibhir;
mar dhaoine aig nach 'eil ni
sam bith, gidheadh a' sealbh-
achadh nan uile nithe.
11 Tha ar beul-ne fosgailte
dhuibhse, O a Chorintian-
acha, tha ar cridhe air a
dheanamh farsuinn.
12 Cha'n 'eil sibh ann an
cumhannachd annain-ne, ach
tha sibh ann an cumhann-
achd ann bhur n-innibh féin.
13 A nis mar ath-dhìoladh
san ni sin féin, (tha mi a'
labhairt mar ri *m'* chloinn,)
bithibh-sa farsuinn mar an
ceudna.
14 Na cuing-cheanglar gu
neo-chothromach sibh maille
ri mi-chreidich: oir ciod e
caidreabh na fìreantachd ri
neo-fhìreantachd? agus ciod
e comunn an t-soluis ris an
dorchadas?
15 Agus ciod an réite a ta
aig Criosd ri Belial? no ciod
i cuid a' chreidich, maille ri
ana-creideach?
16 Agus ciod a' cho-réite
a ta aig teampull Dé ri h-
ìodholaibh[2]? oir is sibhse
teampull an Dé bheò; a réir
mar a thubhairt Dia, Gabh-
aidh mise còmhnuidh annta,
agus gluaisidh mi 'nam
measg; agus bithidh mise
a'm' Dhia aca-san, agus bith-
idh iadsan 'nan sluagh agam-
sa.
17 Uime sin thigibh a mach
as am meadhon, agus deal-
aichibh *riu*, tha an Tighearn
ag ràdh, agus na beanaibh
ris an ni neòghlan; agus
gabhaidh mise a m'ionnsuidh
sibh,
18 Agus bithidh mi a'm'
Athair dhuibh, agus bithidh
sibhse 'nur mic agus 'nur
nigheanaibh dhomh-sa, tha
an Tighearn uile-chumhachd-
ach ag ràdh.

CAIB. VII.

1 *Dh'earailich Pòl na Corintian-
aich chum gloine beatha,* 2 *agus
chum an inntinn bhi aca dhàsan
a tà aige dhoibh:* 3 *air eagal gu
saoilteadh gu'n robh e cur so an
amharus, chuir e an céill doibh
meud a' chomhfhurtachd a fhuair
e 'na thrioblaidibh, o'n sgeul a
thug Titus dha air am bròn diadh-
aidh.*

[1] *leis an Spiorad.*

[2] *dealbhaibh.*

UIME sin, a mhuinntir mo
ghràidh, air dhuinn na
geallanna so bhi againn,
glanamaid sinn féin o gach
uile shalachar feòla agus
spioraid, a' coimhlionadh
naomhachd ann an eagal
Dé.
2 Gabhaibh ruinne: cha
d'rinn sinn eucoir air aon
duine, cha do thruaill sinn
aon duine, cha do mheall
sinn aon duine.
3 Cha'n ann chum bhur
dìtidh a ta mi a' labhairt so:
oir thubhairt mi roimh, gu
bheil sibh ann ar cridheach-
aibh-ne chum bàsachadh
maille *ribh*, agus a bhi beò
maille *ribh*.
4 *Is* mòr mo dhànachd
cainnte do 'ur taobh-sa, *is*
mòr m' uaill as bhur leth:
lìonadh le comhfhurtachd mi,
tha mi thar tomhas aoibh-
neach ann ar n-uile àmhghar-
ne.
5 Oir an uair a thàinig sinn
gu Macedonia, cha d'fhuair
ar feòil fois sam bith, ach bha
sinn fuidh àmhghar air gach
taobh; an leth am muigh *bha*
còmhraig, an leth a stigh *bha*
eagal[1]:
6 Ach Dia a bheir comh-
fhurtachd dhoibh-san a tha
air an leagadh sìos, thug e
comhfhurtachd dhuinne le
teachd Thituis:
7 Agus cha'n e le a
theachd-san a mhàin, ach
mar an ceudna leis a' chomh-
fhurtachd a fhuair esan
uaibhse, 'nuair a chuir e an
céill duinn bhur dian-thog-
radh, bhur caoidh[2], bhur teas-
ghràdh dhomh-sa; air chor
as gur mòid a rinn mi gaird-
eachas.
8 Oir ged chuir mi doilgh-
eas oirbh leis an litir, cha'n
'eil aithreachas orm; ged bha
aithreachas orm: oir tha mi
faicinn gu'n do chuir an litir
sin doilgheas oirbh, ged nach
d'rinn i so ach rè tamuill.
9 A nis tha gàirdeachas
orm, cha'n ann air son sibh a
bhi doilich, ach gu robh sibh
doilich chum aithreachais[3]:
oir bha doilgheas oirbh air
mhodh diadhaidh, chum nach
tigeadh call oirbh ann an aon
ni do ar taobh-ne.
10 Oir oibrichidh am bròn
diadhaidh aithreachas chum
slàinte do nach gabhar aith-
reachas: ach oibrichidh doil-
gheas an t-saoghail bàs.
11 Oir feuch, an ni so féin
doilgheas diadhaidh bhi oirbh,
ciod e meud an dùrachd a
dh'oibrich e annaibh, seadh,
ciod an glanadh oirbh féin[4],
seadh, *ciod* an ro-dhiom,
seadh, *ciod* an t-eagal, seadh,
ciod an dian-thogradh, seadh,
ciod an t-eud, seadh, *ciod* an
togradh dioghaltais? anns
gach ni dhearbh sibh sibh
féin bhi glan sa' chùis so.
12 Uime sin ged sgriobh
mi do 'ur n-ionnsuidh, cha
b'ann air a shon-san a rinn
an eucoir, no air a shon-san
air an d'rinneadh an eucoir,
ach a chum gu foillsicht-
eadh dhuibh ar cùram-ne
mu'r timchioll-sa am fianuis
Dé.
13 Uime sin fhuair sinn
comhfhurtachd air son bhur
comhfhurtachd-sa: seadh,
bu ro mhò a rinn sinn gaird-

---

[1] *uamhunn.* [2] *bròn.*

[3] *atharrachadh inntinn.*
[4] *an saoradh, an leith-sgeul.*

eachas, air son gairdeachais
Thituis, do bhrìgh gu'n d'
fhuair a spiorad suaimhneas
uaibhse uile.
14 Oir ma rinn mi bòsd[1]
sam bith ris-san asaibh-se,
cha'n eil nàire orm ; ach mar
a labhair sinn na h-uile nithe
am fìrinn ribhse, is amhuil
sin a fhuaradh fìrinneach ar
bòsd asaibh-se ri Titus.
15 Agus a ta dùrachd a
chridhe-san ni's pailte do 'ur
taobh-sa, air dha bhi a'
cuimhneachadh bhur n-ùmh-
lachd uile, mar a ghabh sibh
ris le h-eagal agus ball-
chrith.
16 Uime sin tha gaird-
eachas orm gu bheil dànachd
agam asaibh anns gach ni.

CAIB. VIII.

1 *Bhrosnuich Pòl na Corintianaich gu tional seirceil a dheanamh air son nan naomh bochda ann an Ierusalem, le eisempleir nam Macedonach,* 7 *le moladh an dian-thograidh a bha aca féin roimh,* 9 *le eisempleir Chriosd,* 14 *agus leis an tairbhe spioradail a thigeadh dhoibh féin o'n tabhartas sin.*

A NIS, a bhràithre, tha
sinn a' toirt fios duibh
air gràs Dé, a thugadh do
eaglaisibh Mhacedonia :
2 Eadhon gu'n robh, ann
am mòr-dhearbhadh àmh-
ghair, pailteas an aoibhneis,
agus doimhne am bochduinn,
ro phailte chum saoibhreis
am fialuidheachd[2].
3 Oir (tha mi toirt fianuis,)
gu robh iad uatha féin toileach
a réir an comais, seadh, thar
an comas :
4 A' guidhe oirnne gu
dùrachdach, gu'n gabhamaid
an tiodhlac, agus comh-roinn
an fhrithealaidh do na naomh-
aibh.
5 Agus cha'n ann mar a
shaoil sinne[3], ach thug siad
iad féin air tùs do'n Tighearn,
agus *'na dhéigh sin* dhuinne a
réir toil Dé :
6 Air chor as gu'n do chuir
sinn impidh air Titus, a réir
mar a thòisich e roimh, mar
sin gu'n crìochnaicheadh e
annaibh-sa an gràs[4] sin féin
mar an ceudna.
7 Uime sin mar a ta sibh
pailte anns gach uile ni, ann
an creidimh, ann an ùr-
labhradh, agus ann an eòlas,
agus ann an uile dhìchioll,
agus ann bhur gràdh dhuinne,
bithibh pailte anns a' ghràs
so mar an ceudna.
8 Cha'n 'eil mi a' labhairt[5]
so mar àithne, ach a thaobh
dùrachd dhaoine eile, agus
a dhearbhadh tréibhdhireas
bhur gràidh-sa.
9 Oir is aithne dhuibh gràs
ar Tighearna Iosa Criosd, ged
bha e saoibhir, gidheadh gu'n
d'rinneadh bochd e air bhur
sonsa chum gu biodh sibhse
saoibhir tre a bhochduinn-
san.
10 Agus anns *an ni* so tha
mi toirt *mo* chomhairle : oir a
ta so tarbhach[6] dhuibhse, a
thòisich roimh, cha'n e mhàin
air deanamh, ach air a bhi
togarrach o cheann bliadhna.
11 A nis air an aobhar sin
coimhlionaibh an gnìomh[7];
ionnus mar a *bha sibh* ullamh
chum na toile, mar sin gu'*m*
bi sibh ullamh chum coimh-
lionaidh as na bheil agaibh.

---

1 *uaill, mòr-dhuil.*
2 *an daonnachda.*
3 *a bha dòchas againne.*

4 *tiodhlac.* 5 *Ni'n labhram.*
6 *iomchubhaidh.*
7 *an deanamh.*

12 Oir ma bhios air tùs inntinn thoileach ann, gabhar ris a réir mar *a ta* aig neach, *agus* cha'n ann a réir nan nithe nach 'eil aige.

13 Cha'n ann chum gu'm biodh socair aig daoine eile, agus amhghar agaibh-sa.

14 Ach a thaobh co-cheartais, chum san àm so nis *gu'm bi* bhur pailteas-sa 'na *choimhleasachadh* air an uireasbhuidh-san, agus mar an ceudna chum gu'm bi am pailteas-san 'na *choimhleasachadh* air bhur n-uireasbhuidh-sa, air chor as gu'm bi co-cheartas *eadaraibh;*

15 A réir mar a ta e sgrìobhta, An ti a *thionail* mòran, cha robh anabarr aige: agus an ti a *thionail* beagan, cha robh easbhuidh air.

16 Ach buidheachas do Dhia, a chuir an cùram dùrachdach sin féin do 'ur taobh-sa ann an cridhe Thituis.

17 Oir gu deimhin ghabh e ris an impidh; ach air dha bhi ni bu togarraiche, chaidh e d'a thoil féin do 'ur n-ionnsuidh.

18 Agus chuir sinne maille ris am bràthair, aig am bheil *a* chliù san t-soisgeul, feadh nan eaglaisean uile:

19 (Agus cha'n e *so* a mhàin, ach thaghadh e leis na h-eaglaisibh mar an ceudna mar chompanach turuis dhuinne, leis an tiodhlac so a fhrithealadh leinne chum glòire an Tighearna sin féin, agus *chum foillseachaidh* bhur n-inntinn ullamh-sa.)

20 A' seachnadh so, nach tugadh neach air bith mi-chliù dhuinne thaobh a' phailteis so a fhrithealadh leinne:

21 Air dhuinn bhi solarachadh nithe ciatach, cha'n e mhàin am fianuis an Tighearn, ach mar an ceudna am fianuis dhaoine.

22 Agus chuir sinn maille riu ar bràthair, a dhearbh sinn gu minic dùrachdach am mòran do nithibh, ach a nis ni's ro dhùrachdaiche, a thaobh an ro-earbsa ta *aige*[1] asaibh-sa.

23 Ma *dh'fhiosraichear* ni sam bith mu Thitus, *is e* mo chompanach-sa e, agus mo chomh-oibriche do 'ur taobh-sa: no *mu thimchioll* nam bràithre, *is iad* teachdairean nan eaglaisean, *agus* glòir Chriosd.

24 Uime sin nochdaibh dhoibh-san, agus am fianuis nan eaglaisean, dearbhadh bhur gràidh-sa, agus ar n-uaill-ne do 'ur taobh.

CAIB. IX.

1 *Dh'innis Pòl an reuson air son, ged b'aithne dha mòr-thogradh nan Corintianach, an do chuir e Titus agus na bràithre roimh-laimh d'an ionnsuidh g'am brosnuchadh gu déirc a thoirt gu pailte, do bhrìgh gur gnè shìol-chuir iad,* 10 *a bheir bàrr pailte dhoibh féin.*

OIR a thaobh frithealaidh do na naomhaibh, is neo-fheumail dhomh-sa sgrìobhadh do 'ur n-ionnsuidh.

2 Oir is aithne dhomh togarrachd bhur n-inntinn, as leth am bheil mi deanamh[2] uaill asaibh-sa ris na Macedonaich, *ag ràdh,* Gu robh Achaia ullamh o cheann bliadhna; agus bhrosnuich bhur n-eud-sa ro mhòran.

---

[1] agam.

[2] *an deanam.*

3 Gidheadh chuir mi na bràithre *do 'ur n-ionnsuidh*, air eagal gu'm biodh ar n-uaill-ne asaibh dìomhain sa' chùis so; chum mar a thubhairt mi, gu'm biodh sibh ullamh:
4 Air eagal ma thig na Macedonaich maille rium, agus gu'm faigh iad sibhse neo-ullamh, gu'm bi nàire oirnne, (gun a ràdh oirbhse,) á dànadas na h-uaill so.
5 Uime sin bhreithnich mi gu'm b'fheumàil impidh chur air na bràithribh, iad a dhol air tùs do 'ur n-ionnsuidh-sa, agus bhur tabhartas, air an do labhradh ribh roimh, a dheanamh deas, chum gu'm biodh sin ullamh, mar thiodhlac[1], agus cha'n ann mar ni a dh'aindeoin.
6 Ach so *a ta mi ag ràdh,* An ti a chuireas gu gann, buainidh e gu gann mar an ceudna; agus an ti a chuireas gu pailte, buainidh e gu pailte mar an ceudna.
7 *Thugadh* gach duine seachad a réir rùin a chridhe; na b'ann an doilgheas, no le h-éigin: oir is toigh le Dia an neach a bheir seachad gu suilbhir.
8 Agus *is* comasach Dia air gach gràs a dheanamh ro phailte dhuibh-se, chum air dhuibh anns gach uile ni làn leoir a bhi agaibh a ghnàth, gu'm biodh sibh pailte chum gach deadh oibre.
9 A réir mar a ta e sgrìobhta, Sgaoil e *a chuid;* thug e do na bochdaibh: mairidh 'fhireantachd a chaoidh.
10 A nis an ti a bheir sìol do'n fhearcuir[2], agus aran chum bidh, gu tugadh e agus gu meudaicheadh e bhur curachd-sa, agus gu tugadh e do thoradh bhur fìreantachd fàs.)
11 Air dhuibh bhi air bhur deanamh saoibhir anns gach uile ni chum gach uile thabhartais, ni a dh'oibricheas leinne breith-buidheachais do Dhia.
12 Oir a ta frithealadh na seirbhis so, cha'n e mhàin a' leasachadh uireasbhuidh nan naomh, ach a ta e mar an ceudna pailte tre mhòran breith-buidheachais do Dhia;
13 (Air dhoibh bhi, tre dhearbhadh an fhrithealaidh so, a' toirt glòire do Dhia air son bhur n-ùmhlachd do shoisgeul Chriosd a réir bhur n-aidmheil, agus air son bhur tabhartais fhialuidh[3] dhoibh-san, agus do na h-uile *dhaoinibh:*
14 Agus tre an urnuigh air bhur son-sa, aig am bheil mòr-dhéidh oirbh air son gràis Dé a ta ro phailte annaibh.
15 Buidheachas do Dhia air son a thiodhlaic do-labhairt[4].

CAIB. X.

1 *An aghaidh nan abstol bréige, a bha deanamh tàir air anmhuinneachd a phearsa agus air a làthaireachd chorporra, chuir Pòl an céill an neart agus an t-ùghdarras spioradail sin leis an d'armaicheadh e an aghaidh cumhachdan a naimhdean uile, &c.*

ANIS tha mise féin Pòl a' guidhe oirbh, tre mhacantas agus shéimheachd Chriosd, neach air dhomh a bhi làthair a ta ìosal 'nur

[1] *ghean-maith.*
[2] *do'n t-sioladair.*
[3] *dhaonnachdaich.*
[4] *do-chur an céill.*

measg, ach air dhomh a bhi uaibh a ta dàna oirbh :

2 Ach tha mi ag iarraidh oirbh *a dh'athchuinge,* gun *sibh a thoirt orm,* an uair a bhios mi làthair, bhi dàna, leis a' mhuinghin[1] leis an saoilear mi bhi dàna an aghaidh dream àraidh a tha toirt meas oirnne, mar gu bitheamaid ag imeachd a réir na feòla.

3 Oir ged tha sinn ag imeachd[2] anns an fheòil, cha'n ann a réir na feòla ta sinn a' cogadh :

4 (Oir ar n-airm chogaidh cha'n fheòlmhor iad, ach cumhachdach o Dhia chum daingnichean a leagadh :)

5 A' tilgeadh sìos reusonachaidh, agus gach ni àrd a dh'àrdaicheas e féin an aghaidh eòlais Dé, agus a' toirt am braighdeanas gach smuain chum ùmhlachd Chriosd :

6 Agus dioghaltas ullamh againn r'a dheanamh air gach uile eas-ùmhlachd, 'nuair a chomhlionar bhur n-ùmhlachd-sa.

7 An amhairc sibh air nithibh a réir an coslais ? ma tha dòchas[3] aig aon neach as féin, gur le Criosd e, smuainicheadh e so a ris uaith féin, mar is le Criosd esan, gur le Criosd sinne mar an ceudna.

8 Oir ged dheanainn càileigin ni's mò dh'uaill as ar cumhachd-ne, (a thug an Tighearna dhuinn chum fòghluim[4] agus cha'n ann chum bhur sgrios-sa,) cha bhiodh nàire orm :

9 Chum nach measar mi mar gu'm bithinn a' cur eagail oirbh le litrichibh.

10 Oir a ta *a* litrichean, (tha iadsan ag ràdh,) cudthromach agus làidir, ach *a ta a* làthaireachd chorporra anmhunn[5], agus a chainnt tàireil.

11 Smuainicheadh a leithid sin *do dhuinè* so, mar a ta sinne ann am focal tre litrichibh, agus sinn as làthair, mar sin gu'*m bi sinn* ann an gnìomh air dhuinn a bhi làthair.

12 Oir cha'n 'eil a dhànadas[6] againne sinn féin a chur an àireamh, no a choimeas ri dream àraidh a mholas iad féin: ach air dhoibh-san bhi 'gan tomhas féin eatorra féin, agus 'gan coimeas féin riu féin, cha'n 'eil iad glic.

13 Ach cha dean sinne uaill á nithibh a tha thar *ar* tomhas, ach a réir tomhais na riaghailt[7] a roinn Dia dhuinne, eadhon tomhas a ruigeas oirbhse.

14 Oir cha'n eil sinne 'gar sìneadh féin thar *ar tomhas,* mar nach ruigeamaid sibhse ; oir thàinig sinn eadhon do 'ur n-ionnsuidh-sa[8], le soisgeul Chriosd :

15 Gun sinn a bhi deanamh uaill á nithibh a ta thar *ar* tomhas, *eadhon* a saothairibh dhaoine eile ; ach a ta dòchas againn, 'nuair a mheudaichear bhur creidimhsa, gu faigh sinn farsuinneachd gu pailte annaibh a réir ar riaghailt-ne,

16 Chum an soisgeul a shearmonachadh anns na *h-ionadaibh* an taobh thall duibhse, *agus* cha'n ann chum uaill

---

[1] *mhisnich, urrasachd.* [2] *gluasad, siubhal.* [3] *earbsa.*

[4] *togail suas.* [5] *lag.* [6] *a mhisnich.* [7] *riaghail.* [8] *thugaibh-sa.*

a dheanamh ann an riaghailt
duine eile, á nithibh a ta ull-
amh a cheana.
17 Ach an ti a ni uaill,
deanadh e uaill anns an Tigh-
earn.
18 Oir cha'n e an ti a
mholas e féin a tha ion-
mholta[1], ach an ti a mholas
an Tighearn.

CAIB. XI.

1 *Tre ro-mheud cùraim Phòil do na Corintianaich, thòisich e dh'aindeoin ri e féin a mholadh ;* 5 *dh'innis e nach robh e a bheag goirid air na h-abstoil bu mhò,* 7 *gu'n do shearmonaich e an soisgeul dhoibh gu saor,* 13 *agus nochd e nach robh e a bheag a dheidh-làimh air an luchd-oibre chealgach sin, thaobh aon sochair a bhuineadh do'n lagh, &c.*

B'FHEARR leam gu'n
giùlaineadh sibh beagan
le m' amaideachd ; agus da
rìreadh giùlainibh leam.
2 Oir a ta mi eudmhor
umaibh le h-eud diadhaidh ;
oir rinn mi ceangal-pòsaidh
eadar sibh agus aon fhear,
chum bhur cur mar òigh fhìor-
ghloin an làthair Chriosd.
3 Ach a ta eagal orm, air
dòigh sam bith, mar a mheall
an nathair Eubha le a cuil-
bheartachd, mar sin gu'n
truaillear bhur n-inntinn-
sa o'n aon-fhillteachd a ta
ann an Criosd.
4 Oir nan deanadh an
neach a thig, Iosa eile a
shearmonachadh nach do
shearmonaich sinne, no *nam*
faigheadh sibhse spiorad eile,
nach d'fhuair sibh, no soisg-
eul eile ris nach do ghabh
sibh, dh'fheudadh sibh gu
maith giùlan *leis*.
5 Oir is i mo bharail-sa
nach robh mi a bheag goirid
air na h-abstolaibh a b'àirde.
6 Ach ged *tha* mi neo-
fhòghluimte ann an cainnt,
gidheadh cha'n 'eil mi *mar sin*
ann an eòlas ; ach rinneadh
sinn làn-fhollaiseach anns na
h-uile nithibh 'nur measg-sa.
7 An d'rinn mi cionta le
mi féin ìsleachadh chum gu'm
biodh sibhse air bhur n-àrd-
achadh, *no* a chionn gu'n do
shearmonaich mi soisgeul Dé
a nasgaidh dhuibh ?
8 Chreach mi eaglaisean
eile, a gabhail tuarasdail
uatha, chum seirbhis a dhean-
amh dhuibhse.
9 Agus an uair a bha mi
làthair maille ribhse agus
uireasbhuidh orm, cha do leig
mi mo throm air duine sam
bith : oir leasaich na bràith-
rean, a thàinig o Mhacedo-
nia, m'uireasbhuidh : Agus
anns na h-uile nithibh
choimhid mi mi féin o m'
throm a leigeadh oirbhse, agus
coimhididh.
10 Mar a ta fìrinn Chriosd
annam, cha chumar an uaill
so uam ann an crìochaibh na
h-Achaia.
11 C'ar son? An ann a
chionn nach 'eil gràdh agam
dhuibh? Tha fios aig Dia.
12 Ach an ni a ta mi dean-
amh, ni mi fathast e, chum gu
toir[2] mi air falbh cionfàth[3]
uatha-san le'm bu mhiann
cion-fàth fhaotainn, chum
anns an ni as am bheil iad a'
deanamh uaill, gu faighear
iad eadhon mar sinne.
13 Oir is ann d'an leithidibh
sin *a ta* abstola bréige, luchd-
oibre cealgach, 'gan cur féin
ann an cosamhlachd abstola
Chriosd.

---

[1] *dearbhta.*

[2] *gearr.* [3] *cothrom.*

14 Agus cha'n iongantach
sin: oir cuirear Satan féin an
cruth[1] aingil soillse.
15 Uime sin cha ni mòr *e*
ged chuirear a mhinisteirean
mar an ceudna ann an cruth
mhinisteirean na fìreantachd;
aig am bi an crìoch dheireann-
ach a réir an oibre.
16 A ta mi ag ràdh a rìs,
Na measadh aon neach gur
amadan mi; no fòs, gabh-
aibh rium mar amadan féin
chum gu'n dean mi beagan
uaill asam féin.
17 An ni a ta mi a labhairt,
cha'n ann a réir an Tighearna,
a ta mi 'ga labhairt, ach mar
gu b'ann gu h-amaideach
anns an dànadas uaille so.
18 Do bhrìgh gu bheil
mòran a' deanamh uaill a
réir na feòla, ni mise uaill
mar an ceudna.
19 Oir giùlainidh sibh gu
toileach le amadanaibh, do
bhrìgh gu bheil sibh *féin* glic.
20 Oir fuilgidh sibh ma
bheir neach an daorsa sibh,
ma dh'itheas[2] neach *sibh,* ma
bheir neach bhur cuid *dhibh,*
ma dh'àrdaicheas neach e
féin, ma bhuaileas neach air
an aghaidh sibh.
21 Tha mi a' labhairt a
thaobh eas-urraim, mar gu'm
bitheamaid anmhunn: ach,
ge b'e ni anns am bheil
neach air bith dàna, (tha mi
a' labhairt gu h-amaideach,)
a ta mise dàna *ann* mar an
ceudna.
22 An Eabhruidhich iad?
mar sin tha mise mar an
ceudna: An Israelich iad?
mar sin tha mise mar an ceud-
na: An sliochd do Abraham
iad? *mar sin tha* mise mar an
ceudna:
23 Am ministeirean do
Chriosd iad? (tha mi a'
labhairt mar dhuine mi-
chéillidh,) a ta mise os an
ceann *san ni so:* ann an saoth-
airibh ni's pailte, ann am
buillibh ni's ro mhò[3], am
prìosanaibh ni's trice, am
bàsaibh gu minic.
24 Fhuair mi o na h-
Iudhaich cùig uairean dà
fhichead *buille* ach a h-aon.
25 Ghabhadh le slataibh
orm tri uairean, chlachadh
mi aon uair, dh'fhuiling mi
long-bhriseadh tri uairean;
là agus oidhche bha mi san
doimhne:
26 Ann an turusaibh gu
minic, ann an gàbhadh aimh-
nichean, ann an cunnartaibh
fhear-reubainn, ann an cunn-
artaibh o *m'* chinneach *féin,*
ann an cunnartaibh o na
Cinnich, ann an cunnartaibh
sa' bhaile, ann an cunnart-
aibh san fhàsach, ann an
cunnartaibh san fhairge, ann
an cunnartaibh am measg
bhràithre breugach[4];
27 Ann an saothair agus
sgìos[5], am faireibh gu minic,
ann an ocras agus tart, an
trasgaibh gu minic, am fuachd
agus an lomnochduidh.
28 A bhàrr air na nithibh
a ta an leth muigh, an ni a
ta teachd orm gu lathail, ro
chùram nan eaglaisean uile.
29 Cò a ta lag, agus nach
'eil mise lag? cò a ta faotainn
oilbheim, agus nach 'eil mise
a' losgadh?
30 Ma's éigin domh uaill
a dheanamh, is ann as na

---

[1] *riochd.* [2] *chlaoidheas.*
[3] *thar tomkas.*

[4] *fallsa, mealltach.*
[5] *sgìos agus briseadh-cridhe.*

nithibh a bhuineas do m' an-
mhuinneachd a ni mi uaill.

31 Tha fios aig Dia, eadhon
Athair ar Tighearna Iosa
Criosd, a tha beannaichte gu
siorruidh, nach 'eil mi dean-
amh bréige.

32 Ann an Damascus chuir
uachdaran *a' phobuill* fuidh
Aretas an righ, freiceadan
air baile nan Damasceneach,
an rùn mise a ghlacadh :

33 Ach tre uinneig leigeadh
sìos ris a' bhalla mi ann an
cliabh, agus chaidh mi as a
làmhaibh.

CAIB. XII.

1 Chum abstolachd a mholadh, ged fheudadh Pòl uaill a dheanamh as a thaisbeinibh iongantach, 9 gidheadh is fearr leis uaill a dheanamh as 'anmhuinneachd; 11 fhuair e cron doibh a chionn gu'n d'éignich iad chum na h-uaille dìomhain so.

GU deimhin cha'n 'eil e
iomchuidh dhomh-sa uaill
a dheanamh : ach thig mi
chum seallanna agus taisb-
eana an Tighearna.

2 B'aithne dhomh duine
ann an Criosd ceithir bliadhna
deug roimh so, (ma's anns
a' choluinn, cha'n fhios
domh; no as a' choluinn,
cha'n fhios domh; aig Dia a
ta fios;) a leithid sin do
dhuine thogadh chum an
treas nèamh.

3 Agus b'aithne dhomh a
leithid sin do dhuine, (ma's
anns a' choluinn, no as a'
choluinn, cha'n fhios domh :
aig Dia a ta fios ;)

4 Gu'n do thogadh suas e
gu pàrras, agus gu'n cual e
briathra do - labhairt, nach
feud duine a labhairt[1].

5 Ma' leithid sin *do dhuine*
ni mi uaill : ach asam féin
cha dean mi uaill, mur *dean
mi* á m' anmhuinneachd-
aibh[2].

6 Oir ged b aill leam uaill
a dheanamh, cha bhi mi a'm'
amadan ; oir labhraidh mi an
fhìrinn : gidheadh a ta mi a'
cumail orm féin, air eagal
gu'm bi meas aig duine dhiom
thar mar a ta e 'gam fhaicinn,
no a' cluinntinn umam.

7 Agus air eagal gu'm
bithinn air m'àrdachadh thar
tomhas, tre ro - mheud nan
taisbean, thugadh dhomh
sgolb san fheoil, teachdair
Shatain chum gu'm buaileadh
e mi[3], air eagal gu'm bithinn
air m'àrdachadh thar tomhas.

8 Air a shon so ghuidh mi
an Tighearn tri uairean, gu'n
imicheadh *so* uam.

9 Agus thubhairt e rium,
Is leoir mo ghràs-sa dhuit :
oir a ta mo chumhachd air a
dheanamh foirfe ann an
anmhuinneachd. Uime sinn
is ro thoiliche a ni mi uaill á
m' anmhuinneachdaibh, chum
gu'n gabh cumhachd Chriosd
còmhnuidh orm.

10 Uime sin tha mi gabhail
tlachd ann an anmhuinn-
eachdaibh, am maslaibh, ann
an uireasbhuidhibh, ann an
geur - leanmhuinnibh, ann
an teanntachdaibh[4] air son
Chriosd : oir an uair a ta mi
lag, an sin a ta mi làidir.

11 Rinneadh a'm' amadan
mi le uaill a dheanamh ;
dh'éignich sibhse mi : oir bu
chòir dhomh bhi air mo mhol-
adh leibhse : oir cha robh mi
bheag sam bith fo na h-ab-

---

[1] *nach urrainn duine a labhairt.*
[2] *laigsibh.*
[3] *chum gabhail le dornaibh orm.*
[4] *trioblaidibh, aindeisibh.*

stolaibh a's àirde, ged nach
'eil annam ach neo-ni.
12 Gu deimhin dh'oibrich-
eadh comharan abstoil ann
bhur measg-sa anns gach
uile fhoighidin, ann an
comharaibh agus an iong-
antasaibh, agus an cumh-
achdaibh[1].
13 Oir ciod an ni anns an
robh sibh ni bu lugha na
eaglaisean eile, mur e nach
do leig mi féin mo throm
oirbh? thugaibh maitheanas
dhomh san eucoir so.
14 Feuch, a ta mi ullamh
a nis an treas uair gu teachd
do 'ur n-ionnsuidh; agus cha
chuir mi mo throm oirbh; oir
cha'n e bhur cuid a tha mi 'g
iarraidh, ach sibh féin: oir
cha 'n 'eil e mar fhiachaibh
air a' chloinn ionmhas a
chruinneachadh fa chomhair
nam pàrantan, ach air na
pàrantaibh fa chomhair na
cloinne.
15 Agus is ro thogarrach a
ni mise caitheadh, agus a
chaithear mi air son bhur
n-anama-sa, ged mar is ro
phailte a ta gràdh agam
dhuibh, gur lugha bhur gràdh-
sa dhomh.
16 Ach biodh e mar sin,
nach do chuir mi trom oirbh:
gidheadh air dhomh bhi inn-
leachdach, ghlac mi le seòlt-
achd sibh.
17 An d'rinn mise tre aon
neach dhuibhsan a chuir mi
do 'ur n-ionnsuidh buann-
achd dhibh?
18 Ghuidh mi air Titus *dol
do 'ur n-ionnsuidh*, agus chuir
mi bràthair maille ris: an d'
rinn Titus buannachd dhibh?
nach do ghluais sinn san aon
spiorad? agus anns na h-aon
cheumaibh?
19 A rìs, am bheil sibh a'
saoilsinn gu bheil sinne gabh-
ail ar leithsgeil ribh? tha
sinn a' labhairt am fianuis
Dé ann an Criosd: ach *a ta*
an t-iomlan, a chàirde, chum
bhur fòghluim-sa[2].
20 Oir is eagal leam, air
dhomh teachd, nach faigh mi
sibh mar is miann leam, a-
gus gu faighear mise dhuibh-
se mar nach bu mhiann leibh:
air eagal gu'm bi connsach-
adh, farmad, fearg, comhstri,
cùl-chàineadh, cogarsaich,
àrdain[3], ceannairce *'nur
measg*:
21 Air eagal an uair a thig
mi a rìs, gu'n ìslich mo Dhia
mi 'nur measg, agus gu dean
mi caoidh air son mòrain do'n
dream a pheacaich a cheana,
agus nach do ghabh aith-
reachas do'n neò-ghloine, a-
gus strìopachas, agus mhac-
nus a rinn iad.

CAIB. XIII.

1 *Bhagair Pòl cumhachd 'abstolachd an aghaidh pheacach cruaidh-mhuinealach:* 5 *agus chomhairlich e dhoibh an creidimh a dhearbhadh,* 7 *agus am beatha a leasachadh mun tig e:* 11 *chomh-dhùin e an litir le earail choitchionn agus le h-ùrnuigh.*

IS i so an treas uair a ta mi
a' teachd do 'ur n-ionns-
uidh: am beul dithis no triuir
do fhianuisibh bithidh gach
focal seasmhach.
2 Dh'innis mi cheana, agus
tha mi roimh-làimh ag inns-
eadh dhuibh, mar gu'm bith-
inn a làthair an dara uair;
agus a nis air dhomh bhi as

[1] *gnìomharaibh cumhachdach.*

[2] *bhur togail suas.*
[3] *àrd-inntinneachd, atmhoireachd.*

bhur làthair, tha mi a' sgrìobhadh chum na dream a pheacaich roimh so, agus chum chàich uile, ma thig mi a rìs, nach caomhain mi:

3 O tha sibh ag iarraidh dearbhaidh air Criosd a' labhairt annam-sa, neach do 'ur taobh-sa 'nach 'eil anmhunn, ach a ta cumhachdach annaibh.

4 Oir ged cheusadh e tre anmhuinneachd, gidheadh a ta e beò tre chumhachd Dhé: oir a ta sinne mar an ceudna anmhunn ann-san, gidheadh bithidh sinn beò maille ris tre chumhachd Dhé do 'ur taobh-sa.

5 Ceasnaichibh sibh féin, am bheil sibh sa' chreidimh; dearbhaibh sibh féin: nach aithne dhuibh sibh féin, gu bheil Iosa Criosd annaibh, mur daoine a chuireadh air cùl[1] sibh?

6 Ach tha dòchas agam gu'm bi fhios agaibh nach daoine a chuireadh air cùl sinne.

7 A nis tha mi guidhe air Dia gun sibhse a dheanamh uilc air bith; cha'n ann chum gu'm faicear sinne bhi dearbhta, ach chum gu'n deanadh sibhse an ni sin a ta maith[2], ged robh sinne mar dhaoine a chuireadh air cùl.

8 Oir cha'n urrainn sinn ni air bith a dheanamh an aghaidh na fìrinn, ach air son na fìrinn.

9 Oir tha sinn subhach an uair a tha sinn *féin* anmhunn, agus sibhse làidir: agus tha sinn a' guidhe so mar an ceudna, sibhse bhi diongmhalta.

10 Is ann uime so a sgrìobh mi na nithe so *do 'ur n'ionnsuidh* air dhomh bhi as bhur làthair, chum air dhomh bhi làthair nach bithinn garg, a réir a' chumhachd a thug an Tighearna dhomh chum fòghluim[3], agus cha'n ann chum sgrios.

11 Fa dheòidh, a bhràithre, slàn leibh: bithibh diongmhalta[4], bithibh subhach, bithibh a dh'aon inntinn, bithibh sìochail; agus bithidh Dia a' ghràidh agus na sìthe[5] maille ribh.

12 Cuiribh fàilte air a chéile[6] le pòig naoimh.

13 Tha na naoimh uile a' cur beannachd do 'ur n-ionnsuidh.

14 Gràs an Tighearna Iosa Criosd, agus grádh Dhé, agus comh-chomunn an Spioraid naoimh, *gu robh* maille ribh uile. Amen.

---

1 *daoine neo-dhearbhta.*
2 *ciatach.* 3 *togail suas.*
4 *foirfe, iomlan.* 5 *sìothchaint.*
6 *Altaichibh beatha a chéile.*

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN
GALATIANACH.

CAIB. I.

1 *Tha iongantas air Pòl gu'n do thréig na Galatianaich esan agus an soisgeul cò luath:* 8 *agus mhalluich e an dream sin a shearmonaicheas aon soisgeul eile ach na shearmonaich e féin;* 11 *dh'fhòghluim e'n soisgeul cha b'ann o dhaoinibh, ach o Dhia,* 13 *agus nochd e ciod a ghnè duine bha ann mun do ghairmeadh e.*

POL abstol, (cha'n ann o dhaoinibh, no tre dhuine, ach tre Iosa Criosd, agus tre Dhia *an* t-Athair, a thog suas e o na marbhaibh,)

2 Agus na bràithrean uile a tha maille rium, chum eaglaisean Ghalatia:

3 Gràs duibh, agus sìth o Dhia an t-Athair, agus *o* ar Tighearn Iosa Criosd,

4 A thug e féin air son ar peacanna, chum gu'n saoradh e sinn o'n droch shaoghal a ta làthair, a réir toile Dé agus ar n-Athar-ne:

5 Dhàsan *gu robh* glòir gu saoghal nan saoghal. Amen.

6 Is iongnadh leam gu'n d'atharraicheadh [1] sibh co luath uaith-san a ghairm sibh tre [2] ghràs Chriosd, gu soisgeul eile:

7 Ni nach *soisgeul* eile; ach a ta dream àraidh 'gur buaireadh, le'n àill soisgeul Chriosd a thilgeadh bun os ceann [3].

8 Ach nan deanamaid-ne, no aingeal o nèamh, soisgeul eile a shearmonachadh dhuibh, ach *an soisgeul a* shearmonaich sinne dhuibh, biodh e malluichte.

9 Amhuil mar a thubhairt sinn roimh, a ta mise ag ràdh a nis a rìs mar an ceudna, Ma shearmonaicheas neach sam bith soisgeul eile dhuibh, ach *an soisgeul* a ghabh sibh, biodh e malluichte.

10 Oir am bheil mi nis a' cur impidh air [4] daoinibh, no air Dia? no am bheil mi 'g iarraidh daoine a thoileachadh? oir nam bithinn fathast a' toileachadh dhaoine, cha bhithinn a'm' sheirbhiseach aig Criosd.

11 Ach a ta mi toirt fios duibh, a bhràithre, an soisgeul a shearmonaicheadh leam-sa, nach ann a réir duine a ta e.

12 Oir cha b'ann o dhuine a fhuair mi e, ni mò a theagaisgeadh dhomh *e*, ach tre fhoillseachadh Iosa Criosd.

13 Oir chuala sibh mo chaithe-beatha-sa [5] san aimsir a chaidh seachad, ann an creidimh nan Iudhach, gu'n d'rinn mi thar tomhas geurleanmhuinn air eaglais Dé, agus gu'n d'fhàsaich mi i:

14 Agus gu'n d'thàinig mi air m'aghaidh ann an creidimh nan Iudhach thar mòran do m' chomh-aoisibh am

[1] *gu'n d'thugadh thairis.*
[2] *chum.*

[3] *fhiaradh, chlaon-thruaillcadh.*
[4] *a' cur m'earbsa á.*
[5] *mo ghiùlan.*

measg mo chinnich féin, air
dhomh bhi ni bu ro eudmhoire
mu ghnàthannaibh mo shinn-
sireachd.
15 Ach an uair a b'i deadh
thoil Dé, a sgar o bhroinn mo
mhàthar mi, agus a ghairm
mi tre a ghràs,
16 A Mhac féin fhoills-
eachadh annam[1], chum gu
searmonaichinn e am measg
nan Cinneach; air ball cha
do chuir mi comhairle ri feòil
agus fuil:
17 Ni mò chaidh mi suas
gu Ierusalem, chum na
muinntir sin a bha 'nan ab-
stolaibh romham; ach chaidh
mi gu Arabia, agus a rìs
thàinig mi air m'ais gu Da-
mascus.
18 An déigh sin an ceann
thri bliadhna, chaidh mi suas
gu Ierusalem, a dh'fhaicinn
Pheadair, agus dh'fhan mi
maille ris cùig làithean deug.
19 Ach neach air bith eile
do na h-abstolaibh cha'n
fhaca mi, ach Seumas bràth-
air an Tighearna.
20 A nis *anns* na nithibh
a ta mi a' sgrìobhadh dhuibh,
feuch, an làthair Dhé, cha'n
eil mi deanamh bréige.
21 'Na dhéigh sin thàinig
mi gu crìochaibh Shiria agus
Chilicia;
22 Agus cha robh eòlas
orm a thaobh m' fhaicinn aig
eaglaisibh Iudea, a bha ann
an Criosd:
23 Ach a mhàin chual iad,
An ti anns an àm a chaidh
seachad a bha 'gar geur-lean-
mhuinn, gu bheil e nis a'
searmonachadh a' chreidimh
a bha e a' sgrios roimh *so*[2]:
24 Agus thug iad glòir do
Dhia air mo shon-sa.

CAIB. II.

1 Chuir an t-abstol an céill c'uin a chaidh e suas gu Ierusalem, agus c'ar son nach do thimchioll-ghearradh Titus. 11 Chuir e'n aghaidh Pheadair, agus dh'innis e dha a reuson, 14 c'ar son a ta e féin, agus muinntir eile, a tha 'nan Iudhaich, a' creidsinn gu'm bi iad air am fìreanachadh tre chreidimh ann an Criosd, agus cha'n ann tre oibribh.

AN sin, an ceann cheithir
bliadhna deug, chaidh mi
a rìs suas gu Ierusalem, maille
ri Barnabas, a' toirt Thituis
leam mar an ceudna.
2 Agus chaidh mi suas a
réir foillseachaidh, agus chuir
mi an céill dhoibh an soisgeul
a ta mi a' searmonachadh am
measg nan Cinneach, ach ann
an uaignidheas dhoibh-san
d'an robh meas, air eagal air
chor sam bith gu'n ruithinn,
no gu'n do ruith mi an dìomh-
anas.
3 Ach cha b'éigin do Thitus
féin a bha a'm' chuideachd,
bhi air a thimchioll-ghearr-
adh, ged bu Ghreugach e:
4 Agus sin air son bhràithre
bréige a ghoid a steach[3] 'nar
measg, a thàinig a steach an
uaignidheas[4] a dh' fhaicinn
ar saorsa, a ta againn ann an
Iosa Criosd, chum ar toirt fo
dhaorsa.
5 Do nach do ghéill sinn
eadhon rè uaire; chum gu'm
buanaicheadh[5] fìrinn an t-
soisgeil maille ribhse.
6 Ach o'n dream sin, a
mheasadh gu'm bu ni éigin
iad, (ciod air bith a bha iad
roimh, cha 'n 'eil suim ann
domh-sa: cha'n 'eil meas aig

---

[1] *leam.* [2] *uair-eigin.* [3] *a thugadh steach os iosal.*

[4] *os iosal.* [5] *fanadh.*

Dia do phearsa duine,) oir
iadsan a mheasadh *gu'm bu
ni éigin iad*, cha do phàirtich
iad le'n còmhradh bheag sam
bith rium-sa.
7 Ach air an làimh eile,
'nuair a chunnaic iad gu'n d'
earbadh soisgeul an neo-thim-
chioll - ghearraidh rium - sa,
mar *a dh'earbadh soisgeul an*
timchioll-ghearraidh ri Pead-
ar;
8 (Oir an ti a dh'oibrich
gu h-éifeachdach [1] ann am
Peadar chum abstolachd an
timchioll - ghearraidh, dh'-
oibrich e gu cumhachdach
annam-sa mar an ceudna
chum nan Cinneach:)
9 Agus an uair a thuig
Seumas, agus Cephas, agus
Eoin, a tha air am meas 'nam
puist [2], an gràs a thugadh
dhomh, thug iad dhomh-sa
agus do Bharnabas deas làmh
a' chomuinn; ionnus *gu rach-
amaid* chum nan Cinneach, a-
gus iad féin chum an tim-
chioll-ghearraidh.
10 A mhàin *b'àill leo* gu'm
bitheamaid cuimhneachail air
na bochdaibh; ni mar an
ceudna a bha ro-thoil [3] agam
féin a dheanamh.
11 Ach an uair a thàinig
Peadar gu Antioch, sheas mi
'na aghaidh as an eudan, a
chionn gu'n robh e r'a choir-
eachadh.
12 Oir roimh do dhream
àraidh teachd o Sheumas,
dh'ith e biadh maille ris na
Cinnich: ach an uair a thàinig
iadsan, chaidh e a thaobh a-
gus thearbaidh se e féin, air
eagal na muinntir a bha do'n
timchioll-ghearradh.

[1] *gu bhrìoghmhor.* [2] *postaibh.*
[3] *ro-thogradh.*

13 Agus rinn na h-Iudhaich
eile gnùis-mhealladh maille
ris mar an ceudna; ionnus
gu'n d'thugadh Barnabas mar
an ceudna a thaobh le'n
cluain [4].
14 Ach an uair a chunnaic
mise nach do ghluais iad gu
tréibhdhireach [5], a réir fìrinn
an t-soisgeil, thubhairt mi ri
Peadar 'nam fianuis uile, Ma
tha thusa, a tha a'd' Iudhach,
a' caitheadh do bheatha a réir
nan Cinneach, agus cha'n
ann a réir nan Iudhach, c'ar
son a ta thu 'g éigneachadh
nan Cinneach am beatha
chaitheadh mar na h-Iudh-
aich?
15 Air dhuinne *a tha 'nar*
n-Iudhaich a thaobh nàduir,
agus cha'n ann 'nar peacaich
do na Cinnich,
16 Fios a bhi againn nach
'eil duine air fhìreanachadh
o oibribh an lagha, ach tre
chreidimh Iosa Criosd, chreid
sinne féinn ann an Iosa
Criosd; chum gu'm bith-
eamaid air ar fìreanachadh
o chreidimh Chriosd, agus
cha'n ann o oibribh an lagha:
oir o oibribh an lagha, cha
bhi feòil sam bith air a fìrean-
achadh.
17 Ach air dhuinn bhi 'g
iarraidh bhi air ar fìreanach-
adh tre Chriosd, ma gheibheai
'nar peacaich sinn féin, *am
bheil*, uime sin, Criosd 'na
mhinisteir peacaidh? Nar
leigeadh Dia.
18 Oir ma thogas mi a rìs
suas na nithe a leag mi, tha
mi deanamh ciontach dhiom
féin.
19 Oir a ta mise tre'n lagh

[4] *gnùis-mhealladh, ceilg.*
[5] *san t-slighe dhìrich.*

marbh do'n lagh, chum gu'm
bithinn beò do Dhia.
20 Tha mi air mo cheusadh
maille ri Criosd : gidheadh a
ta mi beò ; ach cha mhise,
ach Criosd a ta beò annam :
agus a' bheatha a ta mi nis a'
caitheadh san fheòil, tha mi
ga caitheadh tre chreidimh
Mhic Dhé, a ghràdhaich mi,
agus a thug e féin air mo
shon.
21 Cha'n 'eil mi a' cur
gràis Dé an neo-bhrìgh[1] : oir
ma tha fìreantachd tre'n lagh,
is *ann* gun aobhar a fhuair
Criosd bàs.

CAIB. III.

1 *Dh'fheòraich an t-abstol ciod a dh'aom na Galatianaich gus an creidimh a thréigsinn, agus dòigh a chur san lagh.* 6 *Tha'n dream a tha creidsinn air am fìreanachadh,* 9 *agus air am beannachadh maille ri Abraham :* 10 *dhearbh Pol so le iomadh reuson.*

O A Ghalatianacha amaid-
each, cò a chuir druidh-
eachd oirbh, ionnus nach
biodh sibh ùmhal do'n fhìr-
inn, d'an robh Criosd air a
nochdadh gu soilleir[2] fa
chomhair bhur sùl, air a
cheusadh 'nur measg ?
2 So a mhàin b'àill leam
fhòghlum uaibh, An ann o
oibribh an lagha a fhuair sibh
an Spiorad, no o éisdeachd a'
chreidimh ?
3 Am bheil sibh co amaid-
each *as sin?* air dhuibh tòis-
eachadh san Spiorad, am
bheil sibh a nis air bhur
deanam hfoirfe leis an fheòil ?
4 An d'fhuiling sibh na h-
uiread sin do nithibh gu
dìomhain ? ma's *ann* da rìr-
eadh gu dìomhain.
5 An ti uime sin a tha
frithealadh dhuibh an Spior-
aid, agus ag oibreachadh
mhìorbhuile 'nur measg, an
ann tre oibribh an lagha, no
tre éisdeachd a' chreidimh *a
ni e so?*
6 Amhuil mar a chreid
Abraham Dia, agus a mheas-
adh sin dha mar fhìreant-
achd.
7 Uime sin biodh fhios ag-
aibh an dream a *tha* do'n
chreidimh, gur iad sin clann
Abrahaim.
8 Oir air fhaicinn roimh
do'n sgriobtuir gu'm fìrean-
aicheadh Dia na Cinnich tre
chreidimh, shearmonaich e
an soisgeul roimh-làimh do
Abraham, *ag ràdh,* Beann-
aichear na h-uile Chinnich
annad-sa.
9 Uime sin tha an dream a
tha do'n chreidimh, air am
beannachadh maille ri Abra-
ham, fìor-chreideach.
10 Oir a mheud 's a ta do
oibribh an lagha, tha iad
fo'n mhallachadh ; oir a ta e
sgrìobhta, *Is* malluichte gach
neach nach buanaich[3] anns
na h-uile nithibh a ta sgrìobh-
ta ann an leabhar an lagha
chum an deanamh.
11 Ach *is* ni follaiseach,
nach fìreanaichear neach sam
bith tre'n lagh am fianuis Dé :
oir, Bithidh am fìrean beò tre
chreidimh.
12 Agus cha 'n 'eil an lagh
o chreidimh : ach, An duine
a ni iad gheibh e beatha
annta[4].
13 Shaor Criosd sinne o
mhallachadh an lagha, air
dha bhi air a dheanamh 'na
mhallachadh air ar son : oir a
ta e sgrìobhta, *Is* malluichte

[1] *air cùl.* [2] *gu dealbhach.*

[3] *fan.* [4] *leo.*

gach aon a chrochar air crann:

14 Chum gu'n tigeadh beannachadh Abrahaim air na Cinnich tre Iosa Criosd; ionnus gu faigheamaid gealladh an Spioraid tre chreidimh.

15 A bhràithre, tha mi a' labhairt mar dhuine; ged nach bi ann ach coimhcheangal[1] duine, ma tha e air a dhaingneachadh, cha chuir neach air bith air cùl *e*, agus cha chuirear ni sam bith ris.

16 A nis is ann do Abraham a thugadh[2] na geallanna agus d'a shìol. Cha'n abair e, Agus do shìolaibh, mar gu'm biodh *e labhairt* mu mhòran; ach mar mu aon, Agus do d' shìol-sa, neach a's e Criosd.

17 Agus a ta mi ag ràdh so, nach fheudar gu'n cuir an lagh, a thugadh an ceann cheithir cheud agus dheich bliadhna fichead 'na dhéigh, an coimhcheangal an neobhrìgh, a dhaingnicheadh roimh le Dia ann an Criosd, ionnus gu'n cuireadh e an gealladh air cùl.

18 Oir ma's ann o'n lagh *a ta* an oighreachd, cha *'n'eil* i ni's mò o'n ghealladh: ach thug Dia gu saor *i* do Abraham tre ghealladh.

19 C'ar son uime sin *a thugadh* an lagh? thugadh e air son eusaontais, gus an tigeadh an sìol, d'an d'rinneadh an gealladh; air orduchadh le ainglibh an làimh eadar-mheadhonair.

20 A nis an t-eadarmheadhonair, cha'n ann air son aoin *a ta e 'na eadarmheadhonair;* ach is aon Dia.

21 Uime sin *am bheil* an lagh an aghaidh gheallanna Dhé? Nar leigeadh Dia: oir nam biodh lagh air a thabhairt a bhiodh comasach air beatha thoirt uaith, gu deimhin is ann o'n lagh a bhiodh fìreantachd.

22 Ach dh'fhàg an sgriobtuir na h-uile *dhaoine* dùinte sa' pheacadh, chum gu'm biodh an gealladh tre chreidimh Iosa Criosd air a thoirt dhoibh-san a ta creidsinn.

23 Ach mu'n d'thàinig an creidimh, choimhideadh sinn fo 'n lagh, air ar druideadh a steach chum a' chreidimh, a bha gu bhi air fhoillseachadh.

24 Uime sin b'e an lagh, ar n-oid-fhòghluim[3] *g'ar treòrachadh* gu Criosd, chum gu bitheamaid air ar fìreanachadh tre chreidimh.

25 Ach air teachd do'n chreidimh, cha'n 'eil sinn ni's mò fuidh oid-fhòghluim.

26 Oir is sibhse uile mic Dhé tre chreidimh ann an Iosa Criosd.

27 Oir a mheud agaibh 'sa bhaisteadh do Chriosd, chuir sibh umaibh Criosd.

28 Cha'n 'eil Iudhach no Greugach, cha'n 'eil saor no daor, cha'n 'eil firionn no boirionn[4] ann: oir is aon sibh uile ann an Iosa Criosd.

29 Agus ma's le Criosd sibh, is sibh sìol Abrahaim gun amharus, agus is oighreachan *sibh* a réir a' gheallaidh.

[1] *cunradh, cùmhnant.*
[2] *labhradh, rinneadh.*

[3] *ar maighstir-sgoile.*
[4] *bainionn.*

CAIB. IV.

1 Bha sinn fuidh'n lagh, gus an d'thàinig Criosd, mar a ta an t-oighre fuidh a thuiteir gus an tig e gu h-aois. 5 Ach shaor Criosd sinn o'n lagh: 7 uime sin cha'n 'eil sinn 'nar seirbhisich ni's faide dha. 14 Chuir Pòl an cuimhne dhoibh an deadh-ghean dàsan, agus a dheadh-rùin féin doibh-san.

A NIS a ta mi ag ràdh, am feadh a bhios an t-oighre 'na leanabh, nach 'eil eadar-dhealachadh sam bith eadar e agus seirbhiseach, ged is e Tighearn nan uile;

2 Ach a ta e fo luchd-coimhid[1], agus fo luchd-riaghlaidh gu teachd na h-aimsir a dh'orduich an t-athair.

3 Agus mar an ceudna sinne, 'nuair a bha sinn 'nar leanabaibh, bha sinn an daorsa fo cheud fhòghlum an t-saoghail:

4 Ach an uair a thàinig coimhlionadh na h-aimsir, chuir Dia a Mhac féin uaith, a ghineadh o mhnaoi, a rinneadh fuidh'n lagh,

5 Chum gu'n saoradh e iadsan a bha fuidh'n lagh, ionnus gu faigheamaid-ne uchd-mhacachd na cloinne.

6 Agus do bhrìgh gur mic sibh, chuir Dia Spiorad a Mhic féin ann bhur cridheachaibh, ag éigheach, Abba, Athair.

7 Uime sin cha seirbhiseach thu ni's mò, ach mac; agus ma's mac, is oighre mar an ceudna air Dia tre Chriosd.

8 Gidheadh, an uair nach b'aithne dhuibh Dia, rinn sibh seirbhis dhoibh-san nach 'eil 'nan dée thaobh nàduir.

9 Ach a nis air dhuibh Dia aithneachadh, no mar is fearr a dh'fheudar a ràdh, bhi air bhur n-aithneachadh le Dia, cionnus a ta sibh ag ath-philleadh chum nan ceud-thoiseach anmhunn agus bochd[2], d'am miann leibh bhi a rìs fo dhaorsa?

10 Tha sibh a' coimhead làithean, agus mhìosan, agus aimsirean, agus bhliadhnan.

11 Tha eagal orm do 'ur taobh gu'n do chaith mi gu dìomhain mo shaothair oirbh.

12 Guidheam oirbh, a bhràithre, bithibh mar a ta mise; oir *a ta* mise mar sibhse: cha d'rinn sibh eucoir sam bith orm.

13 Tha fhios agaibh gu'm *b'ann* tre anmhuinneachd na feòla, a shearmonaich mi dhuibh an soisgeul air tùs.

14 Agus air mo bhuaireadh a bha ann am fheòil, cha d'rinn sibh tarcuis, agus cha do ghabh sibh gràin diom[3]; ach ghabh sibh rium mar aingeal[4] Dé, mar Iosa Criosd.

15 Ciod e ma seadh[5] an sonas sin a bha agaibh? oir a ta mi deanamh fianuis duibh, nam bu chomasach e, gu'n spìonadh sibh a mach bhur sùilean féin, agus gu'n tugadh sibh dhomh-sa iad.

16 Uime sin an d'rinneadh nàmhaid duibh dhiom, air son mi dh'innseadh na fìrinn duibh?

17 Tha iadsan eudmhor umaibh, *ach* cha'n ann gu maith; ach b'àill leo sinne dhruideadh a mach, chum gu'm biodh sibhse eudmhor umpa féin.

---

[1] *thuiteiribh.*
[2] *anmhunn, uireasbhuidheach.*
[3] *cha do chuir sibh cùl ris.*
[4] *theachdair.*
[5] *C'ait am bheil.*

18 Ach *is* maith a bhi eud-
mhor ann an *ni* maith a
ghnàth, agus cha'n e mhàin
an uair a ta mise a làthair
maille ribh.
19 Mo chlann bheag, air
am bheil mi a rìs ri saothair,
gus an dealbhar Criosd ann-
aibh,
20 B'àill leam bhi nis a
làthair maille ribh, agus mo
ghuth a chaochladh, oir a ta
mi fuidh amharus umaibh.
21 Innsibh dhomh, sibhse
le'm miann bhi fo'n lagh,
nach cluinn sibh an lagh?
22 Oir a ta e sgrìobhta, gu
robh aig Abraham dithis
mhac; aon ri banoglaich[1],
agus am *mac* eile ri mnaoi
shaoir.
23 Agus esan *a bh'aige* ris
a' bhanoglaich, ghineadh a
réir na feòla e; ach esan *a
bh'aige* ris a' mhnaoi shaoir,
tre ghealladh.
24 Na nithe so is samhladh
iad[2]; oir is iad so an dà
choimhcheangal[3]; aon diubh
o bheinn Shinai, a ta a' breith
chum daorsa, a's i Agar.
25 Oir is i Agar beinn
Shinai ann an Arabia, agus
tha i a' comh-fhreagradh do
Ierusalem a tha nis ann, agus
tha i fo dhaorsa maille r'a
cloinn.
26 Ach a ta an Ierusalem
a ta shuas saor, agus is
màthair dhuinn uile i.
27 Oir a ta e sgrìobhta,
Dean gairdeachas, a bhean
neo-thorrach[4] nach 'eil a'
breith *cloinne;* bris a mach
agus glaodh, thusa nach 'eil
ri saothair: oir is lìonmhoire
clann na mnà aonaranaich[5],
na na mnà aig am bheil fear.
28 A nis, a bhràithre, is
sinne, mar a bha Isaac, clann
a' gheallaidh.
29 Ach mar a rinn esan a
rugadh a réir na feòla, san
àm sin geur-leanmhuinn air-
san *a rugadh* a réir an Spior-
aid, is amhuil sin *a ta* nis
mar an ceudna.
30 Ach ciod a ta an sgriob-
tuir ag ràdh? Tilg a mach a'
bhanoglach agus a mac: oir
cha bhi mac na banoglaich
'na oighre maille ri mac na
mnà saoire.
31 Uime sin, a' bhràithre,
cha sinne clann na banog-
laich, ach na mnà saoire.

CAIB. V.

1 *Bhrosnuich an t-abstol na Galatianaich gu seasamh nan saorsa,* 3 *agus gun an timchioll-ghearradh a ghnàthachadh:* 13 *ach roghuinn a dheanamh do ghràdh, ni a's e coimhlionadh an lagha:* 19 *chuir e sìos oibre na feòla.*

UIME sin, seasaibh gu
daingean anns an t-saor-
sa leis an d'rinn Criosd saor
sinn, agus na bithibh a rìs
air bhur cuibhreachadh le
cuing na daorsa.
2 Feuch, a ta mise Pòl ag
ràdh ribh, ma thimchioll-
ghearrar sibh, nach bi tairbhe
air bith dhuibh ann an Criosd.
3 Oir a ta mi a rìs a' dean-
amh fianuis do gach uile
dhuine a thimchioll-ghearrar,
gu bheil e mar fhiachaibh
air an lagh gu h-iomlan a
choimhlionadh.
4 Cha'n 'eil tairbhe sam
bith ann an Criosd dhuibhse[6]
a ta air bhur fìreanachadh

---

[1] *mnaoi dhaoir, ban-tràill.*
[2] *asda so tha ni eile r'a thuigsinn.*
[3] *chumhnant.*
[4] *sheasg, gun sliochd.*
[5] *tréigte.*
[6] *rinneadh Criosd gun tairbhe dhuibh.*

tre'n lagh; thuit sibh o ghràs.
5 Oir a ta sinne tre'n
Spiorad a' feitheamh ri dòch-
as fìreantachd o chreidimh.
6 Oir ann an Iosa Criosd,
cha'n 'eil éifeachd[1] sam bith
ann an timchioll-ghearradh,
no ann an neo-thimchioll-
ghearradh, ach ann an creid-
imh a dh'oibricheas tre
ghràdh.
7 Is maith a ruith sibh;
cò a bhac sibh o bhi ùmhal
do'n fhìrinn?
8 Cha *d'thàinig* an impidh
so o'n ti a ghairm sibh.
9 Goirtichidh[2] beagan do
thaois ghoirt am meall uile.
10 Tha muinghin agam
asaibh san Tighearn, nach
bi sibh dh'aon dòigh air
atharrachadh inntinn: ach
an ti a ta cur dragha oirbh,
giùlainidh e *a* bhreitheanas,
cò air bith e.
11 Agus mise, a bhràithre,
ma shearmonaicheas mi fath-
ast an timchioll-ghearradh,
c'ar son a nìthear fathast
geur-leanmhuinn orm? an
sin bhiodh oilbheum a'
chroinn-cheusaidh air a chur
air cùl.
12 B' fhearr leam gu'm
biodh iadsan a ta cur mi-
shuaimhneis[3] oirbh, eadhon
air an gearradh uaibh[4].
13 Oir, a bhràithre, ghairm-
eadh chum saorsa sibh; a
mhàin na *deanaibh* an t-saorsa
'na cion-fath do'n fheòil, ach
le gràdh deanaibh seirbhis
d'a chéile.
14 Oir tha an lagh uile air
a choimhlionadh ann an aon
fhocal, *eadhon* an so, Gràdh-
aichidh tu do choimhearsnach
mar thu féin.
15 Ach ma bhios sibh a'
teumadh agus ag itheadh a
chéile, thugaibh aire nach
claoidhear le a chéile sibh.
16 A ta mi ag ràdh ma
seadh, Gluaisibh[5] san spior-
ad, agus cha choimhlion sibh
anamiann na feòla.
17 Oir a ta an fheòil a'
miannachadh an aghaidh an
Spioraid, agus an Spiorad an
aghaidh na feòla: agus a ta
iad sin an aghaidh a chéile;
ionnus nach faigh sibh na
nithe bu mhiann leibh a
dheanamh.
18 Ach ma threòraichear
leis an Spiorad sibh, cha'n
'eil sibh fuidh'n lagh.
19 A nis tha oibre na feòla
follaiseach, a's iad *so*, Adh-
altrannas, strìopachas, neò-
ghloine, macnus[6],
20 Iodhol-aoradh, druidh-
eachd[7], naimhdeas, conn-
sachadh, co-fharpuis[8], fearg,
comhstri, aimhreite, saobh-
chreidimh[9],
21 Farmad, mortadh, misg,
ruidhteireachd[10], agus an
leithide sin: mu bheil mi
ag innseadh dhuibh roimh-
làimh, mar a dh'innis mi
dhuibh a cheana mar an
ceudna, nach sealbhaich iad-
san a ni an leithide sin rìogh-
achd Dhé[11].
22 Ach is e toradh an
Spioraid gràdh, aoibhneas,
sìth, fad-fhulangas, caomhal-
achd, maitheas, creidimh[12].
23 Macantas[13], stuaim: an

---

[1] *brìgh, neart.* [2] *Geuraichidh.* [3] *dragha.* [4] *air an gearradh as* bhur comunn. [5] *siubhlaibh, imichibh.* [6] *mi-nàire.* [7] *buidseachas.*

[8] *comortus.* [9] *éiriceachd.* [10] *anabharr, geòcaireachd, craos.* [11] *rìoghachd Dhé mar oighreachd.* [12] *fìrinn.* [13] *ciùineas.*

aghaidh an samhuil sin cha'n
'eil lagh.
24 Agus iadsan a's le
Criosd, cheus iad an fheòil,
maille r'a h-an-tograibh agus
a h-ana-miannaibh.
25 Ma's beò dhuinn san
Spiorad, gluaiseamaid san
Spiorad mar an ceudna.
26 Na bitheamaid déidheil
air glòir dhìomhain[1], a' bros-
nachadh a chéile, a' gabhail
farmaid r'a chéile.

CAIB. VI.

1 *Dh'iarr Pòl air na Galatianaich buntainn gu sèimh ri bràthair a thuislich,* 2 *agus uallach a chéile a ghiùlan,* 6 *bhi tabhartach d'an luchd-teagaisg,* 9 *agus gun sgìth-eachadh do mhaith a dheanamh:* 12 *nochd e ciod gus am bheil iadsan a ta searmonachadh an timchioll-ghearraidh.*

A BHRAITHRE, ma
ghlacar neach ann an
coire air bith gu h-obann,
sibhse a ta spioradail, togaibh
suas a shamhuil sin do dhuine
ann an spiorad na macant-
achd[2], a' toirt aire dhuit
féin, nach buairear thu mar
an ceudna.
2 Giùlainibh uallacha[3] a
chéile, agus mar sin coimh-
lionaibh lagh Chriosd.
3 Oir ma shaoileas duine
gur ni éigin e féin, gun bhi
ann ach neo-ni, tha e 'ga
mhealladh féin.
4 Ach dearbhadh gach
neach 'obair féin, agus an
sin bithidh aobhar gaird-
eachais[4] aige d'a thaobh
féin[5] a mhàin, agus cha'n
ann a thaobh neach eile.
5 Oir giùlainidh gach neach
'uallach féin.
6 Comh-roinneadh an neach
a ta air a theagasg san fhocal,
ris an neach a ta 'ga theagasg,
anns na h-uile nithibh maithe.
7 Na meallar sibh; cha
deanar fanoid air Dia: oir
ge b'e ni e shìol-chuireas
duine, an ni ceudna buain-
idh e.
8 Oir an ti a chuireas d'a
fheòil féin, buainidh e o'n
fheòil truaillidheachd; ach
an ti a chuireas do'n Spiorad,
buainidh e o'n Spiorad a'
bheatha shuthainn.
9 Agus na sgìthicheamaid
do mhaith a dheanamh: oir
ann an àm iomchuidh buain-
idh sinn, mur fannaich[6] sinn.
10 Uime sin a réir mar a
ta cothrom[7] againn, deanam-
aid maith do na h-uile
dhaoinibh, ach gu h-àraidh
dhoibh-san a ta do theaghlach
a' chreidimh.
11 Tha sibh a' faicinn
meud na litreach a sgrìobh
mi dhuibh le mo làimh féin.
12 A mheud le' m' miann
iad féin a thaisbeanadh gu
sgiamhach san fheòil, tha iad
'gur n-éigneachadh chum bhi
air bhur timchioll-ghearradh;
a mhàin chum nach deantadh
geur-leanmhuinn orra air son
crann-ceusaidh Chriosd.
13 Oir cha'n' eil iadsan
féin a tha air an timchioll-
ghearradh a' coimhead an
lagha: ach is aill leo sibhse
bhi air bhur timchioll-ghearr-
adh, chum as gu dean iad
uaill ann bhur feòil.
14 Ach nar leigeadh Dia
gu deanainn-sa uaill ach ann
an crann-ceusaidh ar Tigh-
earna Iosa Criosd, tre'm bheil
an saoghal air a cheusadh

[1] *earraghloir.* [2] *a' chiùineis.* [3] *eallacha.* [4] *uaill.*

[5] *ann féin.* [6] *lagaich.* [7] *fàth.*

dhomh-sa, agus mise do'n t-saoghal.

15 Oir ann an Iosa Criosd cha'n 'eil éifeachd air bith ann an timchioll-ghearradh, no ann an neo-thimchioll-ghearradh, ach ann an cruthachadh[1] nuadh.

16 Agus a mheud 's a shiubhlas a réir na riaghailt so, sìth orra, agus tròcair, agus air Israel Dé.

17 O so a mach na cuireadh neach sam bith dragh orm; oir a ta mi giùlan chomharan an Tighearna Iosa ann mo chorp.

18 A bhràithre, *gu robh* gràs ar Tighearna Iosa Criosd maille ri bhur spiorad. Amen.

[1] *creutair.*

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN

EPHESIANACH.

CAIB. I.

1 *An deigh fàilte,* 3 *agus breithbuidheachais air son nan Ephesianach,* 4 *labhair Pòl mu thaghadh,* 6 *agus uchd-mhacachd thaobh gràis,* 11 *ni a's e am fìor-thobar o'm bheil slàinte a' chinne-daoine a' sruthadh, &c.*

POL, abstol Iosa Criosd tre thoil Dé, chum nan naomh a ta ann an Ephesus, agus nan creideach ann an Iosa Criosd:

2 Gràs dhuibh, agus sìth o Dhia ar n-Athair agus o'n Tighearn Iosa Criosd.

3 Beannaichte *gu robh* Dia, eadhon Athair ar Tighearna Iosa Criosd, a bheannaich sinne leis gach uile bheannachadh spioradail ann an *ionadaibh* nèamhaidh[1] ann an Criosd:

4 A réir mar a thagh e sinne ann-san, mun do leagadh bunait an domhain, chum gu'm bitheamaid naomha, agus neo-choireach 'na làthair-san ann an gràdh:

5 A roimh-orduich sinne chum uchd-mhacachd na cloinne tre Iosa Criosd dha féin, a réir deadh-ghean a thoile.

6 Chum cliù glòire a ghràis, tre an d'rinn e sinne taitneach[2] ann a *Mhac* gràdhach:

7 Anns am bheil againne saorsa[3] tre 'fhuil-san, maitheanas nam peacadh, a réir saoibhreis a ghràis;

8 Anns an robh e ro phailt dhuinne san uile ghliocas, agus thuigse:

9 A dh'fhoillsich dhuinn rùn-diomhair a thoile, a réir a dheadh ghean féin a rùnaich e ann féin:

10 Chum ann am frithealadh coimhlionaidh nan aimsir, gu'n cruinnicheadh e ann an aon na h-uile nithe ann an Criosd, araon *na nithe* a ta air nèamh agus *na nithe* a ta air talamh, *eadhon* annsan:

[1] nithibh *nèamhaidh.*

[2] *tre an do nochd e dhuinne mòr dheadh-ghean.* [3] *fuasgladh.*

11 Anns an d'fhuair sinne
mar an ceudna oighreachd,
air dhuinn bhi air ar roimh-
orduchadh a réir rùin an ti a
ta 'g oibreachadh nan uile
nithe a réir comhairle a
thoile féin ;
12 Ionnus gu'm bitheamaid-
ne, a chuir air tùs dòchas
ann an Criosd, chum cliù a
ghlòire-san.
13 Anns *an do chuir* sibhse
mar an ceudna *dòchas*, air
dhuibh focal na fìrinn a
chluinntinn, *eadhon* soisgeul
bhur slàinte: neach an déigh
dhuibh creidsinn ann, chuir-
eadh seula oirbh le Spiorad
naomh sin a' gheallaidh,
14 Neach is e geall-daing-
nich [1] ar n-oighreachd-ne, gu
teachd saorsa na seilbhe a
cheannachadh [2] chum cliù a
ghlòire.
15 Uime sin air cluinntinn
domh-sa mar an ceudna bhur
creidimh-sa anns an Tigh-
earn Iosa, agus bhur gràidh
do na naoimh uile,
16 Cha'n 'eil mi a' sgur [3]
do bhi toirt buidheachais air
bhur son, a' luadh oirbh ann
am urnuighibh ;
17 Gu'n tugadh Dia ar
Tighearna Iosa Criosd, Athair
na glòire, spiorad gliocais
agus foillseachaidh [4] dhuibh,
ann an eòlas air-san [5] ;
18 Sùilean 'ur n-inntinn
bhi air an soillseachadh,
chum fios a bhi agaibh ciod
e dòchas a ghairme-san, agus
ciod e saoibhreas glòire 'oigh-
reachd-san anns na naomh-
aibh,
19 Agus ciod e ro-mheud
a chumhachd do ar taobh-ne
a ta creidsinn, a réir oib-
reachaidh a thréun neirt ;
20 A dh'oibrich e ann an
Criosd, 'nuair a thog e o na
marbhaibh e, agus a chuir e
'na shuidhe air a dheas-làimh
féin e anns na *h-ionadaibh*
nèamhaidh,
21 Gu ro àrd os ceann
gach uile uachdaranachd,
agus cumhachd, agus neirt,
agus tighearnais, agus gach
ainme a dh'ainmichear, cha'n
e mhàin san t-saoghal so, ach
san *t-saoghal* ri teachd mar
an ceudna :
22 Agus chuir e na h-uile
nithe fuidh a chosaibh, agus
thug se e gu *bhi* 'na cheann
os ceann nan uile nithe do'n
eaglais,
23 A ta 'na corp aige,
lànachd an ti a ta lìonadh
nan uile *nithe* anns na h-
uile.

CAIB. II.

1 Le bhi coimheas r'a chéile ciod a bha sinn thaobh nàduir, 5 agus ciod a tha sinn thaobh gràis, 10 chuir Pòl an céill gun d'rinneadh sinn air son dheadh oibre ; agus air dhuinn bhi air ar toirt am fagus tre Chriosd, 11 nach còir dhuinn ar beatha a chaitheadh mar Chinnich, 19 ach mar luchd aoin bhaile ris na naoimh, agus mar theaghlach Dhé.

AGUS sibhse *bheothaich* e,
a bha marbh ann an
euceartaibh agus ann am
peacaibh ;
2 Anns an do ghluais [6]
sibh sna h-amannaibh a
chaidh seachad, a réir
gnàtha [7] an t-saoghail so, a
réir uachdarain [8] cumhachd
an athair, an spioraid a tha

---

[1] *earlas.* [2] *dh'fhuasgladh.* [3] *Ni'n sguiream.* [4] *taisbeanaidh.* [5] *chum esan aideachadh.*

[6] *Anns an robh sibh ag imeachd.* [7] *gnàthachaidh.* [8] *prionnsa.*

nis ag oibreachadh ann an
cloinn na h-easumhlachd:
3 Am measg an robh
againn uile mar an ceudna
ar caithe-beatha roimh so,
ann an ana-miannaibh ar
feòla, a' deanamh toil na
feòla, agus nan smuainte[1];
agus bha sinn a thaobh nàduir
'nar cloinn na feirge, eadhon
mar chàch.
4 Ach Dia, a ta saoibhir
ann an tròcair, air son a
mhòr-ghràidh leis an do
ghràdhaich e sinn,
5 Eadhon air dhuinn a
bhi marbh ann am peacaibh,
chomh-bheothaich e sinn
maille ri Criosd; (le gràs tha
sibh air bhur tèarnadh[2];)
6 Agus chomh-thog, agus
chomh-shuidhich e sinn ann
an *ionadaibh* nèamhaidh ann
an Iosa Criosd:
7 Chum gu'm foillsicheadh
e anns na linnibh ri teachd
saoibhreas ro phailt a ghràis,
ann an caoimhneas d'ar taobh-
ne tre Iosa Criosd.
8 Oir is ann le gràs a ta
sibh air bhur tèarnadh, tre
chreidimh: agus *sin* cha'n
ann uaibh féin; *is e* tiodhlac[3]
Dhé e:
9 Cha'n ann o oibribh,
chum nach deanadh neach
air bith uaill:
10 Oir is sinne 'obair-san,
air ar cruthachadh ann an
Iosa Criosd chum dheadh
oibre, air son an d'ulluich Dia
roimh-làimh *sinn*, chum gu'n
gluaiseamaid annta.
11 Uime sin cuimhnichibh,
air dhuibh a bhi san aimsir a
chaidh thairis 'nur Cinnich
san fheòil ris an abrar an
neo-thimchioll-ghearradh leo-
san d'an goirear an timchioll-
ghearradh làmh-dheanta san
fheòil;
12 Gu robh sibh san àm
sin as eugmhais Chriosd, 'nur
coimhich do chomh-fhlaith-
eachd[4] Israeil, agus 'nur
coigrich do choimh-cheang-
laibh a' gheallaidh, as eug-
mhais dòchais, agus gun Dia
anns an t-saoghal:
13 Ach a nis ann an Iosa
Criosd, tha sibhse a bha
roimh so fad o làimh, air
bhur toirt am fagus tre fhuil
Chriosd.
14 Oir is esan ar sìth-ne,
a rinn aon *dhinn* araon, agus
a bhris sìos balla meadhonach
an eadar-dhealachaidh;
15 Air dha an naimhdeas
a chur air cùl tre 'fheòil féin,
eadhon lagh nan àitheanta, *a
chuireadh sìos* ann an orduigh-
ibh, chum gu'n deanadh e
ann féin do dhithis aon duine
nuadh, *mar sin* a' deanamh
sìthe:
16 Agus gu'n deanadh e
réidh faraon iad ri Dia ann
an aon chorp tre a' chrann-
cheusaidh, air dha an naimh-
deas a mharbhadh le sin;
17 Agus thàinig e agus
shearmonaich e sìth[5] dhuibhse
a bha am fad, agus dhoibh-
san a bha am fagus.
18 Oir trìd-san tha araon
slighe againn gu dol a steach
tre aon Spiorad chum an
Athar.
19 A nis uime sin, cha 'n
'eil sibh ni's mò 'nur coigrich
agus 'nur coimhich, ach 'nur

1 *na h-inntinn, a' chridhe.*
2 *slànuchadh, saoradh, sàbhaladh.*
3 *saor-thabhartas.*
4 *chomh-chomunn.*
5 *sìothchaint.*

luchd aoin bhaile ris na naomhaibh, agus 'nur muinntir-teaghlaich Dhé;
20 Agus tha sibh air bhur togail suas air bunait nan abstol agus nam fàidhean, air bhi do Iosa Criosd féin 'na *chloich*-chinn na h-oisinn;
21 Anns am bheil an aitreabh uile, ceangailte gu ceart r'a chéile, a' fàs suas chum bhi 'na teampull naomh san Tighearn:
22 Anns am bheil sibhse mar an ceudna air bhur comhthogail suas chum bhi 'nur tigh-còmhnuidh do Dhia tre an Spiorad.

CAIB. III.

1 *Rinneadh an rùn-dìomhair,* 6 *gu'm biodh na Cinnich air an saoradh, fhoillseachadh do Phòl;* 18 *agus thugadh an gràs dhàsan sin a shearmonachadh:* 13 *dh'iarr e air na Ephesianaich gun iad a dh'fhannachadh air son a thrioblaid-san.*

AIR an aobhar so, tha mise Pòl a'm' phrìosanach Iosa Criosd, air bhur sonsa, a Chinneacha:
2 O chuala[1] sibh mu fhrithealadh gràis Dé, a thugadh dhomh-sa air bhur sonsa[2]:
3 Gu'n d'rinn e aithnichte dhomh tre fhoillseachadh[3] an rùn-dìomhair, (mar a sgrìobh mi roimh gu h-aithghearr,
4 Leis am feud sibh, air dhuibh a leughadh, m'eòlas ann an rùn-dìomhair Chriosd a thuigsinn;)
5 Ni, ann an linnibh eile, air nach d'thugadh fios do chloinn nan daoine, mar a ta e nis air fhoillseachadh d'a abstolaibh naomha agus d'a fhàidhibh tre an Spiorad;
6 Gu'm biodh na Cinnich 'nan comh-oighreachaibh, agus 'nan comh-chorp, agus 'nan luchd-comhpairt d'a ghealladh-san ann an Criosd, tre an t-soisgeul:
7 Air an d'rinneadh mise a'm' mhinisteir, a réir tiodhlaic gràis Dé a thugadh dhomh, a réir oibreachaidh éifeachdaich a chumhachd-san.
8 Dhomh-sa, a's lugha na'n ti a's lugha do na naomhaibh uile thugadh an gràs so, saoibhreas Chriosd, nach feudar a rannsachadh, a shearmonachadh am measg nan Cinneach;
9 Agus gu'n deanainn soilleir do na h-uile *dhaoinibh*, ciod e comunn an rùin-dìomhair sin, a bha folaichte ann an Dia o thoiseach an t-saoghail, a chruthaich na h-uile nithe tre Iosa Criosd;
10 Chum gu'n deantadh aithnichte nis do na h-uachdaranachdaibh, agus do na cumhachdaibh ann an *ionadaibh* nèamhaidh, leis an eaglais, gliocas eagsamhuil[4] Dhé,
11 A réir an rùin shiorruidh[5] a rùnaich e ann an Iosa Criosd ar Tighearn:
12 Anns am bheil againn dànachd agus slighe gu dol a steach ann am muinghin tre a chreidimh-san.
13 Uime sin tha mi ag iarraidh nach lagaich sibh á leth mo thrioblaidean-sa air bhur son, ni a's e bhur glòirsa.
14 Air an aobhar so tha mi a' lùbadh mo ghlùine do Ath-

[1] *Ma chuala.* [2] *d'ur taobhsa.* [3] *thaisbean.* [4] *iomadh-gnètheach.*

[5] *A réir roimh-shuidheachaidh nan linn.*

air ar Tighearna Iosa Criosd,
15 Air an ainmichear an
teaghlach uile air nèamh agus
air talamh,
16 Gu'n deònaicheadh e
dhuibh a réir saoibhreis a
ghlòire, bhi air bhur neart-
achadh gu treun[1], tre a Spior-
ad-san anns an duine an leth
stigh;
17 Ionnus gu'n gabh Criosd
còmhnuidh ann bhur cridhe
tre chreidimh; chum air
dhuibh bhi air bhur freumh-
achadh, agus air bhur stéidh-
eachadh[2] ann an gràdh,
18 Gu'm bi sibh comasach
maille ris na naomhaibh uile,
air a thuigsinn ciod e leud,
agus fad, agus doimhne, agus
àirde;
19 Agus air gràdh Chriosd
aithneachadh, a chaidh thar
gach uile eòlas, chum gu'm
bi sibh air bhur lìonadh le
uile lànachd Dhé.
20 A nis dhàsan d'an
comas na h-uile nithe a
dheanamh gu h-anabarrach
ro phailt, thar gach ni a's
urrainn sinne iarraidh no
smuaineachadh, a réir a'
chumhachd a ta 'g oibreach-
adh gu h-éifeachdach ann-
ainn,
21 Dhàsan *gu robh* glòir
anns an eaglais tre Iosa
Criosd, air feadh gach uile
linn, gu saoghal nan saoghal.
Amen.

CAIB. IV.

1 *Dh'earalaich an t-abstol na Ephesianaich chum aonachd;* 7 *agus chuir e an céill gu'n d'thug Dia chum na criche so tiodhlacan eagsamhuil do dhaoinibh,* 13 *ionnus gu'm biodh 'eaglais air a togail,* 16 *agus gu'm fàsadh i suas ann an Criosd.*

UIME sin, tha mise prìos-
anach an Tighearn, a'
guidhe oirbh gu'n gluais[3]
sibh gu cubhaidh do'n ghairm
leis an do ghairmeadh sibh;
2 Leis gach uile irioslachd
inntinn agus mhacantas, le
fad-fhulangas, a' giùlan le
chéile ann an gràdh;
3 A' deanamh dìchill air
aonachd an Spioraid a
choimhead ann an ceangal[4]
na sìthe.
4 *Is* aon chorp agus aon
Spiorad *a ta ann,* amhuil mar
an ceudna a ghairmeadh sibh
ann an aon mhuinghin bhur
gairme;
5 Aon Tighearn, aon chreid-
imh, aon bhaisteadh,
6 Aon Dia agus Athair nan
uile, a *tha* os ceann nan uile,
agus tre na h-uile, agus ann-
aibh-sa uile.
7 Ach thugadh gràs do gach
aon againn, a réir tomhais
tiodhlaic Chriosd.
8 Uime sin a ta e ag ràdh,
Air dol suas da an àird, thug
e bruid am braighdeanas, a-
gus thug e tiodhlacan do
dhaoinibh.
9 (A nis gu'n deachaidh e
suas, ciod e ach gu'n deach-
aidh e air tùs sìos gu ionad-
aibh ìochdarach na tal-
mhainn?
10 An ti a chaidh sìos, is
e sin féin e a chaidh suas
mar an ceudna gu ro àrd os
ceann nan uile nèamh, chum
gu'n lìonadh e na h-uile
nithe.)
11 Agus thug e dream àr-
aidh gu bhi 'nan abstolaibh;
dream eile, gu bhi 'nam
fàidhibh; agus dream eile,

---

[1] *le cumhachd.*
[2] *bonn-'shuidheachadh.*
[3] *imich, siubhail.*
[4] *comh-bhann.*

gu bhi 'nan soisgeulaichibh ;
agus dream eile, gu bhi 'nan
aodhairibh[1], agus 'nan luchd-
teagaisg ;
12 Chum na naoimh a
dheasachadh [2] chum oibre na
ministreileachd, chum togail
suas cuirp Chriosd :
13 Gus an tig sinn uile
ann an aonachd a' chreidimh,
agus eòlais Mhic Dhé, chum
duine iomlain, chum tomhais
àirde lànachd Chriosd :
14 Chum as nach bi sinn á
so suas 'nar leanabaibh, air
ar tonn-luasgadh, agus air ar
giùlan mu'n cuairt leis gach
uile ghaoith teagaisg, le cleas-
achd dhaoine, *agus* seòltachd
cealgach, leis am bheil iad gu
h-innleachdach ri feall-fhol-
ach chum meallaidh :
15 Ach a' labhairt na fìr-
inn ann an gràdh, gu'm fàs
sinn suas anns na h-uile
nithibh chuige-san[3], a's e an
ceann, *eadhon* Criosd :
16 O'm bheil an corp uile,
air a cheangal gu ceart, agus
air a dhlùthachadh tre an ni
sin a tha gach alt a' toirt
uaith, a réir oibreachaidh éif-
eachdaich ann an tomhas
gach buill, a' faghail fàs
cuirp, chum a thogail féin
suas ann an gràdh.
17 So uime sin a ta mi ag
ràdh, agus a' guidhe am fian-
uis an Tighearna, gun sibh a
dh'imeachd á so suas mar a
ta na Cinnich eile ag imeachd,
ann an dìomhanas an inntinn
féin ;
18 Aig am bheil an tuigse
air a dorchachadh, air dhoibh
bhi 'nan coimhich do bheatha
Dhé, thaobh an aineolais a
ta annta, tre chruas an cridhe:
19 Muinntir, air dhoibh
am mothachadh a chall, a
thug iad féin thairis do mhi-
nàire[4], chum gach uile neò-
ghloine chur an gnìomh le
cìocras.
20 Ach cha d'fhòghluim
sibhse Criosd mar so ;
21 O chuala[5] sibh e, agus
o theagaisgeadh leis sibh,
mar a ta an fhìrinn ann an
Iosa :
22 Gu'n cuir sibh dhibh,
thaobh a' cheud chaithe-
beatha, an seann duine, a tha
truaillidh a réir nan ana-
miann cealgach ;
23 Agus gu'm bi sibh air
bhur n-ath-nuadhachadh ann
an spiorad bhur n-inntinn ;
24 Agus gu'n cuir sibh um-
aibh an nuadh-dhuine, a tha
air a chruthachadh a réir
Dhé am fìreantachd agus am
fìor-naomhachd.
25 Uime sin, air dhuibh a'
bhreug a chur uaibh, labh-
raibh an fhìrinn gach neach
r'a choimhearsnach : oir is
buill sinn d'a chéile.
26 Biodh fearg oirbh, agus
na peacaichibh : na luidh-
eadh a' ghrian air bhur corr-
uich :
27 Agus na tugaibh àit
do'n diabhul.
28 An ti a ghoid, na goid-
eadh e ni's mò : ach gu ma
fearr leis saothair a dhean-
amh, ag oibreachadh an ni a
ta maith le a làmhaibh, chum
gu'm bi aige ni r'a phàirt-
eachadh ris an neach air am
bheil uireasbhuidh.
29 Na tigeadh cainnt
thruaillidh air bith mach as

---

[1] *buachaillibh.*
[2] *a dheanamh iomlan, a cheangal gu diongmhalta r'a chéile.* [3] *ann san.*
[4] *mhacnus.* [5] *Ma chuala.*

bhur beul, ach an ni sin a ta maith chum deadh-fhòghluim, ionnus gu'n toir e gràs do'n luchd-éisdeachd.

30 Agus na cuiribh doilgheas air Spiorad naomh Dhé, leis an do chuireadh seula oirbh gu là na saorsa.

31 Biodh gach uile sheirbhe, agus corruich, agus fearg, agus gàrrthaich[1], agus toibheum[2] air an togail uaibh, maille ris gach uile mhìrun.

32 Agus bithibh caoimhneil, teo-chridheach d'a chéile; a' toirt maitheanais d'a chéile, eadhon mar a thug Dia maitheanas dhuibh-se ann an Criosd.

CAIB. V.

1 *An déigh earailean coitchionn chum gràidh,* 3 *chum strìopachas a sheachnadh,* 4 *agus na h-uile neòghloine,* 7 *gun chomhluadar a chumail ri daoinibh aingidh,* 15 *imeachd gu faicilleach,* 18 *agus bhi air an lìonadh leis an Spiorad,* 22 *labhair Pòl mu dhleasdanasaibh fa leth.*

UIME sin bithibh-sa 'nur luchd-leanmhuinn air Dia, mar chloinn ghràdhaich;

2 Agus gluaisibh ann an gràdh, eadhon mar a ghràdhaich Criosd sinne, agus a thug se e féin air ar son, 'na thabhartas agus 'na ìobairt deadh-fhàile do Dhia.

3 Ach na biodh strìopachas, agus gach uile neòghloine, no sannt, uiread as air an ainmeachadh 'nur measg, mar is cubhaidh do naomhaibh:

4 No draosdachd[3], no còmhradh amaideach, no baoshùgradh, nithe nach 'eil iomchuidh: ach gu ma fearr *leibh* breith-buidheachais.

5 Oir a ta fios agaibh air so, nach 'eil aig fear-strìopachais air bith, no aig neach neò-ghlan, no aig duine sanntach, (a tha 'na fhear ìodholaoraidh,) oighreachd ann an rìoghachd Chriosd agus Dhé.

6 Na mealladh neach air bith sibh le briathraibh dìomhain: oir air son nan nithe sin tha fearg Dhé a' teachd air cloinn na h-easùmhlachd.

7 Na bithibh-sa uime sin 'nur luchd-comhpairt riu.

8 Oir bha sibh uair-éigin 'nur dorchadas, ach a nis tha *sibh* 'nur solus san Tighearn: gluaisibh mar chloinn an t-soluis;

9 (Oir *a ta* toradh an Spioraid[4] anns an uile mhaitheas, agus ionracas, agus fhìrinn;)

10 A' dearbhadh ciod an ni a tha taitneach do'n Tighearn.

11 Agus na biodh comhchomunn agaibh ri oibribh neo-tharbhach an dorchadais ach gu ma fearr leibh an cronachadh.

12 Oir is gràineil eadhon r'an innseadh na nithe a ta air an deanamh leo an uaignidheas[5].

13 Ach a ta na h-uile nithe a tha air an cronachadh, air an deanamh follaiseach leis an t-solus: oir gach uile ni a ni soilleir, is solus e.

14 Uime sin a ta e ag ràdh, Mosgail, thusa a tha a' d' chodal, agus éirich o na marbhaibh, agus bheir Criosd solus duit.

---

[1] *àrd-ghlaodhaich.*
[2] *anacainnt.*
[3] *graosdachd, cainnt shalach.*
[4] *an t-soluis.* [5] *os ìosal.*

15 Feuchaibh uime sin
gu'n gluais sibh gu faicill-
each, cha'n ann mar amadain,
ach mar dhaoine glice,
16 Ag ath-cheannach[1] na
h-aimsir, do bhrìgh gu bheil
na làithean olc.
17 Air an aobhar sin na
bithibh-sa neo ghlic, ach a'
tuigsinn ciod i toil an Tigh-
earn.
18 Agus na bithibh air
mhisg le fìon, anns am bheil
anabarr; ach bithibh air bhur
lìonadh do'n Spiorad:
19 A' labhairt ribh féin[2]
ann an salmaibh, ann an
laoidhibh, agus ann an dàn-
aibh spioradail, a' seinn agus
a' deanamh ciùil 'nur cridhe
do'n Tighearn:
20 A' toirt buidheachais a
ghnàth air son nan uile nithe
do Dhia, eadhon an t-Athair,
ann an ainm ar Tighearna
Iosa Criosd;
21 Air dhuibh bhi ùmhal
d'a chéile ann an eagal Dé.
22 A mhnài, bithibh ùmhal
do 'ur fearaibh féin, mar
do'n Tighearn.
23 Oir is e am fear ceann
na mnà, eadhon mar is e
Criosd ceann na h-eaglais:
agus is esan Slànuighear a'
chuirp.
24 Uime sin, mar a ta'n
eaglais ùmhal do Chriosd,
mar sin *biodh* na mnài d'am
fearaibh féin mar an ceudna
anns gach ni:
25 Fheara, gràdhaichibh
bhur mnài féin, eadhon mar
a ghràdhaich Criosd an eag-
lais, agus a thug se e féin air
a son;
26 Chum gu naomhaich-
eadh, agus gu'n glanadh e i
le ionnlad an uisge tre an
fhocal.
27 Chum gu'n cuireadh e
'na làthair féin i 'na h-eaglais
ghlormhoir, gun smal, gun
phreasadh[3], no ni air bith
d'an leithidibh sin; ach chum
gu'm biodh i naomh, agus
neo-lochdach[4].
28 Is amhluidh sin is còir
do na fearaibh am mnài féin
a ghràdhachadh, mar an
cuirp féin: an ti a ghràdh-
aicheas a bhean, tha e 'ga
ghràdhachadh féin.
29 Oir cha d'thug duine
air bith riamh fuath d'a
fheòil féin; ach altrumaidh
agus eiridnidh[6] e i, eadhon
mar a ta an Tighearn a'
deanamh do'n eaglais:
30 Oir is buill sinn d'a
chorp, d'a fheòil, agus d'a
chnàmhaibh-san.
31 Air an aobhar so fàg-
aidh duine 'athair agus a
mhàthair, agus dlùth-lean-
aidh e r'a mhnaoi, agus bith-
idh an dithis 'nan aon fheòil.
32 Is dìomhaireachd mhòr
so: ach tha mi a' labhairt mu
Chriosd agus an eaglais.
33 Gidheadh, thugadh gach
aon agaibh-sa fa leth gràdh
d'a mhnaoi, amhuil mar dha
féin; agus *feuchadh* a' bhean
gu'n toir i urram d'*a* fear.

CAIB. VI.

1 *Dleasdanas cloinne d'am pàrant-
aibh,* 5 *agus sheirbhiseach d'am
maighstiribh.* 10 *Is cogadh ar
beatha,* 12 *cha'n ann a mhàin an
aghaidh fola agus feòla, ach mar
an ceudna an aghaidh naimhde
spioradail.* 13 *Airm a' chriosd-
aidh,* 18 *agus cionnus is còir an
gnàthachadh.*

[1] *A' fuasgladh.*
[2] *'nur measg féin, r'a chéile.*

[3] *chasadh.* [4] *gun ghò.*
[5] *giullaichdidh.*

ACHLANN, bithibh ùmhal
do 'ur pàrantaibh féin
san Tighearn: oir a ta so
ceart.
2 Thoir urram[1] do t' athair
agus do d' mhàthair, (is i so
a' cheud àithne le gealladh,)
3 Chum gu'n éirich gu
maith dhuit, agus gu'm bi
thu fad-shaoghalach air an
talamh.
4 Agus aithriche, na bros-
nuichibh bhur clann chum
feirge: ach togaibh[2] iad ann
an oilean agus ann an teagasg
an Tighearna.
5 A sheirbhiseacha, bithibh
ùmhal do *'ur* maighstiribh a
réir na feòla, le h-eagal[3] a-
gus crith, ann an tréibhdhir-
eas bhur cridhe, mar do
Chriosd:
6 Cha'n ann le sùil-
sheirbhis, mar dhream a ni
toil dhaoine, ach mar sheirbh-
isich Chriosd, a' deanamh
toil Dé o'n chridhe;
7 Le deadh thoil a' dean-
amh seirbhis, mar do'n Tigh-
earn, agus cha'n ann do
dhaoinibh:
8 Air dhuibh fios a bhi
agaibh, ge b'e maith air bith
a ni aon neach, gu'm faigh e
an ni so féin o'n Tighearn
ma's saor no daor *e*.
9 Agus a mhaighstirean,
deanaibh-sa na nithe ceudna
dhoibh-san, a' leigeadh dhibh
bagraidh: air dhuibh fios a
bhi agaibh gu bheil bhur
maighstir féin air nèamh mar
an ceudna, agus nach 'eil
gnùis-bhreth maille ris.
10 Fadheoidh, mo bhràithre,
bithibh làidir san Tighearn,
agus ann an neart a chumh-
achd-san.
11 Cuiribh umaibh uile
armachd Dhé, chum gu'm
bi sibh comasach air seasamh
an aghaidh cuilbheirtean an
diabhuil.
12 Oir cha'n 'eil sinn a'
gleachdadh *a mhàin* ri fuil
agus feòil, ach ri uachdar-
anachdaibh, ri cumhachd-
aibh, ri riaghlairibh dorchad-
ais an t-saoghail so, ri aing-
idheachd spioradail[4] ann an
ionadaibh àrda[5].
13 Uime sin glacaibh do
'ur n-ionnsuidh uile armachd
Dhé, chum gu'm bi sibh
comasach air seasamh an
aghaidh *a' bhuairidh* san droch
là, agus air dhuibh na h-uile
nithe a dheanamh, chum seas-
amh.
14 Seasaibh uime sin, air
bhi do 'ur leasraidh air an
crioslachadh[6] le fìrinn, agus
uchd-éididh na fìreantachd[7]
umaibh;
15 Agus ulluchadh soisgeil
na sìthe mar bhrògan agaibh
air bhur cosaibh;
16 Thar gach uile ni, a'
glacadh do 'ur n-ionnsuidh[8]
sgéithe a' chreidimh, leis am
bi sibh comasach air uile
shaighde[9] teinteach an droch
Spioraid a mhùchadh.
17 Agus glacaibh clogaid
na slàinte, agus claidheamh
an Spioraid, ni a's e focal[10]
Dhé:
18 A' deanamh ùrnuigh a
ghnàth leis gach uile ghnè
urnuigh agus asluchaidh san
Spiorad, agus a' deanamh
faire chum an ni so féin maille

---

1 *onoir.* 2 *altrumaibh.*
3 *faitcheas.* 4 *droch spioradaibh.*
5 *nèamhaidh.* 6 *criosrachadh.*
7 *an ionracais.* 8 *chugaibh.*
9 *ghathan.* 10 *briathar.*

ris gach uile bhuanachadh,
agus ghuidheadh air son nan
naomh uile;
19 Agus air mo shonsa,
chum gu toirear[1] dhomh comas
labhairt, le fosgladh mo bheòil
ann an dànachd, chum gu
foillsich mi rùn-dìomhair an
t-soisgeil;
20 Air son am bheil mi
a'm' theachdair ann an
geimhlibh: chum gu labhair
mi gu dàna uime, mar is còir
dhomh labhairt.
21 Ach a chum gu'm bi
fhios agaibh-sa mar an ceudna
air na nithibh a bhuineas
dhomh-sa, *agus* ciod a tha mi
a' deanamh, foillsichidh Tich-
icus, bràthair gràdhach agus
ministeir fìrinneach san Tigh-
earn, na h-uile nithe dhuibh:
22 Neach a chuir mi do
'ur n-ionnsuidh air son an
aobhair so féin, chum gu'm
biodh fios nan nithe a bhuin-
eas duinne agaibh, agus gu'n
tugadh e comhfhurtachd do
'ur cridhe.
23 Sìth *gu robh* do na
bràithribh, agus gràdh maille
ri creidimh, o Dhia an t-
Athair, agus an Tighearn Iosa
Criosd.
24 *Gu robh* gràs maille riu-
san uile a ta gràdhachadh ar
Tighearna Iosa Criosd ann
an tréibhdhireas. Amen.

1 *tiubhrar.*

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN

PHILIPIANACH.

CAIB. I.

1 *Chuir an t-abstol an céill a bhuidh-eachas do Dhia, agus a ghràdh do na Philipianaich, air son toraidh an creidimh, agus an comhpairt 'na fhulangas;* 9 *rinn e urnuigh a ghnàth ri Dia gu'm fàsadh iad ann an gràs:* 12 *nochd e an tairbhe a fhuair creidimh Chriosd o fhul-angas san anns an Ròimh.*

POL agus Timoteus, seir-
bhisich Iosa Criosd, chum
nan naomh uile ann an Iosa
Criosd, a tha ann am Philipi,
maille ris na easbuigibh[1] a-
gus ris na deaconaibh[2];
2 Gràs duibh agus sìth o
Dhia ar n-Athair, agus o'n
Tighearn Iosa Criosd.
3 Tha mi toirt buidheachais
do m' Dhia gach uair a
chuimhnicheas mi oirbh,
4 A ghnàth ann am uile
urnuighibh air bhur sonsa
uile, le gàirdeachas a' dean-
amh guidhe,
5 Air son bhur comh-roinn
do'n t-soisgeul, o'n cheud là
gus a nis;
6 Air dhomh bhi dearbhta
as an ni so féin, eadhon an
ti a thòisich deadh obair ann-
aibh, gu'n coimhlion e i gu
là Iosa Criosd:
7 Eadhon mar is còir dhomh
so a smuaineachadh umaibh
uile, do bhrìgh gu bheil sibh
agam ann mo chridhe, agus

1 *luchd-coimhid.*

2 *luchd-frithealaidh, foirfeachaibh.*

gu bheil sibh uile 'nur luchd
comh-roinn do m' ghràs-sa,
araon ann mo gheimhlibh, a-
gus ann an seasamh air son,
agus ann an daingneachadh
an t-soisgeil.
8 Oir is e Dia m'fhianuis,
cia mòr mo dhéidh oirbh uile,
ann an innibh Iosa Criosd.
9 Agus *a ta* mi a' guidhe
so, gu'm biodh bhur gràdh-sa
air a mheudachadh ni's mò
agus ni's mò ann an eòlas,
agus ann an uile thuigse :
10 Chum gu'n dearbh sibh
na nithe a's fearr[1]; chum
gu'm bi sibh tréibhdhireach,
agus gun tuisleadh[2] gu là
Chriosd ;
11 Air bhur lìonadh le
toraibh na fìreantachd, a *tha*
tre Iosa Criosd chum glòire
agus cliù Dhé.
12 Ach is àill leam, a
bhràithre, fios a bhi agaibh,
na nithe *a tharladh* dhomh-sa,
gur mò a dh'éirich leo an
soisgeul a chur air aghaidh :
13 Ionnus gu bheil mo
gheimhlean-sa ann an Criosd
iomraideach anns an lùch-
airt uile, agus anns gach *àit*
eile ;
14 Agus gu bheil mòran do
na bràithribh san Tighearn a'
gabhail misnich o m' gheimh-
libh, leis an tuilleadh mòr-
dhànachd a' labhairt an fhoc-
ail[3] gun eagal.
15 Tha cuid gu dearbh a'
searmonachadh Chriosd tre
fharmad agus strì, agus cuid
eile tre dheadh thoil.
16 Tha aon dream a'
searmonachadh Chriosd tre
chonnspoid, cha'n ann gu
tréibhdhireach, a' saoilsinn
àmhghar a chur ri m' gheimh-
libh-sa :
17 Ach an dream eile o
ghràdh, air dhoibh fios a bhi
aca gu'n do chuireadh mise
gu seasamh air son an t-
soisgeil.
18 Ciod ma ta? gidheadh
air gach aon chor, co aca is
ann an coslas a mhàin, no da
rìreadh, tha Criosd air a
shearmonachadh ; agus air a
shon so tha mise a' deanamh
gàirdeachais, seadh, agus ni
mi gàirdeachas.
19 Oir a ta fhios agam
gu'n tig so chum slàinte[4]
dhomh-sa tre bhur n-urnuigh-
sa, agus tre fhrithealadh
Spioraid Iosa Criosd,
20 A réir mo ro-dhùil[5], a-
gus *mo* dhòchais, nach cuirear
nàire orm ann an ni air bith,
ach leis an uile dhànachd
labhairt, mar a ghnàth, gu'm
bi Criosd a nis mar an ceudna
air àrdachadh a'm' chorp-sa,
ma's ann tre bheatha no tre
bhàs.
21 Oir dhomh-sa bhi beò
is e sin Criosd, agus bàs
fhaotainn[6] *is* buannachd
dhomh so.
22 Ach ma's beò dhomh
san fheòil, *'s* e so toradh m'
oibre : ach ciod d'an dean-
ainn roghainn, cha'n fhios
domh.
23 Oir tha mi air mo theann-
achadh eadar dhà ni, air
dhomh bhi togarrach air
siubhal, agus bhi maille ri
Criosd ; oir is e so a's ro
fhearr :
24 Gidheadh, 's e mi dh'-
fhantuinn san fheòil *a's*
feumaile dhuibh-se.

---

[1] *a tha eadar-dhealaichte.*
[2] *gun bhi 'nur n-aobhar oilbheim.*
[3] *focail* (*Dé.*)
[4] *saorsa.*
[5] *m'earbsa.*
[6] *fhaghail.*

25 Agus air dhomh bhi
cinnteach dheth so, tha fhios
agam gu'm fuirich mi agus
gu'n còmhnuich mi maille
ribh uile, chum bhur cur-sa
air bhur n-aghaidh, agus
chum gàirdeachais a' chreid-
imh[1]:
26 Chum gu'm bi bhur
gàirdeachas ni's pailte ann
an Iosa Criosd do m' thaobh-
sa, air son mi bhi a rìs a
làthair maille ribh.
27 A mhàin caithibh bhur
beatha gu cubhaidh do shois-
geul Chriosd: chum cò aca
a thig mi agus a chi mi sibh,
no a bhios mi as làthair, gu'n
cluinn mi mu 'ur timchioll,
gu bheil sibh a' seasamh gu
daingean ann an aon spiorad,
le aon inntinn, a' gleacadh
le chéile air son creidimh an
t-soisgeil;
28 Gun gheilt[2] ann an ni
sam bith oirbh o bhur naimh-
dibh: ni a ta dhoibh-san 'na
chomhara cinnteach air sgrios,
ach dhuibh-se air slàinte, a-
gus sin o Dhia.
29 Oir thiodhlaiceadh[3]
dhuibh-se air son Chriosd,
cha'n e mhàin creidsinn ann,
ach mar an ceudna fulang air
a shon;
30 Air dhuibh an còmhrag
ceudna bhi agaibh a chunn-
aic sibh annam-sa, agus a
tha sibh a nis a' cluinntinn *a
bhi* annam.

CAIB. II.

1 *Dh' earalaich Pòl na Philipianaich chum aonachd agus irioslachd inntinn, le eisempleir ìsleachaidh agus àrdachaidh Chriosd; 12 chum iad a dhol air an aghaidh gu cùramach ann an slighe na slàinte, ionnus gu'm biodh iad 'nan solus do'n t-saoghal aingidh, 16 agus nan comhfhurtachd dhàsan an abstol-san.*

UIME sin, ma tha comh-
fhurtachd air bith ann
an Criosd, ma tha sòlas air
bith gràidh, ma tha comh-
chomunn air bith an Spioraid,
ma tha truas[4] air bith agus
tròcair;
2 Coimhlionaibh mo ghàird-
eachas, gu'm bi sibh a dh'aon
inntinn, a dh'aon ghràdh, a
dh'aon toil, a dh'aon bhreith-
neachadh[5].
3 *Na deanar* aon ni tre
chonnspoid, no tre ghlòir
dhìomhain, ach ann an irios-
lachd inntinn measadh gach
aon gur fearr neach eile na e
féin.
4 Na seallaibh gach aon
air na nithibh sin a bhuineas
da féin, ach gach aon air na
nithibh a bhuineas do dhaoin-
ibh eile mar an ceudna.
5 Uime sin biodh an inn-
tinn cheudna annaibh-sa, a
bha ann an Iosa Criosd:
6 Neach air bhi dha ann
an cruth Dhé, nach do mheas
e 'na reubainn e féin bhi
comh-ionann ri Dia:
7 Ach chuir se e féin ann
an dìmeas[6], a' gabhail air
féin cruth seirbhisich, air a
dheanamh ann an coslas
dhaoine:
8 Agus air dha bhi air
fhaghail ann an cruth mar
dhuine, dh'irioslaich se e féin,
agus bha e ùmhal gu bas, eadh-
on bàs a' chroinn-cheusaidh.
9 Air an aobhar sin dh'àrd-

---

[1] *chum cur air aghaidh bhur creidimh agus bhur gàirdeachais.*
[2] *uamhas, eagal, ghiorag.*
[3] *thugadh gu saor.*
[4] *tiom-chridheachd.*
[5] *toirt aire do'n aon ni.*
[6] *dh'fholamhuich se e féin.*

aich Dia e gu ro àrd mar an
ceudna, agus thug e dha
ainm os ceann gach uile
ainme :
10 Chum do ainm[1] Iosa
gu'n lùbadh gach glùn, do
nithibh a ta air nèamh, agus
do *nithibh a ta* air thalamh,
agus do *nithibh a ta* fo 'n
talamh ;
11 Agus gu'n aidicheadh
gach teangadh gur e Iosa
Criosd an Tighearn, chum
glòire Dhé an Athar.
12 Uime sin, a mhuinntir
mo ghràidh, mar a bha sibh
ùmhal a ghnàth, cha'n e a
mhàin a'm' làthair-sa, ach
ni's ro mhò as mo làthair,
làn-oibrichibh bhur slàinte
féin le h-eagal agus ball-
chrith.
13 Oir is e Dia a dh'oib-
richeas annaibh, araon an
toil agus an gnìomh[2] a réir a
dheadh-ghean féin.
14 Deanaibh na h-uile nithe
gun ghearan[3], agus gun deas-
boireachd :
15 Chum gu'm bi sibh neo-
choireach, agus neo-chronail[4],
'nur cloinn do Dhia, neo-
lochdach, am meadhon gin-
ealaich fhiair agus chrosda[5],
measg am bheil sibhse a'
dealrachadh mar lòchrain
sholuis san t-saoghal ;
16 A' cumail a mach[6]
focail na beatha ; chum gu'n
dean mise uaill ann an là
Chriosd, do bhrìgh nach do
ruith mi gu diomhain, agus
nach do shaothraich mi gu
dìomhain.
17 Seadh agus ma dh'ìobrar
mi air ìobairt agus seirbhis
fhollaiseach bhur creidimh-
sa, tha aoibhneas orm, agus
tha mi a' deanamh gàirdeach-
ais maille[7] ribhse uile.
18 Air an dòigh cheudna
biodh aoibhneas oirbh-se,
agus deanaibh gàirdeachas
maille rium-sa.
19 Ach a ta dòchas agam
anns an Tighearn Iosa, Ti-
moteus a chur gu goirid do
'ur n-ionnsuidh, chum gu'm
bi mise mar an ceudna ann
an deadh mhisnich, air dhomh
fios fhaotainn ciod is cor
dhuibh-se.
20 Oir cha'n 'eil duine air
bith agam comh-ionann inn-
tinn *ris-san*, air am bi cùram
nan nithe a bhuineas dhuibh-
se gu dùrachdach.
21 Oir tha na h-uile ag
iarraidh nan nithe a bhuineas
doibh féin, cha'n iad na nithe
a bhuineas do Iosa Criosd.
22 Ach is aithne dhuibh a
dhearbhadh-san, mar mhac
d'a athair, gu'n d'rinn e
seirbhis maille rium-sa anns
an t-soisgeul.
23 Uime sin tha dùil agam
esan a chur *do 'ur n-ionnsuidh*
air ball, co luath as a chi mi
ciod is cor dhomh féin.
24 Ach tha earbsa agam
anns an Tighearn, gu'n tig
mi féin do 'ur n-ionnsuidh gu
h-aithghearr mar an ceudna.
25 Gidheadh mheas mi
gu'm b'fheumail Epaphrod-
itus mo bhràthair, agus mo
chomh-oibriche, agus mo
chomh-shaighdear, ach bhur
teachdair-sa, agus an ti a
fhritheil do m' uireasbhuidh,
a chur do 'ur n-ionnsuidh.
26 Oir bha déidh mhòr
aige oirbh uile, agus bha e

---

[1] *ann an ainm.* [2] *an deanamh.*
[3] *mhonmhor.* [4] *glan, neo-thruaillidh.*

[5] *tharsuing.* [6] *os àird*
[7] *maraon.*

làn tuirse, do bhrìgh gu'n cuala sibhse gu'n robh e tinn.

27 Agus gu deimhin bha e tinn fagus do'n bhàs: gidh-eadh rinn Dia tròcair air; agus cha b'ann airsan a mhàin, ach ormsa mar an ceudna, chum nach biodh doilgheas air muin doilgheis orm.

28 Uime sin bu togarraiche a chuir mi *do 'ur n-ionnsuidh* e, chum air dhuibh fhaicinn a rìs, gu'm biodh aoibhneas oirbh, agus gu'm bu lughaid mo dhoilgheas-sa.

29 Air an aobhar sin, gabhaibh ris san Tighearn leis an uile aoibhneas, agus biodh meas mòr agaibh air an leithidibh sin:

30 Do bhrìgh, air son oibre Chriosd, gu robh e dlùth do'n bhàs, agus nach robh suim aige d'a bheatha[1] féin, chum gu'n deanadh e suas uireas-bhuidh bhur seirbhis-sa do m' thaobh-sa.

CAIB. III.

1 *Thug Pòl rabhadh do na Philip-ianaich iad bhi air am faicill o luchd-teagaisg bréige an timchioll-ghearraidh;* 4 *nochd e gu bheil aige féin tuilleadh aobhair na aca-san, earbsadh á fìreantachd an lagha;* 7 *ni gidheadh mheas e mar aolach agus chall chum Iosa Criosd agus 'fhìreantachd-san a chosnadh.*

OS bàrr, mo bhràithre, deanaibh gairdeachas san Tighearn. Gu deimhin cha leasg[2] leam-sa na nithe ceudna a sgrìobhadh do bhur n-ionnsuidh, ach dhuibh-se tha so tèaruinnte[3].

2 Bithibh air bhur faicill o mhadraibh, bithibh air bhur faicill o dhroch luchd-oibre, coimhidibh sibh féin o'n chomh-ghearradh.

3 Oir is sinne an timchioll-ghearradh, a ta deanamh aoraidh do Dhia san Spiorad, agus a' deanamh gàirdeachais ann an Iosa Criosd, agus nach 'eil a cur muinghin san fheòil:

4 Ged dh'fheudainn-sa mar an ceudna muinghin bhi agam san fheòil. Ma shaoil-eas aon neach eile gu'm feud e muinghin a chur san fheòil, is mò *na sin a dh'fheudas* mise:

5 Air mo thimchioll-ghearr-adh air an ochdamh là, do chinneach Israeil, do thréibh Bheniamin, a'm' Eabhruidh-each do na h-Eabhruidhich; a réir an lagha, a'm' Phairis-each;

6 A thaobh eud, a' dean-amh geur-leanmhuinn air an eaglais; a réir na fìreantachd a ta san lagh, neo-choireach.

7 Ach na nithe a bha 'nam buannachd dhomh, mheas mi iad sin 'nan call air son Chriosd.

8 Seadh gun amharus, agus tha mi a' meas nan uile nithe 'nan call, air son ro òir-dheirceis[4] eòlais Iosa Criosd mo Thighearna: air son an d' fhuiling mi call nan uile nithe, agus tha mi a' meas gur aolach iad chum gu cosnainn[5] Criosd,

9 Agus gu faighear ann-san mi, gun m'fhìreantachd féin agam, a ta o'n lagh, ach *an fhìreantachd* sin a ta tre chreidimh Chriosd, an fhìr-

[1] *anam.* [2] *chruaidh, doilich.* [3] *sàbhalta.*

[4] *ro-phrìseileachd.*
[5] *gur e mo bhuannachd.*

eanteachd a ta o Dhia tre
chreidimh :
10 Chum eòlas a bhi agam
airsan, agus air cumhachd
'aiseirigh-san, agus air comh-
chomunn 'fhulangais, air bhi
dhomh air mo chur ann an
coslas crutha r'a bhàs[1] :
11 Dh'fheuchainn am feud-
ainn air aon chor teachd
chum aiseirigh nam marbh.
12 Cha'n e gu'n d'ràinig
mi cheana, no gu bheil mi
cheana foirfe : ach tha mi a'
leantuinn, dh'fheuchainn am
faigh mi greim do'n ni sin
féin air son an do ghabhadh
greim dhiom le Iosa Criosd.
13 A bhràithre, cha'n 'eil
mi a' meas gu'n do ghlac mi
greim : ach aon ni *a ta mi
a' deanamh*, air dhomh na
nithe a ta air mo chùl a dhì-
chuimhneachadh, agus bhi 'g
am shìneadh féin chum nan
nithe a ta romham,
14 Tha mi a' dian-ruith
dh'ionnsuidh a' chomhara,
chum duaise[2] àrd-ghairme
Dhé ann an Iosa Criosd.
15 Uime sin, mheud dhinne
's a ta diongmhalta, biodh an
inntinn so againn : agus ma
tha sibh ann an ni sam bith
air atharrachadh inntinn,
foillsichidh Dia an ni so
féin duibh.
16 Gidheadh, an ni air
an d'ràinig sinn a cheana,
gluaiseamaid a réir aoin
riaghailt, bitheamaid a dh'aon
inntinn.
17 A bhràithre, bithibh-sa
le chéile 'nur luchd-lean-
mhuinn ormsa, agus thugaibh
an aire dhoibh-san a tha
gluasad air an dòigh sin mar
a ta sinne 'nar n-eisempleir
agaibh.
18 (Oir a ta mòran a'
gluasad, mu'n dubhairt mi
gu minic ribh, agus mu'm
bheil mi nis, eadhon a' gul,
ag ràdh ribh, *gur* naimhdean
iad do chrann - ceusaidh
Chriosd :
19 D'an deireadh bhi air
an sgrios, d'an dia am brù ;
agus aig am bheil an glòir
'nan nàire, aig am bheil an
aire air nithibh talmhaidh.)
20 Oir a ta ar caithe-
beatha-ne[3] air nèamh, an
t-ionad as am bheil dùil
againn fòs ris an t-Slànuigh-
ear, an Tighearn Iosa Criosd ;
21 A chruth-atharraicheas
ar corp dìblidh, chum gu'n
deanar e comh-chosmhuil r'a
chorp glòrmhor féin, a réir
an oibreachaidh leis am bheil
e comasach air na h-uile
nithe a chur fo cheannsal
féin.

CAIB. IV.

1 *O chomhairlibh mionaideach,* 4 *chaidh an t-abstol air aghaidh chum earailean coitchionn ;* 10 *nochd e cionnus a rinn e gaird-eachas air son an tabhartais dha, agus e 'na luidhe am prìosan ;* 19 *agus chrìochnaich e le h-urn-uigh agus beannachdaibh.*

UIME sin, mo bhràithre
gràdhach agus air am
bheil mo dhéidh, m'aoibhneas
agus mo chrùn, seasaibh mar
so gu daingean san Tighearn,
a mhuinntir *mo* ghràidh.
2 Tha mi a' guidhe air
Euodias, agus tha mi a' guidhe
air Sintiche, iad a bhi dh'aon
inntinn san Tighearn.
3 Agus tha mi ag iarraidh
ortsa mar an ceudna, a

---

[1] *air mo dheanamh a réir a bhàis.*

[2] *gill.* [3] *giùlan, conbharsaid.*

chompanaich dhìleis, dean còmhnadh ris na mnàibh sin a rinn saothair maille riumsa san t-soisgeul, maille ri Clemens, agus a' chuid eile do m' chomh-oibrichibh, aig am bheil an ainmean ann an leabhar na beatha.

4 Deanaibh gàirdeachas san Tighearn a ghnàth: a rìs a ta mi ag ràdh, Deanaibh gàirdeachas.

5 Biodh bhur measarrachd[1] follaiseach do na h-uile dhaoinibh. *Tha* 'n Tighearn am fagus.

6 Na biodh ro-chùram ni sam bith oirbh: ach anns gach uile ni le h-urnuigh agus asluchadh maille ri breith-buidheachais, biodh bhur n-iarrtuis air an deanamh aithnichte do Dhia.

7 Agus coimhididh sìth Dhé, a ta thar gach uile thuigse, bhur cridhe agus bhur n-inntinn ann an Iosa Criosd.

8 Fa dheoidh, a bhràithre, ge b'e nithe ta fìor, ge b'e nithe *ta* urramach[2], ge b'e nithe ta ceart, ge b'e nithe *ta* fìor-ghlan, ge b'e nithe *ta* ion-ghràidh[3], ge b'e nithe ta ionmholta; ma *tha* deadhbheus[4] air bith *ann*, ma *tha* moladh air bith *ann*, smuainichibh air na nithibh sin.

9 Na nithe sin araon a dh'fhòghluim, agus a ghabh sibh, agus a chual agus a chunnaic sibh annam-sa, deanaibh: agus bithidh Dia na sìthe maille ribh.

10 Ach rinn mi gàirdeachas gu mòr san Tighearn, do bhrìgh gu'n d'ath-ùraicheadh nis fa dheireadh bhur cùram umam-sa; ni mar an ceudna anns an robh sibh cùramach, ach cha robh cothrom agaibh.

11 Cha'n e gu bheil mi a' labhairt[5] a thaobh uireasbhuidh: oir dh'fhòghluim mi, ge b'e staid am bheil mi, bhi toilichte.

12 Is aithne dhomh bhi ìosal, agus is aithne dhomh mar an ceudna pailteas a mhealtuinn: anns gach àit, agus anns na h-uile nithibh theagaisgeadh mi, araon a bhi sàthach agus ocrach, araon pailteas a shealbhachadh agus uireasbhuidh fhulang.

13 Is urrainn mi na h-uile nithe a dheanamh tre Chriosd, a neartaicheas mi.

14 Gidheadh, is maith a rinn sibh gu'n do chomhphàirtich sibh ri m' thrioblaid.

15 Agus a nis biodh fhios agaibh-sa, a Philipianacha, ann an toiseach an t-soisgeil, 'nuair a dh'fhàg mi Macedonia, nach do roinn eaglais air bith rium-sa, thaobh tabhairt agus gabhail, ach sibhse a mhàin.

16 Oir eadhon ann an Tesalonica chuir sibh aon uair agus a rìs a m' ionnsuidh leasachadh do m' uireasbhuidh.

17 Cha'n e gu bheil mi ag iarraidh tabhartais: ach a ta mi ag iarraidh toraidh a bhios pailte chum bhur cunntaissa.

18 Ach a ta mi sealbhachadh nan uile nithe, agus tha pailteas agam: lìonadh mi, air dhomh na nithe fhaotainn

---

[1] *cothrom, ciùineas.* [2] *ciatach.*
[3] *a ta gràdhach, càirdeil.*

[4] *subhailc.*
[5] *Ni h-e gu'n labhram.*

o Epaphroditus *a chuireadh* uaibh-sa, fàile deadh-chùbhraidh[1], ìobairt thaitneach, anns am bheil tlachd aig Dia.
19 Ach leasaichidh mo Dhia-sa bhur n-uireasbhuidh uile, a réir a shaoibhreis ann an glòir, tre Iosa Criosd.
20 A nis do Dhia agus ar n-Athair-ne *gu robh* glòir gu saoghal nan saoghal. Amen.
21 Cuiribh fàilte air gach uile naomh ann an Iosa Criosd. Tha na bràithrean a tha maille rium, a' cur fàilte oirbh.
22 Tha na naoimh uile a' cur fàilte oirbh, gu h-àraidh iadsan a tha do theaghlach Cheasair.
23 Gràs ar Tighearna Iosa Criosd *gu robh* maille ribh uile. Amen.

[1] *fàile deadh-bholaidh.*

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN

COLOSIANACH.

CAIB. I.

1 *An déigh fàilte chur air na Colosianaich, thug Pol buidheachas do Dhia air son an creidimh,* 7 *dhaingnich e teagasg Epaphrais,* 9 *ghuidh e gu'm biodh an gràs air a mheudachadh,* 14 *chuir e an céill cò e am fìor Chriosd,* 21 *agus thug e misneach dhoibh gu gabhail ri Criosd.*

POL abstol Iosa Criosd tre thoil Dé, agus Timoteus *ar* bràthair,
2 Chum nan naomh agus nam bràthar dìleas ann an Criosd, a tha ann an Colose: Gràs *gu robh* dhuibh, agus sìth o Dhia ar n-Athair, agus *o'n* Tighearn Iosa Criosd.
3 Tha sinn a' toirt buidheachais do Dhia, agus Athair ar Tighearna Iosa Criosd, a' sìor-dheanamh ùrnuigh air bhur son-sa;
4 O chuala sinn iomradh bhur creidimh ann an Iosa Criosd, agus *bhur* gràidh do na naomhaibh uile;
5 Air son an dòchais a ta air a thasgaidh fa 'ur comhair air nèamh, air an cuala sibh iomradh roimh ann am focal fìrinn an t-soisgeil:
6 A thàinig do 'ur n-ionnsuidh-sa, mar anns an t-saoghal uile; agus a tha toirt toraidh uaith, mar *a ta e deanamh* mar an ceudna 'nur measg-sa[1], o'n là anns an cuala sibh *e*, agus san d'fhuair sibh eòlas air gràs Dhé ann am fìrinn.
7 A réir fòs mar a dh'fhòghluim sibh o Epaphras ar comh-sheirbhiseach gràdhach-ne, a tha air bhur son-sa 'na mhinisteir dìleas do Chriosd;
8 A chuir an céill dhuinne mar an ceudna bhur gràdh-sa anns an Spiorad.
9 Air an aobhar so, cha'n 'eil sinne mar an ceudna a' sgur o'n là a chuala sinn *e*, do dheanamh ùrnuigh air bhur son-sa, agus a ghuidh-

[1] *annaibh se.*

eadh gu'm biodh sibh air bhur lìonadh le eòlas a thoile, san uile ghliocas agus thuigse spioradail ;

10 Chum gu'n gluaiseadh sibh gu cubhaidh do'n Tighearn chum gach uile thoileachaidh[1], a' toirt toraidh uaibh san uile dheadh obair, agus a' fàs ann an eòlas Dé ;

11 Air bhur neartachadh leis an uile neart a réir a chumhachd ghlòrmhoir-san, chum an uile fhoighidin agus fhad-fhulangais maille ri gàirdeachas.

12 A' tabhairt buidheachais do'n Athair, a rinn sinne iomchuidh chum bhi 'nar luchd-comhpairt do oighreachd nan naomh san t-solus :

13 A shaor sinn o chumhachd an dorchadais, agus a dh'atharraich *sinn* chum rìoghachd Mic a ghràidh-san :

14 Anns am bheil againn saorsa tre 'fhuil-san *eadhon* maitheanas nam peacadh :

15 Neach a's e ìomhaigh[2] an Dé neo-fhaicsinnich, ceud-ghin a' chruthachaidh uile[3] :

16 Oir is ann leis-san a chruthaicheadh na h-uile nithe a ta air nèamh, agus a ta air talamh, faicsinneach agus neo-fhaicsinneach, ma's àrd-chaithrichean *iad*, no tighearnais, no uachdaranachda, no cumhachda ; is ann leis-san agus air a shon-san a chruthaicheadh na h-uile nithe :

17 Agus tha esan roimh na h-uile nithibh, agus trìd-san tha na h-uile nithe a' comhsheasamh.

18 Agus is e ceann a' chuirp, *eadhon* na h-eaglais : neach a's e an toiseach, an ceud-ghin o na marbhaibh ; chum gu'm biodh aige àrd-cheannas anns na h-uile.

19 Oir b'e deadh thoil *an Athar*, gu'n còmhnuicheadh gach uile iomlanachd ann-san ;

20 Agus gu'm biodh na h-uile air an deanamh réidh ris féin trìd-san, air dha sìth a dheanamh tre fhuil a chroinn-cheusaidh-san ; trìd-san, *a ta mi ag ràdh*, ma's nithe *iad* a ta air talamh, no nithe a ta air nèamh.

21 Agus sibhse a bha uair-éigin 'nur coimhich, agus 'nur naimhdibh ann *bhur* n-inntinn thaobh dhroch oibre, nis rinn e réidh ris féin.

22 Ann an corp 'fheòla féin tre'n bhàs, chum sibhse a chur naomha, agus neo-lochdach, agus neo-choireach, 'na làthair-san :

23 Ma dh'fhanas sibh anns a' chredimh bunaiteach[4] agus daingean, gun bhi air bhur n-atharrachadh o dhòchas an t-soisgeil, a chuala sibh, *agus* a shearmonaicheadh do gach uile chreutair a ta fuidh nèamh ; air an d'rinneadh mise Pòl a'm' mhinisteir.

24 Tha mi nis a' deanamh gàirdeachais ann am fhulangasaibh air bhur son-sa, agus a' coimhlionadh mheud 's a ta dhéigh-làimh do àmhgharaibh Chriosd ann am fheòil, air son a chuirp-san, eadhon na h-eaglais :

25 D'an d'rinneadh mise a'm' mhinisteir, a réir stiùbh-

[1] *chum a thoileachadh sna h-uile nithibh* [2] *coslas, riochd.*

[3] *nan uile chreutair.* [4] *stéidhichte.*

ardachd Dhé a thugadh
dhomh air bhur son-sa, a
choimhlionadh focail Dé;
26 *Eadhon* an rùn-dìomhair
a bha folaichte o na linnibh,
agus o na ginealachaibh *a
chaidh seachad*, ach a nis a tha
air fhoillseachadh d'a naomh-
aibh-san:
27 D'am bu toil le Dia
fhoillseachadh ciod e saoibh-
reas glòire an rùin-dìomhair
so am measg nan Cinneach;
neach a's e Criosd annaibh-
sa, dòchas[1] na glòire;
28 Neach a ta sinne a'
searmonachadh, a' toirt rabh-
aidh do gach duine, agus a'
teagasg gach uile dhuine anns
an uile ghliocas; chum gu
nochd sinn gach uile dhuine
'na làthair-san iomlan ann
an Iosa Criosd:
29 An ni chum am bheil
mise mar an ceudna a' saoith-
reachadh, a' deanamh sbairn
a réir 'oibreachaidh-san, a
tha 'g oibreachadh annam gu
cumhachdach.

CAIB. II.

1 *Dh'earalaich Pòl na Colosianaich a bhi bunaiteach ann an Criosd,* 8 *agus a bhi air am faicill o bheul-aithrisibh-dìomhain,* 18 *o aoradh do ainglibh,* 20 *agus o dheas-ghnàthachaibh an lagha, nithe a chrìochnaicheadh ann an Criosd.*

OIR b'àill leam fios a bhi
agaibh ciod e meud mo
chòmhraig air bhur son-sa, a-
gus *air son* na dream a ta ann
an Laodicea, agus *air son* a
mheud nach fhaca m'agh-
aidh anns an fheòil:
2 Ionnus gu'm faigheadh
an cridhe sòlas, air dhoibh
bhi air an dlùth-cheangal r'a
chéile ann an gràdh, agus
chum uile shaoibhreis an làn
dearbh-bheachd tuigse, chum
eòlais[2] rùin-dìomhair Dhé,
eadhon an Athar, agus
Chriosd;
3 Anns am bheil uile
ionmhais a' ghliocais agus an
eòlais folaichte.
4 Agus so a ta mi ag ràdh,
air eagal gu mealladh neach
air bith sibh le briathraibh
tairngeach[3].
5 Oir ged tha mi uaibh san
fheòil, gidheadh a ta mi
maille ribh san Spiorad, a'
deanamh gairdeachais[4], agus
a' faicinn bhur n-orduigh, a-
gus seasmhachd[5] bhur creid-
imh ann an Criosd.
6 Uime sin mar a ghabh
sibh do 'ur n-ionnsuidh an
Tighearn Iosa Criosd, gluais-
ibh ann:
7 Air dhuibh bhi air bhur
freumhachadh agus air bhur
togail suas annsan, agus
air bhur daingneachadh sa'
chreidimh, a réir mar a theag-
aisgeadh sibh, a' meudach-
adh ann le breith-buidh-
eachais.
8 Thugaibh an aire nach
dean neach air bith foirneart
oirbh[6] tre fheallsanachd[7] a-
gus mealltaireachd dhìomh-
ain, a réir beul-aithris[8]
dhaoine, a réir ceud-thois-
eacha an t-saoghail, agus
cha'n ann a réir Chriosd:
9 Oir annsan tha uile
iomlanachd[9] na diadhachd
a' gabhail còmhnuidh gu cor-
porra.
10 Agus tha sibhse coimh-

[1] *muinghin.* [2] *aidmheil.* [3] *seòlta, drùiteach.* [4] *aoibhneis.* [5] *daingneachd.*

[6] *cobhartach dhibh.* [7] *fhòghlum saoghalta.* [8] *teagasg dhaoine o làimh gu làimh.* [9] *lànachd.*

lionta annsan, neach a's e ceann gach uile uachdaranachd agus chumhachd ;

11 Anns am bheil sibh mar an ceudna air bhur timchioll-ghearradh leis an timchioll-ghearradh nach d'rinneadh le làmhaibh, ann an cur dhibh cuirp pheacanna na feòla, le timchioll-ghearradh Chriosd :

12 Air dhuibh bhi adhlaicte maille ris ann am baisteadh, anns am bheil sibh mar an ceudna air bhur togail suas maille ris tre chreidimh oibreachaidh Dhé, a thog suas esan o na marbhaibh.

13 Agus sibhse a bha marbh 'nur n-euceartaibh agus *ann an* neo-thimchioll-ghearradh bhur feòla bheothaich e maille ris, a maitheadh dhuibh nan uile euceart ;

14 A' dubhadh a mach làmh-sgrìobhaidh nan orduighean do ar taobh-ne[1], a bha 'nar n-aghaidh, agus thug e as an t-slighe i, air dha a sparradh ri a chrann-ceusaidh-san :

15 Air dha uachdaranachdan agus cumhachdan a chreachadh[2], rinn e ball-sampuill diubh gu follaiseach, a' deanamh buaidh-chaithreim os an ceann tre'*n chrann* ud féin.

16 Uime sin na tugadh aon neach breth oirbh air son bìdh, no dibhe, no thaobh là féille, no gealaich nuaidhe, no shàbaide :

17 A ta 'nan sgàile air na nithibh a ta ri teachd ; ach *is* le Criosd an corp.

18 Na mealladh aon neach bhur duais uaibh le irioslachd thoileil[3], agus aoradh do ainglibh, a' foirneadh a steach *gu dàna* chum nan nithe[4] nach fac e, gu dìomhain air a shéideadh suas le 'inntinn fheòlmhoir féin ;

19 Agus gun an ceann a chumail, o'm bheil an corp uile, air dha bhi air a bheathachadh tre altaibh agus bhannaibh, agus air a dhlùth-cheangal r'a chéile, a' fàs le fàs Dé.

20 Uime sin ma fhuair sibh bàs maille ri Criosd o cheud - thoiseachaibh an t-saoghail, c'ar son, mar dhaoine a ta beò san t-saoghal, a tha sibh fuidh orduighibh,

21 (Na bean ri, na blais, na làimhsich ;

22 Nithe a théid uile a neo-ni le'n gnàthachadh,) a reir àitheantan agus teagasga dhaoine ?

23 Nithe gun amharus aig am bheil samhladh gliocais ann an aoradh féin-thoile agus irioslachd, agus mi-chaomhnadh a' chuirp, cha'n ann an urram sam bith chum sàsachaidh na feòla[5].

CAIB. III.

1 *Nochd Pòl do na Colosianaich c'àit an còir dhuinn Criosd iarraidh : 5 Chomhairlich e dhoibh an ana-mianna feòlmhor a chlaoidh, 10 an seann duine chur dhiubh, agus Criosd a chur umpa ; 12 dh'earalaich e iad chum seirce, is irioslachd, agus iomadh dhleasdanais eile.*

UIME sin ma dh'éirich sibh maille ri Criosd, iarraibh na nithe a ta shuas,

---

[1] *a bha gabhail romhainn.*
[2] *fhaobhachadh, chur as an armaibh.*
[3] *d'ieònach.*
[4] *'ga shàthadh féin sna nithibh.*
[5] *ach gun fheum sam bith chum sàsachaidh na feòla.*

S

far am bheil Criosd 'na shuidhe
aig deas làimh Dhé.
2 Suidhichibh bhur n-aigne
air na nithibh a ta shuas,
agus cha'n ann air na nithibh
a ta air an talamh.
3 Oir a ta sibh marbh,
agus tha bhur beatha fòlaichte
maille ri Criosd ann an
Dia.
4 'Nuair a dh'fhoillsichear
Criosd, neach a's e ar beatha-
ne, an sin bithidh sibhse mar
an ceudna air bhur foillseach-
adh maille ris ann an glòir.
5 Uime sin claoidhibh [1]
bhur buill a ta air an talamh,
striopachas, neòghloine, fonn-
collaidh, ana-mianna, agus
sannt, ni a's ìodhol-aoradh ;
6 Nithe air son am bheil
fearg Dhé a' teachd air cloinn
na h-eas-ùmhlachd.
7 Anns an robh sibhse
mar an ceudna a' gluasad
uair-éigin [2], 'nuair a bha sibh
a' caitheadh bhur beatha
'nam measg [3].
8 Ach a nis cuiribh-sa
uaibh na nithe so uile ; fearg,
corruich, mì-run, toibheum,
cainnt shalach as bhur beul.
9 Na deanaibh breug d'a
chéile, do bhrìgh gu'n do
chuir sibh dhibh an seann
duine maille r'a ghnìomhar-
aibh,
10 Agus gu'n do chuir sibh
umaibh an *duine* nuadh, a
tha air ath-nuadhachadh ann
an eòlas, a réir ìomhaigh an
ti a chruthaich e.
11 Far nach 'eil Greugach
no Iudhach, timchioll-ghearr-
adh, no neo-thimchioll-
ghearradh, *duine* borb [4],
Sitianach, daor *no* saor : ach
is e Criosd na h-uile, agus
anns na h-uile.
12 Uime sin cuiribh-sa
umaibh, (mar dhaoine taghta
Dhé, naomha agus ion-
mhuinn,) innigh [5] thròcaire,
caomhalachd, irioslachd inn-
tinn, macantas [6], fad-fhul-
angas ;
13 A' giùlan le chéile, a-
gus a' maitheadh d'a chéile,
ma tha cùis ghearain aig
neach an aghaidh neach : mar
a thug Criosd maitheanas
dhuibhse, mar sin deanaibh-
sa mar an ceudna.
14 Agus thar na nithibh
so uile, *cuiribh umaibh* gràdh [7],
ni a's e coimhcheangal na
foirfeachd.
15 Agus biodh sìth Dhé a'
riaghladh ann bhur cridhe,
chum am bheil sibh mar an
ceudna air bhur gairm ann
an aon chorp ; agus bithibh
taingeil.
16 Gabhadh focal Chriosd
còmhnuidh annaibh, gu
saoibhir san uile ghliocas,
a' teagasg agus a' comhairl-
eachadh a chéile le salmaibh,
agus laoidhibh, agus dànaibh
spioradail, a' deanamh ciùil
do'n Tighearn le gràs ann
bhur cridhe.
17 Agus gach ni air bith
a ni sibh ann am focal no
ann an gnìomh, deanaibh *iad*
uile ann an ainm an Tigh-
earna Iosa, a' toirt buidh-
eachais do Dhia, eadhon an
t-Athair trìd-san.
18 A mhnài, bithibh ùmh-
al do 'ur fearaibh féin, mar
is cubhaidh, anns an Tigh-
earn.
19 Fheara-pòsda, gràdh-

[1] *marbhaibh.* [2] *roimh.* [3] *annta.* [4] *fiadhaich, barbarra.*

[5] *tiom-chridhe.* [6] *ciùineas.* [7] *seirc, carthannachd.*

aichibh *bhur* mnài, agus na bithibh searbh[1] 'nan aghaidh.

20 A chlann, bithibh ùmhal do 'ur pàrantaibh anns na h-uile nithibh: oir a ta so taitneach do'n Tighearn.

21 Aithriche, na brosnuichibh bhur clann *chum feirge,* air eagal gu'n caill iad am misneach.

22 A sheirbhiseacha, bithibh ùmhal do 'ur maighstiribh a réir na feòla, anns na h-uile nithibh; cha'n ann le seirbhis-sùl, mar dhream a ta toileachadh dhaoine, ach ann an tréibhdhireas[2] cridhe, ann an eagal Dé:

23 Agus ge b'e air bith ni a ni sibh, deanaibh o bhur cridhe e, mar do'n Tighearn, agus cha'n ann do dhaoinibh;

24 Air dhuibh fios a bhi agaibh, gu'm faigh sibh o'n Tighearn duais na h-oighreachd: oir is ann do'n Tighearn Criosd a tha sibh a' deanamh seirbhis.

25 Ach an ti a ni eucoir, gheibh e toillteanas na h-eucorach a rinn e: agus cha'n 'eil leth-bhreth ann.

CAIB. IV.

1 *Chuir Pòl impidh air na Colosianaich bhi dùrachdach ann an urnuigh,* 5 *agus gluasad gu glic thaobh na muinntir sin nach 'eil fathast air teachd chum fìor eòlais Chriosd.* 10 *Chuir e fàilte orra, agus ghuidh e gach uile ghnè soirbheis doibh.*

A MHAIGHSTIREAN, thugaibh do *'ur* seirbhisich an ni sin a tha ceart agus cothromach, air dhuibh fios a bhi agaibh, gu bheil agaibh féin maighstir mar an ceudna air nèamh.

2 Buanaichibh ann an urnuigh, a' deanamh faire innte le breith-buidheachais;

3 Ag urnuigh mar an ceudna air ar son-ne, chum gu fosgladh Dia dhuinn dorus na h-ùr-labhraidh, a chur an céill[3] rùin-dìomhair Chriosd, air son am bheil mise ann an cuibhreachaibh:

4 Chum gu foillsich mi e, mar is còir dhomh labhairt.

5 Gluaisibh ann an gliocas thaobh na dream sin a ta an leth muigh, ag ath-cheannach[4] na h-aimsir.

6 Biodh bhur còmhradh a ghnàth ann an gràs[5], air a dheanamh blasda le salann, chum gu'm bi fhios agaibh cionnus is còir dhuibh gach neach a fhreagairt.

7 Foillsichidh Tichicus, bràthair gràdhach, agus ministeir dìleas, agus comh-sheirbhiseach san Tighearn, gach ni dhuibh mu m' thimchioll-sa:

8 A chuir mi do 'ur n-ionnsuidh chum na crìche so féin, gu'm biodh fios bhur staide-sa aige, agus gu'n tugadh e comhfhurtachd do 'ur cridheachaibh.

9 Maille ri Onesimus, bràthair dìleas agus gràdhach, a tha dhibh[6] féin. Ni iad aithnichte dhuibh na h-uile nithe *a tha* an so.

10 Tha Aristarchus mo chomh-phriosanach a' cur fàilte oirbh, agus Marcus, mac peathar do Bharnabas, (mu 'n d' fhuair sibh àith-

[1] *garg.* [2] *aon-fhillteachd.* [3] *a labhairt.*

[4] *a' fuasgladh.* [5] *le gràs, gràsail.* [6] *uaibh.*

eanta; ma thig e do 'ur n-ionnsuidh, gabhaibh ris;)

11 Agus Iosa, ris an abrar Iustus, muinntir a tha do'n timchioll-ghearradh. '*S* iad sin a mhàin *mo* chomh-oibrichean chum rìoghachd Dhé, a bha '*nan* comhfhurtachd domh.

12 Tha Epaphras, a tha dhibh féin, seirbhiseach Chriosd, a' cur fàilte oirbh, a ghnàth a' deanamh sbàirn dhùrachdaich air bhur son ann an urnuighibh, chum gu seas sibh foirfe, agus coimhlionta ann an uile thoil Dhé.

13 Oir tha mi deanamh fianuis dha, gu bheil aige mòr theas-ghràdh dhuibh-se, agus dhoibh-san a tha ann an Laodicea, agus do'n mhuinntir a tha ann an Hierapolis.

14 Tha Lucas an léigh gràdhach, agus Demas a' cur fàilte oirbh.

15 Cuiribh fàilte air na bràithribh a tha ann an Laodicea, agus air Nimphas, agus air an eaglais *a tha* 'na thigh.

16 Agus an uair a leughar an litir so 'nur measg-sa, thugaibh fa'near gu'n leughar i ann an eaglais nan Laodiceanach mar an ceudna; agus gu'n leugh sibhse cuideachd *an litir* o Laodicea.

17 Agus abraibh ri Archipus, Thoir an aire do'n mhinistrileachd a fhuair thu san Tighearn, gu'n coimhlion thu i.

18 Fàilte uam-sa Pòl le m' làimh féin. Cuimhnichibh mo chuibhreacha. Gràs *gu robh* maille ribh. Amen.

CEUD LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN

TESALONIANACH.

CAIB. I.

1 Thug Pòl fios do na Tesalonianaich co chuimhneachail as a bha e orra anns gach àm, ann am breithbuidheachais agus ùrnuigh air an son; 5 agus mar an ceudna co dhearbhta 's a bha e do fhìrinn, agus do thréibhdhireas an creidimh, agus an iompachaidh ri Dia.

1 POL, agus Siluanus, agus Timoteus chum eaglais nan Tesalonianach, *a tha* ann an Dia an t-Athair, agus *anns* an Tighearn Iosa Criosd: gràs duibh, agus sìth o Dhia ar n-Athair, agus *o*'n Tighearn Iosa Criosd.

2 Tha sinn a' toirt buidheachais do Dhia a ghnàth air bhur son-sa uile, a' toirt iomraidh oirbh ann ar n-urnuighibh-ne;

3 A' cuimhneachadh gun sgur obair bhur creidimh, agus saothair *bhur* gràidh, agus foighidin bhur dòchais 'nar Tighearn Iosa Criosd, am fianuis Dé, agus ar n-Atharne:

4 Air dhuinn fios a bhi againn, a bhràithre gràdhaichte le Dia, air bhur taghadh-sa[1].

5 Oir cha d'thàinig ar soisgeul-ne do 'ur n-ionnsuidh-

[1] *air bhur taghadh-sa le Dia.*

sa ann am focal a mhàin, ach
mar an ceudna ann an cumh-
achd, agus anns an Spiorad
naomh, agus ann am mòr làn-
dearbhachd ; mar is aithne
dhuibh ciod a' ghnè dhaoine
bha annainn 'nur measg air
bhur sonsa.
6 Agus rinneadh sibh 'nur
luchd-leanmhuinn oirnne, a-
gus air an Tighearn, 'nuair a
ghabh sibh ris an fhocal ann
am mòr-àmhghar, le h-aoibh-
neas an Spioraid naoimh :
7 Ionnus gu robh sibh 'nur
n-eisempleiribh[1] dhoibh-san
uile a tha creidsinn ann am
Macedonia, agus ann an
Achaia.
8 Oir uaibhse chaidh fuaim
focail an Tighearna mach,
cha'n ann a mhàin ann am
Macedonia agus ann an
Achaia, ach mar an ceudna
anns gach àit, tha bhur creid-
imh ann an Dia air a sgaoil-
eadh a mach, ionnus nach
'eil feum air sinne a labhairt
ni air bith.
9 Oir a ta iad féin a' foill-
seachadh mu ar timchioll-
ne, cìod a ghne dol a steach a
bha againn do 'ur n-ionn-
suidh-sa, agus cionnus a
phill sibh chum Dhé o ìodhol-
aibh, a dheanamh seirbhis
do'n Dia bheò agus fhìor,
10 Agus gu feitheamh r'a
Mhac o nèamh, a thog e suas
o na marbhaibh, *eadhon* Iosa
o shaor[2] sinne o'n fheirg a ta
ri teachd.

CAIB. II.

*1 Chuir Pòl an céill cionnus a chaidh
an soisgeul a shearmonachadh do
na Tesalonianaich, agus ciod an
dòigh air an do ghabh iad ris. 17
Thug e reuson seachad c'ar son a
bha e co fhada uatha, agus mar an
ceudna c'ar son a ta nis a thogradh
co mòr r'am faicinn.*

OIR is aithne dhuibh féin,
a bhràithre, ar dol-ne a
steach do 'ur n-ionnsuidh,
nach robh e ann an dìomh-
anas :
2 Ach fòs air dhuinn fulang
roimh, agus an déigh ar mas-
lachaidh ann am Philipi, mar
is aithne dhuibh, bha dàn-
achd againn ann ar Dia-ne
soisgeul Dé a labhairt ribhse
ann am mòr-ghleachd[3].
3 Oir cha *robh* ar n-earail-
ne o mhealltaireachd, no o
neòghloine, no ann an ceilg :
4 Ach mar a mheasadh
sinne le Dia iomchuidh gu'm
biodh an soisgeul air earbsadh
ruinn, is amhuil sin a labhra-
maid, cha'n ann mar dhream
a tha toileachadh dhaoine,
ach Dhé, a tha dearbhadh
ar cridheacha.
5 Oir cha do ghnàthaich
sinn uair air bith briathra
miodalach, mar is aithne
dhuibh, no leithsgeul sainnt ;
'*s e* Dia *ar* fianuis :
6 Ni mò dh'iarr sinn urr-
am[4] o dhaoinibh, no uaibhse,
no o *dhaoinibh* eile, ged fheud-
amaid ar trom a leagadh
oirbhse, mar abstola Chriosd.
7 Ach bha sinn caomh
'nur measg-sa, amhuil a dh'-
altrumas[5] banaltrum a clann
féin :
8 Mar sin, ar bhi dhuinne
ro dheidheil oirbhse[6], bu
toileach leinn cha'n e mhàin
soisgeul Dhé a phàirteachadh[7]
ribh, ach mar an ceudna ar

---

[1] *samhlachasaibh.* [2] *a shaoras.* [3] *maille ri gleachda mòr.*

[4] *gl[illegible]ir.* [5] *dh'eiridneas* [6] *ro dheathasach umaibh-se.* [7] *a chomh-roinn.*

n-anama féin do bhrìgh gu
robh sibh ro ionmhuinn leinn.
9 Oir is cuimhne leibh, a
bhràithre, ar saothair, agus ar
sgìos-ne: oir air dhuinn bhi
ri h-obair a dh'oidhche agus
a là, chum nach cuireamaid
trom air neach sam bith
agaibh, shearmonaich sinn
duibh soisgeul Dé.
10 *Is* fianuisean sibhse,
agus Dia, cia naomha, agus
cia cothromach[1], agus neo-
lochdach a ghiùlain sinne sinn
féin 'nur measg-sa a ta creids-
inn:
11 Mar is aithne dhuibh
cionnus a dh'earailich sinn,
agus a thug sinn comhfhurt-
achd, agus a chuir sinn imp-
idh air gach aon agaibh fa
leth, (mar *a ni* Athair d'a
chloinn,)
12 Gu'n gluaiseadh sibh gu
cubhaidh do Dhia, a ghairm
sibh chum a rìoghachd agus
a ghlòire féin.
13 Uime sin, a ta sinne
mar an ceudna a' toirt buidh-
eachais do Dhia gun sgur, do
bhrìgh 'nuair a ghabh sibh ri
focal Dé a chuala sibh uainne,
gu'n do ghabh sibh *ris* cha'n
ann *mar* fhocal dhaoine, ach,
(mar is e gu fìrinneach,) focal
Dé, a tha 'g oibreachadh gu
h-éifeachdach annaibh-sa a ta
creidsinn.
14 Oir rinneadh sibhse, a
bhràithre, 'nur luchd-lean-
mhuinn air eaglaisibh Dhé,
ann an Iudea, a tha ann an Iosa
Criosd: oir dh'fhuiling sibhse
na nithe ceudna o bhur luchd-
dùthcha féin, mar *a dh'fhuil-
ing* iadsan o na h-Iudhaich:
15 A chuir araon an Tigh-
earn Iosa, agus am fàidhean
féin gu bàs, agus a rinn geur-
leanmhuinn oirnne; agus
nach 'eil a' toileachadh Dhé,
agus a tha'n aghaidh nan
uile dhaoine:
16 A tha bacadh dhinne
labhairt ris na Cinnich, chum
gu'm biodh iad air an tèar-
nadh[2], chum sìr-lìonaidh suas
am peacanna: oir thàinig an
fhearg orra mu dheireadh[3].
17 Ach air dhuinne, a
bhràithre, bhi air ar dealach-
adh uaibhse rè tamuil bhig
am pearsa, ach cha 'n ann an
cridhe, is ro mhòid a rinn
sinn dìchioll air bhur n-agh-
aidh fhaicinn le mòr-thog-
radh.
18 Uime sin bu mhiann
leinn teachd do 'ur n-ionns-
uidh, (eadhon leam-sa Pòl,)
uair no dhà: ach bhac Satan
sinn.
19 Oir ciod e ar dòchas-ne,
no ar n-aoibhneas, no ar
crùn-uaille? nach sibhse féin
e am fianuis ar Tighearna
Iosa Criosd aig a theachd?
20 Oir is sibhse ar glòir-ne
agus ar n-aoibhneas.

CAIB. III.

1 *Dhearbh Pòl a mhòr-ghràdh do na Tesalonianaich, le Timoteus a chur d'an ionnsuidh chum an neartachadh agus comhfhurtachd a thoirt doibh, agus le a ghairdeachas 'nan deadh ghiùlan,* 18 *agus le urnuigh a dheanamh air an son.*

AIR an aobhar sin, an uair
nach b'urrainn sinn cum-
ail oirnn féin ni b'fhaide,
bu taitneach leinn bhi air ar
fàgail 'nar n-aonar am *baile na
h-*Aithne:
2 Agus chuir sinn Timo-
teus ar bràthair agus min-
isteir Dhé, agus ar comh-

[1] *h-ionraic.* [2] *slànuchadh.* [3] *gus a' chuid a's faide.*

oibriche ann an soisgeul
Chriosd, chum sibhse a
dhaingneachadh, agus comh-
fhurtachd a thoirt duibh mu
thimchioll bhur creidimh ;
3 Chum nach gluaisteadh [1]
neach air bith agaibh leis na
trioblaidibh so ; oir a ta fhios
agaibh féin gu'n d'orduich-
eadh sinn a dh'ionnsuidh so.
4 Oir gu deimhin, an uair
a bha sinn maille ribh, dh'-
innis sinn duibh roimh-làimh,
gu robh sinn gu àmhghar [2]
fhulang ; eadhon mar a
thachair, agus is aithne
dhuibh.
5 Air an aobhar so, nuair
nach robh mise comasach air
cumail orm féin ni b' fhaide,
chuir mi a dh'fhaghail fios
mu 'ur creidimh, air eagal
air chor sam bith gu'n do
bhuair am buaireadair sibh,
agus gu'm biodh ar saothair-
ne dìomhain.
6 Ach a nis an uair a
thàinig Timoteus uaibhse do
ar n-ionnsuidh-ne, agus a
thug e deadh sgeul duinn mu
bhur creidimh agus bhur
gràdh, agus gu bheil cuimhne
mhaith agaibh oirnne a
ghnàth, a' miannachadh gu
mòr sinne fhaicinn, amhuil
a ta sinne mar an ceudna
sibhse fhaicinn.
7 Uime so, a bhràithre,
fhuair sinne comhfhurtachd
do 'ur taobh ann ar n-uile
àmhghar agus theinn, tre
bhur creidimh-sa :
8 Oir a ta sinne beò a nis,
ma sheasas sibhse gu bunait-
each san Tighearn.
9 Oir ciod am buidheachas
a dh'fheudas sinn ìocadh do
Dhia as bhur leth-sa, air son
an aoibhneis sin uile leis am
bheil sinn ri gairdeachas do
'ur taobh am fianuis ar Dé-ne,
10 A dh'oidhche agus a là
a' guidhe gu ro dhùrachdach,
gu faiceamaid bhur n-agh-
aidh-sa, agus gu leasaicheam-
aid uireasbhuidh bhur creid-
imh ?
11 A nis gu deanadh Dia
féin, eadhon ar n-Athair,
agus ar Tighearna Iosa Criosd
ar slighe-ne a threòrachadh
do 'ur n-ionnsuidh-sa.
12 Agus gu tugadh an
Tighearn oirbh fàs agus bhi
ro phailt ann an gràdh d'a
chéile, agus do na h-uile
dhaoinibh, mar a ta sinne
dhuibhse ;
13 Chum gu daingnich e
bhur cridheacha neo-choir-
each ann an naomhachd am
fianuis Dé, eadhon ar n-
Athar-ne, aig teachd ar
Tighearna Iosa Criosd maille
r'a naomhaibh [3] uile.

CAIB. IV.

1 *Chuir Pòl impidh air na Tesalon-ianaich dol air an aghaidh anns gach uile ghné dhiadhachd,* 6 *am beatha a chaitheadh gu naomha agus gu cothromach,* 9 *a chéile a ghràdhachadh,* 11 *agus an gnoth-uichean féin a leantuinn gu sàmhach.*

OS bàrr ma ta, a bhràithre,
cuireamaid a dh'impidh
agus a dh'athchuinge oirbh
tre'n Tighearn Iosa, mar a
fhuair sibh uainne cionnus is
còir dhuibh imeachd, agus
Dia a thoileachadh, gu
meudaicheadh sibh mar sin
ni's mò agus ni's mò.
2 Oir a ta fhios agaibh
ciod iad na h-àitheantan a
thug sinne dhuibh tre'n
Tighearn Iosa.

[1] *gluaisfeadh.* [2] *trioblaid.*

[3] *maille r'a* ainglibh *naomha.*

3 Oir is i so toil Dhé,
eàdhon bhur naomhachadh-
sa, sibh a sheachnadh strìop-
achais :
4 Gu'm b'aithne do gach
aon agaibh a shoitheach féin
a shealbhachadh ann an
naomhachd, agus ann an
urram [1] ;
5 Cha'n ann ann am fonn
ana-miannach, mar *a ni* na
Cinnich aig nach 'eil eòlas
air Dia :
6 Gun neach air bith a
dheanamh eucoir no meall-
taireachd sa' chùis air a
bhràthair ; do bhrìgh gur e'n
Tighearn a ni dìoghaltas air
an uile leithidibh sin, a réir
mar a dh'innis sinne mar an
ceudna duibh roimh, agus a
rinn sinn fianuis.
7 Oir cha do ghairm Dia
sinne gu neòghloine, ach gu
naomhachd.
8 Uime sin an neach a ni
tàir, cha'n ann air duine tha
e deanamh tàir, ach air Dia,
a thug dhuinne a Spiorad
naomh féin.
9 Ach a thaobh gràidh
bràthaireil, cha'n 'eil feum
agaibh mise a sgrìobhadh do
'ur n-ionnsuidh : oir a ta sibh
féin air bhur teagasg o Dhia
gràdh a thoirt d'a chéile.
10 Agus gu deimhin tha
sibh a' deanamh so thaobh
nam bràthar uile, a tha ann
am Macedonia gu h-iomlan :
ach guidheamaid oirbh, a
bhràithre, sibh a mheudach-
adh ni's mò agus ni's mò ;
11 Agus gu'n dean sibh
bhur dìchioll a bhi ciùin,
agus bhur gnothuiche féin a
dheanamh, agus saoithreach-
adh le 'ur làmhaibh féin,
(amhuil a dh'àithn sinne
dhuibh ;
12 Chum gu'n gluais sibh
gu cubhaidh thaobh na
muinntir sin a ta 'n leth
muigh, agus nach bi uireas-
bhuidh ni sam bith oirbh.
13 Ach cha b'àill leam, a
bhràithre, sibh a bhi aineol-
ach thaobh na muinntir sin
a tha 'nan codal, chum nach
dean sibh bròn, eadhon mar
dhaoine eile aig nach 'eil
dòchas.
14 Oir ma chreideas sinn
gu'n d'fhuair Iosa bàs, agus
gu'n d'éirich e rìs, amhuil
sin mar an ceudna an dream
a choidil ann an Iosa, bheir
Dia maille ris.
15 Oir so a ta sinn ag ràdh
ribh ann am focal an Tigh-
earna, nach bi againne a tha
beò agus a dh'fhàgar gu
teachd an Tighearna, toiseach
orra-san a tha 'nan codal.
16 Oir thig an Tighearn
féin a nuas o nèamh le àrd-
iolaich [2], le guth an àrd-aingil,
agus le trompaid Dhé : agus
éiridh na mairbh ann an
Criosd air tùs :
17 An déigh sin, sinne a
bhios beò agus a dh'fhàgar,
togar suas sinn maille riu-san
anns na neulaibh, an còdhail
an Tighearna san athar : agus
mar sin bithidh sinn gu siorr-
uidh maille ris an Tighearn.
18 Uime sin thugaibh
comhfhurtachd d'a chéile leis
na briathraibh so.

CAIB. V.

1 Chaidh an t-abstol air aghaidh ann an labhairt mu theachd Chriosd gu breitheanas, 16 thug e iomadh comhairle seachad, 23 agus chomh-dhùin e an litir.

[1] *onoir.*

[2] *gàir.*

ACH mu thimchioll nan
aimsirean agus nan àm
cha'n 'eil feum agaibh-sa, a
bhràithre, mise a sgrìobhadh
do 'ur n-ionnsuidh.
2 Oir a ta sàr fhios agaibh
féin gu'n tig là an Tighearna
mar ghaduiche san oidhche.
3 Oir an uair a their iad,
Sìth agus tèaruinteachd, an
sin thig sgrios obann orra,
mar shaothair air mnaoi thorr-
aich ; agus cha téid iad as.
4 Ach cha'n 'eil sibhse, a
bhràithre, san dorchadas, ion-
nus gu'm beireadh an là sin
oirbh mar ghaduiche.
5 Is sibhse uile clann an t-
soluis, agus clann an là : cha'n
ann do'n oidhche, no do'n
dorchadas sinn.
6 Uime sin na coidleamaid
mar dhaoine eile ; ach dean-
amaid faire agus bitheamaid
stuama[1].
7 Oir an dream a choidleas,
is anns an oidhche a choidleas
iad: agus an dream a tha air
mhisg, is anns an oidhche
tha iad air mhisg.
8 Ach bitheamaid-ne a tha
do'n là stuama, a' cur oirnn
uchd-éididh a' chreidimh a-
gus a' ghràidh, agus mar
chlogaid, dòchas[2] na slàinte.
9 Oir cha d'orduich[3] Dia
sinn chum feirge ; ach chum
slàinte fhaotainn tre ar Tigh-
earna Iosa Criosd,
10 A fhuair bàs air ar son,
chum co aca is faireach no
codal dhuinn, gu'm bitheam-
aid beò maille ris.
11 Uime sin thugaibh comh-
fhurtachd d'a chéile, agus
togaibh suas gach aon a
chéile, eadhon mar a ta sibh
a' deanamh.
12 Agus guidheamaid oirbh,
a bhràithre, aithne bhi agaibh
air an dream a tha saoith-
reachadh 'nur measg, agus a
tha os bhur ceann san Tigh-
earn, agus a tha 'gur comh-
airleachadh ;
13 Agus meas mòr a bhi
agaibh dhiubh ann an gràdh
air son an oibre. Bithibh
sìochail 'nur measg féin.
14 A nis guidheamaid
oirbh, a bhràithre, thugaibh
rabhadh dhoibh-san a tha
mi - riaghailteach, thugaibh
comhfhurtachd dhoibh-san a
tha lag-chridheach, cumaibh
suas iadsan a ta anmhunn[4],
bithibh foighidneach a thaobh
nan uile dhaoine.
15 Feuchaibh nach ìoc
neach olc air son uilc do
dhuine sam bith ; ach lean-
aibh-sa a ghnàth an ni a ta
maith, araon do 'ur taobh
féin, agus a thaobh nan uile
dhaoine.
16 Deanaibh gàirdeachas
a ghnàth.
17 Deanaibh urnuigh gun
sgur.
18 Anns gach uile ni thug-
aibh buidheachas ; oir is i so
toil Dé ann an Iosa Criosd
do 'ur taobh.
19 Na mùchaibh an Spior-
ad.
20 Na deanaibh tàir air
fàidheadaireachd.
21 Dearbhaibh na h-uile
nithe : cumaibh gu daingean
an ni sin a ta maith.
22 Seachnaibh gach uile
choslas uilc.
23 Agus gu deanadh Dia
na sìthe féin naomha sibh gu

[1] *measarra.* [2] *earbsa.*
[3] *cha do shonraich.*

[4] *deanaibh cùl-taice dhoibh-san a ta lag.*

h-iomlan; agus *gu deònaicheadh Dia* gu'm bi bhur n-uile spiorad, agus anam, agus chorp air an gleidheadh gu neo-choireach, gu teachd ar Tighearna Iosa Criosd.
24 *Is* fìrinneach an Tì a ta 'gur gairm, neach mar an ceudna a ni e.
25 A bhràithre, deanaibh urnuigh air ar son-ne.
26 Cuiribh fàilte air na bràithribh uile le pòig naoimh.
27 Tha mi a' sparradh oirbh à h-uchd an Tighearna, gu'n leughar an litir so do na bràithribh naomha uile.
28 *Gu robh* gràs ar Tighearna Iosa Criosd maille ribh. Amen.

DARA LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN

TESALONIANACH.

CAIB. I.

1 Thug Pol fios do na Tesalonianaich air an deadh bharail a ta aige mu'n creidimh, an gràdh, agus am foighidin; 5 agus ghnàthaich e reusona chum comhfhurtachd a thoirt doibh fo'n geur-leanmhuinn, gu h-àraidh o cheart-bhreitheanas Dé.

POL, agus Siluanus, agus Timoteus, chum eaglais nan Tesalonianach, ann an Dia ar n-Athair, agus *anns* an Tighearn Iosa Criosd:
2 Gràs *gu robh* dhuibh, agus sìth o Dhia ar n-Athair, agus *o* 'n Tighearn Iosa Criosd.
3 Tha e mar fhiachaibh oirnne buidheachas a thoirt do Dhia a ghnàth air bhur son-sa, a bhràithre, mar is cubhaidh, do bhrìgh gu bheil bhur creidimh a' fàs gu ro mhòr, agus gu bheil gràdh gach aoin agaibh uile a' meudachadh d' a chéile:
4 Ionnus gu bheil sinne féin a' deanamh uaille asaibhsa ann an eaglaisibh Dhé, air son bhur foighidin agus bhur creidimh ann bhur n-uile gheur-leanmhuinnibh agus àmhgharaibh a tha sibh a' fulang:
5 *Ni a ta* 'na chomhara follaiseach air ceart-bhreitheanas Dé, chum gu measar gur airidh sibhse air rìoghachd Dhé, air son am bheil sibh a' fulang:
6 Do bhrìgh gur ceart an ni do Dhia, àmhghar ìocadh dhoibh-san a ta cur àmhghair oirbh;
7 Agus dhuibhse a ta fo àmhghar, fois maille ruinne, 'nuair a dh'fhoillsichear an Tighearn Iosa o nèamh, maille r'a ainglibh cumhachdach,
8 Ann an teine lasarach, a' deanamh dioghaltais air an dream aig nach 'eil eòlas air Dia, agus nach 'eil ùmhal do shoisgeul ar Tighearna Iosa Criosd.
9 Muinntir air an deanar peanas le sgrios siorruidh o làthair an Tighearn, agus o ghlòir a chumhachd.
10 'Nuair a thig e gu bhi

air a ghlòrachadh 'na naomh-
aibh, agus chum gu'n deanar
iongantach e annta-san uile
a ta creidsinn san là sin, (do
bhrìgh gu'n do chreideadh
ar fianuis-ne 'nur measgsa.)
11 Air an aobhar so, tha
sinne mar an ceudna a' dean-
amh sìr-urnuigh air bhur
sonsa, chum gu meas ar Dia-
ne gur airidh sibhse air a'
ghairm *so*, agus gu'n coimh-
lion e uile dheadh-ghean a
mhaitheis, agus obair a'
chreidimh le cumhachd :
12 Chum gu'm bi ainm ar
Tighearna Iosa Criosd air a
ghlòrachadh annaibh-sa, a-
gus an Tighearna Iosa Criosd.

CAIB. II.

1 *Is àill le Pòl gu'm buanaicheadh na Tesalonianaich san fhìrinn ris an do ghabh iad :* 3 *nochd e gu'm bi claonadh o'n chreidimh ann,* 9 *agus gu'm foillsichear an t-ana-criosd roimh theachd là an Tighearna.*

A NIS guidheamaid oirbh,
a bhràithre, thaobh[1]
teachd ar Tighearna Iosa
Criosd, agus ar comh-
chruinneachaidh-ne d'a ionn-
suidh.
2 Gun sibh bhi gu h-
ealamh air bhur crathadh[2]
'nur n-inntinn, no fo bhuair-
eas[3], le spiorad, no le focal,
no le litir, mar uainne, mar
gu'm biodh là Chriosd am
fagus.
3 Na mealladh neach sam
bith sibh air aon chor : oir
cha *tig an là sin* mur tig air
tùs tréigeadh-creidimh, agus
mur foillsichear duine sin a'
pheacaidh, mac an sgrios ;
4 A tha cur an aghaidh
agus 'ga àrdachadh féin os
ceann gach ni ris an abrar
Dia, no d'an deanar aoradh[4] ;
ionnus mar Dhia gu bheil e
'na shuidhe ann an teampull
Dhé, 'ga nochdadh féin gur
Dia e.
5 Nach cuimhne leibh, air
dhomh bhi fathast maille
ribh, gu'n d'innis mi na
nithe so dhuibh ?
6 Agus is aithne dhuibh
ciod a tha bacadh nis e bhi
air fhoillseachadh 'na àm
féin.
7 Oir a ta rùn-dìomhair na
h-ain-diadhachd ag oibreach-
adh cheana, a mhàin gus an
toirear air falbh an ti a ta nis
a' bacadh[5].
8 Agus an sin foillsichear
an t-aingidh sin, a chlaoidh-
eas an Tighearn le anail[6] a
bheoil féin, agus d'an cur e
as le dealradh a theachd :
9 *Eadhon esan*, aig am bheil
a theachd a réir oibreachaidh
Shatain, maille ris an uile
chumhachd, agus chomhar-
aibh, agus iongantasaibh
breugach,
10 Agus maille ri uile
mhealltaireachd na h-eucor-
ach anntasan a chaillear ; a
chionn nach do ghabh iad
gràdh na fìrinn, chum gu
tearuinteadh iad.
11 Agus air a shon so
cuiridh Dia treun oibreachadh
meallaidh d'an ionnsuidh,
ionnus gu'n creid iad a
bhreug :
12 Chum gu'm bi iad uile
air an dìteadh, nach do
chreid an fhìrinn, ach aig

---

[1] *trìd.* [2] *fo uideal.* [3] *mhaoim, ghioraig.* [4] *a ta urramach.*

[5] *a mhàin an ni a ta cur bacaidh a nis* bacaidh *e gus an toirear air falbh e.* [6] *spiorad.*

an robh tlachd anns an
eucoir.
13 Ach a ta e mar fhiach-
aibh oirnne buidheachas a
thoirt do Dhia a ghnàth air
bhur son-sa, a bhràithre,
ionmhuinn do'n Tighearn, do
bhrìgh gu'n do thagh Dia
sibh o thùs chum slàinte, tre
naomhachadh an Spioraid,
agus creidsinn na fìrinn :
14 Chum an do ghairm e
sibh tre ar soisgeul-ne, chum
sibh a dh'fhaotainn glòire ar
Tighearna Iosa Criosd.
15 Uime sin, a bhràithre,
seasaibh gu daingean, agus
cumaibh na teagasgan a
thugadh dhuibh, co dhiubh
is ann le focal, no *le* ar litir-
ne.
16 A nis gu'n tugadh ar
Tighearn Iosa Criosd e féin,
agus Dia, eadhon ar n-Ath-
air-ne, a ghràdhaich sinn,
agus a thug *dhuinn* sòlas
siorruidh, agus dòchas maith
tre ghràs,
17 Comhfhurtachd do 'ur
cridhe-sa, agus gu daingnich-
eadh e sibh anns gach uile
dheadh fhocal agus ghnìomh.

CAIB. III.

1 Dh'iarr Pòl urnuigh nan Tesalon-ianach air a shon féin ; 3 chuir e an céill meud an earbsa a tha aige asda ; 5 ghuidh e Dia as an leth ; 6 thug e iomadh comhairle orra, gu h-àraidh iad a sheachnadh dìomhanais, agus droch cuideachd.

FA dheoidh, a bhràithre,
deanaibh urnuigh air ar
son-ne, chum gu'n ruith focal
an Tighearn, agus gu'm bi e
air a ghlòrachadh mar ann
bhur measg-sa ;
2 Agus chum gu saorar
sinne o dhaoinibh mi-reusonta
agus olc : oir cha'n ann aig
na h-uile a ta creidimh.
3 Ach a ta an Tighearn
dìleas, a dhaingnicheas agus
a choimhideas o'n olc [1] sibh.
4 Agus a ta earbsa againn
san Tighearn do 'ur taobh-sa,
gu bheil sibh araon a' dean-
amh, agus gu'n dean sibh na
nithe a tha sinn ag àithneadh
dhuibh.
5 Agus gu seòladh an
Tighearn bhur cridheacha
chum gràidh Dhé, agus chum
foighidin Chriosd [2].
6 A nis àithneamaid
dhuibh, a bhràithre, ann an
ainm ar Tighearna Iosa
Criosd, sibh féin a dhealach-
adh ris gach uile bhràthair
a tha 'g imeachd gu mi-riagh-
ailteach, agus cha'n ann a
réir an teagaisg a fhuair e
uainne.
7 Oir a ta fhios agaibh
féin cionnus is còir dhuibh
ar lorg-ne leantuinn : oir cha
do ghiùlain sinne sinn féin
gu mi - riaghailteach 'nur
measg ;
8 Ni mò a dh'ith sinn aran
duine sam bith a nasgaidh ;
ach le saothair agas anshoc-
air, a dh'oidhche agus a là
ri h-obair, chum nach cuir-
eamaid ar trom air aon
agaibh ;
9 Cha'n e nach 'eil comas [3]
againn, ach a chum gu'n
deanamaid sinn féin 'nar n-
eisempleir dhuibh-se, gu ar
leantuinn.
10 Oir an uair a bha sinn
maille ribh, thug sinn an
àithne so dhuibh, mur àill le
neach obair a dheanamh, gun
e dh'itheadh *bìdh*.

---

[1] *o'n droch* spiorad.

[2] *feitheamh gu foighidneach ri Criosd.* [3] *ughdarras, còir.*

11 Oir tha sinn a' cluinn-
tinn gu bheil daoine àraidh
ag imeachd gu mi-riaghailt-
each 'nur measg, nach 'eil a'
deanamh oibre sam bith, ach
a' gabhail gnothuich ri nith-
ibh nach buin doibh.
12 A nis tha sinn a' toirt
àithne d'an leithidibh sin,
agus ag earail orra tre ar
Tighearn Iosa Criosd, le
saoithreachadh gu ciùin, gu'n
ith iad an aran féin.
13 Agus sibhse, a bhràith-
re, na sgìthichibh do dhean-
amh maith.
14 Agus ma ta neach sam
bith nach toir ùmhlachd do
ar focal-ne tre an litir so,
comharaichibh esan, agus na
biodh comhluadar agaibh ris,
chum gu'm bi nàire air.
15 Gidheadh na measaibh
e mar nàmhaid, ach thugaibh
comhairle air mar bhràth-
air.
16 A nis gu'n tugadh
Tighearna na sìthe e féin
sìth dhuibhse a ghnàth air
gach aon chor. *Gu robh* an
Tighearn maille ribh uile.
17 Fàilte uamsa Pòl le mo
làimh féin, ni a's e an comh-
ara anns gach uile litir: mar
so tha mi a' sgrìobhadh.
18 Gràs ar Tighearna Iosa
Criosd *gu robh* maille ribh
uile. Amen.

CEUD LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM

THIMOTEUIS.

CAIB. I.

1 Tha an t-ordugh a thugadh do Thimoteus 'nuair a chaidh Pòl do Mhacedonia, air a chur an cuimhne dha. 5 Mu thimchioll feum dligheach an lagha, 11 agus gairm Phòil gu bhi 'na abstol; 28 agus mu thimchioll Himeneuis agus Alecsander.

POL abstol Iosa Criosd, a
réir àithne Dhé ar Slàn-
uighir, agus an Tighearna
Iosa Criosd, *neach a's e* ar
dòchas;
2 Chum Thimoteuis m'fhìor
mhic anns a' chreidimh:
Gràs, tròcair, *agus* sìth o
Dhia ar n-Athair, agus *o*
Iosa Criosd ar Tighearn.
3 Mar a dh'iarr mi ort
fantuinn ann an Ephesus,
'nuair a chaidh mi do Mhace-
donia chum gu'n tugadh tu
ordugh do dhream àraidh gun
atharrachadh teagaisg a thoirt
uatha;
4 Agus gun aire a
thoirt do sgeulachdaibh, a-
gus do shloinnteireachd neo-
chrìochnaich, a bheir aobhar
do cheisdibh, ni's mò na do
fhòghlum diadhaidh, a tha
tre chreidimh: *dean mar sin.*
5 A nis is e a's crìoch do'n
àithne gràdh á cridhe glan,
agus *á* coguis mhaith, agus á
creidimh neo-chealgach:
6 Nithe air do dhream
àraidh claonadh uatha, chaidh
iad a thaobh chum dìomhan-
ais cainnte;
7 A' miannachadh bhi 'nan
luchd-teagaisg an lagha, *agus*
gun iad a' tuigsinn ciod a ta

iad ag ràdh, no ciod iad mu'm
bheil iad a' toirt cinnte.
8 Ach tha fhios againn
gu bheil an lagh maith,
ma ghnàthaicheas neach gu
dligheach e :
9 Air do fhios so a bhi
aige, nach ann do dhuine
fìreanach a dh'orduicheadh
an lagh, ach do dhaoinibh
neo - dhligheach agus eas-
ùmhal, dhoibh-san a ta mi-
dhiadhaidh agus do pheac-
aich, do dhaoinibh mi-
naomha agus neo-chràbhach,
do luchd - marbhaidh aith-
riche, àgus do luchd-marbh-
aidh mhàithriche, do luchd-
mortaidh,
10 Do luchd-strìopachais,
do luchd anamianna mi-nàd-
urra, do luchd-goid dhaoine,
do bhreugairibh, do luchd-
eithich, agus ma tha ni sam
bith eile a tha'n aghaidh
teagaisg fhallain,
11 A réir soisgeil ghlòr-
mhoir an Dé bheannaichte, a
dh'earbadh rium-sa.
12 Agus a ta mi a' toirt
buidheachais do Iosa Criosd
ar Tighearn, a neartaich mi,
do bhrìgh gu'n do mheas e
mi dìleas, 'gam chur sa'
mhinstreileachd ;
13 A bha roimh a'm' fhear-
labhairt toibheim, agus a'm'
fhear geur-leanmhuinn, agus
a'm' dhuine eucorach. Ach
fhuair mi tròcair, do bhrìgh
gu'n d'rinn mi *so* tre aineolas,
ann am mi-chreidimh :
14 Agus bha gràs ar Tigh-
earna thar tomhas ro phailte
dhomh, maille ri creidimh,
agus *ri* gràdh a ta ann an
Iosa Criosd.
15 *Is* fìor an ràdh so, agus
is airidh e air gach aon chor
air gabhail ris, gu'n d'thàinig
Iosa Criosd do'n t-saoghal a
thèarnadh pheacach ; d'am
mise an ceud-fhear.
16 Gidheadh, air a shon so
fhuair mi tròcair, chum gu'm
foillsicheadh Criosd annam-
sa air tùs an uile fhad-
fhulangas, mar shaimpleir [1]
dhoibh-san a chreideadh ann,
an déigh so, chum na beatha
maireannaich.
17 A nis do'n Righ shiorr-
uidh, neo-thruaillidh, neo-
fhaicsinneach, *do* Dhia a ta
mhàin glic, *gu robh* urram
agus glòir, gu saoghal nan
saoghal. Amen.
18 An àithne so tha mi ag
earbsadh riut, Thimoteuis a
mhic, a réir nam fàidhead-
aireachd a rinneadh umad
roimh so, chum trìd-san gu'n
cogadh tu deadh chogadh ;
19 A' coimhead creidimh
agus deadh choguis ; ni air
do chuid *do dhaoinibh* a chur
uatha, rinn iad long-bhris-
eadh thaobh a' chreidimh.
20 D'am bheil Himeneus
agus Alecsander ; muinntir a
thug mise thairis do Shatan,
chum le'n smachdachadh
gu'm fòghlumadh iad gun
toibheum a labhairt.

CAIB. II.

1 Nochd-Pòl gur còir urnuigh agus breith-buidheachais a ghnàthachadh air son nan uile dhaoine. 9 Cionnus is còir do mhnàibh bhi air an sgeadachadh: 12 cha 'n 'eil e ceadaichte dhoibh teagasg a thoirt uatha.

THA mi ag iarraidh uime
sin, roimh na h-uile
nithibh, gu'n deanar ath-
chuinge, urnuighean, eadar-
ghuidhe, agus breith-buidh-
eachais air son nan uile
dhaoine :

---

[1] *shamhlachas.*

2 Air son rìghrean, agus air son nan uile a tha ann an ùghdarras: chum gu'n caith sinn ar beatha gu foisneach agus gu sìochail, anns an uile dhiadhachd agus chiatachd.

3 Oir *tha* so maith agus taitneach am fianuis Dé ar Slànuighir:

4 Neach leis an àill na h-uile dhaoine bhi air an tèarnadh[1], agus iad a theachd chum eòlas na fìrinn.

5 Oir *is* aon Dia *a ta* ann, agus aon eadar-mheadhonair eadar Dia agus daoine, an duine Iosa Criosd;

6 A thug e féin 'na éiric[2] air son nan uile, mar fhianuis ann an àm iomchuidh:

7 Chum an d'orduicheadh mise a'm shearmonaiche, agus a'm' abstol, (tha mi a' labhairt na fìrinn ann an Criosd, cha 'n 'eil mi a' deanamh[3] bréige,) a'm' fhear-teagaisg nan Cinneach ann an creidimh agus ann am fìrinn.

8 Uime sin is àill leam na fir a dheanamh urnuigh sgach àit, a' togail suas làmha naomha gun fheirg, gun amharus:

9 Air an dòigh cheudna, na mnài a chur eudaich iomchuidh umpa, 'gan sgeadachadh féin le nàisneachd agus stuaim: cha'n ann le casadh an gruaige, no le h-òr, no le neamhnuidibh, no le culaidhibh luach-mhor;

10 Ach, (mar is cubhaidh do mhnàibh a tha 'g aideachadh diadhachd,) le deadh oibribh.

11 Fòghlumadh a' bhean ann an ciùineas leis an uile ùmhlachd.

12 Ach cha 'n 'eil mi a' ceadachadh[4] do mhnaoi teagasg a thoirt uaipe[5], no ceannas a ghlacadh air an fhear, ach i bhi 'na tosd.

13 Oir is e Adhamh a chruthaicheadh air tùs, *agus* 'na dhéigh sin Eubha.

14 Agus cha b'e Adhamh a mhealladh, ach air do'n mhnaoi bhi air a mealladh, bha i sa' chionta.

15 Gidheadh tèarnar i tre bhreith cloinne, ma bhuanaicheas iad ann an creidimh, agus ann an gràdh, agus ann an naomhachd, maille ri stuaim.

CAIB. III.

1 *Ciod iad na buaidhean a's còir bhi air na h-easbuigibh, agus air na deaconaibh, agus air am mnàibh:* 14 *agus c'ar son a sgrìobh Pòl na nithe so gu Timoteus.* 15 *Mu thimchioll na h-eaglais, agus na fìrinn beannaichte a ta air a teagasg innte.*

IS ràdh fìor so, Ma tha togradh aig aon duine chum dreuchd easbuig[6], tha e miannachadh deadh oibre.

2 Uime sin is còir do easbuig bhi neo-lochdach, 'na fhear aoin mhnà, faireil, ciallach[7], deadh-bheusach, fialuidh[8], ealamh gu teagasg;

3 Gun bhi 'na phòitear[9], gun bhi buailteach, gun bhi déidheil air buannachd shalaich; ach macanta, neo-thuasaideach[10], neo-shanntach;

4 'Na dhuine a riaghlas a thigh féin gu maith, aig am bheil a chlann fo smachd maille ris an uile shuidheachadh-inntinn[11];

[1] *slànuchadh, saoradh.*
[2] *luach-saoraidh.* [3] *ni'n deanam.*
[4] *ni'n ceadaicheam.* [5] *uaithe.*
[6] *oifig fir-coimhid.*

[7] *crìonna, stuama.*
[8] *daonnachdach.* [9] *trom air fìon.*
[10] *neo-charroideach.*
[11] *chudthromachd, fhonnmhoireachd.*

5 (Oir mur aithne do dhuine
a thigh féin a riaghladh,
cionnus a ghabhas e cùram
do eaglais Dhé ?)
6 Gun bhi 'na nuadh-
chreideach, air eagal, air dha
bhi air atadh le h-uabhar,
gu'n tuit e ann an dìteadh an
diabhuil.
7 Is còir dha mar an ceud-
na deadh theisteas bhi aige
uatha-san a ta 'n leth muigh ;
air eagal gu'n tuit e ann an
scainnil[1], agus *ann an* ribe
an diabhuil.
8 Mar an ceudna is *còir*
do na deaconaibh[2] *bhi* suidh-
ichte, gun an teangadh bhi
leam leat, gun bhi cionail[3]
air mòran fìona, gun bhi déidh-
eil air buannachd shalaich,
9 A' cumail rùn-dìomhair
a' chreidimh ann an coguis
ghloin.
10 Agus biodh iadsan mar
an ceudna air an dearbhadh
an toiseach ; agus an sin
gnàthaicheadh iad dreuchd
deacoin[4], air dhoibh bhi *air
am faghail* neo-choireach.
11 Is amhuil sin *is còir* do
na mnàibh[5] bhi suidhichte,
gun bhi 'nan luchd-tuaileis[6];
ach bhi measarra, ionraic sna
h-uile nithibh.
12 Biodh na deacoin 'nam
fir aoin mhnà, a' riaghladh an
cloinne, agus an tighe féin gu
maith.
13 Oir an dream a ghnàth-
aich dreuchd deacoin gu
maith, tha iad a' cosnadh
deadh cheum dhoibh féin,
agus dànachd mhòr sa'
chreidimh, a tha ann an Iosa
Criosd.
14 Tha mi a' sgrìobhadh
nan nithe so a d' ionnsuidh,
an dòchas teachd gu grad a
d'ionnsuidh :
15 Ach ma ni mi moille,
chum gu'm bi fhios agad
cionnus is còir dhuit thu féin
a ghiùlan ann an tigh Dhé,
ni a's e eaglais an Dé bheò,
post agus stéidh-dhaingnich[7]
na fìrinn.
16 Agus gun amharus is
mòr rùn-dìomhair na diadh-
achd : dh'fhoillsicheadh Dia
san fheòil, dh'fhìreanaicheadh
e san spiorad, chunncas le
ainglibh e, shearmonaicheadh
e do na Cinnich, chreideadh
ann air an t-saoghal, ghabh-
adh suas e chum glòire.

CAIB. IV.

1 Roimh-innis Pòl gu'n téid daoine anns na h-aimsiribh deireannach air seacharan o'n chreidimh : 6 agus chum nach biodh Timoteus a dhéidh-laimh 'na dhleasdanas, thug e comhairlean eag-samhuil air.

ANIS a ta an Spiorad ag
ràdh gu soilleir, anns na
h-aimsiribh deireannach[8]
gu'n tréig dream àraidh an
creidimh, a' toirt aire do
spioradaibh mealltach, agus
do theagasgaibh dheamhan ;
2 Tre cheilg bhreugairean[9],
air bhi d'an coguisibh air an
losgadh le iarunn dearg ;
3 A' toirmeasg pòsaidh *a-
gus ag iarraidh* bidheanna a
sheachnadh, a chruthaich Dia
chum an gabhail maille ri
breith-buidheachais leosan a
ta creidsinn, agus aig am
bheil eòlas na fìrinn.
4 Oir *is* maith gach ni a
chruthaich Dia, agus cha'n
ion ni sam bith a dhiùltadh,

[1] *aithis.* [2] *do'n luchd-frithealaidh.* [3] *ceisteil, déidheil.* [4] *fritheileadh iad.* [5] *d'am mnàibh.*

[6] *luchd-càineadh.* [7] *bunait.* [8] *na h-aimsiribh ri teachd.* [9] *A' labhairt bhreug ann an ceilg.*

a ghabhar le breith-buidh-
eachais :
5 Oir a ta e air a naomh-
achadh le focal Dé agus le
h-urnuigh.
6 Ma chuireas tu na nithe
so an cuimhne do na bràith-
ribh, bithidh tu a'd' dheadh
mhinisteir do Iosa Criosd, air
t'altrum suas ann am briath-
raibh a' chreidimh, agus an
deadh theasgaisg, air an do
ghabh thu eòlas[1] :
7 Ach diùlt sgeulachda mi-
dhiadhaidh shean bhan, agus
cleachd thu féin chum diadh-
achd.
8 Oir a ta an cleachda
corporra tarbhach chum beag
nithe ; ach a ta'n diadhachd
tarbhach chum nan uile nithe,
aig am bheil gealladh na
beatha a ta làthair, agus a
chum teachd.
9 Is ràdh fìrinneach so, a-
gus is airidh e air gach aon
chor air gabhail ris.
10 Oir is ann uime so a ta
sinn an dà chuid ri saothair,
agus a' fulang maslaidh, do
bhrìgh gu bheil dòchas[2] ag-
ainn san Dia bheò, neach
a's e Slànuighear nan uile
dhaoine, gu h-àraidh nan
creideach.
11 Aithn agus teagaisg na
nithe so.
12 Na deanadh duine sam
bith tarcuis air t'oige ; ach bi
thusa a'd' eisempleir[3] do na
creidich, ann am focal, ann
an caithe-beatha, ann an
gràdh, ann an spiorad, ann
an creidimh, ann am fìor-
ghloine.
13 Gus an tig mi, thoir an
aire do leughaireachd, do
earail, do theagasg.
14 Na dearmad an tiodhlac
a ta annad, a thugadh dhuit
tre fhàidheadaireachd, maille
ri leagadh làmh na seanair-
eachd ort.
15 Smuainich air[4] na nith-
ibh sin ; thoir thu féin gu tur
dhoibh, chum gu'm bi do
theachd air d'aghaidh follais-
each do na h-uile.
16 Thoir aire dhuit féin,
agus do d' theagasg ; buan-
aich annta : oir le so a dhean-
amh, saoraidh tu araon thu
féin, agus iadsan a tha 'g éisd-
eachd riut.

CAIB. V.

1 *Riaghailtean a's còir a leantuinn ann an cronachadh.* 3 *Mu bhantrachaibh.* 17 *Mu sheanairibh.* 23 *Comhairle do Thimoteus mu thimchioll a shlàinte, &c.*

NA garg-chronaich seanair,
ach cuir impidh air mar
athair, *agus* air na h-òig-fhir
mar bhràithribh ;
2 Na mnài aosda mar
mhàithrichibh, na mnài òga
mar pheathraichibh, maille
ris an uile fhìor-ghloine.
3 Thoir urram do bhantrach-
aibh a tha 'nam bantrachaibh
da rìreadh.
4 Ach ma tha bantrach air
bith aig am bheil clann no
oghachan, fòghlumadh iad
air tùs bhi dleasdanach 'nan
tighibh féin, agus ath-dhìol
a thoirt d'am pàrantaibh : oir
a ta so maith agus taitneach
am fianuis Dé.
5 A nis cuiridh ise a ta 'na
bantraich da rìreadh, agus air
a fàgail 'na h-aonar, a dòchas
ann an Dia, agus buanaichidh
i a là agus a dh'oidhche ann
an athchuingibh, agus ann
an urnuighibh.
6 Ach ise a tha caitheadh

[1] *air an d'ràinig thu.* [2] *earbsa.* [3] *shamhlachas.* [4] *Gabh cùram do.*

a beatha am macnus[1], air
dhi bhi beò, tha i marbh.
7 Uime sin àithn na nithe
so dhoibh, chum gu'm bi iad
neo-lochdach.
8 Ach mur dean duine
solar air son a chuideachd
féin, agus gu h-àraidh air son
muinntir a theaghlaich, dh'-
àicheadh e'n creidimh, agus
is miosa e na ana-creideach.
9 Na gabhar bantrach san
àireamh a bhios fuidh thri
fichead bliadhna dh'aois, a
bha 'na mnaoi aoin duine,
10 Air am bheil teisteas[2] a
thaobh dheadh oibre; ma
dh'oil i[3] clann, ma thug i
aoidheachd uaipe, ma dh'-
ionnlaid i cosa nan naomh,
ma dh'fhoir i air luchd-àmh-
ghair, ma lean i gu dìchioll-
ach gach deadh obair.
11 Ach diùlt na bantrachan
òga: oir an uair a dh'fhàsas
iad mear an aghaidh Chriosd,
is miann leo pòsadh;
12 Muinntir a ta fuidh
dhìteadh, a chionn gu'n do
thréig iad an ceud chreidimh.
13 Agus os bàrr, fòghlum-
aidh iad bhi dìomhanach, a'
dol mu'n cuairt o thigh gu
tigh; agus cha'n e mhàin
dìomhanach, ach mar an
ceudna gabhannach, agus a'
gabhail gnothuich ris na
nithibh nach buin doibh, a
labhairt nithe nach bu chòir
dhoibh.
14 Is àill leam uime sin na
mnài òga a phòsadh, iad a
bhreith cloinne, a stiùradh an
tighe, agus gun chion-fàth
air bith a thoirt do'n eas-
caraid labhairt gu toibheum-
ach.

[1] *gu sòghail.* [2] *fianuis.* [3] *thog i suas.*

15 Oir a ta cuid a cheana
air dol a thaobh an déigh
Shatain.
16 Ma tha aig creideach no
aig banchreideach bantrach-
an, foireadh iad orra, agus na
biodh an trom air an eaglais;
chum gu'n dean i cabhair
orra-san a tha 'nam bantrach-
aibh da rìreadh.
17 Measar gur airidh na
seanairean a riaghlas gu
maith air urram dùbailte, gu
h-àraidh iadsan a tha saoith-
reachadh san fhocal agus
anns an teagasg.
18 Oir a ta an sgriobtuir
ag ràdh, Na ceangail beul an
daimh a tha saltairt[4] an arbh-
air: agus, Is airidh[5] an t-
oibriche air a thuarasdal.
19 Na gabh casaid an agh-
aidh seanair, ach le dithis no
triuir do fhianuisibh.
20 Iadsan a tha peacachadh
cronaich an làthair nan uile,
chum gu'n gabh càch eagal
mar an ceudna.
21 Tha mi a' sparradh ort
am fianuis Dé, agus an Tigh-
earna Iosa Criosd, agus nan
aingeal taghta, gu'n coimhid[6]
thu na nithe so, gun aon a
chur roimh neach eile, gun
ni air bith a dheanamh le
claon-bhreth.
22 Na leag *do* làmha gu
h-obann air duine sam bith,
agus na biodh comh-pairt agad
do pheacaibh dhaoine eile:
coimhid thu féin glan.
23 Na h-òl uisge ni's mò,
ach cleachd beagan fìona air
son do ghoile, agus t'an-
mhuinneachd mhinic.
24 Tha peacanna cuid do
dhaoinibh follaiseach roimh-

[4] *bualadh.* [5] *fiù.* [6] *gléidh.*

làimh, a' dol rompa chum
breitheanais ; agus tha *peac-*
anna dhream àraidh 'gan
leantuinn.
25 Mar an ceudna tha
deadh oibre *cuid* follaiseach
roimh-làimh ; agus na *h-oibre*
a ta air ghleus eile, cha'n
fheudar am folach.

CAIB. VI.

1 *Mu dhleasdanas sheirbhiseach ;*
3 *Cha chòir comunn bhi againn ri*
droch luchd-teagaisg. Is buann-
achd mhòr an diadhachd. 10 *'Se*
gaol an airgid freumh gach uilc.
11 *Ciod is còir do Thimoteus a*
sheachnadh, agus a leantuinn.

MEASADH a' mheud 's a
ta fuidh 'n chuing 'nan
seirbhisich, gur airidh am
maighstirean féin air an uile
urram ; chum nach faigh
ainm Dhé, agus *a* theagasg
toibheum.
2 Agus iadsan aig am bheil
maighstirean creideach, na
deanadh iad tarcuis orra, air
son gur bràithrean iad : ach
gu ma fearr leo seirbhis a
dheanamh *dhoibh*, do bhrìgh
gu bheil iad creideach agus
ionmhuinn,'nan luchd-comh-
pairt do thiodhlac *a' ghràis.*
Na nithe so teagaisg agus
earailich.
3 Ma bheir aon neach
atharrachadh teagaisg uaith,
agus nach aontaich e do
bhriathraibh fallain, eadhon
do bhriathraibh ar Tighearna
Iosa Criosd, agus do'n teag-
asg, a ta réir na diadh-
achd :
4 Tha e uaibhreach, gun
eòlas aige air ni sam bith,
ach e as a chéill mu thim-
chioll cheisdean,agus bhriath-
ar-chonnsachadh [1], o'n tig
farmad, comhstri, anacainnt,
droch amharusan,
5 Fiar - dheasboireachd
dhaoine aig am bheil inntinn
thruaillidh, agus as eugmhais
na fìrinn, a' meas gur buann-
achd [2] an diadhachd : deal-
aich ri an leithidibh sin.
6 Ach is buannachd mhòr
an diadhachd maille ri toil-
eachas-inntinn.
7 Oir cha d'thug sinn ni
air bith *leinn* do'n t-saoghal
so, agus *is* soilleir nach urr-
ainn sinn ni sam bith thoirt
as.
8 Uime sin air dhuinn
biadh agus eudach a bhi ag-
ainn, bitheamaid toilichte leo
sin.
9 Ach an dream le'n àill
bhi beartach, tuitidh iad ann
am buaireadh, agus ann an
ribe agus *ann* an iomadh
anamiann amaideach agus
ciurrail [3], a bhàthas daoine
ann am milleadh agus ann
an sgrios.
10 Oir is e gaol an airgid
freumh gach uilc : ni am
feadh a mhiannaich dream
àraidh, chaidh iad air seach-
aran o'n chreidimh, agus
throimh-lot siad iad féin le
iomadh cràdh.
11 Ach thusa, O òglaich
Dhé, teich o na nithibh sin :
agus lean fìreantachd, diadh-
achd, creidimh, gràdh, foigh-
idin, ceannsachd.
12 Còmhraig deadh chòmh-
rag [4] a' chreidimh, gabh
greim do'n bheatha mhair-
eannaich, chum mar an ceud-
na an do ghairmeadh thu,
agus dh'aidich thu deadh

[1] *strì mu fhoclaibh.* [2] *tairbhe.*

[3] *diùbhalach, dosgainneach, doch-*
annach. [4] *Cuir deadh chath.*

aidmheil an làthair mhòran
fhianuisean.
13 Tha mi a' sparradh ort
ann am fianuis Dé, a bheoth-
aicheas na h-uile nithe, agus
am fianuis Iosa Criosd, a rinn
fianuis air deadh aidmheil an
làthair Phontiuis Philait;
14 Thu choimhead na h-
àithne *so* gun smal, gun
lochd, gu teachd ar Tigh-
earna Iosa Criosd:
15 Ni, 'na àmaibh féin, a
dh'fhoillsicheas an ti a ta
beannaichte, agus a mhàin
cumhachdach, Righ nan righ
agus Tighearn nan tigh-
earna,
16 Neach 'na aonar aig
am bheil neo-bhàsmhorachd,
a ta 'na chòmhnuidh san
t-solus dh'ionnsuidh nach
feudar teachd; neach nach
faca duine sam bith, agus
nach mò dh'fheudas e fhaic-
inn: dhasan *gu robh* urram
agus cumhachd siorruidh.
Amen.
17 Thoir àithne do na
daoinibh a ta saoibhir san
t-saoghal so, gun iad a bhi
àrd-inntinneach, agus gun
dòchas a chur ann an saoibh-
reas neo-chinnteach, ach anns
an Dia bheò, a tha toirt
duinn nan uile nithe gu
saoibhir r'am mealtuinn:
18 Iad a dheanamh maith,
iad a bhi saoibhir ann an
deadh oibribh, ealamh gu
roinn [1], comh-pàirteach;
19 A' tasgaidh suas doibh
fein deadh bhunait fa chomh-
air an àm ri teachd, chum
gu'n dean iad greim air a'
bheatha mhaireannaich.
20 O Thimoteuis, coimhid
an ni sin a dh'earbadh riut,
a' seachnadh faoin-chòmh-
raidh mhi-naomha, agus
comh-chogadh eòlais d'an
toirear [2] gu breugach an t-
ainm sin [3].
21 Ni air bhi do dhream
àraidh ag aidmheil, chaidh
iad air seacharan thaobh a'
chreidimh. Gràs *gu robh*
maille riut. Amen.

---

[1] *easguidh a thoirt an cuid uatha.*
[2] *tiubhrar.*
[3] *i. e. ainm eòlais.*

DARA LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM

THIMOTEUIS.

CAIB. I.

1 Gràdh Phòil do Thimoteus: 5 an creidimh tréibhdhireach a bha ann an Timoteus féin, agus 'na mhàthair agus 'na shean-mhàthair. 6 Chuir e impidh air tiodhlac Dhé a bha ann a dhùsgadh suas.

POL abstol Iosa Criosd tre
thoil Dé, a réir geallaidh
na beatha, a tha ann an Iosa
Criosd.
2 Gu Timoteus *mo* mhac
gràdhach: Gràs, tròcair, *agus*
sìth[1] o Dhia an t-Athair,
agus *o* Iosa Criosd ar Tighearn.
3 Tha mi toirt buidheachais
do Dhia, do'm bheil mi a'
deanamh seirbhis o *m'* shinnsiribh
le coguis ghloin, gu
bheil agam cuimhne ortsa a
ghnàth a là agus a dh'oidhche
ann am urnuighibh;
4 Air dhomh bhi ro thogarrach
air thusa fhaicinn, a'
cuimhneachadh do dheur,
chum gu'm bi mi air mo
lìonadh le gàirdeachas;
5 'Nuair a chuimhnicheas
mi an creidimh neo-chealgach
a tha annad-sa, a chòmhnuich
air tùs a'd' sheanmhàthair
Lois, agus a'd'
mhàthair Eunice: agus is
deimhin leam a tha annad-sa
mar an ceudna.
6 Air an aobhar so a tha
mi cur an cuimhne dhuit,
thu dh'ath - bheothachadh
tiodhlaic Dhé, a tha annad
tre chur mo làmh-sa ort.
7 Oir cha d'thug Dia
dhuinne spiorad na geilt;
ach *spiorad* a' chumhachd,
agus a' ghràidh, agus na hinntinn
fhallain.
8 Uime sin na gabh-sa
nàire do fhianuis ar Tighearna,
no dhiom-sa a phrìosanach:
ach biodh do chuid
agad do àmhghar an t-soisgeil,
a réir cumhachd Dhé;
9 A shaor[2] sinne agus a
ghairm *sinn* le gairm naomh,
cha'n ann a réir ar n-oibre,
ach a réir a rùin féin, agus a
ghràis a thugadh dhuinne ann
an Iosa Criosd, roimh thoiseach
an t-saoghail;
10 Ach a dh'fhoillsicheadh
a nis troimh theachd ar Slànuighir
Iosa Criosd, a chuir as
do'n bhàs, agus a thug beatha
agus neo-bhàsmhorachd chum
soluis, tre an t-soisgeul;
11 Chum an d'orduicheadh
mise a'm' shearmonaiche,
agus a'm' abstol, agus a'm'
fhear-teagaisg nan Cinneach:
12 An t-aobhar air son am
bheil mi mar an ceudna a'
fulang nan nithe so: gidheadh
cha'n 'eil nàire orm:
oir a ta fhios agam co ann
a chreid mi, agus is dearbh
leam gu bheil esan comasach
air an ni sin a dh'earb mi ris
a choimhead fa chomhair an
là sin.
13 Cum gu daingean samhladh
fìrinneach nam briathar

1 *sìothchaint.*

2 *thèaruinn.*

fallain, a chuala tu uam-sa, ann an creidimh agus ann an gràdh a ta ann an Iosa Criosd.

14 Coimhid an taisgeach maith sin a dh'earbadh riut, tre an Spiorad naomh, a tha chòmhnuidh annainn.

15 Tha fhios so agad, gu'n do phill iadsan uile a tha san Asia uam-sa; d'am bheil Phigellus agus Hermogenes.

16 Gu'n tugadh an Tighearn tròcair do theaghlach Onesiphoruis; oir is minic a thug e sòlas dhomh-sa, agus cha do ghabh e nàire do m' shlabhraidh.

17 Ach an uair a bha e san Ròimh dh'iarr e mach mi gu dìchiollach, agus fhuair e *mi*.

18 Gu deònaicheadh an Tighearn dhàsan gu'm faigh e tròcair o'n Tighearn san là sin: agus a ta sàr-fhios agad, cia lìon nithe anns an d'rinn e frithealadh dhomh-sa ann an Ephesus.

CAIB. II.

1 *Chuir Pòl impidh air Timoteus a rìs a bhi seasmhach agus buanmhaireannach, agus dleasdanas fìor-òglaich an Tighearna chur an gnìomh, leis an fhocal a roinn gu ceart, agus faoin-chainnt mhi-dhiadhaidh a sheachnadh.* 17 *Mu Himeneus agus Philetus.*

UIME sin bi-sa, a mhic, làidir anns a ghràs a ta ann an Iosa Criosd.

2 Agus na nithe a chuala tu uam-sa am measg mhòran fhianuisean, earb thusa na nithe sin féin ri daoinibh fìrinneach, a bhios iomchuidh daoine eile a theagasg mar an ceudna.

3 Fuiling thusa uime sin cruaidh-chas, mar dheadh shaighdear Iosa Criosd.

4 Cha dean neach sam bith a leanas an cogadh e féin a ribeadh[1] ann an gnothuichibh na beatha *so*: chum gu'n toilich e an ti a thagh e gu bhi 'na shaighdear.

5 Agus mar an ceudna ged ni fear air bith sbairn, cha chrùnar e mur dean e sbairn[2] gu dligheach.

6 Is còir do'n treabhaiche a shaoithricheas air tùs, comhroinn fhaotainn do'n toradh.

7 Smuainich air na nithibh a ta mi ag ràdh; agus gu tugadh an Tighearna dhuit tuigse anns na h-uile nithibh.

8 Cuimhnich gu'n do thogadh o na marbhaibh Iosa Criosd, do shìol Dhaibhidh, a réir mo shoisgeil-sa;

9 Air son am bheil mise a' fulang mar fhear drochbheirt, *eadhon* gu geimhlibh; ach cha'n 'eil focal Dé ceangailte.

10 Uime sin tha mi ag iomchar nan uile nithe air son nan daoine taghta, chum gu'm faigh iadsan mar an ceudna an t-slàinte a tha ann an Iosa Criosd, maille ri glòir shiorruidh.

11 *Is* ràdh fìor so, Ma bhàsaicheas sinn maille ris, gu'm bi sinn beò mar an ceudna maille ris:

12 Ma dh'fhuilgeas sinn, rìghichidh sinn mar an ceudna maille ris: ma dh'àicheadhas sinn *e*, àicheadhaidh esan sinne mar an ceudna.

13 Mur creid sinne[3], gidheadh tha esan a' fantuinn fìrinneach; cha'n 'eil e'n comas da e féin àicheadh.

[1] *a chur an sàs.* [2] *gleachda, strì.* [3] *Ged nach 'eil sinne fìrinneach.*

14 Cuir na nithe sin an
cuimhne dhoibh, a' cur sparr-
aidh orra am fianuis an Tigh-
earna, gun iad a bhi conns-
achadh mu fhoclaibh anns
nach 'eil tairbhe sam bith,
ach a thilgeas bun os ceann
an luchd-éisdeachd.
15 Dean dìchioll air thu
féin a nochdadh dearbhta do
Dhia, a'd' shaothraiche, nach
ruig a leas nàire a ghabhail,
a' roinn focail na fìrinn gu
ceart.
16 Ach seachainn faoin-
chainnt mhi-naomha; oir
théid iad air aghaidh chum
an tuilleadh mi-dhiadh-
achd.
17 Agus ithidh am focal
mar chnàmhuinn; *d'*am bheil
Himeneus agus Philetus;
18 Muinntir thaobh na
fìrinn a chaidh air seacharan,
ag ràdh gu'n deachaidh an
aiseirigh cheana seach; agus
a ta tilgeadh creidimh dream
àraidh bun os ceann.
19 Gidheadh, a ta bunait
Dhé a' seasamh daingean,
aig am bheil an seula[1] so, Is
aithne do'n Tighearn an
dream sin a's leis. Agus,
Gach neach a tha 'g ainmeach-
adh ainm Chriosd, tréigeadh
e eucoir.
20 Ach ann an tigh mòr
cha'n e mhàin gu bheil soith-
ichean òir, agus airgid, ach
mar an ceudna *soithiche* fiodha,
agus creadha[2]; agus cuid
dìubh chum urraim, agus cuid
eile chum eas-urraim.
21 Uime sin ma ghlanas
neach e féin uatha so, bith-
idh e 'na shoitheach chum
urraim, air a naomhachadh,
agus iomchuidh chum féim a'
mhaighstir, deas chum gach
uile dheadh oibre.
22 Teich uime sin o ana-
miannaibh na h-òige: ach
lean fìreantachd, creidimh,
gràdh, sìth, maille riu-san a
ta gairm air an Tighearn o
chridhe glan.
23 Ach seachainn ceisdean
amaideach agus neo-fhògh-
luimte, air dhuit fios a bhi
agad gu'n tog iad connsaich-
ean[3].
24 Agus cha'n fheud òg-
lach an Tighearn bhi con-
spoideach; ach ciùin ris na
h-uile dhaoinibh, ealamh
chum teagaisg, foighidneach,
25 Ann an ceannsachd a'
teagasg na dream a sheasas
'na aghaidh; dh'fheuchainn
an toir Dia uair air bith aith-
reachas dhoibh, chum aid-
mheil na fìrinn.
26 Agus air mosgladh
dhoibh gu'n téid iad as o ribe
an diabhuil, aig am bheil iad
air am beò-ghlacadh chum a
thoile.

CAIB. III.

1 Thug Pòl rabhadh do Thimoteus mu thimchioll nan amanna ri teachd; 6 dh'innis e cò iad naimhde na fìrinn; 10 chuir e' eisempleir féin roimhe, 16 agus mhol e na sgriobtuire naomha.

ACH biodh fhios so agad,
gu'n tig anns na làithibh
deireannach[4] aimsire cunn-
artach.
2 Oir bithidh daoine féin-
spéiseil, sanntach, ràiteach-
ail, uaibhreach, toibheumach,
eas-ùmhal do phàrantaibh,
mi-thaingeil, mi-naomha,
3 Gun ghràdh nàdurra, 'nan
luchd brisidh coimhcheangail,
tuaileasach, neo-gheamnuidh,
borb, gun ghaol do'n mhaith

[1] *sgrìobhadh.* [2] *criadha.*

[3] *tuasaidean.* [4] *làithibh ri teachd.*

4 Fealltach, ceann-laidir, àrdanach, aig am bheil bàrr gràidh do shàimh na ta aca do Dhia ;

5 Aig am bheil coslas diadhachd, ach a ta 'g àicheadh a cumhachd : o'n leithidibh sin tionndadh-sa[1] air falbh.

6 Oir is ann diubh so a ta 'n dream sin a dh'éalaidheas[2] a stigh do thighibh, agus a bheir leo am braighdeanas mnài shuarach air an uallachadh le peacaibh, air an iomain le iomadh gnè anamianna,

7 A' sìr-fhòghlum, agus gun chomas doibh gu bràth teachd chum eòlais na fìrinn.

8 Agus mar a chuir Iannes agus Iambres an aghaidh Mhaois, mar sin tha iadsan a' cur an aghaidh na fìrinn : daoine aig am bheil inntinn thruaillidh, gun tuigse thaobh a' chreidimh.

9 Ach cha téid iad ni's faide air an aghaidh : oir bithidh am mi-chiall follaiseach do na h-uile *dhaoinibh*, mar a bha am *mi-chiall-san* mar an ceudna.

10 Ach a ta làn-fhios agad air mo theagasg-sa, *mo* ghnè beatha, *mo* rùn, *mo* chreidimh, *m'*fhad-fhulangas, *mo* sheirc[3], *m'* fhoighidin,

11 *Mo* gheur-leanmhuinnibh, *m'*fhulangais a thàinig orm ann an Antioch, ann an Iconium, ann an Listra ; ciod e meud nan geurleanmhuinn a ghiùlain mi : ach asda uile shaor an Tighearn mi.

12 Seadh, fuilgidh iadsan uile leis an àill am beatha a chaitheadh gu diadhaidh ann an Iosa Criosd, geurleanmhuinn.

13 Ach fàsaidh droch dhaoine agus mealltairean ni's miosa agus ni's miosa, a' mealladh, agus air am mealladh.

14 Ach buanaich thusa anns na nithibh a dh'fhòghluim thu, agus air an d'rinneadh thu dearbh-fhiosrach[4], air dhuit fios a bhi agad cia uaith a dh'fhòghluim thu *iad;*

15 Agus o bha thu a'd' leanabh gu'm b' aithne dhuit na sgriobtuire naomha, a tha comasach air do dheanamh glic chum slàinte, tre'n chreidimh a ta ann an Iosa Criosd.

16 *Tha* an sgriobtuir uile air a dheachdadh le Spiorad Dé, agus *tha* e tarbhach chum teagaisg, chum spreige, chum leasachaidh, chum oilein ann am fìreantachd .

17 Chum gu'm bi òglach Dhé coimhlionta, làn deas chum gach uile dheadh oibre.

CAIB. IV.

1 *Chuir Pòl impidh air Timoteus a*
dhleasdanas a dheanamh leis an
uile chùram agus dhìchioll ; 6
Thug e cinnte dha gu bheil a bhàs
féin am fagus ; 9 *is àill leis e*
theachd gu grad d'a ionnsuidh,
agus Marcus a thoirt leis, agus
nithe àraidh eile mu'n do sgrìobh
e d'a ionnsuidh.

THA mi a' sparradh ort uime sin am fianuis Dé, agus an Tighearna Iosa Criosd, a bheir breth air nà beothaibh agus air na marbhaibh, aig a theachd dealrach, agus *ann* a rìoghachd :

2 Searmonaich am focal, bi dùrachdach ann an àm agus ann an an-àm ; spreig[5],

---

[1] *pill-sa.* [2] *ghoideas.* [3] *ghràdh.*

[4] *a dh'earbadh riut.* [5] *tagair, dearbh.*

cronaich, earailich leis an
uile fhad-fhulangas agus
theagasg.
3 Oir thig an t-àm anns
nach bi fulang aca air teagasg
fallain: ach air do chluas-
aibh tachasach bhi aca, carn-
aidh iad suas dhoibh féin
luchd-teagaisg a réir an ana-
mianna;
4 Agus tionndaidh iad an
cluasan o'n fhìrinn, agus
iompaichear iad chum sgeul-
achda faoine.
5 Ach dean thusa faire
anns na h-uile nithibh, fuil-
ing cruaidh-chas, dean obair
soisgeulaiche, coimhlion[1] do
mhinistreileachd.
6 Oir tha mise nis gu bhi
air m'ìobradh, agus tha àm
mo shiubhail am fagus.
7 Chòmhraig mi an deadh
chòmhrag, chrìochnaich mi
mo thurus[2], ghléidh mi an
creidimh.
8 O so mach taisgear fa
m' chomhair crùn fìreant-
achd, a bheir an Tighearn,
am breitheamh cothromach,
dhomh san là ud: agus cha'n
ann dhomh-sa a mhàin, ach
dhoibh-san uile mar an ceud-
na, leis an ionmhuinn a
theachd-san[3].
9 Dean do dhìchioll air
teachd a m' ionnsuidh gu
luath:
10 Oir thréig Demas mi,
air dha an saoghal so a ta
làthair a ghràdhachadh, agus
chaidh e do Thesalonica;
Crescens do Ghalatia, Titus
do Dhalmatia.
11 Tha Lucas 'na aonar
maille rium. Gabh Marcus
agus thoir leat e: oir tha e
feumail dhomh-sa chum na
ministreileachd.
12 Ach chuir mi Tichicus
gu h-Ephesus.
13 An fhalluing a dh'fhàg
mi ann an Troas aig Carpus,
'nuair a thig thu, thoir *leat*,
agus na leabhraichean, ach
gu h-àraidh na meambrana[4].
14 Rinn Alecsander an
ceard-umha iomadh olc orm:
gu tugadh[5] an Tighearn dha
a réir a ghnìomhara:
15 Bi thusa mar an ceudna
air t'fhaicill uaith, oir chuir
e gu mòr an aghaidh ar
briathar-ne.
16 Aig mo cheud fhreag-
radh cha robh aon neach
leam, ach thréig na h-uile
mi: nar agrar orra e.
17 Gidheadh, sheas an
Tighearn làimh rium, agus
neartaich e mi; chum triom-
sa gu'm biodh an searmon-
achadh air a làn-fhoillseach-
adh[6], agus gu'n cluinneadh
na Cinnich uile *e:* agus
shaoradh mi á beul an
leòmhain.
18 Agus saoraidh an Tigh-
earn mi o gach uile dhroch
obair, agus gleidhidh e mi
chum a rìoghachd nèamhaidh
féin: dha-san *gu robh* glòir
gu saoghal nan saoghal.
Amen.
19 Cuir fàilte air Prisca,
agus air Acuila, agus air
teaghlach Onesiphoruis.
20 Dh'fhan Erastus ann
an Corintus: ach dh'fhàg
mi Trophimus gu tinn ann
am Miletum.
21 Dean dìchioll air teachd

---

[1] *thoir làn dearbhadh air.*
[2] mo *choimhliong*, mo *réis.*
[3] *fhoillseachadh-san.*

[4] *parchments.* Sasg. [5] *bheir.*
[6] *air a dheanamh aithnichte, air a choimhlionadh.*

roimh'n gheamhradh. Tha Eubulus, agus Pudens, agus Linus, agus Claudia, agus na bràithrean uile a' cur fàilte ort.

22 *Gu robh* an Tighearn Iosa Criosd maille ri d' spiorad. Gràs maille ribh. Amen.

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM

THITUIS.

CAIB. I.

1 C'ar son a dh'fhàgadh Titus ann an Crete. 6 Ciod na buadhanna is còir bhi orra-san a thaghar 'nam ministeiribh. 11 Is éigin beòil droch luchd-teagaisg a dhruid-eadh: 12 ciod a' ghnè dhaoine a tha annta.

POL seirbhiseach Dhé, agus abstol Iosa Criosd, a réir creidimh [1] *dhaoine* taghta Dhé, agus aidmheil na fìrinn a ta réir diadhachd :

2 Ann an dòchas na beatha maireannaich, a gheall Dia do nach comasach [2] breug a dheanamh, roimh chruthachadh an t-saoghail [3];

3 Ach dh'fhoillsich e 'fhocal féin, ann an àm iomchuidh tre shearmonachadh, a dh'earbadh rium-sa, a réir àithne Dhé ar Slànuighir :

4 Chum Thituis *mo* dhearbh mhic féin a réir a' chreidimh choitchionn : Gràs, tròcair, *agus* sìth o Dhia an t-Athair, agus o'n Tighearn Iosa Criosd ar Slànuighear.

5 Air a shon so dh'fhàg mi thu ann an Crete, chum gu'n cuireadh tu 'n ordugh na nithe a dh'fhàgadh gun deanamh, agus gu'n suidhicheadh tu seanairean anns gach baile, a réir mar a dh'àithn mise dhuit.

6 Ma tha neach sam bith neo-lochdach, 'na dhuine aoin mhnà, aig am bheil a chlann creideach, nach 'eil fuidh mhi-chliù thaobh ana-caitheimh, no eas-ùmhal :

7 Oir is còir do easbuig a bhi neo-choireach, mar stiùbhard Dhé; gun bhi féin-thoileil, no feargach, no òlmhar, no buailteach, no cionail air buannachd neòghloin ;

8 Ach aoidheil, déidheil air daoinibh maithe, ciallach, cothromach, naomh, measarra ;

9 A' cumail an fhocail fhìor gu daingean, a réir teagaisg, chum gu'm bi e comasach le teagasg fallain, araon earail a thabhairt, agus an dream a sheasas 'na aghaidh a chur as am barail.

10 Oir a ta mòran ann a tha mi-riaghailteach, a labhras gu dìomhain, agus a tha 'nam mealltairibh, gu h-àraidh iadsan a tha do'n timchioll-ghearradh :

11 Muinntir a's còir am

---

[1] *air son creidimh.* [2] *aithne.* [3] *roimh amanna nan linn.*

beul a dhruideadh, dream a
tha tionndadh thighean iomlan
bun os ceann, a' teagasg
nan nithe nach còir, air ghaol
buannachd shalaich.
12 Thubhairt neach àraidh
dhiubh féin, eadhon fàidh
dhiubh féin, *Is* breugairean
a ghnàth na Cretich, droch
fhiadh-bheathaichean, builg
mhall.
13 Tha an fhianuis so fìor:
air an aobhar sin cronaich[1]
gu geur iad, chum gu'm bi
iad fallain sa' chreidimh;
14 Gun bhi toirt aire do
fhaoin-sgeulachdaibh Iudhach,
agus do àitheantaibh
dhaoine, a thionndaidheas
o'n fhìrinn.
15 Oir gu deimhin tha na
h-uile nithe glan do'n dream
a ta glan: ach dhoibhsan a
ta salach, agus mi-chreideach,
cha 'n 'eil aon ni glan;
ach tha an inntinn agus an
coguis[2] féin air an salachadh.
16 Tha iad a' gabhail orra
eòlas a bhi aca air Dia; ach
ann an oibribh tha iad 'ga
àicheadh, air dhoibh bhi
gràineil, agus easùmhal, agus
a thaobh gach deadh oibre as
eugmhais tuigse[3].

CAIB. II.

1 *Comhairlean air an tabhairt do Thitus araon mu thimchioll a theagaisg agus a chaithe-beatha.* 9 *Mu dhleasdanas sheirbhiseach, agus mar an ceudna mu dhleasdanas nan uile Chriosduidh.*

ACH labhair thusa na nithe
a thig ri teagasg fallain:
2 *Eadhon* na daoine aosda[4]
bhi aireach, suidhichte[5],
measarra, fallain sa' chreidimh,
ann an gràdh, ann am
foighidin:
3 Mar an ceudna na mnài
aosda *bhi* 'nan giùlan mar is
cubhaidh do naomhachd, gun
bhi 'nan luchd-tuaileis, gun
bhi trom air fìon, bhi 'nan
luchd-teagaisg air nithibh
maithe;
4 Chum gu'n teagaisg iad
na mnài òga bhi ciallach,
gràdhach air am fearaibh,
gràdhach air an cloinn,
5 *Bhi* eagnuidh, geamnuidh,
fantuinn aig an tigh, *bhi* maith,
ùmhal d'am fearaibh chum
nach faigh focal Dé mi-chliù.
6 Cuir impidh air na daoinibh
òga mar an ceudna, iad
bhi ciallach.
7 Anns na h-uile nithibh
'gad nochdadh féin ann ad
eisempleir dheadh oibre: ann
an teagasg *a' nochdadh* thruaillidheachd,
suidheachadh inntinn,
tréibhdhireis,
8 Cainnt fhallain nach
fheudar a dhìteadh; chum
gu'm bi nàire air an neach
a ta 'nur n-aghaidh, a chionn
nach 'eil droch ni sam bith
aige r'a labhairt umaibh.
9 *Earailich* seirbhisich bhi
ùmhal d'am maighstiribh
féin, agus an deadh-thoileachadh
anns na h-uile nithibh:
gun bhi a' labhairt 'nan
aghaidh;
10 Gun bhi a' ceileachadh
aon ni d'an cuid, ach a'
nochdadh gach uile dheadh
thairisneachd; chum gu'n
dean iad teagasg Dhé ar
Slànuighir maiseach anns na
h-uile nithibh.
11 Oir dh'fhoillsicheadh

---

[1] *spreig.* [2] *coimh-fhios, coinsiens.* [3] *mi-ghleusda, neo-iomchuidh chum gach deadh oibre.* [4] *na seanairean,* [5] *fonnmhor.*

gràs slànteil Dhé do na h-
uile dhaoinibh.
12 A' teagasg dhuinn gach
mi-dhiadhachd agus ana-
mianna saoghalta àicheadh,
agus ar beatha a chaitheadh
gu stuama, gu cothromach,
agus gu diadhaidh anns an
t-saoghal so làthair ;
13 Air dhuinn sùil a bhi
againn ris an dòchas bheann-
aichte sin, eadhon[1] foill-
seachadh glòire an Dé mhòir,
agus ar Slànuighir Iosa
Criosd :
14 A thug e féin air ar son,
chum gu'n saoradh e sinn o
gach aingidheachd, agus gu'n
glanadh e dha féin sluagh
sonruichte, eudmhor mu
dheadh oibribh.
15 Na nithe so labhair,
agus earailich, agus cronaich
leis an uile ùghdarras. Na
deanadh duine sam bith tàir
ort.

CAIB. III.

1 *Tha Titus air a shedladh le Pòl, araon mu thimchioll nan nithe a bhuineadh dha theagasg, agus nach buineadh ;* 10 *is àill leis e chur cùl ri luchd saobh-chreidimh :* 12 *an déigh so, dh'innis e dha an t-àm, agus an t-àit anns am b'àill leis e theachd d'a ionnsuidh ; agus mar sin chrìochnaich e.*

CUIR an cuimhne dhoibh
bhi ùmhal do uachdaran-
achdaibh agus do chumh-
achdaibh, freagarrach do
luchd - riaghlaidh, ullamh
chum gach uile dheadh oibre.
2 Gun olc a labhairt mu
neach air bith, bhi neo-
thuasaideach, mìn, a' taisb-
eanadh an uile cheannsachd
do na h-uile dhaoinibh.
3 Oir bha sinne féin uair-
éigin eu-céillidh, eas-ùmhal,
air seacharan, a' deanamh
seirbhis do iomadh gnè do
ana-miannaibh agus do an-
toilibh, a' caitheadh ar beatha
ann am mì-run agus am
farmad, fuath-thoillteannach,
agus a' toirt fuath d'a chéile.
4 Ach an uair a dh'fhoill-
sicheadh caoimhneas agus
gràdh Dhé ar Slànuighir do
dhaoinibh,
5 Cha'n ann o oibribh
fìreantachd a rinn sinne, ach
a réir a thròcair féin shaor[2]
e sinn, tre ionnlad na h-ath-
ghineamhuinn, agus ath-
nuadhachadh an Spioraid
naoimh :
6 A dhòirt e oirnne gu
saoibhir, tre Iosa Criosd ar
Slànuighear ;
7 Chum ar dhuinn bhi air
ar fìreanachadh tre a ghràs-
san, gu'm bitheamaid air ar
deanamh 'nar n-oighreach-
aibh a réir dòchais na beatha
maireannaich.
8 *Is* fìor an ràdh so, agus
is àill leam thu thoirt dearbh-
chinnte air na nithibh sin,
chum gu'm biodh iadsan a
chreid ann an Dia, cùramach
air toiseach a bhi aca ann an
deadh oibribh : oir tha na
nithe so maith agus tarbhach
do dhaoinibh.
9 Ach seachainn ceisdean
amaideach, agus sloinnteir-
eachd, agus conspoidean, a-
gus connsachadh mu'n lagh ;
oir tha iad gun tairbhe agus
dìomhain.
10 Duine a ta 'na shaobh-
chreideach[3], an déigh na
ceud agus an dara comhairle
diùlt :
11 Air do fhios bhi agad
gu bheil a leithid sin *do dhuine*
air a chur bun os ceann, a-

[1] *agus.* [2] *thearuinn, shlànuich.*

[3] *eiriceach.*

gus gu bheil e a' peacachadh, air dha bhi air fhéin-dhìteadh.

12 'Nuair a chuireas mi Artemas a d'ionnsuidh, no Tichicus, dean dìchioll air teachd a m' ionnsuidh gu Nicopolis: oir is ann an sin a chuir mi romham an geamhradh a chaitheadh.

13 Thoir Senas am fear-lagha agus Apollos air an aghaidh san t-slighe gu dùrachdach, chum nach bi ni air bith dh'uireasbhuidh orra.

14 Agus fòghlumadh ar muinntir-ne mar an ceudna deadh oibre a dheanamh gu dùrachdach fa chomhair ghnàthachadh feumail, chum nach bi iad neo-tharbhach.

15 Tha'n dream a ta maille rium uile a' cur fàilte ort. Cuir fàilte orra-san le'n ionmhuinn sinne sa' chreidimh. Gràs maille ribh uile. Amen.

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM

PHILEMOIN.

CAIB. I.

1 Is subhach le Pòl bhi cluinntinn mu chreidimh agus ghràdh Philemoin: 9 air am bheil e'g iarraidh maitheanas a thabhairt do Onesimus a sheirbhiseach, agus gabhail ris a rìs gu cairdeil.

POL, prìosanach Iosa Criosd, agus Timoteus *ar* bràthair, chum Philemoin a's ionmhuinn leinn, agus ar comh-shaothraiche,

2 Agus chum Aphia ionmhuinn, agus Archipuis ar comh-shaighdear, agus chum na h-eaglais a ta ann do thigh:

3 Gràs *gu robh* dhuibh, agus sìth o Dhia ar n-Athair, agus o'n Tighearn Iosa Criosd.

4 Tha mi a' toirt[1] buidheachais do m' Dhia, a' sìr-thoirt luaidh ort-sa ann am urnuighibh,

5 Air dhomh bhi cluinntinn mu d' ghràdh, agus chreidimh, a tha agad a thaobh an Tighearna Iosa, agus a thaobh nan uile naomh;

6 Chum gu'm bi comhchomunn do chreidimh éifeachdach ann an aidmheil an uile mhaith a tha annaibh ann an Iosa Criosd.

7 Oir tha subhachas ro mhòr agus comhfhurtachd againne ann do ghràdh-sa do bhrìgh gu bheil innigh[2] nan naomh air faotainn suaimhneis[3] tromhad-sa, a bhràthair.

8 Uime sin ged fheudainn bhi ro dhàna ann an Criosd chum an ni a ta iomchuidh àithneadh dhuit-se,

9 Gidheadh is fearr leam air son gràidh impidh chur ort[4], air bhi dhomh mar Phòl aosda, agus a nis mar an ceudna a'm' phrìosanach air son Iosa Criosd.

10 Guidheam ort air son mo mhic Onesimuis, a ghin mi ann am gheimhlibh:

[1] *Bheiream.* [2] *cridhe.* [3] *fois.* [4] *guidheadh ort.*

11 Neach a bha uair-éigin
neo-tharbhach dhuit-se, ach
a nis a tha tarbhach dhuit-se
agus dhomh-sa:
12 Neach a chuir mi air
ais: uime sin gabh-sa ris mar
ri m' innigh féin.
13 Neach bu mhiann leam
a chumail maille rium féin,
chum gu'n deanadh e frith-
ealadh dhomh ann ad àite-sa,
ann an geimhlibh an t-sois-
geil:
14 Ach as eugmhais t'inn-
tinn-sa cha bu toil leam ni
sam bith a dheanamh; chum
nach biodh do mhaith-sa mar
gu b'ann a dh'aindeoin, ach
o d' thoil féin.
15 Oir theagamh gur ann
air a shon so a dh'fhàg e
thu[1] rè tamuill, chum gu'm
faigheadh tu e gu siorruidh;
16 Cha'n ann á so suas
mar sheirbhiseach, ach os
ceann seirbhisich, 'na bhràth-
air gràdhach, gu h-àraidh
dhomh-sa, agus nach mò na
sin dhuit-se, araon anns an
fheòil, agus anns an Tigh-
earn?
17 Uime sin ma mheasas
tu mise mar fhear comh-
roinne, gabh ris-san mar
rium féin.

[1] *a dhealaicheadh e uait.*
[2] *ma tha e am fiachaibh.*

18 Agus ma rinn e eucoir
ort, no ma dhligheas e[2] ni
sam bith dhuit, cuir sin as
mo leth-sa.
19 Sgrìobh mise Pòl le m'
làimh féin *e, agus* dìolaidh
mi e: ged nach 'eil mi ag
ràdh riut, gu'n dlighear leat
thu féin os bàrr dhomh.
20 Seadh, a bhràthair,
faigheam gàirdeachas do d'
thaobh san Tighearn: dean
suaimhneach mo chridhe san
Tighearn.
21 Air dhomh bhi earbsach
á d'ùmhlachd sgrìobh mi a
d'ionnsuidh, oir tha fhios
agam gu'n dean thusa mar
an ceudna ni's mò na a ta
mi ag ràdh.
22 Ach maille ri so ulluich
mar an ceudna fardoch air
mo shon: oir tha dòchas
agam, tre bhur n-urnuighibh-
sa gu'n toirear[3] mi dhuibh.
23 Tha Epaphras mo
chomh-phrìosanach ann an
Iosa Criosd,
24 Marcus, Aristarchus,
Demas, Lucas, mo chomh-
luchd-oibre, a' cur fàilte
ort.
25 Gràs ar Tighearna Iosa
Criosd *gu robh* maille ri bhur
spiorad-sa. Amen.

[3] *deònuichear, tiodhlaicear.*

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN
EABHRUIDHEACH.

CAIB. I.

1 Tha Criosd a thàinig o'n Athair anns na h-amaibh deireannach so, 4 ni's mò na na h-aingil, araon thaobh a phearsa agus a dhreuchd.

DIA, a labhair o shean [1] gu
minic, agus air iomadh
dòigh ris na h-aithrichibh
leis na fàidhibh,
2 Labhair e anns na làith-
ibh deireannach so ruinne tre
a Mhac, a dh'orduich e 'na
oighre air na h-uile nithibh,
tre'n do chruthaich e fòs na
saoghail.
3 Neach air bhi dha 'na
dhealradh *a* ghlòire-san, agus
'na fhior ìomhaigh [2] a phear-
sa, agus a' cumail suas nan
uile nithe le focal a chumh-
achd, 'nuair a ghlan e ar
peacanna troimh féin, shuidh
e air deas làimh na mòrachd
anns na h-àrdaibh :
4 Air dha bhi air a dhean-
amh ni's ro òirdheirce na na
h-aingil, mheud 's gu'n d'
fhuair e [3] mar oighreachd
ainm bu ro fhearr na iadsan.
5 Oir cò do na h-aingil ris
an dubhairt e uair bith, Is tu
mo Mhac-sa, an diugh ghin
mi thu ? agus a rìs, Bithidh
mise a'm' Athair dha-san,
agus bithidh esan 'na Mhac
dhomh-sa.
6 Agus a rìs, 'nuair a tha
e a' tabhairt a' cheud-ghin a
steach do'n t-saoghal, a ta e
ag ràdh, Agus deanadh uile
aingil Dé aoradh dha.
7 Agus a thaobh nan
aingeal a ta e ag ràdh, Neach
a ta deanamh 'aingle 'nan
spioradaibh [4], agus a mhinist-
eirean 'nan lasair theine.
8 Ach ris a' Mhac *a ta e
ag ràdh, Tha* do righ-chaithir,
a Dhé, gu saoghal nan
saoghal ; *is* slat-rìoghail ro
chothromach slat do rìogh-
achd-sa :
9 Ghràdhaich thu fìreant-
achd, agus thug thu fuath do
aingidheachd ; uime sin dh'-
ung Dia, do Dhia-sa, thu le
oladh aoibhneis os ceann do
chompanacha.
10 Agus, Leag thusa, a
Thighearn, bunaite na talmh-
ainn air tùs ; agus is iad na
nèamha oibre do làmh :
11 Teirgidh iadsan, ach
mairidh tusa : agus fàsaidh
iad uile sean mar eudach ;
12 Agus fillidh tu iad mar
bhrat, agus caochlaidhear
iad : ach is tusa an ti ceud-
na, agus cha'n fhàilnich do
bhliadhnachan.
13 Ach cò do na h-ainglibh
ris an dubhairt e uair air bith,
Suidh air mo dheas-làimh, gus
an cuir mi do naimhde 'nan
stòl-chos fo d'chosaibh ?
14 Nach spiorada fritheal-
aidh iad uile, air an cur a
mach chum frithealaidh
dhoibh-san a bhios 'nan
oighreachaibh air slàinte ?

[1] *anns na h-amaibh a chaidh seachad.*
[2] *dhealbh, riochd.*
[3] *uiread ni's fearr na na h-aingil as a fhuair e.*
[4] *a theachdairean 'nan gaothaibh.*

CAIB. II.

1 *Is còir dhuinn bhi ùmhal do Chriosd,* 5 *agus sin do bhrìgh gu'n d'aontaich e ar nàdur-ne a ghabhail air féin,* 14 *mar a bha sin feumail.*

UIME sin is còir dhuinn an ro thuilleadh aire a thoirt do na nithibh a chuala sinn, air eagal uair sam bith gu'n leigeamaid ruith leo.

2 Oir ma bha am focal a labhradh le h-ainglibh seasmhach, agun gu'n d'fhuair gach uile bhriseadh agus easùmhlachd dìol-thuarasdal dligheach;

3 Cionnus a théid sinne as, ma ni sinn dìmeas air slàinte co mòr, a thòisich air tùs air bhi air a labhairt leis an Tighearn, *agus* a rinneadh dearbhta dhuinne leo-san a chual *e;*

4 Air bhi do Dhia a' deanamh comhfhianuis leo, araon le comharaibh agus le h-iongantasaibh, agus le feartaibh eagsamhla[1], agus le tiodhlacaibh an Spioraid naoimh, a réir a thoile féin?

5 Oir cha do chuir e fo cheannsal nan aingeal an saoghal ri teachd, mu'm bheil sinn a' labhairt.

6 Ach rinn neach fianuis ann an ionad àraidh, ag ràdh, Ciod e an duine gu'n cuimhnicheadh tu air? no mac an duine gu'm fiosraicheadh tu e?

7 Rinn thu e rè tamuill bhig ni's ìsle na na h-aingil; chrùn thu e le glòir agus *le h*-urram, agus chuir thu e os ceann oibre do làmh;

8 Chuir thu na h-uile nithe sìos fuidh a chosaibh. Oir ann an cur nan uile nithe fuidh dha, cha d'fhàg e ni air bith gun chur fuidhe. Ach a nis cha'n 'eil sinn a' faicinn nan uile nithe fathast air an cur f'a cheannsal.

9 Ach chi sinn Iosa, a rinneadh ré ùine bhig ni b'ìsle na na h-aingil, chum tre ghràs Dé gu'm blaiseadh e bàs air son gach uile dhuine, tre fhulang a' bhàis air a chrùnadh le glòir agus *le h*-urram.

10 Oir b'iomchuidh dhasan, air son *am bheil* na h-uile nithe, agus tre'*m bheil* na h-uile nithe, ann an tabhairt[2] mhòran mhac chum glòire, ceannard an slàinte a dheanamh foirfe tre fhulangasaibh.

11 Oir *a ta* araon an ti a naomhaicheas, agus iadsan a naomhaichear, uile o aon: air an aobhar sin cha nàr leis bràithrean a ghairm diubh,

12 Ag ràdh, Cuiridh mi t'ainm an céill do m' bhràithribh, ann am meadhon na h-eaglais seinnidh mi cliù dhuit.

13 Agus a rìs, Cuiridh mi mo dhòchas ann. Agus a rìs, Feuch mise, agus a' chlann a thug Dia dhomh.

14 Uime sin, mheud gu bheil aig a' chloinn comhroinn do fheòil agus do fhuil, ghabh esan mar an ceudna roinn diubh sin; chum tre'n bhàs gu'n claoidheadh e esan, aig am bheil cumhachd a' bhàis, 'se sin, an diabhul;

15 Agus gu'n saoradh e iadsan a bha tre eagal a' bhàis ré am beatha uile fo dhaorsa.

16 Oir gu deimhin cha do

[1] *iomadh-ghnèitheach.*

[2] *treòrachadh.*

ghabh e *nàdur* nan aingeal
air[1] ach ghabh e sìol Abra-
haim air.

17 Uime sin b'fheumail da
anns na h-uile nithibh bhi
air a dheanamh cosmhuil
r'a bhràithribh; chum gu'm
biodh e 'na àrd-shagart
tròcaireach agus dìleas ann
an nithibh a thaobh Dhé,
chum réite a dheanamh air
son pheacanna an t-sluaigh:

18 Oir a mheud gu'n
d'fhuiling e féin, air dha bhi
air a bhuaireadh, is comasach
e air cabhair a dheanamh
orra-san a ta air am buair-
eadh.

CAIB. III.

1 Is mò Criosd na Maois: 7 uime sin mur creid sinn annsan, bithidh sinn ni's toillteanaiche air dioghaltas na Israel cruaidh-chridheach.

1 UIME sin, a bhràithre
naomha, *a ta* 'nur luchd-
comhpairt do'n ghairm nèamh-
aidh, thugaibh fa'near Iosa
Criosd, abstol agus àrd-shag-
art ar n-aidmheil;

2 A bha dìleas dhasan a
dh'orduich e, amhuil a bha
Maois mar an ceudna 'na
thigh-san uile.

3 Oir mheasadh gu'm b'air-
idh an *Tì* so air glòir bu mhò
na Maois, mheud gu bheil
tuilleadh urraim aig an neach
a thog an tigh, na aig an tigh
féin.

4 Oir tha gach uile thigh
air a thogail le aon éigin;
ach an tì a thog na h-uile
nithe, *is* e Dia.

5 Agus gu deimhin *bha*
Maois dìleas 'na thigh-san
uile mar sheirbhiseach, chum
fianuis air na nithibh sin a
bha gu bhi air an labhairt an
déigh sin;

6 Ach Criosd mar Mhac
os ceann a thighe féin: agus
is sinne a thigh-san, ma
chumas sinn dànachd, agus
gàirdeachas an dòchais, gu
daingean gus a' chrìoch.

7 Uime sin, mar a ta an
Spiorad naomh ag ràdh, An
diugh, ma chluinneas sibh a
ghuth,

8 Na cruaidhichibh bhur
cridhe, mar anns a' bhros-
nuchadh, ann an là a' bhuair-
idh san fhàsach:

9 Far an do bhuair bhur
n-aithriche mi, *agus* a dhearbh
iad mi, agus a chunnaic iad
m'oibre ré dhà fhichead
bliadhna.

10 Uime sin bha diom orm
ris a' ghinealach sin, agus
thubhairt mi, Tha iad a
ghnàth air seacharan 'nan
cridhe; agus cha do ghabh
iad eòlas air mo shlighibh-sa.

11 Ionnus gu'n d'thug mi
mo mhionnan a'm' fheirg,
Nach téid iad a steach do m'
shuaimhneas.

12 Thugaibh an aire, a
bhràithre, air eagal gu'm bi
ann an aon neach agaibh
droch cridhe mi-chreidimh,
ann an tréigsinn an Dé bheò.

13 Ach earailichibh a chéile
gach aon là, am feadh a
ghoirear An là 'n diugh
dheth; air eagal gu'n cruaidh-
ichear neach air bith agaibh
tre mhealltaireachd a' pheac-
aidh.

14 Oir rinneadh sinne 'nar
luchd-comhpairt do Chriosd,
ma chumas sinn toiseach ar
muinghin gu daingean gus a'
chrìoch;

[1] *cha do ghabh e greim do na h-ainglibh.*

15 Am feadh a theirear, An diugh, ma chluinneas sibh a ghuth, na cruaidhichibh bhur cridhe, mar anns a' bhrosnuchadh.

16 Oir air do dhream àraidh cluinntinn, bhrosnuich iad: ach cha b'iadsan uile a thàinig a mach as an Eiphit le Maois.

17 Ach cò ris a bha diom air rè dhà fhichead bliadhna? *nach ann* riu-san a pheacaich, muinntir d'an do thuit an coluinnean anns an fhàsach?

18 Agus cò iad d'an d'thug e a mhionnan nach rachadh iad a steach d'a shuaimhneas[1], ach dhoibh-san nach do chreid[2]?

19 Mar so chi sinn nach b'urrainn iad dol a steach air son mi-chreidimh.

CAIB. IV.

1 *Tha fois nan Criosduidhean air a faghail tre chreidimh.* 12 *Cumhachd focail Dé.* 14 *Tre ar n-àrd-shagart Iosa Mac Dhé, a bha fuidh thrioblaidibh, ach saor o pheacadh,* 16 *is còir dhuinn, agus feudaidh sinn dol gu dàna chum caithir nan gràs.*

UIME sin biodh faitcheas[3] oirnn, air eagal air bhi do ghealladh dol a steach d'a shuaimhneas air fhagail *againn*, gu'n tigeadh aon neach agaibh[4] a dhéidh-làimh air.

2 Oir shearmonaicheadh an soisgeul duinne, amhuil *a rinneadh* dhoibh-san: ach cha robh tairbhe dhoibh anns an fhocal a chaidh shearmonachadh, do bhrìgh nach robh e air a mheasgadh le creidimh anns an dream a chual *e*.

3 Oir tha sinne a chreid a' dol a steach do shuaimhneas, amhuil a thubhairt e, Mar a thug mi mo mhionnan a'm' fheirg, Nach téid iad a steach do m' shuaimhneas: ged bha na h-oibre crìochnaichte o thoiseach an t-saoghail.

4 Oir labhair e ann an ionad àraidh mu'n t-seachdamh *là* air an dòigh so, Agus ghabh Dia fois air an t-seachdamh là o 'oibribh uile.

5 Agus anns an *ionad* so a rìs, Cha téid iad a steach do m' shuaimhneas.

6 Do bhrìgh uime sin gu'n tuigear uaith so gu'n téid dream àraidh a steach ann, agus nach deachaidh an dream, d'an do shearmonaicheadh e air tùs, a steach air son am mi-chreidimh;

7 A rìs, tha e suidheachadh là àraidh, ag ràdh ann an Daibhidh, An diugh, an déigh aimsir co fhada; mar a theirear, An diugh, ma chluinneas sibh a ghuth, na cruaidhichibh bhur cridhe.

8 Oir nam biodh Iosua[5] air toirt suaimhneis dhoibh, cha labhradh e an déigh sin mu là eile.

9 Uime sin dh'fhàgadh fois *fa chomhair* sluaigh Dhé.

10 Oir an ti a chaidh steach d'a shuaimhneas-san, ghabh esan tàmh o' oibribh-san, amhuil *a ghabh* Dia o 'oibribh féin.

11 Deanamaid dìchioll uime sin air dol a steach do'n t-suaimhneas sin, air eagal gu'n tuit aon neach a réir eisempleir cheudna a' mhi-chreidimh[6].

12 Oir *tha* focal Dé beò agus cumhachdach, agus ni's

---

[1] *fhois.* [2] *a bha eas-ùmhal.* [3] *eagal.*

[4] *dhinn.* [5] *Iosa.* [6] *eas-ùmhlachd.*

géire na claidheamh dà fhaobhair air bith, a' ruigheachd eadhon chum eadarsgaraidh an anama agus an spioraid, agus nan alt agus nan smear, agus a' toirt breth air smuaintibh agus rùnaibh [1] a' chridhe.

13 Agus cha'n 'eil creutair sam bith nach 'eil follaiseach 'na làthair-san: ach *a ta* na h-uile nithe lomnochd, agus fosgailte do shùilibh an ti d'am feum sinn cunntas a thabhairt [2].

14 Do bhrìgh uime sin gu bheil againn àrd-shagart mòr, a chaidh a steach do na nèamhaibh, Iosa Mac Dhé, cumamaid gu daingean *ar* n-aidmheil.

15 Oir cha'n 'eil àrd-shagart againn nach 'eil comasach air comh-fhulangas a bhi aige ri ar n-anmhuinneachdaibh; ach a bhuaireadh sna h-uile nithibh air an dòigh cheudna ruinne, *ach* as eugmhais peacaidh.

16 Thigeamaid uime sin le dànachd gu righ-chaithir nan gràs, chum gu faigh sinn tròcair, agus gu'n amais sinn air [3] gràs chum cabhair ann an àm feuma.

CAIB. V.

1 *Ughdarras agus urram sagartachd ar Slànuighir:* 11 *mairnealachd 'nan eòlas air a chronachadh.*

OIR tha gach uile àrd-shagart, air a thoirt o mheasg dhaoine, air orduchadh air son dhaoine ann an nithibh a thaobh Dhé, chum gu'n toir e suas araon tiodhlacan agus ìobairtean air son pheacanna:

2 Neach a ta comasach air truas a ghabhail ris an dream a ta aineolach, agus air seacharan: do bhrìgh gu bheil e féin mar an ceudna air a chuairteachadh le h-anmhuinneachd:

3 Agus air a shon so, is còir dha ìobradh air son pheacanna, mar as leth an t-sluaigh, is amhuil sin as a leth féin mar an ceudna.

4 Agus cha ghabh aon duine an t-urram so dha féin, ach an ti a ta air a ghairm o Dhia, mar *bha* Aaron:

5 Is amhuil sin, cha do ghlòraich Criosd e féin, gu bhi air a dheanamh 'na àrd-shagart; ach an ti a thubhairt ris, Is tu mo Mhac, an diugh ghin mi thu.

6 A réir mar a ta e ag ràdh mar an ceudna ann an *ionad* eile, *Is* sagart *thu* gu siorruidh a réir orduigh [4] Mhelchisedeic.

7 Neach ann an làithibh 'fheòla, an déigh dha urnuighean agus athchuingean, maille ri h-àrd-éighich agus deuraibh, ìobradh suas do'n ti a bha comasach air a shaoradh o'n bhàs, agus dh'éisdeadh ris thaobh an ni roimh an robh eagal air [5].

8 Ged bu Mhac e, dh'fhòghluim e ùmhlachd o na nithibh a dh'fhuiling e:

9 Agus air dha bhi air a dheanamh foirfe, rinneadh e 'na ùghdar slàinte shiorruidh dhoibh-san uile a bhios ùmhal dha;

10 Air a ghairm le Dia 'na àrd-shagart, a réir orduigh Mhelchisedeic;

11 Mu'm bheil mòran

---

[1] *breithneachaibh.*
[2] *ris am bheil ar gnothuch-ne.*
[3] *gu'm faigh sinn.*
[4] *coslais.*
[5] *thugadh fuasgladh dha o eagal.*

againn r'a labhairt, agus
cruaidh r'am mìneachadh;
do bhrìgh gu bheil sibh mall
'nur n-éisdeachd.
12 Oir ged bu chòir dhuibh
a réir na h-aimsir bhi 'nur
luchd-teagaisg, tha feum
agaibh gu'n teagaisgeadh
neach dhuibh a rìs ciod iad
ceud-thoiseacha bhriathar[1]
Dhé; agus tha sibh air
teachd chum *na h-inbhe* sin,
gur mò a ta bainne dh'uir-
easbhuidh oirbh na biadh
làidir.
13 Oir gach neach a ta
gnàthachadh bainne, tha e
neo-theòmadh[2] air focal na fìr-
eantachd: oir is naoidhean e.
14 Ach is ann do dhaoin-
ibh foirfe a bhuineas biadh
làidir, aig am bheil an ceud-
faidh, tre ghnàthachadh fada,
air an cleachdadh ri eadar-
dhealachadh a chur eadar
maith agus olc.

CAIB. VI.

1 *Chuir Pòl impidh air na Eabh-ruidhich, gun iad a thuiteam air an ais o'n chreidimh;* 11 *ach bhi seasmhach,* 12 *dìchiollach, agus feitheamh gu foighidneach ri Dia,* 13 *do bhrìgh gu bheil esan ro fhìor agus cinnteach 'na ghealladh.*

UIME sin air fàgail duinn
ceud-thoiseacha teagaisg
Chriosd, rachamaid air ar
n-aghaidh chum foirfeachd;
gun bhi rìs a' suidheachadh
bunaite aithreachais o oibribh
marbha, agus creidimh thaobh
Dhé,
2 *Bunaite* teagaisg nam
baisde, agus leagaidh nan
làmh, agus aiseirigh nam
marbh, agus breitheanais
shiorruidh.
3 Agus ni sinn so, ma
cheadaicheas Dia.
4 Oir *is* eu-comasach an
dream sin a chaidh aon uair
e shoillseachadh, agus a
bhlais an tiodhlac nèamhaidh,
agus a rinneadh 'nan luchd-
comhpairt do'n Spiorad
naomh,
5 Agus a bhlais deadh
fhocal Dé, agus cumhachdan
an t-saoghail ri teachd[3],
6 Agus a thuit air falbh,
ath-nuadhachadh chum aith-
reachais: do bhrìgh gu bheil
iad a' ceusadh Mhic Dhé a
rìs dhoibh féin, agus 'ga chur
gu nàire fhollaisich[4].
7 Oir an talamh a dh'òlas
a steach an t-uisge a tha
teachd gu minic air, agus a
bheir uaith luibheanna iom-
chuidh do'n dream leis an
saothraichear e, gheibh e
beannachadh o Dhia:
8 Ach an talamh sin a
bheir uaith droighionn agus
drisean *tha* e air a chur air
cùl, agus fagus do mhallach-
adh; d'an deireadh bhi air a
losgadh.
9 Ach is dearbh leinn nithe
a's fear mu'r timchioll-sa, a
mhuinntir ionmhuinn, agus
nithe a tha dlùth do shlàinte,
ged tha sinn a' labhairt mar
so.
10 Oir cha'n eil Dia
mi-chothromach, gu'n dì-
chuimhnicheadh e obair agus
saothair bhur gràidh, a nochd
sibh a thaobh 'ainme-san, am
feadh gu'n d'rinn sibh frith-
ealadh do na naomhaibh, a-
gus gu bheil sibh a' frith-
ealadh.
11 Agus is miann leinne
gu'n dean gach aon agaibh
an dùrachd ceudna a nochd-

[1] *oracla.* [2] *neo-iùlmhar.* [3] *na linn ri teachd.*

[4] *a' deanamh ball-magaidh dheth.*

adh, chum làn-dearbhaidh an
dòchais gus a' chrìoch :
12 Chum nach bi sibh
leasg, ach 'nur luchd-lean-
mhuinn orra-san, a tha tre
chreidimh agus fhoighidin a'
sealbhachadh nan geallanna.
13 Oir an uair a thug Dia
gealladh do Abraham, do
bhrìgh nach feudadh e mionn-
an a thoirt air neach bu mhò,
thug e mionnan air féin.
14 Ag ràdh, Gu fìrinneach,
beannaichidh mi gu mòr thu[1],
agus ni mi ro lìonmhor thu.
15 Agus mar sin an déigh
dhasan feitheamh gu foigh-
idneach, fhuair e sealbh air
a' ghealladh.
16 Oir gu deimhin bheir
daoine mionnan air an neach
a's mò : agus dhoibh-san is
crìoch air gach uile chonn-
sachadh mionnan chum
daingneachaidh.
17 Uime sin air bhi do
Dhia toileach air neo-
chaochluidheachd a chomh-
airle fheuchainn ni's pailte
do oighreachaibh a' gheall-
aidh, dhaingnich e le mionn-
aibh *e:*
18 Chum tre dhà ni neo-
chaochluidheach, anns an
robh e eu-comasach gu'n
deanadh Dia breug, gu'm
biodh againne comhfhurtachd
làidir, a theich chum dìdein
gu greim a dheanamh air an
dòchas a chuireadh romh-
ainn :
19 Ni a tha againn mar
acair an anama, araon cinnt-
each agus daingean, agus a
théid a steach do'n ionad sin
a ta'n taobh stigh do'n bhrat-
roinn,
20 Far an deachaidh an
roimh-ruith-fhear a steach air
ar son-ne, *eadhon* Iosa, a rinn-
eadh 'na àrd-shagart gu siorr-
uidh a réir orduigh Mhel-
chisedeic.

CAIB. VII.

1 *Is sagart Iosa Criosd a réir ord-
uigh Mhelchisedeic ;* 11 *agus mar
sin ni's ro òirdheirce na na sag-
airt a tha do ordugh Aaroin.*

OIR b'e am Melchisedeic
so righ Shaleim, sagart
an Dé a's ro àirde, neach a
choinnich Abraham a' pillt-
inn o àr[2] nan rìghrean, agus
a bheannaich e ;
2 Da'n d'thug Abraham
eadhon deachamh do'n uile :
neach a's e air tùs, air a
eadar-theangachadh, righ na
fìreantachd, agus 'na dhéigh
sin mar an ceudna, righ Sha-
leim, 'se sin, righ na sìthe ;
3 Gun athair, gun mhàth-
air, gun sinnsireachd, gun
toiseach làithean, gun deir-
eadh beatha aige ; ach air
a dheanamh cosmhuil ri Mac
Dhé, tha e fantuinn 'na shag-
art gu siorruidh[3].
4 A nis thugaibh an aire
cia mòr an duine so, da'n
d'thug eadhon am prìomh-
athair[4] Abraham an deach-
amh do'n chreich.
5 Agus gu deimhin iadsan
do chloinn Lebhi, a tha faot-
ainn na sagartachd, tha àithne
aca deachamh a thogail o'n
t-sluagh a réir an lagha, sin
r'a ràdh, o'm bràithribh féin,
ged thàinig iad a mach á leas-
raidh Abrahaim :
6 Ach an ti nach 'eil air
a shloinneadh uatha-san,
fhuair e deachamh o Abra-
ham, agus bheannaich e esan

[1] *a' beannachadh beannaichidh mi thu.* Gr.
[2] *mharbhadh.*
[3] *a ghnàth, rè a bheatha.*
[4] *àrd-athair.*

aig an robh na geallanna.

7 Agus gun agadh sam bith, beannaichear an ti a's lugha leis an ti a's fearr.

8 Agus an so tha daoine a gheibh bàs a' faotainn deachaimh : ach an sin an ti aig am bheil fianuis gu bheil e beò.

9 Agus mar a dh'fheudas mi ràdh, fhuaradh ann an Abraham deachamh o Lebhi féin, a thogas an deachamh :

10 Oir bha e fathast ann an leasraidh 'athar, an uair a choinnich Melchisedec e.

11 A nis nan tigeadh foirfeachd tre shagartachd nan Lebhitheach, (oir is ann r'a linn a thugadh an lagh do'n t-sluagh,) ciod am feum a bha air sagart eile éirigh a réir orduigh Mhelchisedeic, agus nach biodh e air a ghairm a réir orduigh Araoin ?

12 Oir air do'n t-sagartachd bhi air a h-atharrachadh, is éigin an lagh bhi air atharrachadh mar an ceudna.

13 Oir an ti air an labhrar na nithe sin, buinidh e do thréibh eile, do nach d'rinn aon neach fritheàladh aig an altair.

14 Oir *is* soilleir gur ann o Iudah dh'éirich ar Tighearn, treubh air nach do labhair Maois ni air bith thaobh sagartachd.

15 Agus tha e fathast ni's ro-shoilleire, am feadh gu'n d'éirich sagart eile a réir coslais Mhelchisedeic,

16 A rinneadh *'na shagart*, cha'n ann a réir lagha àithne fheòlmhoir, ach a réir cumhachd beatha gun chrìoch.

17 Oir tha e deanamh fianuis, Gur sagart thu gach linn, a réir orduigh Mhelchisedeic.

18 Oir gu deimhin tha an àithne roimhe air a cur air cùl, air son i bhi anmhunn agus neo-tharbhach.

19 Oir cha d'rinn an lagh ni sam bith foirfe, ach *rinn* toirt a steach dòchais a's fearr e; tre'm bheil sinn a' teachd am fagus do Dhia.

20 Agus a mheud nach *d'rinneadh sagart deth* gun mhionnaibh ;

21 (Oir rinneadh sagarta dhiubh-san as eugmhais mhionnan : ach dheth-san le mionnaibh, tre'n ti a thubhairt ris, Mhionnaich an Tighearn, agus cha ghabh e aithreachas, *Is* sagart thu gu siorruidh, a réir orduigh Mhelchisedeic ;)

22 Is cò mor as sin a rinneadh Iosa 'na urras air coimhcheangal[1] a's fearr.

23 Agus bha gu deimhin mòran diubhsan 'nan sagartaibh, do bhrìgh gu'n do bhacadh dhoibh leis a' bhàs bhi maireann :

24 Ach an *duine* so, do bhrìgh gu mair e gu siorruidh, tha sagartachd neo-chaochluidheach aige.

25 Air an aobhar sin, tha e mar an ceudna comasach air an dream a thig a dh'-ionnsuidh Dhé trid-san a thèarnadh gu h-iomlan[2], do bhrìgh gu bheil e beò gu siorruidh gu eadar-ghuidhe a dheanamh air an son.

26 Oir bha shamhuil sin do àrd-shagart iomchuidh

[1] *tiomnadh.*

[2] *a shlànuchadh gus a' chuid a's faide, gu siorruidh.*

dhuinne, *a bha* naomh, neo-
lochdach, neo-thruaillidh, air
a dhealachadh [1] o pheacach-
aibh, agus a rinneadh ni's
àirde na na nèamha ;
27 Nach feum gach là mar
na h-àrd-shagairt ud ìobairt-
ean thoirt suas, air tùs air son a
pheacanna féin, agus an déigh
sin air son *pheacanna* an t-
sluaigh : oir rinn e so aon
uair, san àm a thug se e féin
mar ìobhairt.
28 Oir tha an lagh a' dean-
amh àrd-shagarta do dhaoin-
ibh aig am bheil anmhuinn-
eachd ; ach focal nam mionn-
an a bha an déigh an lagha,
a' deanamh àrd-shagairt do'n
Mhac, a tha air a dheanamh
iomlan [2] gu siorruidh.

CAIB. VIII.

1 *Le sagartachd shiorruidh Chriosd tha sagartachd Lebhitheach Aaroin air a cur air cùl:* 7 *agus an coimhcheangal aimsireil a rinneadh ris na sinnsiribh, le coimhcheangal siorruidh an t-soisgeil.*

A NIS *is e so* suim nan
nithe a labhair sinn :
Tha shamhuil sin do àrd-
shagart againn, a tha air
suidhe air deis righ-chaith-
reach na mòrachd anns na
nèamhaibh :
2 Ministeir nan ionad
naomha, agus an fhìor
phàilliuin, a shuidhich an
Tighearn, agus cha bu duine.
3 Oir tha gach uile àrd-
shagart air orduchadh chum
tìodhlacan agus ìobairtean a
thoirt suas : uime sin b'éigin
gu'm biodh aig an duine so
mar an ceudna ni éigin r'a
thabhairt suas.
4 Oir nam biodh e air
thalamh, cha bhiodh e 'na
shagart, do bhrìgh gu bheil
sagairt ann a tha tabhairt
suas thiodhlac a réir an
lagha :
5 Muinntir a tha deanamh
seirbhis le samhladh agus
sgàile nan nithe nèamhaidh,
a réir mar a dh'orduicheadh
do Mhaois le Dia 'nuair a
bha e air tì am pàilliun a
chur suas. Oir feuch, (a ta
e ag ràdh,) gu'n dean thu na
h-uile nithe réir an t-saimp-
leir a nochdadh dhuit san
t-sliabh.
6 Ach a nis fhuair e
ministreileachd a's ro fhearr,
e mheud gu bheil e mar an
ceudna 'na eadar-mheadhon-
air air coimhcheangal a's
fearr, a chaidh dhaingneach-
adh air geallaibh a's fearr.
7 Oir nam biodh an ceud
choimhcheangal sin gun uir-
easbhuidh [3] ; cha'n iarrtadh
àit do'n dara coimhcheangal.
8 Oir, a' faotainn cron
doibh, a ta e ag ràdh, Feuch
thig na làithean, (tha an
Tighearn ag ràdh,) anns
an dean mi coimhcheangal
nuadh ri tigh Israeil, agus
ri tigh Iudah :
9 Cha'n ann a réir a'
choimhcheangail a rinn mi
r'an aithrichibh, anns an là a
rug mi air làimh orra chum
an treòrachadh a mach á
talamh na h-Eiphit ; do
bhrìgh nach d'fhan iad ann
am choimhcheangal, agus
chuir mise suarach iadsan,
tha an Tighearn ag ràdh.
10 Oir is e so an coimh-
cheangal a ni mi ri tigh Israeil
an déigh nan làithean ud,
tha an Tighearn ag ràdh ;
Cuiridh mi mo reachdan 'nan

[1] *air a sgaradh.* [2] *air a choisrigeadh.* [3] *lochd, chron.*

inntinn, agus sgrìobhaidh mi
iad air an cridheachaibh:
agus bithidh mi a'm' Dhia
dhoibh, agus bithidh iadsan
'nan sluagh dhomh-sa.
11 Agus cha teagaisg iad
gach aon a choimhearsnach,
agus gach aon a bhràthair,
ag ràdh, Gabh eòlas air an
Tighearn: oir bithidh eòlas
aca uile orm, o'n neach a's
lugha gus an neach a's mò
dhiubh.
12 Oir bithidh mise tròcair-
each d'an euceartaibh, agus
am peacanna agus an aing-
idheachd cha chuimhnich mi
ni's mò.
13 Am feadh a ta e ag
ràdh, *Coimhcheangal* nuadh,
rinn e'n ceud *choimhcheangal*
sean. A nis an ni a ta aosda
agus air fàs sean, tha e fagus
do dhol as an t-sealladh.

CAIB. IX.

1 *Tha Pòl a' mìneachadh nan ìobairt fuidh 'n lagh, agus gach gnàthachaidh a bha 'nan cuid-eachd;* 11 *tha iad gu mòr thaobh feobhais goirid air fuil agus ìobairt Chriosd.*

BHA ma seadh gu dearbh
aig a' cheud *phàilliun*
orduighean[1] a thaobh seirbhis
Dé, agus naomh-ionad saogh-
alta.
2 Oir dheasaicheadh an
ceud phàilliun, anns an robh
an coinnleir, agus am bòrd,
agus aran na fianuis, ris an
abrar *an t-ionad* naomh.
3 Agus an taobh a stigh
do'n dara roinnbhrat, am
pàilliun ris an abrar an t-
ionad a's ro naomha;
4 Anns an robh an tùisear
òir, agus àirc a' choimh-
cheangail air a còmhdachadh[2]
mu'n cuairt le h-òr, anns
robh a' phoit òir anns an
robh am mana, agus slat
Aaroin a bha fo bhlàth, agus
clàir a' choimhcheangail;
5 Agus os a ceann, cher-
uban na gloire, a' cur sgàile
air caithir na tròcair; mu
nach urrainn sinn a nis labh-
airt fa leth.
6 A nis an uair a bha na
nithe so air an cur an ordugh
mar so, chaidh na sagairt a
ghnàth a steach do'n cheud
phàilliun, a' coimhlionadh
seirbhis *Dé:*
7 Ach do'n dara pàilliun
chaidh an t-àrd-shagart 'na
aonar *a steach* aon uair sa'
bhliadhna, cha b'ann as
eugmhais fola, a thug e suas
air a shon féin, agus *air son*
seacharain an t-sluaigh:
8 Air bhi do'n Spiorad
naomh a' nochdadh so, nach
robh fathast an t-slighe chum
an ionaid bu ro naomha air a
foillseachadh, am feadh a bha
an ceud phàilliun fathast 'na
sheasamh:
9 Ni a bha 'na shamhladh
do'n aimsir a ta làthair, anns
an robh araon tiodhlacan agus
ìobairtean air an toirt suas,
nach robh comasach air an ti
a bha deanamh na seirbhis
sin a dheanamh coimhlionta,
thaobh a choguis,
10 *An t-seirbhis* a bha mhàin
ann am biadhaibh agus ann
an deochaibh, agus ann an
iomadh gnè ionnlaid, agus
deas-ghnàthachaibh a thaobh
na feòla, a chuireadh mar
uallaich orra gu àm an leas-
achaidh.
11 Ach air teachd do
Chriosd 'na àrd-shagart nan

1 *reachdan.*
2 *folach.*

nithe maithe a bha ri teachd, tre phàilliun bu mhò agus bu diongmhalta, nach d'rinneadh le làmhaibh, sin r'a ràdh, nach robh do'n togail so;

12 Agus cha b'ann tre fhuil ghabhar agus laogh, ach tre 'fhuil féin a chaidh e steach aon uair do'n ionad naomh, air dha saorsa shiorruidh fhaotainn *dhuinne*.

13 Oir ma ni fuil tharbh, agus ghabhar, agus luaithre aighe air a crathadh air an dream a bha neòghlan, an naomhachadh chum glanaidh na feòla;

14 Cia mòr a's mò ni fuil Chriosd, a thug e féin suas tre'n Spiorad shiorruidh[1] gun lochd do Dhia, bhur coguis-sa ghlanadh o oibribh marbha chum seirbhis a dheanamh do'n Dia bheò?

15 Agus air a shon so is esan eadar-mheadhonair an tiomnaidh-nuaidh[2], ionnus tre fhulangas a' bhàis, chum saorsa[3] nan euceart *a bha* fuidh 'n cheud thiomnadh *a chosnadh*, gu'm faigheadh iad-san a ta air an gairm gealladh na h-oighreachd siorruidh.

16 Oir far am bheil tiomnadh, is éigin bàs an tiomnaidh-fhir a bhi ann mar an ceudna.

17 Oir a ta tiomnadh daingean an déigh bàis dhaoine: ach cha 'n 'eil brìgh sam bith ann am feadh a ta'n tiomnaidh-fhear beò.

18 A réir sin, ni mò bha'n ceud *thiomnadh* air a choisreagadh[4] as eugmhais fola.

19 Oir an uair a labhradh gach uile àithne réir an lagha ris an t-sluagh uile le Maois, air dha fuil laogh agus ghabhar a ghabhail, maille ri h-uisge, agus oluinn scarlaid[5], agus hisop, chrath e iad araon air an leabhar agus air an t-sluagh uile,

20 Ag ràdh, 'Si so fuil an tiomnaidh[6] a dh'àithn Dia dhuibh.

21 Os bàrr, chrath e mar an ceudna an fhuil air a' phàilliun, agus air soithichibh na naomh-sheirbhis uile.

22 Agus is beag nach 'eil na h-uile nithe air an glanadh le fuil a réir an lagha; agus as eugmhais dòrtaidh fola cha 'n 'eil maitheanas r'a fhaotainn.

23 B'fheumail uime sin gu'm biodh samhlaidh nan nithe a ta sna nèamhaibh air an glanadh leo so; ach na nithe nèamhaidh féin le ìobairtibh a b'fhearr na iad so:

24 Oir cha deachaidh Criosd a steach do na h-ionadaibh naomha làmh-dheanta, nithe a ta 'nan samhlachas air an fhìor *ionad;* ach do nèamh féin, chum a nis e féin a nochdadh ann am fianuis Dé air ar son-ne:

25 No fòs chum e féin ìobradh gu minic, mar a théid an t-àrd-shagart gach bliadhna steach do'n ionad naomh, le fuil nach leis féin.

26 (Oir mar sin b'éigin gu'm fulaingeadh e[7] gu minic o thoiseach an t-saoghail;) ach a nis dh'fhoillsicheadh e aon uair ann an deir-

[1] *tre'n spiorad naomh.*
[2] *a' choimhcheangail nuaidh.*
[3] *fuasglaidh.*

[4] *air a dhaingneachadh.*
[5] *corcuir.* [6] *a' choimhcheangail.*
[7] *b' fheumail e dh'fhulang.*

eadh an t-saoghail[1], chum peacadh a chur air cùl tre e féin ìobradh.

27 Agus amhuil a ta e air orduchadh do dhaoinibh bàs fhaotainn aon uair, ach 'na dhéigh so breitheanas :

28 Mar sin thugadh Criosd suas aon uair a thoirt air falbh peacanna mhòran, ach an dara uair as eugmhais peacaidh foillsichear e dhoibhsan aig am bheil sùil ris, chum slàinte.

CAIB. X.

1 *Anmhuinneachd ìobairtean an lagha.* 10 *Thug ìobairt cuirp Chriosd, a thugadh suas aon uair, peacadh gu siorruidh air falbh.* 19 *Earail chum an creidimh a ghleidheadh gu daingean, le foighidin agus buidheachas.*

UIME sin, air bhi aig an lagh sgàile nithe maithe ri teachd, *agus* cha'n e fìor-choslas[2] nan nithe féin, cha 'n 'eil e comasach dha an dream a thig d'a ionnsuidh a chaoidh a dheanamh coimhlionta leis na h-ìobairtibh sin, a bha iad a' toirt suas o bhliadhna gu bliadhna a ghnàth.

2 Oir an sin nach sguireadh iad do bhi 'gan toirt suas? do bhrìgh nach biodh aig luchd deanamh na naomh-sheirbhis tuilleadh coguis air bith peacaidh, air dhoibh bhi aon uair air an glanadh.

3 Ach anns na *h-ìobairtibh* sin *nìthear* ath-chuimhneachadh air na peacaibh gach bliadhna.

4 Oir cha 'n 'eil e'n comas gu tugadh fuil tharbh agus ghabhar peacanna air falbh.

5 Uime sin ag teachd dha do'n t-saoghal, a ta e ag ràdh, Iobairt agus tabhartas cha b'àill leat, ach dh'ulluich thu corp dhomh-sa :

6 Ann an ìobairtibh-loisgte, agus ann an ìobairtibh air son peacaidh cha robh tlachd agad :

7 An sin thubhairt mise, Feuch tha mi a' teachd, (ann an rola an leabhair tha sud sgrìobhta orm,) chum do thoil-sa a dheanamh, O Dhé.

8 Air dha a ràdh roimh sin, Iobairt, agus tabhartas, agus ìobairte-loisgte, agus ìobairt air son peacaidh cha b'àill leat, agus cha robh do thlachd annta, (a tha air an toirt suas a réir an lagha ;)

9 An sin thubhairt e, Feuch, a ta mi a' teachd a dheanamh do thoil-sa, O Dhé. Tha e cur air cùl a' cheud ni, chum gu'n daingnich e an dara ni.

10 Leis an toil so tha sinne air ar naomhachadh, tre toirt suas cuirp Iosa Criosd aon uair.

11 Agus tha gach uile shagart a' seasamh gach là, a' frithealadh agus a' toirt suas nan iobairt cheudna gu minic, nithe do nach 'eil e'n comas a chaoidh peacanna thoirt air falbh :

12 Ach an duine so, an déigh dha aon ìobairt a thoirt suas air son peacaidh, shuidh e a chaoidh tuilleadh air deas làimh Dhé ;

13 A' feitheamh o sin suas gus an cuirear a naimhde 'nan stòl-chos fo 'chosaibh.

14 Oir le aon ìobairt rinn e chaoidh foirfe iadsan a ta air an naomhachadh.

15 Agus tha an Spiorad

[1] *nan linn.*

[2] *fìor-dhealbh.*

naomh mar an ceudna a'
deanamh fianuis duinne *air*
na nithibh so: oir an déigh
dha ràdh roimh,
16 Is e so an coimhcheangal
a ni mi riu an déigh nan
làithean ud, tha an Tighearn
ag ràdh, Cuiridh mi mo
reachdan 'nan cridhe, agus
sgrìobhaidh mi iad air an
inntinn :
17 Agus am peacanna a-
gus an eucearta cha chuimh-
nich mi ni's mò.
18 A nis, far am bheil
maitheanas nan nithe so, cha
'n 'eil tabhartas[1] air son
peacaidh ann ni's mò.
19 Uime sin, a bhràithre,
do bhrìgh gu bheil dànachd
againn chum dol a steach
do'n ionad a's naomha tre
fhuil Iosa,
20 Air slighe nuaidh agus
bheò a choisrig e dhuinne,
tre'n roinn - bhrat, sin r'a
ràdh, tre 'fheòil féin :
21 Agus do bhrìgh gu bheil
againn àrd-shagart os ceann
tighe Dhé,
22 Thigeamaid am fagus le
cridhe fìor, ann an làn dearbh-
bheachd a' chreidimh, le ar
cridheachaibh air an crath-
ghlanadh, o dhroch coguis,
agus le ar cuirp air an nigh-
eadh le h-uisge glan.
23 Cumamaid gu daingean
aidmheil ar dòchais gun
chlaonadh, (oir is fìrinneach
an ti a gheall :)
24 Agus thugamaid an aire
d'a chéile chum ar brosnach-
adh gu gràdh, agus gu deadh
oibribh :
25 Gun bhi leigeadh dhinn
sinn féin a chruinneachadh
an ceann a chéile, mar is
gnàth le dream àraidh ; ach
a' comhairleachadh *a chéile:*
agus gu ma mòid *a ni sinn* so,
gu bheil sibh a' faicinn an là
a' tarruing am fagus.
26 Oir ma pheacaicheas
sinn do ar toil féin an déigh
dhuinn eòlas na fìrinn fhaot-
ainn, cha'n fhàgar tuilleadh
dhuinn ìobairt air son peac-
aidh,
27 Ach dùil eagalach ri
breitheanas, agus fearg
theinnteach, a sgriosas na
h-eascairdean.
28 An neach a rinn tàir air
lagh Mhaois, bhàsaich e gun
tròcair, fo dhithis no thriuir
do fhianuisibh :
29 Cia mòr is mò[2] na sin
am peanas a shaoileas sibh
air am measar esan toillt-
eanach, a shaltair fo 'chos-
aibh Mac Dhé, agus a mheas
mar ni mi-naomha fuil a'
choimhcheangail, leis an do
naomhaicheadh e, agus a rinn
tarcuis air Spiorad nan gràs ?
30 Oir is aithne dhuinn an
Ti a thubhairt, *Is* leam-sa an
dìoghaltas, agus bheir mi
dìoladh uam, tha an Tighearn
ag ràdh ; agus a rìs, Bheir an
Tighearn breth air a shluagh.
31 *Is* ni eagalach tuiteam
ann an làmhaibh an Dé bheò.
32 Ach biodh ath-chuimh-
ne agaibh air na làithibh a
chaidh seachad, anns an
d'fhuiling sibh, an déigh
dhuibh bhi air bhur soills-
eachadh, gleachda mòr ful-
angais[3] ;
33 Ann an cuid, am feadh
a rinneadh sibh 'nur ball-
amhairc[4], araon tre mhaslaibh

---

[1] *ofrail, ìobairt.* [2] *truime, miosa.* [3] *cath mòr àmhghara.*

[4] *ball-àbhacais.*

agus thrioblaidibh ; agus ann an cuid, am feadh a rinneadh sibh 'nur companaich dhoibhsan ris an do bhuineadh mar sin.

34 Oir bha comh-fhulangas agaibh rium-sa ann am gheimhlibh, agus ghabh sibh le luath-ghair ri creachadh bhur maoin, air dhuibh fios a bhi agaibh annaibh féin gu bheil agaibh air nèamh maoin a's fearr, agus a ta maireannach.

35 Uime sin na tilgibh uaibh bhur muinghin, aig am bheil mòr dhiol-thuarasdal.

36 Oir a ta feum agaibh air foighidin ; chum an déigh dhuibh toil Dé a' dheanamh, gu'm faigh sibh an gealladh.

37 Oir fathast seallan beag, agus an ti a ta ri teachd thig e, agus cha dean e moille.

38 A nis bithidh am fìrean beò tre chreidimh : ach ma philleas *neach sam bith* air ais, cha bhi aig m'anam-sa tlachd ann.

39 Ach cha'n 'eil sinne do'n dream sin a philleas air an ais chum sgrios ; ach do'n dream a chreideas, chum tearnaidh an anama.

CAIB. XI.

1 *Ciod e creidimh.* 6 *As eugmhais creidimh cha 'n 'eil e'n comas duinn toil Dé a dheanamh :* 7 *deadh thoradh a' ghràis sin anns na h-aithrichibh o shean.*

A NIS is e creidimh brìgh nan nithe ri'm bheil dòchas, dearbh-chinnte[1] nan nithe nach faicear.

2 Oir is ann tre so a fhuair na sinnsirean deadh theisteas.

3 Tre chreidimh tha sinn a' tuigsinn gu'n do chruthaicheadh na saoghail tre fhocal Dé, air chor as nach d'rinneadh na nithe a chithear do nithibh a bha r'am faicinn.

4 Tre chreidimh thug Abel suas do Dhia ìobairt ni b' fhearr na Cain, tre an d'thugadh teisteas dha gu'n robh e 'na fhìrean, air bhi do Dhia a' deanamh fianuis d'a thiodhlacaibh : agus tre sin, air dha bhi marbh, tha e fathast a' labhairt.

5 Tre chreidimh dh'atharraicheadh Enoch chum nach faiceadh e bàs ; agus cha d'fhuaradh e, do bhrìgh gu'n d'atharraich Dia e : oir roimh 'atharrachadh thugadh fianuis da, Gu'n do thaitinn e ri Dia.

6 Ach as eugmhais creidimh cha'n 'eil e'n comas a thoileachadh : oir is éigin do'n ti a thig a dh'ionnsuidh Dhé a chreidsinn gu bheil e ann, agus gur e an Ti e a bheir duais do'n dream a dh'iarras e gu dìchiollach.

7 Tre chreidimh air do Noah rabhadh fhaotainn o Dhia mu thimchioll nithe nach robh idir r'am faicinn, agus eagal a ghabhail, dh'ulluich e àirc chum tearnaidh a theaghlaich ; tre'n do dhìt e an saoghal, agus rinneadh e 'na oighre air an fhìreantachd a ta thaobh creidimh.

8 Tre chreidimh, 'nuair a ghairmeadh Abraham gu dol a mach do ionad a bha e gu fhaotainn an déigh sin mar oighreachd, fhreagair e ; agus dh'imich e mach gun fhios a bhi aige c'àit an robh e dol.

9 Tre chreidimh bha e air chuairt ann an tìr a' gheallaidh, mar ann an tìr choimhich, a' gabhail còmhnuidh ann am pàilliunaibh maille

---

[1] *dearbhadh, dearbh-shoilleir.*

ri h-Isaac agus Iacob, comh-
oighreachan a' gheallaidh
cheudna.
10 Oir bha sùil aige ri baile
aig am bheil bunaitean, air
am *bheil* Dia 'na fhear-dealbh-
aidh agus 'na fhear-togail.
11 Tre chreidimh mar an
ceudna fhuair Sarah féin
neart gu sliochd a ghabhail
'na broinn, agus rug i leanabh
an déigh dhi dol thar aois
cloinne, do bhrìgh gu'n do
mheas i gu'n robh esan fìr-
inneach a thug an gealladh.
12 Uime sin ghineadh o
aon a mhàin, agus esan ionn-
an agus marbh, sliochd mar
reulta nèimh thaobh lìon-
mhoireachd, agus mar a'
ghaineamh air tràigh na
fairge do-àireamh.
13 Fhuair iad so uile bàs
ann an creidimh, gun na
geallanna [1] fhaotainn, ach
air dhoibh am faicinn fad o
làimh, (agus an làn-chreid-
sinn,) ghabh iad riu, agus
dh'aidich iad gu'm bu choig-
rich agus luchd-cuairt air an
talamh iad féin.
14 Oir an dream a ta ag
ràdh nan nithe sin, tha iad a'
nochdadh gu soilleir gu bheil
iad ag iarraidh dùthcha.
15 Agus gu fìrinneach nam
biodh iad cuimhneachail air
an *dùthaich* sin, as an d'thàin-
ig iad a mach, dh'fheudadh
iad àm iomchuidh fhaghail
air pilleadh :
16 Ach a nis tha déidh aca
air *dùthaich* a's fearr, eadhon
dùthaich nèamhaidh : uime
sin cha nàr le Dia, gu'n goir-
ear an Dia-san dheth : oir
dh'ulluich e dhoibh baile.

[1] *na nithe a ghealladh.*
[2] *Mu'n dubhradh.*

17 Tre chreidimh dh'ìobair
Abraham, air dha bhi air a
dhearbhadh, *a mhac* Isaac ;
agus thug an ti a fhuair na
geallanna suas 'aon-ghin *mhic;*
18 Ris an dubhradh [2], Ann
an Isaac goirear do shliochd :
19 A' meas [3] gu'm bu chom-
asach Dia air a thogail eadh-
on o na marbhaibh ; o'n d'
fhuair se e, eadhon ann an
cosamhlachd.
20 Tre chreidimh bheann-
aich Isaac Iacob agus Esau
mu thimchioll nithe a bha ri
teachd.
21 Tre chreidimh bheann-
aich Iacob, ag faghail bàis
da, dithis mhac Ioseiph ; a-
gus rinn e aoradh, *a' leigeadh
a chudthrom* air bàrr a bhata.
22 Tre chreidimh rinn
Ioseph, ri àm faghail a' bhàis
da, iomradh air dol a mach
chloinn Israeil ; agus thug
e àithne mu thimchioll a
chnàmh.
23 Tre chreidimh an uair
a rugadh Maois, dh'fholaich-
eadh e tri mìosan le 'phàrant-
aibh, do bhrìgh gu'm fac iad
gu'm bu leanabh tlachdmhor
e ; agus cha robh eagal orra
roimh àithne an righ.
24 Tre chreidimh air teachd
gu h-aois do Mhaois, dhiùlt
e bhi air a ghairm 'na mhac
do nighinn Pharaoh ;
25 A' ròghnachadh àmh-
ghar fhulang maille ri sluagh
Dhé, roimh shòlas a' pheac-
aidh a mhealtuinn rè seal ;
26 A' meas gu'm bu mhò
an saoibhreas masladh
Chriosd na ionmhais na
h-Eiphit : oir bha sùil aige ris
an luach-saoithreach [4].

[3] *A' reusonachadh, a' breithneachadh.*
[4] *duais.*

27 Tre chreidimh thréig e'n
Eiphit, gun eagal a bhi air
roimh chorruich an righ: oir
bha e làidir 'na inntinn, mar
neach a bha faicinn an ti a
ta neo-fhaicsinneach.
28 Tre chreidimh ghléidh
e a' chàisg, agus an dòrtadh
fola, chum nach beanadh an
ti a sgrios na ceud-ghin riu-
san.
29 Tre chreidimh chaidh
iad tre a' mhuir ruaidh, mar
tre thalamh tioram: ni 'nuair
a thug na h-Eiphitich ionn-
suidh air a dheanamh, bhàth-
adh iad.
30 Tre chreidimh thuit
ballacha Iericho, an déigh
bhi air an cuairteachadh rè
sheachd làithean.
31 Is ann tre chreidimh
nach do sgriosadh Rahab an
strìopach maille riu-san nach
do chreid, 'nuair a ghabh i
ris an luchd-brathaidh an sìth.
32 Agus ciod tuilleadh a
their mi? oir theirgeadh an
ùine dhomh ann an labhairt
mu Ghideon, Bharac agus
Shampson, agus Iephthah,
Dhaibhidh mar an ceudna,
agus Shamuel, agus na fàidh-
ibh:
33 Muinntir tre chreidimh,
a cheannsaich rìoghachdan,
a dh'oibrich fìreantachd, a
fhuair geallanna, a dhruid
beoil leòmhan,
34 A mhùch neart teine, a
chaidh as o fhaobhar a'
chlaidheimh, o anmhuinn-
eachd a rinneadh neartmhor,
a dh'fhàs treun ann an cath,
a chuir air theicheadh arm-
ailte nan coimheach.
35 Fhuair mnài am mairbh
air an togail a rìs gu beatha:
agus chràidh-phianadh dream
eile, gun iad a ghabhail ri
saorsa; chum gu faigheadh
iad aiseirigh a b'fhearr.
36 Fhuair dream eile deuch-
ainn do fhanoidibh, agus do
sgiùrsaibh, seadh fòs, do
gheimhlibh agus do phrìosan.
37 Chlachadh iad, shàbh-
adh as a chéile iad, bhuair-
eadh iad, chuireadh gu bàs
leis a' chlaidheamh iad:
chaidh iad mu'n cuairt 'nam
fògaraich ann an croicnibh
chaorach agus ghabhar, ann
an uireasbhuidh, ann an
trioblaidibh, ann an cràdh;
38 (Dream air nach b'airidh
an saoghal; a' dol air seach-
aran ann am fàsaichibh, agus
air sleibhtibh, agus ann an
uamhaibh, agus ann an slochd-
aibh na talmhainn.
39 Agus air dhoibh so uile
deadh theisteas fhaotainn tre
chreidimh, cha d'fhuair iad
an gealladh:
40 Air do Dhia ni éigin a's
fearr a sholar dhuinne, ionnus
nach biodh iadsan air an
deanamh foirfe as ar n-eug-
mhais-ne.

CAIB. XII.

1 *Earail chum bhi bunaiteach ann an creidimh, foighidin, agus diadhachd.* 22 *Moladh an Tiomnaidh-nuaidh os ceann an t-seann-tiomnaidh.*

UIME sin, air dhuinne bhi
air ar cuairteachadh le
neul co mòr do fhianuisibh,
cuireamaid dhinn gach leth-
trom, agus am peacadh a ta
gu furas ag iadhadh umainn,
agus ruitheamaid le foighidin
an réis[1] a chuireadh romhainn.
2 Ag amharc air Iosa,
ceannard[2] agus fear-crìoch-

[1] *a' choimhliong.*

[2] *ùghdair.*

naich *ar* creidimh, neach air
son an aoibhneis a chuireadh
roimhe, a dh'fhuiling an
crann - ceusaidh, a' cur na
nàire an neo-shuim, agus a
shuidh air deis righ-chaith-
reach Dé.

3 Uime sin thugaibh fa'n-
ear esan a dh'fhuiling a
shamhuil sin do ana-cainnt
o pheacaich 'na aghaidh féin,
air eagal gu'm bi sibh sgìth
agus lag ann bhur n-inntinn-
ibh.

4 Cha do sheas sibh fathast
gu fuil, a' cathachadh an
aghaidh peacaidh.

5 Agus dhì-chuimhnich[1]
sibh an earail a ta labhairt
ribh mar ri cloinn, A mhic,
na cuir suarach[2] smachdach-
adh an Tighearn, agus na
fannaich[3] 'nuair a chronaich-
ear leis thu :

6 Oir an ti a's ionmhuinn
leis an Tighearn, smachd-
aichidh se e, agus sgiùrsaidh
e gach mac ris an gabh e.

7 Ma ghiùlaineas sibh
smachdachadh, tha Dia a'
buntuinn ribh mar ri cloinn :
oir cò am mac nach smachd-
aich an t-Athair ?

8 Ach ma tha sibh as
eugmhais smachdachaidh,
d'am bheil na h-uile 'nan
luchd-comhpairt, an sin is
clann dìolain sibh, agus cha
chlann *dligheach*.

9 Os bàrr, bha againn
aithriche thaobh na feòla, a
smachdaich sinn, agus thug
sinn urram dhoibh : nach mò
gu mòr *is còir dhuinn* bhi
ùmhal do Athair nan spiorad,
agus a bhi beò ?

10 Oir gu deimhin smachd-
aich iadsan sinn rè beagain
do làithibh a réir an toile
féin[4]; ach esan chum ar
leas, ionnus gu'm bitheamaid
'nar luchd - comhpairt d'a
naomhachd.

11 Ach cha mheasar
smachdachadh air bith am
feadh a ta e làthair sòlasach,
ach doilgheasach : gidheadh,
'na dhéigh sin bheir e uaith
toradh sìochail na fìreant-
achd, do'n dream a ta *gu
dligheach* air an cleachdadh
ris.

12 Uime sin, togaibh suas
na làmhan a ta air tuiteam
sìos, agus *neartaichibh* na
glùine laga ;

13 Agus deanaibh cos-
cheuma dìreach do 'ur cos-
aibh, air eagal gu'm bi an ni
sin a ta bacach air a thionnd-
adh as an t-slighe ; ach gu
ma mò bhiodh e air a shlàn-
uchadh.

14 Leanaibh sìth maille ris
na h - uile dhaoinibh, agus
naomhachd, ni as eugmhais
nach faic neach air bith an
Tighearn :

15 A' toirt an ro-aire, air
eagal gu'n tig neach sam
bith a dhéidh-làimh air gràs
Dé[5]; air eagal air fàs suas
do fhrèimh seirbhe sam bith,
gu'n cuir e dragh oirbh, agus
le so gu'm bi mòran air an
salachadh :

16 Air eagal gu'm bi fear
strìopachais ann, no neach
mi-naomha sam bith mar
Esau, a reic air son aoin
ghreim bìdh[6] còir a cheud-
bhreithe[7].

---

[1] *An do dhìchuimhnich?*
[2] *an neo-shuim, an neo-phrìs.*
[3] *lagaich.*

[4] *mar bu taitneach leo.*
[5] *gu'n claon neach sam bith o ghràs Dé.*
[6] *lòin.*
[7] *a chòir-bhreithe.*

17 Oir a ta fhios agaibh
'nuair a b'àill leis an déigh
sin am beannachadh a
shealbhachadh, gu'n do
dhiùltadh e: oir cha d'fhuair
e àit aithreachais, ged dh'iarr
se e gu dùrachdach le deur-
aibh.
18 Oir cha d'thàinig sibh
chum an t-sleibh ris am
feudtadh beantuinn, agus a
bha losgadh le teine, no
chum duibhre, agus dorch-
adais, agus doininn,
19 Agus fuaim na tromp-
aid, agus guth nam briathar,
ionnus gu'n do ghuidh an
dream a chual e nach labh-
airteadh am focal riu tuill-
eadh :
20 (Oir cha b'urrainn iad
an ni sin a chaidh àithneadh
dhoibh iomchar, Agus ma
bheanas fiù ainmhidh ris an
t-sliabh, clachar e, no cuirear
sleagh a mach troimhe.
21 Agus bu co uamhasach
an sealladh, as gu'n dubhairt
Maois, Tha eagal ro mhòr
agus crith orm :)
22 Ach tha sibh air teachd
gu sliabh Shioin, agus gu
caithir an Dé bheò, an Ier-
usalem nèamhaidh, agus
cuideachd do - àireamh do
ainglibh,
23 Gu làn-choimhthional
agus eaglais nan ceud-ghin,
a tha sgrìobhta sna nèamh-
aibh, agus gu Dia breitheamh
nan uile, agus gu spioradaibh
nam fìrean air an deanamh
foirfe,
24 Agus gu Iosa eadar-
mheadhonair a' choimh-
cheangail nuaidh, agus chum
fola a' chrathaidh, a tha labh-
airt nithe a's fearr na *fuil*
Abeil.
25 Thugaibh an aire nach
diult sibh esan a ta labhairt :
oir mur deachaidh iadsan as
a dhiùlt an ti a labhair *o Dhia*
riu air thalamh, is lugha gu
mòr na sin *a théid* sinne *as*,
ma thionndaidheas sinn air
falbh uaithe-san a ta *labhairt*
o nèamh :
26 Neach aig an do chrath
a ghuth an talamh an sin :
ach a nis gheall e, ag ràdh,
Aon uair eile fathast crath-
aidh mi cha'n e an talamh a
mhàin, ach nèamh mar an
ceudna.
27 Agus a ta *am focal* so,
Aon uair eile, a' ciallachadh
atharrachaidh nan nithe sin a
ghabhas crathadh, mar nithe
a rinneadh, chum gu fanadh
na nithe nach gabh crathadh[1].
28 Uime sin air dhuinne
rìoghachd fhaotainn nach
feudar a ghluasad, biodh ag-
ainn gràs[2], leis an dean sinn
seirbhis gu taitneach do Dhia,
le h-urram agus eagal diadh-
aidh :
29 Oir a ta ar Dia-ne 'na
theine dian-loisgeach.

CAIB. XIII.

1 *Comhairlean eagsamhla chum seirc,* 4 *chum caithe-beatha chiataich,* 5 *chum sannt a sheachnadh,* 7 *chum bhi dleasdanach do luchd-searmonachaidh an t-scisgeil,* 9 *bhi air ar faicill o theagasgaibh coimheach,* 16 *déirce thoirt seachad,* 17 *bhi ùmhal do' uachdaranaibh,* 18 *urnuigh a dheanamh air son an abstoil.* 19 *An comh-dhùnadh.*

FANADH gràdh bràthaireil
agaibh.
2 Na dearmadaibh aoidh-
eachd a thoirt do choigrich ;

[1] *nach feudar a chrathadh.*

[2] *deanamaid greim do ghràs.*

oir le so thug dream àraidh
aoidheachd do ainglibh gun
fhios doibh.
3 Bithibh cuimhneachail
orra-san a tha ceangailte,
mar gu'm biodh sibh ceang-
ailte maille riu ; *agus* air an
dream a tha fulang anshoc-
air, mar mhuinntir a tha sibh
féin mar an ceudna anns a'
choluinn.
4 *Tha*'m pòsadh urràmach
anns na h-uile[1], agus an
leabadh neo-shalach : ach air
luchd-strìopachais agus adh-
altrannais bheir Dia breth.
5 *Biodh bhur* caithe-beatha
gun sannt ; agus bithibh toil-
ichte leis na nithibh a tha
làthair agaibh : oir thubhairt
e, Cha'n fhàg, agus cha tréig
mi am feasd thu.
6 Ionnus gu'm feud sinn a
ràdh gu dàna, Is e'n Tigh-
earn m' fhear-cuideachaidh,
agus cha'n eagal leam aon ni
a dh'fheudas duine dhean-
amh orm.
7 Bithibh cuimhneachail
air bhur cinn-iùil, a labhair
ribh focal Dé : leanaibh an
creidimh-san, a' beachdach-
adh air crìch an caithe-
beatha :
8 Iosa Criosd an dé, agus
an diugh, agus gu siorruidh
an ti ceudna.
9 Na bithibh air bhur
giùlan mu'n cuairt le teagasg-
aibh eagsamhla coimheach :
oir is maith an ni an cridhe
bhi air a dhaingneachadh le
gràs, cha'n ann le biadhaibh,
nithe nach d'thug tairbhe
do'n dream a ghnàthaich
iad.
10 Tha altair againne,
dheth nach 'eil còir aca-san
a bheag itheadh, a tha dean-
amh seirbhis do'n phàilliun.
11 Oir a ta cuirp nan
ainmhidhean sin, aig am
bheil am fuil air a toirt a
steach air son peacaidh do'n
ionad naomh leis an àrd-
shagart, air an losgadh an
leth muigh do'n champ.
12 Uime sin chum gu'n
deanadh Iosa an sluagh a
naomhachadh le 'fhuil féin,
dh'fhuiling e mar an ceud-
na an taobh a muigh do'n
gheata.
13 Air an aobhar sin, rach-
amaid a mach d'a ionnsuidh-
san an taobh a muigh do'n
champ, a' giùlan a mhaslaidh-
san.
14 Oir an so cha'n 'eil
againn baile a mhaireas, ach
a ta sinn ag iarraidh aoin a
ta ri teachd.
15 Uime sin trìd-san thug-
amaid suas ìobairt buidheach-
ais do Dhia a ghnàth, 'se sin,
toradh *ar* bilean, a' toirt mol-
aidh d'a ainm.
16 Ach na dì-chuimhnich-
ibh maith a dheanamh, agus
comhroinn a thoirt uaibh :
oir a ta an leithide sin do
ìobairtibh taitneach do Dhia.
17 Bithibh ùmhal do 'ur
cinn-iùil, agus thugaibh géill
doibh : oir tha iad ri faire
air bhur n-anamaibh, mar
mhuinntir d'an éigin cunntas
thoirt uatha : chum gu'n dean
iad e le gàirdeachas, agus
cha'n e le doilgheas : oir tha
so neo-tharbhach dhuibh-se.
18 Deanaibh urnuigh air
ar son-ne : oir is dòigh leinn
gu bheil deadh choguis ag-
ainn, air dhuinn bhi toileach
ar beatha a chaitheadh gu
cubhaidh anns na h-uile
nithibh.

[1] *am measg nan uile.*

19 Ach is mòid a ghuidh-
eam oirbh so a dheanamh,
chum gur luathaid a dh'ais-
igear mise dhuibh.
20 A nis gu deanadh Dia
na sìthe, a thug air ais o na
marbhaibh ar Tighearn Iosa,
àrd-bhuachaill nan caorach,
tre fhuil a' choimhcheangail
shiorruidh,
21 Sibhse coimhlionta anns
gach uile dheadh obair, chum
sibh a dheanamh a thoile-
san, ag oibreachadh annaibh
an ni a ta taitneach 'na làth-
air-san, tre Iosa Criosd;
dhasan *gu robh* glòir gu
saoghal nan saoghal. Amen.
22 Agus guidheam oirbh,
a bhràithre, sibh a ghiùlan
focal na h-earalach; oir
sgrìobh mi gu h-aithghearr
do 'ur n-ionnsuidh.
23 Biodh fhios agaibh gu'n
do chuireadh ar bràthair Ti-
moteus air a chomas; maille
ris-san, ma thig e gu goirid,
chi mi sibh.
24 Cuiribh fàilte orra-san
uile a tha 'nan cinn-iùil
duibh, agus air na naoimh
uile. Tha muinntir na
h-Eadailt a' cur fàilte
oirbh.
25 Gràs *gu robh* maille ribh
uile. Amen.

LITIR CHOITCHIONN AN ABSTOIL

SHEUMAIS.

CAIB. I.

1 Is còir dhuinn gàirdeachas a dheanamh fuidh thrioblaid, 5 gliocas iarraidh o Dhia, 13 agus ann ar deuchainnibh gun sinn a chur ar n-anmhuinneachd no ar peacanna as a leth-san, 19 ach gu'm bu fearr leinn bhi ùmhal d'a fhocal.

THA Seumas seirbhiseach
Dhé, agus an Tighearn
Iosa Criosd, a' cur beannachd
chum an dà thréibh dheug a
tha air an sgapadh o chéile.
2 Mo bhràithre, measaibh
mar an uile ghàirdeachas
'nuair a thuiteas sibh ann an
iomadh gnè dheuchainnean[1];
3 Air dhuibh fios *so* bhi
agaibh, gu'n oibrich dearbh-
adh bhur creidimh foigh-
idin.
4 Ach biodh aig an fhoigh-
idin *a* h-obair dhiongmhalta
féin, chum gu'm bi sibh
diongmhalta agus iomlan, gun
uireasbhuidh ni sam bith.
5 Ma tha aon neach agaibh
a dh'uireasbhuidh gliocais,
iarradh e o Dhia, a bheir do
gach neach gu pailt, agus
nach dean maoidheamh[2]; a-
gus bheirear dha e.
6 Ach iarradh e le creid-
imh, gun bhi fuidh amharus
sam bith: oir an ti a tha fuidh
amharus, is cosmhuil e ri tonn
na fairge a shéidear le gaoith,

[1] *bhuairean.*

[2] *nach cuir nàire.*

agus a tha air a luasgadh a
null agus a nall[1].
7 Oir na saoileadh an duine
sin gu'm faigh e ni air bith
o'n Tighearn.
8 Tha fear na h-inntinn
dùbailte[2] neo - sheasmhach
'na uile shlighibh.
9 Deanadh am bràthair a
tha ìosal gàirdeachas 'na àrd-
achadh :
10 Ach an duine saoibhir,
na ìsleachadh : do bhrìgh mar
bhlàth an fheoir gu'n téid e
seachad :
11 Oir air éirigh do'n ghréin
le dian-theas, crìonaidh i am
feur, agus tuitidh a bhlàth,
agus théid maise a dhreach
am mugha[3]: is amhuil sin
mar an ceudna a sheargas an
duine saoibhir 'na shlighibh.
12 Is beannaichte an duine
a ghiùlaineas buaireadh : oir
'nuair a dhearbhar e, gheibh
e crùn na beatha, a gheall
an Tighearn do'n dream a
ghràdhaicheas e.
13 Na abradh neach sam
bith 'nuair a bhuairear e,
Tha mi air mo bhuaireadh le
Dia : oir cha chomasach Dia
a bhuaireadh le h-olc, ni mò
a bhuaireas e neach sam bith.
14 Ach tha gach duine air
a bhuaireadh, 'nuair a thairn-
gear, agus a thàlaidhear[4] e le
'ana-miann féin.
15 An sin air bhi do'n
ana-miann torrach, beiridh
e peacadh : agus air do'n
pheacadh bhi air a chrìoch-
nachadh, beiridh e bàs.
16 Na bithibh air bhur
mealladh, mo bhràithre gràdh-
ach.
17 Tha gach uile dheadh
thabhartas, agus gach uile
thiodhlac iomlan o'n àirde,
a' teachd a nuas o Athair na
soillse, maille ris nach 'eil
atharrachadh, no sgàile tionn-
daidh.
18 O 'thoil féin ghin e sinn
le focal na fìrinn, chum gu'm
bitheamaid 'nar gnè cheud-
toraidh d'a chreutairibh.
19 Uime sin, mo bhràithre
gràdhach, biodh gach duine
ealamh chum éisdeachd, mall
chum labhairt, mall chum
feirge :
20 Oir cha'n oibrich fearg
duine fìreantachd Dhé.
21 Uime sin cuiribh uaibh
gach uile shalachar, agus
anabharr mì-ruin, agus gabh-
aibh do bhur n-ionnsuidh le
macantas[5] am focal a tha air
a shuidheachadh annaibh, a
tha comasach air bhur n-an-
aman a thearnadh.
22 Ach bithibh-sa 'nur
luchd chur an gnìomh an
fhocail, agus na b'ann 'nur
luchd - éisdeachd a mhàin,
'gur mealladh féin.
23 Oir ma tha neach air
bith 'na fhear-éisdeachd an
fhocail, agus cha'n ann 'na
fhear-deanamh *d' a réir*, is
cosmhuil e ri duine a tha 'g
amharc air 'aghaidh nàdurra
féin ann an sgàthan :
24 Oir bheachdaich e air
féin, agus dh'imich e roimhe,
agus dhì-chuimhnich e air
ball ciod an coslas duine a
bh'ann féin.
25 Ach ge b'e bheachdaich-
eas gu dùrachdach air lagh
diongmhalta na saorsa, agus
a bhuanaicheas *ann*, gun e
bhi 'na fhear-éisdeachd dear-

[1] *chuige agus uaithe.*
[2] *fear an dà inntinn.*
[3] *théid as do mhaise a dhreach.*
[4] *bhreugar, ribear.* [5] *ceannsachd.*

madach, ach 'na fhear-dean-
amh na h-oibre, bithidh an
duine so beannaichte 'na
dheanadas.
26 Ma shaoileas neach air
bith 'nur measg gu bheil e
diadhaidh, gun bhi cur sréin
r'a theangaidh, ach a' meall-
adh a chridhe féin, *is* dìomh-
ain diadhachd an duine so.
27 'Si so an diadhachd
fhìorghlan agus neo-shalach
am fianuis Dé agus an Athar,
dìlleachdain agus bantracha
fhiosrachadh 'nan trioblaid,
agus neach 'ga choimhead
féin gun smal o'n t-saoghal.

CAIB. II.

1 *Cha'n 'eil e comh-fhreagradh d'ar n-aidmheil chriosdaidh suim a bhi againn do dhaoinibh saoibhir agus tàir a dheanamh air ar bràithribh bochda ;* 13 *is mò bu chòir dhuinn bhi seirceil agus tròcaireach :* 14 *agus gun uaill a dheanamh à creidimh far nach 'eil oibre, &c.*

MO bhràithre, na biodh
agaibh creidimh ar Tigh-
earna Iosa Criosd, *Tighearna*
na glòire[1], maille ri gnùis-
bhreth[2].
2 Oir ma thig a steach do
'ur coimhthional duine air
am bheil fàinne òir, ann an
eudach dealrach, agus gu'n
tig a steach mar an ceudna
duine bochd ann an eudach
suarach[3];
3 Agus gu'n amhairc sibh
le meas air an duine sin air
am bheil an deadh thrusgan,
agus gu'n abair sibh ris, Suidh
thusa an so ann an àit inbh-
each[4]; agus gu'n abair sibh
ris an *duine* bochd, Seas
thusa an sin, no suidh an so
fo stòl mo chos :
4 Nach 'eil sibh mar sin
leth-bhretheach annaibh féin,
agus nach d'rinneadh sibh
'nur breitheamhnaibh dhroch
smuainte ?
5 Eisdibh, mo bhràithre
gràdhach, nach do thagh Dia
bochdan an t-saoghail so,
saoibhir ann an creidimh, a-
gus 'nan oighreachaibh air an
rìoghachd, a gheall e dhoibh-
san a ghràdhaicheas e ?
6 Ach thug sibhse masladh
do'n bhochd. Nach 'eil na
daoine saoibhir ri an-tigh-
earnas oirbh[5], agus 'gur tarr-
uing gu caithrichibh-breith-
eanais ?
7 Nach 'eil iad a' toirt
toibheim[6] do'n ainm òir-
dheirc[7], a dh'ainmichear
oirbh ?
8 Ma choimhlionas sibh an
lagh rìoghail a réir an sgriob-
tuir, Gràdhaich do choimh-
earsnach mar thu féin, is
maith a ni sibh :
9 Ach ma ni sibh leth-
bhreth air daoinibh, tha sibh
a' deanamh peacaidh, agus
tha sibh air bhur fàgail shìos
leis an lagh mar a luchd-
brisidh.
10 Oir ge b'e neach a
choimhideas an lagh uile, a-
gus a thuislicheas ann an aon
àithne[8], tha e ciontach do'n
iomlan.
11 Oir an ti a thubhairt,
Na dean adhaltrannas, thubh-
airt e mar an ceudna, Na
dean mortadh. A nis ged
nach dean thu adhaltrannas,
gidheadh ma ni thu mortadh,
rinneadh fear-brisidh an lagha
dhiot.
12 Gu ma h-amhluidh sin

---

[1] *creidimh glòire ar Tighearn Iosa Criosd.*
[2] *meas air pea 'sa seach a chéile.*
[3] *salach.* [4] *urramach.*

[5] *a' deanamh fòirneart oirbh, 'gur sàrachadh.* [6] *maslaidh.*
[7] *urramach.*
[8] *bhriseas aon* phonc.

a labhras sibhse, agus gu ma
h-amhluidh a ni sibh, mar
iadsan air an téid breth a
thoirt le lagh na saorsa.

13 Oir gheibh esan breith-
eanas gun tròcair, nach d'rinn
tròcair ; agus ni tròcair gàird-
eachas an aghaidh breith-
eanais.

14 Ciod an tairbhe, mo
bhràithre, ged their aon neach
gu bheil creidimh aige, agus
gun oibre bhi aige ? an urr-
ainn creidimh a thèarnadh ?

15 Ma bhios bràthair no
piuthar lomnochd, agus a
dh'uireasbhuidh teachd-an-tìr
lathail ;

16 Agus gu'n abair neach
agaibh-sa riu, Imichibh an
sìth, bithibh air bhur garadh,
agus bithibh air bhur sàsuch-
adh : gidheadh nach toir sibh
dhoibh na nithe sin a tha
feumail do'n chorp ; ciod an
tairbhe *ta ann?*

17 Is amhuil sin creidimh
mar an ceudna, mur bi oibre
aige, tha e marbh, air dha
bhi leis féin.

18 Ach a ta neach àraidh
ag ràdh, Tha creidimh agad-
sa, agus tha oibre agam-sa :
nochd dhomh-sa do chreid-
imh as eugmhais t'oibre[1], a-
gus nochdaidh mise dhuit-se
mo chreidimh le m' oibribh.

19 Tha thu creidsinn gu
bheil aon Dia ann ; is maith
a ni thu : tha na deamhain
a' creidsinn mar an ceudna,
agus tha iad a' criothnachadh.

20 Ach, O dhuine dhìomh-
ain, an àill leat fios fhaotainn,
gu bheil creidimh as eug-
mhais oibre marbh ?

21 Nach deachaidh ar
n-athair Abraham fhìrean-
achadh le oibribh, 'nuair a
thug e suas a mhac Isaac air
an altair ?

22 Nach léir dhuit gu'n do
chomh-oibrich creidimh le
'ghnìomharaibh, agus gu'n
d'rinneadh creidimh iomlan
le oibribh ?

23 Agus choimhlionadh an
sgriobtuir a ta ag ràdh, Chreid
Abraham Dia, agus mheas-
adh sin da mar fhìreantachd :
agus ghoireadh caraid Dé
dheth.

24 Chi sibh uime sin gu'm
fìreanaichear duine le oibribh,
agus cha'n ann le creidimh
a mhàin.

25 Amhuil sin mar an
ceudna, nach robh Rahab an
strìopach air a fìreanachadh
le oibribh, 'nuair a ghabh i
ris na teachdairibh, agus a
chuir i mach air slighe eile
iad ?

26 Oir mar a ta an corp
marbh as eugmhais an spior-
aid, mar sin mar an ceudna
tha creidimh marbh as eug-
mhais oibre.

CAIB. III.

1 *Cha chòir grad-bhreth a thoirt air daoine eile, no an cronuchadh gu ladurna ; 5 ach is mò is còir dhuinn srian a chur r'ar teangaidh, ball beag, ach a ta 'na h-inneal cumhachdach chum mòr-mhaith agus olc a dheanamh 13 tha'n dream sin a tha fìor ghlic ciùin agus siochail, gun tnù, gun strì.*

MO bhràithre, na bithibh
'nur mòran mhaighstir-
ean[2], air dhuibh fios a bhi
agaibh gu'm faigh sinn an
tuilleadh breitheanais.

2 Oir ann am mòran nithe
tha sinn uile ciontach. Mur

[1] *le t' oibribh-sa.*

[2] *fhear-teagaisg.*

'eil duine ciontach ann am focal, *is* duine iomlan an ti sin, comasach mar an ceudna air srian a chur ris a' chorp uile.

3 Feuch, tha sinn a' cur shrian am beul nan each, chum gu'm bi iad ùmhal dhuinn; agus tionndaidh sinn an corp uile mu'n cuairt.

4 Feuch mar an ceudna na longa, ged tha iad co mòr, agus ged shéidear iad le garbh - ghaothaibh, gidheadh tionndaidhear[1] mu'n cuairt iad le stiùir ro bhig, ge b'e taobh[2] gus am miann leis an stiùradair.

5 Is amhuil sin is ball beag an teangadh, agus ni i mòr-uaill[3]. Feuch, cia meud an connadh a lasas teine beag!

6 Agus *is* teine an teangadh, saoghal do aingidheachd: mar sin tha an teangadh air a suidheachadh am measg ar ball, ionnus gu'n salaich i an corp gu h-iomlan, agus gu'n las i cùrsa an naduir[4]; agus i féin air a lasadh o ifrinn.

7 Oir a ta gach uile ghnè fhiadh - bheathaiche, agus eunlaith, agus nithe snàigeach[5], agus nithe san fhairge, air an ceannsachadh; agus cheannsaicheadh iad leis a' chinne-daoine:

8 Ach cha chomasach do dhuine air bith an teangadh cheannsachadh; *is* olc dochasgaidh *i*, làn do nimh marbhtach.

9 Leatha-sa tha sinn a' beannachadh Dhé, eadhon an Athar; agus leatha - sa tha sinn a' mallachadh dhaoine, a rinneadh a réir cosamhlachd Dhé.

10 As an aon bheul tha beannachadh agus mallachadh a' teachd a mach. Mo bhràithre, cha chòir do na nithibh so bhi mar so.

11 An cuir tobar a mach as an aon sùil *uisge* milis agus searbh?

12 Am feud craobh-fhìge, mo bhràithre, dearcan oladh a thoirt uaipe? no a' chraobhfhìona, fìgean? mar sin cha'n fheud tobar sam bith sàile agus uisge milis a thoirt uaith araon.

13 Cò *a ta* 'na dhuine glic agus aig am bheil eòlas 'nur measg? nochdadh e à deadh chaithe-beatha, 'oibre féin le ceannsachd gliocais.

14 Ach ma tha eud searbh agus comhstri agaibh 'nur cridhe, na deanaibh uaill, agus na deanaibh breug an aghaidh na fìrinn.

15 Cha'n ann o'n àirde tha 'n gliocas so a' teachd a nuas, ach *tha* e talmhaidh, collaidh, diabhluidh.

16 Oir far am *bheil* farmad agus comhstri, an sin *tha* buaireas[6], agus gach uile dhroch ghnìomh.

17 Ach a ta an gliocas a tha o'n àirde air tùs glan, an déigh sin sìochail, ciùin, *agus* so-chomhairlich, làn do thròcair agus do dheadh thoraibh, gun leth - bhreth agus gun cheilg.

18 Agus tha toradh na fìreantachd air a chur ann an sìth do luchd-deanamh na sìthe.

---

[1] *iompaichear.* [2] *àird.* [3] *ràiteachais.*

[4] *triall na beatha, cuairt an domhain.* [5] *nathraiche.* [6] *an-riaghailt.*

CAIB. IV.

1 Is còir dhuinn cathachadh an aghaidh sainnt, 4 neo-mheasarrachd, 5 uabhair, 11 cùl-chàineadh, agus breth ghrad mu dhaoinibh eile; 13 agus gun bhi ro earbsach á soirbheas ann ar gnothuichibh saoghalta, &c.

CIA as a ta coganna agus
còmhraga *a' teachd* 'nur
measg? nach ann as a so,
eadhon o bhur n-ana-miann-
aibh, a tha cogadh ann bhur
ballaibh?
2 Tha sibh a' miannach-
adh, agus cha'n 'eil agaibh:
tha sibh a' marbhadh, agus
a' dian-shanntachadh, agus
cha'n 'eil e'n comas duibh ni
fhaotainn: tha sibh a' cath-
achadh agus a' cogadh, gidh-
eadh cha'n 'eil agaibh, do
bhrìgh nach 'eil sibh ag iarr-
aidh.
3 Tha sibh ag iarraidh, agus
cha'n 'eil sibh a' faotainn, do
bhrìgh gu bheil sibh ag iarr-
aidh gu h-olc, chum gu'n caith
sibh *e* air bhur n-ana-miann-
aibh.
4 Adhaltrannacha, agus a
bhan-adhaltrannacha, nach
'eil fhios agaibh gur naimhd-
eas an aghaidh Dhé càirdeas
an t-saoghail? ge b'e air bith
neach uime sin leis an àill
bhi 'na charaid do'n t-saogh-
al, tha e 'na nàmhaid do
Dhia.
5 Am bheil sibh a' smuain-
eachadh gu bheil an sgriobtuir
gu dìomhanach a' labhairt?
Tha an spiorad[1] a tha chòmh-
nuidh annainn a' togairt[2] gu
farmad.
6 Ach bheir e gràs a's mò
uaith: uime sin a ta e ag
ràdh, Tha Dia a' cur an agh-
aidh nan uaibhreach, ach a'
toirt gràis dhoibh-san a ta
iriosal.
7 Uime sin ùmhlaichibh
sibh féin do Dhia; cuiribh
an aghaidh an diabhuil, agus
teichidh e uaibh:
8 Dlùthaichibh ri Dia,
agus dlùthaichidh e ribh:
glanaibh *bhur* làmhan, a
pheacacha, agus glànaibh
bhur cridhe, sibhse aig am
bheil an inntinn dhùbailte[3].
9 Bithibh ann an àmhghar,
agus deanaibh caoidh, agus
gul: biodh bhur gàire air a
thionndadh gu bròn, agus
bhur n-aoibhneas gu tuirse.
10 Irioslaichibh sibh féin
am fianuis an Tighearn, agus
àrdaichidh e sibh.
11 Na labhraibh olc mu
chéile, a bhràithre. An ti a
tha labhairt uilc m'a bhràth-
air, agus a' toirt breth air a
bràthair, tha e labhairt uilc
mu'n lagh, agus a' toirt breth
air an lagh: ach ma tha thu
toirt breth air an lagh, cha'n
fhear-coimhlionaidh an lagha
thu, ach breitheamh.
12 Tha aon fhear-tabhairt
lagha ann, a's urrainn saoradh
agus sgrios: co thusa a tha
toirt breth air neach eile?
13 Imichibh a nis, sibhse
a ta ag ràdh, Théid sinn an
diugh no màireach gus a'
leithid so do bhaile, agus
fanaidh sinn an sin rè bliadh-
na, agus ni sinn ceannachd[4],
agus gheibh sinn buannachd:
14 'Nuair nach 'eil fhios
agaibh ciod a *tharlas* air a'
mhàireach: oir ciod i bhur
beatha? is deatach i a chith-
ear rè ùine bhig, agus an

[1] *Am bheil an spiorad.*
[2] *miannachadh.*

[3] *dhà-fhillte.*
[4] *marsandachd.*

déigh sin a théid ás an t-sealladh.

15 An àit *gu'm bu chòir* dhuibh a ràdh, Ma's toil leis an Tighearn, bithidh sinn beò, agus ni sinn so, no sud.

16 Ach a nis tha sibh a' deanamh uaille as bhur ràit-eachas féin: is olc gach uile shamhuil sin do uaill.

17 Uime sin dhasan d'an aithne maith a dheanamh, agus nach dean e, is peacadh e dha.

CAIB. V.

1 *Tha aobhar aig daoinibh aingidh saoibhir eagal a bhi orra roimh dhioghaltas Dé.* 7 *Bu chòir dhuinn bhi foighidneach a réir eisempleir nam fàidhean, agus Iob;* 12 *mionnan a sheachnadh;* 13 *urnuigh a ghnàthachadh ann an anshocair, agus sailm a sheinn ann an socair, &c.*

IMICHIBH a nis, a dhaoine saoibhir, deanaibh gul agus caoidh air son bhur n-àmhghar a tha teachd oirbh.

2 Tha bhur saoibhreas air truailleadh, agus bhur n-eudach air itheadh leis an leomann[1].

3 Tha bhur n-òr agus bhur n-airgiod air meirgeadh; agus bithidh am meirgsan 'na fhianuis 'nur n-aghaidh, agus ithidh i bhur feòil mar theine: thaisg sibh ionmhas fa chomhair nan làithean deireannach.

4 Feuch, tha tuarasdal an luchd-oibre[2], a bhuain sìos bhur n-achaidh, ni a chumadh uatha leibhse le féill, ag éigheach: agus tha glaodhaich na muinntir a bhuain, air dol a stigh chum cluasa Tighearna nan sluagh.

5 Chaith sibh bhur beatha ann an sògh air thalamh, agus bha sibh mear; dh'altrum sibh bhur cridheacha, mar ann an là a' mharbhaidh[3].

6 Dhìt agus mharbh sibh am fìrean[4], *agus* cha'n 'eil e cur 'nur n-aghaidh.

7 Uime sin, a bhràithre, bithibh foighidneach gu teachd an Tighearna. Feuch, feithidh an treabhaiche[5] ri toradh luachmhor an talmhainn, agus fanaidh e gu foighidneach ris, gus am faigh e an ceud uisge agus an t-uisge deireannach.

8 Bithibh-sa foighidneacn mar an ceudna; socraichibh bhur cridheacha: oir tha teachd an Tighearn am fagus.

9 Na deanaibh gearan an aghaidh a chéile, a bhràithre, chum nach dìtear sibh: feuch, tha am Breitheamh 'na sheasamh aig an dorus.

10 Gabhaibh, mo bhràithre, na fàidhean, a labhair ann an ainm an Tighearna, 'nan eisempleir air anshocair fhulang, agus air foighidin.

11 Feuch, measar sona leinn iadsan a dh'fhuilingeas. Chuala sibh iomradh air foighidin Iob, agus chunnaic sibh crìoch an Tighearna; gu bheil an Tighearna ro thiom-chridheach[6] agus tròcaireach.

12 Ach roimh na h-uile nithe, mo bhràithre, na tugaibh mionnan, aon chuid air nèamh, no air an talamh, no air aon mhionnan eile: ach gu'm b'e bhur *còmhradh,* Seadh, seadh, agus Cha n

[1] *an reudan, mhial-chrìon.*
[2] *nam buanaiche.* [3] *an àir.*
[4] *an t-ionracan.* [5] *an tuathanach.*
[6] *ro iochdmhor.*

eadh, cha'n eadh; air eagal
gu'n tuit sibh ann an dìt-
eadh.
13 Am bheil neach sam
bith fo thrioblaid[1] 'nur
measg? deanadh e urnuigh.
Am bheil neach sam bith
subhach? seinneadh[2] e sailm.
14 Am bheil neach sam
bith tinn 'nur measg? cuir-
eadh e fios air seanairibh na
h-eaglais; agus deanadh iad
urnuigh os a cheann, 'ga
ungadh le h-oladh ann an
ainm an Tighearna:
15 Agus slànuichidh urn-
uigh a' chreidimh an t-eus-
lan, agus togaidh an Tigh-
earn suas e; agus ma rinn e
peacanna, maithear dha iad.
16 Aidichibh *bhur* lochdan
d'a chéile, agus deanaibh
urnuigh air son a chéile,
chum gu'n tearnar[3] sibh:

tha mòr-éifeachd ann an
urnuigh dhùrachdaich an
fhìrein.
17 Bu duine Elias aig an
robh comh-aigne ruinne, agus
ghuidh e gu dùrachdach gun
uisge bhi ann: agus cha
d'thàinig uisge air an talamh
rè thri bliadhna agus shè
mìosan.
18 Agus rinn e urnuigh a
rìs, agus thug nèamh uisge
uaith, agus thug an talamh a
mach a thoradh.
19 A bhràithre, ma théid
aon neach agaibh-sa air
seacharan o'n fhìrinn, agus
gu'n iompaich neach e;
20 Biodh fhios aige, an
duine a dh'iompaicheas peac-
ach o sheacharan a shlighe,
gu'n saor[4] e anam o bhàs,
agus gu'm folaich e mòran
pheacanna.

---

[1] *a' fulang uilc.* [2] *canadh* [3] *slànuichear.* [4] *tèaruinn.*

CEUD LITIR CHOITCHIONN AN ABSTOIL

PHEADAIR.

CAIB. I.

1 *Bheannaich Peadar Dia air son a ghràsa iomarcach spioradail;* 10 *nochd e nach naidheachd ùr slàinte tre Chriosd, ach ni mu'n robh fàidheadaireachd o shean:* 13 *agus a réir sin chuir e impidh orra am beatha a chaitheadh gu diadhaidh, do bhrìgh gu bheil iad a nis air an nuadh-bhreth le focal Dé.*

PEADAR abstol Iosa
Criosd, chum nan coig
reach a tha air an sgapadh
tre Phontus, Ghalatia, Chap-
adocia, Asia, agus Bhitinia,
2 A thaghadh a réir roimh-
eòlais Dhé an Athar, tre
naomhachadh an Spioraid,
chum ùmhlachd, agus crath-
adh fola Iosa Criosd: Gràs
agus sìth gu robh air am
meudachadh dhuibh-se.
3 Gu ma beannaichte gu
robh Dia agus Athair ar Tigh-
earna Iosa Criosd, neach a
réir a mhòr-thròcair, a dh'ath-

ghin sinne gu beò-dhòchas, tre aiseirigh Iosa Criosd o na marbhaibh,

4 Chum oighreachd neo-thruaillidh, agus neo-shalaich, agus nach searg as, a tha air a coimhead sna nèamhaibh dhuibh-se,

5 A tha air bhur coimhead le cumhachd Dhé tre chreidimh chum slàinte, a tha ullamh r'a foillseachadh san aimsir dheireannaich :

6 Ni anns am bheil sibh a' deanamh mòr-ghàirdeachais, ged tha sibh a nis rè ùine bhig, (ma's feumail e,) fo thuirse tre iomadh buaireadh.

7 Chum gu faighear dearbhadh bhur creidimh, ni's luachmhoire gu mòr na òr a théid am mugha[1], ged dhearbhar le teine e, chum cliù, agus urraim, agus glòir aig foillseachadh Iosa Criosd ;

8 D'am bheil sibh a' toirt gràidh, ged nach faca sibh e ; agus ged nach 'eil sibh a nis 'ga fhaicinn, air dhuibh bhi creidsinn ann, tha sibh a' deanamh mòr-ghairdeachais le h-aoibhneas air dol thar labhairt, agus làn do ghlòir :

9 A' faotainn crìche bhur creidimh, *eadhon* slàinte *bhur* n-anama :

10 Slàinte mu'n d'fhiosraich na fàidhean, agus mu'n d'rinn iad geur-rannsachadh, muinntir a rinn fàidheadaireachd mu'n ghràs *a bha gu teachd* do 'ur n-ionnsuidh-sa ;

11 A' rannsachadh ciod *i*, no ciod a' ghnè aimsir a bha Spiorad Chriosd annta-san a' foillseachadh[2], 'nuair a rinn e fianuis roimh-laimh air fulangasaibh Chriosd, agus a' ghlòir a bha gu'n leantuinn.

12 Muinntir d'an d'fhoillsicheadh, nach b'ann doibh féin, ach dhuinne a fhritheil iad na nithe a tha nis air an cur an céill duibh leo-san a shearmonaich an soisgeul duibh, leis an Spiorad naomh a chuireadh a nuas o nèamh ; nithe air am miann leis na h-ainglibh beachdachadh.

13 Uime sin crioslaichibh leasraidh bhur n-inntinn, bithibh measarra, agus biodh dòchas diongmhalta agaibh as a' ghràs[3] a bheirear dhuibh aig foillseachadh Iosa Criosd ;

14 Mar chloinn ùmhal, gun bhi 'gur comh-chumadh féin ris na h-ana-miannaibh, a bha agaibh roimh ann an àm bhur n-aineolais :

15 Ach a réir mar a ta esan a ghairm sibh naomh, bithibh-sa naomha mar an ceudna 'nur n-uile chaithebeatha :

16 Do bhrìgh gu bheil e sgrìobhta, Bithibh-sa naomha, oir a ta mise naomh.

17 Agus ma ghoireas sibh air an Athair, a bheir breth a réir oibre gach neach, gun chlaon-bhàigh ri neach seach a chéile[4], caithibh aimsir bhur cuairt an so le h-eagal[5]:

18 Air dhuibh fios a bhi agaibh nach do shaoradh sibh le nithibh truaillidh, *mar a ta* airgiod agus òr, o bhur caithebeatha dìomhain, a thugadh dhuibh o bhur sinnsireachd ;

19 Ach le fuil luachmhoir Chriosd, mar *fhuil* Uain gun chron, gun smal :

20 Neach gu deimhin a

---

1 *neo-ni.* 2 *ciallachadh.*
3 *sùil gus a' chrìch agaibh ris a' ghràs.*

4 *gun urram do neach seach a chéile.*
5 *faitcheas.*

roimh - orduicheadh roimh
chruthachadh an t-saoghail,
ach a dh'fhoillsicheadh anns
na h-aimsiribh deireannach
air bhur sonsa ;
21 Muinntir trìd-san a ta
creidsinn ann an Dia a thog
esan o na marbhaibh, agus a
thug glòir dha, chum gu'm
biodh bhur creidimh agus
bhur muinghin ann an Dia.
22 Do bhrìgh gu'n do ghlan
sibh bhur n-anama le ùmh-
lachd a thoirt do'n fhìrinn
tre'n Spiorad, chum gràidh
neo-chealgaich do na bràith-
ribh ; *feuchaibh gu'n* toir sibh
gràdh d'a chéile á cridhe glan
gu dùrachdach :
23 Air dhuibh bhi air bhur
n - ath - ghineamhuin, cha'n
ann o shìol truaillidh, ach
neo-thruaillidh, le focal an
Dé bheò, agus a mhaireas gu
siorruidh.
24 Oir *tha* gach uile fheòil
mar fheur, agus uile ghlòir
dhaoine mar bhlàth an fheòir.
Seargaidh am feur, agus tuit-
idh a bhlàth dheth :
25 Ach fanaidh focal an
Tighearna gu siorruidh. Agus
is e so am focal a shearmon-
aicheadh dhuibh-se anns an
t-soisgeul.

CAIB. II.

1 *Chomhairlich Peadar luchd - aid-
mheil na creidimh an aghaidh mi-
sheircealachd,* 4 *nochd e gur e
Criosd am bunadh air am bheil
iad air an togail ;* 11 *ghuidh e
orra fantuinn o ana-miannaibh
feòlmhor, agus bhi ùmhal do uachd-
aranaibh.*

UIME sin a' cur uaibh
gach uile mhìruin, agus
gach uile mhealltaireachd, a-
gus chealg, agus fharmada,
agus gach uile ana-cainnt,
2 Mar naoidheana air an
ùr - bhreith, iarraibh bainne
fìor-ghlan an fhocail, chum
as gu fàs sibh leis ;
3 Ma's e as gu'n do bhlais
sibh [1] gu *bheil* an Tighearn
gràsmhor.
4 A' teachd d'a ionnsuidh-
san, *mar gu* cloich bheò, a
dhiùltadh gu deimhin le
daoinibh, ach air a taghadh
o Dhia *agus* luachmhor ;
5 Tha sibhse mar an ceud-
na mar chlochaibh beò, air
bhur togail suas 'nur tigh
spioradail, 'nur sagartachd
naomh, chum ìobairte spior-
adail a thoirt suas, taitneach
do Dhia tre Iosa Criosd.
6 Uime sin, a ta so mar an
ceudna air a chur sìos anns
an sgriobtuir, Feuch, cuiridh
mi ann an Sion prìomh
chlach-oisne [2] thaghta, luach-
mhor : agus an ti a chreideas
ann [3], cha chuirear gu nàire *e*.
7 Dhuibh-se uime sin a
chreideas, *tha e* [4] luachmhor [5]:
ach dhoibh-san tha eas-ùmhal,
a' chlach a dhiùlt na clach-
airean, rinneadh ceann na
h-oisne dith,
8 Agus clach - thuislidh,
agus carraig oilbheim, *dhoibh-
san* a thuislicheas air an
fhocal, air dhoibh bhi eas-
ùmhal, chum mar an ceudna
an d'orduicheadh iad.
9 Ach *is* ginealach taghta
sibhse, sagartachd rìoghail,
cinneach naomh, sluagh son-
raichte [6] ; chum gu'n cuireadh
sibh an céill feartan [7] an ti
a ghairm á dorchadas sibh
chum a sholuis iongantaich
féin :
10 Nach *robh* uair-éigin [8]

[1] *Do bhrìgh gu'n do bhlais sibh.*
[2] *clach-oisinn àraidh.*
[3] *a dh'earbas aisde.* [4] i.
[5] *'na urram.* [6] *dìleas, àraidh.*
[7] *subhailcean, buaidhean, cliù.*
[8] *roimh.*

'nur sluagh, ach a nis *is* sibh
sluagh Dhé: dream nach
d'fhuair tròcair, ach a nis a
tha air faotainn tròcair.
11 A mhuinntir mo ghràidh,
guidheam oirbh, mar choig-
rich agus luchd cuairt, sibh
a sheachnadh ana-mianna
feòlmhor, a tha cogadh an
aghaidh an anama;
12 Air dhuibh deadh
chaithe-beatha bhi agaibh am
measg nan Cinneach; chum
an àit olc a labhairt umaibh
mar luchd mi-ghnìomh, gu'n
dean iad o bhur deadh oibribh
a chi iad, Dia a ghlòrachadh
ann an là an fhiosrachaidh.
13 Uime sin bithibh-sa
ùmhal do gach uile riaghailt[1]
dhaoine air son an Tighearna:
ma's ann do'n righ mar an
ti a's àirde inbhe;
14 No do uachdaranaibh
mar do'n mhuinntir a chuir-
eadh uaith chum dioghaltais
air luchd-deanamh an uilc,
ach chum cliù dhoibh-san a
ni maith.
15 Oir is i toil Dé gu'n
cuireadh sibhse le deadh
dheanadas tosd air aineolas
dhaoine amaideach:
16 Mar dhaoine saor, agus
gun *bhur* saor-sa a ghnàth-
achadh mar bhrat-folaich
do'n olc[2], ach mar sheirbh-
isich Dhé.
17 Thugaibh urram do na
h-uile dhaoine. Gràdhaich-
ibh na bràithre. Biodh eagal
Dé oirbh. Thugaibh urram
do'n righ.
18 A sheirbhiseacha, *bithibh*
ùmhal do *'ur* maighstiribh
maille ris an uile eagal, cha'n
e mhàin dhoibh-san a tha
maith agus ciùin, ach mar
an ceudna dhoibh-san a tha
ana-mèineach[3].
19 Oir *a ta* so cliù-thoill-
teannach, ma dh'iomchaireas
neach sam bith doilgheas air
son coguis a thaobh Dhé, a
'fulang gu h-eucorach.
20 Oir ciod an t-aobhar
molaidh *a ta ann*, ma's e an
uair a ghabhar oirbh air son
bhur cionta, gu'n giùlain sibh
gu foighidneach e? ach ma's
e 'nuair a ta sibh a' deanamh
maith, agus a' fulang *air a
shon*, gu'n giùlain sibh e gu
foighidneach, *tha* so taitneach
do Dhia.
21 Oir is ann a dh'ionns-
uidh so a ghairmeadh sibh:
do bhrìgh gu'n d'fhuiling
Criosd mar an ceudna air
bhur son[4], a' fàgail eisempleir
agaibh[5], chum gu leanadh
sibh a cheumanna:
22 Neach nach d'rinn
peacadh, ni mò a fhuaradh
cealg 'na bheul:
23 Neach, 'nuair a chàin-
eadh e, nach do chàin a rìs;
'nuair a dh'fhuiling e, nach
do bhagair; ach a dh'earb
e féin ris-san a bheir breth
cheart:
24 Neach a ghiùlain ar
peacanna e féin 'na chorp
féin air a' chrann, chum air
dhuinn bhi marbh do'n pheac-
adh[6], gu'm bitheamaid beò
do fhìreantachd: neach le a
bhuillibh-san a tha sibh air
bhur tearnadh.
25 Oir bha sibh mar chaor-
aich a' dol air seacharan;
ach philleadh sibh a nis chum
Buachaill agus Easbuig[7] bhur
n-anama.

---

[1] *ordugh, shuidheachadh.*
[2] *do mhì-run.*
[3] *reasgach, crosda.*

[4] *air ar son-ne.* [5] *againn.*
[6] *air ar saoradh o pheacaibh.*
[7] *fir-coimhid, fir amhairc thairis.*

CAIB. III.

1 *Theagaisg Peadar dleasdanas bhan agus fhear-pòsda d'a chéile;* 8 *dh'earail e na uile dhaoine chum aonachd agus gràidh,* 14 *agus geur - leanmhuinn fhulang;* 19 *Chuir e mar an ceudna an céill sochairean Chriosd do'n t-seann saoghal.*

MAR an ceudna, a mhnài, *bithibh* ùmhal do 'ur fearaibh féin, chum ma tha dream air bith eas-ùmhal do'n fhocal, gu'm bi iadsan mar an ceudna, as eugmhais an fhocail, air an cosnadh le deadh chaithe-beatha nam ban,
2 'Nuair a bheachdaicheas iad air bhur caithe-beatha gheamnuidh maille ri h-eagal.
3 Na b'i bhur brèaghachd, figheadh an fhuilt agus a' cur òir oirbh, agus dheadh thrusgan umaibh, *a' bhrèaghachd sin* o'n leth muigh:
4 Ach duine folaichte a' chridhe, ann an neo-thruaill-idheachd spioraid mhacanta agus chiùin, ni a tha ro luachmhor ann an sealladh Dhé.
5 Oir b'ann mar so a rinn na mnài naomha o shean, aig an robh am muinghin ann an Dia, iad féin breagha, air dhoibh bhi ùmhal d'am fearaibh féin;
6 Amhuil a thug Sarah ùmhlachd do Abraham, a' gairm tighearna dheth: d'an nigheana sibhse am feadh a ni sibh gu maith, agus gun gheilt oirbh le h-uamhas sam bith.
7 Mar an ceudna, fheara, gabhaibh-sa còmhnuidh maille riu a réir eòlais, a' tabhairt urraim do'n mhnaoi mar an soitheach a's an-mhuinne, agus mar mhuinntir a tha 'nan comh-oighreach-aibh air gràs na beatha; chum nach cuirear bacadh air bhur n-urnuighibh.
8 Fa dheòidh, *bithibh* uile a dh'aon inntinn, biodh comh-fhulangas agaibh r'a chéile [1], gràdhaichibh a chéile mar bhràithre, *bithibh* truacanta, càirdeil.
9 Na ìocaibh olc air son uilc, no càineadh air son càinidh: ach 'na aghaidh sin, beannaichibh; air dhuibh fios bhi agaibh gur ann a dh'ionn-suidh so a ghairmeadh sibh, chum gu'n sealbhaicheadh sibh beannachadh mar oigh-reachd:
10 Oir ge b'e le'm b'àill beatha a ghràdhachadh, agus làithean maithe fhaicinn, cumadh e a theangadh o olc, agus a bhilean o labhairt ceilg.
11 Seachnadh e olc, agus deanadh e maith; iarradh e sìth, agus leanadh e i.
12 Oir *tha* sùilean an Tigh-earn air na fìreanaibh, agus a chluasa fosgailte r'an urn-uigh: ach *tha* gnùis an Tigh-earn an aghaidh na muinntir a ni olc.
13 Agus cò e a ni olc oirbh ma bhios sibh 'nur luchd-leanmhuinn air an ni [2] sin a ta maith?
14 Ach eadhon ma dh'-fhuilingeas sibh air sgàth fìr-eantachd, *is* sona sibh: agus na biodh fiamh an eagail-san oirbh, agus na bithibh mi-shuaimhneach;
15 Ach naomhaichibh an

[1] *bithibh iochdmhor r'a chéile.*

[2] *an Ti.*

Tighearn Dia ann bhur cridh-
eachaibh: agus *bithibh* ull-
amh a ghnàth chum freag-
radh a thoirt, maille ri ceanns-
achd agus eagal, do gach uile
dhuine a dh'iarras oirbh reus-
on an dòchais a tha annaibh:
16 Air dhuibh deadh chog-
uis a bhi agaibh: chum,
'nuair a tha iad a' labhairt
uilc 'nur n-aghaidh mar luchd
mi-ghnìomh, gu'n gabh iads-
an nàire, a tha toirt toibheim
do 'ur deadh chaithe-beatha
ann an Criosd.
17 Oir *is* fearr, ma's e sin
toil Dé, sibh a d'fhulang air
son maith a dheanamh, na
air son olc a dheanamh.
18 Oir dh'fhuiling Criosd
féin aon uair air son pheac-
anna, am fìrean air son nan
neo-fhìrean, (chum gu'n tug-
adh e sinne gu Dia,) air dha
bhi air a chur gu bàs san
fheòil, ach air a bheothach-
adh tre an Spiorad:
19 Leis an deachaidh e
mar an ceudna, agus an do
shearmonaich e do na spior-
adaibh ann am prìosan;
20 A bha o shean eas-
ùmhal, 'nuair a dh'fheith
fad-fhulangas Dé aon uair
ann an làithibh Noah, am
feadh a bha àirc 'ga h-ulluch-
adh, anns an robh beagan,
sin r'a ràdh, ochd anaman,
air an tèarnadh tre uisge.
21 Tha am baisteadh, mar
shamhlachas a tha comh-
fhreagradh dha so, (cha'n e
cur dhinn sal na feòla, ach
freagradh deadh choguis
thaobh Dhé,) nis 'gar tearn-
adh-ne, tre aiseirigh Iosa
Criosd:
22 Neach air dha dol gu
nèamh, a tha air deas làimh
Dhé, air do ainglibh, agus
do uachdranachdaibh, agus
do chumhachdaibh bhi air
an cur fo 'cheannsal-san [1].

[1] *a mharasglachd, a smachd.*

CAIB. IV.

1 *Dh'earail Peadar luchd-aidmheil na creidimh gu sgur do pheacadh o eisempleir Chriosd, agus do bhrìgh gu bheil a' chrìoch dheireannach a' dlùth-theannadh oirnn:* 12 *agus thug e comhfhurtachd dhoibh an aghaidh geur-leanmhuinn.*

UIME sin, o dh'fhuiling
Criosd air ar son-ne san
fheòil, armaichibh-sa mar an
ceudna sibh féin leis an innt-
inn cheudna: oir an tì a
dh'fhuiling anns an fheòil,
sguir e do pheacadh;
2 Chum nach caitheadh
e fuigheall 'aimsir anns an
fheòil, a réir ana-mianna
dhaoine, ach a réir toile Dé.
3 Oir is leoir dhuinn a'
chuid a chaidh seachad do
aimsir ar beatha gu toil nan
Cinneach a dheanamh, 'nuair
a shiubhail sinn ann am
macnus [2], ann an ana-miann-
aibh, ann an anabharra fìona,
ann an geòcaireachd [3], ann
am pòiteireachd, agus ann an
ìodhol-aoradh an-dligheach [4]:
4 Ni anns am bheil iad a'
gabhail iongantais, do bhrìgh
nach 'eil sibhse a' ruith maille
riu anns an neo-mheasarrachd
cheudna gun tomhas, a' labh-
airt uilc *umaibh:*
5 Muinntir a bheir cunntas
dhasan, a tha ullamh gu
breth a thoirt air na beoth-
aibh agus air na marbhaibh.
6 Oir is ann chum na
crìche so a shearmonaicheadh

[2] *truisealachd.*

[3] *craos.* [4] *gràineil.*

an soisgeul dhoibh-san a tha
marbh mar an ceudna, chum
gu'n tugtadh breth orra a réir
dhaoine san fheòil, ach gu'm
biodh iad beò a réir Dhé san
Spiorad.
7 Ach a ta crìoch nan uile
nithe am fagus: uime sin
bithibh measarra[1], agus dean-
aibh faire chum urnuigh.
8 Agus roimh na h-uile
nithibh biodh agaibh teas-
ghràdh d'a chéile; oir cuiridh
gràdh folach air mòran pheac-
anna.
9 Thugaibh aoidheachd d'a
chéile gun ghearan.
10 A réir mar a' fhuair
gach aon an tiodhlac, *mar
sin* deanaibh frithealadh d'a
chéile, mar dheadh stiùbh-
ardaibh air gràs eag-samhuil
Dé.
11 Ma labhras neach sam
bith, *labhradh e* mar bhriathr-
aibh[2] Dhé; ma tha neach
sam bith ri frithealadh, *dean-
adh se e* mar o'n chomas a
bheir Dia *dha;* chum gu'm
bi Dia air a ghlòrachadh anns
na h-uile nithibh tre Iosa
Criosd: dhasan gu robh
glòir agus cumhachd gu
saoghal nan saoghal. Amen.
12 A mhuinntir mo ghràidh,
na biodh iongantas oirbh
thaobh na deuchainn theint-
ich, a thig oirbh chum bhur
dearbhadh, mar gu'n tarl-
adh ni-éigin neo-ghnàthach
dhuibh:
13 Ach do bhrìgh gu bheil
sibh 'nur luchd-comhpairt do
fhulangasaibh Chriosd, dean-
aibh gàirdeachas; chum mar
an ceudna, ann an àm foill-
seachaidh a ghlòire, gu'n dean
sibh gàirdeachas le h-aoibh-
neas ro mhòr.
14 Ma mhaslaichear sibh
air son ainme Chriosd, *is sona
sibh;* oir a ta Spiorad na
glòire, agus Dhé a' gabhail
còmhnuidh oirbh; d'an
taobh-san gu deimhin tha e
faotainn toibheim, ach do 'ur
taobh-sa tha e air a ghlòrach-
adh.
15 Ach na fuilingeadh aon
agaibh mar mhortair, no *mar*
ghaduiche, no *mar* fhear
droch-bheirt, no mar neach
a ghabhas gnothuch ri nithibh
nach buin da.
16 Gidheadh ma *dh'fhuil-
ingeas duine* mar Chriosduidh,
na biodh nàire air; ach thug-
adh e glòir do Dhia as a leth
so.
17 Oir *thàinig* an t-àm anns
an tòisich breitheanas aig tigh
Dhé: agus ma thòisicheas e
againne, ciod *is* crìoch dhoibh-
san a tha eas-ùmhal do shois-
geul Dé?
18 Agus ma's ann air éigin
a thèarnar am fìrean, c'àit an
taisbein an duine mi-dhiadh-
aidh agus am peacach e féin?
19 Uime sin, an dream a
dh'fhuilingeas a réir toile Dé,
earbadh iad an anama *ris-san*
ann an deanamh maith, mar
ri Cruithear dìleas.

CAIB. V.

1 *Chuir Peadar impidh air na seanairibh treud Dhé a bheathachadh;* 5 *air an òigridh bhi ùmhal,* 8 *agus orra uile bhi stuama, faireil, agus daingean sa' chreidimh;* 9 *agus cur an aghaidh ar namhaid an-iochdmhoir an diabhuil.*

NA seanairean a ta 'nur
measg tha mi ag earail,
air bhi dhomh féin a' m'
sheanair mar an ceudna, agus
a'm' fhianuis air fulangas-

[1] *stuama.* [2] *oracla.*

aibh Chriosd, agus mar an
ceudna a'm' fhear comhpairt
do'n ghlòir sin, a tha gu bhi
air a foillseachadh :
2 Beathaichibh treud Dhé
a tha 'nur measg, a' gabhail
cùraim *dheth*, cha'n ann a
dh'aindeoin, ach gu deònach ;
cha'n ann air son buannachd
shalaich, ach le h-inntinn
ealamh ;
3 Ni mò mar thighearnaibh
os ceann oighreachd *Dhé*, ach
mar dhream a tha 'nan eisem-
pleiribh do'n treud.
4 Agus an uair a dh'fhoill-
sichear an t-àrd-bhuachaill,[1]
gheibh sibh crùn na glòire
nach searg as.
5 Mar an ceudna a dhaoine
òga, bithibh ùmhal do na
seanairibh : seadh, bithibh
uile ùmhal d'a chéile, agus
bithibh air bhur sgeadachadh
le h-irioslachd : oir tha Dia
a' cur an aghaidh nan uaibh-
reach, ach a' toirt gràis
dhoibh-san a tha iriosal.
6 Uime sin irioslaichibh
sibh féin fo làimh chumhachd-
aich Dhé, chum as gu'n
àrdaich e sibh ann an àm
iomchuidh :
7 A' tilgeadh bhur n-uile
chùraim [2] airsan ; oir a ta
cùram aige dhibh.
8 Bithibh stuama, deanaibh
faire ; do bhrìgh gu bheil
bhur namhaid an diabhul,
mar leòmhan beuchdach, ag
imeachd mu'n cuairt a' sir-
eadh cò a dh'fheudas e shlug-
adh suas.
9 Cuiribh-sa 'na aghaidh,
air dhuibh bhi daingean sa'
chreidimh, agus fhios a bhi
agaibh gu bheil na fulangais
cheudna air an coimhlionadh
ann bhur bràithribh, a tha
san t-saoghal.
10 Ach gu deanadh Dia
féin nan uile ghràs, a ghairm
sinne chum a ghlòire shiorr-
uidh tre Iosa Criosd, an déigh
dhuibh fulang rè ùine bhig,
iomlan sibh ; gu daingnich-
eadh, gu neartaicheadh, gu
socraicheadh e sibh.
11 Dhasan *gu robh* glòir
agus cumhachd, gu saoghal
nan saoghal. Amen.
12 Le Siluanus bràthair
dìleas, (a réir mo bharail-sa,)
sgrìobh mi do 'ur n-ionns-
uidh[3] gu h-aithghearr, a' teag-
asg, agus a' deanamh fianuis,
gur e so fìor-ghràs Dhé, anns
am bheil sibh 'nur seasamh.
13 Tha *an eaglais* ann am
Babilon, a thaghadh maille
ribhse, a' cur fàilte oirbh,
agus Marcus mo mhac.
14 Cuiribh fàilte air a chéile
le pòig ghràidh. Sìth *gu robh*
maille ribh uile a tha ann an
Iosa Criosd. Amen.

---

[1] *an t-àrd-aodhaire.*
[2] *ro-chùraim.*
[3] *thugaibh.*

DARA LITIR CHOITCHIONN AN ABSTOIL
PHEADAIR.

CAIB. I.

1 *Chum luchd-aidmheil na creidimh a dhaingneachadh an dòchas meud-achaidh gràis Dé,* 5 *chuir Peadar impidh orra le creidimh agus deadh oibribh, an gairm a dheanamh cinnteach:* 12 *bha e cùramach mu so chur an cuimhne dhoibh, do bhrìgh gu robh fios aige a bhàs bhi 'm fagus.*

SIMON Peadar, seirbhis-
each agus abstol Iosa
Criosd, dhoibh-san a fhuair
an creidimh luachmhor ceud-
na ruinne, tre fhìreantachd
ar Dé agus ar Slànuighir[1]
Iosa Criosd:
2 Gu robh gràs agus sìth
air am meudachadh dhuibh,
tre eòlas Dé, agus Iosa ar
Tighearna,
3 A réir mar a dheònuich
a chumhachd diadhaidh-san
dhuinne na nithe sin uile a
bhuineas do bheatha agus do
dhiadhachd, tre eòlas an ti
sin a ghairm sinn chum glòire,
agus deadh-bheus[2]:
4 Tre an d'thugadh dhuinn
geallanna ro mhòr agus luach-
mhor, chum d'an trìdsan gu'm
biodh sibhse air bhur dean-
amh 'nur luchd - comhpairt
do nàdur na diadhachd, air
dhuibh dol as o'n truaillidh-
eachd a ta anns an t-saoghal
tre ana-miann.
5 Agus a thuilleadh air
so[3], air deanamh an uile
dhìchill duibh-se, cuiribh ri
'ur creidimh, deadh-bheus[4];
agus ri deadh-bheus, eòlas;
6 Agus ri h-eòlas, stuaim[5];
agus ri stuaim, foighidin;
agus ri foighidin, diadh-
achd;
7 Agus ri diadhachd, gràdh
bràthaireil; agus ri gràdh
bràthaireil, seirc[6].
8 Oir ma bhios na nithe so
annaibh, agus pailte, bheir
iad *oirbh* gun bhi leasg, no
mi-thorrach ann an eòlas ar
Tighearna, Iosa Criosd.
9 Ach an ti aig nach 'eil
na nithe sin, tha e dall, agus
gearr-sheallach, a' dì-chuimh-
neachadh gu'n do ghlanadh
e o a sheann pheacaibh.
10 Uime sin, a bhràithre,
deanaibh tuilleadh dìchill
chum bhur gairm agus bhur
taghadh a dheanamh cinnt-
each: oir ma ni sibh na nithe
so, cha tuit sibh a chaoidh:
11 Oir mar sin frithealar
gu pailt dhuibh slighe a
steach do rìoghachd shiorr-
uidh ar Tighearn agus ar
Slànuighir Iosa Criosd.
12 Uime sin, cha dearmad
mi na nithe so ghnàth-chur
an cuimhne dhuibh, ged is
aithne dhuibh *iad*, agus ged
tha sibh air bhur daingneach-
adh san fhìrinn a làthair.

---

[1] *fìreantachd Dé agus ar Slànuighir.*
[2] *subhailc, cruadail.*
[3] *chum na crìche so.*

[4] *cruadal.* [5] *measarrachd.*
[6] *gràdh, carthanachd.*

13 Ach tha mi a' meas gur còir, am feadh a ta mi sa' phàilliun[1] so, sibhse a bhrosnuchadh le *'ur* cur an cuimhne :

14 Air dhomh fios a bhi agam gur fagus dhomh àm cur dhiom mo phàilliuinn so, amhuil a dh'fhoillsich ar Tighearn Iosa Criosd dhomh.

15 Ach ni mise dìchioll, chum an déigh dhomh siubhal, gu'm bi agaibh-sa gnàthchuimhne air na nithibh so.

16 Oir cha do lean sinne faoin-sgeulachda a dhealbhadh gu h-innleachdach, 'nuair a chuir sinn an céill duibh cumhachd agus teachd ar Tighearn Iosa Criosd, ach rinneadh sinn 'nar sùil-fhianuisibh air a mhòrachd-san.

17 Oir fhuair e o Dhia an t-Athair urram agus glòir, 'nuair a thàinig a' shamhuil so do ghuth d'a ionnsuidh o'n ghlòir òirdheirc[2], Is e so mo Mhac gràdhach-sa, anns am bheil mo mhòr-thlachd[3].

18 Agus chuala sinne an guth so a thàinig o nèamh, 'nuair a bha sinn maille ris air an t-sliabh naomh.

19 Tha againn mar an ceudna focal fàidheadaireachd a's cinntiche ; d'am maith a ni sibh aire a thoirt, mar do lòchran a tha toirt soluis uaith ann an ionad dorcha, gus an soillsich an là, agus an éirich an reult-mhaidne 'nur cridheachaibh :

20 Air dhuibh fhios so a bhi agaibh air tùs, nach 'eil fàidheadaireachd air bith do'n sgriobtuir o thogradh *dhaoine* féin.

21 Oir cha d'thàinig an fhàidheadaireachd a réir toil duine o shean : ach labhair daoine naomha Dhé, mar a sheòladh iad leis an Spiorad naomh.

CAIB. II.

1 *Roimh-innis Peadar mu thimchioll luchd-teagaisg bréige, a nochdadh am mi-dhiadhachd, agus an sgrios a thig araon orra féin agus air an luchd-leanmhuinn,* 7 *o'n saorar daoine diadhaidh, mar a shaoradh Lot à Sodom, &c.*

ACH bha fàidhean bréige mar an ceudna am measg an t-sluaigh, amhuil a bhios luchd-teagaisg bréige 'nur measgsa, dream a bheir a steach an uaignidheas saobhchreidimh[4] millteach, eadhon ag àicheadh an Tighearn a cheannaich iad, agus a bheir sgrios obann orra féin.

2 Agus leanaidh mòran an slighean millteach tre am faigh slighe na fìrinn mi-chliù.

3 Agus tre shannt ni iad ceannachd oirbh le briathraibh mealltach : dream nach 'eil am breitheanas a nis o chian a' deanamh moille, agus cha'n 'eil an sgrios a' turr-chodal[5].

4 Oir mur do chaomhain Dia na h-aingil a pheacaich, ach air dha an tilgeadh sìos do ifrinn, gu'n d'thug e thairis *iad* gu bhi air an coimhead ann an slabhraidhibh dorchadais, fa chomhair breitheanais ;

5 Agus nach do chaomhain e an seann saoghal, ach gu'n do shaor e Noah an t-ochdamh *pearsa,* searmonaiche fìreantachd, air dha an dìle[6] a thoirt air saoghal nan daoine mi-dhiadhaidh ;

---

[1] *bhothan.* [2] *àrd-urramaich.* [3] *le'm bheil mi làn-toilichte.*

[4] *dò-bharailean.* [5] *clò-chodal.* [6] *dìlinn, tuil.*

6 Agus a' tionnndadh caith-
riche Shodoim agus Ghomor-
ah gu luaithre [1], gu'n do dhìt
e le léir-sgrios *iad*, gan dean-
amh 'nam ball - sampuill [2]
dhoibh-san, a bhiodh mi-
dhiadhaidh an déigh sin ;
7 Agus gu'n do shaor e
Lot am fìrean, a bha fo
champar [3] le caithe - beatha
neo-ghloin nan aingidh :
8 (Oir chràidh an t-ion-
racan sin, agus e gabhail
còmhnuidh 'nam measg, 'an-
am fìreanta o là ga là, le bhi
faicinn agus a' cluinntinn *an*
gnìomharan an-dligheach :)
9 Is aithne do'n Tighearn
na daoine diadhaidh a shaor-
adh o bhuaireadh, agus na
daoine eucorach a choimhead
gu là a' bhreitheanais chum
peanas a dheanamh orra :
10 Ach gu h-àraidh iadsan
a leanas an fheòil ann an
ana-miann na neò - ghloine,
agus a ni tàir air uachdaran-
achd : Air dhoibh bhi an-
dàna, féin - thoileil, cha'n
eagal leo ana-cainnt a thoirt
dhoibh-san [4] a tha ann an
àirde-inbhe ·
11 An uair nach toir aingil
a's mò ann an neart agus ann
an cumhachd, casaid thoi-
bheumach 'nan aghaidh [5] am
fianuis an Tighearn.
12 Ach iadsan, mar ainmh-
idhean nàdurra eu-céillidh, a
rinneadh gu bhi air an glac-
adh an sgrios, air dhoibh bhi
labhairt gu toibheumach mu
na nithibh nach tuig iad,
sgriosar iad 'nan truaillidh-
eachd féin ;

[1] *luaith.* [2] *'nan 'samhlachas.*
[3] *air a shàrachadh.*
[4] *olc a labhairt umpa-san.*
[5] *breth-mhaslach an aghaidh a chéile.*
[6] *deadh-ghleus, deadh theachd an-tìr.*

13 Agus gheibh iad tuar-
asdal na h-euceirt, *mar* dhream
a mheasas mar shubhachas
sògh [6] san là : *is* smala iad
agus aobhar - maslaidh [7], a'
gabhail toileachas-inntinn
'nam mealltaireachd féin, am
feadh a ta iad air cuirmibh [8]
maille ribh ;
14 Aig am bheil an sùilean
làn do adhaltrannas, agus do
nach 'eil e'n comas sgur do
pheacadh ; a' mealladh an-
ama neo-shuidhichte ; aig am
bheil an cridhe air a chleach-
dadh ri gnìomharaibh sann-
tach ; clann nam mallachd :
15 A thréig an t-slighe
dhìreach, agus a chaidh air
seacharan, a' leantuinn slighe
Bhaalaim *mhic* Bhosoir [9], a
ghràdhaich duais na h-eucor-
ach ;
16 Ach a fhuair achmhasan
air son 'aingidheachd : oir
labhair an asal bhalbh le
cainnt duine, agus thoirmisg
i mi-chiall an fhàidh.
17 Is tobair gun uisge iad
so, neoil air an iomain le
iom-ghaoith ; fa chomhair am
bheil duibhre [10] an dorchadais
air a thasgaidh gu siorruidh.
18 Oir an uair a labhras
iad *briathran* atmhor [11] dìomh-
anais, meallaidh iad tre ana-
miannaibh na feòla, tre mhac-
nus [12], iadsan a chaidh gu
glan [13] as uatha - san a tha
caitheadh am beatha ann an
seacharan :
19 A' gealltuinn saorsa
dhoibh, agus gun annta féin
ach tràillean na truaillidh-
eachd : oir ge b'e ni le 'm

[7] *aineamha, sal.* [8] *féisdibh.*
[9] *Bheoir.* [10] *ceò.*
[11] *uaibhreach.* [12] *thruiseileachd*
[13] *car tamuill bhig.*

buadhaichear air duine, do'n ni sin féin tha e air a chur fo dhaorsa.

20 Oir an déigh dhoibh dol as o shalcharaibh an t-saoghail, tre eòlas an Tighearn agus an t-Slànuighir Iosa Criosd, ma bhios iad a rìs air an ribeadh annta, agus air an cur fo ghéill, tha an deireadh aca ni's miosa na an toiseach.

21 Oir b'fhearr dhoibh gun eòlas a bhi aca air slighe na fìreantachd, na, an déigh a h-eòlas fhaotainn, pilleadh o'n àithne naomh a thugadh dhoibh.

22 Ach thachair dhoibh a réir an t-sean-fhocail fhìrinnich, Phill am madadh air ais chum a sgeith féin; agus, A' mhuc a chaidh nigheadh, chum a h-aoirneagan[2] san làthaich[3].

CAIB. III.

1 *Thug Peadar cinnte do luchd-aidmheil na creidimh mu theachd Chriosd chum breitheanais, an aghaidh luchd-fanoid; 8 thug e rabhadh do dhaoine mi-dhiadhaidh o fhad-fhoighidin Dé, iad a ghreasadh an aithreachais: 12 chuir e mar an ceudna an céill am modh air an sgriosar an saoghal so.*

AN dara litir so, a mhuinntir mo ghràidh, tha mi a' sgrìobhadh do 'ur n-ionnsuidh[4] a nis; annta *le chéile* tha mi[5] a' brosnachadh bhur n-inntinn fhìor-ghloin le 'ur cur an cuimhne:

2 Chum gu'm bi sibh cuimhneachail air na briathraibh a labhradh roimh leis na fàidhibh naomha, agus air ar n-àithne-ne, abstola an Tighearn agus an t-Slànuighir:

3 Air dhuibh fhios so bhi agaibh air tùs, gu'n tig anns na làithibh deireannach luchd-fochaid[6], ag imeachd a réir an ana-miann féin.

4 Agus ag ràdh, C'àit am bheil gealladh a theachd? oir o choidil na h-aithriche, tha na h-uile nithe a' fantuinn mar *a bha iad* o thoiseach a' chruthachaidh.

5 Oir tha iad aineolach air so da'n deoin, gu'n robh na nèamha ann o chian, agus an talamh 'na sheasamh as an uisge, agus anns an uisge, tre fhocal Dé:

6 Tre'n deachaidh an saoghal a bha'n sin ann a sgrios, air teachd do'n dìlinn air.

7 Ach tha na nèamha agus an talamh a tha nis ann, leis an fhocal sin féin air an tasgaidh suas, *agus* air an gleidheadh fa chomhair teine air cheann là a' bhreitheanais, agus sgrios dhaoine aindiadhaidh.

8 Ach, a mhuinntir mo ghràidh, na bithibh-sa aineolach air an aon ni so, Gu *bheil* aon là aig an Tighearn mar mhìle bliadhna, agus mìle bliadhna mar aon là.

9 Cha'n 'eil an Tighearn mall a thaobh a gheallaidh, (mar a mheasas dream àraidh moille,) ach tha e fad-fhulangach do ar taobh-ne, gun toil aige dream sam bith a bhi caillte, ach na h-uile *dhaoine* theachd gu h-aithreachas.

10 Ach thig là an Tigh-

[1] *a h-aonairt. a h-eabradh.*
[2] *sa' chlàbar.*
[3] *sgrìobham chugaibh.*

[4] *anns am bheil mi.*
[5] *fanoid, sgeige.*

earna mar ghaduiche san
oidhche; anns an téid na
nèamha thairis le toirm
mhòir, agus *anns* an leagh
na dùile le dian-theas; agus
bithidh an talamh mar an
ceudna, agus na h-oibre a ta
air, air an losgadh suas.
11 Uime sin do bhrìgh
gu'm bi na nithe so uile air
an sgaoileadh as a chéile,
ciod a' ghnè dhaoine bu chòir
a bhi annaibh, ann an caithe-
beatha naomh, agus diadh-
achd,
12 Le sùil a bhi agaibh
ris, agus luathachadh[1] chum
teachd là Dhé, anns am bi
na nèamha, air dhoibh bhi
re theine, air an sgaoileadh o
chéile, agus anns an leaghar
na dùile le dian-theas?
13 Gidheadh tha dùil ag-
ainne ri nèamhaibh nuadha
agus talamh nuadh, a réir a
gheallaidh, anns an còmh-
nuich fìreantachd.
14 Uime sin, a mhuinntir
ionmhuinn, o tha dùil agaibh
ris na nithibh sin, deanaibh
bhur dìchioll chum gu faigh-
ear leis-san ann an sìth sibh,
gun smal agus neo-lochdach:
15 Agus measaibh gur
slàinte fad-fhulangas ar
Tighearn; amhuil a sgrìobh
ar bràthair gràdhach Pòl mar
an ceudna do 'ur n-ionnsuidh,
a réir a' ghliocais a thugadh
dha;
16 Amhuil mar 'na litrich-
ibh uile, a' labhairt annta
mu na nithibh so: anns am
bheil cuid do nithibh do-
thuigsinn, a tha an dream a
tha neo-fhòghlumta, agus neo-
sheasmhach a' fiaradh, amhuil
mar na sgriobtuirean eile,
chum an sgrios féin.
17 Ach sibhse, a mhuinntir
mo ghràidh, o's aithne dhuibh
na nithe so roimh-làimh, thug-
aibh aire, air eagal, air dhuibh-
se mar an ceudna bhi air
bhur tarruing air falbh le
seacharan nan daoine ain-
diadhaidh, gu'n tuit sibh o
bhur seasmhachd féin.
18 Ach fàsaibh ann an
gràs, agus *ann an* eòlas ar
Tighearn agus ar Slànuighir
Iosa Criosd. Dhasan *gu robh*
glòir a nis agus gu siorruidh[2].
Amen.

---

[1] *greasadh, cabhag a dheanamh.*

[2] *gu là na siorruidheachd.*

CEUD LITIR CHOITCHIONN AN ABSTOIL

EOIN.

CAIB. I.

1 *Labhair Eoin mu phearsa Chriosd, anns am bheil againn beatha mhaireannach, thaobh comh-chomuinn ri Dia;* 5 *ris an éigin duinn naomhachd beatha a chur, a dhearbadh fìrinn a' chomh-chomuinn sin, chum gu'm faigheamaid cinnte air maitheanas tre bhàs Chriosd.*

AN ni a bha ann o thùs, an ni a chuala sinne, a chunnaic sinn le ar sùilibh, air an d'amhairc sinn, agus a làimhsich ar làmha thaobh focail na beatha;

2 (Oir dh'fhoillsicheadh a' bheatha, agus chunnaic sinne *i*, agus tha sinn a' deanamh fianuis, agus a' cur an céill dhuibh-se na beatha maireannaich ud a bha maille ris an Athair, agus a dh'fhoillsicheadh dhuinne ;)

3 An ni a chunnaic agus a chuala sinn, tha sinn a' cur an céill duibh-se, chum gu'm bi agaibh-sa mar an ceudna comunn ruinne: agus gu fìrinneach tha ar comunn-ne ris an Athair, agus r'a Mhac Iosa Criosd.

4 Agus tha sinn a' sgrìobhadh nan nithe so do 'ur n-ionnsuidh, chum gu'm bi bhur gairdeachas coimhlionta.

5 Agus is i so an teachdaireachd a chuala sinn uaithsan, agus a tha sinn a' cur an céill dhuibh-se, Gur solus Dia, agus nach 'eil dorchadas air bith annsan.

6 Ma their sinn gu bheil comunn againn ris [1], agus sinn a' gluasad ann an dorchadas, tha sinn a' deanamh bréige, agus cha'n 'eil sinn a' deanamh na fìrinn :

7 Ach ma ghluaiseas sinn anns an t-solus, mar a tha esan san t-solus, tha comunn againn r'a chéile, agus glanaidh fuil Iosa Criosd a Mhic sinn o gach uile pheacadh.

8 Ma their sinn nach 'eil peacadh againn, tha sinn 'gar mealladh féin, agus cha'n 'eil an fhìrinn annainn.

9 Ma dh'aidicheas sinn ar peacanna, tha esan fìrinneach agus ceart, chum *ar* peacanna a mhaitheadh dhuinn, agus ar glanadh o gach uile neo-fhìreantachd.

10 Ma their sinn nach do pheacaich sinn, tha sinn a' deanamh breugaire dhethsan, agus cha'n 'eil 'fhocal annainn.

CAIB. II.

1 *Thug Eoin comhfhurtachd do luchd-aidmheil na creidimh an aghaidh peacaidh anmhuinneachd.* 3 *'Se fìor-eòlas Dé 'àitheantan a choimhead,* 9 *ar bràithrean a ghràdhachadh,* 15 *agus gun ghaol a thoirt do'n t-saoghal.*

MO chlann bheag, na nithe so tha mi a' sgrìobhadh do 'ur n-ionnsuidh, chum nach peacaich sibh. Agus ma pheacaicheas neach air bith, tha fear-tagraidh againn maille ris an Athair, Iosa Criosd am fìrean :

---

[1] *caidreabh againn ris.*

2 Agus is esan an ìobairt-
réitich air son ar peacanna
agus cha'n e air son ar peac-
anna a mhàin, ach mar an
ceudna air son *peacanna* an
t-saoghail uile.
3 Agus le so tha fhios
againn gur aithne dhuinn e,
ma choimhideas sinn 'àith-
eantan.
4 An ti a their, Is aithne
dhomh e, agus nach 'eil a'
coimhead 'àitheantan, is
breugaire e, agus cha'n 'eil
an fhìrinn ann.
5 Ach ge b'e choimhideas
'fhocal, ann-san gu deimhin
tha gràdh Dhé air a choimh-
lionadh: le so is aithne
dhuinn gu bheil sinn ann-
san.
6 An ti a their gu bheil
e fantuinn ann-san, is còir
dha-san mar an ceudna
gluasad, eadhon mar a
ghluais esan.
7 A bhràithre, cha'n 'eil
mi a' sgrìobhadh àithne nuadh
do 'ur n-ionnsuidh, ach seann
àithne, a bha agaibh o'n
toiseach: is i an t-seann
àithne am focal a chuala
sibh o thùs.
8 A rìs tha mi a' sgrìobh-
adh àithne nuaidh do 'ur n-
ionnsuidh, ni a ta fìor ann-
san agus annaibh-sa: do
bhrìgh gu'n d'imich an dorch-
adas thairis, agus gu bheil a
nis an solus fìor a' dealrach-
adh.
9 An ti a their gu bheil e
san t-solus, agus a tha fuath-
achadh a bhràthar, tha e san
dorchadas gus a nis.
10 An ti aig am bheil
gràdh d'a bhràthair, tha e
'na chòmhnuidh san t-solus,
agus cha'n 'eil aobhar oilbh-
eim air bith ann.
11 Ach an ti a ta fuathach-
adh a bhràthar, tha e anns
an dorchadas, agus ag im-
eachd anns an dorchadas,
agus cha'n aithne dha c'àit
am bheil e dol, do bhrìgh
gu'n do dhall an dorchadas a
shùilean.
12 Tha mi a' sgrìobhadh
do 'ur n-ionnsuidh, a chlann
bheag, do bhrìgh gu bheil
bhur peacanna, air am maith-
eadh dhuibh air sgàth 'ainme-
san.
13 Tha mi a' sgrìobhadh do
'ur n-ionnsuidh, aithriche, do
bhrìgh gu'm b' aithne dhuibh
esan *a ta* o thùs. Tha mi a'
sgrìobhadh do 'ur n-ionn-
suidh, òganacha, do bhrìgh
gu'n d'thug sibh buaidh air
an droch aon. Tha mi a'
sgrìobhadh do 'ur n-ionn-
suidh, a chlann bheag, do
bhrìgh gu'm b'aithne dhuibh
an t-Athair.
14 Sgrìobh mi do 'ur
n-ionnsuidh, aithriche, do
bhrìgh gu'm b'aithne dhuibh
an ti *a ta* ann o thùs.
Sgrìobh mi do 'ur n-ionn-
suidh, òganacha, do bhrìgh
gu bheil sibh làidir, agus gu
bheil focal Dhé 'na chòmh-
nuidh annaibh, agus gu'n
d'thug sibh buaidh air an
droch aon.
15 Na gràdhaichibh an
saoghal, no na nithe *a ta* san
t-saoghal. Ma ghràdhaicheas
neach air bith an saoghal,
cha 'n 'eil gràdh an Athar
ann.
16 Oir na h-uile a *ta* anns
an t-saoghal, ana-miann na
feòla, agus ana-miann nan
sùl, agus uabhar na beatha,
cha'n ann o'n Athair a tha
iad, ach o'n t-saoghal.
17 Agus siubhlaidh an

saoghal seachad, agus 'ana-
miann: ach an ti a ni toil
Dé, mairidh e chaoidh.
18 A chlann bheag, is i an
aimsir dheireannach a tha
ann: agus mar a chuala sibh
gu'n tig an t-ana-criosd, is
ann mar sin a ta nis iomadh
ana-criosd ann; o'm bheil
sinn a' tuigsinn gur i'n aim-
sir dheireannach a ta ann.
19 Chaidh iad a mach
uainne, ach cha robh iad
dhinn: oir nam biodh iad
dhinn, gu deimhin dh'fhan-
adh iad maille ruinn: ach
chaidh iad a mach, chum gu
deantadh follaiseach iad, nach
robh iad uile dhinn.
20 Ach tha agaibh-sa un-
gadh o'n ti naomh, agus is
aithne dhuibh na h-uile nithe.
21 Cha do sgrìobh mi do
'ur n-ionnsuidh, do bhrìgh
nach aithne dhuibh an fhìr-
inn; ach do bhrìgh gur aith-
ne dhuibh i, agus nach 'eil
breug air bith o'n fhìrinn.
22 Cò a tha 'na bhreug-
aire, ach esan a dh'àicheadh-
as gur e Iosa an Criosd?
Is e so an t-ana-criosd, a tha
'g àicheadh an Athar agus a'
Mhic.
23 Ge b'e neach a dh'àich-
eadhas am Mac, cha 'n
'eil an t-Athair aige: [ach
an ti a dh'aidicheas am Mac,
tha an t-Athair aige mar an
ceudna.]
24 Uime sin fanadh an ni
sin annaibh-sa a chuala sibh
o thùs. Ma dh'fhanas an
ni a chuala sibh o thùs ann-
aibh, fanaidh sibhse mar an
ceudna anns a' Mhac, agus
anns an Athair.
25 Agus is e so an gealladh
a gheall e dhuinn, *eadhon* a'
bheatha mhaireannach.
26 Sgrìobh mi na nithe so
do 'ur n-ionnsuidh, mu thim-
chioll na dream a tha 'gur
mealladh.
27 Ach tha an t-ungadh a
fhuair sibh uaith-san, a' fant-
uinn annaibh: agus cha 'n
'eil feum agaibh gu'n teagaisg-
eadh aon neach sibh: Ach,
mar a ta an t-ungadh so féin
'gur teagasg mu thimchioll
nan uile nithe, agus a ta e
fìor, agus nach breug e,
eadhon mar a theagaisg e
sibh, fanaibh ann.
28 Agus a nis, a chlann
bheag, fanaibh ann-san;
chum 'nuair a dh'fhoill-
sichear e, gu'm bi dànachd
againn, agus nach bi nàire
oirnn 'na làthair aig a
theachd.
29 Ma tha fhios agaibh gu
bheil esan fìreanta, tha fhios
agaibh gu bheil gach neach a
ni fìreantachd, air a bhreith[1]
uaith-san.

CAIB. III.

1 *Chuir an t-abstol an céill gràdh iongantach Dhé dhuinne, le sinn a dheanamh 'nar cloinn dha féin:* 3 *is còir dhuinn uime sin 'àith-eantan a choimhead le h-urram,* 11 *agus mar an ceudna gràdh bràth-aireil a bhi againn d'a chéile.*

FEUCHAIBH, ciod a'
ghnè ghràidh a thug an
t-Athair dhuinne, gu'n goirt-
eadh clann Dé dhinn! uime
sin cha'n aithne do'n t-saogh-
al sinn, do bhrìgh nach
b'aithne dha esan.
2 A mhuinntir mo ghràidh,
a nis is sinne mic Dhé; agus
cha 'n 'eil e soilleir fathast
ciod a bhitheas sinn: ach a
ta fhios againn, 'nuair a
dh'fhoillsichear esan, gu'm

[1] *air a ghineamhuin.*

bi sinn cosmhuil ris; oir chi
sinn e mar a ta e.
3 Agus gach neach aig am
bheil an dòchas so ann, glan-
aidh se e féin, mar a ta esan
glan.
4 Ge b'e neach a ni peac-
adh, tha e mar an ceudna a'
briseadh an lagha: oir is e
am peacadh briseadh an
lagha.
5 Agus tha fhios agaibh
gu'n d'fhoillsicheadh esan
chum ar peacanna thoirt air
falbh; agus cha'n 'eil peac-
adh sam bith ann-san.
6 Gach neach a dh'fhanas
ann-san, cha dean e peacadh:
ge b'e air bith a pheacaich-
eas, cha'n fhac e esan, agus
cha robh eòlas aige air.
7 A chlann bheag, na
mealladh neach air bith sibh:
an ti a ni fìreantachd is
fìrean e, mar is fìrean esan:
8 An ti a ni peacadh, is
ann o'n diabhul a ta e: oir
tha an diabhul a' peacachadh
o thùs. Is ann chum na
crìche so a dh'fhoillsicheadh
Mac Dhé, chum gu'n sgrios-
adh e oibre an diabhuil.
9 Ge b'e neach a ghineadh
o Dhia, cha dean e peacadh:
oir a ta a shìol-san a' fantuinn
ann; agus cha'n 'eil e'n
comas da peacadh a dhean-
amh, do bhrìgh gu'n do
ghineadh o Dhia e.
10 An so tha clann Dhé,
agus clann an diabhuil foll-
aiseach: Ge b'e neach nach
dean fìreantachd, cha'n ann
o Dhia a tha e, no an ti nach
gràdhaich a bhràthair.
11 Oir is i so an teachd-
aireachd a chuala sibh o thùs,
sinn a thoirt gràidh d'a chéile:
12 Cha'n ann mar Chain,
a bha o'n droch aon, agus a
mharbh a bhràthair: Agus
c'ar son a mharbh se e? A
chionn gu'n robh 'oibre féin
olc, agus *oibre* a bhràthar
fìreanta.
13 Na biodh ioghnadh
oirbh, mo bhràithre, ged dh'-
fhuathaicheas an saoghal
sibh.
14 Tha fhios againn gu'n
deachaidh sinn thairis o bhàs
gu beatha, do bhrìgh gu bheil
gràdh againn do na bràith-
ribh: an ti nach gràdhaich
a bhràthair, fanaidh e ann am
bàs.
15 Gach neach a dh'-
fhuathaicheas a bhràthair, is
mortair[1] e; agus tha fhios
agaibh nach 'eil aig mortair
sam bith a' bheatha mhair-
eannach a' fantuinn ann.
16 Le so is aithne dhuinn
gràdh *Dhé*, do bhrìgh gu'n
do chuir esan sìos 'anam féin
air ar son-ne: agus is còir
dhuinne *ar* n-anama féin a
chur sìos air son nam bràithre.
17 Agus ge b'e neach aig
am bheil maoin an t-saoghail
so, agus a chi a bhràthair ann
an uireasbhuidh, agus a
dhruideas a chridhe 'na agh-
aidh, cionnus a tha gràdh
Dhé a' gabhail còmhnuidh
ann-san.
18 Mo chlann bheag, na
gràdhaicheamaid ann am
focal, no ann an teangaidh;
ach ann an gnìomh agus ann
am fìrinn.
19 Agus le so is aithne
dhuinn gu bheil sinn do'n
fhìrinn, agus bheir sinn
dearbh-bheachd[2] do ar cridh-
eachaibh 'na làthair.

---

[1] *duin'-mharbhaiche.*

[2] *cinnteachd.*

20 Oir ma dhìteas ar cridhe
sinn, is mò Dia na ar cridhe,
agus is aithne dha na h-uile
nithe.

21 A mhuinntir mo ghràidh,
mur dìt ar cridhe sinn, tha
dànachd againn a thaobh
Dhé.

22 Agus ge b'e ni a dh'-
iarras sinn, gheibh sinn uaith
e, do bhrìgh gu bheil sinn a'
coimhead 'àitheantan, agus
a' deanamh nan nithe a tha
taitneach 'na fhianuis-san.

23 Agus is i so 'àithne-san,
gun creideamaid ann an ainm
a Mhic Iosa Criosd, agus
gu'n gràdhaicheamaid a
chéile, mar a thug esan
àithne dhuinn.

24 Agus an ti a choimh-
ideas 'àitheanta-san, tha e
gabhail còmhnuidh ann, agus
esan ann-san: agus le so is
aithne dhuinn gu bheil esan
a' fuireach annainn, o'n
Spiorad a thug e dhuinn.

CAIB. IV.

1 *Thug an t-abstol rabhadh dhoibh gun iad a chreidsinn gach uile luchd-teagaisg a ni bòsd as an Spiorad, ach an dearbhadh le riaghailtibh a' chreidimh chòitch-ionn:* 7 *bhrosnuich e iad le h-iomadh reuson gu gràdh bràthaireil.*

A MHUINNTIR ionmh-
uinn, na creidibh gach
uile spiorad, ach dearbhaibh
na spioradan, an ann o Dhia
a tha iad: do bhrìgh gu bheil
mòran do fhàidhibh bréige
air dol a mach do'n t-saoghal.

2 Le so aithnichibh Spior-
ad Dhé: gach uile spiorad a
dh'aidicheas gu'n d'thàinig
Iosa Criosd san fheòil, is ann
o Dhia a tha e.

3 Agus gach uile spiorad
nach aidich gu bheil Iosa
Criosd air teachd san fheòil,
cha'n ann o Dhia a tha e:
agus is e so *spiorad* sin an ana-
criosd, neach a chuala sibh
e bhi teachd, agus a nis tha
e cheana anns an t-saoghal.

4 A chlann bheag, tha
sibh-se o Dhia, agus thug sibh
buaidh orra-san; do bhrìgh
gur mò esan a ta annaibh-sa,
na esan a ta anns an t-saoghal.

5 Tha iadsan o'n t-saoghal:
uime sin tha iad a' labhairt
mu'n t-saoghal, agus tha'n
saoghal ag éisdeachd riu.

6 Tha sinne o Dhia: an
ti aig am bheil eòlas air Dia,
éisdidh e ruinne; an ti nach
'eil o Dhia, cha'n éisd e ruinn.
O so aithnichidh sinn spiorad
na fìrinn, agus spiorad an
t-seacharain.

7 A mhuinntir ionmhuinn,
gràdhaicheamaid a chéile: oir
is ann o Dhia tha'n gràdh;
agus gach neach a ghràdh-
aicheas, ghineadh o Dhia e,
agus is aithne dha Dia.

8 An ti nach gràdhaich,
cha'n aithne dha Dia; oir is
gràdh Dia.

9 An so dh'fhoillsicheadh
gràdh Dhé dhuinne, do bhrìgh
gu'n do chuir Dia aon ghin
Mhic do'n t-saoghal, chum
gu'm bitheamaid beò trìd-
san.

10 An so a ta gràdh, cha'n
e gu'n do ghràdhaich sinne
Dia, ach gu'n do ghràdhaich
esan sinne, agus gu'n do chuir
e a Mhac féin *gu bhi* 'na ìob-
airt-réitich air son ar peac-
anna.

11 A mhuinntir ionmhuinn,
ma ghràdhaich Dia sinne mar
sin, tha e mar fhiachaibh
oirnne a chéile a ghràdhach-
adh mar an ceudna.

12 Cha'n fhaca neach air
bith Dia riamh. Ma ghràdh-
aicheas sinn a chéile, tha Dià

'na chòmhnuidh annainn, agus tha a ghràdh air a choimhlionadh annainn.

13 O so is aithne dhuinn gu bheil sinne 'nar còmhnuidh ann-san, agus esan annainne, do bhrìgh gu'n d'thug e dhuinn d'a Spiorad.

14 Agus chunnaic sinn agus tha sinn a' deanamh fianuis, gu'n do chuir an t-Athair am Mac uaith mar Shlànuighear an domhain.

15 Ge b'e neach a dh'aidicheas gur e Iosa Mac Dhé, tha Dia 'na chòmhnuidh annsan, agus esan ann an Dia.

16 Agus fhuair sinn aithne air agus chreid sinn an gràdh a tha aig Dia dhuinn. Is gràdh Dia; agus an ti a tha fantuinn ann an gràdh, tha e 'na chòmhnuidh ann an Dia, agus Dia ann-san.

17 An so tha ar gràdh-ne air a dheanamh coimhlionta, chum gu'm bi againn dànachd ann an là a' bhreitheanais: do bhrìgh mar a tha esan, gur amhuil sin a tha sinne anns an t-saoghal so.

18 Cha'n 'eil eagal ann an gràdh; ach tilgidh gràdh diongmhalta[1] an t-eagal a mach; do bhrìgh gu bheil pian san eagal: an ti a tha eagalach, cha d'rinneadh coimhlionta ann an gràdh e.

19 Tha gràdh againne dhasan, do bhrìgh gu'n do ghràdhaich esan sinne an toiseach.

20 Ma their neach, Tha gràdh agam do Dhia, agus fuath aige d'a bhràthair, is breugaire e: oir an ti nach gràdhaich a bhràthair a chunnaic e, cionnus a dh'fheudas e Dia nach fac e a ghràdhachadh?

[1] *iomlan, foirfe.*

21 Agus an àithne so tha againn uaithsan, An ti a ghràdhaicheas Dia, gu'n gràdhaich e a bhràthair mar an ceudna.

CAIB. V.

1 *An ti leis an ionmhuinn Dia, is ionmhuinn leis a chlann, agus coimhididh e 'àitheantan, a ta eutrom, so-choimhead do na creidich.* 9 *'Se Iosa Mac Dhé; agus tha e comasach air sinne a thearnadh,* 14 *agus air ar n-urnuighean, a ni sinn air ar son féin, agus air son muinntir eile, a fhreagairt.*

GE b'e neach a chreideas gur e Iosa an Criosd, ghineadh o Dhia e; agus ge b'e ghràdhaicheas an ti a ghin, gràdhaichidh e mar an ceudna an ti a ghineadh leis.

2 O so is aithne dhuinn gu bheil gràdh againn do chloinn Dé, 'nuair a ghràdhaicheas sinn Dia, agus a choimhideas sinn 'àitheantan.

3 Oir is e so gràdh Dhé, sinn a choimhead 'àitheantan: agus cha 'n 'eil 'àitheanta-san trom[2].

4 Oir gach uile ni a ghinear o Dhia, bheir e buaidh air an t-saoghal: agus is i so a' bhuaidh a bhuadhaicheas air an t-saoghal, *eadhon* ar creidimh-ne.

5 Cò an ti a bhuadhaicheas air an t-saoghal, ach esan a tha creidsinn gur e Iosa Mac Dhé.

6 Is e so esan a thàinig tre uisge agus tre fhuil, Iosa Criosd; cha'n e tre uisge a mhàin, ach tre uisge agus fuil: agus is e an Spiorad a ni fianuis, do bhrìgh gur fìrinn an Spiorad.

7 Oir tha triuir a tha deanamh fianuis air nèamh, an t-Athair, am Focal, agus an

[2] *do-dheanta.*

Spiorad naomh: agus an
triuir sin is aon iad.
8 Agus tha triuir a tha
deanamh fianuis air an tal-
amh, an Spiorad, agus an
t-uisge, agus an fhuil: agus
thig an triuir sin r'a chéile
ann an aon.
9 Ma ghabhas sinn ri
fianuis dhaoine, 'si fianuis
Dé a's mò: oir is i so fianuis
Dé, a thug e mu thimchioll
a Mhic.
10 An ti a chreideas ann
am Mac Dhé, tha'n fhianuis
aige ann féin: an ti nach
creid Dia, rinn e breugaire
dheth, do bhrìgh nach do
chreid e an fhianuis a rinn
Dia mu thimchioll a Mhic.
11 Agus is i so an fhianuis,
gu'n d'thug Dia dhuinn beatha
mhaireannach: agus tha a'
bheatha so 'na Mhac.
12 An ti aig am bheil am
Mac, tha beatha aige: an ti
aig nach 'eil Mac Dhé, cha'n
'eil beatha aige.
13 Na nithe so sgrìobh mi
do 'ur n-ionnsuidh, a tha
creidsinn ann an ainm Mhic
Dhé; chum gu'm bi fios
agaibh gu bheil a' bheatha
mhaireannach agaibh, agus
chum gu'n creid sibh ann an
ainm Mhic Dhé.
14 Agus is e so an dòchas
a ta againn ann-san, ma dh'-
iarras sinn ni sam bith a réir
a thoile, gu'n éisd e ruinn.
15 Agus ma ta fhios againn
gu'n éisd e ruinn, ge b'e ni
a dh'iarras sinn, tha fhios
againn gu bheil ar n-iarrtuis
a dh'iarr sinn air againn.
16 Ma chi neach sam bith
a bhràthair a' peacachadh
peacaidh nach 'eil a chum
bàis, iarraidh e, agus bheir e
beatha dha, dhoibh-san nach
'eil a' peacachadh chum bàis.
Tha peacadh chum bàis ann:
a thaobh sin, cha'n 'eil mi
ag ràdh[1] gur còir dha guidh-
eadh.
17 Is peacadh gach uile
eucoir: agus tha peacadh ann
nach 'eil a chum bàis.
18 Tha fhios againn ge b'e
neach a ghineadh le Dia,
nach peacaich e; ach an ti
a ghineadh o Dhia, coimh-
ididh se e féin, agus cha
bhean an droch aon ris.
19 Tha fhios againn gur
ann o Dhia a tha sinne, agus
tha'n saoghal uile 'na luidhe
san olc.
20 Agus tha fhios againn
gu'n d'thàinig Mac Dhé, agus
gu'n d'thug e tuigse dhuinn,
chum gu'm b'aithne dhuinn
esan a ta fìor: agus tha sinne
ann-san a ta fìor, ann a Mhac
Iosa Criosd. Is e so an Dia
fìor, agus a' bheatha mhair-
eannach.
21 A chlann bheag, coimh-
idibh sibh féin o ìodholaibh.
Amen.

---

[1] *ni'n abram.*

DARA LITIR AN ABSTOIL

EOIN.

CAIB. I.

1 Chomhairlich Eoin do mhnaoi òir-dheirc' àraidh agus d'a cloinn buanachadh anns a' chreidimh agus ann an gràdh Criosdaidh, 8 air eagal gu'n cailleadh iad duais na h-aidmheil a rinn iad roimh; 10 agus gun ghnothuch a bhi aca ris na mealltairibh sin nach toir fìor-theagasg Iosa Criosd leo d'an ionnsuidh.

AN seanair chum na ban-
tighearna taghta, agus
chum a cloinne, a's ionmh-
uinn leam-sa anns an fhìrinn,
agus cha'n ann leam-sa
mhàin, ach leo-san uile mar
an ceudna a ghabh eòlas air
an fhìrinn ;
2 Air son na fìrinn a tha
'na còmhnuidh annain-ne,
agus a bhios maille ruinn gu
bràth :
3 Gràs, tròcair, *agus* sìth
gu robh maille ribh o Dhia
an t-Athair, agus o'n Tigh-
earn Iosa Criosd Mac an
Athar, ann am fìrinn agus
ann an gràdh.
4 Bha gàirdeachas mòr
orm, do bhrìgh gu'n d'fhuair
mi cuid do d' chloinn-sa ag
imeachd anns an fhìrinn, a
réir mar a fhuair sinne àithne
o'n Athair.
5 Agus a nis guidheam
ort, a bhan-tighearn, cha'n e
mar gu'n sgrìobhainn àithne
nuadh a d'ionnsuidh, ach *an
àithne* a bha againn o thùs,
gun gràdhaicheamaid a'
chéile.
6 Agus is e so an gràdh,
gu'n imicheamaid a réir 'àith-
eanta-san. 'S i so an àithne,
mar a chuala sibh o thùs,
gu'n imicheadh sibh innte.
7 Oir tha mòran mheall-
tairean air teachd a steach
do'n t-saoghal, nach 'eil ag
aideachadh gu bheil Criosd
air teachd san fheòil. Is
mealltair so agus ana-criosd.
8 Thugaibh aire dhuibh
féin, nach caill sinn [1] na
nithe sinn a shaothraich
sinn [2], ach gu faigh sinn làn-
duais.
9 Ge b'e neach a bhriseas
an lagh, agus nach fan ann
an teagasg Chriosd, cha'n 'eil
Dia aige : an ti a dh'fhanas
ann an teagasg Chriosd, tha
araon an t-Athair agus am
Mac aige.
10 Ma thig neach air bith
do 'ur n-ionnsuidh, agus nach
toir e an teagasg so leis, na
gabhaibh e steach do *'ur* tigh,
agus na abraibh ris, Gu ma
subhach dhuit [3].
11 Oir ge b'e neach a their
ris, Gu ma subhach dhuit, tha
comh-pairt aige d'a dhroch
oibribh.
12 Air dhomh mòran a bhi
agam r'a sgrìobhadh do 'ur
n-ionnsuidh, cha b'àill leam

---

[1] *sibh.*

[2] *anns an do shaothraich sinn, air son an do shaothraich sinn, a bhuannaich sinn, a bhuannaich sibh.*

[3] *Gu'n soirbhichear leat.*

sgrìobhadh le paipeir agus dubh ; ach tha dòchas agam teachd do 'ur n-ionnsuidh, agus labhairt beul ri beul, chum gu'm bi ar gàirdeachas coimhlionta.
13 Tha clann do pheathar taghta a' cur fàilte ort. Amen.

TREAS LITIR AN ABSTOIL
EOIN.

CAIB. I.

1 *Mhol an t-abstol Gaius air son a dhiadhachd,* 5 *agus 'aoidheachd do'n fhìor luchd-teagaisg ;* 9 *agus air an làimh eile rinn e gearan air gnàthachadh mi-chàirdeil Dhiotrepheis uaibhrich ;* 11 *dh'innis e nach còir 'eisempleir-san a leantuinn ;* 12 *agus thug e teisteas sonraichte do'n deadh iomaradh a bha aig Demetrius.*

AN seanair chum Ghaiuis ghràdhaich, a's ionmhuinn leam san fhìrinn.
2 A *bhràthair* ghràdhaich, 'se mo ghuidheadh thaobh[1] gach uile ni gu'n soirbhicheadh leat agus gu'm biodh tu slàn, mar a ta soirbheachadh le t' anam.
3 Oir rinn mi gàirdeachas gu mòr 'nuair a thàinig na bràithrean, agus a rinn iad fianuis do'n fhìrinn a tha annad-sa[2], mar a ta thusa ag imeachd san fhìrinn.
4 Cha 'n 'eil gàirdeachas agam a's mò na bhi cluinntinn gu bheil mo chlann ag imeachd san fhìrinn.
5 A *bhràthair* ghràdhaich, is dìleas a ni thu gach ni a ta thu deanamh do na bràithribh, agus do choigrich ;
6 Muinntir a rinn fianuis air do ghràdh an làthair na h-eaglais : ma bheir thu air an aghaidh iad 'nan slighe mar is cubhaidh do Dhia, is maith a ni thu :
7 Oir chaidh iad a mach air sgàth 'ainme-san, gun ni air bith a ghabhail o na Cinnich.
8 Uime sin, tha e mar fhiachaibh oirnne gabhail r'an leithidibh sin, chum gu'm bitheamaid 'nar comhshaothraichibh do'n fhìrinn.
9 Sgrìobh mi[3] chum na h-eaglais : ach cha ghabh Diotrephes, leis am miann àrd-cheannas a bhi aige 'nam measg, ruinne.
10 Uime sin ma thig mi, cuiridh mi an cuimhne[4] 'oibre a ta e deanamh, a' bith-labhairt 'nar n-aghaidh le briathraibh aingidh[5] : agus cha leoir leis sin, ach ni mò a tha e féin, a' gabhail ris na bràthraibh, agus tha e a' bacadh na dream leis am b'àill, agus 'gan tilgeadh mach as an eaglais.
11 A *bhràthair* ghràdhaich,

---

1 *roimh.* 2 *do t'fhìrinn-sa.* 3 *Sgrìobhainn.* 4 *cuimhnichidh mi.*

5 *naimhdeil, mì-runach.*

na lean an ni a ta olc, ach
an ni a ta maith. An ti a ni
maith, is ann o Dhia a ta e;
ach an ti a ni olc, cha'n fhac
e Dia.
12 Tha deadh theisteas air
Demetrius o na h-uile, agus
o'n fhìrinn féin: agus tha
sinne *mar an ceudna* a' dean-
amh fianuis; agus tha fios
agaibh gu bheil ar fianuis-ne
fìor.
13 Bha mòran agam
sgrìobhadh, ach cha'n àill
leam sgrìobhadh le dubh agus
peann a d'ionnsuidh:
14 Ach tha dòchas agam
t'fhaicinn gun dàil, agus
labhraidh sinn beul ri beul.
Sìth maille riut. Tha na
càirdean a' cur fàilte ort.
Cuir fàilte air na càirdibh air
an ainm.

LITIR CHOITCHIONN AN ABSTOIL

IUDAIS.

CAIB. I.

1 Bhrosnuich an t-abstol luchd-aidmheil na creidimh gu bhi bunaiteach: 4 Tha luchd-teasgaisg bréige air teachd a steach 'nam measg chum am mealladh; agus tha peanas ro eagalach air ulluchadh fa chomhair na muinntir sin, air son an droch theagaisg agus an caithe-beatha mhi naomha, &c.

IUDAS seirbhiseach Iosa Criosd, agus bràthair Sheumais, chum na dream a tha air an naomhachadh le Dia an t-Athair, agus air an coimhead le Iosa Criosd, air an gairm:
2 Gu robh tròcair, agus
sìth, agus gràdh air am meud-
achadh dhuibh-sa.
3 A mhuinntir ionmhuinn,
air dhomh an uile dhìchioll[1]
a dheanamh chum sgrìobh-
adh do 'ur n-ionnsuidh mu
thimchioll na slàinte choit-
chionn[2], b'fheumail domh
sgrìobhadh do bhur n-ionn-
suidh, 'gur n-earalachadh[3]
sibh a chathachadh gu dì-
chiollach air son a' chreidimh
a thugadh aon uair do na
naoimh.
4 Oir ghoid[4] daoine àraidh
a steach, a dh'orduicheadh
roimh[5] o shean chum an
dìtidh so, *daoine* mi-dhiadh-
aidh, a' tionndadh gràis ar
Dé-ne gu macnus, agus ag
àicheadh Dhé, a's aon Uachd-
aran ann, agus ar Tighearna
Iosa Criosd.
5 Uime sin is àill leam
bhur cur an cuimhne, ged
bha fhios agaibh aon uair[6]
air so, cionnus an déigh do'n
Tighearn am pobull a shaor-
adh á tìr na h-Eiphit, a sgrios
e an déigh sin an dream nach
do chreid.
6 Agus na h-aingil nach
do ghléidh an ceud inbhe,
ach a dh'fhàg an àite-còmh-

---

[1] *chabhag.* [2] *chùmanta.*
[3] *a' cur impidh oirbh.* [4] *dh'eulaigh.*

[5] *a sgrìobhadh roimh.*
[6] *roimh.*

nuidh féin, choimhid e ann
an geimhlibh siorruidh fo
dhorchadas, fa chomhair
breitheanais an là mhòir.
7 Amhuil a ta Sodom agus
Gomorah, agus na bailte
mu'n cuairt orra, a thug iad
féin thairis do strìopachas air
a' mhodh cheudna, agus a
bha leantuinn feòla coimh-
ich, air an cur suas 'nam
ball - sampuill [1], a' fulang
dioghaltais teine shiorruidh.
8 Mar an ceudna fòs tha
an luchd - bruadair [2] sin a'
salachadh na feòla, a' dean-
amh tàir air uachdaranachd,
agus a' labhairt gu toibheum-
ach [3] air àrd-inbhibh.
9 Gidheadh cha do ghabh
Michael an t - àrd - aingeal,
'nuair a chathaich e an agh-
aidh an diabhuil, agus a rinn
e deasboireachd mu chorp
Mhaois, dànadas air casaid
thoibheumach a thoirt 'na
aghaidh, ach thubhairt e, Gu
cronuicheadh an Tighearn
thu.
10 Ach tha'n dream sin a'
labhairt gu toibheumach air
na nithibh [4] nach aithne
dhoibh : ach na nithe sin
a's aithne dhoibh air mhodh
nàdurra, mar ainmhidhibh
gun reusan, tha iad 'gan
truailleadh féin annta.
11 Is an - aoibhin doibh !
oir dh'imich iad ann an slighe
Chain, agus ruith iad gu
togarrach ann an seacharan
Bhalaaim air ghaol tuarasd-
ail, agus sgriosadh iad ann
an ana-cainnt cheannaircich
Chore.
12 Is smala iad sin ann
bhur cuirmibh gràidh, 'nuair
a tha iad air cuirmibh maille
ribh, 'gam beathachadh féin
gun eagal : *is* neòil *iad* gun
uisge, air an giùlan mu'n
cuairt le gaothaibh ; craobhan
searg-mheasach, gun toradh ;
dà uair marbh, air an spìon-
adh as am freumhaibh ;
13 Garbh-thonna [5] na fairge,
a sgeitheas an nàire féin mar
chobhar ; reulta seachranach,
d'am bheil duibhre an dorch-
adais gu siorruidh air a thasg-
aidh.
14 Agus rinn Enoch mar
an ceudna, an seachdamh
pearsa o Adhamh, fàidhead-
aireachd orra sin, ag ràdh,
Feuch, tha'n Tighearn a'
teachd le deich mìle d'a
naomhaibh [6],
15 A dheanamh breithean-
ais air na h-uile, agus chum
iadsan uile a tha mi-dhiadh-
aidh 'nam measg fhàgail ris,
a thaobh an uile ghnìomhara
mi-dhiadhaidh a rinn iad gu
mi-dhiadhaidh, agus a thaobh
an uile *bhriathar* cruaidhe, a
labhair peacaich mi-dhiadh-
aidh 'na aghaidh.
16 Is luchd cànrain agus
gearain an dream so, a tha 'g
imeachd a réir an ana-miann
féin ; agus tha'm beul a'
labhairt *bhriathar* atmhor [7],
agus iad a' gabhail iongantais [8]
do phearsaibh dhaoine air
sgàth buannachd.
17 Ach cuimhnichibh-sa, a
mhuinntir mo ghràidh, na
focail a labhradh roimh le
abstolaibh ar Tighearna Iosa
Criosd ;
18 Mar a thubhairt iad

[1] *'nan samhlachas.*
[2] *luchd-bruadair neòghlan.*
[3] *gu tàir-chainnteach, maslach.*
[4] *labhairt uilc mu na nithibh.*
[5] *Fiadh-thonna.*
[6] *le 'dheich mìltibh naomha.*
[7] *uaibhreach.*
[8] *a' toirt mòr-mheas.*

ribh, gu'm biodh anns an aimsir dheireannaich luchd-fanoid, a ghluaiseadh a réir an ana-mianna mi-dhiadhaidh féin.

19 'S iad sin an dream a sgaras iad féin o *chàch*, coll-aidh [1], gun an Spiorad aca.

20 Ach air bhi dhuibh-se, a mhuinntir ionmhuinn, 'gur togail féin suas ann bhur creidimh ro naomha, a' dean-amh urnuigh san Spiorad naomh,

21 Coimhidibh sibh féin ann an gràdh Dhé, le sùil ri tròcair ar Tighearna Iosa Criosd chum na beatha mair-eannaich.

[1] *nàdurra, feòlmhor.*
[2] *a ta air a shalachadh leis an fheòil.*

22 Agus gabhaibh truas do dhream àraidh, a' deanamh eadar-dhealachaidh :

23 Agus tèarnaibh dream eile le h-eagal, 'gan spìonadh as an teine ; a' fuathachadh eadhon an eudaich air am bheil smal na feòla [2].

24 A nis dha-san a tha comasach air bhur gleidheadh o thuisleadh, agus *bhur* cur gu neo-lochdach an làthair a ghlòire le h-aoibhneas ro mhòr.

25 Do'n Dia a ta mhàin glic, ar Slànuighear, *gu robh* glòir agus mòralachd, neart [3] agus cumhachd, a nis agus air feadh nan uile linn. Amen.

[3] *tighearnas, uachdaranachd.*

TAISBEAN.

EOIN AN DIADHAIR.

CAIB. I.

1 *Sgrìobh Eoin a thaisbean chum seachd eaglaisean na h-Asia, a tha air an ciallachadh leis na seachd coinnleiribh òir.* 7 *Teachd Chriosd :* 14 *A chumhachd glòr-mhor, agus a mhòralachd.*

TAISBEAN Iosa Criosd, a thug Dia dha, a dh'-fhoillseachadh d'a sheirbh-isich nithe a's éigin teachd gu crìch ann an ùine ghearr ; agus chuir a teachdaireachd uaith, agus le 'aingeal féin dh'fhoillsich e *iad* d'a sheirbh-iseach Eoin :

2 A rinn fianuis air focal Dé, agus air teisteas Iosa Criosd, agus air gach ni a chunnaic e.

3 *Is* beannaichte an ti a leughas, agus iadsan a dh'-éisdeas ri briathraibh na fàidheadaireachd so, agus a choimhideas na nithe a tha sgrìobhta innte : oir tha'n t-àm am fagus.

4 EOIN chum nan seachd eaglaisean a ta san Asia ; Gràs dhuibh, agus sìth o'n Ti a ta, agus a bha, agus a ta ri teachd ; agus o na seachd spioradaibh a tha 'm fianuis a righ-chaithreach-san ;

5 Agus o Iosa Criosd, an
fhianuis fhìor, an ceud-ghin
o na marbhaibh, agus uachd-
aran rìghre na talmhainn:
Dha-san a ghràdhaich sinn,
agus a dh'ionnlaid sinn o ar
peacaibh 'na fhuil féin,
6 Agus a rinn rìghre dhinn
agus sagairt do Dhia agus d'a
Athair-san; dhasan *gu robh*
glòir agus cumhachd gu
saoghal nan saoghal. Amen.
7 Feuch, tha e teachd le
neulaibh; agus chi gach sùil
e, agus iadsan *mar an ceudna*
a lot e[1]: agus ni uile
threubha na talmhainn caoidh
air a shon-san: gu ma h-
amhluidh bhitheas. Amen.
8 Is mise Alpha agus
Omega, an toiseach agus an
deireadh, tha an Tighearn
ag radh, a ta, agus a bha,
agus a ta ri teachd, an t-Uile-
chumhachdach.
9 Bha mise Eoin, bhur
dearbh-bhràthair, agus bhur
companach[2] ann an àmh-
ghar, agus ann an rìoghachd
agus am foighidin Iosa Criosd,
anns an eilean[3] ris an abrar
Patmos, air son focail Dé,
agus air son fianuis Iosa
Criosd.
10 Bha mi san Spiorad air
là an Tighearn, agus chuala
mi air mo chùlaobh guth
mòr, mar *ghuth* trompaid.
11 Ag ràdh, Is mise Alpha
agus Omega, an ceud neach
agus an neach deireannach:
agus Sgrìobh-sa ann an leabh-
ar an ni a chi thu, agus cuir
e chum nan seachd eaglaisean
a tha san Asia; chum Ephe-
suis, agus chum Smirna, a-
gum chum Phergamois, agus
chum Thiatira, agus chum
Shardis, agus chum Phila-
delphia, agus chum Laodicea.
12 Agus thionndaidh mi a
dh'fhaicinn a ghutha a labh-
air rium. Agus air tionn-
dadh dhomh, chunnaic mi
seachd coinnleirean òir;
13 Agus am meadhon nan
seachd coinnleirean, *neach*
cosmhuil ri Mac an duine,
air an robh eudach a ràinig
sìos gu 'shàilibh, agus crios-
laichte[4] le crios òir mu
'chìochaibh.
14 *Bha* a cheann agus 'fholt
geal mar oluinn ghil, mar
shneachda; agus a shùilean
mar lasair theine;
15 Agus a chosa cosmhuil
ri umha[5] fìor-ghlan, mar
gu'm bitheadh iad a' dearg-
losgadh ann an àmhuinn;
agus a ghuth mar thoirm
mhòran uisgeachan.
16 Agus bha aige 'na làimh
dheis seachd reultan: agus
claidheamh geur dà fhaobh-
air a' teachd a mach as a
bheul: agus *bha* a ghnùis
mar a' ghrian a' dealrachadh
'na làn neart.
17 Agus an uair a chunnaic
mi e, thuit mi sìos aig a chos-
aibh an riochd mairbh: agus
chuir e a làimh dheas orm,
ag ràdh rium, Na biodh eagal
ort: is mise an ceud neach
agus an neach deireannach.
18 *Is mise* an ti a ta beò,
agus a bha marbh; agus,
feuch, tha mi beò gu saoghal
nan saoghal, Amen; agus
tha iuchraiche ifrinn[6] agus
a' bhàis agam.

---

[1] *a throimh-lot, a shàth e troimh.*
[2] *fear-comuinn.*
[3] *oilean, innis.* [4] *criosraichte.*
[5] *prais.*
[6] *na h-uaighe, an t-saoghail ri teachd.*

19 Sgrìobh na nithe a
chunnaic thu, agus na nithe
a ta ann, agus na nithe a
bhitheas an déigh so:
20 Rùn - dìomhair nan
seachd reultan a chunnaic
thu ann am làimh dheis, agus
nan seachd coinnleirean òir.
Is iad na seachd reultan,
aingil nan seachd eaglaisean:
agus is iad na seachd coinn-
leirean a chunnaic thu, na
seachd eaglaisean.

CAIB. II.

1 Ciod a dh'àithneadh do Eoin a sgrìobhadh chum aingle, (is iad sin, ministeirean,) nan eaglaisean, 1 Ephesuis, 8 Smirna, 12 Phergamois, 18 Thiatira: agus ciod a ta air a mholadh, no a fhuaradh uireasbhuidheach annta-san.

1 CHUM aingil[1] eaglais E-
phesuis, Sgrìobh; Is iad
so na nithe a ta an ti a tha
cumail nan seachd reultan
'na làimh dheis, a tha 'g im-
eachd ann am meadhon nan
seachd coinnleirean òir, ag
ràdh;
2 Is aithne dhomh t'oibre,
agus do shaothair, agus t'-
fhoighidin, agus nach urr-
ainn thu giùlan leo-san a tha
olc; agus gu'n do dhearbh
thu iadsan a their gur abstoil
iad féin, agus nach eadh, agus
gu'n d'fhuair thu iad breug-
ach;
3 Agus gu'n do ghiùlain
thu, agus gu bheil foighidin
agad, agus air sgàth m'ainme-
sa gu'n d'rinn thu saothair,
agus nach d'thug thu thairis.
4 Gidheadh, tha *ni-éigin*
agam a' d' aghaidh, do bhrìgh
gu'n do thréig thu do cheud
ghràdh.
5 Cuimhnich uime sin cia
uaith a thuit thu, agus gabh
aithreachas, agus dean na
ceud oibre; no thig mi ort gu
grad, agus atharraichidh mi
do choinnleir as 'àit, mur
gabh thu aithreachas.
6 Ach a ta so agad, gur
fuathach leat oibre nan Nicol-
aiteach, nithe mar an ceudna
a's fuathach leam-sa.
7 An ti aig am bheil cluas,
éisdeadh e ciod a ta an Spior-
ad ag ràdh ris na h-eaglais-
ibh; Do'n ti a bhuadhaich-
eas bheir mise r'a itheadh do
chraoibh na beatha, a tha ann
am meadhon phàrrais Dé.
8 Agus chum aingil eag-
lais Smirna, sgrìobh, Na nithe
so a ta esan ag ràdh, an ti a's
e'n ceud neach agus an neach
deireannach, a bha marbh,
agus a tha beò;
9 Is aithne dhomh t'oibre,
agus t'àmhghar, agus do
bhochdainn, (gidheadh a ta
thu beartach[2],) agus *is aithne
dhomh* toibheum na muinntir
a their gur Iudhaich iad féin,
agus nach eadh, ach sionagog
Shàtain.
10 Na biodh eagal ort
roimh aon do na nithibh sin
a dh'fhuilingeas tu: feuch,
tilgidh an diabhul cuid dhibh
ann am prìosan, chum gu'n
dearbhar sibh; agus bithidh
àmhghar[3] agaibh rè dheich
làithean: bi-sa fìrinneach gu
bàs, agus bheir mise dhuit
crùn na beatha.
11 An ti aig am bheil cluas,
éisdeadh e ciod a ta an Spior-
ad ag ràdh ris na h-eaglaisibh:
An ti a bheir buaidh, cha
chiurrar leis an dara bàs e.
12 Agus chum aingil na
h-eaglais a *ta* ann am Perga-

---

[1] *theachdair.* [2] *saoibhir.* [3] *trioblaid.*

mos, sgrìobh; Na nithe so
a ta esan, aig am bheil an
claidheamh geur dà fhaobh-
air, ag ràdh :
13 Is aithne dhomh t'oibre,
agus c'àit am bheil thu a'd'
chòmhnuidh, *eadhon* far *am*
bheil caithir Shàtain : agus a
ta thu a' cumail m' ainme-sa
gu daingean, agus cha d'
àicheadh thu mo chreidimh,
eadhon anns na làithibh sin
anns *an robh* Antipas 'na
fhianuis[1] fhìrinneach dhomh,
a mharbhadh 'nur measg, far
am bheil Sàtan 'na chòmh-
nuidh.
14 Gidheadh, tha beagan
agam a'd' aghaidh, do bhrìgh
gu bheil agad an sin an dream
a tha cumail teagaisg Bhal-
aaim, a theagaisg do Bhalac
ceap-tuislidh a chur roimh
chloinn Israeil, chum nithe
a dh'ìobradh do ìodholaibh
itheadh, agus strìopachas a
dheanamh.
15 Is amhuil sin a ta agad
mar an ceudna an dream a
tha cumail teagaisg nan Ni-
colaiteach, ni a's fuathach
leam-sa.
16 Dean aithreachas, no
thig mi a d'ionnsuidh gu grad,
agus cogaidh mi 'nan aghaidh
le claidheamh mo bheòil.
17 An ti aig am bheil cluas,
éisdeadh e ciod a ta an Spior-
ad ag ràdh ris na h-eaglais-
ibh : Do'n ti a bhuadhaicheas
bheir mi r'a itheadh do'n
mhana fholuichte, agus bheir
mi dha clach gheal, agus air
a' chloich ainm nuadh
sgrìobhta, nach aithne do
neach air bith, ach do'n ti a
gheibh *i.*
18 Agus chum aingil na
h-eaglais a *ta* ann an Tiatira,
sgrìobh ; Na nithe so tha Mac
Dhé, aig am bheil a shùilean
mar lasair theine, agus a
chosan mar umha fìor-ghlan,
ag ràdh ;
19 Is aithne dhomh t'oibre,
agus do ghràdh, agus do
sheirbhis[2], agus *do* chreidimh,
agus t'fhoighidin, agus t'oibre
deireannach ; gu *bheil iad* ni's
mò na do cheud oibre.
20 Gidheadh, tha agam
beagan do nithibh a'd' agh-
aidh, gu bheil thu a' fulang
do'n mhnaoi sin Isebel, a tha
'g ràdh gur ban-fhàidh i féin,
mo sheirbhisich a theagasg
agus a mhealladh chum
strìopachas a dheanamh, agus
nithe a dh'ìobradh do ìodhol-
aibh itheadh.
21 Agus thug mi dhi ùine
gu aithreachas a ghabhail d'a
strìopachas; agus cha do
ghabh i aithreachas.
22 Feuch, tilgidh mi i ann
an leabaidh, agus iadsan a
tha deanamh adhaltrannais
rithe ann an àmhghar mòr,
mur gabh iad aithreachas d'an
gnìomharaibh.
23 Agus marbhaidh mi a
clann leis a' bhàs ; agus bith-
idh fhios aig na h-eaglaisibh
uile gur mise an ti sin a sgrùd-
as na h-àirnean agus na cridh-
eachan : agus bheir mi do
gach aon agaibh-sa a réir
bhur n-oibre.
24 Ach ribhse a ta mi ag
ràdh, agus ris a' chuid eile
ann an Tiatira, Mheud aig
nach 'eil an teagasg so, agus
do nach b'aithne doimhneach-
da Shàtain, mar a their iad,
cha chuir mi uallach eile
oirbh ;

[1] *'na mhairtireach.*

[2] *fhrithealadh, mhinistreileachd.*

25 Ach cumaibh gu daingean an ni a ta agaibh, gus an tig mi.

26 Agus an ti a bhuadhaicheas, agus a ghleidheas m'oibre gus a' chrìoch, dhasan bheir mi cumhachd os ceann nan Cinneach :

27 (Agus riaghlaidh e iad le slait iaruinn : mar shoithichibh creadha brisear 'nam bloighdibh iad :) amhuil a fhuair mise o m'Athair.

28 Agus bheir mi dha reult na maidne.

29 An ti aig am bheil cluas, éisdeadh e ciod a ta an Spiorad ag ràdh ris na h-eaglaisibh.

CAIB. III.

1 *Tha aingeal eaglais Shardis air a chronachadh,* 3 *agus air earalachadh gu h-aithreachas.* 8 *Tha 'aingeal eaglais Philadelphia air a mholadh air son a dhìchiil agus 'fhoighidin.* 15 *Tha aingeal eaglais Laodicea air a chronachadh a chionn nach robh e fuar no teth.*

AGUS chum aingil na h-eaglais a *tha* ann an Sardis, sgrìobh ; Na nithe so a ta an ti aig am bheil seachd spiorada Dhé, agus na seachd reultan, ag ràdh ; Is aithne dhomh t'oibre, gu bheil ainm agad, gu bheil thu beò, gidheadh a ta thu marbh.

2 Bi faireil, agus neartaich na nithe a ta làthair, agus a ta ullamh gu bàsachadh[1] : oir cha d'fhuair mi t'òibre coimhlionta am fianuis Dé.

3 Cuimhnich uime sin cionnus a fhuair agus a chuala tu, agus gléidh[2], agus gabh aithreachas. Uime sin mur dean thu faire, thig mi ort mar ghaduiche, agus cha bhi fios agad ciod i an uair anns an tig mi ort.

4 Tha beagan ainmean agad eadhon ann an Sardis, nach do shalaich an eudach ; agus imichidh iad maille rium-sa ann an *culaidhibh* geala : oir is airidh[3] iad.

5 An ti a bheir buaidh, sgeadaichear e ann an eudach geal ; agus cha dubh mi mach 'ainm á leabhar na beatha, ach aidichidh mi 'ainm-san am fianuis m'Athar, agus am fianuis 'aingle-san.

6 An ti aig am bheil cluas, éisdeadh e ciod a ta an Spiorad ag ràdh ris na h-eaglaisibh.

7 Agus chum aingil na h-eaglais ann am Philadelphia, sgrìobh ; Na nithe so a ta an ti naomh ag ràdh, an ti fìor, an ti aig am bheil iuchair Dhaibhidh, an ti a dh'fhosglas, agus cha dùin neach air bith ; agus a dhùineas, agus cha'n fhosgail neach air bith :

8 Is aithne dhomh t'oibre : feuch, chuir mi dorus fosgailte romhad, agus cha'n urrainn neach air bith a dhùnadh : oir a ta neart beag agad, agus ghléidh thu m'fhocal, agus cha d'àicheadh thu m'ainm.

9 Feuch, bheir mise *orrasan* do shionagog Shatain, (a tha 'g ràdh gur Iudhaich iad féin, agus nach eadh, ach a ta deanamh bréige,) feuch, bheir mise orra gu'n tig iad agus gu'n dean iad aoradh aig do chosaibh, agus gu'm bi fios aca gu'n do ghràdhaich mise thu.

---

[1] *agus neartaich a' chuid eile a ta ullamh gu bàsachadh.*

[2] *coimhid, cum gu teann.*

[3] *fiù.*

10 A chionn gu'n do ghléidh thu focal m' fhoighidin-sa, gleidhidh mise thusa mar an ceudna o uair a' bhuairidh, a thig air an t-saoghal uile, a dhearbhadh na muinntir sin a tha 'nan còmhnuidh air an talamh.

11 Feuch, tha mi a' teachd gu grad : dean greim daingean air na bheil [1] agad, chum nach glac neach oir bith do chrùn.

12 An ti a bheir buaidh, ni mi e 'na phost [2] ann an teampull mo Dhé, agus cha téid e ni's mò a mach as : agus sgrìobhaidh mi ainm mo Dhé air, agus ainm caithreach [3] mo Dhé, *a's i* Ierusalem nuadh, a thig a nuas o nèamh o m' Dhia : agus *sgrìobhaidh* mi m'ainm nuadh féin *air*.

13 An ti aig am bheil cluas, éisdeadh e ciod a ta an Spiorad ag ràdh ris na h-eaglaisibh.

14 Agus chum aingil na h-eaglais ann an Laodicea, sgrìobh ; Nà nithe so a ta an Amen, an fhianuis dhìleas agus fhìrinneach, toiseach cruthachaidh Dhé, ag ràdh ;

15 Is aithne dhomh t'oibre, nach 'eil thu aon chuid fuar no teth : b'fhearr leam gu'm bitheadh tu fuar no teth.

16 Uime sin do bhrìgh gu bheil thu meagh-bhlàth, agus nach 'eil thu aon chuid fuar no teth, sgeithidh mi thu mach as mo bheul.

17 Do bhrìgh gu bheil thu ag ràdh, Tha mi beartach, agus air fàs ann an saoibhreas, agus gun fheum agam air ni sam bith ; agus gun fhios agad gu bheil thu dòruinneach [4], agus truagh, agus bochd, agus dall, agus lomnochd :

18 Comhairlicheam dhuit òr a cheannach uamsa, air a dhearbhadh san teine, chum gu'm bi thu saoibhir ; agus eudach geal, chum gu'n còmhdaichear thu, agus nach bi nàire [5] do lomnochduidh follaiseach ; agus ùng do shùile le sàbh-shùl [6], chum gur léir dhuit.

19 Mheud as is ionmhuinn leam, tha mi a' cronachadh agus a' smachdachadh ; uime sin biodh agad-sa teas-ghràdh, agus dean aithreachas.

20 Feuch, tha mi a'm' sheasamh aig an dorus, agus a' bualadh : ma dh'éisdeas neach sam bith ri m' ghuth, agus gu'm fosgail e'n dorus, thig mi a steach d'a ionnsuidh, agus gabhaidh mi mo shuipeir maille ris, agus esan maille rium-sa.

21 Do'n ti a bhuadhaicheas bheir mi comas suidhe maille rium-sa air mo righ-chaithir, amhuil fòs a bhuadhaich mise, agus a shuidh mi maille ri m' Athair air a righ-chaithir-san.

22 An ti aig am bheil cluas, éisdeadh e ciod a ta an Spiorad ag ràdh ris na h-eaglaisibh.

CAIB. IV.

1 *Chunnaic Eoin righ-chaithir Dhé ann am flaitheanas.* 4 *Na ceithir seanaire fichead.* 6 *Na ceithir bheathaiche làn do shùilibh air am beulaobh agus air an cùlaobh.* 10 *Thilg na seanairean sìos an*

[1] *ris an ni.* [2] *'na charragh.* [3] *baile.* [4] *iarganach, àmhgharach.*

[5] *gràineileachd.* [6] *fobhair-shùl, sùil-leigheas.*

crùin, agus rinn iad aoradh do'n ti a bha 'na shuidhe air an righ-chaithir.

AN déigh so dh'amhairc mi, agus, feuch, *bha* dorus fosgailte air nèamh ; agus *bha* an ceud ghuth a chuala mi, mar *fhuaim* trompaid a' labhairt rium, ag ràdh, Thig a nìos an so, agus nochdaidh mise dhuit nithe a's éigin tachairt an déigh so.

2 Agus air ball bha mi san Spiorad : agus, feuch, bha righ-chaithir air a suidheachadh air nèamh, agus bha neach 'na shuidhe air an righ-chaithir.

3 Agus bha an ti a shuidh, r'a amharc air, cosmhuil ri cloich Iasper, agus Shardis : agus *bha* bogha-frois[1] timchioll na righ-chaithreach mu'n cuairt, cosmhuil, r'a fhaicinn, ri Emerald.

4 Agus timchioll na righ-chaithreach mu'n cuairt *bha* ceithir chaithriche fichead ; agus air na caithrichibh cnunnaic mi ceithir seanaire fichead 'nan suidhe, air an sgeadachadh ann an culaidhibh geala ; agus bha ac' air an cinn crùin[2] òir.

5 Agus chaidh a mach as an righ-chaithir dealanaich, agus tairneanaich, agus guthanna : agus *bha* seachd lòchrain[3] theine a' dearg-lasadh am fianuis na righ-chaithreach, a's iad seachd spiorada Dhé.

6 Agus roimh an righ-chaithir *bha* fairge ghloine cosmhuil ri criostal : agus ann am meadhon na righ-chaithreach, agus mu'n cuairt do'n righ-chaithir, *bha* ceithir bheathaiche làn do shùilibh air am beulaobh agus air an cùlaobh.

7 Agus *bha* an ceud bheathach cosmhuil ri leòmhan, agus an dara beathach cosmhuil ri laogh, agus bha aig an treas beathach aghaidh mar dhuine, agus *bha* an ceathramh beathach cosmhuil ri iolair ag itealaich.

8 Agus aig na ceithir bheathaichibh, aig gach aon diubh fa leth, bha sè sgiathan mu'n cuairt da, agus *bha* iad làn do shùilibh an taobh a stigh ; agus cha do sguir iad a là no dh'oidhche, ag ràdh, Naomh, naomh, naomh, an Tighearn Dia uile-chumhachdach, a bha, agus a ta, agus a bhitheas.

9 Agus an uair a thug na beathaiche sin glòir, agus urram, agus buidheachas do'n ti a bha 'na shuidhe air an righ-chaithir, a ta beò gu saoghal nan saoghal,

10 Thuit na ceithir seanaire fichead sìos an làthair an ti a bha 'na shuidhe air an righ-chaithir, agus rinn iad aoradh dha-san a ta beò gu saoghal nan saoghal, agus thilg iad sìos an crùin an làthair na righ-chaithreach, ag ràdh,

11 Is airidh[4] thusa, a Thighearn, air glòir, agus urram, agus cumhachd fhaotainn ; oir chruthaich thu na h-uile nithe, agus air son do thoile-sa tha iad, agus chruthaicheadh iad.

CAIB. V.

1 *An leabhar air a sheulachadh le seachd seulaibh,* 9 *a b'airidh a mhàin an t-Uan a mharbhadh air*

---

[1] *bogha-uisge.* [2] *corona.* [3] *lamps.* Sasg. [4] *fiu.*

fhosgladh: uime sin thug na seanairean cliù dha, agus dh'-aidich iad gu'n do shaor e iad le 'fhuil féin.

AGUS chunnaic mi ann an làimh dheis[1] an ti a shuidh air an righ-chaithir, leabhar sgrìobhta san taobh a stigh dheth agus air a chùl-aobh, air a sheulachadh le seachd seulaibh.

2 Agus chunnaic mi aingeal treun a' gairm le guth àrd, Cò a's airidh air an leabhar fhosgladh, agus air a sheulachan fhuasgladh?

3 Agus cha robh aon neach air nèamh, no air thalamh, no fuidh'n talamh comasach air an leabhar fhosgladh, no sealltuinn air.

4 Agus ghuil mi gu mòr, do bhrìgh nach d' fhuaradh aon neach a b'airidh air an leabhar fhosgladh, agus a leughadh, no sealltuinn air.

5 Agus thubhairt aon do na seanairibh rium, Na guil: feuch, bhuadhaich an Leòmhan tha do threubh Iudah, Freumh Dhaibhidh, air an leabhar fhosgladh, agus a sheachd seulachan fhuasgladh.

6 Agus dh'amhairc mi, agus, feuch, ann am meadhon na righ-chaithreach, agus nan ceithir bheathaichean, agus ann am meadhon nan seanairean, Uan 'na sheasamh mar gu'm biodh e air a mharbhadh, aig an robh seachd adhaircean, agus seachd sùilean, a's iad seachd spiorada Dhé, a chuireadh a mach chum na talmhainn uile.

7 Agus thàinig e, agus ghlac e an leabhar á deas làimh an ti a bha 'na shuidhe air an righ-chaithir.

8 Agus an uair a ghlac e'n leabhar, thuit na ceithir bheathaichean, agus na ceithir seanaire fichead sìos an làthair an Uain, agus aig gach aon diubh clàrsaichean, agus tùis-shoithichean òir làn do nithibh deadh-fhàile, nithe a's iad urnuighean nan naomh.

9 Agus sheinn iad òran nuadh, ag radh, Is airidh thusa air an leabhar a ghlacadh, agus a sheulachan fhosgladh, do bhrìgh gu'n do mharbhadh thu, agus gu'n do shaor thu sinne do Dhia le t'fhuil féin, as gach uile thréibh, agus theangaidh, agus shluagh, agus chinneach.

10 Agus gu'n d'rinn thu rìghrean dhinn agus sagairt do ar Dia: agus rìghichidh sinn air an talamh.

11 Agus dh'amhairc mi, agus chuala mi guth mhòran aingeal timchioll na righ-chaithreach, agus nam beathaichean, agus nan seanairean; agus b'e an àireamh deich mìle uair deich mìle, agus mìlte do mhìltibh;

12 Ag ràdh le guth àrd, Is airidh an t-Uan a chaidh mharbhadh, air cumhachd, agus saoibhreas, agus gliocas, agus neart, agus urram, agus glòir, agus moladh fhaotainn.

13 Agus chuala mi gach uile chreutair a ta air nèamh, agus air an talamh, agus fuidh'n talamh, agus a ta air a' chuan, agus na h-uile nithe a ta annta, ag ràdh, Moladh, agus urram, agus glòir, agus cumhachd, *gu robh* dha-san a ta 'na shuidhe air an righ-

[1] *air làimh dheis.*

chaithir, agus do'n Uan gu saoghal nan saoghal.

14 Agus thubhairt na ceithir bheathaiche, Amen. Agus thuit na ceithir seanaire fichead sìos, agus rinn iad aoradh dha-san a ta beò gu saoghal nan saoghal.

CAIB. VI.

1 *Fosgladh nan seula an ordugh, far am bheil fàidheadaireachd air a chur sìos mu thimchioll nithe gu deireadh an t-saoghail.*

AGUS chunnaic mi, 'nuair a dh'fhosgail an t-Uan aon do na seulaibh, agus chuala mi aon do na ceithir bheathaichibh ag ràdh, mar le fuaim tairneanaich, Thig agus faic.

2 Agus chunnaic mi, agus, feuch, each geal; agus bha aig an ti a shuidh air, bogha: agus thugadh dha crùn, agus chaidh e mach a' buadhachadh, agus chum gu buadhaicheadh e.

3 Agus an uair a dh'fhosgail e'n dara seula, chuala mi an dara beathach ag ràdh, Thig, agus faic.

4 Agus chaidh each eile mach, *a bha* dearg; agus thugadh *cumhachd* dha-san a shuidh air, chum sìth a thoirt o'n talamh, ionnus gu marbhadh iad a chéile: agus thugadh claidheamh mòr dha.

5 Agus an uair a dh'fhosgail e an treas seula, chuala mi an treas beathach ag ràdh, Thig, agus faic. Agus dh'amhairc mi, agus, feuch, each dubh, agus bha aig an ti a shuidh air, meidh[1] 'na làimh.

6 Agus chuala mi guth ann am meadhon nan ceithir bheathaichean ag ràdh, Tomhas cruithneachd air son peghinn, agus tri tomhasan eòrna air pheghinn; agus na dean cron air an oladh, no air an fhìon.

7 Agus an uair a dh'fhosgail e'n ceathramh seula, chuala mi guth a' cheathramh beathaich ag ràdh, Thig, agus faic.

8 Agus dh'amhairc mi, agus feuch each glas[2]; agus b'e ainm an ti a shuidh air, am Bàs, agus lean ifrinn[3] 'na chuideachd: agus thugadh dhoibh-san cumhachd air a' cheathramh cuid do'n talamh, a mharbhadh[4] le claidheamh, agus le gorta, agus le bàs[5], agus le fiadh-bheathaichibh na talmhainn.

9 Agus an uair a dh'fhosgail e an cùigeadh seula, chunnaic mi fuidh'n altair, anama na muinntir sin a mharbhadh air son focail Dé, agus air son na fianuis a chum iad:

10 Agus ghlaodh iad le guth mòr, ag ràdh, Cia fhad a bhitheas, O Thighearna naoimh agus fhìrinnich, gus an dean thu breitheanas, agus an dìol thu ar fuil-ne orrasan a ta 'nan còmhnuidh ar an talamh?

11 Agus thugadh do gach aon diubh trusgana fada geala, agus chaidh a ràdh[6] riu, iad a ghabhail fois fathast rè ùine bhig, gus am biodh an comh-sheirbhisich mar an ceudna, agus am bràithrean a rachadh a mharbhadh mar

---

1 *toimhsean.* 2 *uaine.* 3 *an uaigh.*

4 *chum marbhaidh air a' cheathramh cuid do'n talamh.*
5 *plàigh bhàsmhoir.* 6 *a dubhradh.*

a chaidh iadsan, air an coimh-
lionadh.
12 Agus dh'amhairc mi
nuair a dh'fhosgail e an
seathadh seula, agus, feuch,
bha crith mhòr thalmhainn
ann; agus dh'fhàs a' ghrian
dubh mar shaic-eudach roin,
agus dh'fhàs a' ghealach mar
fhuil.
13 Agus thuit reulta nèimh
air an talamh, mar a thilgeas
craobh-fhìge a fìgean an-
abaich, 'nuair a chrathar i le
gaoith mhòir.
14 Agus chaidh nèamh
thairis mar rola leabhair air
fhilleadh air a chéile; agus
dh'atharraicheadh gach beinn
agus eilean as an ionadaibh
féin:
15 Agus dh'fholaich rìghre
na talmhainn, agus na daoine
mòra, agus na daoine saoibhir,
agus na h-àrd-cheannardan,
agus na daoine cumhachdach,
agus gach tràill[1], agus gach
duine saor, iad féin ann an
uamhaibh agus ann an creag-
aibh nam beann;
16 Agus thubhairt iad ris
na sléibhtibh agus ris na
creagaibh, Tuitibh oirnne,
agus folaichibh sinn o ghnùis
an ti a tha 'na shuidhe air an
righ-chaithir, agus o fheirg
an Uain:
17 Oir thàinig là mòr
'fheirge-san; agus cò a dh'-
fheudas seasamh?

CAIB. VII.

1 Chuir aingeal seula air seirbhisich Dhé 'nan eudanaibh. 4 Aireamh na muinntir a sheulaicheadh: 5 do threubhaibh Israeil fa leth àireamh shonruichte, 9 do gach cinneach eile cuideachd mhòr gun àireamh, a tha 'nan seasamh an làthair na righ-chaithreach, air an sgeadachadh ann an trusganaibh geala.

AGUS an déigh nan nithe
sin, chunnaic mi ceithir
aingil 'nan seasamh air ceithir
oisinnibh na talmhainn, a'
cumail ceithir ghaothanna na
talmhainn, chum nach séid-
eadh a' ghaoth air an talamh,
no air an fhairge, no air aon
chraoibh.
2 Agus chunnaic mi aing-
eal eile ag éirigh o'n àird an
ear, aig an robh seula an Dé
bheò: agus ghlaodh e le guth
mòr ris na ceithir aingil, d'an
d'thugadh *cumhachd* cron a
dheanamh air an talamh
agus air an fhairge,
3 Ag ràdh, na deanaibh
dochann do'n talamh, no
do'n fhairge, no do na
craobhaibh, gus an cuir sinn
seula air seirbhisich ar Dé
air clàraibh an eudain.
4 Agus chuala mi àireamh
na dream a sheulaicheadh:
ceud agus dà fhichead agus
ceithir mìle, a sheulaicheadh
do uile threubhaibh chloinn
Israeil.
5 Do thréibh Iudah sheul-
aicheadh dà mhìle dheug.
Do thréibh Reubein sheul-
aicheadh dà mhìle dheug.
Do thréibh Ghad sheulaich-
eadh dà mhìle dheug.
6 Do thréibh Aseir sheul-
aicheadh dà mhìle dheug.
Do thréibh Nephtalim sheul-
aicheadh dà mhìle dheug.
Do thréibh Mhanaseis sheul-
aicheadh dà mhìle dheug.
7 Do thréibh Shimeoin
sheulaicheadh dà mhìle
dheug. Do thréibh Lebhi
sheulaicheadh dà mhìle
dheug. Do thréibh Isachair
sheulaicheadh dà mhìle
dheug.

---

[1] *daor-òglach.*

8 Do thréibh Shabuloin
sheulaicheadh dà mhìle
dheug. Do thréibh Ioseiph
sheulaicheadh dà mhìle
dheug. Do thréibh Bhen-
iamin sheulaicheadh dà mhìle
dheug.
9 An déigh so dh'amhairc
mi, agus, feuch, sluagh mòr
nach robh neach sam bith
comasach air àireamh, do na
h-uile chinnich, agus threubh-
aibh, agus shluaghaibh, agus
theangannaibh, 'nan seasamh
an làthair na righ-chaith-
reach, agus an làthair an
Uain, air an sgeadachadh le
trusganaibh fada geala, agus
pailm aca 'nan làmhaibh ;
10 Agus ghlaodh iad le
guth àrd, ag ràdh, Slàinte do
ar Dia-ne [1] a ta 'na shuidhe
air an righ-chaithir, agus do'n
Uan [2].
11 Agus sheas na h-aingil
uile timchioll na righ-chaith-
reach, agus nan seanairean,
agus nan ceithir bheathaich-
ean, agus thuit iad air an
aghaidh an làthair na righ-
chaithreach, agus rinn iad
aoradh do Dhia,
12 Ag ràdh, Amen : Mol-
adh, agus glòir, agus gliocas,
agus buidheachas, agus urr-
am, agus cumhachd, agus
neart *gu robh* do ar Dia-ne
gu saoghal nan saoghal.
Amen.
13 Agus fhreagair aon do
na seanairibh, ag ràdh rium,
Cò iad sin a ta air an sgead-
achadh le trusganaibh fada
geala? agus cia as a thàinig
iad?
14 Agus thubhairt mi ris,
A Thighearn, tha fhios agad-
sa. Agus thubhairt e rium,
Is iad so iadsan a thàinig á
h-àmhghar [3] mòr ; agus nigh
iad an trusgain, agus rinn
iad geal iad ann am fuil an
Uain.
15 Uime sin tha iad an
làthair righ-chaithreach Dhé,
agus a'deanamh aoraidh dha
a là agus a dh'oidhche 'na
theampull : agus gabhaidh an
ti a tha 'na shuidhe air an
righ-chaithir còmhnuidh 'nam
measg.
16 Cha bhi ocras orra
tuilleadh, no tart ni's mò ;
cha mhò a bhuaileas a' ghrian
orra [4], no teas air bith.
17 Oir beathaichidh an t-
Uan a tha am meadhon na
righ-chaithreach iad, agus
treòraichidh e iad gu beò-
thobraichibh uisge : agus
tiormaichidh Dia gach deur
o'n sùilibh.

CAIB. VIII.

1 'Nuair a dh'fhosgladh an seachdamh seula, 2 chaidh seachd trompaidean a thoirt do sheachd ainglibh: 3 Chuir aingeal eile tùis maille ri urnuighibh nan naomh air an altair òir. 6 Shéid ceithir dhiubh an trompaidean, agus lean plàighean mòra an lorg sin.

AGUS an uair a dh'fhosg-
ail e an seachdamh seula,
bha tosd air nèamh mu
thimchioll leth uaire.
2 Agus chunnaic mi na
seachd aingil a sheas am
fianuis Dé; agus thugadh
dhoibh-san seachd tromp-
aidean.
3 Agus thàinig aingeal
eile, agus sheas e aig an
altair, agus tùisear òir aige ;
agus thugadh dha mòran
tùise, chum gu'n tugadh se

[1] *o ar Dia-ne.* [2] *o'n Uan.* [3] *trioblaid.*

[4] *a thuiteas a' ghrian orra, a loisgeas a' ghrian iad.*

e[1] maille ri urnuighibh nan
uile naomh air an altair òir a
bha'n làthair na righ-chaith-
reach.
4 Agus chaidh deatach na
tùise suas maille ri urnuigh-
ibh nan naomh, o làimh an
aingil, an làthair Dhé.
5 Agus ghlac an t-aingeal
an tùiseir, agus lìon se e
le teine na h-altarach, agus
thilg e air an talamh e : agus
bha guthanna, agus tairnean-
aich, agus dealanaich, agus
crith-thalmhainn ann.
6 Agus dh'ulluich na
seachd aingil aig an robh
na seachd trompaidean iad
féin, chum an séideadh.
7 Agus shéid an ceud
aingeal, agus bha clocha-
meallain[2] ann, agus teine air
am measgadh le fuil, agus
thilgeadh air an talamh iad ;
agus loisgeadh an treas cuid
do na craobhaibh, agus am
feur glas uile.
8 Agus shéid an dara
aingeal, agus thilgeadh mar
gu'm bu bheinn mhòr a' losg-
adh le teine anns an fhairge :
agus dh'fhàs an treas cuid
do'n fhairge 'na fuil :
9 Agus fhuair an treas
cuid do na creutairibh a bha
anns an fhairge, aig an robh
anam, bàs ; agus mhilleadh[3]
an treas cuid do na longaibh.
10 Agus shéid an treas
aingeal, agus thuit reult mhòr
o nèamh, a' dearg-lasadh mar
lòchran[4], agus thuit i air an
treas cuid do na h-aimhnich-
ibh, agus air na tobraichibh
uisge ;
11 Agus is e an t-ainm a
ghoirear do'n reult Burmaid :
agus rinneadh an treas cuid
do na h-uisgeachaibh 'nam
burmaid ; agus fhuair mòran
dhaoine bàs leis na h-uisg-
eachaibh, do bhrìgh gu'n
d'rinneadh searbh iad.
12 Agus shéid an ceath-
ramh aingeal, agus bhuail-
eadh an treas cuid do'n
ghréin, agus an treas cuid
do'n ghealaich, agus an treas
cuid do na reultaibh ; ionnus
gu'n d'rinneadh an treas cuid
diubh dorcha, agus nach do
dhealraich an là rè an treas
cuid dheth, no an oidhche
air a' mhodh cheudna.
13 Agus dh'amhairc mi,
agus chuala mi aingeal[5] ag
itealaich ann am meadhon
nèimh, ag ràdh le guth àrd,
Is truagh, truagh, truagh, do
luchd-àiteachaidh na talmh-
ainn, air son guthanna eile
trompaid nan tri aingeal a
tha fathast gu séideadh !

CAIB. IX.

1 *Air séideadh do'n chùigeadh aingeal, thuit reult o nèamh, d'am bheil iuchair sluichd an dubh-aigein air a tabhairt : dh'fhosgail e an t-slochd, agus thàinig locuist cosmhuil ri scorpionaibh a mach.* 12 *Tha a' cheud truaighe air dol thairis.* 13 *Chaidh an seathadh trompaid a shéideadh.*

AGUS shéid an cùigeadh
aingeal a thrompaid, a-
gus chunnaic mi reult a'
tuiteam o nèamh chum na
talmhainn : agus thugadh
dha iuchair sluichd an dubh-
aigein[6].
2 Agus dh'fhosgail e
slochd an dubh-aigein, agus
dh'éirich deatach as an t-
slochd, mar dheataich àmh-

[1] *gu'n ofraileadh se* e.
[2] *cloich-shneachd.* [3] *sgriosadh.*
[4] *leus.* [5] *aon aingeal.*
[6] *an t-sluic gun aigeal, an t-sluichd an doimhne.*

uinn mhòir *theintich;* agus
rinneadh a' ghrian agus an
t-athar dorcha le deataich an
t-sluichd.
3 Agus thàinig a mach as
an deataich air an talamh
locuist; agus thugadh cumh-
achd dhoibh, a réir mar a tha
cumhachd aig scorpionaibh
na talmhainn.
4 Agus chaidh a ràdh riu
gun iad a dheanamh doch-
ainn[1] air feur na talmhainn,
no air ni sam bith glas, no
air craoibh sam bith; ach air
na daoinibh sin a mhàin aig
nach 'eil seula Dhé air clàr
an eudain.
5 Agus thugadh dhoibh,
cha'n e gu marbhadh siad
iad, ach gu'm biodh iad air
am pianadh ré chùig mìosa:
agus *bha* am pian cosmhuil
ri péin scorpion, 'nuair a
bhuaileas e duine.
6 Agus anns na làithibh
sin iarraidh daoine am bàs,
agus cha'n fhaigh iad e; a-
gus bithidh déidh aca air bàs-
achadh, agus teichidh am
bàs uatha.
7 Agus *bha* cruth nan
locust cosmhuil ri h-eachaibh
air an ulluchadh chum catha;
agus *bha* air an cinn mar
gu'm biodh crùin cosmhuil ri
h-òr, agus *bha* an aghaidhean
cosmhuil ri h-aghaidhibh
dhaoine.
8 Agus bha folt orra cos-
mhuil ri folt bhan, agus bha
am fiacla mar *fhiaclaibh*
leòmhan.
9 Agus bha aca uchd-éid-
idhean, mar uchd-éididhean
iaruinn; agus *bha* fuaim an
sgiathan mar fhuaim charb-
ada mhòran each a' ruith
chum catha.
10 Agus bha earbuill aca
cosmhuil ri scorpionaibh; a-
gus bha gathanna 'nan earb-
laibh: agus *b'e* an cumhachd
daoine a chiurradh[2] rè chùig
mìosa.
11 Agus bha righ aca os
an ceann *eadhon* aingeal an
dubh-aigein, agus *'se a's* ainm
dha san Eabhra, Abadon,
ach anns a' Ghréigis 'se a's
ainm dha Apolion.
12 Chaidh aon truaighe
thairis; feuch, tha dà
thruaighe ri teachd fathast
an déigh so.
13 Agus shéid an seathadh
aingeal a thrompaid, agus
chuala mi guth o cheithir
adharcaibh na h-altair òir, a
tha am fianuis Dé,
14 Ag ràdh ris an t-seath-
adh aingeal aig an robh an
trompaid, Fuasgail na ceithir
aingil a tha ceangailte aig an
amhainn mhòir Euphrates.
15 Agus dh'fhuasgladh na
ceithir aingil, a bha ulluichte
fa chomhair uaire, agus là,
agus mìosa, agus bliadhna,
chum gu'm marbhadh iad an
treas cuid do dhaoinibh.
16 Agus *b'e* àireamh arm-
ailtean a' mharc-shluaigh
fichead mìle do dheich mìl-
tibh: agus chuala mi an
àireamh.
17 Agus mar so chunnaic
mi na h-eich anns an tais-
bean, agus iadsan a shuidh
orra, aig an robh uchd-éid-
idhean do theine, agus do
hiacint, agus do phronnusc[3]:
agus *bha* cinn nan each mar
chinn leòmhan; agus as am

[1] *dochair, cron.* [2] *a ghoirteachadh.*

[3] *ghronustal.*

beoil thàinig a mach teine,
agus deatach, agus pronnusc.
18 Leis na tri *plàighibh* so
mharbhadh an treas cuid do
dhaoinibh, leis an teine, agus
leis an deataich, agus leìs a'
phronnusc, a chaidh a mach
as am beoil.
19 Oir tha an cumhachda
'nam beul, agus 'nan earb-
laibh : oir *bha* an earbuill
cosmhuil ri nathraichibh
nimhe, agus bha cinn aca,
agus leo sin ni iad dochann[1].
20 Agus cha do ghabh a'
chuid eile do na daoinibh,
nach do mharbhadh leis na
plàighibh sin, aithreachas do
oibribh an làmh, ionnus
nach deanadh iad aoradh
do dheamhnaibh, agus do
dhealbhaibh òir, agus airgid,
agus umha, agus cloiche, agus
fiodha ; nach urrainn faicinn,
no cluinntinn, no imeachd :
21 Agus cha mhò a ghabh
iad aithreachas d'am mort-
aibh, no d'an druidheachd,
no d'an strìopachas, no d'an
gadachdaibh.

CAIB. X.

1 Chunnaic Eoin aingeal treun aig an robh leabhar fosgailte 'na làimh : 6 neach a thug mionnan airsan a tha beò gu siorruidh, nach bi aimsir ni's mò ann. 8 Thugadh àithne do Eoin an leabhar a ghabhail agus itheadh.

AGUS chunnaic mi aingeal
cumhachdach eile a'
teachd a nuas o nèamh, air
a sgeadachadh le neul, agus
bogha-frois[2] air a cheann, a-
gus 'aghaidh mar a' ghrian,
agus a chosa mar phuist
teine.
2 Agus bha aige 'na làimh
leabhran fosgailte : agus chuir
e a chos dheas air an fhairge,
agus *a chos* chlì air an tal-
amh,
3 Agus ghlaodh[3] e le guth
àrd, mar a bheuchdas leòmh-
an ; agus an uair a ghlaodh
e, labhair seachd tairnean-
aich an guthanna féin.
4 Agus an uair a labhair
na seachd tairneanaich an
guthanna féin, bha mi dol a
sgrìobhadh : agus chuala mi
guth o nèamh, ag ràdh rium,
Seulaich na nithe a labhair
na seachd tairneanaich, agus
na sgrìobh iad.
5 Agus thog an t-aingeal,
a chunnaic mi 'na sheasamh
air a' mhuir, agus air an tal-
amh, a làmh gu nèamh,
6 Agus mhionnaich e air-
san a tha beò gu saoghal nan
saoghal, a chruthaich nèamh
agus na nithe a ta ann, agus
an talamh agus na nithe a ta
ann, agus an fhairge agus na
nithe a ta innte, Nach bi
aimsir ann ni's mò[4].
7 Ach ann an làithibh
gutha an t-seachdamh aingil,
'nuair a thòisicheas e air séid-
eadh, an sin gu'm biodh rùn-
dìomhair Dhé air a chrìoch-
nachadh, mar a dh'innis e
d'a sheirbhisich na fàidhean.
8 Agus labhair an guth,
a chuala mi o nèamh, rium a
rìs, agus thubhairt e, Imich,
glac an leabhran a tha fos-
gailte ann an làimh an aingil
a tha 'na sheasamh air an
fhairge, agus air an talamh.
9 Agus chaidh mi dh'ionn-
suidh an aingil, agus thubh-
airt mi ris, Thoir dhomh-sa
an leabhran : agus thubhairt
esan rium, Glac, agus ith
suas e ; agus ni e do bhroinn

[1] *cron.* [2] *bogha-uisge.* [3] *dh'éigh.*

[4] *Nach bi'n aimsir ann fathast.*

searbh, ach bithidh e ann do bheul milis mar mhil.

10 Agus ghlac mi an leabhran á làimh an aingil, agus dh'ith mi suas e; agus bha e ann mo bheul milis mar mhil; agus an uair a dh'ith mi e, rinneadh mo bhrù searbh.

11 Agus thubhairt e rium, Is éigin duit a rìs fàidheadaireachd a dheanamh am fianuis shlògh, agus chinneach, agus theanganna, agus rìghre lìonmhor.

CAIB. XI.

1 Rinn an dà fhianuis fàidheadaireachd: 6 thugadh cumhachd dhoibh nèamh a dhruideadh, ionnus nach bi uisge ann: 7 ni am béisd cogadh 'nan aghaidh, agus marbhaidh e iad: 8 luidhidh iad gun an adhlac, 11 agus an déigh thri làithean agus leth là éiridh iad a rìs.

AGUS thugadh dhomh cuilc cosmhuil ri slait: agus sheas an t-aingeal, ag ràdh, Eirich, agus tomhais teampull Dhé, agus an altair, agus iadsan a tha deanamh aoraidh ann.

2 Ach fàg a mach a' chùirt a tha'n taobh a muigh do'n teampull, agus na tomhais i, oir thugadh i do na Cinnich: agus saltraidh iad fo'n cosaibh am baile[1] naomh rè dhà mhìos agus dhà fhichead.

3 Agus bheir mise *cumhachd* do m' dhithis fhianuisean, agus ni iad fàidheadaireachd rè mìle agus dà cheud agus tri fichead là, eudaichte ann an saic-eudach.

4 Is iad so an dà chrann oladh, agus an dà choinnleir a tha 'nan seasamh an làthair Dhé na talmhainn.

5 Agus ma chiurras neach air bith iad, théid teine a mach as am beul, agus claoidhidh e an naimhdean: agus ma chiurras neach air bith iad, is éigin da bhi air a mharbhadh mar so.

6 Tha cumhachd aca so nèamh a dhùnadh, ionnus nach bi uisge ann, ann an làithibh am fàidheadaireachdsan: agus tha cumhachd aca air uisgeachaibh chum an tionndadh gu fuil, agus an talamh a bhualadh leis an uile phlàigh, co minic 's is toil leo.

7 Agus an uair a chrìochnaicheas iad am fianuis, ni am fiadh-bheathach[2] a dh'éireas as an t-slochd gun iochdar[3] cogadh 'nan aghaidh, agus bheir e buaidh orra, agus marbhaidh e iad.

8 Agus *bithidh* an cuirp mharbha *'nan luidhe* ann an sràid a' bhaile mhòir, ris an abrar gu spioradail Sodom agus an Eiphit, far mar an ceudna an do cheusadh ar Tighearn.

9 Agus chi *cuid* do na sluaghaibh, agus do threubhaibh, agus do theangannaibh, agus do chinnich, an cuirp mharbha rè thri làithean gu leth, agus cha leig iad an cuirp mharbha a chur ann an uaighibh.

10 Agus ni luchd-àiteachaidh na talmhainn gàirdeachas os an ceann, agus bithidh iad subhach, agus cuiridh iad tiodhlacan[4] dh'ionnsuidh a chéile; do bhrìgh gu'n do phian an dà fhàidh so iadsan a bha chòmhnuidh air an talamh.

---

1 *a' chaithir.* 2 *am béisd.* 3 *gun aigeal.* 4 *gibhtean*

11 Agus an déigh thri
làithean gu leth, chaidh
Spiorad na beatha o Dhia a
steach annta, agus sheas iad
air an cosaibh; agus thuit
eagal mòr orra-san a chunn-
aic iad.
12 Agus chual iad guth
mòr o nèamh, ag ràdh riu,
Thigibh a nìos an so. Agus
chaidh iad suas do nèamh
air neul; agus chunnaic an
naimhdean iad.
13 Agus anns an uair sin
féin bha crith mhòr thalmh-
ainn ann, agus thuit an deich-
eamh cuid do'n bhaile[1], a-
gus mharbhadh seachd mìle
pearsa sa' chrith-thalmh-
ainn[2]: agus ghabh a' chuid
eile eagal, agus thug iad glòir
do Dhia nèimh.
14 Chaidh an dara truaighe
thairis: feuch, thig an treas
truaighe gu h-aithghearr.
15 Agus shéid an seach-
damh aingeal a thrompaid;
agus bha guthanna mòra air
nèamh, ag ràdh, Rinneadh
rìoghachdan an t-saoghail
'nan rìoghachdaibh do ar Tigh-
earn, agus d'a Chriosd-san;
agus bithidh e' na Righ gu
saoghal nan saoghal.
16 Agus thuit na ceithir
seanaire fichead, a bha 'nan
suidhe air an caithrichibh
am fianuis Dé, sìos air an
aghaidh, agus rinn iad aoradh
do Dhia,
17 Ag ràdh, Bheireamaid
buidheachas duitse, O Thigh-
earna Dhé uile-chumhach-
daich, a ta, agus a bha, agus
a bhitheas; air son gu'n do
ghabh thu do chumhachd
mòr a d'ionnsuidh, agus gu'n
do rìghich thu.
18 Agus bha fearg air na
cinnich, agus thàinig t'-
fhearg-sa, agus àm nam
marbh gu'n tugtadh breth
orra, agus gu'n tugadh tusa
duais do d' sheirbhisich na
fàidhean, agus do na naoimh,
agus dhoibh-san air am bheil
eagal t'ainme, do na big agus
do na mòir, agus gu sgriosadh
tu iadsan a sgriosas[3] an tal-
amh.
19 Agus dh'fhosgladh
teampull Dé air nèamh, agus
chunncas ann a theampull
àirc a' choimhcheangail: a-
gus bha dealanaich, agus
guthanna, agus tairneanaich,
agus crith-thalmhainn, agus
clocha meallain mòra ann.

CAIB. XII.

1 *Tha bean a bha sgeadaichte leis a' ghréin ri saothair-chloinne:* 4 *tha 'n dragon mòr dearg 'na sheasamh fa comhair, ullamh gus a leanabh a shlugadh suas.* 6 *'Nuair a dh'aiseadadh i, theich i do'n fhasach.* 7 *Chog Michael agus 'aingil an aghaidh an drag-oin.*

AGUS chunncas iongantas
mòr air nèamh, bean air
a sgeadachadh leis a'ghréin,
agus a' ghealach fuidh a cos-
aibh, agus air a ceann crùn
do dhà reult dheug.
2 Agus air dhi bhi torrach,
ghlaodh i ri saothair-chloinne,
agus bha i air a pianadh chum
a h-aisead.
3 Agus chunncas iongantas
eile air nèamh, agus, feuch,
dragon[4] mòr dearg, aig an
robh seachd cinn, agus deich
adhaircean, agus air a chinn
seachd crùin.

---

[1] *chaithir.* [2] *leis a' chrith-thalmhainn.*

[3] *thruailleas.* [4] *uabheist.*

4 Agus tharruing 'earball
an treas cuid do reultaibh
nèimh, agus thilg e iad chum
na talmhainn : agus sheas an
dragon fa chomhair na mnà,
a bha ullamh gu bhi air a h-
aisead, chum a leanabh a
shlugadh suas 'nuair a bheir-
eadh i e.
5 Agus rug i leanabh mic,
a bha gus na cinnich uile a
riaghladh le slait iaruinn :
agus thogadh a leanabh suas
chum Dhé, agus *chum* a righ-
chaithreach-san.
6 Agus theich a' bhean
do'n fhàsach, far am bheil
aice ionad air ulluchadh le
Dia, chum gu'm biodh i air
a beathachadh an sin rè mìle,
agus dà cheud *agus* tri fich-
ead là.
7 Agus bha cogadh air
nèamh ; rinn Michael agus
'aingil cogadh an aghaidh an
dragoin ; agus chog an dragon
agus 'aingil féin ;
8 Agus cha d'thug iad
buaidh, cha mhò a fhuaradh
an àite ni's mò air nèamh.
9 Agus thilgeadh a mach
an dragon mòr, an t-seann
nathair sin, ris an abrar an
diabhul agus Sàtan, a tha
mealladh an t-saoghail uile :
thilgeadh a mach e chum na
talmhainn, agus thilgeadh a
mach 'aingil maille ris.
10 Agus chuala mi guth
mòr ag ràdh air nèamh, A
nis tha slàinte agus neart,
agus rìoghachd ar Dé-ne,
agus cumhachd a Chriosd air
teachd ; oir thilgeadh sìos
fear-casaid ar bràithrean, a
bha 'gan casaid an làthair
ar Dé-ne a là agus a dh'-
oidhche.
11 Agus thug iad buaidh
air tre fhuil an Uain, agus
tre fhocal am fianuis-san ;
agus cha do ghràdhaich iad
an anama féin gu bàs.
12 Uime sin biodh gàird-
eachas oirbh, O a nèamha,
agus oirbhse a tha 'nur còmh-
nuidh annta. An-aoibhin
do luchd-àiteachaidh na tal-
mhainn, agus na fairge ! oir
thàinig an diabhul a nuas
do 'ur n-ionnsuidh, agus
fearg ro mhòr air, do bhrìgh
gur fiosrach e nach 'eil aige
ach ùine ghearr.
13 Agus an uair a chunn-
aic an dragon gu'n do thilg-
eadh e chum na talmhainn,
rinn e geur-leanmhuinn air a'
mhnaoi a rug an *leanabh* mic.
14 Agus do'n mhnaoi thug-
adh dà sgéith iolaire mòire,
chum gu'n rachadh i air
itealaich leo do'n fhàsach,
chum a h-ionaid féin ; far am
bheil i air a h-altrum rè
aimsir, agus aimsirean, agus
leth-aimsir [1], o aghaidh na
nathrach.
15 Agus thilg an nathair
as a beul uisge mar thuil, an
déigh na mnà, chum gu'n
tugadh i oirre bhi air a giùlan
air falbh leis an t-sruth.
16 Agus rinn an talamh
còmhnadh ris a' mhnaoi ; a-
gus dh'fhosgail an talamh a
bheul, agus shluig e suas an
tuil, a thilg an dragon as a
bheul.
17 Agus bha fearg air an
dragon ris a' mhnaoi, agus
chaidh e dheanamh cogaidh
ris a' chuid eile d'a sliochd, a
tha coimhead [2] àitheanta Dhé,
agus aig am bheil fianuis Iosa
Criosd.

[1] *àm, agus amanna, agus leth-àm.*

[2] *ghleidheadh.*

CAIB. XIII.

1 Dh'éirich fiadh-bheathach as an fhairge le seachd cinn agus deich adhaircean: dha-san thug an dragon a chumhachd. 11 *Thàinig fiadh-bheathach eile a nìos as an talamh,* 14 *agus thug e fa'near dealbh bhi air a dheanamh do'n cheud fhiadh-bheathach,* 15 *agus gu'n deanadh daoine aoradh dha,* 16 *agus gu'n gabhadh iad a chomhara.*

AGUS sheas mi air gain-
eimh na fairge, agus
chunnaic mi fiadh-bheath-
ach[1] ag éirigh suas as an
fhairge, aig an robh seachd
cinn, agus deich adhaircean,
agus air 'adharcaibh deich
crùin, agus air a chinn ainm
toibheim[2].

2 Agus bu chosmhuil am
fiadh-bheathach a chunnaic
mi ri leopard, agus bha a
chosan mar *chosaibh* math-
ghamhna, agus a bheul mar
bheul leòmhain: agus thug
an dragon a neart, agus a
chaithir[3], agus cumhachd
mòr dha.

3 Agus chunnaic mi aon
d'a chinn mar gu'm biodh e
air a lotadh gu bàs; agus
leighiseadh a lot[4] bàsmhor:
agus ghabh an talamh uile
iongantas an déigh an fhiadh-
bheathaich.

4 Agus rinn iad aoradh
do'n dragon, a thug a chumh-
achd do'n fhiadh-bheathach:
agus rinn iad aoradh do'n
fhiadh-bheathach, ag ràdh,
Cò a ta cosmhuil ris an
fhiadh-bheathach? Cò a ta
comasach air cogadh a dhean-
amh 'na aghaidh?

5 Agus thugadh dha beul
a' labhairt nithe mòra, agus
thoibheum; agus thugadh
cumhachd dha cogadh a
dheanamh ré dhà mhìos agus
dà fhichead.

6 Agus dh'fhosgail e 'bheul
ann an toibheum an aghaidh
Dhé, chum toibheum a thoirt
d'a ainm, agus d'a phàilliun[5],
agus do'n dream a ta 'nan
còmhnuidh air nèamh.

7 Agus thugadh dha cog-
adh a dheanamh an aghaidh
nan naomh, agus buaidh a
thoirt orra: agus thugadh
dha cumhachd os ceann gach
uile thréibh, agus theangaidh,
agus chinnich.

8 Agus ni iadsan uile, a
tha 'nan còmhnuidh air an
talamh, aoradh dha, aig nach
'eil an ainmean sgrìobhta ann
an leabhar beatha an Uain, a
mharbhadh o thoiseach an t-
saoghail.

9 Ma tha cluas aig neach
air bith, éisdeadh e.

10 Ma bheir neach air bith
am braighdeanas, théid e
féin am braighdeanas: ma
mharbhas neach air bith leis
a' chlaidheamh, is éigin e
féin bhi air a mharbhadh leis
a' chlaidheamh. Is ann an
so a ta foighidin agus creid-
imh nan naomh.

11 Agus chunnaic mi fiadh-
bheathach eile ag éirigh as an
talamh; agus bha aige dà
adhairc cosmhuil ri uan, agus
labhair e mar dhragon.

12 Agus tha e a' cur an
gnìomh cumhachd a' cheud
fhiadh-bheathaich uile 'na
fhianuis, agus tha e toirt air
an talamh, agus orra-san a
tha 'nan còmhnuidh ann, aor-
adh a dheanamh do'n cheud
fhiadh-bheathach, aig an

[1] *béist.*
[2] *ainmean Dia-mhaslachaidh.*
[3] *a righ-chaithir.*
[4] *a chneadh.*
[5] *thabernacal.*

robh a lot bàsmhor air a
leigheas.
13 Agus tha e a' deanamh
chomhara mòra, ionnus gu
bheil e toirt air teine teachd
a nuas o nèamh air an tal-
amh, ann am fianuis dhaoine.
14 Agus tha e 'a mealladh
na dream a tha 'nan còmh-
nuidh air an talamh, leis na
comharaibh sin a thugadh
dha a dheanamh an làthair
an fhiadh-bheathaich, ag
ràdh ri luchd-àiteachaidh na
talmhainn, ìomhaigh a dhean-
amh do'n bheathach aig an
robh an lot claidheimh, agus
a bha beò.
15 Agus thugadh cumh-
achd dha beatha[1] a thoirt do
ìomhaigh an fhiadh-bheath-
aich, ionnus gu'n labhradh
ìomhaigh an fhiadh-bheath-
aich, agus gu'n tugadh e
fa'near gu'm biodh a mheud
as nach deanadh aoradh do
ìomhaigh an fhiadh-bheath-
aich, air am marbhadh.
16 Agus tha e toirt air na
h-uile *dhaoine*, araon beag
agus mòr, saoibhir agus
daoibhir[2], saor agus daor,
comhara a ghabhail air an
làimh dheis, no air clàr an
eudain;
17 Agus nach feudadh
neach sam bith ceannach no
reic, ach esan aig am biodh
an comhara, no ainm an
fhiadh-bheathaich, no àir-
eamh 'ainme.
18 An so tha gliocas. An
ti aig am bheil tuigse, àirmh-
eadh[3] e àireamh an fhiadh-
bheathaich: oir is àireamh
duine e; agus is e 'àireamh
sè ceud agus tri fichead agus
sè.

[1] *spiorad.* [2] *bochd.* [3] *cunntadh.*

CAIB. XIV.

1 An t-Uan 'na sheasamh air sliabh Shioin maille r'a chuideachd. 6 Tha aingeal a' searmonachadh an t-soisgeil. 8 Tuiteam Bhabiloin. 15 Foghara an t-saoghail agus cur a' chorrain ann. 20 Foghara agus preas-fìona feirge Dhé.

AGUS dh'amhairc mi, a-
gus, feuch, Uan 'na
sheasamh air sliabh Shioin,
agus maille ris ceud agus dà
fhichead agus ceithir mìle,
aig an robh ainm 'Athar-san
sgrìobhta air clàr an eudain.
2 Agus chuala mi guth o
fhlaitheanas, mar fhuaim
mhòran uisgeacha, agus mar
fhuaim tairneanaich mhòir;
agus chuala mi fuaim chlàrs-
airean, a' deanamh ciùil le'n
clàrsaichibh féin:
3 Agus sheinn iad mar
gu'm b'òran nuadh e an làth-
air na righ-chaithreach, agus
an làthair nan ceithir bheath-
aichean, agus nan seanair-
ean: agus cha b'urrainn
neach sam bith an t-òran sin
fhòghlum, ach an ceud agus
dà fhichead agus na ceithir
mìle, a shaoradh[4] o'n talamh.
4 Is iad so an dream nach
do shalaicheadh le mnàibh;
oir is òighean iad: is iad so
an dream a tha leantuinn an
Uain ge b'e àit an téid e:
shaoradh iad so o mheasg
dhaoine, 'nan ceud thoradh
do Dhia, agus do'n Uan.
5 Agus 'nam beul cha
d' fhuaradh cealg; oir tha
iad gun lochd[5] an làthair
righ-chaithreach Dhé.
6 Agus chunnaic mi aing-
eal eile ag itealaich ann am
meadhon nèimh, aig an robh
an soisgeul siorruidh r'a
shearmonachadh dhòibh-san

[4] *cheannaicheadh.* [5] *gun smal.*

a tha 'nan còmhnuidh air an
talamh, agus do gach uile
chinneach, agus thréibh, agus
theangaidh, agus shluagh.
7 Ag ràdh le guth àrd,
Biodh eagal Dé oirbh, agus
thugaibh glòir dha; oir thàinig
uair a bhreitheanais: agus
deanaibh aoradh dha-san a
rinn nèamh, agus talamh,
agus an fhairge, agus na
tobair uisge.
8 Agus lean aingeal eile,
ag ràdh, Thuit, thuit Babilon,
am baile mòr[1] sin, do bhrìgh
gu'n d'thug i air gach uile
chinneach òl do fhìon feirge
a strìopachais.
9 Agus lean an treas aingeal
iad, ag ràdh le guth àrd, Ma
ni neach air bith aoradh do'n
fhiadh-bheathach, agus d'a
ìomhaigh, agus ma ghabhas
e a chomhara air clàr 'eudain,
no air a làimh,
10 Olaidh esan do fhìon
feirge Dhé, a tha air a dhòrt-
adh gun mheasgadh, ann an
cupan 'fheirge-san; agus
bithidh e air a phianadh le
teine agus pronnusc, am
fianuis nan aingeal naomha,
agus am fianuis an Uain.
11 Agus bithidh deatach
am péine-san ag éirigh suas
gu saoghal nan saoghal: a-
gus cha'n 'eil fois sam bith a
là no dh'oidhche aca-san a
ni aoradh do'n fhiadh-bheath-
ach agus d'a ìomhaigh, no
aig neach air bith a ghabhas
comhara 'ainmesan.
12 An so tha foighidin nan
naomh: an so *tha*'n dream a
choimhideas àitheanta Dhé,
agus creidimh Iosa.
13 Agus chuala mi guth
o nèamh, ag ràdh rium,
Sgrìobh, *Is* beannaichte na
mairbh a gheibh bàs san
Tighearn, á so a mach:
Seadh, a ta an Spiorad ag
ràdh, chum gu faigh iad fois
o'n saothair; agus leanaidh
an oibre iad.
14 Agus dh'amhairc mi,
agus, feuch, neul geal, agus
air an neul *neach* 'na shuidhe
cosmhuil ri Mac an duine,
aig an robh crùn òir air a
cheann, agus corran geur 'na
làimh.
15 Agus thàinig aingeal
eile mach as an teampull, a'
glaodhaich le guth àrd ris an
ti a bha 'na shuidhe air an
neul, Sàth a steach do chorr-
an, agus buain: oir thàinig
àm dhuit buain; oir tha
foghar na talmhainn abuich.
16 Agus shàth an ti a bha
'na shuidhe air an neul, a
chorran san talamh; agus
bhuaineadh an talamh.
17 Agus thàinig aingeal
eile mach as an teampull a
ta air nèamh, agus corran
geur aige-san mar an ceudna.
18 Agus thàinig aingeal
eile mach o'n altair, aig an
robh cumhachd os ceann
teine, agus ghlaodh e le
glaodh àrd ris an ti aig an
robh an corran geur, ag ràdh,
Sàth a steach do chorran
geur, agus cnuasaich baguid-
ean[2] fìonain na talmhainn:
oir a ta a fìon-dhearcan làn
abuich.
19 Agus shàth an t-aingeal
a chorran san talamh, agus
chnuasaich e fìonain na tal-
mhainn, agus thilg e i ann
am fìon-amar mòr feirge
Dhé.
20 Agus shaltradh am

[1] *a' chaithir mhòr.*

[2] *triopuill.*

fìon-amar an taobh a muigh
do'n bhaile, agus thàinig fuil
a mach as an fhìon-amar, gu
sréin nan each, feadh mhìle
agus shè ceud stàid[1].

CAIB. XV.

1 *Na seachd aingil leis na seachd plàighibh deireannach.* 3 *Oran na muinntir a bhuadhaicheas air an fhiadh-bheathach.* 7 *Na seachd soithiche làn do fheirg Dhé.*

AGUS chunnaic mi comh-
ara eile air nèamh, mòr
agus iongantach, seachd aingil
aig an robh na seachd plàigh-
ean deireannach ; oir annta
so tha fearg Dhé air a coimh-
lionadh.
2 Agus chunnaic mi mar
gu'm b'fhairge ghloine, air
a measgadh le teine ; agus
iadsan a thug buaidh air an
fhiadh-bheathach, agus air
'ìomhaigh, agus air a chomh-
ara, *agus* air àireamh 'ainme,
'nan seasamh air an fhairge
ghloine, agus clàrsaiche Dhé
aca.
3 Agus tha iad a' seinn
òrain Mhaois[2] òglaich Dhé,
agus òrain an Uain, ag ràdh,
Is mòr, agus *is* iongantach
t'oibre, a Thighearna Dhé
uile-chumhachdaich ; *is* ceart
agus *is* fìor do shlighean-sa,
a Righ nan naomh.
4 Cò air nach biodh eagal
romhad, O Thighearn, agus
nach tugadh glòir do t'ainm ?
oir *is tusa* a mhàin *a ta*
naomh : oir thig na h-uile
chinnich, agus ni iad aoradh
ann do làthair ; do bhrìgh gu
bheil do bhreitheanais air an
deanamh follaiseach.
5 Agus an déigh so dh'amh-
airc mi, agus, feuch, dh'-
fhosgladh teampull pàilliuin
na fianuis air nèamh.
6 Agus thàinig a mach as
an teampull na seachd aingil,
aig an robh na seachd plàigh-
ean air an sgeadachadh le
lìon-eudach glan agus deal-
rach[3], agus air an crioslach-
adh[4] mu'n uchd le criosaibh
òir.
7 Agus thug aon do na
ceithir bheathaichibh do na
seachd aingil seachd soith-
ichean òir, làn do fheirg an
Dé a ta beò gu saoghal nan
saoghal.
8 Agus lìonadh an teampull
le deataich o ghlòir Dhé, agus
o 'chumhachd-san ; agus cha
b'urrainn neach sam bith dol
a stigh do'n teampull, gus am
biodh seachd plàighean nan
seachd aingeal air an coimh-
lionadh.

CAIB. XVI.

1 *Dhòirt na h-aingil a mach an soithiche làn do fheirg :* 6 *Na plàighean a tha leantuinn air sin.* 15 *Thig Criosd mar ghaduiche : is beannaichte iadsan a ni faire.*

AGUS chuala mi guth mòr
as an teampull, ag ràdh
ris na seachd aingil, Imichibh,
agus taomaibh soithiche feirge
Dhé air an talamh.
2 Agus dh'imich an ceud
aingeal, agus thaom e a shoith-
each air an talamh ; agus
dh'éirich droch neasgaid
nimhneach air na daoinibh
sin aig an robh comhara an
fhiadh-bheathaich, agus *orra-
san* a rinn aoradh d'a ìomh-
aigh.
3 Agus thaom an dara
aingeal a shoitheach san
fhairge ; agus rinneadh i

[1] *i. e. an t-ochdamh cuid do mhìle fearainn.*

[2] *chan iad laoidh Mhaois.*
[3] *geal.* [4] *air an criosrachadh.*

mar fhuil *duine* mhairbh:
agus fhuair gach anam beò
bàs anns an fhairge.
4 Agus thaom an treas
aingeal a shoitheach anns na
h-aimhnichibh agus anns na
tobraichibh uisge; agus rinn-
eadh iad 'nam fuil.
5 Agus chuala mi aingeal
nan uisgeacha ag ràdh, Is
cothromach thusa, O Thigh-
earn, a ta, agus a bha, agus
a bhitheas, do bhrìgh gu'n
d' thug thu breth air an
dòigh so:
6 Oir dhòirt iadsan fuil
naomh agus fhàidhean, agus
thug thusa dhoibh fuil r'a
h-òl; oir is toillteanach iad.
7 Agus chuala mi neach
eile o'n altair ag ràdh, Seadh,
a Thighearna Dhé uile-
chumhachdaich, *is* fìor agus
cothromach do bhreitheanais.
8 Agus thaom an ceath-
ramh aingeal a shoitheach
air a' ghréin; agus thugadh
cumhachd dha daoine a phian-
adh le h-ainteas teine.
9 Agus bha daoine air an
losgadh le teas mòr, agus
thug iad toibheum do ainm
Dhé, aig am bheil cumhachd
air na plàighibh sin: agus
cha d'rinn iad aithreachas,
chum glòir a thoirt dha-san.
10 Agus thaom an cùigeadh
aingeal a shoitheach air righ-
chaithir an fhiadh-bheath-
aich; agus rinneadh a rìogh-
achd dorcha; agus chagainn
daoine an teanganna tre phéin,
11 Agus thug iad toibheum[1]
do Dhia nèimh air son am
pianta agus an creuchda,
agus cha do ghabh iad aith-
reachas d'an gnìomharaibh.
12 Agus thaom an seath-
adh aingeal a shoitheach air
an amhainn mhòir Euphra-
tes; agus thiormaicheadh a
h-uisge, chum gu'n ulluicht-
eadh slighe rìghrean na h-
àirde 'n ear.
13 Agus chunnaic mi *teachd*
a mach á beul an dragoin,
agus á beul an fhiadh-bheath-
aich, agus á beul an fhàidh-
bhréige, tri spiorada neò-
ghlan, cosmhuil ri losguinn.
14 Oir is iad *sin* spiorada
dheamhan, a' deanamh
chomhara, a tha dol a mach
chum rìghre na talmhainn,
agus an domhain uile, gu'n
cruinneachadh chum catha
là mhòir sin an Dé uile-
chumhachdaich.
15 Feuch, a ta mi a'
teachd mar ghaduiche. *Is*
beannaichte esan a ni faire,
agus a ghleidheas 'eudach,
chum nach imich e lomnochd,
agus nach faic *daoine* a nàire.
16 Agus chruinnich e iad
r'a chéile chum ionaid ris an
abrar san Eabhra, Arma-
gedon.
17 Agus thaom an seachd-
amh aingeal a shoitheach san
athar[2]; agus thàinig guth
mòr a mach á teampull
nèimh, o'n righ-chaithir, ag
ràdh, Tha e deanta.
18 Agus bha guthanna,
agus tairneanaich, agus deal-
anaich ann; agus bha crith
mhòr thalmhainn ann, nach
robh a leithid ann o bha
daoine air an talamh, a samh-
uil do chrith-thalmhainn co
mhòr.
19 Agus bha am baile
mòr[3] air a roinn 'na thri
earrannaibh, agus thuit bailt-
ean nan cinneach: agus

[1] *masladh.* [2] *aidhear.*

[3] *a' chaithir mhòr.*

thàinig Babilon mhòr an
cuimhne an làthair Dhé, a
thoirt di copan fìona fraoich
'fheirge[1].

20 Agus theich gach uile
eilean as, agus cha d'fhuar-
adh na beannta.

21 Agus thàinig clacha-
meallain mòra[2] a nuas o
nèamh air daoinibh, *gach
clach* co throm ri talann:
agus thug daoine toibheum
do Dhia, air son plàigh nan
clacha-meallain ; oir bha am
plàigh-san ro mhòr.

CAIB. XVII.

1 *Tha bean air a sgeadachadh le purpur agus scarlaid, agus copan òir 'na làimh, 'na suidh air an fhiadh-bheathach,* 5 *neach a's i Babilon mhòr, màthair nan gràin-eileachd.* 9 *Eadar-mhìneachadh nan seachd ceann,* 12 *agus nan deich adhairceán.*

AGUS thàinig aon do na
seachd aingil aig an robh
na seachd soithichean, agus
labhair e rium, ag ràdh rium,
Thig an so ; nochdaidh mi
dhuit breitheanas na strìop-
aiche mòire, a tha 'na suidhe
air mòran uisgeacha :

2 Ris an d'rinn rìghre na
talmhainn strìopachas, agus
aig an do chuireadh luchd-
àiteachaidh na talmhainn air
mhisg le fìon a strìopachais.

3 Agus thug e leis mi anns
an spiorad do'n fhàsach :
agus chunnaic mi bean 'na
suidhe air fiadh - bheathach
air dhath scarlaid, làn do
ainmibh toibheim[3], air an
robh seachd cinn agus deich
adhaircean.

4 Agus bha a' bhean air a
sgeadachadh ann am purpur,
agus ann an scarlaid, agus
air a deanamh breagha le
h-òr, agus clachaibh luach-
mhor, agus neamhnuidibh,
agus copan òir aice 'na làimh,
làn do ghràineileachd agus
do neò-ghloine a strìopachais.

5 Agus air clàr a h-eudain
bha ainm sgrìobhta, RUN-
DIOMHAIR, BABILON
MHOR, MATHAIR NAN
STRIOPACH AGUS
GHRAINEILEACHDA
NA TALMHAINN.

6 Agus chunnaic mi a'
bhean air mhisg le fuil nan
naomh, agus le fuil fhianuis-
ean[4] Iosa : agus an uair a
chunnaic mi i, ghabh mi
iongantas le h-iongantas mòr.

7 Agus thubhairt an t-
aingeal rium, C'ar son a
ghabh thu iongantas ? Inn-
sidh mise dhuit rùn-dìomhair
na mnà, agus an fhiadh-
bheathaich a tha 'ga giùlan,
air am bheil na seachd cinn
agus na deich adhaircean.

8 Am fiadh - bheathach a
chunnaic thu, bha e, agus
cha 'n'eil e ann ; agus éiridh
e suas á slochd an dubh-aig-
ein[5], agus théid e am mugha[6]:
agus gabhaidh luchd-àiteach-
aidh na talmhainn, aig nach
'eil an ainmean sgrìobhta ann
an leabhar na beatha o thois-
each an t-saoghail,) iongant-
as, 'nuair a chi iad am fiadh-
bheathach[7] a bha, agus nach
'eil, agus a bhitheas ann[8].

9 An so a ta an inntinn
aig am bheil gliocas. Na
seachd cinn is seachd sléibh-
tean iad, air am bheil a' bhean
'na suidhe.

---

[1] *'fheirge ro gharg.*
[2] *cloich-shneachd mhòr.*
[3] *Dia-mhaslachaidh.*
[4] *mhairtireach.*

[5] *as an t-slochd gun iochdar.*
[6] *sgriosar e.* [7] *am béist.*
[8] *gidheadh a ta ann.*

10 Is seachd rìghrean iad
mar an ceudna: tha cùig
dhiubh air tuiteam, agus a
ta h-aon ann: cha d'thàinig
am fear eile fathast; agus an
uair a thig e, is éigin da fant-
uinn rè ùine bhig.
11 Agus am fiadh-bheath-
ach a bha, agus nach 'eil ann,
is esan an t-ochdamh, agus
tha e o'n t-seachdnar, agus
théid e am mugha.
12 Agus na deich adhairc-
ean a chunnaic thu, is deich
rìghrean iad, nach d'fhuair
rìoghachd fathast, ach a ta
faotainn cumhachd mar rìgh-
rean rè aon uaire maille ris[1]
an fhiadh-bheathach.
13 Tha aca sin aon inn-
tinn, agus bheir iad an neart
agus an cumhachd do'n
fhiadh-bheathach.
14 Ni iad sin cogadh an
aghaidh an Uain, agus bheir
an t-Uan buaidh orra: oir is
esan Tighearna nan Tigh-
earna, agus Righ nan Righ;
agus *tha* an dream a tha maille
ris, air an gairm, agus air an
taghadh, agus dìleas.
15 Agus tha e ag ràdh rium,
Na h-uisgeachan a chunnaic
thu, far am bheil an strìopach
'na suidhe, is slòigh, agus
coimhthionail, agus cinnich,
agus teanganna iad.
16 Agus na deich adhairc-
ean a chunnaic thu air an
fhiadh-bheathach, bheir iad
sin fuath do'n strìopaich, a-
gus ni iad fàs i, agus lom-
nochd, agus ithidh iad a feòil,
agus loisgidh iad i le teine.
17 Oir chuir Dia 'nan
cridhe a thoil a choimhlion-
adh, agus a bhi dh'aon
chomhairle, agus an rìogh-
achd a thoirt do'n fhiadh-
bheathach, gus an coimhlion-
ar briathran Dhé.
18 Agus is i a' bhean a
chunnaic thusa, am baile
mòr[2] sin, a tha rìoghachadh[3]
os ceann rìghre na talmhainn.

CAIB. XVIII.

1 Thuit Babilon: 4 thugadh àithne do phobull Dé imeachd aisde: 9 rinn rìghre na talmhainn, 11 maille ris na ceannaichibh agus na maraichibh, bròn air a son: 20 rinn na naoimh gàirdeachas air son breitheanais Dé oirre.

AGUS an déigh nan nithe
so chunnaic mi aingeal
eile teachd a nuas o nèamh,
aig an robh cumhachd mòr;
agus dhealraich an talamh le
'ghlòir.
2 Agus ghlaodh[4] e gu làidir
le guth mòr, ag ràdh, Thuit,
thuit Babilon mhòr, agus
rinneadh i 'na h-àite-còmh-
nuidh dheamhan, 'na prìos-
an[5] do gach spiorad neògh-
lan, 'na h-ionad cumail do[6]
gach eun neò-ghlan agus
fuath-mhor.
3 Oir dh'òl na h-uile chinn-
ich do fhìon feirge a strìop-
achais, agus rinn rìghre na
talmhainn strìopachas rithe,
agus rinneadh saoibhir ceann-
aichean na talmhainn le
pailteas a sògha[7].
4 Agus chuala mi guth eile
o nèamh, ag ràdh, Thigibh
a mach aisde, mo phobull,
chum nach bi sibh comh-
pairteach d'a peacaibh, agus
nach faigh sibh *cuid* d'a
plàighibh;
5 Oir tha a peacanna air
ruigheachd[8] suas gu nèamh,
agus chuimhnich Dia a h-
eucearta.

---

[1] *san aon uair ris.*
[2] *a' chaithir mhòr.*
[3] *aig am bheil uachdaranachd.*

[4] *dh'éigh.* [5] *gainntir.*
[6] *'na h-eunadan.* [7] *a sàimhe.*
[8] *air leantuinn.*

6 Thugaibh ath-dhìol di
mar a dhìol ise ribh, agus
thugaibh dhi a dhà uiread, a
réir a h-oibre : anns a' chup-
an a lìon i, lìonaibh a dhà
uiread di.
7 A mheud as a ghlòraich
si i féin, agus a chaith i a
beatha gu sòghail, co mòr as
sin thugaibh dhi do pheanas
agus do bhròn: oir a ta i ag
ràdh 'na cridhe féin, Tha mi
a'm' shuidhe a'm' bhan-righ-
inn, agus cha bhantrach mi,
agus cha'n fhaic mi bròn.
8 Uime sin ann an aon là
thig a plàighean, bàs, agus
bròn, agus gorta; agus lois-
gear i gu tur le teine : oir is
neartmhor an Tighearna Dia
a bheir breth oirre.
9 Agus ni rìghre na talmh-
ainn, a rinn striòpachas agus
a chaith am beatha gu sògh-
ail maille rithe, gul agus
caoidh air a son, 'nuair a
chi iad deatach a losgaidh,
10 A' seasamh fad as, tre
eagal a peanais, ag ràdh, Mo
thruaighe, mo thruaighe! a'
chaithir mhòr[1] sin Babilon,
a' chaithir threun sin! oir
ann an aon uair thàinig do
bhreitheanas.
11 Agus ni ceannaichean
na talmhainn gul agus caoidh
air a son; oir cha cheann-
aich neach sam bith am
bathar[2] ni's mò.
12 Bathar òir, agus airgid,
agus chlach luachmhor, agus
neamhnuidean, agus lìon-
eudaich ghrinn, agus phur-
puir, agus shìde, agus scar-
laid, agus gach uile ghnè
fhiodha thine, agus gach uile
ghnè shoithiche do ibhori[3],
agus gach uile ghnè shoith-
iche do fhiodh ro luachmhor,
agus do umha, agus do iar-
unn, agus do mharmor,
13 Agus canal, agus nithe
deadh - fhàile, agus oladh-
ungaidh, agus tuis, agus fìon,
agus oladh, agus min mhìn[4],
agus cruithneachd, agus
ainmhidhean, agus caoraich,
agus eich, agus carbadan,
agus tràillean, agus anama
dhaoine.
14 Agus dh'imich na tor-
aidh, air an robh mòr dhéidh
t'anama, uait, agus dh'imich
na h-uile nithe annasach agus
maiseach uait, agus cha 'n
fhaigh thu iad ni's mò.
15 Seasaidh ceannaichean
nan nithe so a rinneadh
saoibhir leatha, am fad, air
eagal a peanais, a' gul agus
a' caoidh,
16 Agus ag ràdh, Is truagh,
am baile mòr sin, a bha air a
sgeadachadh le lìon-eudach
grinn, agus purpur, agus
scarlaid, agus a bha air a
dheanamh breagha[5] le h-òr,
agus le clachaibh luachmhor,
agus le neamhnuidibh!
17 Oir ann an aon uair
thugadh saoibhreas cò mòr
gu neo-ni. Agus sheas gach
uile long - mhaighstir[6], agus
gach uile chuideachd a théid
air longaibh, agus na seòlad-
airean, agus a' mheud 's a ni
gnothuichean air fairge, am
fad,
18 Agus ghlaodh iad, an
uair a chunnaic iad deatach
a losgaidh, ag ràdh, Cò *e am
baile* a's cosmhuil ris a' bhaile
mhòr so?
19 Agus thilg iad duslach

[1] *am baile mòr.*
[2] *am marsantachd, an earradh.*
[3] *fhiaclaibh elephant; ivory.* Sasg.

[4] *plùr mìn.* [5] *air òradh.*
[6] *fhear-stiùraidh.*

air an cinn, agus ghlaodh iad,
a' gul agus a' caoidh, ag
ràdh, Is truagh, is truagh,
am baile mòr sin, anns an
d'rinneadh saoibhir iadsan
uile aig an robh longa air
an fhairge, tre a ghreadh-
nachas-san! oir ann an aon
uair dh'fhàsaicheadh e.

20 Dean gàirdeachas os a
cheann, o a nèamh, agus
sibhse abstola naomha agus
fhàidhean: oir dhìol Dia
sibhse air.

21 Agus thog aingeal treun
clach mar chloich-mhuilinn
mhòir, agus thilg e san
fhairge i, ag ràdh, Is ann
mar so le neart a thilgear sìos
am baile mòr sin Babilon,
agus cha'n fhaighear e ni's
mò.

22 Agus cha chluinnear
annad ni's mò fuaim chlàrs-
airean, agus luchd-ciùil, agus
phìobairean, agus thrompad-
airean; agus cha'n fhaigh-
ear annad ni's mò fear-ceird,
do ghnè ceirde sam bith;
agus cha chluinnear fuaim
cloiche-muilinn annad ni's
mò;

23 Agus cha soillsich solus
coinnle[1] annad ni's mò; agus
cha chluinnear annad ni's
mò guth fear-bainnse no bean-
bainnse[2]: oir b'iad do cheann-
aichean daoine mòra na tal-
mhainn; agus le d'dhruidh-
eachd bha na h-uile chinnich
air am mealladh:

24 Agus fhuaradh ann fuil
fhàidhean, agus naomh, agus
nan uile *dhaoine* a mharbhadh
air an talamh.

CAIB. XIX.

1 *Tha Dia air a chliùthachadh, air son gu'n d'thug e breth air an strìopaich mhòir, agus gu'n do dhìol e fuil a naomh.* 7 *Banais an Uain, &c.*

AGUS an déigh nan nithe
so, chuala mi guth àrd
mhòr-shluaigh air nèamh,
ag ràdh, Aleluia; Slàinte,
agus glòir, agus urram, agus
cumhachd do'n Tighearn ar
Dia-ne:

2 Oir *is* fìor agus *is* coth-
romach a bhreitheanais; oir
thug e breth air an strìopaich
mhòir, a thruaill an talamh
le a strìopachas, agus dhìol e
fuil a sheirbhiseach féin air
a làimh.

3 Agus a rìs thubhairt iad,
Aleluia. Agus chaidh a
deatach suas gu saoghal nan
saoghal.

4 Agus thuit na ceithir
seanaire fichead, agus na
ceithir bheathaiche sìos, agus
rinn iad aoradh do Dhia, a
bha 'na shuidhe air an righ-
chaithir, ag ràdh, Amen;
Aleluia.

5 Agus thàinig guth a
mach o'n righ-chaithir, ag
ràdh, Molaibh ar Dia-ne,
sibhse uile a's seirbhisich
dha, agus air am bheil 'eagal-
san, eadar bheag agus mhòr.

6 Agus chuala mi mar
ghuth mòr-shluaigh, agus mar
fhuaim mhòran uisgeacha,
agus mar thoirm tairneanaich
chumhachdaich, ag ràdh,
Aleluia: oir a ta an Tigh-
earna Dia uile-chumhach-
dach a' rìoghachadh.

7 Bitheamaid aoibhinn a-
gus deanamaid gàirdeachas,
agus thugamaid glòir dhasan:
oir thàinig pòsadh an Uain, a-
gus dh'ulluich a bhean i féin.

8 Agus thugadh dhi gu'm
biodh i air a sgeadachadh le

[1] *lòchrain.*

[2] *fir-bainnse no mna-bainnse.*

lìon-eudach grinn, glan agus
dealrach: oir is e an lìon-
eudach grinn fìreantachd
nan naomh.
9 Agus thubhairt e rium,
Sgrìobh, *Is* beannaichte iad-
san a tha air an cuireadh
gu suipeir-bhainnse an Uain.
Agus thubhairt e rium, Is
iad so briathra fìrinneach
Dhé.
10 Agus thuit mi sìos aig
a chosaibh chum aoradh
dheanamh dha: agus thubh-
airt e rium, Feuch nach *dean
thu* e: is comh-sheirbhiseach
dhuit féin mise, agus do d'
bhràithribh aig am bheil
fianuis Iosa; dean aoradh do
Dhia: oir is i fianuis Iosa
spiorad na fàidheadaireachd.
11 Agus chunnaic mi
nèamh air fhosgladh, agus,
feuch, each geal; agus ghoir-
eadh do'n ti a shuidh air
Dìleas, agus Fìor; agus ann
am fìreantachd tha e dean-
amh breitheanais agus cog-
aidh.
12 Agus *bha* a shùilean
mar lasair theine, agus air a
cheann *bha* mòran chrùn; a-
gus bha ainm aige sgrìobhta,
nach b'aithne do neach sam
bith ach e féin;
13 Agus bha e air a sgead-
achadh le trusgan[1] tumta
am fuil: agus is e'n t'ainm
a ghoirear dheth, FOCAL
DÉ.
14 Agus lean na h-arm-
ailtean a bha air nèamh e
air eachaibh geala, air an
sgeadachadh le lìon-eudach
grinn, geal agus glan.
15 Agus as a bheul tha
claidheamh geur a' dol a
mach, chum gu'm buaileadh
e na cinnich leis; agus
riaghlaidh e iad le slait iar-
uinn: agus tha e a' saltradh
fìon-amair fraoich feirge[2] an
Dé uile-chumhachdaich.
16 Agus tha aige air a
thrusgan agus air a léis ainm
sgrìobhta, RIGH NAN
RIGH, AGUS TIGH-
EARNA NAN TIGH-
EARNA.
17 Agus chunnaic mi
aingeal àraidh 'na sheasamh
sa' ghréin; agus ghlaodh e
le guth àrd, ag ràdh ris an
eunlaith uile, a bha 'g iteal-
aich ann am meadhon nèimh,
Thigibh, agus cruinnichibh
sibh féin chum suipeir an Dé
mhòir;
18 Chum gu'n ith sibh
feòil rìghrean, agus feòil àrd-
cheannard, agus feòil dhaoine
cumhachdach, agus feòil
each agus na muinntir a
shuidheas orra, agus feòil nan
uile *dhaoine*, araon shaor a-
gus dhaor, araon bheag agus
mhòr.
19 Agus chunnaic mi am
fiadh-bheathach, agus rìgh-
rean na talmhainn, agus an
armailtean air an cruinneach-
adh, a dheanamh cogaidh an
aghaidh an ti a bha 'na
shuidhe air an each, agus an
aghaidh 'armailt-san.
20 Agus ghlacadh am
fiadh-bheathach, agus maille
ris-san am fàidh-bréige a
rinn mìorbhuilean 'na làthair,
leis an do mheall e an dream
a ghabh orra comhara an
fhiadh-bheathaich, agus iad-
san a rinn aoradh d'a ìomh-
aigh. Thilgeadh iad sin 'nan
dithis beò ann an loch teine
a' dearg-lasadh le pronnusc.

[1] *falluing, eudach-uachdair.*

[2] *feirge ro gharg.*

21 Agus mharbhadh a'
chuid eile le claidheamh an
ti a bha 'na shuidhe air an
each, a thàinig a mach as a
bheul : agus bha an eunlaith
uile air an lìonadh le'm feòil.

CAIB. XX.

1 *Satan ceangailte rè mhìle bliadhna.* 5 *A' cheud aiseirigh :* 6 *tha iad beannaichte aig am bheil cuid dhith.* 7 *Satan a rìs air fhuasgladh.* 9 *Gog agus Magog.* 10 *Thilgeadh an Diabhul do'n loch theine agus phronnuisc.*

AGUS chunnaic mi aingeal, a' teachd a nuas o
nèamh, agus iuchair sluichd
an dubh-aigein[1] aige, agus
slabhraidh mhòr 'na làimh.
2 Agus rug e air an dragon,
an t-seann nathair nimhe sin,
a's e an diabhul agus Sàtan,
agus cheangail se e rè mhìle
bliadhna ;
3 Agus thilg se e do
shlochd an dubh-aigein, agus
dhùin e stigh e, agus chuir e
seula air, chum nach meall-
adh e na cinnich tuilleadh,
gus an crìochnaicheadh[2] am
mìle bliadhna : agus an déigh
sin, is éigin gu fuasgailear e
rè ùine bhig.
4 Agus chunnaic mi righ-
chaithrichean, agus shuidh
iad orra, agus thugadh breith-
eanas doibh : agus *chunnaic
mi* anaman na muinntir d'an
do chuireadh an cinn air son
fianuis Iosa, agus focail Dé,
agus nach d'rinn aoradh do'n
fhiadh - bheathach, no d'a
ìomhaigh, agus nach do
ghabh a chomhara air clàr
an eudain, no air an làmh-
aibh ; agus bha iad beò, agus
rìghich iad maille ri Criosd rè
mhìle bliadhna.
5 Ach cha d'ath-bheoth-
aicheadh a' chuid eile do na
mairbh gus an robh am mìle
bliadhna air an crìochnach-
adh. *Is* i so a' cheud ais-
eirigh.
6 *Is* beannaichte agus *is*
naomha an ti aig am bheil
cuid anns a' cheud aiseirigh :
orra so cha'n 'eil cumhachd
aig an dara bàs ; ach bithidh
iad 'nan sagartaibh do Dhia,
agus do Chriosd, agus rìgh-
ichidh iad maille ris mìle
bliadhna.
7 Agus an uair a chrìoch-
naichear am mìle bliadhna,
fuasgailear Sàtan as a phrìos-
an,
8 Agus théid e mach a
mhealladh nan cinneach, a
tha ann an ceithir chearnaibh
na talmhainn, Gog agus
Magog, chum an cruinn-
eachadh gu cath ; muinntir *a
tha* ann an àireamh mar
ghaineimh na fairge.
9 Agus chaidh iad suas air
leud na talmhainn, agus
chuairtich iad camp nan
naomh, agus am baile[3] ion-
mhuinn : agus thàinig teine
nuas o Dhia á nèamh, agus
chuir e as doibh.
10 Agus thilgeadh an
diabhul a mheall iad, san
loch theine agus phronnuisc,
far *am bheil* am fiadh-bheath-
ach, agus am fàidh bréige,
agus bithidh iad air am
pianadh a là agus a dh'-
oidhche, gu saoghal nan
saoghal.
11 Agus chunnaic mi righ-
chaithir mhòr gheal, agus an
ti a shuidh oirre, neach d'an
do theich nèamh agus talamh
o a ghnùis ; agus cha d'-
fhuaradh àite dhoibh.

---

1 *an t-sluichd gun aigeal.*
2 *an coimhliontadh.*
3 *a' chaithir.*

12 Agus chunnaic mi na mairbh, beag agus mòr, 'nan seasamh am fianuis Dé; agus dh'fhosgladh na leabhraichean: agus dh'fhosgladh leabhar eile, *eadhon leabhar* na beatha: agus thugadh breth air na mairbh as na nithibh sin a bha sgrìobhta sna leabhraichibh, a réir an gnìomhara.

13 Agus thug an fhairge uaipe[1] na mairbh a bha innte; agus thug am bàs agus an uaigh[2] uatha na mairbh a bha annta: agus thugadh breth orra gach aon a réir an gnìomhara.

14 Agus thilgeadh am bàs agus ifrinn do'n loch theine: Is e so an dara bàs.

15 Agus ge b'e air bith nach d'fhuaradh sgrìobhta, ann an leabhar na beatha, thilgeadh e san loch theine.

CAIB. XXI.

1 Nèamh nuadh agus talamh nuadh. 10 An Ierusalem nèamhaidh, maille ri làn-mhìneachadh oirre: 23 cha 'n 'eil feum aice air gréin; oir is i glòir Dhé a solus. 24 Tha rìghrean na talmhainn a' toirt an saoibhreas d'a h-ionnsuidh.

AGUS chunnaic mi nèamh nuadh, agus talamh nuadh: oir chaidh an ceud nèamh agus an ceud talamh thairis; agus cha robh fairge ann ni's mò.

2 Agus chunnaic mise Eoin am baile naomh, Ierusalem nuadh, a' teachd a nuas o Dhia á nèamh, air ullachadh mar bhean-bainnse air a sgeadachadh fa chomhair a fir.

3 Agus chuala mi guth mòr á nèamh ag ràdh, Feuch, *tha* pàilliun Dhé maille ri daoinibh, agus ni esan còmhnuidh maille riu, agus bithidh iadsan 'nan sluagh dha, agus bithidh Dia féin maille riu, agus 'na Dhia dhoibh.

4 Agus tiormaichidh Dia gach deur o'n sùilibh; agus cha bhi bàs ann ni's mò, no bròn, no éighich[3], agus cha bhi pian ann ni's mò; oir chaidh na ceud nithe thairis.

5 Agus thubhairt an ti a bha 'na shuidhe air an rìgh-chaithir, Feuch, tha mi a' deanamh nan uile nithe nuadh. Agus thubhairt e rium, Sgrìobh, oir tha na briathra so fìrinneach agus dìleas.

6 Agus thubhairt e rium, Tha e deanta. Is mise Alpha agus Omega, an toiseach agus an deireadh: bheir mi dha-san air am bheil tart, do thobar uisge na beatha gu saor.

7 Sealbhaichidh an ti a bheir buaidh na h-uile nithe; agus bithidh mise a'm' Dhia dha-san, agus bithidh esan 'na mhac dhomh-sa.

8 Ach aig an dream sin a ta gealtach, agus mi-chreideach, agus graineil, agus aig luchd mortaidh, agus strìopachais, agus druidheachd, agus ìodhol-aoraidh, agus aig na h-uile bhreugairibh, bithidh an cuibhrionn anns an loch a ta dearglasadh le teine agus pronnusc; ni a's e an dara bàs.

9 Agus thàinig a m' ionnsuidh aon do na seachd aingil, aig an robh na seachd soithichean làn do na seachd plàighibh deireannach, agus

[1] *uaithe.* [2] *ifrinn.* [3] *glaodhaich.*

labhair e rium, ag ràdh, Thig
an so, nochdaidh mise dhuit
a' bhean nuadh-phòsda, bean
an Uain.
10 Agus thug e leis mi
anns an spiorad gu beinn
mhòir agus àird, agus dh'-
fheuch e dhomh am baile
mòr [1] sin, Ierusalem naomh,
a' teachd a nuas á nèamh o
Dhia,
11 Aig an robh glòir Dhé:
agus *bha* a shoillse [2] cosmhuil
ri cloich ro luachmhoir, mar
chloich Iaspis, soilleir mar
chriostal;
12 Agus bha balla mòr a-
gus àrd aig, air an robh dà
gheata dheug, agus aig na
geataibh dà aingeal dheug,
agus ainmean sgrìobhta orra,
eadhon *ainmean* dà thréibh
dheug chloinn Israeil.
13 Air an taobh an ear, tri
gheatacha; air an taobh
thuath, tri gheatacha; air an
taobh deas, tri gheatacha;
agus air an taobh an iar, tri
gheatacha.
14 Agus bha aig balla na
caithreach dà bhunait dheug,
agus annta-san ainmean dà
abstol deug an Uain.
15 Agus bha aig an ti a
labhair rium, cuilc-shlat òir,
chum gu'n tomhaiseadh e
am baile, agus a gheatacha,
agus a bhalla.
16 Agus tha am baile 'na
luidhe ceithir-chearnach, agus
tha 'fhad co mòr r'a leud:
agus thomhais e am baile leis
a' chuilc-shlait, dà mhìle
dheug stàide: is ionnan fad,
agus leud, agus àirde dha.
17 Agus thomhais e a
bhalla, ceud agus dà fhich-
ead agus ceithir làmha-coille [3],
a réir tomhais duine, eadhon
an aingil.
18 Agus bha a bhalla air
a thogail do chloich Iaspis;
agus *b*'òr fìor-ghlan am
bàile [4], cosmhuil ri gloin
shoilleir [5].
19 Agus *bha* bunaitean [6]
balla a' bhaile air an dean-
amh sgiamhach leis gach uile
ghnè chlocha luachmhor. *Bu*
iaspis an ceud bunait; *bu*
shaphir, an dara; *bu* chal-
cedon, an treas; *b*'emerald,
an ceathramh *bunait;*
20 *Bu* shardonics, an cuig-
eadh; *bu* shardius, an seath-
adh; *bu* chrisolit, an seachd-
amh; *bu* bheril, an t-ochd-
amh; *bu* topas, an naothadh,
bu chrisoprasus, an deich-
eamh; *bu* hiacint, an t-aon
deug; *b*'ametist, an dara
bunait deug.
21 Agus an dà gheata dheug
bu dà neamhnuid dheug iad;
bha gach aon fa leth do na
geataibh *air a dheanamh* do
aon neamhnuid: agus b'òr
fìorghlan sràid a' bhaile, mar
ghloin shoilleir.
22 Agus cha'n fhaca mi
teampull ann: oir is e'n
Tighearna Dia uile-chumh-
achdach, agus an t-Uan a's
teampull da.
23 Agus cha'n 'eil feum
aig a' bhaile air a' ghréin no
air a' ghealaich a dhealrach-
adh ann: oir shoillsich glòir
Dhé e, agus *is e* an t'Uan a's
solus da.
24 Agus gluaisidh cinnich
na muinntir sin a shaorar 'na

[1] *a' chaithir mhòr.*
[2] *sholus, dealradh.*
[3] *bann-làmha.*
[4] *a' chaithir.*
[5] *trìd-shoillseach, tre'n dealraich an solus.*
[6] *buinn, bunachair.*

sholus: agus bheir rìghre na talmhainn an glòir agus an urram d'a ionnsuidh.
25 Agus cha dùinear a gheatacha san là: oir cha bhi oidhche an sin.
26 Agus bheirear glòir agus urram nan cinneach d'a ionnsuidh.
27 Agus cha téid air chor sam bith a steach ann ni air bith a shalaicheas, no a dh'oibricheas gràineileachd, no *a ni* breug: ach iadsan a mhàin a tha sgrìobhta ann an leabhar beatha an Uain.

CAIB. XXII.

1 *Amhainn uisge na beatha,* 2 *craobh na beatha.* 5 *'Se Dia féin solus na caithreach.* 9 *Cha'n fhulaing an t-aingeal aoradh a dheanamh dha.* 18 *Cha'n fheudar ni sam bith chur ri focal Dé, no thoirt uaith.*

AGUS dh'fheuch e dhomh amhainn fhìor-ghlan do uisge na beatha, soilleir mar chriostal, a' teachd a mach á righ-chaithir Dhé, agus an Uain.
2 Ann am meadhon sràide na *caithreach,* agus air gach taobh do'n amhainn, *bha* craobh na beatha, a' giùlan dà *ghnè* dheug thoraidh, *agus* a' toirt a toraidh uaipe gach uile mhìos; agus *bha* duilleadh na craoibhe chum leighis nan cinneach.
3 Agus cha bhi mallachd air bith ann ni's mò: ach bithidh righ-chaithir Dhé agus an Uain innte; agus ni a sheirbhisich seirbhis da.
4 Agus chi iad 'aghaidh; agus *bithidh* 'ainm-san air clàr an eudain.
5 Agus cha bhi oidhche an sin, agus cha'n 'eil feum aca air coinnil, no air solus na gréine: oir bheir an Tighearna Dia solus doibh: agus rìghichidh iad gu saoghal nan saoghal.
6 Agus thubhairt e rium, *Tha* na briathra so dìleas agus fìrinneach. Agus chuir an Tighearna, Dia nam fàidhean naomha, 'aingeal féin a nochdadh d'a sheirbhisich na nithe sin a's éigin tachairt gu h-aithghearr.
7 Feuch, tha mi a' teachd gu luath: is beannaichte an ti a choimhideas briathra fàidheadaireachd an leabhair so.
8 Agus chunnaic mise Eoin na nithe so, agus chuala mi iad: agus an uair a chuala agus a chunnaic mi *iad,* thuit mi sìos a deanamh aoraidh roimh chosaibh an aingil, a nochd na nithe so dhomh.
9 An sin thubhairt e rium, Feuch nach *dean thu e:* oir is comh-sheirbhiseach dhuit mise, agus do d' bhràithribh na fàidhean, agus dhoibh-san a choimhideas briathran an leabhair so: dean aoradh do Dhia.
10 Agus thubhairt e rium, Na seulaich focail fàidheadaireachd an leabhair so: oir tha an t-àm am fagus.
11 An ti a ni eucoir, deanadh e eucoir a ghnàth: agus an ti a tha salach, biodh e salach a ghnàth: agus an ti a tha 'na fhìrean, biodh e 'na fhìrean a ghnàth: agus an ti a tha naomh, biodh e naomh a ghnàth.
12 Agus, feuch, tha mi a' teachd gu h-aithghearr; agus a ta mo luach-saoithreach maille rium, a thoirt do gach aon fa leth, a réir mar a bhitheas a ghnìomhara.

13 Is mise Alpha agus
Omega, an toiseach agus a'
chrìoch, an ceud *neach* agus
an *neach* deireannach.
14 Is beannaichte iadsan
a ni 'àitheanta - san, chum
gu'm bi còir aca air craoibh
na beatha, agus gu'n teid iad
a stigh tre na geataibh do'n
bhaile.
15 Oir an taobh a muigh
tha madraidh, agus luchd-
druidheachd, agus luchd-
strìopachais, agus luchd-mort-
aidh, agus luchd ìodhol-aor-
aidh, agus gach neach a
ghràdhaicheas, agus a ni
breug.
16 Chuir mise Iosa m'aing-
eal a dheanamh fianuis
duibhse air na nithibh so
anns na h-eaglaisibh. Is
mise freumh agus gineal
Dhaibhidh, an reult dheal-
rach agus mhaidne.
17 Agus a ta an Spiorad
agus a' bhean nuadh-phòsda
ag ràdh, Thig. Agus abradh
an ti a chluinneas, Thig.
Agus an neach air am bheil
tart, thigeadh e. Agus ge
b'e neach leis an àill, gabh-
adh e uisge na beatha gu
saor.
18 Or tha mi deanamh
fianuis do gach uile neach a
chluinneas briathra fàidh-
eadaireachd an leabhair so,
Ma chuireas neach air bith
ris na nithibh so, cuiridh Dia
airsan na plàighean a tha
sgrìobhta anns an leabhar
so.
19 Agus ma bheir neach
air bith o bhriathraibh leabh-
air na fàidheadaireachd so,
bheir Dia a chuibhrionn-san
á leabhar na beatha, agus as
a' bhaile naomh, agus as na
nithibh a tha sgrìobhta anns
an leabhar so.
20 A ta an ti a tha toirt
fianuis air na nithibh so ag
ràdh, Gu deimhin a ta mi a'
teachd an aithghearr. Amen.
Seadh, thig, a Thighearna
Iosa.
21 Gràs ar Tighearna Iosa
Criosd *gu robh* maille ribh
uile. Amen.

A CHRIOCH.

ABBREVIATIONS AND MARKS.

A' for "an," the article; as, "a' bhean" *the woman*, for "an bhean."

A' for "ag," sign of the pres. part. of verbs beginning with a consonant; as, "a' bualadh" *striking*, but "ag òl" *drinking*.

A' for "ann" *in*; as, "a'd' cheann" *in thy head*, for "ann do cheann."

A for "as" *out of*, marked with an acute accent; as, "á teine" *out of fire*.

'Ar for "thar," *over, above*; as, "deich 'ar fhichead" *thirty*.

B' for "bu" *was*; as, "b'e" *he was*.

C' for "cia" *who, what*; as, "c'àit," *where?* or *in what place?* "c'uin" *when?* or *at what time?*

D' for "do," *thy, thine*; as, "d'athair" *thy father*.

D', dh' for "do," sign of the preterite tense of verbs; as, "an d'aidich e" *has he confessed*; "dh'aidich mi" *I have confessed*.

Eabh. for "Eabhra" *Hebrew*.

Eir. for "Eirionnach" *Irish*.

'G for "ag," sign of the pres. part. of verbs; as, "'ga dheanamh" *doing it*.

G' for "gu" *to*; as, "g'a cheann" *to the end thereof*.

M' for "mo" *my*; as, "m'anam" *my soul*.

M' for "mu" *about*; as, "ma cheann" *about his head*.

'Na for "ann a" *in his*; as, "'na chridhe" *in his heart*.

'Nan for "ann an" *in their*; as, "'nan tighibh" *in their houses*.

'Nar for "ann ar" *in our*; as, "'nar dùthaich" *in our country*.

'Nur for "ann bhur" *in your*; as, "'nur fearann" *in your land*.

'Nuair for "an uair" *in the time, when*.

'R for "ar" *our*; as, "o'r sinnsiribh" *from our ancestors*.

'R for "bhur" *your*; as, "le'r cead" *with your leave*.

R' for "ri" *to*; as, "r'ar guth" *to our voice*.

San, sa', for "anns an," *in the*; as, "san àm" *in the time*; "sa' bhaile" *in the city*.

Sasg. for "Sasgonach," or "Sasonach," *English*.

Sna, for "anns na" *in the*; as, "sna coilltibh" *in the woods*.

T' for "do" *thy*; as, "t'anail" *thy breath*. Before a vowel, *d*, the initial consonant of this pronoun, is changed into *t*; but *t*, the initial consonant of the

verbs "téid, tig, toir," is retained in writing, though pronounced as *d*.

(`) Grave accent. Vowels marked with this accent are always sounded long; and such as are not, are generally sounded short,

(´) Acute accent. When the vowel *e* is sounded like *e* in *scene*, or the Latin *æ* in *Phœbus*, as the Scotch pronounce it, it is commonly marked with this accent.

(') Apostrophe. When there is an elision of one or more letters, it is usually marked with an apostrophe: thus, when the preceding word ends, or the following word begins, with a vowel, there is an elision of the possessive pronoun "a;" as, "le 'shùil" *with his eye*, for "le a shùil;" "call 'anama" *the loss of his soul*, for "call a anama." A few Gaelic words admit of a final vowel, or not, as the euphony requires it; as, "àit" or "àite," *a place;*" "Tighearn," or "Tighearna," *Lord;* "naomh," or "naomha," *holy;* "fad," or "fada," *long;* "camp," or "campa," *a camp:* but as these final vowels are not essential to the words, their absence is not marked with an apostrophe.

Mrs Catherine Campbell
Proprietress
John C. Campbell 3d
1848
Campbell

John
Calhoun

Mrs Campbell

Croftness